

प्रस्तावना.

“ प्रकरणमाला ” ग्रन्थमी घण आवृत्तियो खपी जवायां तेमां सुधारो वधारो करी आ चोथी आवृत्ति व्हार पाववामां आवी वे. गुजराती जाणामां संस्कृत लिपिची टवार्थ सहित व कर्मग्रन्थो तथा मिथ्यात्वकुलक, तथा आत्मकुलक तथा समवसरण प्रकरणनो उमेरो आवाधी प्रथमना करतां पुस्तकनुं कद वमणुं थयुं वे. सयलो स्वधर्मावलंबी वर्ग तेनो संपूर्ण लाज वूटथी लइ शके माटे तेनी किम्मत जुज मात्र एकज रुपियो राखवामां आ वी वे; रोयल आठ पेजी चोपन पंचावन फोर्मनुं पुस्तक मात्र जुज किम्मतची मलशे. सयलां स्त्री, पुरुषोने धर्म संबंधी ज्ञान थाय, वाचननी अजिरुचि वधे अने जेनमतनुं रहस्य तेमना जा णवामां तथा समजवामां आववाधी धर्मनो फेलावो विशेष था य; ए निर्विवाद वे, ज्ञाननो अज्ञाय होय त्यां सुधी संपूर्ण कर्म निर्जंता थर शके नहि. कर्म निर्जंता थवाधीज जीवने तिरु पद प्राप्त थाय वे. कर्मनुं स्वरूप यथार्थ लाधुं होय तोज योतराग प्रणित धमनुं पवित्र रदस्य खरुं समजाय वे. सदरहु ग्रन्थमांश माणला उविश विषयो धर्मजिज्ञासुने केटला उपयोगी वे ते वां व्याधी सदज अनुज्ञवाशे. सूक्ष्म तथा स्थूल बुद्धिना सर्व मनुष्योने धर्म जिज्ञासा सखीं वे. संस्कृत किंवा मागधी नहि जाणनार वर्गने स्वज्ञापामां समजवाने आ विषय सरल रस्तो वे. बालक, स्त्रीयो तथा धांमुं जलेला पुरुषांने पहिलां दुंको पदार्थ—द्वार्थ स मजवानी आवदयकता वे. दुंको अर्थ समजायाची आगल टीका नो विस्तारवाला अर्थ समजवानी तथा धारण करवानी शक्ति

તેમનામાં વધે છે. જીવિષ્યમાં બુદ્ધિને કેલવી તેને ઉત્તરોત્તર ઉચ્ચ
સંસ્કાર થવાથી યથાર્થ જ્ઞાન સંપાદન થાય છે. સર્વને યથાર્થ
જ્ઞાન ઉત્પન્ન થાય એ વિદ્યા શાલાનો ઉદ્દેશ છે, તે શિશુ થવો સ
ઘણા જૈન બંધુત્વના હાથમાં છે-‘શુભ્રં જવતુ,’

અમદાવાદ-મોસોશામની પોલીસ.

विषयानुक्रमणिका.

सं. अं.	विषय.	पृष्ठाङ्क.	सं. अं.	विषय.	पृष्ठाङ्क.
१	जीवविचार सूत्रार्थ	१	१५	शीलकुलक	१५८
२	नवतत्त्व (जीवतत्त्व)	१३	१६	तपकुलक	१६३
	अजीवतत्त्व	१४	१७	ज्ञावकुलक	१६९
	पुन्यतत्त्व	१६	१८	उपदेशरत्नकोश	१७४
	पापतत्त्व	१७	१९	शाश्वताजिननामादि	
	आश्रवतत्त्व	२१		संख्यास्तवन	१८०
	संवरतत्त्व	२३	२०	त्रीलोकचैत्यविंवसख्या	१८८
	नीर्जरातत्त्व	२५		अधोलोकमांजिननुवनविं.सं.,,	
	वन्धतत्त्व	२७		उर्ध्वलोकमांजिननुवन विं. सं.,,	
	मोक्षतत्त्व	२८		तीर्थांशलोकमां चैत्य विं, सं. १८९	
३	चौविस रुक्क	३३		त्रीजगसंख्या	१९०
४	संघयणीप्रकरण	४४	२१	शत्रुंजयलघुकल्प	१९१
५	चैत्यवन्दन ज्ञाप्य	५१	२२	रत्नाकरपचीती	१९७
६	गुरुवन्दन विधि ज्ञाप्य	६७	२३	मिथ्यात्वकुलक	२०७
७	प्रत्याख्यान ज्ञाप्य	७७	२४	आत्मकुलक	२१४
८	इन्दीयशतक	९०	२५	समवसरण प्रकरण	२२७
९	वैराग्यशतकसूत्रशब्दार्थ	११४	२६	वर्कर्मग्रन्थ(कर्मग्रन्थपेले)	२३७
१०	अज्ञव्य कुलक	१३९		कर्मग्रन्थ बीजो	२६५
११	पुण्यकुलक	१४१		कर्मग्रन्थ त्रीजो	२८५
१२	पुन्यपापकुलक	१४४		कर्मग्रन्थ चोथो	३०२
१३	गौतमकुलक	१४८		कर्मग्रन्थ पांचमो	३४५
१४	दानकुलक	१५३		कर्मग्रन्थ छठो	३९८

॥ श्री प्रकरणमाला ॥

॥ सूत्र अर्थ सहीत ॥

॥ अथ जीवविचार सूत्र अर्थ ॥

प्रण जुवनमां दीवा समान श्री वीरजिनने ।

नमिने कहुं तुं अजाणने जाणवाने अर्थ ॥

जुवणपईवं वीरं । नमिऊण जणामि अबुद्धबोहत्तं ॥

जीवनं स्वरूप कांडक । जेम कहुं ठे पूर्वना आचापोंये तेम ॥१॥

जीवसरूपं किंचिवि । जह जणिअं पुढसूरिहिं ॥ १ ॥

जीवे ते जीव मुक्तीना ने संसारी एवे जेद ठे । प्रस हालता चा
लता थावर धीर ए वे जेद संसारीना ॥

जीवा मुक्ता संसा-रिणो य तस थावर य संसारी ॥

थावरना ए जेद प्रक्यी १ पाणी २ अग्नी ३ वायरो ४ वनस्पती ५ ।

ए पांच जेद थावरना जाणवा ॥ २ ॥

पुढविजलजलणइवाकधावणस्सईथावरानेया ॥३॥

फटिक मणि रत्न परवालां । दिंगलोक इमताल मणसील पारो ॥

फलिहमणि ग्यणविहुमाहिंगुलहसियालमणसिलरसिंदा ।

तांना आदि धातु खमी । रमची अरखेटो पापाण पारेवो ते
कुलो पापाण ॥ ३ ॥

कणगाइ धाठ सेढी । वत्री अरणोदय पळेवा ॥ ३ ॥

अवरख वस्त्र रंगवा योग्य तथा तेजंतुरी खारी माटी ।

एम माटी पथरनी जान्यो अनेक ठे ॥

अप्रय तूरी ऊसं । मदी पाहाण जाईन णेगा ॥

सुरमो कालो रातो आदि सिंधव साजी समुद्र लवणादी । एम प्र
ध्वोकायना जेद ए आदे देइने ॥ ४ ॥

सोवीरंजण लोणाइ । पुढाव जेयाइ ईचाई ॥ ४ ॥

जुमी ते कूप आदिनां आकाश ते मेघनां पाणी । जसनां हिमनां
करानां लिखि घासनां धूअरनां ॥

जोमं तरिस्क मुदगं । जसा हिम करग हरितणू महिया ॥

होय धीज्या घी जेवां वैमान आघार जल आदे देइने ।

जेद अनेक अष्कायना ॥ ५ ॥

हुंति घणोदहि माई । जेया णेगान आउस्स ॥ ५ ॥

निर्धूम अंगारानो जालानो जरसाम्बनो । उड्कापातनो वज्रनो
कणीयानो बीजली आदेनो ए ॥

इंगाल जाल मुम्मुर । उक्का सणि कणग विजु माईया ॥

अप्रिकाय जीवना जेदं । जाणवा नीपुणपणानी बुद्धीए करीने ॥ ६ ॥

अगणिजियाणं जेया । नायद्या निउणबुद्धीए ॥ ६ ॥

उज्जट वा उंचो वायरो उकली पने ते वायरो । मंमलवायरो

बंटोलीयो महावात थोमो थोमो वात ते वात गुंज्य वात ॥

उप्रामग उकलिआ । मंमलि मह सुद गुंजवायाय ॥

घनवात धीज्या घी समान तनवात ताड्या घी समान ए आदी ।

जेद निधे वायुकायना ॥ ७ ॥

घण तणु वाया ईया । जेया खलु वाउकायस्स ॥ ७ ॥

देवे वनस्पतीना बे जेद साधारण । प्रत्येक २ । वनस्पतीना जीव

बे प्रकारे सूत्रे कहा ठे ॥

माद्वाराण १ पत्तेआ १ । वाणसईजीवा उद्दा मुण जणिया ॥

जेमने अनंता जीवने शरीर । एक होय साधारण तेने कहीये ॥७॥

जेसि मण्यताण तणू । एगा साहाराणा तेऊ ॥ ८ ॥

सूरणादी कंद उगता सणगा नवा फालनी कुंपलो पत्र । पंचवरणी
फुलण सेवाल बीलामीना टोप ॥

कंदा अंकुर किसलय । पणगा सेवाल जूमिफोमा प ॥

भाड कपुरो लीली हलदर गाजर मोथ । वायलो येग वा हरीयां
मुल पलंकानी ज्ञाजी ॥ ९ ॥

अह्लतिय गह्वरमोठ वज्रुला येग पल्लंका ॥ ९ ॥

कुशां फल वर्ती सर्व नधी वंधाणां काष्ट जेहमां तेवां । न देखाय
नस जेदनी रक्षा पीलु वा सिणादीकनां पादकां ॥

कोमल फलं च सधं । गूढ सिराईं सिणाईं पताईं ॥

भुदर कुभ्ररनां पाठां गुगली ब्रह्म गलोवेली ए आदे ठेयां उगे वृक्ष ते
योहरि कुभ्रारि गुग्गलि । गलोइ पमुहा य ठिन्नरुहा ॥१०॥
इत्यादीक अनेक वंसकारेलां प्रमुख । होय जेव अनंतकायना ॥

इच्छाइणो अणोगे । हवंति ज्ञेया अणंतकायाणां ॥

तेमने समस्त जाणवाने अर्थे । लक्षण वा चीन्ह ए सुत्रे कळांठे ॥११॥

तेसिं परिजाणाण्णं । लक्षणमेयं सुष्टु जणिअं ॥११॥

गुप्त नसा सांध्यो गांठयो वा कातली वा पर्व । समज्ञागे पृथ्वी
मांहीनां वृक्ष ठेयां उगे वृक्ष गमुची आदे ॥

गूढ सिर संधि पधं । सम जंग महीरुहं च ठिन्नरुहं ॥

ते सधलां साधारण घणाने जोग योग्य सरीर । तेथी जे उलटां ते
वली प्रत्येक एकने जोग योग्य ॥ १२ ॥

साहाराणां सरीरं । तद्विवरीयं च पत्तेयं ॥ १३ ॥

एक सरीरमा एकज । जीव जे ठे च समुच्चय तेज प्रत्येक वनस्पती ॥

एग सररीरे एगो । जीवो जेसिं च तेय पत्तेया ॥

फलनो १ फुलनो २ गलिनो ३ लाकनानो ४ । मूलनो ५ पान
नानो ६ बीजनो ७ ए ॥ १३ ॥

फल १ फूल २ ठल्लि ३ कछा ४ मुलगा ५ पत्ताणि ६ बीयाणि ७ १३

प्रत्येक ब्रह्मने मूकीने । पांचजेदे प्रण्वी आदे समस्त लोके ॥

पत्तेय तरु मुत्तं । पंचवि पुढवाइणो सयललोए ॥

सुद्धम होय नीधेतेनुं । अंतरमुहूर्त्त आयु चर्मचक्षुधी अदृश्यवे ॥ १४ ॥

सुहमा हवंति नियमा । अंतमुहुत्ताञ्च अदिस्सा ॥ १४ ॥

शंख १ दक्षणा व्रतादी कोमा कोनीन २ पेटमां पने ते जीव । जलो
आपना आय ते अलसीयां लघु शंखला वा लाल मूके ते ॥

संस्क १ कवक्य २ गंगोल ३ जलोय चंदणग अलसलहगाई ॥

मेर फाटना कीना पेटना करमीया पाणीना पुरा । ए बेरिंदीय
धूमेल वा कोइवाकार आदी ॥ १५ ॥

मेहर किमि धूपरगा । बेइंदिय माइवाहाई ॥ १५ ॥

कानखजुरा मांकण जूआ धूलमां रदे वे ते । कीनीयो उघेही
माटिनां शिखर करे ते । मंकोमा ॥

गोमी मंकण जूआ । पिपीलि उदेहिआय मंकोमा ॥

एलो धीमेलो । सवा पांपणमां पने ते गींगोमा जातीयो ॥ १६ ॥

इत्थिय घपमल्लीन । सावय गोमीन जाईन ॥ १६ ॥

गदहीपां वा उर्जीगा घुणादीक वा विष्टाना काला कोमा । गंणना
कीना धानमां पने ते कीना ॥

गदह्य चोरकीमा । गोमपकीमा य धन्नकीमा य ॥

कुंपुआ जुन बम्हादिक्कनी वा गाय केहेवे गानरी वा लट कातरी ।

ए तेरिंदी जेद साववरणी ममोला इंद गोप ते आदे ॥ १७ ॥

कुंथु गोवालिय इक्षिया । तेईदिय इंदगोवाई ॥ १७ ॥

हवे चउरिंईना जेद कदेवे बीबी । टिकण वा वगाड जमरा
जमरी वरण जेदे तीन ॥

चउरिंदियाय विट्ठु । टिकण जमरा य जमरिआतिमा ॥
मांखीयो मांस म सा वा मछर । कंसारी करोलीया खममांकनी ॥ १८ ॥

मछिय मंसा मसगा । कंसारी कविल मोलाय ॥ १९ ॥

हवे पंचिंदीपना जेद चारवे ते । नारकी १ तीर्पच २ मनुष्य ३ देवता ४ ॥

पंचिंदियाय चउहा । नारय १ तिरीय २ माणुस्स ३ देवाय ४ ॥

नारकी सातवीचे ठे ते । जाणवा रत्नप्रजादिक प्रज्वी जेदेकरीने ॥ १९ ॥

नेरइया सत्तविहा । नायवा पुढविजेण ॥ २० ॥

जलचारी १ घलचारी आकाशचारी ३ । ए प्रल जेदे पंचिंदी तीर्पच ॥

जलयर १ थलयर २ खयरा ३ तिविहा पंचिंदिया तिरिस्काय ॥

हवे जलचर सुसमार पाना जेवा मत्स काचवो । तंतु मगरमछ

ए जलचारी जीव ॥ २० ॥

सुसमार मछ कछप । गाहा मगरा य जलचारी ॥ २० ॥

हवे घलचर घोपद १ पेटे घाले ते सर्प २ । जुजाए घाले ते नोल ३ ते

घलचारी ग्रीवोधि ॥

चउपय उरपरिसप्पा । भुयपगिसप्पा य थलयरा तिविहा ॥

गाय आदे १ साप आदे २ नोलीआ आदे ३ । जाणवा जम कद्या

तेम मंहेप दय ॥ २१ ॥

गो सप्प नउल्ल पमुद्धा । बांधवा ते समामेणा ॥ २१ ॥

हवे आकाशचारा ते रोमजपंख । इमादिक । नाममानं, पायोनारा

वागोआदि ते बेना प्रमाइ व नय ॥

खयरा रोमपपस्की । चम्मपपस्की । अ पायमा चय ॥

मनुपलोकनी वा अढीदीपनी वाहीर । पांखो संकोची रहे ते तथा
पांखो वीस्तारी रहे ते ॥ ११ ॥

नरलोगाउ बाहिं । समग्गपस्की विअयपस्की ॥ १२ ॥

सघला जलचर अलचर आकाशचर । माटी प्रमुखे उपजे ते १
माताना गर्जे उपजे ते १ वे प्रकारे होय ॥

सवे जल थल खयरा । समुत्तिमा गप्पया डुहा हुंति ॥
असी मसी कसी १५ कर्मयुक्त प्रथवीना ३० अकर्म प्रथवीना ।

५६ अंतरदीपना ए एकसो एक धानकना मनुष्य ॥ १३ ॥

कम्मा कम्मग महीआ । अंतरदीवा मणुस्सा य ॥ १३ ॥
दस जेदना जूवनपती होय असुरकुमारादि । आठ जेदना वाणव्यंतर
होय पिशाचादि ॥

दसहा जुवणाहिवई । अठविहा वाणमंतरा हुंति ॥
प्योतिगिय पांचजेदना चंद्र सूर्यादि होय । वे जेदना धैमानिक देव
कळप कळपातित ॥ १४ ॥

जोइसिया पंचविहा । डुविहा विमाणिया देवा ॥ १४ ॥
होये सिद्ध जगवान् आठ कर्म रहीत तेमना पन्नर जेद । तीर्थसिद्ध
अतीर्थसिद्धादी जेदे करीने ॥

सिद्धा पन्नरस जेआ । तिठातिठाइ सिद्धजेणं ॥
ए पूर्व कथाते संक्षेपे करीने । जीवना विकल्प या जेद समस्तकह्या ॥

एण संखेवेणं । जीवविगप्पा समस्काया ॥ १५ ॥

एते पूर्वोक्त जीवोनं जे जे घर ठे तेते कहेठे । दारीर आउखुं तथा
स्थीती सकायमां रदेवानी ॥

एणमि जीवाणं । सरीर १ मात्तं १ ठिई सकायमि ॥ ३ ॥
आल जीवाण्योनी तेनुं प्रमाणाजेने जेमठे तेमहुं (दांतिघरि) कदीश

पाणाधजोषिपमाणं धाजेसिं जं अत्ति तं जणिमो ॥ २६ ॥

एक अंगुलने असंख्यातमे जागे । शरीर एकेंदि सर्व सुद्धम
तथा बावर जीवोने होय ॥

अंगुलअसंखजागो । सरीरमेगिंदियाण सवेसिं ॥

जोजन एक हजार अधीक ।

जोयण सहस्स महियं ।

बार जोजन प्रणज गात्रनुं । एक जोजननुं समुच्चय एधनुक्रमे जाणनुं

बारस जोयण तिन्ने-यगान्ना आहं जोअणं च अणुकमसो ॥

घेरिंदी ते शंखादिकनुं तेरिंदी ते कानखजुरादिकनुं । चौरिंदी ते

जमरादिकनुं देहनुं उंचपणुं ॥ २७ ॥

वेइंदिय तेइंदिय । चत्तरिंदिय देह उच्चतं ॥ २८ ॥

ते धंकी अरुयां अरुयां धनुपनुं । जाणजो जावत् रत्नप्रज्ञा सुधी

प्रथम नरके धनुप ॥ अंगुल ६ ॥ २९ ॥

तत्तो अरु धूणा । नेआ रयणप्पहा जाव ॥ २९ ॥

जोजन एक हजारनुं मान । मद्यनुं उरपरिसर्पनुं ते पण गर्जजनुं होय ॥

जोयण सहस्स माणा । मत्ता उरगा य गप्पया हुंति ॥

धनुप वेधी नव सुधी पक्की जीवोनुं गर्जजनुं । जुजापे चालनारनुं

वे गात्रधी नव गात्रनुं शरीर गर्जजनुं ॥ ३० ॥

धाणुह पहुत्तं पक्की । जुपचारी गात्रय पहुत्तं ॥ ३० ॥

आकाशचारीनुं वे धनुषधी नव धनुषनुं शरीर समुर्विमनुं । साप

उरपरिनुं तथा जुजाचारीनुं वे जोजनधी नव जोजननुं समुर्विमनुं ॥

खयग धाणुह पहुत्तं । उरगा जुअगा य जोयणपहुत्तं ॥

वेगावधी नव गात्र शरीर मान । समुत्तिम चोपदने कहुं ठे ॥३१॥

गात्रय पदतं मिता । समुत्तिमा चउप्पया जणिाया ॥३१॥

ठ नीधे गात्रनुं शरीर । चोपद गर्जजने जाणवुं (देवकुरु
आदेना गजादिकनुं) ॥

उच्चैव गात्रयाश्च चउप्पया गप्पया मुण्येयवा ॥

गात्र प्रण वली मनुपने शरीर गर्जजने ए पण देवकुरु आदेनानुं ।
ए उक्कट्ट शरीरनुं मान कहुं ॥ ३२ ॥

कोसतिगं च मणुस्सा । उकोस सरीर माणेणं ॥३२॥

चुयनपती व्यंतर ज्योतपी बीजा २ देवलोक सुधी देयनुं ।
हाथ सात होय देहनुं उंचपणुं ॥

इंसाणं तु सुराणं । रयणीउ सत्तउ हुंति उद्यतं ॥

तीनुं ३ चोपुं ४ पांचमुं ५ उतुं ६ । नवमेवेक ने अनुत्तर सुधी एके
मातमुं ७ मातमुं ८ एनय १० मायी । क हाथ घटानुं ए सर्व उच्छेद
११ यारमा १२ सुधी चारेनुं । अंगुले जाणवुं ॥ ३३ ॥

उगढ उगध उगध ववरो ३ गोविऊ २ गेसु १ इकिणपरिहाणि ॥३३॥

हवे मापुहार २ वावीम दजार । सात दजार अण्कायनुं प्रण द
प्रणीकायनुं । नार वाचकायनुं ।

चावीना पुडवीण । मत्तय आउम्स तिन्नि वाउम्स ॥

यर् दजार दमनुं वनम्पतीनुं वरं गणनुं ते तरुगणनुं ने अग्नीनुं प्रण
पद दजार पद मयवे जोरुग्यो । अहोरात्रीनुं ए वादरनुं ॥३४॥

वाम महम्माम दम तरु । गणाण तेऊ तिरत्ताउ ॥३४॥

वरं वरनुं आयु । वेरिंडीनुं तेरिंडीनुं वयी ॥

वामाण्णि । वाममाऊ । वेइंदियाणां तेइंदियाणां नु ॥

वेरिंडीनुं वयी ठ महीनानुं ए मरनुं उक्कटुं

उगणपचास विवसनुं ।

अउणा पन्न दिणाइं । चउरिंदिणंतु ठ म्मासा ॥३५॥

इवे देवताने नारकीने आयुष्य उळुष्टो वा मोटी सागरोपम
वा स्त्रीती । तेव्रीसनी ॥

सुर नेरइयाण ठिई । उळोसा सागराण तित्तीसं ॥

चोपद तिर्यंच मनुष ए वे जुग प्रणज पळयोपम आयुष्य होय
लीआने आश्रीने । पळयोपमकूवाने दृष्टांते ॥३६॥

चउपय तिरिय माणुस्सा । तिन्निय पळिउयमा हुंति ॥३६॥

जलचरजीवउरपरिसपंजुज उळुष्टुं आयुष्य होय पूर्वकोरु वर्पनुं
परि सपेने । पूर्व ते ७०५६००० कोरु वर्पनुं ॥

जलयर उर जुअगाणं । परमाण हुंति पुव्वकोमीउ ॥

रोमज तथा चर्मज पकीउनुं असंख्यातमो ज्ञाग पळयोपमनो
वली कहुं ठे । ॥ ३७ ॥

पस्कीणं पुण जणिउ । असंखजागो अ पळियस्स ३७

वली समुत्थिम चउद कुळीत इयान

सघला सुक्ष्म साधारण अने । कना मनुष एटसां ॥

सघे सुहमा साहाराणा य समुत्थिमा माणुस्सा य ॥

उतुरुष्ट तथा ऊघन्यपणे । अंतरमुहंत नोधि जीवे ठे ॥ ३८॥

उळोस जहन्नेणं । अंतमुहुतं चिय जियंति ॥३८॥

एमदेइनी अवगाहनानुं प्रमाण । एजरीते संखेपयी समस्त वटुं ॥

उगाहणाउ पमाणं । एवं संखेवउ समस्कायं ॥

जे वली इहां बोधेपपणे । वीक्षेप जगवती सुआदीशघी जाल
इष्टो तो ते । ज्यो ॥ ३९ ॥

जे पुण इष्ट विसेमा । विसेस मुत्ताउ ते नेया ॥३९॥

हवे कायस्थीती ३ चार एकें असंख्याती उत्सर्पिणी काल पो
डी सर्वे । तानी कायमां ॥

एगिंदियाय सवे । असंख उत्सर्पिणी सकायंमि॥
उपजे तेमज मरे पण एटलुं । अनंत काय वा राधारणतो अनंतो
विशेष के । काल ॥ ४० ॥

उववज्जंति मरंति य । अणंत काया अणंताउ ॥४०॥

संख्यातो काल आप आपणा सात वा आठ जव पंचेंडी तीर्थच
आयुथी वीगलेंडिने विषे तथा ममुष गर्जजपजसा जीव॥

संस्क्रिज्जसमा विगळा । सत्तठजवाउ पणिंदितिरिमणुआ
नारकी देवता एवेने तो पोतानी

उपजे पोतानी कायमां । कायमांउपजवुं नीश्चे नथी॥४१॥

उववज्जंति सकाए । नारयदेवा य नो चेव ॥४१॥

हवे प्राणद्वार४दसजेदे जीवो । पांचइंदि५ सातोसात१ आयु१मन१
ने प्राण होय ते ॥ चचन१काय१एग्रण बलरूप दशप्राण

दसहा जिआणा पाणा । इंदिय जसासआउ बलरूवा॥

हवे तेदमां एकेंडीने वीषे विगलेंडीने वीषे ठ२ सात३ आठ४
चार प्राण । ॥ ४२ ॥

एगिंदिणमु चवरो विगलेसु ठ सत्त अठेव ॥४२॥

असंनी मन विनाना संनी मन नव प्राण दस प्राण अनुक्रमे
महीत ए वे पंचिंडीयेने विषे । जाणवा ॥

असत्रिमन्नि पंचिदि-एमु नव दस कमेण विन्नेआ

ने प्राण माये जुदापणुं आय ते जीवोने कहीये मरणप्रत्ये पाम्या४४

तेहिं सह विप्पठगो । जीवाणां जन्नए मरणां ॥४३॥

ए एवें वहुं ते गीते अपार चार गतीरूप समुद मदा दुःख

एहवो ।

एवं अणोरपारे ।

पाम्यो अनंतीवार साथी
ते कहेते ।

पतो अणंतस्वतो ।

हवे ८४ लाख योनी द्वार ५
तेमज चोरासी लाखनी ।

तह चउरासी लस्का ।

प्रखी ७ पाणी ७ अग्नी ७ वा
यु ७ ए व्धार कापने ।

पुढवाझां चउहं ।

दसलाख १० प्रत्येक वनस्पती
कायमां ।

दस पत्तेपतरूणां ।

बै० १ तै० १ चौ० १ तेमने
प्रत्येके १ वेवे लाख ।

यिगल्लिदियाण देदो । चउरो पंचिंदितिरियाणं ॥ ४६ ॥

चार चार लाख नारकी ४
तथा ।

चउरो चउरो नारय । सुराणामाणुआणचउदसहवन्ति ॥

ए सर्वेनो सरवालो मेलवीय चोरासी लाख जोनी पाप । जोनी
त्योर । शब्द उपजवानुं गंम ॥ ७३ ॥

संपिमिआन मध्वे ।

हवे मिरु जगयानने तो

जपंकर ते ॥

संसारे सायरंमि जीमंमि ॥

जीव जे तेणे अण पाम्यो धर्म
ते थकी ॥ ४४ ॥

जीवेहिं अपतधम्महिं ॥ ४४ ॥

गणतीए उपजवानां गंम होय
जीवोनां ॥

संखा जोणीण होईजीवाणं ॥

प्रत्येके १ सातसातज लाखपद
जोदवुं ॥ ४५ ॥

पत्तेअं सत्त सत्तेय ॥ ४५ ॥

चउदलाख १४ होय साचारण य
नस्पतीने ॥

चउदस लस्काहवन्ति इयरेमु ॥

चारलाख ४ पंचेई ती र्पचने ॥ ४६ ॥

देवताने ४ मनुपने तो चउद लाख

१४ लाख होय ॥

सुराणामाणुआणचउदसहवन्ति ॥

शब्द उपजवानुं गंम ॥ ७३ ॥

चुलसी लस्काउ जोणीणं ॥ ४७ ॥

नधी प्राय । नधी कर्म । नधी प्रा

इवे कायस्थीती ३ द्वार एकं असंख्याती उत्सर्पिणी काल पो
डी सर्वे । तानी कायमां ॥

एगिंदियाय सवे । असंख उस्सप्पिणी सकायंमि॥
उपजे तेमज मरे पण एटलुं । अनंत काय वा साधारणतो अनंतो
विशेष के । काल ॥ ४० ॥

उववज्जंति मरंति य । अणंत काया अणंताउ ॥४०॥

संख्यातो काल आप आपणा सात वा आठ जव पंचेडी तीर्थच
आयुथी वीगलेंडिने विषे तथा मनुष गर्जजपजाता जीवा॥
संस्क्रिज्जसमा विगल्ला । सत्तठजवाउ पणिंदितिरिमणुआ
नारकी देवता एबेने तो पोतानी

उपजे पोतानी कायमां । कायमांउपजवुं नीश्वे नथी॥४१॥

उववज्जंति सकाए । नारयदेवा य नो चेव ॥४१॥

इवे प्राणद्वारदसजेदे जीवो । पांचइंदि ए सासोसास ? आयु ? मन ?
ने प्राण होय ते ॥ वचन ? काय ? एअण बलरूप वडाप्राण

दसहा जिआण पाणा । इंदिय कसास आउ बलरूवा॥

इवे तेहमां एकेंडीने वीषे विगलेंडीने वीषे उ २ सात ३ आठ
चार प्राण । ॥ ४२ ॥

एगिंदिणमु चउरो विगलेसु ठ सत्त अठेव ॥४२॥

असंखी मन विनाना संखी मन नव प्राण दस प्राण अ
सदीत ए वे पंचिंडीयने विषे । जाणवा ॥

असन्निसन्नि पंचिदि-एमु नव दस कमेण विद्वे

ते प्राण साथे जुडापणुं थाय ते जीवोने कहीये मरण प्र

तेहिं मह विप्पज्जगो । जीवाणं जन्नए ॥

ए एवें इहुं ते गति अगार चार गतीरूप समुद ॥

॥ दवे श्रीजिनागमे नवतत्त्व स्वरूप ठे ते संक्षेपमात्र लखीए गीए ।
 ॥ अथ नवतत्त्व लिख्यते ॥

अशुनफलदाइ कर्म । कर्म आवे ते
 ते । कर्म रोके ते । प्राचीनकर्म अती ।
 यण्णे नाश करे ते । ॥

प्राणायारी चेतन । जन्म अचेतन । कर्म रोके ते । प्राचीनकर्म अती ।
 शुनफलदाइ कर्म ।

जीवा । जीवा १ पुणं ३ । पावा ४ सव ५ संवरोय ६ निजराणा ७ ॥
 कर्म बांधे ते । कर्मधी मुकावे
 ते । तेमज ।

बंधो ८ मुक्को ९ एय तहा । नवतत्त्व होय जाणवा ॥ १
 नवतत्ता हुंति नायवा ॥ १

१ जीवना १४ चउद २ अजीवना ४ पापना ८ ३ व्यासी होय ५ अ
 १४ चउद २ पुन्यना ४ ३ वेतालीस । चना ४ २ वेतालीस ॥

चउदस चउदसवाया — लीसा वासीय हुंति बायाला
 ६ संवरना ५ ७ सत्तायन ८ बंधना ४ चार ९ मोक्षना ९ नव
 ७ नीजरातपना १२ बार । जेव अनुक्रमे नवेना १७ ६ अया ॥

सत्तायनं वारस । चउ नव जेअ कमेणेसि ॥
 इहां जिनशासने एक प्रकारे चार प्रकारे पांच प्रकारे व
 वे प्रकारे ग्रण प्रकारे । रे जीव कहा ठे ॥

एगविह ५ विह ति विहा । चउविहा पंच ठविहा ज
 कानादि चेतना सहीत ते । ए ग्रण वेदवाला ३ चार गतीना ४ पा
 क जेदे ग्रस पावरए वे जेवे । च इंडीना ५ ७ कायना ६ ॥ ३ ॥

चेअण तस ईपरहि । वेअ गर्ई करण काएहि ॥ ३ ॥
 दवे जीवना १४ जेदे ते एकंडी संनीयो । असंनीयो १ पंचेडी
 सुहम । ने वादर । दीत बेरंडी । तेईडि चोरंडी ।

सुहम । ने वादर । दीत बेरंडी । तेईडि चोरंडी ।
 एगिदिअ सुहुमिअरा । सन्निअरपाणि दिआयस बित्तिच

नयी देह ।

ए । नयी योनी ॥

सिद्धाणं नन्वि देहो । न आञ्ज कम्मं न पाण जोणीञ्ज ॥

आद ठे अंत नयी ए जांगे तेमनी श्रीती तीर्थकरना आगममां कहीवे

साइ अणंता तेसिं । ठिई जिणंदागमे जणिथा ॥४८॥

कालयी आद्य रहीतपणे

जोनी ग्रहण करी बीहांमणी आ

मरणे करी ।

संसारमां ॥

काले अणाइनिहणे । जोणीगहणंमि जीसणे इत्त ॥

जम्पा बली जमसे घणो काल जीव ! कीया ? जिनयचन अण

कोण ।

पांमता ॥ ४९ ॥

जमिपाजमिहंति चिरं । जीवा जिणवयणमलहंता ४९

ते कारण माटे दण्णां पांमी

मनुपपणुं तेमां दुर्लज यथार्थ

ने । गुं ?

अद्वा तत्त्वने बीये ॥

ता संपई संपते ।

माणुअते दुस्सहे य सम्मते ॥

आचारुण सद्धमी सदीत

करो हे जज्य जीवो ! उद्यम धर्म

शान्तिगुणि वनम कहेवे ॥

ने बीये ॥ ५० ॥

सिरि मंतिगुगिसिठे ।

करेह जो उज्जमं धम्मे ॥५०॥

ए पूर्वे दहो ते जीवनो जे

अद्यमात्र रुचीवंतने वा मतिवंत

बीध्वार ।

ने जाणवाने हेते ॥

एगो जीवविपारो ।

संखेवरुइणा जाणणाहेऊ ॥

मंनेरमात्र वा अल्पमात्र उद्यम्यो । महागंजीरमुग्ररूप समुद्रकीपर

मंन्विनो उद्वग्नि ।

रुद्रात्त मुप समुद्रात्त ॥ ५१ ॥

॥ इति श्री जीवविदार मूत्र टवार्थ संग्रहम् ॥

ये श्रीजिनागमे नवतत्त्व स्वरूप ठे ते संक्षेपमात्र लखीए गीए॥
॥ अथ नवतत्त्व लिख्यते ॥

अशुजफलदाइ कर्म१ कर्म आये ते ।
प्राणधारी चेतन१ जन्म अचेतन१। कर्म रोके ते१ प्राचीनकर्म थती१
यपणे नाश करे ते१ ॥

शुजफलदाइ कर्म१ ।
जीवा१ जीवा २ पुणं३ । पावा४ सव ५ संवरोय ६ निऊरणा ७॥
कर्म बांधे ते १ कर्मधी मुकावे
ते १ तेमज । नवतत्त्व होय जाणवा ॥ १ ।

बंधो ८ मुक्को ९ एय तहा । नवतत्ता हुंति नायद्या ॥१॥
१ जीवना १४ चउद २ अजीयना ४ पापना ८ श्रव्यासी होय ५ आ
१४ चउद ३ पुन्यना ४ श्वेतालीस । बना ४२ येतालीस ॥

चउदस चउदसवाया-लीसा घासीय हुंति बायाला ॥
६ संवरना ५३ सत्तावन ८ बंधना ४ चार एमोहना एनय ।
७ नीजरातपना १२ बार । जेद अनुक्रमे नगेना २७६ अया ॥६॥

सत्तावनं बारस । चउ नव जेअ्रा कमेणोसि ॥७॥
इहां जिनशासने एक प्रकारे चार प्रकारे पांच प्रकार ४ प्रका
वे प्रकारे प्रण प्रकारे । रे जीय कथा ठे ॥

पुगविह उविह तिविहा । चउविहा पंच ठविहा जीवा ॥
ज्ञानादि चेतना सहीत ते १ ए प्रण वेदवाला ३ पारमतीना ४२
क जेदे प्रम पावरए वे जेदे । च इंद्राणा ५ ८ पापना ६ ॥ ३
चेअ्राणा तम ईपरहि । वेअर गई करण फाएति ॥३॥
इये जीवना १४ जेदे ते एकंडा । संनीयो १ अमंतीया १ पंचेंदा । स
सुएम १ ने वादर । दान बंधंदा १ तई ६ १ चारेंदा १ ॥
सन्निअरपाणि दिअ्राय स विनिचउ ।

ए सातउ अपर्याप्ता तथा
उपर्याप्ता मलीने ।

अनुक्रमे चउद जीवनां ठेकाणां
वा जेद ॥ ४ ॥

अपक्कता पक्कता । कमेण चउदस जिअ ठाणा ॥४॥

इवे जीवुं लक्षण कहेवे ज्ञान
दर्शन नीधे ।

चारीत्र वली तप तेमज ॥

नाणं१ च दंसणं२ चेव । चरित्तं३ च तवो४ तहा ॥

वीर्यउपयोग एउ सहीत माटेचेतना । ए जीवुं लक्षण वा० चेतना५

वीरिअं५उवजुगो६ अ एअं जीवस्स लक्षणं ॥ ५ ॥

इवे पर्याप्ती वा शक्ती आहार? पर्याप्ती सासोसास? ज्ञाया?
सरीर? इंडी? । मन एवं ठ ॥

आहार?सरीर?इंदिअ३। पक्कती आणपाण४ज्ञास५मणे६

चार पांच पांच ठ कोने ते एकंडीने चार वीगलेंडीने पांच
कहेवे । असंनीने पांच संनीने ठ ॥६॥

चउपंच पंच ठप्पय । इग विगला सन्निसन्निणं ॥६॥

इवे दस प्राण कीया ते पांच सासोसास? आयु? ए दस प्रां
इंडी एअण वल ३ मनवल व ल । तेमां चार४ ठइ सातउ आ
चनवल कायवल । ठउ ॥

पणिदिअ तिवलुसा । साउदसपाणचउठसगअठ ॥

एकंडीने४ चेरंडीने६ तेरंडीने७ असंनीयाने८ संनीयाने १० नव
चोरंडीने८ । दस अनुक्रमे ॥ ७ ॥

इग दुति चउरिदिणं । असन्नि सन्निण नवदस य ॥७॥

ए प्रथम जीवतन्व? उत्तर जेद १४ यया ।

इति जीवतन्व ॥ १ ॥ ते अणना प्रत्येके अण अण

इवे अजीवतन्वना १४जेद यमांस्तीका । जेद तेमज एक कालनो

य अधर्मास्तीकाय आकाशास्तीकाय । समयादीक ॥

धम्माधम्माग्गासाग्ग । तिअ तिअजेआतहेवअद्याय ॥

ते त्रण कीया खंय ते आखो देश ते छीप्रदे शादी

बुद्धीयी कळपवो ते प्रदेश परमाणुते एकप्रदेश निर्विज्जाग बुटो
निर्विज्जाग जेगो रदे ते ॥ ए अजीवना चउद जेद ॥४८॥

खंधा देस पएसा ॥ परमाणु अजीव चउदसहा ॥८॥

धर्मास्तीकाय अधर्मास्तीकाय आकाशास्तीकाय काल ए पांच
पुज्जलास्तीकाय । होय अजीवइय ।

धम्मा धम्मा पुग्गल । नहकालां पंच हुंतिअजीवा ॥

चालताने साऊ देवानो स्वजा श्रीर संगण स्वजाव अधर्मास्ती
व धर्मास्तीकायनो । कायनो ॥ ए ॥

चलणसहावो धम्मो । थीरसंठाणो अहम्मो अ ॥ ए ॥

अवकाश आपवानो स्वजा कोने पुज्जल जीव बनेने हवे पुज्जल
व आकाशास्तीकायनो । चार जेदे वे ते कदेवे ॥

अवगाहो आगासं । पुग्गलजीवाण पुग्गला चउहा ॥

खंय देश प्रदेश ए त्रण परमाणु सर्वथा नादानो नीधे जा
तथा । एवा ए चार जेद ॥ १० ॥

खंधा देस पएसा । परमाणु १ चैव नायद्या ॥ १० ॥

हवे कालजे समयआवली रात ने दिवस पन्नर अहोरात्री ते पक्ष
वेघमी । बे पक्षे मास वारमासे दर्प ॥

समया वलि मुहुत्ता । दीहा पक्कय मास वरीसाय ॥

कहोवे पढ्योपम काल साग दस दस कोन्नाकोन्नी सागरे उत्तर
रोपम काल । पिणी अवसरपिणी काल ॥ ११ ॥

जणीउपलिआसागर । उसपिणी सपिणी कालो ११

इवे पुञ्जलनुं लक्षण कहेवे शब्द प्रजा चंडकांतादीनी गायत्री
अंधकार उद्योत रत्नादिकनो । ताप सूर्यादीकनो ॥

सहं धयार ऊळोय । पजा ठाया तवेइया ॥

वर्ण कृष्णादि गंध सुरजिआदि ए पुञ्जलनुं नीश्वे लक्षण जाणवुं
रस तीखादि फरस शीतादी । ॥ ११ ॥

वन्न गंध रस फास । पुग्गलाणं तुं लस्काणं ॥ १२ ॥

इवे मुहुत्तमान एककोम समसठलाख । सित्योतेर हजार ॥

एगाकोमी सतसठी लस्का । सत्तहत्तरी सहस्साय ॥

एटली आवलीकाले एक मुहु

वसेने सोल अघीक १६७७७१६ । र्त्तकाल ॥ १३ ॥

दोअसया सोल हिआ । आवलिआ एग मुहुत्तमा १३ ।

अथवा धीजी रीते मुहुत्तमान वण तीहुतर ए समग्र सासो
हजार सातसेने । सासे ३७७३ ॥

तित्रिसहस्सा सतयसयाणि । तेहुतरं च ऊस्सासा ॥

एम एकमुहुत्तकालकहो । केणे ? समस्त वा सघला केवलज्ञानीयो ए १४

एस मुहुत्तो जणीउ । सवेहिं अणंतनाणीहिं ॥ १४ ॥

ए केहेवे करी अजीवतत्व २ जेद १४चउद उत्तर ॥

॥ इति श्री अजीवतत्व ॥ १ ॥

इवे पुन्यतत्वना जेद ४२ साता १ उंच । देवगती १ अनुपूर्वी १ पंचेडी जा
गोत्र १ मनुषगती १ अनुपूर्वी १ ए डग । ति १ पांच सरीर ५ ॥

सा १ उच्चगोत्र १ मण्डुग १ सुरडग १ पंचिदिजा १ पाणदेहा ५

पहेला उदारीक वैकीय आदा प्रथम संघयण १ प्रथम

रक ए वण सरीरनां ३ उपांग । संस्थान १ ॥ १५ ॥

आइ ति तपुणुवंगा ३ । आइम संघयण १ संनाणा १ ॥ १५ ॥

वर्णचोक शुभ्रः अगुरुलघुः
 दलबुं नदी जारे नदी ते ।
 यन्नचउक्ताऽगुरुलघुः । परघाऽकसासऽआयऽबुजोअं॥
 ते शरिरनो सुपाटाऽप्रसन्नो दसकोऽ० आयु तीर्थकरनांमऽए४१।६।
 सुन्नखगइऽनिमिणऽतस सुरऽनरऽतिरिऽआत्र तिष्ठय
 हवे प्रस दसक नाम [दसऽ०। प्रत्येक १ श्रीरऽ शुभ्रऽ [रं॥१६
 प्रसऽबादरऽ पर्याप्तऽ । वली शुभ्रग १ वली ॥
 तस वायर पङ्कतं । पतेअ थिरं सुन्नं च सुन्नगं च ॥
 सुत्वरऽ आदेयऽनसऽकीर्ति एवं । प्रस आदेनो दसको एम होयऽ१
 सुसरा इज्ज जसं । तसाइ दसगं इमं होइ ॥ १७ ॥
 एवं पुन्यतत्त्वना जेद वेतालीत ॥ ३ ॥
 ॥ इति पुन्यतत्त्व ॥ ३ ॥

इवे पापतत्त्वना जेदऽइज्ञानाय नवप्रकृति एबीजादर्शनावर्णिकर्मनी
 रिपांचऽअंतरायपांचऽएदसा नीचगोत्रऽअसातावेदनीऽमिथ्यात्वऽ
 नाणं तराय दसगं । नव बीए नी असाय मित्रितं ॥
 थावरनोदसकोऽनरकगतीऽ कषायपचीतऽ१५ तिर्थचगतीऽ अनु
 अनुपूर्विऽ आयुऽ ए त्रीक । पुर्विऽ ए डग ॥ १८ ॥
 थावर इस नरयतिगं । कसाय पाणवीस तिरियडगंऽ८
 इवे बीजाकर्मनी एचक्षुएदे । कांन नाक रमनाने फर्सवने करीने अत्र
 खेतऽ चक्षु बीना देखे तऽ । धीदर्शनदे देने केवल दर्शने देखेते वली
 चक्षु दिनि अचक्षु । मेमिदिअ उहि केवलहि च ॥
 दर्शन ते इहा सामान्य अत्र । ते ज्ञान गुणन रो केते तेज व्यापन
 दे आवर्ण ॥ १९ ॥

थी नर नपुं वे नदनु । फुंफुमं तण नगर दाह समो ॥२७॥

एकंडी? वेरंडी? तेरंडी? गर्वज जंट जेवी चाल? उपघात?
चोरंडी? एजाती चोक । होय पापथी ॥ २८ ॥

इग वि ति चउ जाइनु । कुस्कगइ उवघाय हुंतिपावस्स ॥

अमनोज्ञ वर्ण? गंध? रस? नही पेहेलुं संघयण तथा संस्थान
कर्त? ए ज्यार । बाकी दसे होय ॥ २८ ॥

अपसन्न वन्नचक्र । अपढम संघयण संठाणा ॥२८॥

इवे संघयण कदेवे । संघयण ते

सुं । हारुकांनो समुह । ते उ प्रकारे वज्ररूपजनाराच ॥

संघयण मठिनिचउ । तं ठचा वज्ररिसहनारायं ॥

तेमज रूपजनाराच? । नारच? अर्धनाराच ॥ २९ ॥

तह रिसहनारायं । नारायं अर्धनाराय ॥ २९ ॥

कीलीका एवेवतुइइहा । रीपजते पाटो कीलीका वा खीलीते वज्रनी ॥

कीलिअ ठेवठं इह । रिसहो पटोअ कीलिआ वज्रं ॥

वे बाजु मांहीमांही वंय ते ते नाराच ए प्रकारे उदारीक स

मर्कट वंय । रीरे होय तिरि नरने ॥ ३० ॥

उज्जठ मकर वंधो । नारायं इम मुरालिंगे ॥३०॥

इवे संस्थान नाम समचोरस?

निप्रोच? । सादी? वामणधकुज ए हुंस्कव ॥

समचउरंस? निगोह? साइ? वामणधकुज ए हुंमेअ ॥

ए जीवना मरीने उ जेदे सर्वथा जला लक्षण सदीत प्रथम

आकार । जाणवुं ॥

जीवाण ठ संठाणा । मयउ मुल्लगकां पटमं ॥३१॥

नानी ठपग्गो ज्ञाण मुल्लक्षण श्रीजुं मुग पीठपट रदय तेने वर्जोने

ते बीजुं ।

वाकी जलां ॥

नाहिजवरि बीअं । तइअं महो पिठिअरउरवळं ॥

माथुं कोट्दाय पग ए अंग । सुलक्षण ते चोथुं बली तेथी ॥३१॥

सीर गीव पाणी पाए । सुलक्षणां तं चउठं तु ॥३२॥

बीपरीत वाउलटुते पांचमुं अंग । सर्वप्रकारे अज्ञो जन होय ठुं ॥

वियरीयं पंचमंगं । सबउ अलक्षणां जये ठठं ॥

ए रीते सरीरना आकारतो वि श्री जिनें प्रधान बीतराग प्रजुये

धी कही । ॥ ३३ ॥

संछाण विहा जणिआ । जिणंदवरवीयरामेहिं ॥३३॥

ए पदेवें करी पापतत्व ४ जेद ७२ कथा ॥

॥ इति पापतत्व ॥ ४ ॥

—(०)—

इवे आश्रव जेद ४२ इंडीए जोग ३ पांच व्पार पांच वण अनु

कपाय ४ अव्रत ५ । क्रमे जेद ॥

इंडिअ कसाय अषय । जोगा पंच यउ पंच तिन्नि कमा ॥

पापकीरीपाशपचीस । एम समस्त कही अनुक्रमे करीने ॥३४॥

किरियाउ पाणीसं । इमाउ ताउ आणुकमसो ॥३४॥

इवे कीरीपानां नाम कायाए अ गरउपर हेर करे ते । पाठसीअ

कार्य करे ते कायकी । गुरुग आ की स्वपरने परीताप उपजावे ते

चे शस्त्रधी ते अदिगर्णकी । पस्तिपकी कीरीया । ॥ [या

काइअ १ अदिगरणिआ १ पाउसिआ ३ पागितावण ४ किनि

जीवहींता करे ते प्राणाति धनधान्यादी परिग्रह घरनीयां दपी

पातकी । आरंजकी ते घर अधिक इछे या मेखे ते परिग्रही ।

घरांणा कृपि आदे करे ते । कपटवरी उगे ते मायादनीयकी ॥३५॥

हवे संवर जेद ५७ समिति ५ मुनीनो धर्म १० ज्ञावना १ चारीत्र ५
गुती ३ परीसह २१ तेना जेद ॥

समई गुति परीसहा । जइधम्मो ज्ञावणा चरित्ताणि ॥

पांच जेदे करी सत्तावन सर्वना
पांच त्रण बावीस वस वार । थपा समिती आदेना ॥ ३७ ॥

पण्. ती डुयीस दस वार । पंच जेएहिं सगवत्ता ॥ ३८ ॥

हवे सुमति पांच चालवानी १ बोलवा मलमुत्र पठवणनी १ सुमति
नी १ गवेपणानी १ लेवामुकवानी १ । ते तेने बीये जली मती ॥

इरिआ १ ज्ञासे १ सणा ३ दाणे ४ । उचारे ५ सामईसुअ ॥

मन गोपवुं १ वचन गोपवुं १ काया गोपववी १ तीमज ए प्र
माता कांमयी ।

ण गुती ॥ ३९ ॥

माणगुती १ वपगुती २ । कायगुती ३ तहेवय ॥ ३९ ॥

हवे परीसह २ १ सुख सहे १ तरत मांत सहे १ वस जुने छे सहे १ अ
सहे १ सीत सहे १ उष्ण सहे १ । तातासहे १ स्त्रीनेरागेलेवायनही १

खुहा १ पिवासा १ सिसि ३ छण्हं ४ । दंसा ५ चेला ६ रई ७ छिउ ८ ॥

चालवाघी १ समवीपंम जग्याये डुवाक्य सहे १ मारपरीसहे १ मा
वेसवाघीसग्यापरीसह सहे १ । गवानो परीसह ॥ ४० ॥

चरिआएनिसी हिपा १ ७ अकोस १ श्वह १ ३ जापणा १ ४

अणपामे १ रोगआसिद्या १ १ । देह वस मेले १ बहु माने ॥ ४० ॥

वे १ राज प्रमुख फस सहे १ लेवाय नदी १ सर्व प्रकारे मंद ॥

अलाज १ ५ रंग १ ६ नागुफासा १ ७ मल १ ८ सकार १ ९ परिमहा

विद्यावुकी १ अज्ञान १ अपसर्गे ए प्रकारे बावीस जेदे श्रीवीप्ये

धर्म अमग १ अकावंत । चले नदी सर्व सहे ॥ ४१ ॥

पत्रा १ ० अत्राणा १ १ सम्मत्त १ १ । २ अवावीस परिमहा ॥ ४१ ॥

हवे जतीधर्म दशनेदे ते क नीलो जता? इच्छारोच? आश्रव त्या
 मा? सरलता? नमृता? । गपणुं? जाणवुं ॥
 खंति? अज्जवपमद्वव ३ । मुती ४ तव ५ संजमे अ ६ बोधवे ॥
 सत्यवादी? पवीत्र वा निरतिचार? ब्रह्मचर्य? ए दस जेदे जतीनो
 परीग्रह ममता रहीत? बली । धर्म जाणवो ॥ ४२ ॥
 सच्चं ७ सोयं ८ अकिंच-णं एच । वंजं ९ च जईधम्मो ॥ ४३ ॥
 हवे जावना वार प्रथम संसारी व्यापगती योनी ८ ४ लापतेनां दुखचिं
 संबंध अनोप्यठे? कोइ कोइ तवन? जीव एकलो आव्यो एकलो
 ने क्षरण नथी? । जासे? कोइ कोइनुं संबंधी नथी? ॥
 पदम मणिज १ मसरणां २ । संसारो ३ एगया ४ ४ अन्नत्तं ॥ ५ ॥
 शरीर भगुनीमप ठे? कर्म आवे ते तेमज प्राचीन कर्म खपावे
 आश्रय कर्म रोके ते संवर १ । ते? नवमी ॥ ४३ ॥
 अमुद्धत्तं ६ आसव ७ सं-यरो अ ८ । तह निज्जरा एनयमी ॥ ४३ ॥
 उ इये पुगीन सोक स्वरूप निं दुजेन धर्म साचक अरिहंत क
 तन? ममकीत जावना? । पीत ए जावना? ॥
 झोगमहायो? १ ० थोली? १ । दुद्धदा धम्मस्स साहगा अरिहा
 ए भाई । जावनात प्रत्येक निं जावनी नीये पप्रार्थ उचमे
 तवन करी । करीने ॥ ४४ ॥
 एपाठ जावणाठ । जावे अथा पपत्तं ॥ ४४ ॥
 हवे चारीत्र पांच ममत्तावे मने गावय, उदोपम्यापन दोष बा मुंचा
 म्यादरूप मामादकचागीत्र इहाप्रथम रीत्रतेवही दिहादेवाए? ।
 माना इअन्न पटमं ? । उतुवजावणा जवे रीअं ॥ ४५ ॥
 रगीहग्गीभुवी तव विशय मुहम मंतराय नेम दममं गुणग
 चागीत्र नवत्रने दोष २ । जेउ वरी ॥ ४५ ॥

परिहारविसुद्धीयं३। सुहुमं तद् संपरायं च४ ॥४५॥

तेवार पढी यथाख्यात चारीत्र १। वीख्यात ठे सर्व जीवलोक मध्ये
तत्तो अहखायं५। खायं सवंमी जीवलोगंमि ॥

जे आदरी पाली जला हीतका पोदोचे अजर अमर स्थानक जे
रक। मोक्षस्थानके ॥ ४६ ॥

जं चरिष्ठण सुविहित्रा। वसंति अपरामरंछाणं ॥४६॥

ए रीते संवरतत्व ठुं ॥ ६ ॥ जेद ५४

इवि संवरतत्व ॥ ६ ॥

—(०)—

हवे नीर्जरा जेद १२२दी असन वा अजीग्रहे वा १४ निमादिसंजोरे

आहार १३पोदरी एक कवलादीनि १ प्रति संखेप १ रसंयोगेनुं तजवुं
अणसण १ मुणोइरिया २। वित्तिसंखेवण १ रसञ्चाउ ४॥

लोचादीके करीने १ अंगोपांग सं ए ठ बाजतपना जेद होय
कोचवे करी १। लोक प्रसीद ते बाज ॥४७॥

कायकिलेसो ५ संली-णयाप ६। बढो तवो होई ॥४७॥

पाप लागुं ते गुरु पासे कही प्रायति आचार्यादीकनी सेवादिक १ तेम
तले १ गुणी बेरानो वीनय करे १। ज पांचजेदे जणवादी सजाय १

पायवित्तं १ विणउ २। वेयावच्चं ३ तहेव सज्जाउ ४ ॥

पदस्थादी चार जेदे धर्म शुद्ध्या एठ जेदे अज्यंतर तप होय अं
न करे १ काउसग पण करे १। तरंग मोक्ष हेतु माटे ॥ ४८ ॥

जाणं ५ उस्सग्गोविअ ६। अप्रितरउ तवो होई ॥४८॥

जे दुपण लागे ते दंज रहीत मुजयते आलोयण पन्निकमण एवे
गुरु आगे केदेवुं ॥१॥ पन्निकम करि गुरु आगे मिप्प्या दुक्त देवो

णु करवुं वा पाप दुपण न ल ॥३॥ अकल्प जात पाणीनो त्याग

हवे जतीधर्म दशज्ञेदे ते क नीलोत्तता? इन्द्रोद? आश्रव
 मा? सरलता? नमृता? । गणुं? जाणवुं ॥
 खंति? अज्जवपुमद्वव ३ । मुतीधतवपुसंजमेअद्वोधे
 सत्यवादी? पवीत्र वा निरतिचार? ब्रह्मचर्य? ए दस जेदेजती
 परीग्रह ममता रहीते? वली । धर्म जाणवो ॥ ४२ ॥
 सच्चंसोयं अकिंच-णं एच । वंजं? एव जईधम्मो ॥ ४३ ॥
 हवे ज्ञावना वार प्रथम संसारी व्यागती योनी उद्धापतेनां दुखि-
 संबंध अनीत्य ठे? कोइ कोइ तवन? जीव एकलो आव्यो एकले
 ने शरण नथी? । जासे? कोइ कोइनुं संबंधी नथी? ॥
 पढम माणिच्चमसरणं ५ । संसारोइ एगयाइ अन्नत्तं ॥ ५ ॥
 शरीर अशुचीमय ठे? कर्म आवे ते तेमज प्राचीन कर्म खपावे
 आश्रव कर्म रोके ते संवर १ । ते? नवमी ॥ ४३ ॥
 असुइत्तं द्वासावपुसं-वरोअण । तह निज्जरा एनवमी ॥ ४३ ॥
 ठ इये पुरीत लोक स्वरूप चिं दुजेन धर्म साधक अरिहंत क
 तन? समकीत ज्ञावना १ । धीत ए ज्ञावना? ॥
 लोगसहावो? एवोही? १ । उद्धहा धम्मस्ससाहगाअरिहा
 ए आदी ज्ञावनाठ प्रत्येके चिं ज्ञावनी जीवे यथार्थ उद्यमे
 तवन करी । करीने ॥ ४४ ॥
 एयाउ ज्ञावणाउ । ज्ञावेअवा पयत्तेणं ॥ ४४ ॥
 हवे चारीत्र पांच समजावे सर्व सावय, ठेदोपस्थापन होय वीजुंचा
 त्यागरूप सामायकचारीत्र? इहांप्रथम रीअतेवनी दिक्षादेवारूप?
 सामाअन्न पढमं १ । ठेउवठावणं जेवे वीअं ॥ ५ ॥
 परीहारवीशुवी तप विशेष सुद्धम संपराय तेम दसमे गुणग
 चागीत्र नवजणे होय २ । ले? वली ॥ ५ ॥

पण प्रत्येके प्रत्येके । रेना १६ जेद ठे ॥ ५२ ॥

सुखं४ पुण पत्तेयं । चउविहं चेव नायवं ॥५३॥
 बार जेदे तउ ते नीर्जरातत्व । हवे बंधतत्यना जेदबंधते कर्म
 एप्रकारेनीर्जरातत्या॥३॥जेद१५ मुं वांधुं चार जेदे ते कहेठे ॥
 बारसविहं तवो नि-ऊताय । दंयोय चउविगप्पो य ॥

म सुठ तीखी लीब कटुक । कालहरण समयादि जेदे॥

पपइ सहाव बुत्ता । ठिइ कालोवहारणं ॥

अनुभाग ते रसबंध जाणवो । प्रदेश ते कर्मनां दलीयानो संच

एक हि गुणादि । य वा मेलवुं ॥ ५४ ॥

अणुनागो रसो नेउ । पएसो दलसंचउ ॥ ५४ ॥

हवे प्रकृति मुल० उत्तर १५० इहां वेदनी१ मोदनी१ आयु१ नाम१

ज्ञानावर्णि१ दर्शनावर्णि१ । गोत्र१ कर्म ॥

इह नाण१ दंसणा१ वरणा॥ वेअ३ मोहा४ ऊ५ नाम६ गोयाणि

आयु४ नाम१०३ गोत्र२ अंतरा

अंतरायकर्म१ ए मुख आठ वली । यकर्मनी५ एवं उत्तर जेदे आ

उत्तर ज्ञा० ५ दण० ६० २ मो० ३० ठेनी १५० ॥ ५५ ॥

विग्धं० च पाण नव दुअ अठवींमं । चउतिमयडु पण जेय ॥

हवे मुलकर्मनी स्त्रीती ज्ञाना । वेदनीकर्म१ नीश्चे वली अंतराय

वर्णि१ दर्शनावर्णि१ कर्म१ । कर्म१ ॥

नाण१ दंसणा१ वरणा१ । वेयणी१ ३ चेव अंतरायअ ४॥

ए चारे घातीकर्मनी श्रीन । सागरापमनी पीती ७२४ ठे

गावुं ॥ २ ॥

करवो॥४॥ कान्तसग करवो क्राय
व्यापार त्याग लक्षण ॥ ५ ॥

आलोपण१पम्किमाणो२। जय इविवेग४ मुसग्गो ५॥

गुरुदत्त वीगयत्यागश्चो जाव ठमासी तण परांचीते जे गद्यवादीर लीं
नुं करवुं ॥६॥ कांडक व्रत पर्जायनुं यथा गवादीर यावत् योग काल
योग ठेदवुं ॥७॥ सर्वथा व्रत पर्जायनुं ठे क्षेत्र वाहीर सिद्धसेनविवा
दवुं ॥८॥ सर्व व्रत पर्यायनुं ठेदवुं ने व करनी परे ते निश्चे ॥१०॥
ली यथायोग तपनुं देवुं ॥ एं ॥ ॥ ४ए ॥

तवद्वैय१मूल८अणवठयायए। पारंचिय चेव१० ॥४ए॥
सेवनादी जक्ति? रदयप्रेम? । उपजाववुं वावोलवुं? अवर्णवादनुं
गुणस्तुतीनुं ॥ गोपववुं? ॥

जत्ती? बहुमाणो१वन्न । जणणं जासण३मवन्न वायस्स४॥
तेघ्रीस आसातना वा अवह्ना वीनय ए पांच जेदे संक्षेपमात्र
नो परीदार वा त्याग? । ए प्रकारे कह्यो ॥ ५० ॥

आसायणपरिहाणो५। विण्ण संखेवण एसो ॥५८॥
आचार्यनी पंचाचार पाले ते? ठठ अठमादी तपसी? नवविक्की
उपाध्याय सुत्रजणावनारनी? ते इीप्य? रोगी? साधु तेमनी? ।
आयरिय? उवज्ज्याय१। तव३स्सिसेहे४गिलाण५साहुसुद
समानधर्मी? चतुर्वीधसंघ? एक साधुनो । एम बैयावच होय दस
परीवार? घणा मुनीनो परीवार? तेमनी । प्रकार ॥ ५१ ॥

समाणुज्ज१संघ८कुलएगण१०। वेयावच्चं हवई दसहा५?
ध्यानजे एकाग्रताचारजेदे नीश्चे। आर्त्त? रुद्धतेमज धर्मध्यान३वली
द्याणं चक्रविहं खलु । अत्तं? रुद्धं? तहेव धम्मं घ ३ ॥
शुद्धध्यान४ नली ते चार चार जेदे नीश्चे जाणया एटले चा

पण प्रत्येके प्रत्येके । रेना १६ जेदे ठे ॥ ५२ ॥

सुखं पुण पत्तेयं । चञ्चविहं चेव नायवं ॥ ५३ ॥
 बार जेदे तप ते नीर्जरातत्व । हवे बंधतत्त्वना जेदे बंधते कर्म
 एप्रकोरे नीर्जरातत्त्व ॥ ५४ ॥ जेदे १२ नुं बांधवुं चार जेदे ते कदेठे ॥
 बारसविहं तयो नि-ज्जाय । बंधोय चञ्चविगप्पो य ॥

प्रकृतीबंधः धीतीबंधः अनुजागबंधः प्रवेशबंधः एजेवेकरी जाणवा ५५
 पपइ १ ठीई २ आणुजाग ३ । पणम ४ जेएहिं नायवा ॥ ५६ ॥

प्रकृती ते स्वज्ञाय कळो जे धीती ते कालमान अथवा
 म तुंव तीखी लीव कटुक । कालदरण समयादि जेदे ॥

पपइ सहाव बुत्ता । ठिइ कालोवहाराणं ॥

अनुभाग ते रसबंध जाणवो प्रवेश ते कर्मनां दलीपानो संच
 एक हि गुणादि । य वा मेलययुं ॥ ५७ ॥

आणुजागो रसो नेउ । पणसो दलसंच ॥ ५८ ॥

हवे प्रकृति मुख ० उत्तर १५० इहां वेदनी १ मोदनी १ आपु १ नाम १
 ज्ञानावर्णि १ दर्शनावर्णि १ । गोप्र १ कर्म ॥

इह नाण १ देसणा २ वराणा ॥ येअ ३ मोहा ४ ५ नाम ६ गोपाणि
 आपु ७ नाम १०६ गोप्र २ अंतग

अंतरापकर्म १ ए मुख आठ वली एकर्मनी ५ एवंचत्तर जेदे आ
 उत्तर ज्ञा ० ५ दण ० २ मो ० २० वेनी १५० ॥ ५९ ॥

विगंध ० चपाण नव दुअ अठवीसं चत्त तिमयड पण जेय ॥
 हवे मुखकर्मनी स्त्रीती ज्ञाना वेदनीकर्म १ नीध वली अंतराय
 वर्णि १ दर्शनावर्णि १ कर्म १ ॥

नाण १ देसणा २ वराणा ॥ वेयाणी ३ चव अंतराप ४ ५
 ए चारे पातीकर्मनी शोस सागरापमनी धीता उन्हा ६ ७

कोमा कोम ।

॥ ५६ ॥

तीसं कोमाकोमी । अयराणं विइ ऊकोसा ॥५६॥
सितेर कोमा कोम सागरो मोदनी कर्मनी ठे वीस कोमाकोमनी
पनी घीती । नाम गोत्रनी ठे ॥

सित्तरी कोमा कोमी । मोहणीएवीस नामगोएसु ॥
तेत्रोस सागरोपमनी घीती । आयुकर्मनी ठे एरीते स्थीती बंध उत्त
कृष्टो कष्टो ॥ ५७ ॥

तितीस अयराइ । आन४ विई बंधमुकोसा ॥५७॥
हवे बार मुहूर्त वा चोवीस वेदनी कर्मनो । आठ मुहूर्तनो नाम
घमीनो ऊचन्य वा ओमो । कर्म गोत्र कर्मनो ॥

बारस मुहुत्त जहन्ना । वेअणिए अठ नाम गोएसु ॥
बीजा पांच कर्मनो ऊचन्य स्थि एरीते घाती अघातीनी बंध स्थि
ती बंध अंतर मुहूर्तनो ठे । तीनुं प्रमाण कहुं ॥ ५८ ॥

सेसा एतमुहुत्त । एयं बंधविई माणं ॥ ५८ ॥
इति बंधतत्व ॥ ८ ॥ उत्तर जेद ४

इति बंधतत्व ॥ ८ ॥

इवे मोक्षतत्व नव जेदे कहेठे जीवङ्ग्यनुं प्रमाण १ वली क्षेत्रनुं
उता पदनी परूपणा १ । मान १ फरसना १ ॥

संतं पय परूपणाया १ । दव पमाणं १ च स्क्रित ३ फुसणाया ४ ॥
कालमान १ सिद्धनो अंतर १ रवे जावमान १ ओमा घणानुं मान १
वानो जाग १ । नीधे एवं नव ॥ ५९ ॥

कालोप ५ अंतर ६ जागो १ । जावे ८ अप्पावहुएवेव ॥ ५९ ॥
उतापणे ठे नीर्मल मोक्षपद वर्तनुं ठे आकास फुलवत् नथो अ

२९

ते जगतमां ॥

सेतं सुद पयता ।

मोक्ष इति पद तेदतणी ।

मुस्कति पयं तस्सत्त ।

गति व्याप ३ इंद्री पांचप काय जोग व्रण ३ वेद व्रण ३ कपाय व्या
वद ।

गद १ इंद्रीअशुकाए ३ । जाणवेष ५ कसाय ६ नाणेसु ॥ ७ ॥

संजम सात ७ दर्शन चार ४ लेस्या जव्य वे १ सम्यक्त वद तंनि वे २
वद ।

संजम ७ दंसण एलेसा १ ७ । जव १ १ सम्मे १ १ सत्रि १ ३ आहारे

हवे केटली मार्गणाए सिद्धि । मनुष्य जव्यत्व १ तंनि १ यथाख्या
गति १ पंचेंद्री जाति १ वसकाय १ । त चारीन १ ॥

नरगद १ पाणि दिशतस ३ । जव ४ सत्रि ५ अहस्काय ६ ॥

हायक सम्यक्त मोक्ष पामे १ केवलदर्शन १ केवलज्ञान १ ए वदो
अणदारी मार्गणा १ ।

मोक्ष पामे १ नहि बाकी मार्गणाए
मोक्षद्वार १ ॥ ६२ ॥

खड्यसम्मत्ते ७ मुक्कोणहार ७ केवलदंसण एनाणे १ ० नसेसेसु

हवे इव्यप्रमाणमां सिद्ध जीवइव्य होय अनंत संख्याये
जगवान् तेमना ।

दवपमाणे सिद्धाणं । जीवदवाणि हुंति एंताणि ॥

चतुदराजलोकना अमंख्यात जाग एकमां एक मिद्ध वे वा सर्व
मा ।

लोगम्म असंखिडे । जागे एकोय सवेंसि ॥ ६३ ॥

सिद्धनी स्वर्शना अधीकीवे द्वार४ एक सिद्ध आश्री सादिअनंत ठे स
इवे कालद्वार कहेवे । वंआश्री अनादिअनंत ठे द्वार५॥

फुसणा अहिया कालो । इग सिद्ध पडुव साइजणंतो॥

तीहांथो पमवाना अजावथो । तीक्ष्णेने अंतर नथी द्वार६ ॥६४॥

पमिवाया जावान । सिद्धाणां अंतरं नष्टि ॥ ६४ ॥

सर्व संतारी जीवोने अनंतमे । जागे सिद्ध ठे द्वार७ ते सिद्ध तेम
ने दर्शन ज्ञान ॥

सवजीयाणमणते । जागे ते तेसिं दंसणं नाणं ॥

क्षायकजावे ठे परिणामीकजावे वळी होय जीवत्वपणु॥द्वार८॥

इवे सिद्धना १५ जेव ॥ ६५ ॥

खडएजावेपरिणा-मिण्य पुण होइ जीवत्तं ॥ ६५ ॥

जिनसिद्ध अरिंहा? सामान्य के घरवासे सिद्धाते? तापसादीक
वळी? तीर्थ धाप्या पठी सिद्धाते? लिंगे ते? जिनलिंगे? स्त्री? नर
तीर्थ धाप्या विना सिद्धाते? । पुरुष? क्रतनपुंसक? ॥

जिण? अजिण? तिष्ठ? गिहि? अन्न? सलिंग? यी? नर?

[तिष्ठं? । प्रतीवोचे सिद्धाते? [नपुंसा? ॥

वाऊ प्रत्यय देखीने सिद्धाते? एक समे एक सिद्धाते? एक स
पोतांनी मेळे सिद्धाते? । मये अनेक सिद्धाते? ॥ ६६ ॥

पतेय? सयंबुद्धा? बुद्धबोहि? ३? ४? णिकाय? ५॥ ६६ ॥

इवे अद्वया बहुत्व द्वार ९ छि सिद्ध पुरुष सिद्ध अनुक्रमे संख्या
श्रोमा नपुंसक सिद्धाया। त गुणा द्वार ९ ॥

यावा नपुंससिद्धा । यी नर सिद्धा कमेण संखगुणा॥

एम मोक्षतत्व नवदारे ए कहुंते । एम नवेतत्व लेपमात्र कदा॥६७॥

इय मुस्कततमेयं । नवतता लेसउ जणिआ ॥ ६७ ॥

જીવાદી નવપદાર્થપ્રત્યે । જે જીવજાણેતેદને હોયસમ્યક્તદર્શનગુણ
જીવાઈ નવ પપત્તે । જો જાણાઈ તસ્સ હોઈ સમ્મતં ॥

અપવા ઉપયોગપણે સદ નવતત્ત્વ પ્રત્યે અજાણતાને પણ
દે તો તેદને હોય । સમ્યક્ત ॥ ૬૮ ॥

જાણેણ સદહંતો । અપાણમાણેવિ સમ્મતં ॥ ૬૯ ॥

તપલા શ્રી જિનેશ્વરનાં કહેલાં । જે વચન તે નદી વીપરીત હોય ॥

સલાઈ જિણેસર જા-સિઆઈ વપણાઈ ન અન્નહા હંતિ ॥

અહવી ધુદિ જે જીવના મનમાં । સમ્યક્ત નિશ્ચલ તે જીવને જાણવુંદણ

ઈઅધુદિ જસ્સ માણે । સમ્મતં નિશ્ચલં તસ્સ ॥ ૬૯ ॥

હવે સમ્યક્તનો મદિમા કહેઠે ફરસ્યુંહોય જે જીવે સમ્યક્ત પ્રત્યે ॥

અંતરમુહૂર્ત કાલ માત્ર પણ ।

અંતોમુહૂર્ત મિતંપિ ।

ફાસિયં હુઝા જેહિ સમ્મતં ॥

તે જીવને અર્ધ પુજા માંદિ

ફરવું હોય નીશ્ચે સંસારમાં પણ

કાલ પ્રમાણ ।

ઉપરાંત નદી ૩૦ ॥

તેસિં અવહ પુગ્ગલ ।

પરિયદો વેવ સંસારો ॥ ૭૦ ॥

હવે પુજા પરાવર્ત ૮ પ્રકારે કહે જાવયો ૧ પ્યારે જંદ વે પ્રકારે

ઠે ક્યયો ૧ શેત્રપી ૧ કાલપી ૧ । વાદર ૪ મુદ્દમ ૪ ૯ ૮ ॥

દહે ૧ સ્કિતે ૨ કાલે ૩ । જાવિ ૪ વનહડહ વાપરો મુદ્દમો ૪ ॥

હોય થનંતી ઝાતપિણી અવ

પરીમાંણ પુજા પરાવર્ત એકનો

સર્પિણી ।

કાલમાન ॥ ૭૧ ॥

હોઈ આણંનુમ્મપ્પિણિ । પરિમાણોપુગ્ગલપરદો ॥ ૭૧ ॥

તદાર્થાદી રાત્રની વર્ગણા ॥ એકજીવમુકે ફરસાને સર્વપ્રમાણપ્રત્યે

ઊરલાઈ સત્તગાણાં । એગ જિત્ત મુઅઈ ફુસિઅ સવઅણા ॥

જેટલે કાલે તે ધુલ ક્યય પુદ્ગલ ક્યયી મુદ્દમ માત્ર વર્ગણા

परावर्त्त काल आय ।

अनुक्रमे करते. ॥ ७१ ॥

जितिअकालिसयुद्धो । इवे सुहुमो सग त्रयरा ॥ ७२ ॥

लोकाकाशना सर्व प्रदेष्टा उत्त । समय अणुजाग वंचनां सर्वस्या
पिणीना सर्व । नक ॥

लोग पणसो सप्पिणि । समया अणुजागबंध ठाणेय ॥

जेम तेम अने अनुक्रमे मरणे करस्या ते क्षेत्रादी धूल अने सुद्धम
करीने । पुद्गलपरावर्त्तन आय ॥ ७३ ॥

जह तह कम मरणोणां । पुन सिताइ थुलि परा ॥ ७३ ॥

उगमपिणी अनंति मज्जी । एक पुद्गल परावर्त्तनकाल जाणवो ॥

उगमपिणी अणान्ता । पुग्गलपरिद्वि मुणोयवो ॥

तेनां अनंता पुद्गलरागर्त गताहा तेथी भावतो काल अनंत गुणा
ते दया तेने अनंतोक्तान गयो । पुद्गल परावर्त्त काल ये ॥ ७४ ॥

तेनांता तीअता । अणान्तापदा अणान्तगुणा ॥ ७४ ॥

हरे उ हरे दश हरे कदेवे प । समंशरी ? एक ? क्षेत्र ? राक्षीय
रत्नामी ? जीर ? मुनी ? । पणु ? ।

परिणामि ? जीव ? मुनं ? । मपणमाधुगधमित्तदकिरिआय
नील ? काण ? कनी ? । सर्वगत इति वीक्ष्यार अमीतगतं

अप्रवेक्षणे ग्यावे ॥ ७५ ॥

पिण्डं कागण एकता ? ० । मज्जग दमिदिगदि अपवसे ७५

ए दहरे मे दहन् नवमुं ? ए यकार नवनय प्रकरण ममात
दहरे दहरे ॥ थयुं नवर नेद मवं ७७१ ॥

इति मोहवत्त ॥ ७६ ॥ इति नवनय ममातं ॥ ७ ॥

इवे चोवीस पाठे करी मंरु प्रकरण वा विचार पटव्रीसीका प्रारंज ॥

॥ अथ चतुर्वीस मंरुक ॥

नमस्कार करीने प्रपञ्चाविक तेमने कहाँ जे सिद्धांत तेनो विचार चोवीस तीर्थकर प्रत्ये । र तेनो लेखमात्र तेनुं देखानुबुं ते ॥

नमिठं चतुर्वीस जिणो । तस्मुत्तविचारलेसदेसणउ ॥

१४ मंरुक पदे करीने तेज नीधे । स्तवीस सुणजो दे जव्व जोवो ।

दंरुगपएहिं ते चिअ । थोसामि सुणोह जोजवा ॥१॥

इवे मंरुक संख्या कदेउ तात नर प्रपवीकापादी पांचनां एवेरंडी

कनुं । असुर देवादीक इतनां १० । आदी प्रणनां १ नीधे वा तमुद्धे ॥

नेरइआ असुराई । पुढवाई बैदियादउ चेव ॥

गजेज तीर्थेच पंचेडी । मनुष्य । अंतर देव सोल । ज्योतिषिदेवपा

ए वेनां । च । वैमानीकदेव बे । एप्रणनां ॥२॥

गप्रय तिरिय मणुस्ता । वितर जोइसिय वेमाणी ॥३॥

संखेपमात्र मरलपणे आ प्र अथ द्वारसंग्रह सरीर एतरीर माप ३

करण कदीसुं । दामबंधनी रचना ते संघयण ६ ॥

संखितपरीत इमा सरीर । मोगाहणाय २ संघयणा ३

संज्ञास्थान ते ४ । १० आकती ६ लेस्याइइंडी ५ वे जेदे तमुद्धा

कयाय ४ । त ७ ॥३॥

सत्रा ४ संठाण ५ कसा प ३ लेस ७ इंदिय ८ ९ स मुग्धाया १० ३

इटी ३ दर्शन ४ ज्ञान ५ एज्ञान अ । जोग १ ५ उपयोग १ २ एकसमे

धीकारे अज्ञान पण ३ ग्रहावे । उजजवुं । एकसमे मरवुं । श्रीतीति आयु ३

दिनि १ । दंसण १ २ नाणो । जोगु १ ४ वज्रगो १ ५ वत्राय १ ६ चवण १ ७

पर्जाती ते शक्ती ६ के । संज्ञा ३ गती ते जवांतरे गमन १ । तिई १ ८

टली दीशोनो आदार ले १ । आगती जवांतस्थी आवबुं । देव ३ ।

पङ्कति किमाहारे । सन्नि गर्ह आगर्ह वेये ॥ ४ ॥

ए द्वार घोवीसनी गाथा बे मंमक मंमक प्रत्ये द्वार ५४ केहेवां॥

द्वार संग्रह गाथा ॥ ५ ॥

द्वार? चार शरीर गर्ज्ज तीर्यंच मनुष्ये पांचे वाकीश? संस्के
वानुकायने होय । त्रण सरीर द्वार ? ॥

चनुगप्रतिरिय वाजसु। मणुआणं पंचसेस तिसरीरा। द्वार१

દ્વાર ૨ ધાવર' ચારને ઝઘન્ય આંગુલને અસંખ્યાતમે
 તત્કૃષ્ટ એ વે અવગાહના । જાગે હોય સરીરની ॥ ૫ ॥

યાવર ચન્નગે હુહહ । અંગુલ અસંખ જાગ તણું॥૫॥

बाकी बीस रून्के जघम्य स्वजावीक अंगुलनो अतंख्यातमो
वा तर्वथी लंघु सरीर । अंस वा जाग ।

सर्वेसिं पि जहन्ना । साहाय्य अंगुलस्स असंखं सो ॥

इवे वृत्कृष्टी तो पांचसे घ
नुप तरीर न्धे । नारकीने इवे सात हाथनुं
देयतानां तेर मंरुके ॥ ६ ॥

उक्कोस पणसय धाण । नेरइया सत्तहठ सुरा ॥ ६ ॥

गर्जज तीर्थंचने एक हजार जो वनस्पतीने जाजेरुं जोजन एक
जननुं मठादिकनुं । हजारनुं होय ॥

गप्प तिरिसहस्स जोअण वणस्सईअहिय जोअणसहस्सं

मनुष्ये तेरंडी कानखजुरादि
क ए वेने ग्रण गाननुं ।
बेरंडीने सरीर जोजन
वारनुं शंखादिकनुं ॥३॥

नर तेष्टुंदि ति गाऊ । वैदिअ जोगण वार ॥ ७ ॥

जो जन एक नुं चोरं डीने सरीर जमरादिक नुं । देदन चत्व पण सुत्रे कहुं ते

जोयण मेगं चत्तरिंदि । देहमुच्चतणेण सुणं जणियं ॥

५१. नली ननर्यकी अंगुनना संख्यातमो जाग

य आश्री ।

प्रारंजतां ॥ ८ ॥

वेङ्कधिय देहं पुण ।

अंगुल संखं सप्रारंजे ॥ ८ ॥

वेवताने मनुपने अधोक ला
ख जोजन वैकीय ।

तिर्यचने नवसें जोजन वैकीय
देह मान ।

देव नर अहिअ लस्कं । तिरियाणं नवजोयण सयाझं ।

वमणुं वली नारकीनुं स्वदेदथी । कहुंउ वैकीय सरीरनुं मान उरुपुं ।

डुगुणं तु नारयाणं । जणियं वेङ्कधिय सरिरं ॥ ९ ॥

वैकीयनी धीती अंतरमुहु
र्त्त नारकीने रहे ।

मुहुर्त्त चार तीर्थच मनुपने वीपे
रहे ॥

अंतमुहुत्तं निरये ।

मुहुत्त चतारी तीरीयमाणुएसु ॥

देवताने वीपे बीन पन्नर
वा अर्थमास रहे ।

उरुपुं उचरवैकीय रदेयानो काल
मान ॥ १० ॥ द्वार २

देवेषु अहमासे ।

उपोस वेङ्कधिया कालो ॥ १० ॥

द्वार ३ आवरदेवता १३ ना
रकी १ ए उगणित रुंरुक ।

संघपण बीना ठे बीगलेंडी
ने उरुं संघपण एक ठे ॥

थावर सुर नेरइआ ।

अस्संघयाणाय विगल ठेयठा ॥

संघपण ठे गजर्ज । मनुपने तीर्थचने वीपे जाणवां ॥ ११ ॥ द्वार ३

संघपण ठगं गप्पय ।

नर तिरिण्मु मुणेअरुं ॥ ११ ॥

द्वार ४ तवे सोवीते रुंरुके चार
वा दस संझा ठे । द्वार ४

द्वार ५ देवता १३ ने तवे
ने समचोरस संस्थान ठे ॥

सद्योसिंचन दहयासणा । द्वार ४ । सद्येमुखा य चउरंसा ॥

मनुपने १ निर्यचने १
ठे संस्थान ठे ।

रुंरुक संस्थान विगलेंडीने १ नारकी
ने १ ठे ॥ १२ ॥

नर तिरिय ठ संठाणा । रुंरुका विगलिदि नेरइआ ॥ १२ ॥

नांना प्रकारे? घज ते पता परपोटो? वनस्पति वायु अग्नीअ
का? सुखने समूह? फायने ॥

नाणाविह धय सुई। बुब्बुय वण वाउ तेउ अपकाया॥
पृथ्वीकायने अर्द्धमसूर आकारे संस्त्रान कहुंठे? ॥ द्वार ५
तथा चंद्रमाने ।

पुढवि मसूरचंदा - कारा संठाणन नणिआ ॥ १३ ॥

द्वार ६ सर्व चोवीते मंरुके चा द्वार ७ लेस्या ठये गर्ज
रे कपाय ठे । द्वार ६ तिर्यच? मनुपने? वीधे ठे॥

सधेविचउ कसाया। द्वार ६। लेस ठगं गप्रतिरियमणुएसु॥

पेहेली ३ नारकी? वीगलेडीने ३ वैमानीकने १ पेहेली ३ ए

तेउकाय? वाउकाय? सात मंरुके वण लेस्या ॥ १४ ॥

नारय तेऊ वाऊ। विगळावेमाणिय तिलेसा॥ १४॥

प्योतपीने एक तेजोलेस्याज ठे। बाकी मंरुक सर्व चउवेने होय
चार लेस्या ॥ द्वार ७

जोइसिय तेउ लेसा०। संसासधेवि हुंति चउ लेसा॥ द्वार

द्वार ७ सर्व मंरुके इंद्रीवारतो द्वार ७ मनुपने वीधे साते
सुगम ठे। द्वार ७ समुद्रघात ठे ते कष्टे ॥ १५ ॥

इंद्रियदारं सुगमं॥ द्वार ८। माणुआणं सत समुद्रघाया १५

वेदना? कपाय? मरण? समु वैकीय? तेजस? आहारक? स
दघात । मुद्रघात ॥

वेपण १ कसाय १ मरण ३। वेउ द्वियठतेपण्य ५ आहार ६॥

केवली? समुद्रघात । सात ए समुद्रघात होय संननि॥ १६॥

केवलिय १ समुद्रघात । सत ६ मंरुके गतीणं॥ १६॥

एकंदीने सामान्ये केवली तेजस? आहारक? ए वण समुद्र

समुदधातः ।

घात बीना चार ठे ॥

एगिदियाण केवल्लि । तेया हारग विणात्त चत्तारि ॥

ते पुबोक्त अण तथा वेकीय ए नीगलेंडीने तथा असंनीने तेज नी
चार वर्जने अण समुदधातठे । धे ने संनीने पुर्वे कक्षाठे ॥१७॥

ते वेळविय चळ्ळा । विगल्ला सत्रीण ते चेव ॥१७॥

पांच ठे गर्जज तिर्यंच देवताने यी नारकी यापुने वीवे चार ठे अ
पे केवली ? आदारक एवे वर्जने । ए बाकी मंनके ठे ॥ चार ए
पण गप्प तिरि सुरेसु । नारय वाळसु चत्तर तिय सेसे ॥
चार १० विगलेंडीने वे डहीठे एक मिथ्याडरी ठे बाकी द्वार ए
थावरने । मंनके अण डही ठे ॥१८॥ चार १०

विगले डु दीढी थावर । मिठ्ठती सेस तिय दिढी ॥१८॥

चार ११ थावर पांच एवे रंडो १ ते रं चोरंडो १ ने वीवे ते वे च द्वार १०

डी १ एसातने वीवे अचकु दर्शन ठे । कु अचकु आगमे कहुं ठे ॥

थावर बि तिसु अचस्कु । चत्तरिंदिस्सु तडुगं सए जणिपं ॥

मनुपने ? चहु अचक्षु अवधी बाकी पंनर मंनकने वीवे प्रत्येके अ
केवल ए प्यार दर्शन ठे । ए अण कक्षां ठे ॥१९॥ चार ११

मणुआ चळ दंसणिणो ॥ सेसेसु तिगं तिगं जणिअं १ ए

चार १२ अज्ञान ज्ञान प्रत्ये । देवता १ मां तिर्यंच १ मां नारकी (चार १२
के अण अण । १ मां होय थावर ए पांच मां अज्ञान वे ठे ॥

अंनण नाण तिअं । सुर तिरि निरए थिरे अत्राण डुगं ॥

ज्ञान अज्ञान वे वे विगलेंदी मनुपमां पांच ज्ञान अण अज्ञान
अण ३ मां ठे । ॥२०॥ चार १२

नाणात्ताण डु विगले । मणुए पण नाण तिअं नाणा २ ए

चार १३ अगोआर जोग देव तिर्यंच १ ने वीवे ते ठे ६

तारुने नारकीने ठे । नर योग मनुष्याने वीपे ठे ॥
 इकारस सुर निरए । तिरिएसु तेरं पन्नर माणुएसु ॥
 विगलेडीने चार ठे पांच वा जोग त्रण शेष आवरधने होय
 युकायमां ठे । ॥११॥ द्वार १३
 विगले चउ पण वाए । जोग तिअं यावरे होई ॥१२॥
 इवे जोगनां नाम सत्यअसत्य मृषा ए चार मनने धव (द्वार १३)
 मीश्र ते सत्यमृषाअसत्या । चनने वैक्रिय आहारक ॥
 सचे अर मीस असच्च । मोस मण वय वेउवि आहारे ॥
 उवारीकए त्रण मीश्रसहीत ए कद्या ते जोग १५ उपदिष्टया
 कामेशएतात जोग कायना । समयमां वा आगममां ॥१६॥
 उरलं मीसा कम्मण । इय जोगा देसिआ समए ॥१७॥
 द्वार १४ इवे उपयोग १२ त्रण चार दर्शन ए वार जीवनां लक्ष
 अज्ञान ज्ञान पांच । ए उपयोग नाम ॥
 ति अत्राण नाण पाण । चउ दंसण वार जिअ लस्केण
 ए वार जे उपयोग । कद्या त्रण लोक दर्शी पर(वउगा ॥
 मात्मा तेमने ॥ १३ ॥
 इअ वारस उवउगा । जणिआ तिलुकदंसीहिं ॥१४॥
 इवे ते मंरुके कदेवे उपयो वार होय नवउपयोग नारकी ति
 ग मनुष्याने वीपे । येच देवता ३मां ॥
 उवउगा माणुएसु । वारस नव निरय तिरिय देवसु ॥
 वीगलेडीवेमां २ पांच अने ठ उप चारंडीमां आवर ५ पांचमां त्रण
 योग ठे । उपयोग ॥१४॥ द्वार १४
 विगले डुगे पण ठकं । चउरिंदिसु यावरे तिअगं ॥१५॥
 द्वार १५ संख्याता असंख्या गर्जज तिर्यचमां वीगलेडी (द्वार १४)

ता जीव एक समयमां । ३मांनारकी१मांदेवता१३मां उपजे ।
संखमसंखा समए । गप्पय तिरि विगल्ल नारय सुराय ॥
मनुष१मां तो नीधे संख्याता वनस्पती१मां अनंता वाकी धावरध
ज एक समयमां उपजे । मां असंख्याता ॥ २५ ॥

माणुआ नियमा संखा । वण्ण णंताथावर असंखा ॥ २५ ॥
असन्नि मनुष आश्री तो द्वार१६ जेम उत्पती द्वारे संख्या कही
असंख्याता द्वार १५ । तेम चवन द्वार पण ॥ द्वार १६
असन्नि नर असंखा ॥ जह उववान्तहेव चवण्णयि ॥ द्वार १६

(द्वार १५) हजार उत्तकृष्ट प्रध्वीकायादीध

द्वार १७ यावीस सात अग दस वर्षा चारनुं ॥ २६ ॥

बावीस सग ति दस वास । सहस्स उक्किठ पुढयाइ ॥ २६ ॥

त्रण दीवस अमी१नुं देवे त्रण नर१नुं तिरिच१नुं वली देवता
पढ्योपम आयु । नारकीनुं सागर तेवीसनुं ॥

ति दिण्णिगि ति पद्दाऊ । नर तिरि सुर निरय सागर
वितर१नुं पढ्योपमनुं ज्यो [तितीसा ॥

तीवी१नुं वर्ष लाख अधिक पढ्योपमनुं ॥ २७ ॥

वंतर पद्धं जोइस । यरिस लस्काहिअं पलिअं ॥ २७ ॥

हवे असुरकुमार१ने अधिक वेसेठणा वे पढ्योपम नयनीका
सागरोपम एकनुं । यमां ॥

अमुराण आहिय अयरं । देसूण उ पद्धपं नवनिकाणा

चारवर्ष उगणपचास दीवसनुं । उमामनुं उत्तकृष्ट विगल्लेडो३ने आयु ॥

चारसवामुणा पाण दिणा । उम्मास उक्किठ विगल्लाऊ ॥ २८ ॥

हवे ऊघन्य प्रध्वीकाय आ अंतरमुहून ऊघन्य आनुपानी
ये दस१० पदोन । भिर्ती उ ॥

पुढवाई दस पयाणां। अंतमुहुतं जहन्न आउ ठिई ॥
 दस हजार वर्षनी स्थितिवाला। जवनपती१० नारकी१ वीतर१ ठे ३ए
 दस सहस वरिस ठिईआ॥ जवणाहिवनिरय वंतरया३ए
 वैमानीक देवताने१ ज्योतीषी पल्योपम एक ने तेनो आवमोजा
 देवताने१ ग आयु होय अनुक्रमे ॥ द्वार१७
 वेमाणिअ जोइसिआ॥ पल्ल तय ठंस आऊआ हुंति ॥
 द्वार१७ देवता१३ मनुष१ तिर्यै ठए पर्जाती होय वली पां॥ द्वार१७
 च१ नारकी१ ए तोलेने वीपे। चए थावरमां चार पर्जातीठे॥३०॥
 सूर नर तिरि निरएसु। ठ पळती थावरे चउगं ॥३०॥
 विगलेंडी३ने पांच पर्जाती द्वार१ए ठए दीसानो आहार होय
 ठे। द्वार१७ सर्व मंरुके पण ॥
 विगले पंच पळतीद्वार१७ ठ दिसिआहार होई सषेसि॥
 पांच सुद्धम थावर पदे द्वार२० अथ संज्ञा प्रण कहीत ॥३१॥
 जजना जाणवी। द्वार१ए
 पणगाइपए जयणा॥ द्वार१ए अहसनि तियं जणिस्सामि
 चारे नोकायना देवता१३ने नारकी१ने वीपे दीर्घकालकी वा
 वीपे तीर्यच१ने वीपे। त्रीकालकी संज्ञा ठे ॥
 चउविहसुरतिरिएसु। निरएसु य दीहकालगी सणा ॥
 विगलेडी३ने हेतुपदेसकी संज्ञाये करी रहीत थावरए सर्व वा
 वा वर्तमानकालनी ठे। पांचे ठे ॥ ३२ ॥
 विगले हेउवएसा। सन्नारहिआ थिरा सषे ॥ ३२ ॥
 मनुषने दीर्घकालनी वा त्रीकाल इष्टीवादोपदेसकी सम्यक्त स
 नी संज्ञा ठे। हीते कोइने पण ॥ द्वार २०
 माणुआण दीहकालिअ। दिठिवानवणसिआकेवि॥ द्वार

द्वारशः पर्जासा पंचेडी तिर्यंचने मनुष निधे। चार जेदे देवतामांजाय
पङ्क पणतिस्मिणुय चिय । चउ विह देवेसु गठंति॥३३॥

संख्याता आयुवाला पर्यासा पंचेडी । तिर्यंच मनुषमांतिमजपर्जासा
संख्यात पङ्कत पाणिदि- तिरिय नरेसु तहेव पङ्कते ॥

प्रथ्वीकाय अष्काय प्रत्ये ए पांच मंरुकमां नीधे देवतानुं
क वनस्पतीकाय । आववुं ठे ॥ ३४ ॥

नू दग पत्तेयवणे । एएसु चिय सुरागमणं ॥ ३४ ॥

पर्यासा संख्याता आयुनागर्जज। तिर्यंचमनुष एवे नरकसांतेमांजाय
पङ्कत संख गप्पय- तिरिय नरा नरय सत्तगे जंति ॥

नारकीमांथी नीकड्या ए उपजे । नथी बाकी बाधीत मंरु
ज वे मंरुकने घीये कमां उपजवुं ॥ ३५ ॥

निर उवहा एएसु । उप्पङ्कति न सेसेसु ॥ ३५ ॥

प्रथ्वीकाय अष्काय वनस्पतीकाय । तेमां नारकी यर्जोने जीय ॥

पुढवी छ्राऊ वणस्सइ । मद्ये नारय यिवज्जिछ्रा जीया ॥

सर्वं घेवीत मंरुकना आ पोत पोतानां कर्मना प्रमांणना
वी उपजे । प्रजावे ॥ ३६ ॥

सधे उवयज्जंति । निअनिय कम्माणु माणेणं ॥ ३६ ॥

प्रथ्वीकायादी घावरणगीगल १ प्रथ्वीकाय अष्काय वनस्पतीकाय
तिरी नरा ए दस पदमां । ए जाय ॥

पुढवाई दस पणसु । शूढवी छ्राऊ वणस्सइ जंति ॥

प्रथ्वीकायादी दसपद थकी तेउकाय वाउकायमां उवपात या
निकड्या । उपजे ॥ ३७ ॥

पुढवाई दसपणहिय । तेऊ वाऊसु उववाऊ ॥ ३७ ॥

तेउकाय वाउकायमांथी प्रथ्वीकाय प्रमुखमां होय ५६ नयमां

जवुं ।

मनुष्यवर्जो ॥

तेऊ वाऊ गमणं । पुढवी पमुहंमी होइ पय नवगे॥
प्रण्वीकापादी स्थानक दस ते वीगलेंडी थाय वीगलेंडीमांथी नि
मांथी निकल्या । कली ते दसमां जाय ॥ ३७ ॥

पुढवाई ठाण दसगा । विगलाइं तिअ तहिं जंति॥३८॥
जवुंभाववुं गर्जज जे । तिर्यंचने चोवीसे मंरुके जीवस्थानकनेविपे॥
गमणा गमणं गप्रय-तिरिआणं सयल जीव ठाणेसु ॥
समस्त चोवीसे मंरुके जाय तेऊकाय वाऊकाय ए वेमांथी मनुष
मनुष दवे मनुष थाय वावी । न थाय ॥ ३९ ॥ द्वार ॥ ३९ ॥
त मंरुकमांथी निकल्या ।

सद्यन्न जंति माणुआ । तेऊ वाऊसु नो जंति॥३९॥द्वार ३९
द्वार३९अंतरदीपनां जुगलीपां । तेमने गमनदोय अगीपार मंरुके॥
अंतरदीवा जुअला । तेसिं गइंन हयंति इकारा ॥
दस जुयनपत्तीमां एक व्यंत आगती मनुष तिर्यंच मध्येथी वे
रमां ए अगीपारमां । ॥ ४० ॥

दह जवणा इक वाणे । आगइंन माणुअ तिरिणसु॥४०॥
दवे अतंती तीर्यंचनी गती ते वागीम मंरुकमां वे ज्योतिषि येमा
जवुं । नीक ए वे बीना ।

अगत्रि तिगि गइंन । वावीसा जोइस विमाण विणा॥
आगती यावरपांचमां तथा वीगलेंडी पंचेडितीर्यंचमनुषदसमांठे ।
आगइंन यावर पंच॥ विगल्लइंपंचिदितिगि१नरा १४१॥
समुर्वोम मनुष । दस स्थानक जाय पांच यावर वीगलेंडीप्रणा॥
समुर्विम माणुआणां । दह गइंन पंच॥यावर विगला३॥
पंचेडितीर्यंच मनुष ए दस मं आगती तेऊकाय वाऊकायबीना

मकमां ।

आठमांघी ॥ ४२ ॥ द्वार २२

पंचिंदियतिरियः नराः । आगच्छ तेजवान् विष्णा ॥ ४३ ॥

द्वार २३ वेद ग्रन्थ तिर्यचः स्त्रीपुरुष एवे वेद चारे (द्वार २२
मनुष्यमां होय । जेदे देवताः मध्ये होय ॥

वेद्यातिष्ठ तिरिनरेसु । इन्नी पुरिसो य चत्तविह सुरेसु ॥

पांचप्रावर ग्रन्थेऽधीगलेडो नपुंसकवेद होय एकज ॥ ४३ ॥

नारकीः मां ।

द्वार २३

धिर विगलनारणसु । नपुंस वेत्त ह्वर्ष एगो ॥ ४३ ॥ द्वार २३

द्वार २४ अष्टपावहुत पञ्चोत्त तेथी वैमानीक तेथी चुवनपती
मनुष्यतेथी वादर अग्रिकाय । तेथी नारकी तेथी व्यंतर ॥

पञ्चमणु वायरग्गी । वेमाणिष्ठ जयण निरय विंतरिष्ठा
तेथी ज्योतिषि तेथी चौरंद्री ते । तेथी वेरंडी तेथी तेरंडी तेथी प्रप्यी
थी पंचेडोतीर्यच । काय तेथी अग्रिकाय ॥ ४४ ॥

जोइस चत्त पाणतिरिष्ठा । वेइदि तेइदि नू आऊ ॥ ४४ ॥

तेथी वायुकाय तेथी वनस्प अधीका अधीका अनुक्रमे ए होय ॥
तीकाय नीधे ।

वाऊ वणस्सइ चिय । अहिष्ठा अहिष्ठा कमेणिमेहुंति ॥
सर्वपण ए ज्ञाव । हे जिनेश्वर में अनंतीवार पास्या ॥ ४५ ॥

संघेवि इमे ज्ञावा । जिणा मण्णंतसो पत्ता ॥ ४५ ॥

हे जिन आ ज्ञममां तुमारी नरकादो मंदकपद प्रमण चथी नीव
प्रीकरण शुरु ज्ञत्तीवतने । न मन हेवा ॥

संपइ तुम्ह जत्तम्म । दंमपयजमाणजग्गाहियपम्म ॥

ते मंद ग्रन्थ मन वचन कायमंद मीप्रकाले मुज्जेआपे मां ह्वर्ष
एथी नीरम्ये सुखे पांमे देखुं ते । ॥ ४६ ॥

दंम तिय विरय सुलहं । लहुं मम दितु मुक्कपयं ॥४६॥

ज्ञान आचार लक्ष्मीयुक्त जिनहं राज्ये चारीत्र लक्ष्मीवान्धवलचं
स आचार्यने । इना शीष्य ॥

सिरिजिणहंसमुणिसर— रळे सिरिधवलचंदसीसेण ॥

गजसारमुनी तेणे पदबंधे र ए ते श्री वीरप्रज्जुने विनती आत्म
ची वां लखी । हेते ॥ ४७ ॥

गजसारेण लिहिआ । एसा विव्रति अप्पहिआ ॥४८॥

ए प्रकारे श्री विचार उत्रीसीका वा चोवीस मंमक समाप्तः॥१॥

इतिश्री चउविस मंमक समाप्ता ॥ ३ ॥

नमस्कार करीने जिनेश्वर स जगत् पुण्य जगद्गुरु श्री महा
वैष्ण प्रत्ये । वीरस्थामी प्रत्ये ॥

नमिय जिणं सव्वनुं । जगपूज्ज जगद्गुरु माहावीरं ॥

आ जंबुद्वीपमां जे शास्वता कहुं सुत्रयकी पोताने परने हेतुये
पदार्प ठे ते । ॥ १ ॥

जंबूद्वीपपयन्ते । बुद्धं सुत्ता सपरहेत्तं ॥ १ ॥

खांरूआं१जोजन१क्षेत्रवा वर्षा पर्वत१कूट१या शीखरतीर्थ१श्रेणयो१

खंमा१जोयण१वासा३ । पद्यय४कूमाय५तिष्ठ६सेढीउ७

यीजयो१ इ२१ नदीयो१ ए दत्त समुदाये धाय संघयणी नामे
पदे या क्षरे । प्रकरण ॥ २ ॥

विजयउद्धएसल्लिलान१०१ पिमेसिं होइ संधयणी॥२॥

ठार१नेत्रण०सो१०० खांरूवा जरतक्षेत्रना१२६जोजन६कला प्र

एटले१ए०संख्यायेठे खांरूवां । माण जागाकार करीयेएकलाखने

नउअ सयं खंमाणां । जरद पमाणेणा जाईए लस्के ॥

अथवा एकसोने नेत्रये गुणो नरतक्षेत्रना प्रमाण साधेतो होय
५२६-६ । १९० गुणो । एकलाख ॥ ३ ॥

अथवा नञअसय गुणं । नरहपमाणं हवई लस्कं॥३॥

अथ एक खांमुवानुं नरतक्षेत्रे वेश खांमुआनो होमवंत पर्वत ने
त्र ५२६ जोजन दकला । हेमवंत क्षेत्र चारनुं४ ॥

अथ विग खंमे नरहे । दो हिमवंते अ हेमवई चत्रो॥

आठ०खांमूआं महाहीम सोल१६खांमुवानुं हरीवर्ष क्षेत्र ॥४॥
वंत पर्वतनां ।

अथ महाहिमवंते । सोलस खंमाइ हरिवासे ॥ ४ ॥

बत्रोस३२ खांमुवां बली नै ए मेलवतां त्रैतवद३ अयां बीजे
पथ पर्वतनां । पासे पण त्रैतवद३ थाय ॥

बत्तिसं पुण निसहे । मिलिया तेसठि बीयपासेवि ॥

चोसवद४खांमूवां महा ए व्रण रासि जेलवीपे तो एकसो नेत्र
विदेह क्षेत्रनां । १९० थाय ॥५॥ द्वार १

चत्रसठि विदेहे । ति रासि पिंमेइ नञअसयं॥५॥ द्वार १

द्वार१जोजन एकनुं परीमा समचोरस इहां खांमूवां करवां
ण एहवां । ते करवानी रीती ॥

जोयण परिमाणाइं । समचठरंसाइ ईठ खंमाइं॥

लाखजोजननी परीधीना ते लाखना चोथे जागे गुणाकार
आंकने । कयें होय ते गणीतपद थाय॥६॥

लस्कस्सय परिहीण तप्पाय गुणोणयंहुंतय ॥६॥

जंघूनुं बीपंज एकलाखनुं तेने तद्गुणा तेआंकनुं वर्गमुलकादीये तो
करी तेने दसगुणा करे आंक आवे । गोलक्षेत्रनी परीधी होय॥

विस्कंज वग दहगुण । करणी वटस्स परिरु होइ ॥

पठे ते जंबूद्वीपनुं वीखंज ला परीधीना आंकने तो तेनुं गणीत
खनुं ठे माटे चोप्रेजागे गणवुं । पद वा क्षेत्रफल होय ॥ ७ ॥

विस्कंज पाय गुणिज । परिरज तस्स गणियपयं ॥ ७ ॥
परीधीनो आंक कदेवे त्रण हजार वसेने सतावीस अधीक ॥
लाख सोल ।

परिही तिलस्क सोलस । सहस्स दोयसय सत्तवीसहिया ॥
कोस वा गाज त्रण ने अठा धनुष एकसोने तथा तेरआंगल अ
वीस ।

ई आंगलने अधीक ३१६२७७०
३गा० १७७० १३ ॥आ०अ०॥७॥

कोस तिगं अठावीसं धणु सय तेरंगुल अहियं ॥ ७ ॥
इवे क्षेत्रफलनो आंक क नेत्रकोन ने उपनलाख सोने हजार
देवे सातसें ७०० कोन ने । गुणे लाख थाय ॥

सत्तेवयकोमिसया । नऊआ ठप्पन्न सय सहस्साई ॥
चोरांणुं ४ बली हजार ॥ मोठसो १५० बली समग्र साधीक ॥ ८ ॥
चऊणउयं च सहस्सा । सयंदिवहं च साहियं ॥ ८ ॥

एकगाज पन्नरसें १५०० । धनुष तेमज धनुष पन्नर १५ सहीत ॥
गाजअमेग पन्नरस । धणुसया तह धणूणि पन्नरस्स ॥
साठ बली आंगुल जंबूद्वीपनुं गणीतपद जाणजो ॥ १० ॥
७७०५६७४१५० । १गा० १५१५७० ६०आ० । द्वार २

सठिं च अंगुलाई । जंबूद्वीवस्स गणियपयं ॥ १० ॥ द्वार २
द्वार ३ इवे जंबूद्वीपमांजरत द्वार ४ इवे पर्वतसंख्या वेताक्य चार ४
थाये सात क्षेत्र ठे द्वार १ । वाटलाने चोथीस ३४ लांबा ॥

जगहाई सत्तवासाद्वार ३ । विपद चउ ४ चउगर्तिस ३४ यहियरे ॥
सोल १६ तो बंगारा पर्वत ठे । वे चीत्र १ वीचीत्र १ वे जमग १ ममग १

१६ वस्कार गिरि । दो चित् १ विचित् १ दो जमगा १ ११
 ० केचनगोरी । चार ४ गजवंता पर्वत तेम सुमेरूपर्वत १ ॥

१२०० काणाय गिरीणां । चउ ४ गजवंताय तह सुमेरूप १
 एकेंउंणा सीतर वसंने थाय १६९

त्रमपांदा धारकपर्व
 सर्व जेगा गणतां । ॥ १२ ॥ द्वार ४

वासहरा पिंने । एगुणा सत्तरि सयाउन्नि ॥ १२ ॥ द्वार ४
 १५ इवे सीखरसंख्या सो चार चार सीखर दोय प्रत्येके ॥

यखारा पर्वतने बीवे । चउ चउ कुमाय हुंति पत्तेयं ॥

सोलस वस्कारेसु । सात सात कुट ठे ने आठ आठ रूपी
 सोमनस गंधमादन ए बे मदादिमवंत ए बे उपर ॥ १३ ॥

गजवंता उपर । सोमणस गंधमायाण । सत्त छय रूपि महाहिमवे ॥ १३ ॥

चोथीस बैताठय पर्वतने बीवे । विद्युत्प्रजगजवंत नैपवनीलवंतने बीवे
 चउतीस विपठेसु । विद्युत्पह निसह निलवंतेसु ॥

तेमज मालवंतगजवंतो मेरु नव नव कुट प्रत्येके प्रत्येके ठे
 पर्वत एटला उपर । ॥ १४ ॥

तह मालवंत मुरगिरि । नव नव कुमाइं पत्तेयं ॥ १४ ॥

दिमवंतगोरी निखरोपर्वतने एम एकसठ पर्वतने बीवे जे कुट ठे
 बीवे प्रत्येके अगोपार कुट । तेने ॥

हिम मिहरिमु डकारस । इय इगमठी गिरिसु कुमाणां ॥

एकठा मेलवन्तासर्वसंख्या थाय । चारसंनेमरुमठ ४६७ कुट थाय १५

एगत्ते सधधणं । मयचउरो मत्तसठीय ॥ १५ ॥

चार सात आठ नव । अगोपार १ कुट करीने गुणावा पुर्वे प

वतइ' कहा ते जेम संख्या अनुक्रमे ॥

चउ४सत्त७अठ८नवगे॥ गारस कुमेहिं गुणहजह संखं॥
 एकसठ पर्यंतनो मेल सोल । वे ए एकसठ पर्यंतना कुट समसठ
 वे वे नृगणच्यालीस । सहीत चारसें ठे ॥ १६ ॥

सोलस१६३२ ३२गुण ३वेय२सगसठसयचउरो ॥ १६॥
 चोत्रीस वीजयने [यालं३ए । रूपनकुट चोत्रीस३४ ठे आठ८
 वीपे जे कुट ठे ते कदे ठे ॥ मेरुनपर आठ८ जंबु वृद्धे ठे ॥
 चउतीसं विजएसु । नसुकुमा अठ मेरु जंबुम्मि॥

आठ८कुट देवकुरुने वी हरीकुट हरीसकुट ए सहीत साठ जूमी
 पे ठे ॥ कुट ठे ॥ १७ द्वार ५

अठय देवकुराई । हरीकुम हरिस्सहे सठ्ठी॥१७॥द्वार५
 द्वार ६ हवे तीर्थ कहेठे भाग तीर्थ वत्रीस वीजयमां ऐरवतमां
 ध वरदाम प्रजास ए नामे । जरतमां ॥

मागह वरदाम पजासं । तिष्ठ विजएसु३२ऐरवय१जरहे१
 एकनामे चोत्रीस ठे तेदने त्रण वे अधीक एकसो १०२तीर्थ जां
 गुण करता । एवा ॥१८॥ द्वार ६

चउतीसा तिहिंगुणिया । दुरुतर सयंतु तिष्ठाणं॥१८॥
 द्वार ७ श्रेण्यो कहेठे वीद्याघरनी श्रेण्यो एकेकनी वे वे [द्वार ६
 अजीयोगीक देवनी ते पण । बैताढ्य बैताढ्य प्रते ठे ॥

विज्ञाहर अजिउगीय । सेढीन डुन्नि डुन्नि वेअढे ॥
 ए चारगुणा चोत्रीसने करतां । ठत्रीस३६ सो१०० सेढीन ते१३६
 थई ॥१९॥ द्वार ७

इय चउगुण चउतीसा । ठतीस सयंतु सेढीणो१ए॥द्वार७
 द्वार८विजयो कहेठे चक्रवर्ती वीजय१आदीपदे जरत ऐरवत इहां
 जे क्षेत्रने वीपे जीती राज करे ते होय ए चोत्रीस ॥ द्वार ८

चक्षी जेयबाई । विजयाई इच्छ हंति चवतीसा ॥ चार ८
 चार ९ दवे ददसंख्या मोदो कुरुक्षेत्रने विषे वस द्रह ए वे मली
 टा दद ठ ठे पद्मादि । सोल द्रह ठे ॥ १० ॥ चार ९
 मह दह ठ प्यत्रमाई । कुरुसुदसगंति सोलसगं ॥ १० ॥
 चार १० दवे नदीयो संख्या रक्तवती १ ए चार नदीयो [चार ९
 गंगा १ सिंधु १ रक्ता १ । प्रायेके प्रायेके ॥
 गंगा सिंधु रक्ता । रक्तवई चठ नइछ पत्तेयं ॥
 चठ ददजारने परीवारे ठे ते समग्र मलेठे वा जायठे समुद्र
 ५६००० । मांही ॥ ११ ॥
 चठदसहिं सहस्सेहिं । समगं वधंति जलहिमिं ॥ ११ ॥
 एमज अर्जुनतर नदीयो चार वली प्रायेके अठवीस हजार स
 हीमवंतादिकनी । हित एटले ११२००० ॥
 एवं अप्रंतरिया । चठरो पुण अठविस सहस्सेहिं ॥
 वली पण दरिचप क्षेत्र २ हजार जाय चारे नदीयो २२४०००
 म्यक क्षेत्रनी छप्पन्न ॥ ॥ २२ ॥
 पुणारवि छप्पन्नेहिं । सहस्सेहिं जंति चठ सलिला ॥ १२ ॥
 देवकुरु उत्तरकुरु क्षेत्रमांदि हजार नदीयो तेमज विजय
 ठ नदीयोनी परिवार चोरासी । सोलने विषे ॥
 कुरुमळे चठरासी । सहस्सा तहय विजय सोलसेमु ॥
 वत्रीस नदीयोने । चठदहजार प्रायेके नदीयोनी परिवार २३
 वतीसाण नईण । चठदस सहस्साई पत्तेयं ॥ १३ ॥
 ते चठ ददजारथी गुणवी एटले चार अमृतीस नदीयो विजय
 लाख अमृतालीस हजार नदीयो । मांहेली ॥
 चठदस सहस्सगुणिपा । अमृतीस नइछ विजय मज्जिाह्वा

चवथसत्त७अठठनवगेण। गारस कुमेहिं गुणहजह संखं॥

एकसठ पर्यंतनो मेल सोल। वे ए एकसठ पर्यंतना कुट समसठ
वे वे जगणच्यालीस। सहीत चारसं ठे ॥ १६ ॥

सोलस१६७२ दुप्रगुण दुवेयप्रसगसठसयचवरो ॥ १६॥

चोत्रीस वीजयने [याखं३ए। रूपजकुट चोत्रीस३४ ठे आठठ
वीपे जे कुट ठे ते कहे ठे ॥ मेरुजपर आठठ जंबु वृक्रे ठे ॥

चवतीसं विजएसु। जसुकुमा अठ मेरु जंबुम्मि॥

आठठकुट देवकुरुने वी हरीकुट हरीसकुट ए सहीत साठ जूमी
पे ठे ॥ कुट ठे ॥ १७ द्वार ५

अठय देवकुराई। हरीकुम हरिस्सहे सठी॥१७॥द्वार५

द्वार ६ हवे तीर्थ कहेठे भाग तीर्थ वत्रीस वीजयमां ऐरव्रतमां
ध वरदाम प्रजास ए नामे। जरतमां ॥

मागह वरदाम पजासं। तिष्ठ विजएसु३२ऐरवय१जरहे१
एकनामे चोत्रीस ठे तेहने त्रण वे अधीक एकतो १०२तीर्थ जां

गुण करता। एवा ॥१७॥ द्वार ६

चवतीसा तिहिंगुणिया। दुरुत्तर सयंतु तिष्ठाणं॥१७॥

द्वार ७ श्रेण्यो कहेठे वीयाघरनी श्रेण्यो एकेकनी वे वे [द्वार ६
अजीयोगोक देवनी ते पण। बैताढ्य बैताढ्य प्रते ठे ॥

विज्ञाहर अजिजगीय। सेढीउ दुन्नि दुन्नि वेअठे ॥

ए चारगुणा चोत्रीसने करतां। वत्रीस३६ सो१०० सेढीउते१३६
थई ॥१८॥ द्वार ७

इय चवगुण चवतीसा। ठत्तीस सयंतु सेढीणो१एाचार७

द्वार७विजयो कहेठे चक्रवर्ची वीजय१श्रादीपदे जरत ऐरव्रत इहां
जे क्षेत्रने वीपे जीती राज करे ते दोय ए चोत्रीस ॥ द्वार ८

सर्वे एषा शास्वता पर्वत । कालक्षेत्र वा अग्नीदीपमाना मेरु विना
 सखेवि पवयरा । समयस्वीतंमि मंदर विहृणा ॥
 प्रप्यीतलमां उंमा । उंचपशाना चोया ज्ञागमय वे ॥२९॥
 धरणीतले मुयगाढा । उस्सेय चउत्त ज्ञायंमि ॥३०॥
 प्रथम खाम्वादीक गाथाये । दस द्वारे करी जंबुद्विपनी ॥
 खंमाइ गाहाहिं । दसहिं दारोहिं जंबूद्विपस्त ॥
 संप्रदणी समाप्त अइ । आ संप्रदणीनी श्रिवाक्यनी मदप्रिका
 प्रतिबोधीत श्री हरी जइसूरिजीये रचना करी ॥
 संघयणी सम्मत्ता । रइया हरिजइसूरिहिं ॥ ३० ॥
 ए प्रकारे श्री संप्रदणी नामे प्रकरण संपूर्ण ॥ ४ ॥
 ॥ इति श्री संघयणी समाप्त ॥ ४ ॥

बांदीने बांदया योग्य । सर्व अरिदंत प्रत्ये वैश्यवंदन आये
 जला विचार प्रते ॥
 वंदितु वंदणिल्ले । सखे चिइ वंदणाइं सुविपारं ॥
 पणी वृत्ती पणी ज्ञाप्य पणी चुरणी । तिस्रंतसुत्रने अनुसारे बहीस
 बहु वित्ती ज्ञास चुत्री । सुआणु सारेण बुछामि ॥१॥
 अथ द्वार दस श्रीकनुं । अजीगम बेडीस्या रदेवानुं । अथ अयमद
 या पेसवानी विधो पांचनुं । नुं । अण प्रकारे बांदवानुं ॥
 दह तिग १ अहिगमपणगं १ । उदिसिइतिहुपह ४ तिहाउ ५
 पंचांग नमवानुं । नमस्कारनुं । अकरा सोलसेने सुरु [वंदणया
 तालीसनुं १६४३ वर्षे ॥ २ ॥
 पाणियापदनमुकारा १ । यत्रा सोलसप सीयाला ८ ॥३॥

ए श्रामत्रीस नदीयो ५३१००० तेमज सीता नदीमां एमज
धी सितोदामां मले ठे । ५३१००० मीले ॥ २४ ॥

सीनयाए निवसंति । तहय सीयाइ एमेव ॥५४॥
सीता सीतोदा ए बे नदीयो बत्रीस हजार पांचलाख सहीता॥
परा प्रत्येके ।

सीया सीनया विय । वत्तीस सहस्स पंचलस्केहिं
ए सर्व मली चउद लाख ने । ठप्पन्न हजार मेलवतां थाय
१४५६००० ॥ २५ ॥

सवे चउदस लस्का । ठप्पन्न सहस्स मेलविया ॥ ५५॥
ठ जोजन सहित एक गाठ गंगानो सिंधुनो विस्तार मुलमां
एटले सवा ठ जोजन इ । ठे ॥

ठ जोपण स कोसे । गंगा सिंधूण विठ्वरो मूले ॥
तेधी दस गुणो विस्तार ठेह एम बे बे गुणो विजी नदीयोनो
मे ठे ६२॥ जोजन । विस्तार ॥ २६ ॥ द्वार १०

दसगुणिठ पर्यते० । इय ३ ३ गुणाणोण सेसाणं ॥५६॥
जोजन एकसो संचपणे । सोनामय सीखरी लघु दिमवंत ए बे॥
जोपण मय मुचिदा । काणयमया सिंहुरि चुल्लहिमवंता॥
रूपीरवंत महादिमवंत पर्व वमें जोजन संचा रूपी रूपानो महा
त ए बे । दिमवंत सोनानो ॥ २७ ॥

रूपि महा हिमवंता । डमु वद्या रूप्य काणय मया ॥५७॥
चारमें जोजनना । संचपणे नैवय नीलवंत ए बे ॥

चत्तारि जायाण मण० । वचिदां निसठ नीलवंतोप ॥
नैवय नचाव्या मुवर्णमय ठे । सीत्राग्नवर्णां नीलवंत परंतरे ॥२८॥
निमटो तवाणियमठ । येरुल्लिठ नीलवंतोप ॥ ५८॥

सर्वे एष दास्यता पर्वत । कालक्षेत्र वा भूमीदीपमाना मेरु विना
 सखेवि पद्मपरा । समयस्वीतंमि मंदर विहृणा ॥
 प्रण्योतलमां जंदा । उंचपणाना चोथा जागमय वे ॥२९॥
 धरणीतले मुवगाढा । उस्सेय चवठ जायंमि ॥३०॥
 प्रथम खांनवादीक गाथाये । दस द्वारे करी जंबुद्विपनी ॥
 खंमाइ गाहाहिं । दसाहिं दारेहिं जंबूद्विपस्त ॥
 संप्रदशी समाप्त थइ । आ संप्रदशीनी श्रिवाक्पनी मदत्रिका
 प्रतिबोधीत श्री हरी जइसूरिजीये रचना करी ॥
 संघयणी सम्मता । रइया हरिजइसूरिहिं ॥ ३० ॥
 ए प्रकारे श्री संप्रदशी नामे प्रकरण संपूर्ण ॥ ४ ॥
 ॥ इति श्री संघयणी समाप्त ॥ ४ ॥

बांदीने बांदवा योग्य । सर्व अरिदंत प्रत्ये चैत्यवंदन आये
 जला विचार प्रते ॥
 वंदितु वंदणिले । सखे चिइ वंदणाइं सुवियारं ॥
 घणी वृत्ती घणी ज्ञाप्य घणी चुरणी । सिद्धंतसुत्रने अनुसारे कहीस
 बहु वित्ती ज्ञास चुत्री । सुत्र्याणु सारेण बुझामि ॥१॥
 अथ चार दस ग्रीकनुं ? अजीगम वेदीस्या रदेवानुं ? प्रण अवमद
 वा पेतवानी विधी पांचनुं ? । नुं ? प्रण प्रकारे वांक्वानुं ? ॥
 दह तिग ? अहिगमपणगं ? । उदिसिइतिहुपहृतिहाउ ॥
 पंचांग नमवानुं ? नमस्कारनुं ? । अरु ? सोलसेने सुन विंदणया
 ताखीसनुं १६४७ वर्षां ? ॥ २ ॥
 पाणिवायदनमुफारा ७ । यत्रा सोलसय सीयाळा ८ ॥३॥

प्राय तीहांसुधी ठहस्य अवस्था । केवली अवस्था ॥

न्हवणस्यगेहिं ठवमन्न-वन्न पमिहारगेहिं केवलिअं ॥

पद्मासन वाकाउसगेरदायानको जिननीजाववी सिद्धअवस्थात्रीक४

पलिअंकुस्स गेहिय । जिणस्स जाविज्ज सिद्धत्तं ॥१२॥

दिसित्रीक५ वर्ध वा उंचुं अ ण दीसान्णणी जोवुं तजवुं ठंरुवुं
धो वा नीचुं त्रीवुं वावांकुंए। अथवा ॥

उट्ठा हो तिरिआणं । तिदिसाण निरस्करणं चङ्कहवा ॥

पाठल जेमणुं रोंवुं एत्रण दी एक श्रीजिनेश्वरनां मुख तनमुख
सी जोवुं तजे । थापे दृष्टी वे द्वार ५ ॥ ११ ॥

पत्तिम दाहिण वामण । जिणमुह त्रत्त दिष्ठिजूठ ॥१३॥

वरणत्रीक६ जे सूत्र बोले वीजुं जे सुत्र अर्थमां चीत राखे तीजुं
तेना अक्षरमां चीत राखे। आलंबन बली पनीमानुं ॥६॥

वन्नतिअ वन्नत्ता । लंबण मालंबणं तु पमिमाई ॥

हवे मुद्रात्रीक७ जोग जिन ए मुद्रा जेदे करी मुद्रात्रीक ते
मुक्ताशुक्ती । केम ॥ १४ ॥

जोग जिण मुत्तासुत्ती । मुद्रा जेएण मुद्रतियं ॥ १४ ॥

माहोमांही एक एकने अंत कमलना मोरानी परे वे हाथे
रे आंगलीयो राखे । करीने ॥

अनुन्नंतरी अंगुली । कोसागारेहिं दोहिं हठेहिं ॥

पेट उपरेवे हाथनी कोणीत तेदने प्रथम जोगमुद्रा एदवुं
घापीने । कह्ये ॥ १५ ॥

पिटोवरि कुप्पर सं-ठिएहिं तह जोगमुद्रति १५ ॥

हवे जिनमुद्रा कहेवे चार आगल पग पोदोला तेथी कांडः उ
आंगल । ठी पाठलनी पांनोयो ॥

चत्तारि अंगुलाइं । पुरज ऊणाइं जन्न पत्तिमत्तं॥
 पग राखी ते रीते काजसग्ग करे ते । एते वली होय जिनमुद्रा ॥६॥
 पायाणं जस्सग्गो । एसा पुण होइ जिणमुद्रा ॥१६॥
 दवे मुक्ता सुक्ती मुद्रा ते कहेवे जीहां वरोबर बे पण गर्जित कर्पा
 मुक्ता सुक्ती मुद्रा ते । हाथ ॥
 मुत्तासुत्ती मुद्रा । जन्न समा दोवि गप्पिया हृष्टा॥
 ते वली जाल स्थलने विपे । अमाने कोइ आचार्य न लगामवा
 कहे वे ॥ १७ ॥

ते पुण निजामदेसे । लग्गा अन्ने अल्लग्गत्ति ॥ १७॥
 दवे जोगमुद्रा पांच अंग हाकस्तव वा नमुद्युणं आये स्तुतीये
 नमाववां ते खमासमण । होय जोगमुद्रा ॥
 पंचंगो पण्णिवाञ्ज । थयपादो होइ जोगमुद्राए ॥
 वंदण ते अरिहंतचेइआणं प्रणीध्यान श्रीक मुक्ता सुक्ती मुद्राये
 आये ते जिनमुद्राए । कहे ॥ १८ ॥
 वंदण जिणमुद्राए । पण्णिहाण मुत्तासुत्तीए ॥ १८॥
 दवे प्रणीध्यान श्रीक जावंती जावंतकेवीसाहु ए मुनी वंदण ज
 ये चैत्यवंदन । यवीपराय प्रार्थना सरूप अथवा॥
 पण्णिहाणतिगं चेइय । मुणि वंदण पठणासरूपं वा ॥
 मन वचन काय ए जोग बाकी श्रीकोनो अर्थ तो प्रगटवे इती
 थण एकाग्र ते । ॥ १९ ॥

मण वय काएगत्तं । सेस तिअन्नो अ पयमुत्ति ॥ १९॥
 हवे अजीगम क्षरशचीत व अचित वस्तुनुं अणतजयुं मन
 स्तुनुं तजयुं वा मुकयुं । एकाग्र करवुं १ ॥
 सचित्तदधमुप्रण १ । मचित्त माणुयणां २ मणोगत्तं ३ ॥

एक सामी वा वल्ल अखंरुनुं वेदाय जोमी मस्तक नमावुं जिन
उत्तरासण करुं । । विठेयी । ॥ १० ॥

इगसामि उत्तरासंगध। अंजली सिरसि जिणदिठ्ठ। ॥ १० ॥

एम पंच विध अजोगम वा स अथवा मुके राजा होयतो राजनां
नमुख जवुं । चिन्ह ते ।

इअ पंचविहाजिगमो । अहवा मुचंति रायचिन्हाइं ॥

खरुगठत्रपगनापगरखांआदो। मुगटचांमरएपांचेमुकेद्वार
खरुगं ठत्तं वाणह । मउरुं चमरेअ पंचमए ॥ ११ ॥

इवे दिसि द्वार ३ वांवे जि दिसि रहीने पुरुष ने राजी दिसि
नेश्वरने जमणी रहिने स्त्री ॥

वंदंति जिणे दाहिण । दिसिठिआ पुरिसवामदिसिनारि

इवे अवग्रह द्वारध नवदाय उत्कृष्ट नव अपर साठ मांदि म
जघन्य साठ दाय । ध्यम अवग्रह तेप ॥ १२ ॥

नवकर जहन्न सठि क-र जिहुं मझुग्गहो सेसो ॥ १२ ॥

इवे नमस्कार द्वारएक चैत्यवंदन मध्यम अरीदंत चेइआणं
नवकार वा नमवेजघन्य । चार थोय जुगल ॥

नमुक्कारेण जहन्ना । चिइवंदण मय दंरु थुइ जुयला ॥

पांचवार नमुश्रुणारुप नंरुके स्तवन जयवीरराये करी उत्कृष्ट
थुइ आठे करी चैत्य वंदन ॥ १३ ॥

पण दंरु थुइ चउक्कग । थय पणिहाणेहिं उकोसा ॥ १३ ॥

अन्य वा बीजा आचार्य नमुश्रुणे करिने जघन्य चैत्यवं
एम कहे ठे एकज । दन ॥

अत्रे विंति इगेणं । सकुत्तएणं जहन्न वंदणाया ॥

ते वे अण नमुश्रुणे करी म उत्कृष्ट चैत्यवंदन चार अथवा

ध्व चैत्यचंदन ।

पांच नमुष्युपे करी ॥ १४ ॥

त दुग तिगेण मद्या । उकोसा चउहिं पंचहिं वा ॥ १४ ॥

एवे पंचांग प्रणाम द्वार ५ पां वे हींचण दाप वे उत्तम अंग
च अंग नमायवां ते । मस्तक एक ॥

पंचंगो पणियाउ । दो जाणु करडुगुत्तनंगं च ॥

एवे नमस्कार द्वारउत्तला मो एक वे प्रण जायत एकतो आठ
होटा अर्थवे जेदना नवकार । ॥ १५ ॥

सु महत्त नमुकारा । इग दुग तिग जाव अछसयं ॥ १५ ॥

हवे अक्षर १६४७ नुं द्वार ७ नव नेउ सो ए एकतो नवाणुं १९९
अरुत्त६७ अठावीस २७ । वली बसेने तताणुं १९९ ।

अरुत्तविं अठावीसा २ । नव नऊअसयं ३ च दुसय सग न
बसेने उगणप्रीस २२९ बसे । बसेने सोल २१६ एकतोने [ऊया ४ ॥

ने साठ २६० । अठाणुं १९९ एकतोने वावन १५१ २६ ॥

दो गुणतीस ५५ सठा ६ । दुसोल ७ अरु नउय सय ७ दुवन्न

ए अक्षरनां सुत्रांनां नाम नवकार इरियावदी नमु (सयं १२६ ।
खमासमण । हुणं आदी पांच ननुकमां ॥

इअ नवकार १ खमासमण २ । इरिय ३ सकठपाइ ४ दंमेसु ॥

अरिहंतचेइयाणंमां लोगसआ एम अनुक्रमे अक्षर सोलसे सुन
दीमां नहि विजीवार गणवा । तालीस ॥ १७ ॥

पणिहाणुसुअ अडुक्त । वन्नासोलसय सीयाला ॥ १७ ॥

एवे पद १७१ नुं द्वार ७ नवण तैतालीस ४३ अठावीस २७ सोल १६
वप्रीस ३२ तैतरीस ३३ । वीस २० अनुक्रमे पद कोना ॥

नव १ वतीस २ तीतीसा ३ । निवत्त ४ अरुवीस ५ सोल ६ वी

नवकार इरियावदी नमुहुणं आ एकतोने एकासी (स ७५ या ॥

दिने विषे ।

सर्व पद आय पद द्वार ॥२८॥

मंगल इरिया सक-ह्याईसु इगसीइसयं तु पया ॥२८॥

इवे संपदा ७३ नुं द्वार १० आठ ८ सोल १६ संपदा वीस २० संपदा ॥

आठ ८ नव ९ आठ ८ अठ्ठावीस २८ । संपदा इन्वे वीसमानां स्थानक ॥

अठ्ठा १६ नव ३६ य ४ अठ्ठा वीस ५ । सोलसय ६ वीस ७ वीसामा

अनुक्रमे नवकार इरियावहो । नमुहुणं आदिने विषे सतांणु संपदा २९

कमसो मंगल इरिया । सकह्याईसु सगनऊई ॥२९॥

नवकारना अकर अरुसठ पद नव । नवकारने विषे आठ संपदा तेमां ॥

वन्न ८ सट्ठि नव पय । नवकारे अठ संपया तन्न ॥

सात संपदा तो पद तुल्य ठे । सत्तर अकरनी आठमी संपदा वेळा

वे पदनी ॥ ३० ॥

सग संपय पय तुल्ला । सत्तरस्कर अठमी डुपया ॥३०॥

इवे खमासमणना अकरो अठ्ठावीस तेमज इरियावहीमां ॥

पण्णियाय अस्कराई अठ्ठावीसं तहाय इरिआए ॥

एकसोनवांणुं अकर ठे । वत्रीस तो पद ठे संपदा आठ ठे ॥३१॥

नव नठ्ठय मस्कर सयं । डुतीस पय संपया अठ ॥३१॥

संपदामां पद वे २ पदनी वे २ पदनी अगीयार १ पदनी ठ पदनी ए

एक १ पदनी चार ४ पदनी एक १ प इरियावदिनी संपदानां पद ॥

वनी पांच ५ पदनी ।

डुग १ दुग २ इग ३ चउ ४ इग ५ इगार ७ ठग ८ इरिय संपयाइ

संपदा आदी पद इच्छामि २५ (पणवः जेमेजीवा एगिंदिआ (पया ॥

रिया १ गमणागमण १ पाणकमणे १ अजिहया १ तस्तत्तरी १ ॥

इच्छा १ इरि २ गम ३ पाणा ४ जेमे ५ एगिंदि ६ अजि ७ तस्त ८

संपदानां नाम अंगीकार संपदा सामान्यदेतु विशेषदेतु ॥३२॥

नीमीत संपदा ? ।

संग्रहहेतुः पाचमी ॥

अप्रवृत्तगमो ? निमित्तं ॥ उहे ३ अररुहेऊ संगहे ५ पं व ॥

जीवसंपदा ? वीराधना संपदा ? ५ । ए जेव अण पाठलनी संपदा
निकमण संपदा ? । चुलिका जाणवी ॥ ३३ ॥

जीव ६ विराहण उपमिमाणा ७ । नेअकृतित्रि चुलाए ३३ ।
नमुहुणं नी संपदा प्रते पद वेरपवनी अण ३ नी चारधनी पांचपनी
पांचपनी पांचपनी वेरनी चारधनी ।

ड १ ति २ च ३ पण ४ पण ५ पण ६ ड ७ च ८ ।

अण १ पदनी नमुहुणं नी संपदामां पदसंख्या ॥

तिपय ९ सकृद्य संपदा ६ पया ॥

संपदाना आदीपद नमुहुणं ? आर्ग अजयपदपाणं ५ धम्मदपाणं ६ अ
राणं २ पुरिसुत्तमां ३ लोगतमां ४ पण्हिय ५ जिणाणं ६ सव्वनुणं ९

नमु आर्ग पुरिसो लोग । अजय धम्मप्य जिण सव्व

संपदानां नाम स्तोतव्य संपदा विशेष हेतु १ उपयोग (॥ ३४ ॥

सामान्य हेतु संपदा । हेतु ४ तदहेतु उपयोग संपदा ५ ॥

योअद्य संपदा उह । इपर हेऊ वत्तग तद्वत्त ॥

विशेष हेतु उपयोग ६ स्वरू हेतु संपदा नीज समतुल्यपदपाण
प ७ । क मोक्षसंपदा ९ ॥ ३५ ॥

सविसेसु वत्तग सरूव । हेऊ निय सम फलपमुक्ते ॥ ३५ ॥

नमुहुणं मां अहरावि संख्या नवएसंपदा वे पद सेतरीस ३३ वे
वसेने सतांणु २ ९ अहर वे । नमुहुणं मां ॥

दोसग नकआ बत्ता । नव संपय पय तित्तीस सकृद ९ ॥

चेत्यस्तव अरिहंतवेअ सेतालीस पद वे अहर दसेने उणलली
पां मां आठ संपदा वे । स वे ॥ ३६ ॥

चेद्ग्रथयथ संपय। ति चत्तपय वन्न डसय गुणतीसा ३६
संपदामां पद वे२पद उषपदसात७पद उषपदचैत्यस्तवनी संपदामां
नवणपद प्रण३पद उषपद चार४पद। पद प्रथम कहेठे।

ड१ठ२सग३नव४तिअ५ उप्पय८चिअ संपयापया पढमा
अरिहंतचेइयाणं (उषचऊ७) अन्नयउससिएणं४सहुमेहिंअंग५एवमा
वंदणवत्तियाए२सद्धाए३। इ एहिं६ जाव अरिहंताणं७ तावकायं ८
अरिहं वंदण सद्धा। अन्न सुहुम एव जा ताव ॥३७॥

संपदागांनाम अंगीकारसंप देतु संपदा३ एकवचनांत आगार संप
दा१ निमित्त संपदा२। पदा४बहुवचनांत आगार संपदा ५ ॥

अप्रवृत्तगमो निमित्तं। हेऊ इग बहुवयंत आगारा ॥

अग्नी स्पर्शनादीक बाह्यका काठस्सग मर्यादानी संपदा७ तरुप
रणागार संपदा६। संपदा८ ए आठ संपदा ॥ ३८ ॥

आगंतुग आगारा। उस्सग्गा विहि तरुवठ ॥३९॥

लोगस्स आदीने विपे सं जेटला पद ते समान अवायीत सोल
पदा तो। वीत अनुक्रमे।

नामयपाइसु संपया। पय समअमयीससोल वीसकमा

एकवारना जपया अक्षर ग वसंनेसोल एकसो अटानुं अक्षरलोग
णातां अनुक्रमे वसं साठ। मत्त पुष्करवरदी सिद्धाणंबुद्धाणंनां १ए

अडुग्न वन्न डसठ। डसय सोल ८ नचअ सपं॥३९॥

वे जावंनी जयवियगयना अनुक्रमे सर्वना गुरु अक्षर सात७ अ
अक्षर एकसो वावन्न। ण१ चोवीम२४ तेयीम३३।

पाण्डाणडुवन्नमयं। कमेणमग१नि२चचवीम३तितीमा४

हणलवीम५अवावीम२८। चोयीम३४ एकयीम३१ वार१७ ए
मवं आंक गुरु अक्षरना ॥ ४० ॥

गुणतीस५ अठवीसा६ चउतीसि७ गतीस८ वार९ गुरुवन्ना
 दये पांच मंनकनुं द्वार११ अरिहंतचैपाणं२ जोगस्त३ पुस्करवदी४
 पांच पाठ नमुगुणं११ सिखणं बुद्धाणं५ इहापांच मंनकने विवे१२
 पाणदंमा सकव्वय । चेइय नाम सुय सिद्धय इय ॥
 अधिकार वे ते वे२ एक१ वे२ वे२ ए अधिकार वार नमुगुणादिक
 पांच५ । मां अनुक्रमे ॥ ४१ ॥
 दो१ इग२ दो३ दो४ पंचय५ । अहिगारा वारस कमेण४१
 नमुगुणं१ जेअअइअ२ अरि सखलोए॥ पुस्करवरदि६ तमति
 हंतचैपाणं३ जोगस्त४ । मीर७ सिखणं८ जोदेवाणए ॥
 नमु जेइय अरिहं लोग । सव्व पुस्क तम सिद्ध जोदेवा ॥
 उज्झिन तेजसिहरे१० च वच्चगराणं१२ ए वारे अधीकारनां आ
 सारिअठ११ वेआ । दी पद वे ॥ ४२ ॥
 उज्झि चत्ता वेया । वच्चग अहिगार पढमपया ॥ ४२ ॥
 अधिकार अर्थ प्रथम अधि जावजिन प्रते बीजे अधिकारे द्रव्य
 कारे वांडु छुं । जिन प्रते ।
 पढमहिगारे १ वंदे । जावजिणे वीय एउ दव्व जिणे ॥
 एक धैत्यनी आपना जिन प्रते श्री चोआ अधिकारमां नामजिन
 जे अधिकारे वांदे । प्रते ॥ ४३ ॥
 इगचंडय ठवणा जिणे—तइअ चउठंमि नामजिणे ॥ ४३ ॥
 पांचमं अधिकारं त्रण सुवनना । इवे ठवे अधिकारे श्रीमंघ
 आपनाजिन वनी । गदी विहरमानजिन ॥
 तिहुअणा ठवणा जिणे पुणा पंचमए विहरमाण जिणाठवे ॥
 मातंमं अधिकारं श्रुतज्ञान प्रते । आठमं अधिकारे मर्वनि६ म्मुति४४
 अठमए सव्व सिद्ध थुई ॥ ४४ ॥

खपावाने अर्थे इरियावहीयाः। वं१ पु१ सरं सरं वो१ नि१ ।
 पावखवणञ्च इरिया । वंदणवत्तियाइ ठ निमिता ॥
 जिनप्रवचनं अधिष्टायक देव काउत्सगग१ एम निमित्त आठ चै
 समरवा अर्थे । त्यवंदन विपे ॥ ५३ ॥

पवयणसुरसरणञ्च । उत्सगगो इय निमित्तठ ॥ ५३ ॥
 वार हेतुनुं द्वार१ उचारहेतु तस्त प्रमुख सदाए इत्यादिक पांचप
 उ०१ पायवित्त१ वीसोही१ विसव्वि१ हेतु ॥

चउ तत्सज्जत्तरी करण- पमुह सदाइआय पण हेऊ ॥
 वेयावच्चगराणं इत्यादिक । त्रण३ एम हेतु ए समग्र वार हेतु थया ५४
 वेयावच्चगरत्ताइ । तिन्निइअ हेऊ वारसगं ॥ ५४ ॥

सोल आगारनुं द्वार१ एअन्नञ्चा आगार एवमाइएहिं इत्यादी चा
 दी वार१२ आगार काउत्सगना । र ४ ते ॥

अन्नञ्चपाइ वारस । आगारा एवमाइया चउरो ॥

दिवादि अग्नीजयथी थापना वचे सर्पादीक जयथी पुंजी आघो
 पंचंद्दीनी आने चोरादिक जयथी । खसेतो काउत्सग न जागे ५५ ॥

अग्गाणि पर्णिदि तिंदण । बोहिखोजाइ म्को आ ॥ ५५ ॥

इये काउत्सगना दोपनुं द्वार२० मालदोप१ उधी१ नीलदोप१
 घोटक१ वेलनी१ थंजदोप१ । जीलनी१ खलीणदोप १ ॥

घोमग१ लय२ खंजाइ३ । मालु४ दी५ नियल६ सवरि७ खलि
 वधुदोप१ लांबु पेरणु पेर ते१ जांपण आंगलो हलावे ते१ (ण ७ ॥

स्तनदोप१ संजतीदोप१ । कागमापरे आमुअवलु जुवे ते१
 कोठनीपरे दीलसंकोच१ ॥ ५६ ॥

वहु९ लंबुतर१ पयण१ संज जमुहंगुलि१ इवायस१४ कवि
 पुं पुणावे ते१ मुकदो (ई१२१ मेकदोप१ ए ठगणी (द्वे ५ ॥ ५६ ॥

परमदीरा परे बरुवरु करे ते । स दोष तजे काउस्तगे ॥
 सिरिकिंपर १६ मूअ १७ वारू । पेहति १ एचइऊदोस उस्तगो
 तेमांथी १० मो ११ १७ । न दोष दोष साध्वीजीने ए ग्रण सही
 ११ मो १२ ए ग्रण । त नवमो चार नहि आवीकाने ॥ ५७ ॥
 लंबुत्तर थाण संजई । न दोस समणीण सबहु सहीणं ॥ ५८ ॥
 काउस्तगमां सासोसासनी पचीत सासोसासनुं बाकी काउ
 संख्या चार ११ इरियावही सगे आठ सासोसास ॥

ना काउस्तगनुं प्रमाण ।
 इरि उस्तग पमाण । पणवीसुस्तास अठ सेसेसु ॥
 हवे स्तवन चार २२ गंजीर मोहोटे अर्थे युक्त दोष स्तवना
 शब्दे मधुर मीठे शब्दे । जिनगुणनुं वरणाव ॥ ५९ ॥
 गंजीर महुर सहं । महज्जुतं हवई युतं ॥ ६० ॥
 सात चैत्यवंदन चार ११ प्रतीकम पावले वीवसे प्रतीकमण देवसी
 पाराइ । ने देहरे जमतो वा पञ्च मां १ संघारे सुतां १ पावली राते १ ॥
 खाण पारतां १ ।

पम्किमणो १ चेइय २ जिमण ३ । चरिम ४ पम्किमण ५ सुपण ६
 चैत्यवंदन ए साते मुनोराजने । साते वेला एक ही (पम्किमोदे ७
 वस रात्री मलीने करवां ॥ ६१ ॥

चिइ चंदण इअ जइणो । सत्तन वेला अहोरत्ते ॥ ६२ ॥
 बेवार प्रतीकमण कारक ग्रह साते वेला एक पम्कीकमणे पांच
 स्तने पण निधे । वेला तेथी बाकीनाने ॥

पम्किमण गिहिणो विहु । सगवेला पंचवेला इयरस्त ॥
 पूजादीकमां ग्रणे संध्या वि दोष ग्रण वेला सपन्यपणे चैत्य
 पणे प्रज्ञात मध्याह्न सांझे । वंदन ॥ ६० ॥

पूयासु तिसंध्यासु य । होइ तिवेला जहन्नेणं ॥ ६० ॥

दस आसातनाहुं द्वार ३४ पांन खासनां आदे ? स्त्री विलास ?
सोपारी आदे ? पांणी पीतां ? सुइ रदेवुं ? थुकवुं ? ॥
जोजन करवे ? ।

तंबोल ? पाण ? जोयण ? वाणह ? मेहुण ? सुवन्न ? निठवण ?
मुतर वा लघुनीति ? विष्टा ए दसे आसातना तजे जिनेश्वर
वा वस्तीनीति ? जुवहुं ? । देवघरनी दयमां ॥ ६१ ॥

मुत्तु ? चारं ? जूयं ? । वळे जिणनाह जगइए ॥ ६१ ॥
हवे देव वांदवानी बीधी इरि अरिहंत चैयाणं थोय ? लोगस्त
यावही चैत्यवंदन नमुहुणं । सबलोय थोय २ पुस्करवरदी ॥
इरिनिमुक्कार नमुहुण । रिहंत थुइ लोग सब थुइपुस्क ॥
थोय ३ सिद्धाणं बुद्धाणं वेया नमुहुणं जावंति स्तोत्र वा स्तवन
वच्च थोय ४ । जयवीयराण ॥ ६२ ॥

थुइ सिद्धा वेया थुइ नमुत्त जावंति थय जयवी ॥ ६२ ॥
सर्व उपाधी घरमोघि बीसु ए रीते जे उत्तम प्राणी श्री जि
घ पणे । नदेव प्रते वांदे सदा ॥

सबो वाहि विसुद्धं । एवं जो वंदए सया देवे ॥
ते देवताना इंद्रनामंदने पूज एरीते श्री परमात्माने वांदसे ते प्रा
वा योग्य थाय वा प्रकरण कर णी परमपद जे मोक्षपद पामसे थो
ता श्री देवेंदुस्वरिजीये आप ना कालमां ॥ ६३ ॥

नुं नाम सूचव्युं ।
देविंदविंदमहियं । परमपयं पावई लहुसो ॥ ६३ ॥

॥ इति चैत्यवंदन नामे ज्ञाप्य प्रकरण समाप्तं ॥

॥ इति चैत्यवंदन ज्ञाप्य संपूर्णं ॥

हवे बीजी गुरु वंदन विधि ज्ञाप्य लिखिये नीचे ॥

॥ अथ गुरुवंदन ज्ञाप्य लिख्यते ॥

गुरु वंदन मोहोदुं त्रण प्रकारे । ते फेटावंदन ? थोजनवंदन ? छाद
साधत वंदन ?

गुरुवंदण मह ति विहं । ते फिट्टा १ त्तोजनवारसावत्तं ३ ॥

मस्तक नमस्कारादीके करी प्र वली खमासमण बे देश वांदे ते
थम वंदन । बीजुं वंदन ॥ १ ॥

सिर नमणाइसु पढमं । पुत्र खमासमण डुग बीपं ॥ १ ॥

जेम दूत राजा प्रते प्रथम । नमीने कार्यप्रते कदिने पत्नी राजाए ॥

जह दूत रापाणं । नमिऊं कऊं निवेइऊ पत्ता ॥

रजा आप्ये पण वांदिने । स्वस्थानके जाय एमज इदां
खमासमण बीजुं ॥ २ ॥

विसङ्कीउवि वंदिय गच्छइ एमेव इउ डुगं ॥ २ ॥

सम्पत्त आचारनुं मूल ते । विनय, ते गुणवंतनी सेवना ज्ञत्ती ॥

आपारस्सउ मूलं । विणउ सो गुणवत्तअ पदियत्ति ॥

ते सेवा ज्ञत्ति वीधीये करी तेनी विधि इम छादसाप्रते
वंदवा थकी होय । करी ॥ ३ ॥

साय विही वंदणाउ । विहि इमो बारसायत्ते ॥ ३ ॥

बीजुं तो गुरु वचन कदे तव ते त्रणमां इदां प्रथम फेटावंदन
वंदे बे वार । तो समस्त संपने विपे ॥

तईअंतु उंदण डुगे । तत्त मिहो आइमं सपलसंघे ॥

बीजुं थोजनवंदन तो मुनीव आचार्यादी पदस्थने वली बीजुं
ईन उपगरणवंतने होय । वंदन होय ॥ ४ ॥

बीपंतु दंसणीणय । पयठियाणं च तइयं तु ॥ ४ ॥

वंदनकर्म१चित्तीकर्म१कृतिकर्म१। पूजाकर्म१वली विनयकर्म१एपांचे
 वंदणा१ चिई१किईकम्मं३। पूयाकम्मं४च विणायकम्मं५च
 करवुं वंदनकर्म कोने केने करवुं पण । केइ वखते केटलीवार वंद
 न कर्म करवुं ॥ ५ ॥

कायधं कस्सवि के-णवावि काहेव कइखुत्तो ॥५॥
 केटलीवार मस्तक नमाववुं । केटला प्रकारनां आवश्यक करी
 वितेप शुद्ध थवुं ॥

कइउणायं कइसिरं । कइविहि आवस्सएहिं परिसुद्धं॥
 केटला दोष वितेप मुकीने । वांदणा देवां ते सा कारणमाटेदेवांवाइ
 कई दोस विप्पमुक्कं । किइकम्मं कीस कीरई वा ॥६॥
 वांदणाना पांच५नाम पांच५ वांदवा अयोग पांच५वांदवा योग पां
 उदाहरण । च५चार पाते वांदणा न देवराववां॥

पणनाम१पणाहरणा२ । अजुग्ग पण३जुग्ग पण४चउ
 चार४पाते वांदणा देवराववां चार४गामेनदि नी [अदाया५॥
 पांच५गामे वांदणानो निपेध । पेध आठ८ कारण जाणवां॥७॥
 चउ दाय पण निसेहा । चउ अणिसेहठकारणया॥९॥

वांदणामां आवश्यक२५मुहपत्ती तरीरनी पत्तीलेइण प्रत्येके पची
 नी त २५ दोषण वज्रीत३२॥

आवस्सय१०मुहणंतय११ । तणुपेह पणीस१२दोस व
 उइगुण थाय गुरुनी आपना१ बसेंने ठवीस२२६ [तीसा१३॥
 वे २ थवप्रह । अकर तेमां जारे अकर पचीस ८

ठगुण१४गुरुठवण१५उ ३ ठवीस स्कर१७गुरु पणवी
 वांदणानां सूत्रपद अ [गइ१६। उइ गुरुनां वचन आ [सा १७।
 छवन५८उइ धानक वांदणा । सातना तेतरीस३३टाजवी ॥

पय अमयत्र१७ठणणा १९। ठगुरुवयणा२०असायणा
तितीसं २१ ॥

मे२ विधीए बाघोस द्वारे करिने । चारसेने बाणुठेकाणां थयांए
डुविही डुवीस२२दारेहिं । चउसया बाणुई ठाणा ॥९॥
वांदणा पांच नाम द्वार ? कृतिकर्म ? बीनयकर्म १ पूजाकर्म ? ।
वंदनकर्म १ धितीकर्म ? ।

वंदणपं१चिइकम्मं२।किइकम्मं३विणयकम्मं४पूयकम्मं
ए गुरुने वांदवानां पांच ना इव्य ते उपचारे जावते अंतरंगयी
म ते वली । ते बेनां उदाहरणानुं द्वार २ ॥१०॥

गुरुवंदण पणनामा । दवे जावे डुहाहरणा ॥१०॥
एकतो सीतलाचार्यनो१सपु कृष्णसेवक बेनो१पालक कृष्णपु
शिष्यनो१वीरासालबीनो१ । प्र संव कृष्णपुत्र ए बेनो ॥

सीपलय खुहुए वीर । कन्ह सेवग डु पालए संवे ॥
पांचे ए इष्टांत । कृतिकर्ममां इव्य जावने विपे ॥ ११ ॥
पंचे ए दिठंता । किइकम्मे दवजावेहिं ॥ ११ ॥

वांदवा अवंदनीकनुं द्वार३ कुसीलीयो१संसतो१ ययावंदो१ ॥
पार्श्वस्थ १ अवसनो ? ।

पासन्नो१ उत्सन्नो२ । कुसील३संसत्तन्न४अहान्नंदो ५ ॥
ए पांचना प्रत्येके जेद वे २वे२ ए अवंदनीक श्री जिनेश्वरना
प्रण ३ वे २ अनेक प्रकारे । मतने विपये ॥ १२ ॥

डुग१डुग१तिग१डु१णग अवंदणिळा जिणमयंमि१२ ।
पांचवांदवा योगनुंद्वार४विद्वा१ गठनि मारकारक१संजमे धोर क
पांच आचारवंत१ उपाध्याय१ । रे ते१तेमज गुणरत्ने अधीक१ ॥
आयरिय१ उवचाए २ । पवति३थेर४तहेव रायणिए५ ॥

वंदनकर्म? चितीकर्म? कृतिकर्म? पूजाकर्म? वली विनयकर्म? एपांचे
 वंदण? चिईशुकिईकम्मं३। पूयाकम्मं४च विणायकम्मं५च
 करवुं वंदनकर्म कोने केने करवुं पण। केइ वखते केटलीवार वंद
 न कर्म करवुं ॥ ५ ॥

कायधं कस्सवि के-णवावि काहेव कइखुत्तो ॥५॥

केटलीवार मस्तक नमाववुं। केटला प्रकारनां आवस्यक करी
 वित्तेप शुद्ध थवुं ॥

कइउणायं कइसिरं। कइविहि आवस्सएहिं परिसुद्धं॥

केटला दोष वित्तेप मुकीने। वांदणा देवां ते सा कारणमाटेदेवांवाइ
 कई दोस विप्पमुक्कं। किइकम्मं कीस कीरई वा ॥६॥

वांदणाना पांच५नाम पांच५ वांदबा अयोग पांच५वांदवा योग पां
 छदाहरण। च५चार पाते वांदणा न देवराववां॥

पणनाम? पणाहरणा५। अजुग्ग पणइजुग्ग पण४चउ
 चार४पाते वांदणा देवराववां चार४वामेनदि नी [अदाया५॥

पांच५वामे वांदणानो निषेध। पेघ आठ८ कारण जाणयां॥७॥

चउ दाय पण निसेहा। चउ अणिसेहठकारणया॥७॥

वांदणामां आवस्यक२५मुदपती तरीरनी पनीलेदण प्रत्येके पची
 नी स २५ दोषण वप्रीस३२॥

आवस्सय? मुहणंतय?। तणुपेह पणीस? दोस व
 ठइगुण थाय गुरुनी थापना? वसेंने ठवीस२२६ [नीसा?३॥

वे २ अयग्रह। अकर तेमां जारे अकर पचीस ८

ठगुण? ४गुरुठवण? ५उ उ ठवीस स्कर? ७गुरु पणवी

वांदणानां सूत्रपद थ [गद? ६। ठइ गुरुनां वचन था [सा ७।

छवन ५८८६ धानक वांदणा। सातना तेतरीस३३टालवी ॥

पप अमयत्र१८ठगणा १९॥ ठगुरु वयणा२०असायण
तितीसं २१ ॥

वे२ विधीए बायोत हारे करिने । चारसेने बाणुठेकाणां थयांए
डुविही डुवीस२२दारेहिं । चउसया बाणुई ठाणा ॥९॥
बांदणा पांच नाम द्वार ? कृतिकर्म? वीनयकर्म१पूजाकर्म? ।
वंदनकर्म? चितीकर्म? ।

वंदणपं१चिइकम्मं२किइकम्मं३विणायकम्मं४पूयकम्मं
ए गुरुने बांदवानां पांच ना इय ते उपचारे जावते अंतरंगथी
म ते बली । ते वेनां उवाहरणनुं द्वार १ ॥१०॥

गुरुवंदण पणनामा । दवे जावे डुहाहरणा ॥१०॥
एकतो सीतलाचार्यनो१लपु कृष्णसेवक वेनो१पालक कृष्णपु
शिष्यनो१वीरासालवीनो१ । अ संव कृष्णपुत्र ए वेनो ॥

सीपलय खुहुए वीर । कन्ह सेवग डु पालए संवे ॥
पांचे ए इष्टांत । कृतिकर्ममां इय जावने विपे ॥ ११ ॥
पंचे ए दिठता । किइकम्मे दवजावेहिं ॥ ११ ॥

बांदवा अवंदनीकनुं द्वार३ कुसीलीयो१संसततो१ ययाउंदो१ ॥
पार्श्वस्थ १ अवसनो १ ।

पासन्नो१ ठसन्नो२ । कुसील३संसत्त४अहाउंदो ५ ॥
ए पांचना प्रत्येके जेद वे २वे२ ए अवंदनीक श्री जिनेश्वरना
त्रण ३ वे २ अनेक प्रकारे । मतने विषये ॥ १२ ॥

डुग१डुग१निग१डु१णंग अवंदणिळा जिणमयंमि१२ ।
पांचबांदया योगनुंद्वार४विहा१ गठनि सारकारक१संजमे पोर क
पांच आचारवंत? उपाध्याय१ । रे ते१तेमज गुणरत्ने अधीक? ॥
आपरिय१ उवद्याए २ । पवत्ति३थेर४तहेव रायणि५॥

वंदनकर्म१चितीकर्म१कृतिकर्म१। पूजाकर्म१वली विनयकर्म१एपांचे
 वंदणा१ चिई१किईकम्मं३। पूयाकम्मं४च विणायकम्मं५च
 करवुं वंदनकर्म कोने केने करवुं पण । केइ वखते केटलीवार वंद
 न कर्म करवुं ॥ ५ ॥

कायवं कस्सवि के-णवावि काहेव कइखुत्तो ॥५॥
 केटलीवार भस्तक नमाववुं । केटला प्रकारनां आवस्यक करी
 वित्तेप शुद्ध थवुं ॥

कइउणायं कइसिरं । कइविहि आवस्सएहिं परिसुद्धं॥
 केटला दोप वित्तेप मुकीने । वांदणा देवां ते सा कारणमांटेदेवांवाइ
 कई दोस विप्पमुक्कं । किइकम्मं कीस कीरई वा ॥६॥
 वांदणाना पांचएनाम पांचए वांदना अयोग पांचएवांदना योग पां
 चइहरण । च५चार पासे वांदणा न देवराववां॥

पणनाम१पणाहरणा२ । अजुग्ग पण३जुग्ग पण४चञ्च
 चार४पासे वांदणा देवराववां चार४वामेनदि नी [अदाया५॥
 पांच५गमे वांदणानो निपेध । पेध आठ८ कारण जाणवां॥७॥
 चञ्च दाय पण निसेहा । चञ्च अणिसेहठकारणया॥७॥

वांदणामां आवस्यक२५मुहपती सरीरनी पनीलेहण प्रत्येके पची
 नी स २५ दोपण वज्रीस३२॥

आवस्सय१मुहणंतय११ । तणुपेह पणीस१२दोस व
 ठइगुण थाय गुरुनी आपना१ बसेंने ठवीस२२६ [चीसा१३॥
 वे २ थवग्रह । अकर तेमां जारे अकर पचीस ८

ठगुण१४गुरुठवण१५उ उ ठवीस स्कर१७गुरु पणवी
 वांदणानां सूत्रपद अ [गइ१६। ठइ गुरुनां वचन आ [सा १८।
 छावन५८ठइ थानक वांदणा । सातना तेतरीस३३टालची ॥

पय अमयत्र१७ठगणा १९॥ ठगुरुवयणा१७असायणा
तितीसं ११ ॥

वे२ विधीए बाबीस द्वारे करिने । चारसेने बाणु ठेकाणां अयांए
डुविही डुवीस११दारेहिं । चउसया बाणुई ठाणा ॥९॥
बांदणा पांच नाम द्वार । कृतिकर्म१ वीनयकर्म१पूजाकर्म१ ।
वंदनकर्म१ चितीकर्म१ ।

वंदणपं१चिडकम्मं१किडकम्मं१विणायकम्मं१पूयकम्मं
ए गुरुने बांदवानां पांच ना ड्य ते उपचारे जावते अंतरंगणी
म ते वली । ते बेनां उवाहरणानुं द्वार १ ॥१०॥

गुरुवंदण पणनामा । दवे जावे डुहाहरणा ॥१०॥
एकतो सीतलाचार्यनो१तपु कृष्णसेवक बेनो१पालक कृष्णपु
शिष्यनो१वीरासालवीनो१ । अ संव कृष्णपुत्र ए बेनो ॥

सीपलय खुदुए वीर । कन्ह सेवग ड पालए संवे ॥
पांचे ए द्वांत । कृतिकर्ममां ड्य जावने विपे ॥ ११ ॥
पंचे ए दिछंता । किडकम्मे दवजावेहिं ॥ ११ ॥

बांदवा अवंदनीकनुं द्वार३ कुसीलीपो१संसतो१ यथावंदो१ ॥
पार्श्वस्थ १ अवसनो १ ।

पासठो१ उसनो१ । कुसील३संसतन४अहावंदो ५ ॥
ए पांचना प्रत्येके जेद वे २वे२ ए अवंदनीक श्री जिनेश्वरना
त्रण ३ वे २ अनेक प्रकारे । मतने विषये ॥ १२ ॥

डुग१डुग१तिग१डु१णोग अवंदणिळा जिणमयंमि११ ।
पांचबांदवा योगनुंचार४विदा१ गठनि सारकारक१संजमेपोर क
पांच आचारवंत१ उपाध्याय१ । रे ते१तेमज गुणरत्ने अधीक१ ॥

आपरिय१ उवद्याए १ । पवति३धरे४नहेव रायणि९॥

तेमने बांदणां देवां कर्म र करवा ए पांच उत्तम गणवंत प्रते
हित थवा अर्थे । ॥ १३ ॥

किइकम्मं निज्जरठा । कायव मिमेसि पंचएहं ॥ १३ ॥
चार पासे बांदणा न देवरावे पर्याये मोटा १ तेमज समस्त
द्वार५माता१पीता१वमोनाइ १ । रत्नाधिक पासे ॥

माय१पिय१जिज्जाया३ । उमावि४तहेव सबरायणि ५
बांदणा कर्म न देवराववां । चार बांदवा योगनुं द्वार६चार मुनी
आदे आदीपदयी साधुसाधवी श्राव
क श्राविकाए चार बांदे यली । ॥ १४ ॥

किइकम्मं नकारिज्जा । चउसमणाइ कुणंति पुणो ॥ १४ ॥
बांदणां देतां पांच नीसेधनुं द्वार७च नीजविकहुते नहि कोइवार
र्मकथादिके व्याघ्रहुतेपराडमुखहुते । बांदीस कहे हुते ॥

वरिक्त१ पराहुते २ । पमत्ते३ माकपाइ बांदिज्जा ॥
आहार करते हुते निहार क एटलुं करता गुरुपते नहि बांदणा
रते हुते । देवां कारे बांदवानुं द्वार८ ॥ १५ ॥

आहारं४ नीहारं५ । कुणमाणे काव कामेय ॥ १५ ॥
प्रसन होय रुने आसने वेठा होय । क्रोधादिके रदित वेठा होय
पसंते१ आसण ठेप २ । उवसते उवणिए ३ ॥

गुरुनी आंणा मागीने बुचीमान तेवारे बांदणां कर्म प्रजुंजे
पंतीत । वा बांदे ॥ १६ ॥

अणुत्रवित्तु४ मेहावी५ । किइकम्मं पंचजइ ॥ १६ ॥

बांदणा देवानां आठकारणनुं द्वार काउसग करते । पोतानोअपराय
एवदिक्कमणे१सजाय प्रववण १ । यमावते१परुणा मुनीआवेदे १
पमिद्धमणे१ सचाए २ । काउसग्गाइवराह४पाठणए ५ ॥

देवसीराइ अतीचार आलो प्रयांत अणसण वा संपारो करते ।
 पण लेतां पचखांणकरते । ए वांदणानां आठ कारण । १७ ।
 आलोपण ६ संवराणे ७ । उत्तमवेप ८ वांदणयं ॥ १८ ॥
 पचीस आवस्यकनुं द्वार १० आवत वार ११ चार १२ वार मस्तक
 वे वार नमवुं १३ मस्तके दाघ नमामवुं १४ वारा ३ गुत्ती ॥
 जनमतां राखे तेम यत्नादी
 उपगरण यथायोग राखे १ ।

दोवणप १२ महाजायं १ । आवत्ता द्वार १२ चउ सिरधतिगु
 अवमदमां वेववार पेसवुं ए ए पचीस आवस्यक वा अव (तं ३
 क १ चार नीकलवुं । स्प करवा वांदणा करता ॥ १९ ॥
 दुपवेसि १३ ग निस्कमाणं १ । पणवीसा वस्सय किइकम्म १४
 वांदणाकर्म पण करतो हुतो । न होय वांदणां कर्मनीर्जरावानो जोगी
 किइकम्मं पि कुणांतो । न होइ किइकम्मनिज्जाराजागी ॥
 पूर्वोक्त पचीसमांघी इरेक ताधु आदे ठांम विराधे तो नीर्ज
 कोइ आवस्यकनुं । रा जणी न थाय ॥ १९ ॥
 पणवीसा मन्नयरं । साहुठाणं विराहंतु ॥ १९ ॥
 मुहपती पमीलेहण पचीसवुं द्वार । उ ६ पमीलेहण मुहपती उंची
 ११ नजरे मुहपती जोवी ते एक १ । करी पखोमा व्रणव्रणने आंतरे ।
 दिघ पमिलेह एगा १ । उ उह पस्कोम तिग तिगं तरिया ॥
 अखोना प्रमाजवुं प्रथम ज एम नव नव ए सभम मलो मुहप
 मणे दाघे जाली दावेहाघे । तीनी पमीलेपणा पचीस ॥ २० ॥
 अस्कोम पमज्जणया । नव नव मुहपती पणवीसा ॥ २० ॥
 प्रदक्षिणाये करी व्रण व्रण । मात्ती ३ जमणी ३ जुजाये मस्तके
 कीदां ते कहे वे । व्रण ३ मुखे व्रण ३ दीपाने विपे ३ ॥

पायाहणेणतिअइति वामे अर बाहु सीस मुह हियए॥
वे खजे उंची निची (अ३। चारठपसीलेहण वे पगे ए देहनी
एक एक पिढे । पचीस ११ ॥

अंसु हाहो पिढे । चठठप्पय देह पणयीसा॥११॥
आवस्सक पसीलेहणमां जे करे उद्यमे करी पूर्वे कहायी नहि
म जेम । हिण नहि अधिक ॥

आवस्सएसु जह जह । कुणइ पयत्तंअ हीण मइरित्तं ॥
त्रिविध मन वचन कायाये तेम तेम तेहने कर्मनी नीर्जरा
उपयोग सहित । सकाम आय ॥ १२ ॥

तिविह करणो वउत्तो । तह२से निज्जरा होइ ॥१२॥
यत्रीस दोपनुं द्वार१३ आदर वांदणां वेतो नासे१समग्रने जेगा
रहीतवांदे ते१जात्यादी मदे१ वांदे१ तीरुनी परे ठेकरा वेते१॥

दोस अणादिअ१थद्विय१ पविद्ध३ परपिंमिपंच४टोलग
रजोदरणा वांको राखे१काचवा एकेने वांदतो बीजाने वां (प५॥
नी परे रीगतो वांदे ते १ । वे१मनमां खेदातो वांदे ते१ ॥२३॥

अंकुस३कठज रिंगिय१ । मनुवत्तं७मणपव६९ ॥२३॥
वे हाये पग वांची वांदे ते१ मुने जजे वा आपे ते बुयीये वांदे१॥
वेइय बढ १० जयत्तं ११ ।

जपयी वांदे१ गरवे वांदे१ मित्र जाणी वांदे१मुने यत्थादि कांइ
देसे एम जाणि वांदे१ चोरनी परे वांदे१॥
जप११गारव १३ मित १४ कारणा १५ तिण्हं १६॥

आहारादी करतो वांदे १ कोवे वांदे१ तर्जना करतो वांदे १ ।
पमिणी१प११ रुठ १८ तळिय १९ ।
कपटे वांदे ते१अपमान करतो वांदे१विक्रया करतोवांदे१निभय२४

સદ ૧૦ હિલીય ૧૧ વિપલિત ૨૨ ચિપયં ॥ ૧૪ ॥

લાજપી અંપારે દીઠો ન દીઠો વાંદે? મસ્તકને એક દેસે વાંદે? ।

દિઠ મદિઠ ૧૩ સિંગં ૧૪ ।

રાજચેઠ તુલ્ય વાંદે? વાંચા ચીના નહો મુટીયે એમ જાણિ વાંદે?

મસ્તકે હાથ ન લગામતો લગામતો? ॥

કર ૨૫ તંમોઅણ ૧૬ અલિઘણાલિઘં ૧૭ ॥

અક્ષરમાઘા ટંગો કદે? વાંદો ડતાવલું બોલે? ।

ઝળં ૧૮ ડત્તર ચૂલીય ૧૯ ।

મુંગાની પરે વાંદે? ટંચે સ્વરે વાંદે? રજોહરણ જમામતોવાંદે? ॥૨૫॥

મૂઝં ૩૦ ઢઢર ૩૧ ચૂમલિયંચ ૩૨ ॥ ૨૫ ॥

એ બગીસ વોપ ટાલી વીઠીય વંદનકર્મે જે પ્રયુજે થા કરે જાણ

પણે શુધ ઘડને । ગુરુ પ્રતે ॥

વતીસ દોસ પરિસુઘં । કિઠ્ઠકમ્મં જો પઠજઠ્ઠ ગુરુણાં ।

તે પ્રાણી પામે મોહનાં મુલ ધોના કાલમાં વીમાની કપળું અપયા

પ્રતે । પામે ॥ ૨૬ ॥

સો પાવઠ નિઘાણં । અચિરેણ વિમાણ ધારં યા ॥૨૬॥

ઠ ગુણનું હાર ૪૪ હાં ઠ વલી ઠપચાર માનારીકનો જંગ ૨ ગુરુની

ગુણ વીનય ૧ । પૂજા હોય ૨ ॥

હહ ઠઘ ગુણાવિણઠ ૧ ધયાર માણાય જંગ ૨ ગુરુપયા ૩ ॥

તીર્થંધરની આજ્ઞાનો આરાધ ધુત જે જિનવચન ધર્મની આરાધ

ક હોય ૪ । ના ૫ જલી કીરોયા પામે ૬ ॥૨૭॥

તિઠ્ઠપરાયણ આણા ૪ । મુઝ ધમ્મા રાહણા ૫ કિરિયા ૬

ગુરુ ધાપના હાર ૧ ગુરુ જે ધાપીયે અપયા ગુરુને ગમે ॥૨૭॥

ગુણે કરી નુક વલી ગુરુ । ધાપના ચાર્યાદીક ॥

ગુરુ ગુણજુતં તુ ગુરુ ઠાવિજ્ઞા અહવ તત્ત્વ અસ્કાદ્ ॥
અથવા જ્ઞાનાદી જે જ્ઞાન દર્શન થાપે સાક્ષાત્ ગુરુને અજ્ઞાવે ॥૧૮॥
ચારીત્ર એ ત્રણનાં ઉપગરણ ।

અહવા નાણાદ્ તિયં । ઠવિજ્ઞ સસ્કં ગુરુઅજ્ઞાવે ॥૧૯॥
ચંદનગ કવચા અથવા । કાષ્ઠમંદાદી પુસ્તક ગુરુમૂર્તિ ચીત્રકર્મતે ॥
અસ્કે વરામ્ એ વા । કંઠે પૂજેય ચિત્તકર્મમેયા ॥

થાપના વે જેવે સદ્જ્ઞાવ તે વલી ગુરુ થાપના વે જેવે ધોના કાલ
મૂર્તિ આદે અસદ્જ્ઞાવ તે ની પુસ્તકાદિ જાવજીવની મૂર્તિ આ
થાપના પુસ્તકાદિ । દેશ ॥ ૨૯ ॥

સપ્તાય મસપ્તાયં । ગુરુ ઠવણાં ઇતરા વકહા ॥૨૯॥

સાક્ષાત્ ગુરુને ધીરહે ગુરુની થાપના । જાણે જે ગુરુજયેઠા આદે સદીયેઠે
ગુરુવિરહંમિ ઠવણા । ગુરુવણસો વ દંસણત્તંચ ॥

જિનેશ્વરને ધીરહે । સેવના દે પ્રભુ તમે સંતાર હુગથી મુકાણા મુ-
જિનેશ્વરની મૂર્તિની ॥ જન મુકાણાનું સુચની મીત થયા તે સફલા ॥૩૦॥

જિણવિરહંમિ જિણવિંચ । સેવણા મંતણ સહસ્રં ॥૩૦॥

અવપ્રદ દારદ્રવાર દિસાણ સાઠા ગ્રણ દાગ્ર તેર દાગ્ર નેર
ગુમ્નો અવપ્રદ વાંદણામાં । નર નેર નારી ॥

ચટ્ઠિસિ ગુરુગ્ગદ્દો દ્વિહ । અહુઠ તેરસ કરણસપરપગ્કે ॥

ગુમ્નો આજ્ઞા માગ્યા વીના પો ન કદ્યે તે ગુમ્નો સમોય જાયાય
તે સદેવ વા નીત પ્રતે । પેમવાને ॥ ૩૧ ॥

અણાણુત્રાપન્મ મયા । ન કમ્પણ તત્ત્વ પથિસેચ ॥ ૩૧॥

ઠગાસ અદ્દગનું દાર ૭ યાંચણ ચાર ૪ એ ઠ ગાંમે પદ અનુક્રમે
ચણ ૬ વાર ૧૦ વેર ગ્રણ ૩ । ઠગણગ્રીગ જાણવાં ॥

પણ ૭ તિગ ૭ વાગ્મ ૩ હુગ ૪ ચઠગંદઠ ઠાણ પપદ ગુણતી

तृणश्रीस२एवीजां आ(तिग ५॥ सर्व मली पद अगवन्(सं॥
वसकोने वीपे । थयां ॥ ३३ ॥

गुणतीस सेस अवस्स--पाइ सब पय अम्वत्ता ॥३२॥
वांदनारनुं व वचननुं द्वार१७इच्छामि नोसीदीयादीमां१२ समुच्चय
आदीमां५ अणुजाणद आदीमां३ । जत्तामां२ जवणिजं वज्जे७१॥
इच्छाच१अणुजाणया२ । अवावाहं३च जत४जवणाय५॥
अपराधनुं खमावबुं पण खामे वांदणां देनारनां ए व ठाम जाण
मी खमासमणो आदीमां४ । वां ॥ ३३ ॥

अवराह खामणा विपद। वंदण दायस्स ठाणा ॥३३॥
गुरु वचन वनुं द्वार१एवंदे तहती ए वीजुं१ तुं पण व्रते ठे ए
ण? अणुजाणामी१ । वोपुं४ एवं गुरु वचन५ ॥

वंदेण१अणुजाणामि२ । तहत्ति३तुप्पं पि वट्ठ४एवं५ ॥
हुं पण खांमु हुं तुज व्रते६ । वचन जाणवा वांदवा योग आ
चार्यादीकनां ॥ ३४ ॥

अहमवि खामेमि तुमं६। वयणाइ वंदण रिहस्स॥३४॥
आसातना तेतरीसनुं द्वार २० एअण३ जातां उज्जारहेतां३ वेत्त
आगल वेपात्ते पावल नजीका। तां३ वंकीले प्रथम पाणी ले ते१॥
पुरउ पस्सा सत्ते। गंता३ निछेण दनिसीयणाय एमणे १०॥
गमणागमण पेदेला आलोवे? वोलाव्णो तांजलतां न वोडे?

आलोपण ११ पमिमुणणे १२ ।
गुरु पला वोले ते१ गुरु वंते विजा पामे आलोवे ते? ॥ ३५ ॥
पुवालवाणे अ १३ आलोए १४ ॥ ३५ ॥

तेमज आहारादो वीजाने दखामे? वोजाने नीमंत्रे पत्ती गुरुने?
तह उवदंम १५ निमंतण १६ ।

बीजाने आपे? मीठो पोते खाय? तेमज गुरु बोलावे वार लगावी वो
खद्याय १७ यणे १८ तहा अ पमिसूणणे ॥ (ले १ ॥

गुरुने कठीण वचन बोले? संपारे वेढो उत्तर आपे? ।

खद्यत्तिय १९ तन्नगए २० ।

शुं कढोढो? तमे करो? गुरुने दुंकारो करे? मातुं मन ठे जेनुं? ११
किं २२ तुम २३ तज्जाय २४ नोसुमणे २५ ॥ ३६ ॥

तमने नधी सांजस्तुं? गुरुकथा वचे पोते कथा करे? ।

नो सरसि २६ कहं वित्ता २७ ।

सज्जानो जंग करे? गुरु कथा पढी पोते कहे ॥

परिसंजित्ता २८ अणुठियाइ कहे २९ ॥

गुरुने संपारे पग लगामे? ।

संथारपाय घटणा ३० ।

गुरुने आसने वेसे? उंचे आसने वेसे? तुझ्य आसने वेसे? ॥ ३१ ॥

चिदु ३१ घ ३२ समासणोआवि ३३ ॥ ३७ ॥

राइप्रतीक्रमण बीबी इरियावदि चैत्यवंदन मुदपती पन्निजेहवी
कुसुमीण कुसुमीणनो काउसग। वे वांदणां राइअ आलोवुं ॥

इरिया कुसुमिणुस्सग्गे। चिअवंदण पुत्ति वंदणा लोअं ॥

वे वांदणां राइअ खामवुं वे पचग्यांण चार खमासमणां जंगयन्
वांदणां आदी वे खमासमण सज्जाय ॥ ३८ ॥

वंदण खामण वंदण। संवर चउत्तोअ उ सप्राअ ॥ ३९ ॥

देवमी प्रतीक्रमण बीबी मुदपती पन्निजेहवी वे वांदणा पण
इरियावही चैत्यवंदन। माण वे वांदणा देवमाअ आलोवुं ॥

इरिया चिअवंदण। वंदण चरिम वंदणा लोअं ॥

वे वांदणा देवमीय खामुं चा देवमीअ प्रायश्चित्त चार लोअस्तनो

६ जगयन् आसी । कावसगवे खमासमण सऊाय३ए
 वंदण खामण चउठोत्त । दिवसुसग्गो ड सद्यात्त ॥१९॥
 ए रीते वांदणानी वीधी प्रते । जे प्रयुंजता चरणसीतरी करण
 सीतरी संजुक्त जो ॥

एयं किङ्कम्म विहं । जंजुत्ता चरण करण मावत्ता॥
 साधु खपावे कर्म जेज्ञा अनेक वा यणा जवनं संवेलां वा
 नापरणादी प्रते । मेखवेलां अंत नही एवां ॥ ४० ॥
 साहु खवंति कम्मं । अणोगजवसंचियमाणंतं ॥४०॥
 प्रकरण करता कंदे अल्पमती कहुं दोष वीपरीतपणे जे कांइ में॥
 वंत जोग जीवोने बोधना अर्थे ।

अप्पमइ जव बोहत्त । जासियं विवरियं च जमह मए॥
 ते सोधजो गीतार्थ होय नथी जेदने अजीमान इठवाद मत्सर
 ते केइवा । रहोते ॥ ४१ ॥

तं सोहंतु गीयत्ता । अणजिनिवेसि अमत्तरिणो॥४१॥
 एमं जला गुरुने वांदवानी विधिज्ञाप्य समासं ॥

॥ इति श्री गुरुवंदन विधि ज्ञाप्य संपूर्ण ॥

इवे पञ्चखाण वीधी ज्ञाख्य लिखपते ।

॥ अथ प्रत्याख्यान ज्ञाप्य ॥

दस प्रत्याख्यान द्वार? चारवीधो आहार द्वार? वायोस आगार
 द्वार? । द्वार? एकवारना कहा ॥

दस पञ्चस्काण? चउविहे? आहार ३ दुर्वीसिगार ४ अदुरुता
 दस वीकती द्वार? विम नीवीगय वे ज्ञागा द्वार? उज्जेद सुधी द्वार?
 द्वार? । पञ्चस्काण फलद्वार? ॥ १ ॥

दसविगई५तीसविगई-गय६ डुह जंगा७ठ सुदि८फलं ९।१।

प्रथम द्वार कारणे आगलथी तप करे ते१ आवते काले करे१

अण्णागय१ मइकंतं २।

एकनी अंत्य वीजानी आद्य१ धारेदीन अवस्यकरे१ आगार रहीत१॥

कोमिसहिअं३ निअंति४ अण्णगार ५॥

आगार सहीत१ चारे आ। वस्तुनुं प्रमाण करीकरे ते१ संकेत सुवसी

द्वार आदे पञ्चखाण१। आदे१ कालमान पोरसी आदे१ ॥२॥

सागारद्वानिरवसेसं७। परमाण८कर्म सकेएअध्वा१०॥३॥

काल पञ्चखाण दस जेदे नोकर वेपोर वा पुरीमठ१ एकानणानुं१ ए

सहीयं वेधनी१ एक पोद्देरनुं१। कलवाणानुं पग न दलावे ते१ ॥

नवकारसहिय१ पोरसी२। पुरिमठे३ गासणे४ गठाणेय ५॥

आंवीजनुं१ उपवास वा अ दीवसचरीमनुं१ सुवसही आदे अ

जक्तार्थ१। ज्ञीप्रद१ वीगइनुं१ ॥ ३ ॥

आपंविह६ अजत्तठे७। चरिमे८ अज्जिग्गहेएविगई१०।३

पञ्चखाण करण वीवी जग्गएसूरे पोरसहीअं पञ्चखाइ जग्गए सूरे

नमोकारसहिअं पञ्चखाइ१। चञ्चविहंपिहारं१ ॥

जग्गएसूरे नमो १। पोरसि पञ्चस्क जग्गएसूरे २ ॥

सूरे जग्गे पुरिमठं पञ्चखाइ सूरे जग्गे अप्रतठं पञ्चखाइ ए

चञ्चविहंपिहारं१। रीते१ ॥ ४ ॥

सूरे जग्गे पुरिमं ३। अजत्तठं पञ्चस्का इति ४॥४॥

पञ्चखाण करावतां कदे गुरु करावनार पञ्चखाइ कदे इति एम

कदे सीस वा पञ्चखाण कर करनार पञ्चखामि कदे गुरु वोसी

नार वली। रे कदे सीस वोसरामि ॥

जण्णइ गुरु सीसो पुण्ण। पञ्चस्कामिति एव वोसिरइ॥

उपयोग इहां करनारनो नथी प्रमाण करगवनारना अंकर
प्रमाण जाणवो । नूतनो ॥ ५ ॥

उपनिगिष्ठ पमाणं । न पमाणं वंजण नूतना ॥५॥
काल पञ्चखाणमां प्रथमस्था बीजे स्थानके प्रण वीगय आदि प्रका
नके नचकारसदि आदे तेर र श्रीजे स्थाने प्रण प्रकार एकासणा
प्रकार । दी ॥

पढमे ठाणे तेरस । बीए तिन्निठ तिगाइ तइयंमि ॥
पाणस्त खेवेणवादि चोथा देसावगासादी पांचमा स्थानक
स्थानकने बीये । मां ॥ ६ ॥

पाणस्त चउत्तांमि । देसावगासाइ पंचमए ॥६॥

इवे प्रथमस्थानकमां जेद३ नमुकार पुरीमठ३ अयठ३ अंगुष्ठति आ
सदियं३ पोरसदियं३ साठपोरसदियं३ दी आठ ८ ए तेर जेद ॥

नमु३ पोरसि३ सहा३ पुरि—म४ बह५ अंगुष्ठ माइ अरु
बीजे जेद३ नीवीनुं३ वीगीयनुं३ आं वेतणुं३ एकासणुं३ ए३ तेर ॥

वेतनुं३ ए प्रण श्रीजामां जेद३ । कलठाणुं३ १ ए प्रण ॥ ७ ॥

नियि३ विगयं३ विल३ ड३ एगासणो३ एगाठाणाई ३ । ७ ।

उपयास बीधी [तिअतिअ। तेर बोळ पूर्वोक्त बीजे पाणदार
प्रथम स्थानकमां चोथ आदि । नमुकारसदियं श्रीजे पाणस्त ॥

पढर्ममि चउत्ताई३ । तेरस बीयंमि३ तिईय पाणस्त ३ ॥

देसावगासीयं चरीमे ते दिवमचरिमादी डुविदार तिवीदार
चोथे स्थानके । चउवीदार जेम संजव तेम जाणवुं ॥ ८ ॥

देसावगासं नुगिण । चरिमे जह मंजव नेयं ॥ ८ ४

तेमज मध्य पञ्चखाणमांतो नदी वार वार सूर उग्गए इत्यादीक
निवि विगइ आंविळ बीयये । वांसार ए मध्य पञ्चखाणे ॥

तह मय पञ्चस्क्राणेषु । नपि हु सुरुगयाइ वोसिरइ॥
करवानी बीधी ते माटे न कही॥ जेम आवसीआए ए पाठ बीजा
वांदणामां न कहेवो ॥ ए ॥

कराण विहीन न जणइ । जहा वसियाइ विय ठंढे॥ए॥
तेम तीवीहार एकासणादी प कहीये पाणस्तना ठ आगार
झखाणमां सचीत त्यागीने । लेवेणवादी ॥

तह तिविह पञ्चस्क्राणे । जत्रंति अ पाणगठआगारा॥
डुवीहार पञ्चखाण बीपये जोजी आवकने बीपे तेमज फासु
अचीत आहार । पाणी वावरनारने ते ठ आगार॥१०॥

डुविहाहारे अचित्त । जोइणी तहय फासु जले ॥१०॥
एटला माटे जोग्य ठे उपवास नीवी प्रमुखने बीपे तथा सचीत प
आंवील कारक फासु जल पीये । रीहारीने फासु नीश्वे जल बली
इतु अत्रि स्वण विला निधियाइमु फामुयं चित्र जलं तु

आवक पण पाणी पीये तेमज । पञ्चखाण करे तीवीध आहार ११
सङ्गवि पीअंति तहा । पञ्चस्कंतिअ तिविहाहारं ॥११॥

चउवीध आहारनुं बली नमु राते नीश्वे मुनिने वाकी पञ्चखाणे
कारसदीनुं । तीवीहार चउवीहार होय ।

चउहाहारं तु नमो । रत्तंपिमुणीण सेस तिह चउहा ॥
राते पोरसि पुरीमढएकासणा आवकने डुवीहार तीवीहार चउ
दीक पञ्चखाणमां । बीहार ए त्रणे जेदे होय ॥१२॥

निसि पोरसिपुरिमे गा-सणाइ सखाण डुति चउहा १२
चार आहारनुं चार २ मुख ठ आहारने बीपेलवणादि अथवा ल
पसमायाने समरथ होय एका वणादि आवे दीये अथवा स्वाद प्र
की आहार । ते आपे ॥

खुहे पसमयमेगागी । आहारि एइ देइ वा सायं ॥

सुख्यो हुतो अथवा खेपवे वा जे कादव तरीखो ते सर्वे आहार
नांखे कोठाने बीपे वा पेटमां ॥ कहीये ॥ १३ ॥

खुहिउ व खिचइ कुठे । जं पंकुवमं तमाहारो ॥ १३ ॥

असनने बीपे मग आदे कवेलं स । मांसा रोदली प्रमुख सुरणादि
व कुर वाजरादी सातवो वा चुणा जमीनकंद ॥

असणे मुग्गो आण स-तु मंम पय स्कजरव्य कंदाइ ॥

हवे पाणिने बीपे कांजी वा आ कपासीआ वा काकनीनुं धोयण
वण पाणी जवकेर धोयण जल जल मदीराजल आदी शब्दघी
बीजां जल पण जाणवां ॥ १४ ॥

पाणे कंजिय जव कय-र कण्ठो दग सुराइ जलं ॥ १४ ॥

हवे खादीमने बीपे तेक्यां धान हवे स्वादीमने बीपे ४ मुंठ जीर
फल केलां आदि । अजमादी ॥

खाइम जतो स फला-इ साइमे सुंठी जीर अजमाइ ॥

मध गोल तंबोल पान सो हवे अणादार बीपे मांमूं लोभना
पारी लवंग एलची आदि । प्रमुख ॥ १५ ॥

महु गुल तंबोलाइ । आणहारे मोअ निंबाई ॥ १५ ॥

हवे पञ्चलाणनां आगारनुं हारवे २ भा । सात उपुरीमटमां एक मणामां
गार नोकारसदिमां वढ पोरसिमां । आठ ८ आगार ॥

दो नवकार १० पोरसि ११ सग पुरिमढे ३१ गासणे अठ ४ ॥

सात ७ आगार एकलठांणामां आठ ८ पांच ५ आगार चौघ ४ पचास
आंबीलमां आगार । दिकमां वढ आगार पाणममां ॥ १६ ॥

सत्ते गठाणे ५ अंबिला अठ ६ पाण चठ ७ ३३ प्याणे ८ १६
चार आगार दीवसचरीममां चार पांच आगार वखादि लेवा उठे ॥

આગારમુઠસદીઆદીઅજીમદમાં ॥ તેમાં નવઅથવા આઠ નીવીમાં
 ચઠ ચરિમે ચઠ જિગ્ગહિ । પળ પાવરણે નવઠ નિધિણ ॥
 આગાર જે ઝલિત વીવેગેજને । મુકીને એકલી જ્ય વીગયનો
 નીયમ કરે તો આઠ ॥ ૧૭ ॥

આગારુ ચિત્ત વિવેગ । મુત્તુ દવવિગડ નિયમિઠ ॥ ૧૭ ॥
 નમુકારત્તીમાં આઠ અન્નઘ પોરતી સાઠપોરતીમાં અન્નઘણાજો
 ણા જોગેજ ? સદસાગોરેજ ? ગેજ ? સદસાગોરેજ ? પઞ્ચનકાલેજ ?
 એ વે નમુકારત્તીમાં । દિસા મોદેજ ? સાઠુવયણેજ ? સઘસ
 માદીવત્તિયાગોરેજ ? ॥

અન્ન સહ ૬ નમુકારો અન્ન સહ પઞ્ચ દિસય સાઠુ સઘ ॥
 પોરતીનાઠ આગાર સાઠપો । પુરીમદમાં સાત આગાર ઠ સદીતમદ
 રત્તીના પળ એજ । તરાગોરેજ ? વધ્યોઅવદમાં પળ એજ ? ૬

પોરતિ ઠ સદુપોરતિ । પુરિમદે સત્ત સ મહત્તરા ॥ ૧૮ ॥
 એકાસણા વેલણાના અન્નઘ આનંદણ પસારેજ ? ગુરુ અન્નયુગાણેજ ?
 ણા ? સદસા ? સાગારિ આ પારિઠાવળીયાગોરેજ ? મદત્તરાગોરે
 ગોરેજ ? । ણ ? સઘસમાદિ વત્તિયાગોરેજ ? ॥

અન્ન ? સદસા ? ગારિય ? ૩ । આનંદણ ૪ ગુરુ અ ૫ પારિ ૬ મદ ૭
 એકાસણે વિપાસણે આઠ । સાત આગાર એકલગણે [સઘ ૮ ॥
 આનંદણ પસારેજ ? વીના ॥ ૧૯ ॥

એગ વિઆસણિ અન્નઘ । સગડગટાણે આનંદણ વિળા ૧૯
 વીગી નીવાંને વીંય અન્નઘ ? સદસ્મા ? લેચાલેવેજ ? મીદઘ ? ।
 અન્ન ? મદ ૭ લેવા ૩ ગિદ ૪ ।

ઝલિત વિવેગલ ? પમુચ મલિણ ? પાગિ ? મદત ? સઘસમાદી ? ૧ ।
 ઝલિત ૫ પમુચ ૬ પાગિ ૭ મદ ૮ મદ ૯ ॥

वीणीने वीण्ये नीवीने वीण्ये पमुच्चमखिएणं वीना आंवीलमां
ए नव आगार । आठ आगार ॥ १० ॥

विगइ निविगइ नव । पमुच्चविणु अंविळे अठ ॥ २० ॥

उपवासमां अन्नउलाण सह ए पांच उपवासमां ठ आगार पा
स्ताण परिवाणियागारेणं णसमां पाणस लेवेणवादीक ॥
मदत्तण सवत्तण ।

अन्नसहपरिमहसवप । पंचखवणे ठ पाणलेवाइ ॥
चार आगार दिवस चरीममां अजीग्रदमां अन्नउलाण सहस्ताण
अंगुठसदि आदी । महत्तराण सवत्तमादि ॥

चउ चरिमं गुठाई । जिगाहिअन्नसहसमहसवप ॥ ११ ॥

डुव वीगय मय वीगय मदीरा ए चार ठोली वीगय वली चार क
वीगय तेज वीगय । ठण ने ठीली ते कदेठे ॥

डुवसमहसमऊतिल्लं । चउरो दव विगइ चउर पिमदवा
पी वीगय । गुरु वीगय । दही । मांखण वीगय । पकवान वीगय
वीगय । मांस वीगय । ए वे कवण वीगय ॥ १२ ॥

घयसगुलसदहियंसपिसियं । मस्कणपकन्नद्वो पिमास
पोरसि पञ्चखाण साठपोर वेसणानुं पञ्चखाण नीवीनुं पञ्च
सि पञ्चखाण तुल्य अवड खाण एकासणा तुल्य पोरसी
पञ्चखाण पुरिमठ तुल्य । आदी तुल्य आगार

पोरसि सह अवड । डुजत निविगइ पोरिसाइ समा ॥

अंगुठमदी पञ्चखाण मुठमदी मचात डव नीमादी पञ्चखाण
पञ्चखाण गंतमही पञ्चखाण । अजीग्रद पञ्चखाण ॥ २३ ॥

अंगुठ मुठि गठि । सचित्त दवाइ जिग्गाहियं ॥ २३ ॥

आगारना अर्थ वीसयाओ मु सहसान् अजाण पोतानी मेले मु

खमां घाले ते अनाजोग । खमां पाणी प्रमुख प्रवेस थायते ॥
विस्सरण मणा जोगो १ । सहसागारो सयं मुहपवेसो २ ॥
गुप्त जे दीवत्त मेघ वादलादीक । दीगमुठ दीसीनी आंतीथी
थी अपुरे पुरोकाल जाणी पारेतो । पोरसीपारे ते दिसिमोहा ॥ २४ ॥
पठन्नकाल मेहाइ ३ । दिसिविवज्जासु दिसिमोहो ४ ॥ २५ ॥
साधुनुं वचन पोरसी जणा पोरसी थइ । जाणि पारे ते तरीर
व्यानुं सांजली इम जाणे रुहुं स्वस्त होय ते सर्व समाधि तेथी
जे । विपरीत असमाधिमां पारे ते ॥

साहु वयण उघामा । पोरसि ताणु सुठया समाहिति ६ ॥
संघादी गाढ कारणे पञ्चखाण ग्रहस्थ वांदवादीके आवे साधुआहा
पारे तो न जागे ते महतरागारेणं । र अन्यत्र करवा उठेते सागारी ७ ॥
संघाइकळ महतर ८ । गीयन्न वंदाइ सागारी ९ ॥ २५ ॥

हाथ पगादीनुं खेंचयुं पसा गुरु वनेरा प्राहुणा मुनि आवे
रयुं अंग तरीरनुं । ज्ञाना आतां आगार ॥

आउंटण मंगाणं १० । गुरु पाहुण साहु गुरु अप्रुठाणं १०
परववा पोग आहार वषेत्तो मुनि जो वस्त्र लेवा उठे तो चोल
वय वचने वावरे तो आगार । पटागार पञ्चखाण न जागे ॥ २६ ॥

पारिठावणविहिगहिण ११ । जडण पावरणि कमिपटो १२ ॥ २६ ॥
न लेवाने आदारे ग्वरमेळी लुहोने लेवासेव आगार देनारने हाथे
कमळी नोइ आदीके आपेते । बीगय शाकमांदादि फरसे देत
ग्वरनिप लुटिपमोवाड । खेव १३ संगत १४ मुघ मंदाई ॥

उदानी खेड पीठ बीगयादि बीगये आंगखो प्रमुख गोपनी
उपरची खेडने आपे ते कट्ये । तेथी आहार दे ते खगारेक ॥
उम्हितिपिठ विगडण १५ । मम्किपं अंगुली हिमणा १६ ॥ २७ ॥

हवे पाणसना आगार अर्थ ले वोजुं अलेपकृत आठण प्रमुख
 पकृत उंसामणादी पाणीपी१। नीतरचात्री आतुं नृष्ण पाणी३॥
 लेवामं आयामा३१७। इअर१८ सोवीरमन्त्र१९ उंसिण
 तंडुलादी घोयण मोलाएलुं पीठानुं घोयणादी५ वीजुं [जलं ॥
 दांणो ज्ञातादी सहीत ॥। दाणादी चरजीत गलेलुं ६ ॥ २८ ॥
 घोयण २० बहुलससिद्धं २१। उस्सेइमं इअरसिद्धविणा २२
 वीगयजेद अधीकार पांच चार ए ठए न्हयवीगय डु [॥२८ ॥
 चार चार बे बे प्रकारे । घादी उत्तरजेदे वीगय एकवीस ॥
 पाण १ चउ २ चउ ३ चउ ४ डु ५ डु ६ ठ नस्क डुलाइ विगई इग
 प्रण बे प्रण चार जेदे अन्हय [वीहु । चारनां मधु आदे [वीसं ॥
 वीगय । वीगय जेद उत्तर चार ॥ २९ ॥
 ति १ डु २ ति ३ चउ ४ विह चउ महु माई विगई चार २९ ॥
 न्हयवीगय नाम (अनस्का । गोल पकवान ए ठए न्हयवीग
 डुध घृत दही तेल । य जाणवी ॥
 खीर १ घय २ दहिया ३ तिल ४ । गुल ५ पक्कं ६ ठ नस्क विगई उ
 डुध दही घी वीगय जेद गायनुं जैसनुं । पांच जेदे डुध दये चार
 उंटनीनुं ठालीनुं गामरीनुं । प्रकारे ॥
 गो १ महिसी २ उटि ३ अय ४ पाण डुध अह चउरो ॥ ३० ॥
 घृत तथा दही (एलगाण ५ । तेलना चार जेद । तिलनुं सरसव
 उंटी बीना सेसनुं । नुं अलसीनुं लाटनुं ॥
 घय दहिया उटि विणा । तिल १ सरसव २ अयासे लटति
 गोलना बे जेद ठीलो गोल पकवानना बे जेद तेलनुं [लचउ ॥
 कठीण गोल ए बे घृतनुं तलेलुं ॥ ३१ ॥
 दव गुम पिम गुमा हो । पक्कं तिल घय तलिअं ॥ ३१ ॥

हवे नीवीआतां१३तेमां डुधनां आटो घाली रांघ्युं ते४खटाइ घा
पांच दाखादीकथी रांघ्युं ते१घ ली रांघे५ वा वलो ए डुव वीगय
णा चोखाथी रांघ्युं ते२ थोमा रहीत ॥

चोखाथी रांघ्युं ते ३ ॥

पयसामी१खीर२पेया३ । वलोहि४डुधदि५डुधविगई गया
दाख सहीत बहु थोमा चोखा तेज चोखानो आटो खटास सही
सहीत । त ए पांचे रांघ्यु डुव ॥ १२ ॥

दस्क बहु अप्प तंडुल । तजुत्रं विलसहिअडुधे ॥३५॥
हवेघृतनां नीवीआतां पांच दाझेनुं दहीनी तरमां आटो नांखीकरे
निप्रंजणा१ विसंदाणा २ । (ते२

उपदी पकव्ये उपरनी तरी१धीनुं कीटुं४पाकुं घृत आंचलादीकथी५
पणोसहि तरिअ३ किदि ४ मणघयं ५ ॥

हवे दहीनां पांच जातसहीत दही ते १ सीखरण २ ।

दहिण करंय १ सिहरणि २ ।

लुणतहीत मय्युं दही३ वखे गलेलुं४घोलमां वनां घाले ते५॥३३॥

सजवण दहि ३ घोल ४ घोलवमा ५ ॥३३॥

हवेतेलनां पांच गोळादीकथी कुटया तल१ दाजेनुं तडपापवी वय्युं
तिलकुटी १ निप्रंजणा २ । (ते२॥

लाख प्रमुग्गथी पाक्युं ते३३ उपवी पाक्या उपरनी तरी४तेलनी
पकतिल ३ पकोमादि तरिअ४निजमली५॥ (मली॥५॥

हवे गोळनां पांच । माक१ गोळनुं पाणी२ गुळपापो ३

मळ १ गुळवाणय २ पाप३ ।

खांन ४ । अरवा उरव्यां मेउरानां रमा ५ पांच गोळनां६४॥

खंन ४ अरवादिअ डकुग्गो ५ ॥ ३४ ॥

એક તાવની પુરાય એવનો પુન્હો । પુન્હો પુરીત પ્રમુખ ગ્રણ ધાણ
તરૂપા પઠો બાજો તલાય તે ૧ । પઠો ચોથા ધાણાદીકનું ૨ ॥

શુરિઅ તવ શૂઆ વીઅ ૧ । શૂઅ તન્નેહ તુરિઅ ધાણાઈ ૨ ॥
ગુલધાણી ૩ જલ છાપતી વા વીગય ત પાંચમું નીવીયાનું પોતું
હીત જાજને પાંખીધી પાક્યોઆદાર ૪ ॥ વેડ કરેલો પુન્હો ૫ । ૩૫
ગુલહાણી ૩ જલલપ્પસિ-અ ૪ । પંચમો શુતિકય પુઠ ૫ । ૩૫

હવ દહી જાત ઉપર ચાર આંગુ ઢીલો ગોલ ધૂત તેલ એક
લ સુધી નીવીઆતું તે પઠી નદી ॥ આંગુલ જાત ઉપરે સુધી ॥

હવ દહી ચક્કરંગુલ । દવગુલ ઘય તિલ્લુ એગ જત્તુ વરિ ॥
કઠણ ગોલ માંચણ એ વે । લીલાં પીતું સળનાં વીજ જેવનો ચંદ્ર
વીગયમાંથી । નીવીને પહ્ણાણે કચ્ચે તે ઉપર નદી ૩૬

પિંમગુલ મસ્કણાણ । અદા મલયં ચ સંસઠં ॥ ૩૬ ॥

ચોલાદી હવધી દળાણી જે રહીત ધાય વલી તે માટે તે દળા
વીગય તે વીગયપી । વી વીગય તે હવ્ય કહીયે ॥

દહ હયા વિગઈ વિગઈ । ગયં પુણો તેણ તં હયં દહં ॥

ઝપરીત પૂતાદીક ઝપ્ણ ઠ ઝાકઠ દ્રવ્ય કહેવે ઇમ વીજા
તે તેજ । આચાર્ય ॥ ૩૭ ॥

ઝવરિણ તતં મિય । ઝફિઠ દહ ઇમં ચન્ને ॥ ૩૭ ॥

તીલસાંકલો ઘરસોલાદીક । તથા રાયણ આંધારી હાલ મ
મુલ યાંલો શાદે ॥

તિલસંકુલી વરસોલાઈ । રાયણવાઈ દસ્કવાણાઈ ॥

મોલિયા પ્રમુખનાં તેલ એરં । સરમ ઉત્તમ દ્રવ્ય કહીયે તથા લેપ
ની ટોપરાદીકનાં । ક્રત ॥ ૩૮ ॥

મોલિય તિલ્લાઈય । સરસુત્તમ દહ લેવકમા ॥ ૩૮ ॥

ए रीते वीगयगत ते रहीत नीवी । उत्तम जे इज्य ते नीवीगयमां
यातां करंवादी समृथ इज्य ।

विगई गया संसठा । उत्तम दवाय निखिगइयंमि ॥
कारण आवे कळ्ये पण कळ्ये नदी खावुं जे कहुंवे नीसी
कारण बीना । थ ज्ञाखे ॥ ३९ ॥

कारण जायं मुत्तं । कप्पंति न भुत्तुं जं वुत्तं ॥ ३९ ॥
वीकतीथी माठी गतीनां वीगय सहीत जेवारे जोजन करे
डुख पामे माटे जय पामे । जे साधु तो ॥

विगइं विगई जीउ । विगइ गयं जोउ भुंजुण साहु ॥
वीगय ठે ते વીકતીકરણ સ વીગયથી માઠી ગતીપણાને ઘલે
જાવયંતે ઠે તે । કરો પમાને ॥ ૪૦ ॥

विगइं विगयसहाया । विगइं विगई बला नेई ॥ ४० ॥
હવે ધ્વજશય વીગયના જૈદ મથ મથ થળ જૈદે ઠે હવે કાષ્ટની ?
કુતીનું? માંભીનું? જમરીનું? ૩ । વીઠાની ૨ મદીરા બે જૈદે ॥
કુર્તીપ? મઝિપ? જામર? ૩ । મહુ તિહા કઠ? પિઠ? મઝુકુહા
દેવ જલચર ? યજ્ઞચર ? આકાશચ ધૂતની પરે માંભળ ચાર
૨૩નું માંમ થળ જૈદે । જૈદે ધ્વજક ॥ ૪૧ ॥

जल? यज्ञ? मय? मंस तिहा । धयश्च मय्कणा चउ ध्वजस्का
દેવે પદ્મસાંગના જાંગાધર્મન? વનન? કાય? મનવચન? (॥ ૪૧ ॥
માળ ? યયાળ ? કાય ૩ માળવય ૪ ।

मनहाय? वचनहाय? मनवचनहाय? या? कपोर्ग। ए सात सात जे।
માળ તણુ ૫ વચનણુ ૬ તિજાગિમગિમન ૭ ॥

दृग्ग दृग्गवन अनुमोदने डोक अनोन धनागत व्रतमानकासे
શ્રીક મંગલોચ મરીત । ઇકમો મદનાલોગ ॥

कर१कार२णुमई३इतिजुअ । तिकाल सियाल जंग स
ए जे ज्ञांगा कहा जे का लेनार धणिए पोते मन व(॥पं४२॥
ल पोरसि आदेमां । चन कायाये करी पालवा ॥

एयं च उत काले । सयं च मणवपतणूहिं पालाणियं ॥
करनार जाण जाण कराव तेना ज्ञांगा चार थाय जाण जाण१
नार पासे पच्चस्काण करे । जाणअजाण२अजाणजाण३ अजाण
अजाण४तेमांप्रथमत्रणनी आझावे४३

जाणग जाणग पासति-जंग चउगे तिसु अणुना॥४३॥
पच्चखाण पारतां बोल फरस्युं । पाढ्युं सोध्युं ।

फासिअ१ पालिअ२ सोहिअ३ ।

तस्युं । कीर्तुं । आराध्युं । ए व जेवे सुघ जाणवुं ॥

तिरीअ४ कीटिअ५ आराहिअ६ ठ सुद्धं ॥

पच्चखाण फरस्युं ते । बीघी सहीत जेटला कालनुं लीधुं ते
काल थये पारे ते । ॥ ४४ ॥

पच्चस्काणां फासिअ । विहिणो चिअ काल जंपत्तं ॥४४॥

पालीअं ते चारंवार करयुं पच्च सोधीत ते गुरुने आपीने रहुं
खाण संजारे ते२ । ते पोते बावरे वा जमे ३ ॥

पालिअपुण पुणसरिअं । सोहिअ गुरुदत्तसेस जोअणउ
तरीत ते करथा काल सुधी अ कीर्तीत ते जोजन करता अवसरे
थवा अधीक काले पारे ते ४ । पच्चस्काण संजारे ते ५ ॥४५॥

तिरीअ समहियकाले । किटिअ जोअण समयसराणा
एणे प्रकार आचरयुं । वा आवरयुं अथवा व जेवे सुधी (॥४५॥

आराध्युं वली ते६ ॥ जेम लीधुं तेम सदहणा १ ॥

इयपमिअरिअं आरा-हिअं तु अहवा नमुदिसदहणा ?

करवुं तेम ज्ञाने जाणे? गुरुनो । कष्टे पण ज्ञाने नही ते? संकादि
विनय करवो? गुरु ज्ञाखे तेम दोष रहीत ते ज्ञावसुधी? इति ॥
पाठ ज्ञाने मननां ? ।

जाणण १ विणयण २ ज्ञासण ३ अणुपालण ४ ज्ञावशुद्धि ५
पञ्चखाणनुं जे फल। आलोके परलोके थाय वे जेवे बली (॥४६॥
पञ्चस्काणस्स फलं । इह परलोएअ होइ डुविहं तु ॥
आलोके फल घमीलकुमारा दामनकादिकने परलोके फल थयुं
दिकने थयुं । ते कथा वसुदेव हिंने ठे ॥ ४४ ॥

इहलोए धम्मिलाइ । दामन्नगमाइ परलोए ॥ ४७ ॥
पञ्चखाण एणीपरे सेवीने । ज्ञावे करी जेम श्री जिनेश्वरे वे
खारुयुं तेम ।

पञ्चस्काणमिणं से-विऊण ज्ञावेण जिणवरु दिठं ॥
पाम्या अनंता जीव । सास्वत सुख बाधा जे पीढा तेणे
रहीत एवुं ॥ ४८ ॥

पत्ता अणंत जीया । सासयसुस्कं अणावाहं ॥४९॥
ए रीते श्री पञ्चस्काण नामे श्रीजी ज्ञाप्य समाप्त.

॥ इति श्रीपञ्चस्काणज्ञाप्यं समाप्तं ॥

इवे इंडियशतक टवार्थ कहे ठे ॥

॥ अथ इंडियशतक प्रारम्भते ॥

तेज नीधे मृगे तेज नीधे । पंडित वा तत्त्वज्ञो ज्ञाण तेदनेज
हुं प्रमंमु मुं नीग्य वा सदा ।

मुच्चिय मृगे मांघेय । पंडित तं पसंसिमो निशं ॥

इंडियरीया चांगेण मदा वा । नथी सुटयुं जे मनुष्यनुं घारीप्ररूप

नीरंतर ।

घन ते ॥ १ ॥

इंदियचोरहिं सया । न लुड्डिअं जस्स चरणधणं ॥ १ ॥

इंद्रिणीया चंचल घोमा । दुर्गति पंथे दोमी रह्या ठे नीत्य वा
अदनीत्त ॥

इंदियचयलतुरंगे । दुग्गइ मग्गाणु धाविरे निच्चं ॥

तेदने ज्ञावि वा विचारी ज रोके वीतरागनां वचनरूप रासनी
वनुं वा संसारनुं सरूप । ये करीने ॥ २ ॥

ज्ञाविअन्नवसरूयो । रुंजई जिणवयणरसीहिं ॥३॥

इंद्रिरूप धुतारा वा उगने मो तलना फोतरा मात्र पण वेइस
होटा । नही बीस्तरवा ।

इंदियधुत्ताणमहो । तिलतुसमित्तं पि देसु मा पसरं ॥

ने जो पसरवा दीधा तो जीहां एक क्षण ते पण वर्ष क्रोम स
नीधे । मान दुःख थते ॥ ३ ॥

जई दिन्नो तो नीठ । जह्ण खणो वरिसकोमिसमो ॥३॥

नही झीती इंदियो जेणेते काष्ठ वा लाकडानी परे घुणवा काष्ठ
इनुं चारीत्र । ना कीनाये करयुं असार तेहवुं ठे ।

अजि इंदिएहिं चरणं । कठं व घुणेहिं कीरई असारं ॥

ते कारण माटे हे धर्मअर्थि । झीतवी इंदियो उद्यमे करीने ॥४॥
साहासिकपी थीरणे ।

तो धम्मज्जीहि दठं । जइअव्वं इंदिय जयंमि ॥ ४ ॥

जेम मूरखपणे कोमीने अर्थे । क्रोम रत्न हारे वा उगायकोईनरा ॥

जह्ण कागिणीइ हेजं । कोमिं रयणाण हारए कोई ॥

तेम अल्प सुख भ्रांतीपी विप जीव गमावे ठे मोक्षनां सुख
यमां रक्त थया । प्रते ॥ ५ ॥

तह तुव्वविसयगिद्धा । जीवा हारंति सिद्धिसुहं ॥ ५ ॥

तीलमात्र प्रमाणे विषयनां । ते जोगव्याथी दुःख वली मेरुपर्वत
सुखने । ना शिखरथी पण मोहोटां श्रती ॥

तिलमित्तं विसयसुहं । इहं च गिरि राय सिंग तुंगयरं ॥

ते जोगवतां क्रोडयो जवे प मोट हवे जेम जाणे तेम करजे
ण नही खुटे । ॥ ६ ॥

जवकोमिहि न निष्ठई । जं जाणसु तं करिजासु ॥ ६ ॥

जोग जोगवतां मीग पण कर्म कीपाकनां फल तुल्य खातां
उदय आवे करुवा । मीगं ए ॥

जुजंता महुरा विवाग विरसा किंपागतुद्धा झमे ।

खसत्रुं खणवुं सदाय दुःख उपजाव आपे नीजमतीये मानेला
णदार वे । सुखवालाने ॥ ७ ॥

कच्चुअ कंडुअ अणवं दुस्कजणया दाविति बुद्धिसुहे ॥

मघ्यान्हे रणमां मृग पाणीनी । सततं वा हमेसखोटा अजीप्राय
घांतीथी आतुर थयो अको । संधीपद

मद्यन्ने मयातिन्नअव सययं मित्रान्निसंधिप्पया ।

जोगव्या अका आपे माठी जो । गदन दुःखे पार पामीये एहवा
नीमां जन्म । जोग मोहोटावैरी ॥ ८ ॥

जुत्ता दिति कुजम्मजोणिगहणं जोगा महावैरिणो ॥ ८ ॥

समरअ थइये अग्नि वारवाने । पाणीये करीने वलतो पण निधे
सका अग्गी निवारें । वारिणा जलिनवि हु ॥

सर्व समुद्देनां पाणीये करी । कामरूप अग्नि दुःखे नीवारी स
ने पण । कीये ॥ ९ ॥

सद्योदहि जलेणावि । कामग्गी इन्निवारन ॥ ९ ॥

विपनीपरे मुखे प्रथम मी पण परोणामे अतिसये दारुण एह
ग अति । वा बीषय ॥

विसमिय मुहंमि महरा। परिणाम निकाम दारुणा विसया
हे जीव अनंतोकाल ते जोगव्य॥ आजपण मुकवा नथी सुं जुक्त १०
काल मणंतं जुत्ता । अऊवि मुतुं न किं जुत्ता १०॥
बीषयरस रूप मदीराये उन्मत जुक्त अजुक्त प्रते नथी जाणतो
धपो धको । रे जीव ॥

विसयरसासवमतो । जुत्ताजुत्तं न पाणई जीवो ॥
जुरीतदिनपणे करी पठी। पामे नरकर्ना दुःख मोहोटां जयंकरा ११
दुरइ कलुणं पन्ना । पतो नरयं महाघोरं ॥ ११ ॥
जेम लिंबना वृहे उपन्यो कोनो ते लिंबनो रस कटुके पण
जे । माने मीठो ।

जह निवडुमुप्पत्तो । कीमो कहुअपि मन्नए महरं ॥
तेम मोक्षनां सुखथी उपरांवां संसारना जन्म जरा रोगादिक
वा उलटा । दुःखने सुख कदेवे ॥ १२ ॥

तह सिद्धिसुहपरुस्का । संसागडुहं सुहं विति ॥ १२ ॥
रे जीव ! अथीरचंचल वा चपल । कणमात्र सुखकारक एहवां पापने
अधिगण चंचलाणा य । खणमित्त सुहंकराण पावाणं ॥
दुःखकारी गर्तीजनां कार । विगम्य वा पाठो उत्तर एहवा जोगो
ण प्रत्येधी । थी ॥ १३ ॥

दुग्गड निबंधाणाण । विगममु एआण जोगाणं ॥ १३ ॥
पांम्या वा जोगव्या आंख कां वैमानिक देवताने वापे जुवनपती
न योगवीषय ते काम काया आदी देवने विपे तेमज मनुष्यने
मुख नासिकायोग ते जोग । विपे ॥

પત્તાય કામ જોગા । સુરેસુ અસુરેસુ તહય મણુસુ ॥

તોદે પળ ન થડ જીવ તું જેમ અગ્નિ સઘલાં લાકડાં નાંચ
જને ગ્રસ્તી વા સંતોષ । વાથી તેમ ॥ ૧૪ ॥

ન ય જીવ તુલ્ય તિત્તી । જલણસ્સવ કઠનિયરેણ ॥ ૧૪ ॥

જેમ કિંપાકવૃક્ષનાં ફલ દર્શના મધુર રસે કરી જલા વરણે ક
લિકે મનોહર । રી સ્વાતાં વા જોનવતાં થકાં ॥

જહાય કિંપાગ ફલામણોરમા । રસેણવત્રેણય જુજમાણા

તે ફલ સ્વુટાને જીવત પ્રતેં પેટ એહવી તપમા કામ ગુણની ઢે
માં પચતાં થકાં । તદય આવે પકે ॥ ૧૫ ॥

તેસુહુણ્ણીવિચ્છ પચમાણા ॥ એ જવમાકામગુણા વિવાગે ॥ ૧૫ ॥

સર્વ ગીત તે કેવલ ચીલાપ ઢે । સર્વ નાટક જીવને દુઃખવાઈ ઢે ॥

સઘં વિલવિયં ગીચ્છં । સઘં નહં વિમંચણા ॥

તમસ્ત આજ્ઞપણ વા ધરાણાં સઘલાં કામ ઢે તે અસાતાવાપ
જારૂપ ઢે । ક ઢે ॥ ૧૬ ॥

સઘે આજ્ઞરણા જારા । સઘે કામા હુહાયદા ॥ ૧૬ ॥

દેવતાના સ્વામી મનુષ્યના સ્વા રાજ આદે સત્તમ પુજ્જલીક
મીત્વપણું । જોગો પળ ॥

દેવિંદ ચક્કવટિ-તણાઈ રક્ષાઈ સત્તમા જોગા ॥

પામ્યો જીવ તે પળ ધણી તો પળ નહીં હું ગ્રસ્તી પામ્યો તે
વાર વા અનંતિવાર । થી ॥ ૧૭ ॥

પત્તો અણાંતમ્બુનો । ન ય હં તર્તિ ગત્ત તંદિ ॥ ૧૭ ॥

આ ચારગતિ મંમાર ચક્ર વ્રમણે । મમસ્ત પુજ્જલ મેં ધણીવાર ॥

મંમાર ચક્કવાસે । મંઘેવિચ્છ પુગ્ગણા મળ બહુમો ॥

આદામ્બા મરીગદિકરણે પ્રથમા તોદે પળ ન પામ્યો તે જો

વ્યા ।

ગળ્યાથી ગ્રસ્તી હું ॥ ૧૮ ॥

આહારિઆય પરિણા-મિઆય નય તેસુ તિત્તો હું ॥૧૮॥

લેવાપણું હોય જોગ વિષય । પળ અજોગી જીવ નલેપાય સર્વ કર્મ ॥

ઝવલેવો હોઈ જોગેસુ । અજોગી નો વિલિપ્પઈ ॥

જે જોગી નર તે કરે સંતારના । જે અજોગી નર તે મુકાય સર્વ

દુઃખમાં પ્રકારનાં કર્મથી ॥ ૧૯ ॥

જોગી જમઈ સંસારે । અજોગી વિપ્પમુચ્છઈ ॥૧૯॥

લીલો તથા સુકો એ વે આપસ એદવા ગોલા માટીમયના ॥

માં અથમાયા ।

અપ્પો સુણો ય દો તુઠા । ગોલયા મટિઆમયા ॥

તે વે નાંખ્યા વા પટક્યા જી । તેહમાં જે લીલો હતો તેતો તીહાં

ત ઘર । ચોટી રહ્યો ॥ ૨૦ ॥

દોયિ આયમિઆ કૂમે । જો અપ્પો સો તઠ્ઠ લગ્ગઈ ૨૦

એ રીતે ઘોટે વા ચલગે માઠી એદવા જે નર કામની લાલસા

મતી વા બુદ્ધીના ઘળી । વા ઇચ્છાવાલા ॥

એવં લગ્ગંતિ હુમ્મેહા । જે નરા કામલાલસા ॥

ને જે વિરતીયંતો તે કામ જોગમાં નલાગે । જેમ મુકા ગોલાની પેઠે ૨૧

વિરતાન ન લગ્ગંતિ । જહા મુકેઅ ગોલણ ॥ ૨૧ ॥

ઘાસ તથા કાષ્ઠી અગ્નિ ન લવણસમુદ્દ દજારો નદિપોથી

ગ્રસ્તી પામે । ન ગ્રસ્તી પામે ॥

તાણકઠેહિ ચ અગ્ની । લવણસમુદ્દો નઈસહમ્મેહિ ॥

તેમ ન આ જીવને સહીયે । ગ્રસ્તી કરવાને કામ જોગદો ॥૨૨॥

ન હમો જીવો સખા । તિપ્પેનં કામ જોગોહિ ॥ ૨૨ ॥

जोगवीने पण जोगनां सु देवतानां मनुष्य जुमीचर तथा
ख प्रते । विद्याघरमां वली प्रमादे करी॥

जुतुणवि जोगसुहं । सुरनरखयरेसु पुण पमाएणं ॥
पीमाय नरकने वोपे महा उकलतुं महा उप्पण त्रांबु पीतां
वोहामणां । थकां ॥ २३ ॥

पिऊइ निरएसु जेरव । कलकलततु तंवपाणाइं ॥२३॥
कोण तेदवो ठे के लोने कोनुं न रमणीये जोलव्युं हवय ते
करी न दणायो दवो ॥

कोलोनेण न निहज्ज । कस्सन रमणीहिं जोलिअं हिअयं
कोने मरणे नथी ग्रहण करथो । कोण लीन नथयो वीपय थकी २४
को मच्चुणा न गहिज्ज । को गिओनेव विसएहिं ॥२४॥
दवे विपयनां सुख केवां ठे अल्पका अति कामथी दुःख अ
त सुख बहुकाल दुःख । कामनाथी सुख ॥

खाणमित्त सुक्का बहुकालदुक्का । पगामदुक्काअनिकाम
संतारमां सुखथी मुकाववुं तेदथी खाण अनरअनी ठे [सुक्का॥
वीपरीत थया । ए काम जोग

संतारसुक्कस्सविपस्कज्जुआ॥ खाणी अणवणज्जकामज्जो
समस्त प्रदने उपजावणदा मोदोदो प्रद सघला ड [गा॥२५॥
र एदवो । खणने प्रगट करणदार एदवो ॥

सच्च गहाणं पज्जयो । महागहो सच्चदोस पायही ॥
कामरूपीज्ज प्रद दुगत्ता वा जेणे करी व्यास थयुं ठे समस्त
मागे । जगत् ॥ २६ ॥

कामग्गहो दुरप्पा । जेणज्जिअं जगसच्चं ॥ २६ ॥
जेम खसवाज्जो खसप्रता खणतोयको दुःखने पण माने ठे सुखप्रते॥
जह कट्टुलो कट्टुं । कंमुअमाणो दुर्ह मुणइ सुक्कं ॥

मोहे मुंजाया आतुर थका तेम काम जे दुःख तेहने सुख
जे मनुष्य । करी कहे ठे ॥ २७ ॥

मोहजरा माणुस्ता । तह कामडुहं सुहं बिंति ॥२८॥

साल समान ए काम ठे बीप काम तेज सर्प जे उम विषवं
समान पण ए काम ठे । त तेद्वी उपमाये ठे ॥

सखं कामा विसं कामा । कामा आसीविसोवमा ॥

ते कामनी प्रार्थना कर अणजोगवेपण अति कामवंगधी
तां थकां । घाय दुर्गती ॥ २८ ॥

कामे पढे माणा । अकामा जंति दुग्गई ॥२९॥

बीपयनि बांठा जोतो वा अ पने संसाररूप समुद्र घोर वा
पेक्षा राखतो जे जीव ते । बीषामणामां ॥

विसए अवइस्कंता । पमंति संसारसायरे घोरे ॥

ने जे जीव विषय थकी नीर तरे वा पार पामे संसाररूप कं
पेक्षा वा अणवठक ते । तार थकी ॥ ३० ॥

विसएसु निराविस्का । तरंति संसारकंतारे ॥३१॥

बलाया वा ठगाया बीपय ने जेणे बीपयनी अपेक्षा न करी ते
नी अपेक्षावंत । गया अविघ्नपणे ॥

ठलिआ अवइस्कंता । निरावइखा गया अविग्धेणं ॥

ते कारण मोटे प्रवचन वा कामधी नीरापकपणे थुं कामवां
सीक्षंतनो एज सारके । न न करवी ॥ ३० ॥

तम्मा पवयण सारे । निरावइस्केण होअध्वं ॥३०॥

बीपयनी अपेक्षा राखेतो जी बीपयनी अपेक्षा न राखेतो तरे
व पने संसार समुद्रमां । दुस्तर नव तंथ समुद्र ॥

विसयाविस्को निवमइ । नरविस्को तरइ दुस्तरनवोहं ॥

જેમ વેળીના દ્વીપમાં ગણા એ જાણ વેતું દ્રષ્ટાંત વીચારવું ॥ ૩૧ ॥
જિનરક્ષીત તથા જિનપાલ ।

દેધીદીવસમાગય—જાઉઝ્યજુઝ્યલેણ દિઠંતો ॥ ૩૧ ॥

જે થતિ આકરાં ડુઃખ । જે વલો સુખ ઉત્તમ વા શ્રેષ્ઠ ઘણલોકમાં
જં ઝપ્પ ટિસ્કં ડુસ્કં । જંચ સુહં ઉત્તમં તિલોઝ્મિ ॥
તે જાણજે હે જ્ઞવ્ય વીચયની । વ્રહ્મી તે ડુઃખ દેતુ ને લય તે સુખ
દેતુ સર્વ ॥ ૩૨ ॥

તં જાણસુ વિસયાણં । બુદ્ધિસ્કયહેઝઝં સઘં ॥ ૩૨ ॥
ઈંદ્રિયોના વીચયમાં જે આ પમે ઠે સંસારરૂપ સમુદ્ધમાં જીવ
સક્ત વા લીન ઠે તે । વા પ્રાણી ॥

ઈંદિઝવિસયપસત્તા । પમંતિ સંસારસાયરે જીવા ॥
જેમ પંચીની ઝેદાઈ પાંચો તેમ મનુષ્ય પણ જ્ઞલા શીલ આચાર
ને હેઠો પમે । ગુણરૂપ પાંચ રહીત ॥ ૩૩ ॥

પસ્કિલ્લ ટિવ્રપસ્કા । સુસીલગુણપેદુણવિહૂણા ॥ ૩૩ ॥
ન જાણે જેમ ઘાટતો થકો । મોહોદું હારુકું જેમ સુનક વા કુતરો
ન લહજ્જહા લિહંતો । મુહલ્લિઝં ઝઘિઝં જહાસુણઝ ॥
પોતાના સોતે તાલુઝાની રસી વીશેષ ઘાટતો થકો માનેઠે સુ
પ્રતે । સ્વ પ્રતે ॥ ૩૪ ॥

સોસઙ્ગ તાલુઝરસિઝં । વિલિહંતો મન્નપ્પ સુસ્કં ॥ ૩૪ ॥
સ્ત્રીની કાયાનો સેવનાર , ન પામે કાંઈ પણ સુખ તેમ પુરુષ તો
વા જોગવનાર । પણ ॥

મહિલાણકાયસેવી । ન લહજ્જ કિંચિવિ સુહં તહા પુરિસો ॥
તે માનેઠે રાંક વા વાપનો । આપણી કાયાને પરિશ્રમ વા લેવ
કરી સુખ પ્રતે ॥ ૩૫ ॥

सो मन्नए वराठ । सयकायपरिस्समं सुस्कं ॥ ३५ ॥

अतिसय सम्पग् प्रकारे कीहांइ केलीमां वा कीनामां नथी
जोतां थकां । जेम सार ॥

सुवुवि भगिज्झंतो । कव्ववि कयलीइ नत्ति जह सारो ॥

इंद्रीना वीपयमां तेम । नथी सुख जलुं पण वा अतिस
यपणे जोजे तुं ॥ ३६ ॥

इंदियविसएसु तहा । नत्ति सुहं सुववि गविठं ॥ ३६ ॥

स्त्रीना झंगाररूपीया त वीलासरूप वेला वा वेदेयानी ताण
रंग वा कल्लोल । जोवनरूप जले ॥

सिंगारतरंगाए । विलासवेलाइ जुवणजलाए ॥

कीया कीया जगमां पुरुष नारीरूप नदीमां न मुवे एटले
जे एदवी । काकोकीये मुवेज ॥ ३७ ॥

के के जयंमि पुरिसा । नारिनिईए न धुमंति ॥ ३७ ॥

शोकरूपतो नदी डुरीत वा कपटनी कुंमी वा जाजन एदवी
पापरूप गुफा ॥ स्त्री कलेसनी करणदारी ।

सोअ सरी डुरिअदरी । कवमकुमी महिलिआ किलेत

वेररूप अग्नि प्रगट करवा दुःखनीखाण सुखनीप्रती [करी] ॥
नेअरणीना काए समाना पही वा उपरांठो ॥ ३८ ॥

वझर विरोपण अराणी । दुस्खवणी मुखपडियस्का ३८ ॥

अजाणुं मननुं जे पराक्रम वा सापे साचो कुण जे उत्तम ना
सामर्थ्य । सो पार पामे ॥

अमुणीअ मण परिकम्मो । सम्मं कोनाम नामिजंतरइ ॥

कंदर्प वा मन्मथनां बाणनुं इष्टी शोजे मृगाही वा मृगतो
प्रसर तेहनो समोद एदवी । घनानां ॥ ३९ ॥

वम्मह सर पसरो हे । दिठि जेहे मयठीणं ॥ ३९ ॥
 परीदरवा तज ते कारण माटे तेहनो । इष्टी जेम द्रष्टीवीय सर्प तेम ॥
 सर्पणी समान ।

परिहरसु तज तासिं । दिष्टिदिष्टीविसस्सवअहिस्सजं
 हे आत्मा तादरा चारीत्र गुणरूप
 रमणी वा स्त्रीतेहनांनयणवाणं । जे प्राण तेहने नास पमान्ते ४०
 रमणिनयणवाणा । चरित्तपाणे विणासंति ॥ ४० ॥
 सिद्धांतरूप जे समुद्र तेहनो पार विशेषे इंडित्त जीतेजो पण
 गामी होय तो पण । सूरु होय तो पण ॥

सिद्धंत जलहि पारं—गजवि विजइंदिजवि सूरुवि ॥
 मन थीर होय तो पण एइवा जुवती वा स्त्रीरूपिणी पीताचणी
 नर पण ठलाय । क्षुड वा मागीथी ॥ ४१ ॥

दढचित्तोवि ठलिऊइ । जुवइपिसाईहि खुम्राहिं ॥ ४१ ॥
 मीण मांखण बीडवे वा जेम ते मीण मांखण जाय अग्नि
 ढोलां थाय । ना समीपमां ॥

मयण नवणीयविलज । जह जायइ जलण संनिहाणांमि ॥
 तेम स्त्रीनां समीप जवाथी । ठीलुं थाय मन मुनिनुं पण तो
 बीजानुं शुं कहेवुं ॥ ४२ ॥

तह रमणिसंनिहाणे । विद्ववइ मणो मुणीणांपि ॥ ४२ ॥
 नीची गती ठे जेहनी पाणी सही जोवा योग्य मंथरगतिये
 त ठे । सहीत एहवी ॥

नीअंगमाहिं सुपजहराहिं । उप्पिज मंथर गईहिं ॥
 स्त्री अने नीम्नगा वा नदि परवत मोढोटा पण जेदे वा ज्ञांगी
 तेहनी परे । नांखे ॥ ४३ ॥

महिलाहिं निम्मगाहिव । गिरिवरगुरुआवि जिज्जंति ४३
 वीपयरूप जल ठे जेइमां वीलास वा जोग हावजाव रूप
 मुज्जावुं ते रूपकलण । जलचर तेणे आकीरण जरेलुं ॥
 विसय जलं मोहकलं । विलासविल्लोअ जलपराइत्रं ॥
 मद वा अदंकाररूप मगरएइवा । तरीया समुद्रप्रते घोर पुरुषो ४४
 मय मयरं उत्तिन्न । तारुन्न महन्न वंदीरा ॥ ४४ ॥
 पदपी वा जो पण घरवात वली तपे करी डुरवळ अयुं ठे अंग
 नो सर्व तज्यो ठे संग जेणे । तत्रापी संसारमां पढे ॥
 जइवि परिचत्त संगो । तव तणुअंगो तहावि परिवमइ ॥
 स्याघी स्त्रीना संसर्ग वा कोनीपरे पढे जेम उपकोशाने भुव
 मेलाप परीचयपी । ने सिंदगुकावासी साधुनी परे ॥ ४५ ॥
 महिला संसर्गीए । कोसा जवणूसियमुणिवा ॥ ४५ ॥
 समस्तप्रंघी मुक्योठे जेणे । सीतलचुत थयोठे जे प्रसांतमनवे जेइनुं
 सव्वगंगयविमुको । सीईभुज पसंतचित्तो अ ॥
 एइवो जे पामे मुक्तीनां सुख ए न पामे चक्रवृतीपणुं पामे
 इवा नीलौंजीपणाना गुणने । थके पण ॥ ४६ ॥
 जं पावइ मुत्तिसुहं । न चक्रवटीवि तं लहइ ॥ ४६ ॥
 श्लेष्म वा बलखामां पढेली जेम न उधरी सके मांखी पण
 जे आपणा तरीरने पण मुकावाने ॥
 खेलंमि पमिअमप्यं । जह न तरइ मच्छिआविमोएउं ॥
 तेम वीपयरूप श्लेष्ममां न मुकावी सके आपणा आत्माने
 पम्या जे मांखी जेवा । कामे अंध नर ॥ ४७ ॥
 तह पिसयखेलपमिअं । न तरइअप्यंपि कामंदो ॥ ४७ ॥
 जे खहे वा पामे वीतराग जे सुख ते तेज जाणे नोथे न जाणे

केवली ।

ते सुख बीजो कोइ ॥

जं लहइ बीअरान । सुखंतंमुणईसुखिअ न अत्रो ॥

जेम न प्रताशुकर वा जुंरसुर । जाणे देवलोकनां सुख प्रते ॥४८॥

नहि गत्ता सूअरत्त । जाणइ सुरलोइअं सुखं ॥ ४८॥

जे आजपण जीवने । बीपयने बीपे डुखनाआश्रमने बीपे प्रतीबंध

जं अऊवि जीवाणं । विसएसु डुहासू वेसू पमिवंदो ॥

ते न जाणे गुरुआइने पण । अकंपनीक वा नही उलंघया यो

ग्य ठे मोहोटो मोह ॥ ४९ ॥

तं नऊइ गुरुआणवि । अलंघणीऊो महामोहो ॥४९॥

जे कामे करी आंधला रमे बीपयने बीपे ते जीव संका

जीव ठे । रहीतपणे ॥

जे कामंझा जीवा । रमंति विसएसु ते विगयसंका ॥

जे वली जिनवचने राता वा ते जीव बीहीकण थइ तेइथी

लीन ठे । बीरमे वा पाठा इठे ठे ॥५०॥

जे पुण जिणवयणरया । ते जीरू तेसु विरमंति ॥५०॥

असुची मूत्र विष्टाना प्रवाहरूप । वमनपीत्त नसो मेजानुं फोफसं ॥

असुइ मुत्त मल पवाहरूप । वंत पित्त वस मऊ फोफसं

मेदा मांस घणा हामनो करं चांबनीये करी ते सर्व प्रवादीत वा

नीन । ढांकेलुं एहवुं स्त्रीनुं अंग ॥ ५१ ॥

मेअ मंस बहुहइ करंमयं । चम्ममि तं पन्नाइयं जुवइ अं

मांसे मूत्रे वोटाए करी मीश्री नाकनो मेल छेप्प [गयं] ॥५१॥

त वली । आदे असुची ऊरतुं ॥

मंसं इमं मुत्तपुरीसमीसं । सिंघाण खेलाइअ निद्यरंतं ॥

एहवुं ए अनीत्य कमीयानुं घर ए । पासला समान नरने कीया

नरने जे बुद्धीहीन तेहने ॥१॥

एअं अणिच्चं किमिआण वासं। पासं नराणं मइ बाहिरा
पासले करीने पांजरे करीने। बंधायवे चोपद तथा पंखी॥ (णं५२)
पासेण पंजरेण य। वयांति चउपयाय पस्कीइ ॥

एम स्त्रीरूप पांजराए करीने। बंधाया पुरुष कलेसने पामे वा सदे॥१॥
इअ जुवईपंजरेण। वद्धा पुरिसा किलिस्संति ॥ ५३ ॥
अहो लोको मोदरूपीउ मोहो जे कारण माटे हमारा जेइवा
टो मल्ल ठे। पण नीश्वे ॥

अहो मोहो महामल्लो। जेणं अम्मारिसावि हु ॥
जाणता बुजता पण अनी तोडे पण बीरमता नधी एक क्षण
त्य संतारीक संबंध। वा दश पल कालमात्र नीश्वे ॥ ५४ ॥
जाणंतावि अणिच्चतं। विरमंति न खणंपि हु ॥ ५४ ॥
जुवती वा स्त्री संघाथे संसर्ग जाणे संसर्ग करेवे समस्त दुःखनी
वा भेलाप करतो थको। साथे ॥

जुवईहिं सह कुणंतो। संसर्गि कुणइ सयलडुस्केहिं॥
नधी उंदरने संसर्ग वा भेलाप करवो। थाय सुख संघाथे बीलामानी ॥५५॥
नहिमूसगाण संगो। होइ सुहो सह बिलामेहिं ॥५५॥
वासुदेव महादेव ब्रह्मा। चंद सूर्य स्वामी कार्तिकादिक पण जे देवा॥
हरिहरचठराणण-चंदसूरखंदाइणोवि जे देवा ॥

स्त्रीनुं दात वा चाकरपणुं। करेते माटे घोकार घोकार बीपयनी
ब्रस्नाने ॥ ५६ ॥

नारीण किंकरत्तं। कुणंति धिद्धी विसयतिणा ॥ ५६ ॥
सीत वा तादृष उस्न वा ताप स्त्रीने बीपये आसक्त थपा थका
ते सदन करेवे मूर्ख नर अवयिकवंत।

सियंच उणंच सहंतिमूढा। इत्थीसु सत्ता अविवेच्यवन्ता॥

जे इलाची नामे सेठपुत्रनी जीवीत वली नात पामे रावण
परे तजीने स्वजाती प्रते। प्रतीवासुदेववत् ॥ ५३ ॥

इलाइपुतेंव चयति जाई। जीअं च नासंति अ रावणुव
बोली न सके जीवनां। घणां वा जलां डुकर एदयां ॥५४॥

पापकारी चरीत्र प्रते।

चुनूणावि जीवाणं। सुडुकराडंति पावचरियाई ॥

एक जीते समस्या करीपुत्रपुंहे प्रज्जु। ते वचन सांजलीवैरागेचारीअ
जे ते तेदने उतर शिपो ते सातेज। लीधुं ते मुनिने नमो ॥५५॥

जपवं जासा सासा। पवाए सोइ णामो ते ॥ ५६ ॥

तरना पीणान् जपत एदुं अशीर वा चपल एहवी लक्ष्मी
जोरीगए अन्तराग रहे। गीनासी सरीर ठे।

जलजलगम्लं जीअं। अयिरा लक्ष्मीवि जंगुरां देहो ॥

ते मुह वा धोला मुग व्रमे कारण वा देतु ठे दुःख लागो
वा मुह कामनोग मोठे ते। गमेना ॥ ५७ ॥

तुत्ताप काम नोगा। निर्वंधाणं दुम्फलम्फाणं ॥५८॥

रापो जेम देहांत वा कीमन्ता देणता अकं अत वा कीनागनी
सा जवनां मुंबी खेरो ते। नमो पणन आवी गकं कीनांगा

नामो जरा एकनज्जायमत्रां। दुर्दुग्धं नानिगमेठ नीगा

एत जेव कामगुनमा अत्र वा जवा भर्म मारंग नयी रज
जेत थरा ते। वा लीज यता दया ॥ ५९ ॥

एवं जीअ्रा कामगुनेमु गिता। मुधम्ममंग न ग्या लवनी

जेन वट्या दूख वा कमा वा कीला मृग प्र ॥६०॥
हरजमं मुग्धं व। ते माने लक्ष्मण।

जह विठपुंजरुतो । किमी सुहं मन्नए सयाकादं ॥
 तेम वीपयरुप अमुचीमां जीव ते पण जाणे सुख सुख ॥६१॥
 रक्त वा लीन जे ।

तह विसया सुइ रत्तो । जीवोवि मुणाइ सुहं मूढो ॥६२॥
 जेम समुइ जले करी न पुरा तेम नीश्वे दुःखे करी पुराय
 य वा दोहीलो पुराय आ जीव ।

मयरहरोव जलेहिं । तहवि हु दुप्परउ इमे आया ॥
 वीपयरुप आमीस वा मांस जवो जव थाये नही प्रवती ॥६३॥
 मां प्रघ घयो पको ।

विसयामिसंमि गिहो । जवे जवे वच्चइ न तर्ति ॥६४॥
 वीपयने वीपये आर्तवंत जे उन्नटरुप आवेमां वीवीध वा ना
 जीव ते । ना प्रकारमां ॥

विसयविसदा जीवा । उप्परुवाइएसु विविहेसु ॥
 जवसत्त सहश्र दुर्लभं । नधी जाणता गया पण आपणा जन्मइइ
 जवसयसहस्स दुल्लहं । न मुणंति गयंपिनिअजम्मं ॥६५॥
 घेष्टा करे वा रहे वीपययी पर सुकी लाजने पण केटलाएक
 वस पएला संका रहीत ॥

चिंतंति विसयविसा । मुत्तु लळं पि केवि गयसंका ॥
 नथी गणता केटलाएक म विपयरुप अंकूड़ा सादया जीव वा
 रण प्रते । प्राणी ॥ ६६ ॥

न गणंति केवि मरणं । विसयंकुससद्धिपा जीवा ६७॥
 विपयरुप विप थकी जीव । श्री वीतराग कथीत धर्म प्रते हारो
 ने खंदनी वात के नरके ॥

विसयविसणं जीवा । जिणधम्मं हारिउण हानरयं ॥

जायवे जेम चीत्रमुनिये घणु थारथो ज्ञाइ ब्रह्मदत्त चक्रवर्त्तिनृप ६५
वच्चंति जहा चित्तय । निवारिउ बंजदत्तनिवो ॥ ६५ ॥
धीक्कार धीक्कार हो तेहवा जे जिनेश्वरनां वचनरूप अमृत पण
नरोने । मुकीने ॥

छीदी ताणनराणं । जे जिणवयणा मयंपि मुत्तूणं ॥
चारगतीमां ब्रमणरूप वीटं पीएछे वीपयरूप मदिरा आकरी
वणानुं कारण ॥ ६६ ॥

चउगइ विमंवाण करं । पियंति विसयासवं घोरं ॥ ६६ ॥
मरणांत कष्ट आवे थके पण मान वा अहंकार धारी जे पुरुष
दीन वचन । न बोले ॥

मरणेवि दीणवयणं । माणधरा जे नरा न जंपंति ॥
ते नर पण नोश्चे करे वा वो स्थायी स्त्रीना स्नेहरूप प्रद थकी
ले ललीत वा दीनवचन । धेहेला नर ते ॥ ६७ ॥

तेवि हु कुणांति लक्ष्मि । बालाणं नेहगहगहिला ॥ ६७ ॥
शक्र वा इंइ पण नही सा माहात्म्य वा महीमा आभंवर
मर्ग्र पाय । वोस्तस्यो जेइनो ॥

सक्कोवि नेव संकड़ । माहप्पममुप्परंजएजेसिं ॥
तेहवा पण नरने नारी वा स्त्रीये । कराव्युं आपणुं दासपणुं ॥ ६८ ॥
तेवि नरा नारीहिं । कराविआ निपपदासतं ॥ ६८ ॥

जादवनो पुत्र मोहोटा आ नेमनाथ प्रनुनो ज्ञाइ वली प्रतथा
त्मानो धणी । गी वली ते जयमां मोहगामी ॥

जउनंदणां महप्पा । जिणजिआ वयधरो चरमदेहो ॥
एइवो र्दनेमी गफामा र्दं राजिमर्त । संघाथे वा उपर वीपयमु
लां तेणे राजमर्तो सावर्धानो दि करं ॥ ६९ ॥

रहनेमी रायमई । रायमई कासिहि विसया ॥ ६९ ॥
मदनरूप पचने करीने जो पण ते मेरुपरवत जेदवा अचल
दवा ! पुरुष चढ्या ॥

भयाण पवणेण जइ ता-रिसाविसुरसेलनिचला चलीया
तो पाका पांदमा जेवा प्राणीजनी ॥ बीजा जीवोनी शी वातकहेवी ७०
ता पक्षपत्त सत्ताणं । इअर सत्ताण कावत्ता ॥ ७० ॥
जीते सुखे करीने नीधे । सिंद हाथी सर्प आदे मोहोटा ॥
जिप्पंति सुहेणं चित्र । हरिकरि सप्पाइणो महाकूरा ॥
पण एक नीधे दुःखे जी । एक कंदर्प ते केदवो ठे करनार ठे
तवा योग ठे । मोक्षसुखयी बीपरीत ॥ ७१ ॥
इकुच्चिप दुजेन । कामो कयसिवसुहविरामो ॥ ७१ ॥
वीखमी वा वांकी ठे विषयनी । अनादीकालनी जवजायना
तरस । जीवने ॥

विसमा विसयपिवासा । अणाइ जवजावणाइ जीवाणं ॥
अति दुर्जय ठे इंदियो । तेमज चपन्न एइवुं चोच मन ॥ ७२ ॥
अइ दुजेअणि इंदि-अणि तह चंचलं चित्तं ॥ ७२ ॥
माठे मल उपजे अरती उपजे । रोग धाय दाघज्वरादिक घणां
असुख या नही सुख उपजे । प्रकारनां दुःख धाय ॥
कलमलअरइअसुखा । वाही दादाइ विविहडुस्काइ ॥
जायत् मरण पण नीधे था । संपजे वा थाय कोन जे प्राणीने
य बीजोगे आदे । कामे तपाव्वा ठे तेदने ॥ ७३ ॥
मरणपि हु विरहाइसु । संपळइ कामतविअणि ॥ ७३ ॥
पांच इंद्रिना विषय प्रसंगने अर्थ ।
पांचिंदिय विसय पसंगरेसि ।

मन वचन काया ए प्रण नदी संवरीस्यतो ॥

माण वयण काय नविसंवरोसि ॥

ते वाहे ठे काती वा ठरी गलानी जग्याये ।

तं वाहिसि कंत्तिअ गलपणसि ।

जो आठ कर्म नही नीजरे वा नही घटामे तो ॥ ७४ ॥

जं अठकम्म नवि निज्जरेसि ॥ ७४ ॥

स्युं हे जीव तुं अंघ ठे ? स्युं अथवा तें धंतुरो खाघेल ठे

किं तुमंघोसि किंवासि धत्तुरिनु ।

अथवा स्युं संनीपाते करी वेंटाएलो ठे ? ॥

अहव किं संनिवाणण आउरिनु ॥

तुं अमृत समान धर्म जेते विपनीपरे अवगणे ठे ।

अमयसम धम्म जं विसव अवमन्नसे ।

वीपरूप वीप वीपम वा आकरुं ते अमृतपरे बहु मानेठे ॥७५॥

विपय विस विसम अमियंघ बहु मन्नसे ॥ ७५ ॥

तेहज तहारुं ज्ञान वीज्ञान गुणनो आमंघर ।

तुज्झि तुह नाण वित्राण गुणमंघरो ॥

अग्निनी जालाने वीपे परुतो जेह जीव नीरजर ॥

जलणजालासु निवमंतु जीयनिप्ररो ॥

प्रकती वीपरीत कामने वीपे जे राचे ठे ।

पयइ वामेसुं कामेसुं जं रज्जसे ।

जेणे करी वली वली पण नरंकनां दुःखनीअग्निनी जालमां पघीस

जेहि पुण पुणयि नरयानले पघसे ॥७६॥ [॥७६॥

वालीने बावनाचंदन राखने अर्थे ।

दहइ गोर्सीम मिग्गिंरु वारणण ॥

बोकमो लेवाने अर्थे ऐरावण हाथी वेचे ।

ठगल गहणठमेरावणं विकए ॥

इठीत दाइ कल्पवृक्ष तोमीने एरंमो ते वावे ।

कल्पतरु तोमि एरंम सो वावए ।

जुज वा घोमा वीपयने अर्थे मनुषपणुं हारे वे ॥ ७७ ॥

जुजि विसएहिं मणुअत्ताणं हारए ॥ ७७ ॥

असास्वर्तु जीवीतव्य जाणी । मोक्षमार्ग जाणता थका ॥

अधुवं जीवअं मच्चा । सिद्धिमगंविआणिआ ॥

नीवरतज्यो वा पाग उत्तरज्यो जोगयी । आयु घोमुआपणुं ॥ ७८ ॥

विणिअट्टिऊ जोगेसु । आनं परमि अप्पणो ॥ ७८ ॥

मोक्षमार्गमां रद्याठे तोदे पण । जेम दुर्जय ठे जीवने पांच वीपय ॥

सिवमग संतिआणवि । जह दुळेआ जिआणपण विसया ॥

ते बीजुं कांइ पण जगतमां । दुर्जय नथी समस्त एटले सर्व

जगतमां वीपय समान ॥ ७९ ॥

तह अन्नं किंपि जए । दुळेअं नत्ति सयलेवि ॥ ७९ ॥

सवीटक उन्नतरूप जेह । वीगधी मोह पामे जेह मन स्त्रीनुं ॥

सविमं उन्नत रूपा । दिठा मोहेइ जा माणं इठी ॥

हे आत्महीत चिंतवनार नर । अती दूर परोदरे वा अती

वेगलो रेहेजे ॥ ८० ॥

आयहिअं चिंतता । दूरपरेणं परिहरंति ॥ ८० ॥

सत्यं श्रुत पण शील । विज्ञान तथा तप पण वैराग्य ए ॥

सच्चं सुअंपि सीलं । विव्वाणं तह तवंपि वेरगं ॥

जाय कणमां सर्व । वीपयरूप वीपे करीने साधुनुं पण ॥ ८१ ॥

वच्चइ खणेण सच्चं । विपयविसेण जईणंपि ॥ ८१ ॥

अरे जीव ! मती विकटरीत । आंखमेंची उघामे एटलाकाल स
 वंधी सुखलाखसाए केम हे मूर्ख॥

रेजीव मइ विगप्पिय । निमेस सुहं लाखसो कहं मुढा॥

सास्वतां सुख एइ समान हारीश चंडमाना सद्दोदर जेइवो
 बीजुं सुख नथी ते । नीरमल जस ॥ ८२ ॥

सासयसुहमसमतमं । हारिसि ससिसोअरं च जसं ८२॥

बह्यो विषयरूप अग्नि जीहां चारीत्रनुं सार बाळे सघलुं पण
 तेइथी । वा तथा

पङ्कलित्र विषयअग्नी । चरित्तारंमहिज्ज कसिणंपि ॥

समकितने पण वीराधे वा जांगे खंने अनंत संसार बवारवापणुंकरे

सम्मत्तंपि विराहिअ । अणंत संसारअं कुळा ॥ ८३॥

बीहांमणा जव कंतार वा वोपम वा आकरो जीवने वोपयनी
 वनने बीपे । प्रस्ना ॥

जीसणजवकंतारे । विसमा जीवाण विषयतिएयउ ॥

जे प्रस्नाये नरुया चउद । पूरवी सरीखा ते पण रूळे वा
 रऊळे नीअे नीगोदमां ॥ ८४॥

जीए नमिया चउदस । पुढीविरुलंति हु निगोए ॥ ८४॥

खेदे वोपम अती खेदे अती वोपय जीवने जेइथी प्रतीबंध अइने
 वोपम एहवा ॥

हा विसमा हा विसमा । विसयाजीवाण जेहि पमिबदा॥

जायवे जवरूप समुझ्मां अनंतां दुःख पामे एटले दुःखनो
 ते समुझ केइवो वे । पार नही ॥ ८५ ॥

हिंमंति जवसमुहे । अणंतदुस्काइं पावंता ॥ ८५॥

हे जीव ! नही आदरीम इइ वोपय जीवने बीजलीना तेज

जाल समान चपल एहवा । समान ॥

माइंदजाल चपला । विसया जीवाणु विझने असमा ॥

हीण या अल्पकालमां दिठेला ते कारण मांटे ते वीर्यप्री स्यो
थोला कालमां नास पामे ठे । नीधे प्रतीवंध करे ठे ॥ ८६ ॥

खणदिठा खणनठा । ता तेसं को हु पम्विहो ॥ ८६ ॥

झनु वीर्य पीसाच । बैताल हुतजुग वा अग्नि पण वलेलो ॥

सत्तू विसं पिसाउ । वेअ्यालो हुअवहो व पळालिउ ॥

ते झनु थावे न करी सकेते जे कोपलो । करे राग थावे देहने विपे ८७

तं न कुणइ जं कुविअ्या । कुणांतिरागाझाणे देहे ॥ ८७ ॥

जे जीव रागादिकने वस वस अथा ते जीव समस्त दुःख ला

थया तो । खने समीपे ने ॥

जो रागाईण वसे । वसंमि सां सपल दुग्कलुग्काणं ॥

जे जीवने वस रागादि थया । तेद जीवने वस पाय सपलां सुख ८८

जस्त वसे रागाई । तस्त वसे सपल सुखाई ॥ ८८ ॥

नीःकेवल दुःख निर्मित या परुषा संसाररूप समुद्रमां जीव ॥

नीपजावीने ।

केवल दुःख निम्मविण । पमिउ मंसारसायरे जीवो ॥

जे अनुजवे या जोगवे कले ते दुःखनुं कर्म आधरज देतु

त । वा कारण सर्वे जाणवुं ॥ ८९ ॥

जं आणुंहुवईकिलेसं । तं आम्सव तेउअं सधं ॥ ८९ ॥

अठो आ मंमारमांदी वीधी स्वरूपे करीने मांती ठे जाल दा

ये वा कर्म वा वीधाआये फंद ॥

ही संसार विहिणा । मदिलारूपेण मंमीअं जालं ॥

बंधाव ठे जोदां वा जेद मनुष्य तीर्थे वंमानीक देव जुदन

मां मूर्ख ।

वासी देव ॥ ए० ॥

वदन्ति जन्तु मुढा । मणुआ तिरिआसुराअसुरा ॥ ए० ॥

वीपम विषयरूप सर्प । जेणे मस्यो वा करड्यो एहवा जीव
ज्वरूप वनमां ॥

विसमा विषयजुअंगा । जेहिं मसिया जिआ जववणमि
क्लेश पामे दुःखरूप अग्निये चोरासीलाख जीवाजोनीने विपे
करी । ॥ ए१ ॥

कीसन्ति दुहग्गीहिं । चुलसीई जोणिलस्केसु ॥ ए१ ॥

संसार मारग वा पंथ तेरूप तेहमां वीषयरूप माठे पवने जु
ग्रीस्म वा उस्नरुतु । क्या जे जीव तेघी ॥

संसार चार गिम्हे । विसय कु वाएण लुकिआ जीवा
हीतकारी कार्य तथा अहीत अनुजवे वा जोगवे अनंता दुःख
कारी कार्य नही जाणता । प्रते ॥ ए२ ॥

हिय महिअं अ मुणंता । आणुहवन्तिअणंतडुस्काई ॥ ए२ ॥
हा हा इती खेदे के दुःखे अंते विषयरूप घोरना वीपरीत वा
पामवा योग्य एहवा दुष्ट । उलटा सोहीत लोकमां ॥

हा हा डुरंत दुष्ट । विसय तुरंगा कुसिखिआ लोए ॥
जपंकर ज्वरूप अटवीमां । पामे वा नाखे जीवो जे मूढ वा
जोला लोकने ॥ ए३ ॥

जीसणज्वामविए । पामन्ति जिआण मुद्राणं ॥ ए३ ॥

विषयरूप पीवासा वा तरसा रक्त वा खीन तथा खीने वीषये
ये तपाव्या ते । कर्मबाला सरोवरमां ॥

विषय पिवासा तत्ता । रत्ता नारीसु पंकिल सरंमि ॥

दुःखीया दीन खीन यज्ञे । रुखे वा रझखे एहवा जीव संसार

डुहिया दीणा खीणा । रूढंति जीवा जववणं मि॥ए४॥
गुणकारी ते अतीहिं वा घणुं । धृति वा संतोसरूप रजु वा दोरने
वांघे ते दे जीव ।

गुणकारिआइंधणिआं । धिइ रजु निअंतिआइं तुह जीवा
आपणी इंडियो प्रते । जेम वलवंत नीजंन्रा वा वांघेला घोमानी परे
निपआइं इंदिआइं । वल्लि निअत्ता तुरंगुध ॥ ए५ ॥
मनजोग वचनजोग कायजोग जेजे प्रकारे वांध्या थका पण गुण
प्रते । करता थो ॥

मण वण काय जोगा । सुनिअत्तायि गुणकरा हुंति ॥
ते जो नदी वांध्या होय तो फ मवोन्मत्त दाधीनीपरे शीलवन
री जांगे वा खंने । प्रते ॥ ए६ ॥

अनिअत्ता पुण जजंति । मत्त करिणुध सीलवणं ॥ ए६ ॥
जेम जेम दोष बीरमीस वा जेम जेम बीसयघी अइस वैराग्य
तजीस ने । वंत ॥

जह जह दोसा विरमइ । जह जह विसणहिं होइ वैरगं ॥
तेम तेम नीधे जाणजे । दुक्कुं घाय तेदने मोक्षपद ॥ ए७ ॥

तह तहवि त्रायधं । आसन्नं सेअ परमपयं ॥ ए७ ॥
डुःकर तेणे करीने । जेणे करीने समर्थे करी प्योवन वर्तते थके ॥
डुकर मेणहिं कयं । जेहिं समन्तेहिं जुषणवेहिं ॥

जाग्युं वा नसाम्युं इंडिउ धृती वा संतोसरूप प्राकार वा को
रूपीयुं सैन्य जेणे । टे वलगे थके ॥ ए८ ॥

जगं इंदिअसिन्नं । धिइपायारं विलगोहि ॥ ए८ ॥
ते पुरुषने धन्य तथा ते ने दास बुं हुं ते संजमघर जीवो

पुरुषने नमो ।

नो ॥

ते धन्ना ताण नमो ।

दासोहं ताण संजमधराणं ॥

अर्थी आंखे वा वक्र दृष्टीये जे पुरुषनां नथी हृदयमां खटकती
जोनारी एहवी जे स्त्री । ॥ एए ॥

अधत्ति पिन्तरीज । जाण न हिअए खमुकंति ॥ एए ॥
किं वा स्युं घणुं केहेवे जो हे जीव तुं तास्वतां सुख रोग रही
वा जदी इहे ठे । त प्रते ॥

किं बहुणा जइ वंठसि । जीव तुमं सासयं सुहं अरुअं ॥
तो पी पूर्वे कहा जे आ वी ने संवेग वा संसार दुःखनी खाण
पय तेथी वीमुख थइ । ठे ते रूप रसायण नीत्य ॥ १०० ॥
ता पि अमु विसयविमुहो । संवेग रसायणं निज्जं ॥ १०० ॥
एमं समाप्त थयुं इंडियशतक टवार्थ जाणवुं ॥

॥ इति इंडियशतक संपूर्णम् ॥

इहे वैराग्य नामा शतक टवार्थ कहेठे ते जाणवो ॥

अथ वैराग्यशतक सूत्रशब्दार्थ प्रारंभ ॥

चारगतिमां संचरवुं ते हे जीव ! नथी सातासुख केवल व्या
रूप संसार असारमां । धी देहसबंधि वेदना मन समंघि पी
मा प्रचूर वा घणी ठे ॥

संसारंमि असारे । नत्ति सुहं वाहिवेयणापजरे ॥

एम जाणतो थको पण केम नथी करतो श्री जिनेश्वरे उपदे
आ जीव । शो धर्म ॥ १ ॥

जाणंतो इह जीवो । न कुणइ जिणदेसिअं धम्मं ॥ १ ॥

आज दिवसे आवते दिवसे आव मूढनर चिंतये ठे धन्यादिकनी

તે વર્ષે આવતા વર્ષને આવતે વર્ષે પ્રાપ્તિ ॥

અહ્નં કહ્નં પરં પરારિ । પુરિસા ચિંતંતિ અન્નસંપત્તિ ॥

પણ હાથમાં આવેલું સ્વર્તું જે ગલતું જે આપણું આપુ તે નથી
જલ તેમ । જોતા ॥ ૨ ॥

અંજલિગયંવ તોયં । ગલંતમાન્ન ન પિન્નંતિ ॥ ૩ ॥

દે આત્મા જે ધર્મકાર્ય આવ તે ધર્મકાર્ય આજ નિધે કરશોય પ
તે દિવસે કરવું પારે જે । જો ॥

જં કહ્ને કાયધં । તં અહ્નં ચિદ્ર કરેહ તુરમાણા ॥

સ્વા સાટે જે ઘણાં વિપ્ર નીધે ન સાંજનો વા પાઠલના દિવસે
એક મુહૂર્ત વા બે ઘમોમાં । કરવાનો ચીલંવ કરીત ॥ ૩ ॥

બહુવિધ્યો હુ મુહુતો । મા અવરણં પમિસ્કેહ ॥ ૩ ॥

ધીષાર વા વિપાદકે સંસાર ચરીત્ર તેદમાં સ્નેહરાગે લીન થયા
ના વીનાસી સજાવનાં । પણ ॥

હી સંસારસહાવં । ચરિત્રં નેહાણુરાપરતાયિ ॥

જે પૂર્વે બે પ્રદરમાં દિઠા તે પાઠલના બે પ્રદરમાં નથી દે
જે સંસાર પદાર્થ । જાતા ॥ ૪ ॥

જે પુષ્ણે દિઠા । તે અવરણે ન દિમંતિ ॥ ૪ ॥

દે જીવ તે માટે ન પ્રમાદ નીજા નાતવાન વસ્તુનો કોઈયો ધીમ
માં મુડેત અપ્રમાદરૂપ જાગ । વાસ રામચો ॥

મા સુઅહ જગિષ્ણે । પલાઈઅધંમિ કીમ ધીમમેહ ॥

દે આત્મા પ્રણ જણા પુત્રે લાગ્યા એકતો રોગ ધોજો જરા હા વપ
જે ॥ દાણી વીજું મૃત્યુ ॥ ૫ ॥

તિન્નિ જાણા અણુલગ્ગા । રોગોઅ જરાય મદ્દઅ ॥

દિવસ રાત્રી એ બે રૂપતો ધ આપુપરૂપ પાણી જીવનું પ્રદણ ॥

मीनी माला ठे ।

रेठे ॥

दिवस निसा घमिमालं । आऊसलिलं जीआण घितूणं
चंद्र सूर्य ए वे घोरी वृषज ठे । काल रूपीयो हांकनार ठे तेअर
हट प्रते जमाने ठे ॥

चंदाइच्चवइह्ला ।

काल रहदं जमानंति ॥ ६ ॥

तेदवी नथी जगतमां कला ते उपघ तेदवुं नथी कांइ पण बी
दवुं नथी जगतमां । ज्ञान ॥

सा नत्ति कंला तं नत्ति । उसहं तं नत्ति किं पि विन्नाणां
जेइने करी राखीये आ खाती अको कालरूपीआ बीप
काया वा देह । घरे ॥ ७ ॥

जेण धरिऊइ काया । खऊंती कालसप्पेणं ॥ ७ ॥

दीर्घ वा लांबी सेपनागरूप महीधर वा परवतरूप केतरा वस
तो कमलनी नाल्य । दिस्वारूप मोहोटां पत्र ।

दीहर फणिंद नाले । महिअर केसर दिसामह दलिले ॥
उते पश्चातापे पीयेठे काल लोकना गणरूप कमलनी सुगंधी वा
रूपीउ जमरो । मकरंद प्रथवीरूप पद्म वा कमलनीउ

उ पिअइ काल जमरो । जण मयरंदं पुहवी पजमे ॥ ८ ॥

सरीरनी ठायाने मसले करी समस्त जीवोनां बीइ जेवेठे वा
काल व्रतनां लक्षण । खोलेवे ॥

ठायामिसेणं कालो । सयलजिआणं ठलं गवेसंतो ॥

पात वा समीपपणुं केमे तस्मात् कारणात् दे जीव धर्मे
पण नथी मुक्तो । उदम कर ॥ ९ ॥

पासं कहयि न मुंचइ । ता धम्मे उऊमं कुणह ॥ ९ ॥

कालमां अनादी कालथी रह्यो । जीव बीबीष प्रकारना कर्मना वसथी

१ नादिकना समोद ॥

नं । वित्तं विलसन्ति जीव सयणा गणा
तुं जे पा तेतो अनुजवीस वा जोगवोस क
री तुंज नीशे ॥ १८ ॥

२म्मे । अणुहवसि पुणो तुमं चय ॥१९॥
तम वली भुख्यां जेम तुं चीतवेवे आपणां
वालकने देखीने ॥

इंतहजु-स्किआइं जह चितियाइं मिंजाइं
प्रोनुं पण वीचारतो तो हवे हे जीव तुंजने तुं
गत । केदेवुं ॥ २० ॥

३ न अप्पा । विचितिउ जीवकिं जणिमो१ए
नासवान ने जीवतो तेपी वीजो वे सास्यता
रार वे । स्वरूपयंत वे ।

४ सरीरं । जीवो अन्नोअ सासपसरुवो॥
कर्मसंततीना ते माटे हे जीव वीसेवे संबंघ इदां
स्यो तारे तेहयो वे ॥ २१ ॥

५ संबंघो । निबंघो इह को तुय ॥२२॥
याव्यां कीदां जासे तुंपण कीदांथी आव्यो वे कीदां
जाइत ॥

६ अं । तुमंपि कह आगज कहं गमिही॥

जे जीव कुटुंब कांदापीतादाहं

जीव कुटुंबं कउ तुय ॥२३॥

मनुपनां जव वादलाना पदल मरी
गो वे ॥

तेहबुं कांइ पण नथी स्या चउद राजालोकने वीपे वालना अ
नक । अ जाग ठेहेमा मात्र एण ॥

तं किंपि नत्ति ठाणं । लोए वालगगकोमि मितंपि ॥

जीहां नथी जीव घणीवार । सुख दुःखनी परंपरा पाम्या ॥१४॥

जन्तु न जीवा बहुसो । सुह दुस्क परंपरं पत्ता ॥१४॥

समस्त ऋद्धि । पाम्या वली समस्त पण स्वजना

दिक संबंध पाम्या ॥

सबाउ रिद्धीउ । पत्ता सवेवि सपणसंबंधा ॥

संतार थकी ते कारण मा । ते थकी जो जाणता आत्माने ॥१५॥

टे वीरम्य राग तज ।

संसारे तो विरमसु । ततो जइ मुणसि अप्पाणं ॥१५॥

एक जे जीव बांधे ठे कर्म एक जीव मार बंधण मरण व्यसन

प्रते । वा कष्टादि प्रते ॥

एगो बंधइ कम्मं । एगो वहबंधमरणवसणाइ ॥

समस्त सहे एम संसारमां एक वली नीश्वे केम उग्यो वा बं

जीव जमे ठे । व्यो ॥ २६ ॥

विसहइ जवंभि जममइ एगुच्चिअ कम्मवेलविउ ॥१६॥

हे आत्मा ! वीजो कोइ नथी क हीत पण आपणो आत्मा करे न

रतो तुजने अहीत वा भातुं । नीश्वे वीजो कोइ करे ॥

अत्रो न कुणइअहिअं । हिअंपिअप्पाकरेइ न हु अत्रो

तो इवे आपणु करेलुं सुख जोगवे ठे तेवारे स्या माटे दिनमुख

स्याता वा दुःख अस्याता । थाय ठे ॥ २७ ॥

अप्पकयं सुहदुस्कं । जूजसि ता कीस दीणमुहो ॥१७॥

घणा खेती आदि आरंज जे धन ते धन जोगवेठे हे जीव सज

करी वृद्धी पमारुघुं । नाविकना समोह ॥
 बहु आरंज विदत्तं । वित्तं विलसन्ति जीव सपण गणा
 पण ते उपायतां ध्रुवं जे पा तेतो अनुजवीस वा जोगवीस फ
 प कर्म । री तुंज नीश्रे ॥ १८ ॥

तज्जाणिय पावकम्मं । अणुहवसि पुणो तुमं चव ॥ १८ ॥
 जेम दुःखीआं ठे तेम वली भुर्यां जेम तुं चींतवेठे आपणां
 ठे । बालकने देखीने ॥

अहउकिआइंतहनु-स्किआइं जह चिंतियाइं मिंजाइं
 तेम हे आत्मा धोमुं पण वीचारतो तो हवे हे जीव तुंजने तुं
 नधी आपणुं हीत । केदेवुं ॥ २९ ॥

तह योवंपि न अप्पा । विचिंतिउ जीवकिं जणिमोएए
 अल्पकालमां नासयान ने जीवतो तेथी बीजो ठे सास्वता
 एदवुं जे सरीर ठे । स्वरूपयंत ठे ।

खण जंगुरं सरीरं । जीवो अत्रोअ सासयसरूवो ॥
 पण अनादि कर्मसंततीना ते माटे हे जीव बीसेवे संबंध इदां
 संबंधयंत ठे । स्यो तारे तेहथी ठे ॥ ३० ॥

कम्मवसा संबंधो । निव्वंधो इत्थ को तुय ॥ ३० ॥
 कीदांभी आव्यां कीदां जासे तुंपण कीदांभी आव्यो ठे कीदां
 संबंधी जन । जाइस ॥

कह आयं कह चलिअं । तुमंपि कह आगउ कहं गमिही ॥
 मांदोमांही पण नधी जाणतोतो । हे जीव कुटंअ कीदांभीतादासं ॥

अनुत्रंपि न पाणह । जीव कुडुवं कउ तुय ॥ ३१ ॥
 अल्पकालमां वीनश्वर ए मनुपनो जव वादलांनां पमल सरी
 दवुं सरीर । खो ठे ॥

खण जंगुरे सररीरे । मणुअजवे अप्रपमलसारिठे ॥
 तेहमां सारतो एटलोजमाप्रठे । जे करीश सोजनकारी धर्मतेज ३२
 सारं इतिअ मितं । जं कीरइ सोहणो धम्मो ॥ ३२ ॥
 जन्मनां दुःख जरा वा वय रोग जे कास स्वासादिकनां दुःख
 हाणी वा वृक्षणानुं दुःख । मरण प्राणत्याग लक्षणनां दुःख ॥
 जम्म दुस्कं जरा दुस्कं । रोगाणी मरणाणि य ॥
 अहो इति आश्चर्य के दुःखनो जीहां कष्ट वा क्लेश पामेठे जंतु
 समूह नीश्वे संसारमां । वा प्राणी ॥ ३३ ॥
 अहो दुस्को हु संसारे । जन्तु कीसंति जंतुणो ॥ ३३ ॥
 जीहां सुधी न ईडिना व जीहां सुधी नहि जरा वा वृक्षणा
 लहाणी थपां होय । रूप राक्षणी घणुं व्यापी ।
 जाव न इदिअहाणी । जाव न जररस्कसी परिफुरइ ॥
 जीहां सुधी नथो थयो रोग जीहां सुधी नथी मृत्यु समस्त प्र
 नो प्रचार । कारे उल्लस्युं ॥ ३४ ॥
 जाव न रोगविअारा । जाव न मच्च समुद्धिअइ ॥ ३४ ॥
 जेम घर बलवा माने थके कुच खोदी पाणी काढी न सके
 ते अवसरे । कोइ ॥
 जह गेहंमि पलिते । कूवं खणीजं न सकए कोइ ॥
 तेम जीवने प्राप्तथयेमरणपठी । धर्म केम करीसकेहे जीव वीचार ३५
 तह संपत्ते मरणे । धर्मो कह कीरए जीव ॥ ३५ ॥
 रूप ठे ते असाश्वतुं ठे ए जे । बीजलीना चमकारानी परे चपल
 जगमां जीवीत ठे ॥
 रुचमसासय मेअं । विजुलया चंचलं जए जीअं ॥
 संध्यानां नादलादिकना रं अल्पकाल रमणीक बली योवन ठे

ग समान ।

॥ ३६ ॥

संस्थाणरागसरिसं । खणरमणीयं च तारुत्रं ॥३६॥

दाधीना फाननी परे चपल लक्ष्मी श्रीवद्वा वा वेवताना चाप
एदवी । वा इन्द्रधनुष सरस्वी ॥

गयकन्नचंचलान्न । लब्धीन्न तिअसचावसारिचं ॥

वीषयनां सुख जीवने एह माटे प्रतीबोध पाम रे वायना
वां ठे । जीव न मुऊ ॥ ३७ ॥

विसय सुहं जीवाणं । बुद्धसु रेजीव मा मुद्य ॥३८॥

जेम संध्याकाले पक्षीगणनो । संगम वा मेलाप तथा जेम मारगे
रस्तागीरनो मेलाप ॥

जह संद्याण सज्जणा-ण संगमो जह पहेअ पहीआणं ॥

तेम स्वजनादिकनो संजो तेमज अल्पकालमां नाशवान ठे हे
ग धीनश्वर ठे । जीव ॥ ३९ ॥

सयणाणं संजोगो । तहेव खणजंगुरो जीव ॥३९॥

रात्री वीरामते पावलो राते ठगी घर घलते थके केम हुं सुइ
आचवुं । रहुं छुं ॥

निसा विरामेपरिजावयामि । गेहेपालिते किमहं सुआमि

तेम वलेठे देहरूप आपणुं घर ते जे हुं धर्म कखा बिना दिव
केम उवेखुं छुं । स गमावुं छुं ॥ ४० ॥

मद्यंतमप्पाण मुविस्कयामि । जं धम्मरहिज दिअहे गमा

हे आत्मा जे जे जायठे रात्री नदी ते पागीआवे मि ॥४०॥
पद एक देशपी दिवस । एटसे आयु गयुं नदी आवे ॥

जाजा वच्चइ रयणी । न सा पमिनिअत्तई ।

अधर्म करतां थकां एल्लये वा फोगट धर्म बीना जा

य रात्रीयो तथा दिवस ॥४०॥

अहम्मं कुणमाणस्स । अहला जंति राईउ ॥४०॥

जेदनेवे मृत्यु या मरणसाथे मीत्राई । जेहनेजेमवे नासयानी जग्या

जस्सन्ति मच्चुणा सस्कं ॥ जस्सवन्ति पलायणं ॥

जे जीव एम जाणे वे जे माहारे ते नीश्चे बांठे सुखनो डवाये
मरवुं नथी । राच्यो ॥ ४१ ॥

जो जाणइ न मरिस्सामि । सो हु कंखे सुएसिया ॥४१॥

मन वचन कायाना योग रुं जायवे नीश्चे रात्रीयो तथा दिवस
मायवे क्लेस करतां । पण ॥

दंमकलिअं करित्ता । वच्चंते हु राईउ अ दिवसा य ॥

आइखुं बीलय वा नास गएलुं नही फरी नीवर्ते वा पाछुं बले
आयवे ते । ॥ ४२ ॥

आउसं विह्वंता । गयाय न पुणो निअत्तंति ॥४२॥

जेम सिंहनीपरे मृगने ग्रहण करे तेम मरणरूप सिंहं मृगरूप न
वे । रने नीश्चे ले वे ठेलेकाले ।

जहेव सीहोव मिठं गहाइ । मच्चू नरं नेइ हु अंतकाले

नथी ते जीवनां दुख मातापि काल त दुःखमां तेना अंशनो ज्ञा
ता ज्ञाइ वा कोइ । गी आय वा दुःख ले तेम नथी ४३

नतस्समायाव पियाव ज्ञाया । कालंमि तं मंसहराजवंति

जीवीतव्य जलना विंडु स धनधानादि संपत्ती ते ॥४३॥

मान जाणजे ने । पाणीना कल्लोल समान वे ॥

।जअं जलाविंडु समं । संपत्तिनु तरंग लोलानु ॥

सुप्प समानतो वल्ली प्रेम वा ते माटेहे आत्मा दये जेम जाणे
स्नेह वे । तेम कर जलुं ॥ ४४ ॥

મુષિભયસમં ચ પિમ્મં । જં જાણસુ તં કરિક્કાસુ ॥૪૪॥
 મંધપાકાલનો જે મંગ તથા જલ થા જોવીતવ્ય જલના વીંડુની
 ના પ્રપોટાની ઠપમાયે । પરે ચંચલ છે ॥

સંજારાગ જલબુબ્બુ ઠવમે । જીવિણ્ણ જલવિંડુ ચંચલે ॥
 જ્યોત્તન તે પણ નદીના પુર હે પાપી જીવ કેમ નથી બોધ પા
 સમાન છે તે માટે । મતો ॥

જુઘ્ણે નદ્ધેગસત્તિજે । પાવજીવકીમિત્થં મબુપ્રસે ॥૪૫॥
 અન્યત્ર જાતે પુત્ર અન્યત્ર જાતે સ્ત્રી । ચાકરાદિક પરીજન પણ
 અન્યત્ર જાતે ॥

અન્નઞ્ચ સૂત્રા અન્ન-ઞ્ચ મેહિણી પરિઅણોવિ અન્નઞ્ચ ॥
 જેમ જૂતને વલ વાકુલા વિધાં વેશ્વતાંજ હણે વા મારે કતાંત
 જાય તેમ કુટુંબ પણ । વા કાલ ॥ ૪૬ ॥

જૂઞ્ણ વલિલ્લ કુહુંયં । પરિક્કિતં હપ કયંતેણં ॥ ૪૬ ॥
 જોધે જ્ઞવોજ્ઞવે મુક્કયાં જે । વેદ વા સરીર જેટલાં સંસારે જન્મતાં ॥
 જીવેણ જ્ઞવેજ્ઞવ મિ-લ્લિહઆહ્ દેહાહ્ જાહ્ સંસારે ॥

તેસરીરની ન થાય સાગરોપમે કરી ગણત્રી વા સંખ્યા અનંતેપણ ૪૭
 તાણં ન સાગરેહિં । કીરહ્ સંસ્વા અણંતેહિં ॥ ૪૭ ॥
 નયન વા આંખ્યોનાં આંસુનું પ્રમાણ સમુદ્રોનાં પાણીથી પણ
 પાણી પણ તેદનું । અતીષ્ણું થાય ॥

નયણોદયંપિ તાસિં । સાગર સલિલાનં વહુયરં હોહ્ ॥
 ગદ્ધયું વા ઝરયું જ્ઞવોજ્ઞવે રો માતાનં અનેરી અનેરી વા અન્ય
 તી થકી । અન્યનું ॥ ૪૮ ॥

ગલિયં રુપમાળીણં । માઝ્ઞણં અન્નમન્નાણં ॥૪૮॥

जे नरकनेवीपयेनारकीठे ते। दुःखपांमेठे अतीआकरां रौद्रअंतरदीत
जं नरए नेरइआ । उहाइं पावंति घोरणंताइ ॥

ते दुःख थकी अनंतगणु । नीगोदमांही दुःख दोय ॥ ४९ ॥

तत्तो अणंतगुणीअं । निगोअमद्ये डुहं होइ ॥ ४९ ॥

ते पण नीगोदमांही वा म वस्यो वा रह्यो अरे जीव नाना प्र
ध्ये । कारनां कर्मने वसथी ॥

तंमिवि निगोअ मद्ये । वसिउ रे जीव विविहकम्मवसा
घणां सदन करतो आकरां अनंतां पुज्जल परावरतन करथां जा
दुःख प्रते । वत् अनंतो काल ॥ ५० ॥

विसहंतो तिस्कडुहं । अणंत पुग्गल परावत्ते ॥ ५० ॥

दे आत्म नीकळयो कीमदीके पाम्यो मनुषपणुं अरे जीव ॥
करी तीहां थकी ।

नीहरिअ कहवि तत्तो । पत्तो मणुअत्तणं परिजीव ॥
तीहां पण जिनेश्वरे शुद्ध पाम्यो चिंतामणि रत्न सरीखो
धर्म कह्यो ते । ॥ ५१ ॥

तत्तवि जिणवरधम्मो । पत्तो चिंतामणिसरिद्धो ॥ ५१ ॥

पाम्यो पण ते धर्मअरे जीवहवे। करेठे प्रमादतेइमां तुं नोश्चेवली ॥

पत्तेवि तंमि रे जीअ । कुणसि पमायं तयं तुमं चेव ॥

जे प्रमादथी जवरूप आंध फरीने पण पम्यो थको दुःख पामी
ला कूवामां । स ॥ ५२ ॥

जेणं जवंधकूवे । पुणोवि पमिउ डुहं लहसि ॥ ५२ ॥

समीप पाम्यो श्री जिनधर्म । ते धर्म न समाचरथो प्रमाद दोस
ना वसथी ॥

उवल्लक्षो जिणधम्मो । नय अणुवित्रो पमायदोसुणं ॥

हा इति खेदनी वात हे जीव शुं घणुं आगल पण सोचीस ॥५३॥
आपे आणो वैरी ।

हा जीव अप्पवेरिअ । सुवहुं परउ विसूरहिसि ॥५३॥
सोच चा पश्चाताप करते ते । पगी उठे थके मरण वा मरण आ
रांक चापना । वे थके ॥

सोयंति ते वराया । पन्ना समुवडिअंमि मरणंमि ॥
पाप तथा प्रमादना वसथी । न संख्यो वा न मेलव्यो जे जीवे
जिनवर्म ॥ ५४ ॥

पावपमायवसेणं । न संचिउ जंहिं जिणधम्मो ॥५४॥
धीकार धीकार धीकार सं देवता मरण पामीने जे तिर्यच चा
सारना अधीरपणाने । य ॥

धी धी धी संसारे । देवो मरिडण जं तिरि होइ ॥
बली मरीने राजाना राजा । पचे नरकनां दुःखरूप अप्रिनी जा
चक्रवर्ती आदे । लमां ॥ ५५ ॥

मरिडण रायराया । परिपच्चइ नरयजालाए ॥ ५५ ॥
जाय थनाथ जीव । जेम ब्रह्मनुं फुल पवनथी कीहां जा
य तेम कर्मरूप पवने इणायो थको ॥

जाइ अण्णाहो जीवो । दुमस्स पुप्फं व कम्मवायहुउ ॥
वन धान आनुपण आदे जला स्वजन कुटंब मूकीने पण जीव
सर्व लक्ष्मी । जाय ॥ ५६ ॥

धनधन्नाहरणाइं । वरसयणा कुमं व मिट्ठेवि ॥५६॥
हे जीव वस्यो परवतने विपे त । गुफाने विपे तथा वस्यो समुद्रमां
था वस्यो । ही ।

वसिअं गिरीसु वसिअं । दरीसु वसिअं समुद्रमयंमि ॥

वक्रना अग्रने वीपे वस्या । संसारमां फरतां वा ब्रमण करतां ॥ ५७ ॥
 रुक्मगोसु अ वसिअं । संसारे संसरताणं ॥ ५७ ॥
 हे जीव ते केहवा केहवा जव । कीमो थयो पतंगीयो थयो मनुष
 कर्या देवता थयो नारकी थयो । वेप थयो ॥

देवो नेरइत्तिअ । कीम पयंगुत्ति माणसो वेसो ॥
 जला रुपवंत ययो वीरुप स्याता सुखनो जोगी थयो अस्याता
 वंत थयो । दुःखनो जोगी थयो ॥ ५८ ॥

रुवस्सी अ विरुवो । सुहजागी दुक्कजागी अ ॥ ५८ ॥
 राजा थयो रुमक वा जीखा वली एज जीव चंमल थयो एज
 री थयो । वेदनो जाण ब्राह्मण थयो ॥

राउत्तिअ दुमगुत्तिअ । एस सपागुत्ति एस वेअविऊ ॥
 स्वामी थयो दास थयो पु खल वा दुर्जन थयो नीर्धन थयो धन
 जनीक थयो । वंत थयो इत्यादिक प्रयाय पाम्यो ॥ ५९ ॥

सामी दासो पुज्जो । खलुत्ति अधणो धणवइत्ति ॥ ५९ ॥
 नवी वा नधी वरततो कोइ नो । आपणां कर्म ज्ञानावर्णि आदे जेइ
 यम वा नोश्चे । वारंघ्यां वांघ्यां ते सरखी करीचेष्टा

नविअत्ति कोइनियमो । सकम्मविणिविठसरिसकयचिठो
 अन्य अन्य वा जुदां जुदां नट वा नाटकीयानो परे पराय
 रुप तथा वेप करीने । र्त्त करे जीव ॥ ६० ॥

अनुत्तरुववेसो । नमुव पग्गिए जीवो ॥ ६० ॥
 नग्गंन वापे दश प्रकारे ए वेदनानी उपमा नही अस्याता
 क्षेत्रवेदनादिक घणोज ॥

नरणसु वेयणान् । अणोवमान अमाय बहुजान ॥
 रे वापमा जाव ते पामो वा जोगनो । अनंतोवार घणां प्रकारनीइ ।

रे जीव तपपत्ता ।

अणंतखुतो बहुविहाउ ॥६१॥

देवतापणे मनुषपणे ।

परना अजीयोगणने प्राप्त थइने

देवते माणुअत्ते ।

पराजिउंगतणं उवगएणं ॥

आकरां बीहामणां दुःख ध

अनंतीवार समस्त अनुजव्यां वा

णा प्रकारनां ।

जोगव्यां ॥ ६२ ॥

जीसणं दुहं बहुविहं अणंतखुतो स मणजूअं ॥६२॥

तिर्यंगगतोने बीधे पाम्पो । बीहामणी घणी मोटी वेदना अनेक

प्रकारनी ॥

तिरिअगइ अणुपत्तो । जीम महावेअणा अणोगविहा ॥

जन्म मरणरूपीआ रहट कूवे । अनंतीवार जम्पो वा फरणो ॥६३॥

जम्माण मरण रहटे । अणंतखुतो परिप्रमिउ ॥६३॥

जेटला केटलांक दुःख । सरीरसंबंधी मनसंबंधी वा संसारमां ॥

जावन्ति केइ दुस्का । सारीरा माणसा व संसारे ॥

गम्यांतें अनंतीवार कीदां जीव संसाररूप कंतार वा अटवीमांदध

पत्तो अणंतखुतो । जीवो संसारकंतार ॥ ६४ ॥

नरता अनंतीवार । संसारमांतेवा प्रकारनीहे जीव तुजने होतीइवी

तणा अणंतखुतो । संसारे तारिसी तुमं आसी ॥

जे तरस उपसमावाने समुद्रोनां पाणीधी पण न थाय

अर्थे समस्त । वा न सके ॥ ६५ ॥

जं पसमेउं सवो— दहीणमुदयं न तीरिळा ॥ ६५ ॥

होय वा वरते ठे अनंतीवार । संसारे जमतां तेवी धुघा वा

जुख पण तेदवा प्रकारनी ॥

आसी अणंतखुतो । संसारे ते तुहावि तारिसीया ॥

जे उपसमावाने समस्त पुज्जलना समूह करी पण न सकीये

वा सधला ।

वा न सके ॥ ६६ ॥

जं पसमेजं सधो । पुग्गल कानुवि न तरिळा ॥ ६६ ॥

करीने अनंता ।

जन्म मरण परावर्त्तन सदाय ॥

काळण अणंताइं । जम्मण मरण परिअटण सयाइं ॥

डुःखेकरीने मनुष्यपणुं । जदी वा जेवारे पामे जथा इच्छायेजीवइ

डुस्केण माणुसत्तं । जइ लहइ जहि छिअंजीवो ॥ ६७ ॥

ते तेम डुःखे पामवा

बीजलीनीपरे चपल वे वली मनुष्य

योग पाम्यो ।

पणुं ॥

तं तह डुल्लह लंजं । विळ्ळया चंचल च माणुअत्तं ॥

धर्ममां जो वा जे सीदाय । ते का पुरुष वा कापरपुरुष नहि

ते सुपुरुष ॥ ६८ ॥

धम्मंमि जोवि सीअइ । सो काउरिसो न सुपुरिसो ६८

मनुष्यज्जव वा जन्मरूप कीनारो

जिनेश्वरनो धर्म न करयो

पामे थके ।

जेणे जीवे ॥

माणुस्स जंम्मेतमिल्लवणां । जिणांदधम्मो न कउअ जेणं

टुटेली पणवुं जेम धनुष धनुष

दाध घसवा जेवुं अवस्य

घरने ।

थाय तेणे ॥ ६९ ॥

तुहेगुणे जह धाणु कणां । हन्तामले वाय अयस्स तणांदए

अरे जीव सांजल चपल स्वजाय । मूक ममस्त स्वजन तरीरा

विक बाऊ पदार्थजाय ॥

गेजीव निमुणी चंचल मद्राय । मिच्छेविणु सयलविषय

मूक नयनेंद वनादिक परीग्रह विविध समोद । [जाय ॥

नव जेअ पग्गिगद विवद जाय ।

संमार्गिक जे अर्थ ते मद्र वे इडजाल तेअप्रयोगी ॥ ७० ॥

संसार अन्ति सह इन्दिआल ॥ ७० ॥

पिता पुत्र मोत्र घर स्त्री ए सर्व थयां ठे जे कुटुंब ।

पिय पुत मित घर घरणि जाय ।

ते आ लोक संबंघी सर्व आपणां सुखने अर्थे ठे स्वजावे ॥

इहलोइअ सध निय सुह सुहाव ॥

पण नपी कोइ तुजने सरण वा रक्षक दे मुख ।

नवि अन्ति कोइ तुह सरणि मुस्क ।

एकलो सहोदा तिर्येच तथा नारकीनां दुःख प्रते ॥ ७१ ॥

इहलु सहासि तिरि नयर दुस्क ॥ ७१ ॥

माजनी अणी उपर जेम ठसना अल्पकाल रहे आलंघ्यो
पाणोनो बीडुठ पको ॥

कुसंगे जह ठस बिंडुए । थोवं चिछइ लंब माणए ॥

एम मनुष्यनुं जीवीतव्य ते माटे समपमात्र प्रसु कहे जे दे
वा आयुष थोनुं रहे । गौतम न करीत प्रमाद ॥ ७२ ॥

एवं मणुआण जीविअं । समयं गोअममा पमापए ७३

समस्त पण बुझो समझो कीम बुझवुं नीधे पण बली दुर्लभे
नवी बुझता वा समजता ।

संबुजह किं न बुझह । संबोही खलु पि च दुल्लहा ॥

नदी नीधे पाठा आवे रात दिवसानदी सुलजवली जीवीतव्यपणुं ७४

नो हु वणमतिराईत । नो सुलहं पुणरावि जीवीअं ७५

बोकरां तथा वृष वा बकरां तथा गर्जमां रदेखा पण चवे

जो वा देख । वा मरे मनुष्य ॥

महरा बुद्धाअ पासह । गप्रज्ञावि चयंति माणवा ॥

सीचाणो पद्दो जेम बटेरु एम आउखु हय थये तुटी जाय

પક્ષીને પ્રદણ કરે ।

॥ ૭૪ ॥

સેણે જહ વદિયં હરે । એવં આનુસ્યમિ તુદ્ધ ॥ ૭૪ ॥
ત્રણ જીવનમાં સંસારી પ્રાણી મ દેહીને રોકે વા યંત્રે જે નર ન
રતા ।

આપણા આત્માને ॥

તિહુઅણજણં મરંતં । દદુણ નિઅંતિ જે ન અપ્પાણં ॥
તથા પાઠો ન વીરમે પ્રમા ધીક્કાર ધીક્કાર ધીઠાઈપણાવાલા તે
દધી તો ।

જીવોને ॥ ૭૫ ॥

વિરમંતિ ન પાવાન । ધિ દ્વી ધિઠત્તણં તાણં ॥ ૭૫ ॥
નહી નહી બોલો વા કદો જે જીવ વંધાયા છે નીવડ વા
ધણું ।

ચીકણાં કર્મે ॥

મામા જંપહ વહુઅં । જે વદ્ધા ચિક્કણોહિં કમ્મેહિં ॥
સર્વે તે જીવને ધાય સું હીતકારી તપદેશ પળ ઘણા દોષ જણીગદ
સઘેવિ તેસિ જાયડ । હિડવણસો મહાદોસો ॥ ૭૬ ॥
કરીસ મમતા બન સ્વજન । વૈજવ પ્રમુખને વિષે અનંતા ડુઃ
ખને વિષે તો ॥

કુણસિ મમતં ધણસયણ-વિહવપમુહેમુણંત ડુસ્કેસુ ॥
સીશલ વા ઢીલોકરીસ આદર વલી । અનંત સુખ મોક્ષ વિષે ॥ ૭૭ ॥

સિદ્ધિલેસિ આપરં પુણ । અણંતમુસ્કંમિ મુસ્કંમિ ॥ ૭૭ ॥
સંમાર ડુઃખનો દેતુ વા ડુઃખનું ફલ છે ડુઃખ સદવા યોગ્ય છે
કારણ છે તથા ।

ડુઃખ સ્વરૂપ છે ॥

સંસારો ડુદ્ધદેહ । ડુસ્કફલો ડુસ્સદ્ધુસ્કરૂપો અ ॥
નથી તજના તથાવી જીવ અતિ વા નીવડ વંધાયા છે સ્નેહરા
સ્વામી ।

ગરૂપ બેઠાવે કરી ॥ ૭૮ ॥

ન ચયંતિ તંપિ જીવા । અણ્ણવા નેદ્ધિઅણ્ણેહિં ॥ ૭૮ ॥

प्रापणां कर्मरूप पवननो चला जीव संसाररूप अटवीमां घोर
 व्यो । धाकरी मांही ॥
 निअ कम्म पवाण चलिउ । जीवो संसारकाणणे घेरे ॥
 सी सी बीटंबनाठ वा दुःख न पामे दुःखे सदवा योग्य दुःख
 न समवायो । प्रते अर्थात् पामे ॥ ७९ ॥
 का का विम्वणाउ । न पावए दुसहडुस्काउ ॥ ८० ॥
 सीतकालमां तावा वायरानी ॥ लहेख्यो इजारोयी जंझतुं घणुं तरीगा ॥
 सिसिरंमि सीअलानिल-लहरिसहस्सेहिं जिन्न घण
 तिर्यंचपणामां रणने विषे अनंतीवार नीधन वा मरण दिहो ॥
 एम सीत दुःखे । पाम्यो ॥ ८० ॥
 तिरिअ तणामि रत्ने । अणंतसो निहुणमणुपत्तो ॥ ८१ ॥
 प्रीप्प वा उभ्र वा उन्दालाना आ रणने बीषे जूख्यो तरस्यो
 तप वा तापयी तप्यो वा पीम्यो घणीवार ॥
 गिम्हाय वसंततो । रत्ने तुहिउ पिवासिउ बहुसो ॥
 पाम्यो तिर्यंचना जवने बीषे । मरणनां दुःख घणुं सोचतो प्रको ॥
 संपत्तो तिरिअजवे । मरणडुहं बहुवि सूरंतो ॥ ८२ ॥
 वर्गस्तुने बीषे रणमां पर्वतनां नीऊरणानां पाणीये बांधीतो
 रत्तो पक्का । पीम्यतो तणातो ॥
 वामामु रत्नमये । गिरि निधरणोदगेहिं बयंतो ॥
 साजना पवनयो दाम बाळ्यो मण्य पाम्यो उ तिर्यंचपणे घ
 पक्का । लावार ॥ ८२ ॥
 सीअानिलमयविउ । मज्झि तिरिअनणो बहुसो ॥ ८३ ॥
 एम निर्गनना जवने बीषे । क्वेम गामतो दुःख लाखो गमेयी
 पवं तिरिअजवेमु । कीरा ॥ दुक्कमयमदम्महिं

वस्यो अनंतीवार । जीवबीदामणां जवरूप अरण्यने बीपे ॥८३॥
 वसिष्ठ अणंतखुतो । जीवो जीसणजवात्रे ॥ ८३ ॥
 मातां आठ ज्ञानावर्णादिक पवननी घेरणाथी जयंकर जव अर
 कर्मरूप प्रलयकालना । एयमां ॥

डुठठकम्मपलया-निलेपरिष्ठ जीसणमि जवारत्रे ॥
 हेमयो वा चाल्यो गयो नरक अनंतीवार हे जीव आत्मा एहवां
 ने बीपे पण । दुःख तुं पाम्यो ठे ॥ ८४ ॥

हिंमंतो नरएसुवि । अणंतसो जीव पत्तोसि ॥ ८४ ॥
 रत्नप्रज्ञादिक सात नरक वज्र अग्निनो दाह तथा सीत वा
 प्रच्छ्वीने बीपे । टाढ वेदना मांही ॥

सत्तसु नरयमहीसु । वज्जानलदाहं सीअविअणासु ॥
 वश्यो वा रह्यो हे जीव अनंतीवार । विलाप करतो दिनस्यरेकरीने ८५
 वसिष्ठ अणंतखुतो । विलंबतो करुणासहाहि ॥ ८५ ॥
 पिता माता स्वजन रहीत । दुःख अंत आवे एहवी व्याधीये
 करी पीमायो घणीवार ॥

पियमायसयणरहिष्ठ । डुरंतवाहीहिं पीमीष्ठ बहुसो ॥
 मनुष्यना जवमां सार रही वीलाप करघा शुं नथी ते सांजरहुं
 तपणे । हे जीव तुजने ॥ ८६ ॥

मणुअजवे निस्सारो । विलिविष्ठ किं न तं सरसि ॥ ८६ ॥
 पवननीपरे गगन वा आ अणदेखापो वा अणजलखापो फरे
 काशनं मारगे । जवरूप वनमां जीव ॥

पवणुध गयणमगं । अलस्किष्ठ जमइ जववाणे जीवो ॥
 गमेगमे तर्जनि वा ठानीने । घनना तथा स्वजनना समूहप्रते ८७
 ठाणठाणांमि समु-द्विऊण धण मयण संघाण ॥ ८७ ॥

बंधातो थको सदा नीरं जन्म जरा मरणरूप तीखा वा अणी
तर। याला जाला थकी ॥

विधिज्ज्ञतोअ सयं । जम्मजरामरणतिस्ककुंतेहिं ॥

दुःख जोगवतो अती आकरां । संसारे जमतां थकां जीव ॥ ८८ ॥

डुह मणुहवंति घोरं । संसारे संसरंत जीआ ॥ ८८ ॥

तोहे पण दणमात्र पण को अज्ञानरूप सपें नशा जीव तेथी ॥

इ दिवसे नीधे ।

तह विखणंपि कयाविहु। अत्राण जुअंगमंकिआजीवा

संताररूप बंधीखाना थकी । नथी उन्नगता मूर्ख मननाजीव ८९

संसार चारगाड । नयड विज्ज्ञंति मूढमणा ॥ ८९ ॥

क्रोधा करेठे कैटली वेला । सरीर वा देहरूप बाण्य जीदां ठे

तेहमांथी समय समय प्रते ॥

कीलसि किअंत वेलं । सरीर बावीड जह पइसमयं ॥

कालरूप अरहटनी घनी सोसे ठे वा खुटामे ठे जीवोतव्यरूप

उए करी । पाणीने ॥ ९० ॥

कालरहट घनीहिं । सोसिऊइ जीविअंजोहं ॥ ९० ॥

अरे जीव प्रतीबोध पाम न मुजाइश । नपरमाइ करीश अरे पापी

रे जीव बुद्धि मा मुय । मा पमाय करेसि रे पाव ॥

केम परलोक गुरु वा मोहो जाजन वा वासण चाईश अज्जाल

टां दुःखतुं । ॥ ९१ ॥

किं परलोए गुरु दु-स्क जायणं होहिसि अयाण ९१

बुद्ध वा समझ रे जीव तुं । मा मुझाइश जिनमत पण जालीने

बुद्धसु रे जीव तुमं । मा मुयतु जिणमयेपि नाऊणं ॥

जे कारण माटे फरीन ए जे सामग्री वा जोगवाइ दुर्जन ठे जी

जिमधर्म पामवानी । वने ॥ ए२ ॥

जम्हा पुणरवि एसा । सामग्गी डल्लहा जीव ॥ ए३ ॥
 दुर्जन्म पामवो ठे वली श्रीजिन दे जीव तुं प्रमादनो आदर करे
 धर्म । ठे सुखनी इगये करी ॥

डल्लहो पुण जिणधम्मो । तुमं पमायायरो सुहे सीय ॥
 पण ते प्रमादथी तो दुःख सहेया तेवारे तादरुं शुं थरो तेतो
 योग्य वली नरकनां दुःख पामीश । न जाणुं हुं ॥ ए३ ॥

डुसहं च नरयडुस्कं । कह होहिसि तं न याणामां ए३
 अधीर जे सरीर न थीर धर्म न नीर्मल धर्म परवश देह स्वा
 मलसहीत सरीर । धीन धर्म ॥

अथिरेण थिरो समलोण । निम्मलो परवसेण साहीणो ॥
 एहवा सरीरे करी जीवारे धर्म तो शुं नही समाप्त वा परीपूर्ण
 ब्रह्मी पामे वा पमाने । थाय ॥ ए४ ॥

देहेण जइ विहप्पइ । धम्मो तो किं न पज्जतं ॥ ए४ ॥
 जेम चिंतामणीरत्न पामवुं सुलज्ज न होय कोनेथोरा वैजववाजाने
 जह चिंतामणिरयणं । सुलहं न हु होइ तुच्च विहवाण ॥
 गुणरूप वैजवे करी वर्जित वा जीवने तेम धर्म चिंतामणि रत्न
 रहोतने । पण जाणवुं ॥ ए५ ॥

गुण विहववल्लीआणं । जीआणं तह धम्म रयणंपि ए५
 जेम दृष्टीनो संजोग । न होय जन्मथी अंध होय जे जीव तेदने
 जह दिठ्ठी संजोगो । न होइ जमंधयाण जीवाणं ॥
 तेम श्री जिनमतनो संजोग वा न होय मिश्रयात्वे करी अंध जे
 समागम । जीव तेदने ॥ ए६ ॥

तह जिणमयसंजोगो । न होइ मिश्रंधजीवाणं ॥ ए६ ॥

प्रत्यक्ष अनंता ज्ञानादिक
गुण ठे ।

श्री जिनधर्मने वीषे नघी दोयतो
लेशमात्र पण ॥

पञ्चस्कमणंतगुणा ।

जिणंदधम्मने न दोस लेसोवि ॥

तोहे पण नीश्वे अज्ञाने
करी आंधला ।

धर्म न रमे कोइ काले पण तेहमां
जीव ॥ ९७ ॥

तहयि हु अन्नाणंछा । नरमंति कयावितंमिर्जाआ ॥ ९८ ॥

जुठ मिठ्यात्वमां अनंता प्रत्यक्षपणे देखाय ठे नघी गुणनो ले
दोष अज्ञान इठ आवे । हा पणा ॥

मिठ्ठे अणंतदोसा । पयमा दीसंति नविअ गुणलेसो ॥

तोहे पण तेज नीश्वे जीव । कष्टनी वातके मोहं करी अंध
अथा अका सेवे ठे ॥ ९९ ॥

तहयि अ तं येव जीया । हा मोहंदा निसेयंति ॥ १०० ॥

ते माटे धीकार धीकार हो तेम धीक् धीक् तेदना विज्ञानेन त
ते नर वा पुरुष प्रते । आ गुणने तथा मादापणने ॥

धि द्वी ताण नराणां । विन्नाणे तद् गुणेसु कुसलते ॥

शुद्ध सत्य एवमा धर्मरूप जली परीक्षा जे जीव नघी जा
रत्ननी । णता ॥ १०१ ॥

सुह सद्य धम्मरयाणं । सु परिस्कं जे न याणांति ॥ १०२ ॥

श्री जिनधर्म तेज जीवोने । अपूर्वं जाय कल्पवृक्ष ठे ॥

जिणधम्मोअ जीयाणां । अप्पुहो कप्पपावहो ॥

स्वर्ग वा वैश्लोक अपवर्ग वा । फलनो दायक वा दानेखरी ए ठे
मोक्षमुखनां । ॥ १०३ ॥

सग्गा पयग्ग सुक्का-णां फल्लाणं दायगो इमो ॥ १०४ ॥

धर्म ठे ते अंधव समान तथा धर्म ठे ते उन्मत्त गुरु ठे ॥

जला मीत्र समान ।

धम्मो बंधू सुमित्तो अ ।

धम्मो अ परमो गुरु ॥

जे जीव मोक्षमारगे प्रवर्त्या
तेदने ।

धर्म वे ते उत्कृष्टो वा उत्तम
रथ वाहन समान वे ।

सुरक्त मग्गे पयदाणं ।

धम्मो परम संदाणो ॥ १०१ ॥

चारगति ब्रमण अनंत दुःखः बलतो जवरूप अटवीनो अग्नि
रूप अग्नि ए । महा जपंकर वे ॥

चत्तगइणंतडुहानल-पलितजवकाणणे महाजीमे ॥

माटे सेव जले प्रकारे हे
जीव तुं ।

श्री जिनवचन अमृत रत्तना कुंठ
समान प्रते ॥ १०२ ॥

सेविसु रेजीव तुमं । जिणयपणं अमियकुंठसमं ॥ १०३ ॥

शीघ्रम जवरूप मारवान
वेदामां ।

अनंत दुःख उनालारूप तापे
तपाव्या तेदने ॥

विसमे जवमरुदेसे ।

आणांत गिम्हंमि तावसंतत्ते ॥

श्री जिनधर्मरूप कटपवृक्ष वे आश्रय कर वा समर तुं हे जीव
ते प्रते ।

ते धर्म शिवमुखदायक वे ॥ १०४ ॥

जिणधम्म कप्परुक्कं । सरसु तुमं जीव सिवसुहयं ॥ १०५ ॥

शुं घणुं कदीये पूर्वे कहुंज य । यत्न वा उद्यम कर जेम जवरूप
णुं वे तेमज धर्मेने विप । समुद्र जपंकर ॥

किं बहुणा तह धम्मो । जइअं जह जयोदहिं घोरं ॥

शीघ्रगते गार गामीने अनंत मुखयामे जीव सास्यतुं स्थानकइति
सुहु नरियमाणं सुहं । सुहइ जीव मासयं नाणं ॥ १०६ ॥

ए गीते वैराग्यशनक टकार्यं पुरां यथो ॥

॥ इति वैराग्यशनकं समाप्तम् ॥

॥ अथ अन्नव्यकुलक लिख्यते ॥

जेम अन्नव्य जीवोये । नथी फरशा नीश्वे वा ए आदि जावा ॥
जह अन्नविय जीवेहिं । न फासिया एव माझ्या जावा ॥

इंद्रपुं अनुत्तर सुर ते पांच त्रेसठ सलाका नरनी पदवी नव
वीमानना देवपुं न पामे । नारदपुं न पामे वली ॥ १ ॥
इंद्रतमनुत्तरसुर । सिलायनर नारयत्तं च ॥ १ ॥

केवली जगवंत तथा गणघर दीक्षा न पामे तीर्थंकर वरसीवान
जीने हाये । दे ते न पामे ॥

केवलिगणहरहठे । पञ्चज्ञा तिष्ठवत्तरं दाणं ॥

शासनना वा प्रवचनना अथी नव लोकांतीक देवपुं न पामे
ष्टायक एवा देवी देव न थाय । देवस्वामी न थाय ॥ २ ॥

पवपण सुरी सुरत्तं । लोगंतिय देवसामितं ॥ २ ॥

तेप्रीस गुरुस्थानकीपा पंनर जातीना परमाधामी न थाय
देवपद न पामे । जुगलीक मनुप न थाय ॥

तायत्ती ससुरत्तं । परमाहम्मिय जुपलमणुयत्तं ॥

संज्जिनिश्रोत लब्धी तथा । पूर्वधरनी लब्धी न पामे आहारक
लब्धी पुलाकलब्धीपुं न पामे ॥ ३ ॥

संज्जिन्नसोय तह । पुषधरा हारय पुलायत्तं ॥ ३ ॥

मतिज्ञान श्रुतज्ञानादिकनी सुपात्रे दान जावे न दे समाधी
लब्धी न पामे । पणे मरण न थाय ॥

मझ्नाणाइसुलद्धी । सुपत्तदाणं नमस्सिम्पयत्तं ॥

विद्याचारण ऊंघाचारण ए बे ल खोराश्रयलब्धी न पामे अक्षा
वपी मधुसरपालब्धी न पामे । शमाजसीलब्धी न पामे ॥ ४ ॥

चारण डुग महुसिम्पय । खीरासव खीणगणत्तं ॥ ४ ॥

तीर्थकर तीर्थकरनो प्रतीमा । सरीरना जोगादी कारणमां पण
नावे वली ।

तिष्ठयर तिष्ठपरिमा । तणु परिजोगाऽ कारणेवि पुणो ॥
प्रवृत्तीकायादिपणाना जाव अज्जव्य जीव जे ते न पाम्यो वा
पामे पण । जोगमां नाज्यो ॥ ५ ॥

पुढवाइय जावंमि वि । अज्जव्यजीवेहिं नो पत्तं ॥ ५ ॥
चक्रवर्तीनां चन्द्रदस्तनमां पण पामे नही वली वीमानना स्वां
नावे । मीपणाने ॥

चन्द्रदस्तूर्यणत्तंपि । पत्तं न पुणो विमाणसामित्तं ॥
समकीत सम्यक्कज्ञान चारी तपादि गुणना वाज्ज अज्ज्यंतर जा
व न पामे । व व्रते न पामे जाव वे न पामे ६

सम्मत्त नाण संयम । तवाइ जावा न जावडुगे ॥ ६ ॥
गुणी गुणनी जाव सहीत जिनआणाए समान धर्मीनी तथा
जक्ति न पामे ॥ संघनी सेवाजक्ति साज्ज

अणुजवजुत्ता जत्ती । जीणाण साहम्मियाण वड्डह्वं ॥
न ताधि सके अज्जव्यनो जीव । संसार दुःखनी खाण वे एहवो
जाव न थाय शुक्कपक्क न थाय ७

नय साहेइ अज्जवो । संविग्गतं न सुप्पस्कं ॥ ७ ॥
तीर्थकरना पिता माता स्त्री न तीर्थकरना जह्ज जह्जणी तथा
थाय ॥ जुगप्रधान न थाय ॥

जिणजणय जणणि जाया । जिणजस्का जस्कणी जुगपहा
आचार्यपदादि दसनो वोनय न । परमार्थ उत्तकृष्टगुणेअधीणा ॥
करे आणं उणं साणं संघ ४ । कपणं न पामे ॥ ८ ॥

त्रिविरा कुलं गणं ए दसनो ।

आपरियपयाइ दसगं । परमन्त्र गुणद्व मप्पत्तं ॥८॥
 अनुबंधहिंसा हेतुहिंसा स्वरूप तेज अहिंसा प्रण श्री तीर्थकरे
 पहिंसा । कही ते ।

अणुबंध हेतु सरूवा । तत्त अहिंसा तिहा जिणुदिछा ॥
 इत्ययकी जावपकी । ए वे प्रकारे पण ते अन्नव्य जीव न पामेण
 दहेणय जावेणय । उहावि तेसिं न संपत्ता ॥९॥

॥ इति अन्नव्यकुलकं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्री पुण्यकुलक ५५ बोल ॥

संपूर्ण पांच इंद्रि अखंतीत मनुपपणुं२ वली धर्मयोग कुल ३
 पणुं १ । आर्यदेश १५॥ मां उपजवापणुं४

संपूत्रइंदियत्तं । माणुसत्तं च आपरिय खितं ॥

तापकण संपूर्ण५ पितापका ए सर्व पामे घणा पुन्यना शुभ उदये
 पूर्ण६ जिनेश्वर ज्ञाखीत ध । करीने इवे प्रज्जुतपुन्यनुं स्वरूप कदेवे
 र्म ३ ।

अगणोत्तेर कोमाकोर सागरोपमनी
 जाऊरी श्रीती कय थाय देहोत्तणी
 एक कोमाकोरनी स्थीती रदेयो प्र
 ज्जुतपुन्यनो उदय होय ॥ १ ॥

जाइकुलजिणधम्मो । लप्रति पज्जुपत्तेहिं ॥ १ ॥

श्री जिनेश्वर१८ दोष रहीत दे शुभपालक परूपक गुरुना चरणा
 यना पदकमलनी सेवाज्जकिण नी सेवाज्जकिणुं करवुं निश्चे एण
 जिण चलणकमल सेवा । सुगुरुपायपद्युवासणं चेव ॥
 वाचनादी पांचजेद सजायनुं कर ए पामवुं प्रज्जुतपुन्ये करी.

વું ૧૦ માતામતનું વાદે જીતવું ૧૧ જીવને ॥ ૨ ॥

મોહોટાડપણું પામવું ૧૨ ॥

સદ્યાય વાય વમ્તં । લપ્પંતિ પજૂયપત્રેહિ ॥ ૨ ॥

સુખે વિના પ્રયાસે વોધીનું સંગમ પામવો ૧૪ કપાયનું તજવું ૧૫

પામવું ૧૩ જલા ગુરુનો । સર્વ જીવની દયાનું કરવું ॥ ૧૬ ॥

સુધો બુહો સુગુરુહિ । સંગમો જવસમં દયાલુત્તં ॥

વનાનું વાક્ષણ્ય તે લગ્યાનું કરવું ૧૭ । એ પામીયે ઘણા પુન્યને

એકેઝીઆદે જીવની કરુણા ૧૮ પસાયે કરી ॥ ૩ ॥

દાચિત્રં કરણંજો । લપ્પંતિ પજૂયપત્રેહિ ॥ ૩ ॥

યથાર્થ વસ્તુધર્મનું સદ્દેહવું પ્રતીત પ્રહ્યાં જે જલાં વ્રત તેનું યથાર્થ

વું તે સમકીતગુણે અચલપણું ૧૯ । પાલવું ૨૦ કપટ રહીત પવું ૨૧

સમત્તં નિચ્છલંતં । વયાણ પરિપાલણં અમાયત્તં ॥

ધર્મશાસ્ત્રનું જણવું ૨૨ જણેલું ગણવું ૨૩ એટલાં પામીયે ઘણા

ગુરુવાદિકનો વીનય કરવો ૨૪ । પુન્યે કરીને ॥ ૪ ॥

પઢણં ગુણાણં વિણત્ત । લપ્પંતિ પજૂયપત્રેહિ ॥ ૪ ॥

ઠાસર્ગમાર્ગ જે સ્પષ્ટન્ય । નીધે તે આલંબનરહીત માર્ગ ૨૭ અવધાર

ઉવાનાં તજવાં ઉત્કૃષ્ટ । તે આલંબન સહીત તેહમાં નીપુણ ૨૮ જો

સુધે કહ્યાં તેમ ૨૫ અ । નકલ્ય ૨૬ શ્રીવીરકલ્પ ૨૭ જિનમાર્ગનો

પવાદ તે ઠાસર્ગપી ઠા જાણ ૨૧ શિવદર્શનનો જાણ ૨૨ નીધેમા

દું પાલવું ૨૬ । મનો જાણ ૨૩ વ્યવહારમાર્ગનો જાણ ૨૪

ઉસગે જવવાય । નિન્નદ વિવહારંમિ નિન્નણત્તં ॥

મનસુઢી ૩૧ વચનસુઢી ૩૬ એટલાં વાનાં પામે ઘણા પુન્યે

કાપસુઢીનું ધરવું ૩ । કરીને ॥ ૫ ॥

મણવયાળકાપસુઢી । લપ્પંતિ પજૂયપત્રેહિ ॥ ૫ ॥

राक्षसीकारणं करवुं तरुणपणामां । श्री जिनआणायै रक्तपणुं ३ ए
 इन्द्रनत्ता मेघकुमारनीपरे ३८ । परने उपगारनुं करवुं ॥ ४० ॥

अविचारं तारुत्रं । जिणाणं रात्र परोविचारत्तं ॥

अमोल चीत ठे जेहनुं ए पामवुं घणा पुन्ये करी जीव
 पर्मप्यानने विपे ४१ । ने ॥ ६ ॥

निकंपयाय प्राणे । लप्रति पन्नूपुत्रेहिं ॥ ६ ॥

परनी नीया करणनो आपणी प्रसंसा न करवी ४३ आप
 परीदार वा त्याग ४२ णा गुण न बलाणवा ४४ ॥

परनिंदापरिहारो । अप्पसंसा अप्तणो गुणाणं च ॥

चारे गतिमां जीवने दुख ठे ४५ ते ए पामवुं उप पुन्ये करी जीव
 ज दुखयी नीकसवुं इहे ते ४६ । ॥ ७ ॥

संवेगो निवेगो । लप्रति पन्नूपुत्रेहिं ॥ ७ ॥

अतिचारे रहीत सुख शील वा दान देवानो उल्लास बांझा रही
 आचारनुं पालवुं ४७ । त ४८ दीतादीतनुं समीपपणुं ४९ ॥

निम्मलसीलाप्राप्तो । दाणुल्हासो विवेगसंवासो ॥

चारगतिनां दुखयी जय पामे ए पामवुं प्रनूत पुन्ये करी जीव
 वा ते इखने जय पामे ५० । ने ॥ ८ ॥

चउगई इह संतासो । लप्रति पन्नूपुत्रेहिं ॥ ८ ॥

माठा कर्मनुं नीदवुं नीजसाखे अनुमोदवुं ५१ गुरु पासे माठा
 ग्रहा वा प्रसीद करवुं गुरुसाखे कृतनुं प्राप्तीत लेवुं ५२ वार
 माठाकृत्यनुं ५३ ने जलाकृत्यनुं जेदे तपनुं करवुं ५४ ॥

डुक्कम गरिहा सुक्कमा—णु मोपणं पापवित्त तव चरणं ॥

स्वपरने जलुं इच्छक ध्याननुं ध्यावुं ५५ ए पामवुं विशेष पुन्ययोग
 वा परमेष्टी नमस्कारादि ध्यानकरवुं । जीवने ॥ ९ ॥

सुहृदाणां नमुष्कारो । लघ्प्रति पञ्चपुत्रेहि ॥९॥

ए प्रथमे कृद्धा बोल तेरूप गु सामग्रीने पामोने जेणे ते बोल
णमलि जरवाने जंमाररूप । आदर कथा ॥

इय गुणामणिजंमारो । सामग्री पावीचण जेहकठ ॥

ने जीव समस्त प्रकारे तोमो पामे तेज जीव शास्वतां सुखप्रते
ने मोदना पास बंधने । कर्म रदीतने सिद्धि सुख ॥१०॥

विन्ननमोहपासा । लहंति ते सासयं सुखं ॥ १० ॥

ए प्रकारे पुण्यनो समुदाय बोल समाप्त ॥

॥ इति पुण्यकुलकं समाप्तम् ॥

॥ अथ पुण्यपापकुलकं लिख्यते ॥

उद्योग दत्ता दीवग । गरस एकगोना पाय आयु परीमाणपुरुषना
ठनीम दिन महमा । थारासण होइ आठ पुरिमाण ॥

तेदमांथी सुतुं काणडे सम इम जाणीने शुरु धर्ममां ठपम
द समद पते । कावो ॥ १ ॥

जिह्मं पदंममयं । विन्नत धर्ममिं जदअधं ॥१॥

देवे दोरद कळ जेवो ने तय नीवम गुण करीने गमाये एक
जीव पोयवदुत मदीत । दीवम ॥

जद पामदमदीत । तवनिपमगुणांहे ममद एगदिगां ॥

ने ते जीव बावे देवम एट्या मळपाये पदगोपमनी गिनी
नितुं झटमु । ॥ २ ॥

ननु वंदइ दवात उविअ मिनाड पत्तिपाद ॥३॥

मरुत म कंद मरुदमा मित्योने कंद मित्योने साप्त मि

एटले २३०० क्रोम । त्योतेर हजार ॥
 सगवीसंकोमी सया । सतहत्तरी कोमिलस्क सहसाय॥
 सातसोने तित्योतेर एटलां नवजागमांना सातजाग एकपद्योप
 पद्योपम । मना २३ ३३ ३३ ३३ ३३३ जा० ३
 एक पोसदधी ॥ ३ ॥

सत्तसया सतहुत्तरि । नवजागा सत्त पलियस्स ॥३॥
 हवे एक पोदोरे फल अण वरस एकसोना बे लाखने एटला
 सी हजार । पोदोर २००००० ॥

अघासोई सहस्सा । वाससए डुन्नि लस्क पहराणं ॥
 तेदमांनो एकज जेवारे पो धमें करी जुक्त जे जीव तेने एट
 दोर । लो लाज थाय ॥ ४ ॥

एगोविअ जइ पहरो । धम्मजुत्त ता इमो लाहो ॥४॥
 अणसें सत्तालोत्त क्रोम ३४३ने बावीस लाखने बावीसहजारने॥
 तिसय सगं चत्त कोमि । लस्काबावीस सहस बावीसा॥
 वसें ने बावीस ने उपर बे देवतानुं आयु बांवे एक पोदोरना घर
 जागएटला पद्योपमनुं । मनुं ३४३ ११ ११ १११ जा० २ ॥५॥
 डुत्तय डुवीस डुजागा । सुरात्त बंधोय इगपहरे ॥ ५ ॥
 हवे सामायक फल दसलाखने मुहूर्त वा बे धनीजनी गणती था
 एसीहजार एटलां । य एकसो वर्षनी ॥

दसलखअसीय सहसा । मुहुत्त संखाय होइ वास सए ॥
 तेमां जेवारे सामायक सदी एक पण मुहूर्त तेद जीवने एटलो
 त धर्ममां वेधनी रंद वा लाज थाय ॥ ६ ॥

जइ सामाअसहिन् । एगोविअता इमो लाहो ॥६॥
 बाणुक्रोम पत्योपम ने उंगणसाठ लाख ने पचीस हजार ने ॥

वाणवय कोमीउ । लस्का गुणसठि सहस पाणवीस ॥
नवसेने पचीसे सहीत ने । एक पल्योपमना आठजागमांना सा
तजाग देवगतीनुं आयु बांधे ॥ ७ ॥

ए२ ५ए २५ ए२५ १ जा०

नवसय पाणवीस जूआ । सतिहा अमजाग पलिअस्स ७
इवे घनीफल एकसो वर्पनी एकवोसलाखने तेमज साठइजार ॥
घनीउ कदेवे ।

वाससए घमिआणं । लखिगवीसं सहस्स तह सठी ॥
तेहमांनी जो एक पण घनी घ जेवारे तेवारे ते जीवने एटलो
र्मसाधन सहीत । लाज आय ॥ ८ ॥

एगाविअ धम्म जआ । जइ ता लाहो इमो होइ ॥ ८ ॥
ठेतालीस कोरु ने उगणत्रीस लाख । वासठ हजार नवसेने ।
ठांयाल कोमी गुणतीस-लस्क वासठी सहस्ससयनवगं
त्रेसठ एटला पल्योपममां पल्योपमनुं देवतानुं आयु बांधे
फांइक उंणां । एकघनीना धर्मनुं ॥ ९ ॥

तेसठी किंजूणा । सुराउ बंधोई इगघमिए ॥ ९ ॥
साठने प्रमाणे एक दिवस रातनी । घनीउ जे जाय पुरुषनी ॥
सठी अहोरतेणं । घमीआउ जस्स जंति पुरिसस्सं ॥
अत नीम तेणे करी पण ते दिवस नीफलो ते जीवना जीवी
रहीत आउखुं । तमांथी ॥ १० ॥

निअमेणावि रहीआउ । सो दिअहउ निष्फलोतस्स १०
इवे सासोसासनुं फल एकसो कोरु सातने लाख अमतालीसने ॥
वर्पना उसास चारसे कोरुने ।

चत्तारीअ कोमिसया । कोमीउ सतलस्क अमयाला ॥

चालीस बली हजार
४०३ ४८ ४० ००० ।

वर्ष एकसोना थाय सासोसास ते
इमांथी ॥ ११ ॥

चालीसं च सहस्सा । वाससय हुंती ऊसासा ॥ ११ ॥
एक पण सासोसास । नदी रदीत होय पुन्ये पाप करीने ने ॥
इको विअर ऊसासो । नय रहित होई पूण्यपावेहिं ॥
जीवारे पुन्ये करी सहीत एक पण सासोसास तो एटलो जा
दोय । ज्ञ थाय ॥ १२ ॥

जइ पुणेणं सहित । एगोविअर ता इमो छाहो ॥ १२ ॥
लाख बे हजार पीस्तालोतने । चारसेने आठ नीशे पळ्योपम ॥
२४५ ४०८

लस्क डग सहस पण चतं । चउसया अठ चैव पळियाई
कांश्क उंणा चारजाग ए देवतानुं आठखुं बांधे एक सासो
टलुं । सासनां धर्म कर्याथी ॥ १३ ॥

किंचूणा चउजागा । सुराज बंधो ईगुसासे ॥ १३ ॥

हवे नवकारफल उगणीसलाखने उपर । तेसठ हजार बसेने सतसठ

एगुणवीसं लस्का । तेसठी सहस्स डसय सतठी ॥

एटला पळ्योपमनुं देव आयु । बांधे जीव एक नवकार गणे वाठ
सासोसास धर्म सेवे तो ॥ १४ ॥

पळियाई देवानं । बंधइं नवकार उस्सगा ॥ १४ ॥

हवे लोगस्त फल लाख एकसठ पां । बसेने दस पळ्योपमदेवतानुं
प्रीत हजार । आयु ॥

लस्किगसठी पणती—स सहसडसय दस पळिअर देवानं
बांधे कांश्क अथीकुं जीव । हवे ए रीते धर्म सेवे तो देवगतीनुं
आठखुं बांधे पचीस सासोसास वा

एकं लोकास्सने कान्तसंगे ॥ १५॥

बंधइ अहिअं जीवो । पणवीसुसास उस्सगो ॥ १५॥

હેવે જો એજ પ્રમાણે પાપકર્મ હોય તેજ રીતે નરકગતીનાં આયુ કરવામાં તત્પર જે જીવ । નો બંધ પણ કરે ॥

एवं पावई परायाणं । हवेउ निरयानु अस्स बंधोवि ॥

इम जाणीने लहमीवान श्री जिनेश्व घर्ममां उद्यम करवो हे न रे कद्या ।
 व्य वा जोगजीवो॥

इअ नानुसिरि जिण कि-तिअंमि धम्मंमि उद्यमंकुणाह
 ए रीते पुन्य तथा पाप कुलक समाप्तं ॥ [॥१६॥

इति श्री पुन्यपापकुलकं समाप्तं ॥

॥ अथ गौतमकुलक लिख्यते ॥

लोनीयापुरुष लहमी મેલવવાને મૂઠ પુરુષ કામજોગને વિષે તત્પર હોય ।
 તત્પર હોય ॥

લુહાનરા અન્નપરા હવંતિ । મૂઢા નરા કામપરા હવંતિ ॥
 પંક્તિ પુરુષ કુમા તે જે ક્રોધ મિશ્રપુરુષ પૂર્વોક્ત ગ્રપેયાનાં પણ
 જીતવાને તત્પર હોય । આચરે તે ॥ ? ॥

શુદ્ધાનરા મંતિપરા હવંતિ । મિમ્મા નરા તિનિવિ આપરંતિ ?
 તેજ પંક્તિ જે નર નિવર્યા વિ તેજ સાધુ જે નર આગમ
 રોષથી । આચારે આચરે જાણે ॥

તે પંક્તિ જે વિગ્યા વિગેહ । તે માદુગાં જે મમપંચરંતિ ॥
 તેજ હાનિવંત જે નર નદી તજે તેજ ધંચક મિત્ર જે નર કટ યા
 હર્મ પ્રતે । વ્યમનમાં વગે આપણા પાપ ॥ ૨ ॥

ते सत्तिणो जे न चयंति धम्मं । ते बंधवा जे वसणेहयंतिप्र
क्रोधे करी अजीज्जुत आकुल ते अजीमानी नर शोकना परा
नर न सुख पाये । जवने पाये ॥

कोहान्निज्जुआ न सुहंलहंति । माणंसीणो सोयपराहवंति
कपटिनर धाय परना दास जे नर लोज्जीया मोहोटीइछावंत ते र
वा चाकर । ति जे स्याता न पाये वा नकें उपजेइ

मायाविणो हुंति परस्सपेसा । लुघामहिच्चानरयंउविंतिइ
क्रोध समान कोइ विष नथी अ अजीमान उपरांत कोइ वैरीनथी
मृत जीवदया उपरांत नथी । हीतकारी अप्रमादि जेबो नथी॥
कोहो विसंकिं अमयंअहिंसा । माणोअरीकिं हियमप्प
माया समान कोइ जय नथी शर लोअसमान कोई डुख[माउ]॥

ए सत्य समान नथी । नथी सुख संतोष समाननथी४
माया जयंकिंसरणंतु सच्चं । लोहो डुहो किंसुहमाहतुघी४
बुद्धिअति सेवे विनयवंत प्राणीने । क्रोधी कुशीलीआने सेवे अकीर्ति
बुद्धिअचमं जयए वीणीयं । कुघं कुशीलंजयए अकिति
जगचितवंतने सेवे अलक्ष्मी वा सत्येस्थितने समस्तपणे सेवे
नीरयनपणुं । लक्ष्मी ॥ ५ ॥

संजिन्नचितं जयए अलव्ही । सच्चेयीयं संजयए[सरिप]४
तजे वा गंने मित्र सजन पण तजे गंने पाप जे दुःकर्म मुनि
नर जे करघा गुणने हणे तेने । जितेंडी प्रते ॥

चयंति मित्ताणी नरं कयधं । चयंति पावाइ मुणिं जयंतं ॥
तजे गंने सुका सरोवर प्रते हंस तजे गंने बुद्धि कोपीत रीसा
ते । ल मनुष्य प्रते ॥ ६ ॥

चयंति सुष्णाणिसराणिहंसा । चणइ बुद्धीकुवियंमणुस्सं

जेहने हैए धारणा नही तेहने घरम गइ वातनुं वा अर्थनुं केहेवुं
वचनादी कहेवुं ते विलाप ते फोगट ते वीलाप ॥

असंपहारे कहिए विलावो। अईयअठे कहिए विलावो॥

विपिन्नचितवंतने हितवचननुं के घणा माठा सिप्य तेहने हित
हेवुं ते विलाप । वचन केहेवुं ते विलाप ॥७॥

विस्मितचिते कहिए विलावो। बहु कुसीसे कहिए विलावो७

डुष्ट राजा प्रजाने रुंरुवामां त वीद्याधर नर मंत्र साधनमां
त्पर होय । तत्पर होय ॥

डुठा हीवा दंरुपरा हवंति । विज्ञाहरा मंतपरा हवंति॥

मूर्ख नर ते कोपमांज तत्पर जलामुनीश्वर तत्त्वग्रहणमां तत्प
होय । र होय ॥ ८ ॥

मुस्का नरा कोवपरा हवंति । सुसाहुणो तत्तपरा हवंति८

सोजा होय उत्कृष्टा तपवंतने क थिर योग तेज उपसमवंतनी
मा थकी । शोजा ॥

सोहा जवे जग्गतवस्स खंती॥ समाहिजोगो पसमस्ससोहा॥

ज्ञानगुण जलुं ध्यान ए वे ते चा सिप्यनी शोजा जे विनय
रित्रवंतनी शोजा । गुणमां प्रवरती ॥ ९ ॥

नाणं सुजाणं चरणस्ससोहा । सीसस्स सोहा विणएपवि

आजरण विना शोजे शीलव्रत परिग्रह रहित ते शोजे ति॥९॥

नो घरणहार । दीक्षाधारी जे साधु ॥

अज्जूसणोसोहइ बंजयारी॥ अकिंचिणो सोहइ दिस्कधारी

बुद्धिए करी सहित होय ते शो लाजे करी सहित पुरुष्य ते शो
जा पामे राजानो परधान । जा पामे एक स्त्रीथी ॥ १० ॥

बुद्धिजुठ सोहइ रायमंती । लज्जाजुठ सोहइ एगपत्ति१०

આત્મા પોતાનો ઘેરી સમાન હો આત્મા જસ પામે સીલવંત જે
ય જેના જોગ ગમ નહી તે । મનુષ્ય તે ॥

અપ્પાઅરીહોઈઅણવઠીપસ્સાઅપ્પાજસોસીલમઠનરસ્સ
આત્માજ હુરાત્મા જ્ઞાનાદિગુણે આત્માજ આત્માને વસ રાણે તો
નથી અવસ્થિત જેનો તે । તેજ સરણ કરવા યોગ ॥ ૧૧ ॥

અપ્પાહુરપ્પા અણવઠિપસ્સાઅપ્પાજીઅપ્પા સરણ ગ
નથી ધર્મકારજ સમાન બીજું નથી પ્રાણની દિંતા સમાન મોઢું
કાર્ય ॥ અકાર્ય ॥

ન ધમ્મકજ્ઞં પરમઠ્ઠી કજ્ઞં ન પાણિહિંસા પરમંઅકજ્ઞં॥
નથી સ્નેહરાગ સમાન ઉત્કણું નથી સમકિતના લાજ સમાન
બંધન । ઉત્કણે લાજ ॥ ૧૨ ॥

પેમરાગા પરમાઠ્ઠે બંધો ન બોહિલાન્ના પરમઠ્ઠિલાન્નો?
ન સેવવો વા ન જોગવવો પ્રમ ન સેવવા વા ન આદરવા પુરુષ
દા વા સ્ત્રી પરની । જે અજાણ વા મૂઢને ॥

નસેવિયદ્ધા પમયા પરક્કા । ન સેવિયદ્ધા પુરિસા અવિદ્યા ॥
ન સેવવા અપમ અજિમાની ન સેવવા ચામોકરણહાર મનુષને
દીણા નરને । ॥ ૧૩ ॥

નસેવિયદ્ધા અહમા નિહિણા । નસેવિયદ્ધા પિસુણા મણુર
જે ધર્મો નર તેદને નિશ્ચે સંગવા જે પંક્તિ નર તેદને નિશ્ચે પૂ
આદરવા । ઘરું ॥

જે ધમ્મિયા તે સ્વલુમેવિયદ્ધા । જે પંક્તિયાતે સ્વલુ
જે સાધુ વા જ્ઞા નર તેદને જે નિર્લોચી મમતા રહોત નર તે
સમસ્ત રીતે વાદવા । દને આહારાદિ દાન દેવું ॥ ૧૪ ॥

જેમાહુણાંતિઅજિવંદિયદ્ધાજે નિમ્મમા તે પમ્મિલાજિયદ્ધા॥

पुत्र तथा शिष्य ए वेने तुल्य रूपेश्वर तथा देवता ए वेने तु
विचारवा विनय माटे । ल्य विचारवा

पूताय सीताय समं विज्जता । रितीय देवा य समं विज्जता
अज्ञानी नर तथा पशु जनावर मृतक तथा नीर्धन ए वेने तुल्य
ए वेने तुल्य विचारवा । विचारवा ॥ १५ ॥

मुक्कातिरिक्काय समं विज्जता । मुआदरिद्दाय समं विज्जता
समस्त कला धकी धर्म आराध समस्त कथा धकी धर्म कथा
वानी कला जीते । जीते ॥

सद्धाकला धम्मकला जिणाइं सद्धा कहा धम्म कहा जिणाइं
समस्त बलधकी धर्मनुं बल समस्त जे संसारीक सुखधी
जीते । धर्म सुख जीते ॥ १६ ॥

सद्धं बलं धम्मवलं जिणाइं । सद्धं सुहं धम्मसुहं जिणाइं
जुवहुं रम्पामां जे आसक्त ठे मांसज्जणमां जे आसक्त ठे ते
तेहने लक्ष्मीनो नास थाय । हने दयाबुधीनो नास थाय ॥

जूए पसत्तस्स धणास्स नासो । मंसं पसत्तस्स दयाइनासो
मदीरा पीवामां जे आसक्त ठे वेस्याजोगमां जे आसक्त ठे ते
तेहने जस नास थाय ॥ इना कुलनो नास थाय ॥ १७ ॥

मज्झंपसत्तस्स जसस्स नासो । वेसा पसत्तस्स कुलस्स नासो
जीवनी हिंसामां जे आसक्त ठे । चोरी करवामां जे आसक्त ठे
तेहने जलो धर्म नाश थाय । तेहना शरीरनो नाश थाय ॥

हिंसा पसत्तस्स सुधम्मनासो । चोरी पसत्तस्स सरीरनासो ॥
तेमज परनारीधी जे आसक्त सर्व पूर्वोक्त जला गुणनो नाश
ठे तेहने । थाय बली अवमगती पावे १८

तहा परर्त्तीसु पसत्तयस्स । सद्धस्स नासो अहमा गर्हय १८

વાન દેવું નિર્ધનપણામાં ને વલો । તથા ઇચ્છા વા અન્નિલાપનો રોધ
ઠકુરાઈ પામે ક્રમા ગુણ તે । ક જલો દોય જેદને તે ॥

દાણં દરીદ્રસ્ત પદુસ્ત સ્વંતી । ઇચ્છા નિરોદ્ધોઈ સુહોઈયસ્
જુવાનોમાં જે હંડિયોને વણ ચારે એ જે પ્રથમ કહ્યા તે નર
રાણે તે । જલા હુઃકરકારી જાણવા ૧૯

તારુન્નણ ઇંદિય નિગ્ગહો ય । ચત્તારિ ણ્યાણિં સુહુકરાણી
અજ્ઞાસ્યતું જીવીત કહ્યું છે સં । તે માટે દે જલા પ્રાણીયો! ધર્મઅ
મારી જીવલોકને વિષે । દરો શ્રુતચારિત્રરૂપ ધર્મ ઉત્તમ
સાધુ જિનેશ્વરનો કહ્યો ॥

અસાસયં જીવિયમાહુ લોણ । ધર્મચરે સાહુજિણોવદ્ધં ॥
તે ધર્મ જીવને રહોપાનો કરણદાર । ધર્મ સમસ્ત સેવીશ્રાવરીપાલી
ઠે, શરણ ઠે, ઝંચગતી દેણદાર ઠે । અવ્યાવાધ સુખ પામે ॥૨૦॥
ધર્મો ય તાણં સરણં ગઈ ય । ધર્મં નિસેવિતુસુહં લહંતિ
એ રીતે ધર્મોપદેશ લક્ષ્મીચંત ગૌતમકુલક સમાસમ્ ॥

॥ इति श्री गौतमकुलकं संपूर्णम् ॥

પૂજ્યશ્રી દેવેન્દ્રચરિત્રીકૃત દાન શીલ તપજાવકુલક પદાર્થ ઘાલો
પકાર અર્થે લીંચ્યો છે તેમાં પ્રથમ દાન કુલક ॥

॥ अथ दानकुलकं लिख्यते ॥

તજીને રાજનું સાર વા રદસ્ય ઉપારુયો ઠે સંજમરૂપ એક અદિ
સત્તાંગ લક્ષ્મી આદે તીય મોટો જાર તે જેણે ॥

પરિહરિય રક્તસારો । ઝપ્પામિયસંજમિકગુરુજારો ॥

આપણા ગ્વજાત્રો દેવહુણ્ય વ સંજમયોગે વિચરતા અયવંતા ચત્તો
મ્ વીધું બ્રાહ્મણ પ્રતે એવા । વીરનામે ચોવીસમા તીર્થંકર ॥૨૧॥

સ્વંધાઝ દેવદૂસં । વિયરંતો જયઝ વીરજિણો ॥ ૨ ॥

धर्मदानं अर्थदानं काम त्रिविध दान जगतमां विख्यात वा
दानं ए जेद । प्रसिद्ध वे ॥

धम्मथ्यकामजेया । तिविहं दाणं जयंमि विस्क्रायं ॥

तोहे पण जिनेश्वरने ने तेमना । तेमने आहारादिक धार्मीक दान
शासनने आश्रीत जे मुनियो । ते प्रसंसे वे वा बखाणे वे ॥२॥

तहवि य जिणंदमुणिणो । धम्मियदाणं पसंसंति ॥३॥

ते दान कहेवुं वे, सोजाग्य दान ते रोगरहितपणानुं कारण
पणानुं कारणहार वे । उत्तकण्डुं वे ॥

दाणं सोहग्गकरं । दाणं आरुग्गकारणं परमं ॥

ते दान उत्तम जोगनुं निधानवे । ते दान स्थानकवे गुणनातमूहनुं ३

दाणं जोगनिहाणं । दाणं ठाणं गुणगणाणं ॥ ३ ॥

दानधकी पत्तरे वा विस्तरे दान देवे करी आय मल रहित
कीर्ति शरिरनी शोभा ॥

दाणेण फुरइ कित्ती । दाणेण य होइ निम्मज्जा कंती ॥

दानेकरी आवज्युं वे वश कर्युं । बैरी पण निश्चे दायकनेघेर पाणी
वे हृदय ते थकी । वदे, दातपणुं करे ॥ ४ ॥

दाणावाळिय हियन । वयरी वि हु पाणियं वहइ ॥५॥

घनातार्थवाहने जवे श्री रूप जे घीनुं दान कर्युं जला श्रीधर्म
जदेवजीनो जीव । घोषसूरी प्रमुख साधून ॥

धाणसत्तवाहजम्मे । जं घयदाणं कयं सुसाहुणं ॥

ते महा पुण्यना कारण थकी ग्रणलोकना पितामह वा दादा
श्री रूपजदेव जिन । थया ॥ ५ ॥

तकाराणमुसज्जजिणो । तेलुकपियामहो जान ॥ ५ ॥

कृपाये करीदीवुं अजयदा पाठलना जयमां तेथी प्रहं पुण्यरूप

न पारेवा प्रते ।

किरियाणुं ॥

करुणाइ दिन्न दाणं । जम्मंतर गहिय पुन्न किरियाणं॥
तेथो तीर्थंकरपद तथा चक्रव पाम्भ्या शांतिनाथ सोलमा तीर्थ
चोपद ए वे रिखे एक जवमां । कर पण ॥ ६ ॥

तिन्नयर चक्र रिद्धि । संपतो संतिनाहोवि ॥ ६ ॥

पांचसे साधु मुनिप्रते आदारा दानेकरी उपाग्यों उत्तम पुण्यनो
दि नोजन ते रूप । प्रागजार एदयो ॥

पंचसय साहु जोअण । दाणावळिप सुपुत्रपप्रारो ॥

आश्चर्यकारी जे चरित्र तेणे जरतचक्रवर्ती श्री रूपनदेवनो पु
नह्यो एहयो । य जरतक्षेत्रनो स्वामी ययो॥७॥

अन्नरिय चरिय जरिउ । जरहो जरहाहियो जाउ ॥७॥

मूत्र लिधा बिना पण गीलाण वा रोगी मुनिने आचरया यो
दिधी । ग्य वस्तु तेथी ॥

मुल्लं विणावि दाउं । गिलाण पमिअरण जोगयद्धणि ॥

मिद्धि पाम्भो रत्नकंबल देण वाचनाचंदन देणदार सेठीयां पण
दार । तेज जवमां ॥ ८ ॥

सिद्धोअ रयणकंबल । चंदणविणिउवि तंमि जये॥८॥

देइने खीरनुं दान । तवे करी सोपवुं सरोरडे जेणे एदया
साधुने धन्यकारी ॥

दाऊण खीर दाणं । तवेण सुसिअंग माहुणो धणिअं
लोकमां उपाग्यों चमकार जे समस्तपणे ययो गान्धेयोपुत्र
णे एदयो । दालीजइ पण जोगनुं जाअन

जाण जणिय चमकारो । संजाउ साखिजहोवि ॥९॥

पूर्वजन्मांतरना सुपाथ उल्लास पाम्भुं अपूर्व शुभपदान तेना

दान प्रकी ।

प्रजावे ॥

जन्मन्तर दाणाञ्च । उल्लसिया पुत्र कुसल द्याणाञ्च ॥

कयवन्नो सेठ कृतपुण्यनो घणी । जोगोनं ज्ञाजन वास्त्रानक श्रयो १०

कयवन्नो कयपुन्नो । जोगाणं ज्ञायणं जान ॥ १० ॥

धृतपुण्य साधु तथा वस्त्र मोटा मुनि दोयना लेशयो समस्त
पुण्य साधु ए वे । प्रकारे रक्षित ॥

घयपूत वन्नपूसा । महारिसिणो दोस लेस परिहीणा ॥

आपणी तप सञ्चीए करी घृतनुं तथा वस्त्रनुं पुर्यापणुं करीने
समस्त साधुमंस्तीने वा वा साधुनी जक्ती करीने उत्तमगति
गमुदने । पाप्मा ॥ ११ ॥

सुढीइं सपल गन्नो । यग्गहगा सुग्गइं पत्ता ॥ ११ ॥

जीवंनगामी श्री महावीरनी गोरखामीना शासनमां गोधरोने
प्रतिमाने । जक्तीये करी ॥

जीवंनगामि पमिमाइं । साराणं विपरिऊण जक्तीए ॥

चारिण लेइने तिब्बिद पाप्मो । उदायननामे जेइलो राजर्षि १२

पवईऊण मिहो । उदाइणो चम्म रापरिणी ॥ १२ ॥

जिनपर वा जिनप्रासादे करी देइने अनुकंपा दान तथा जक्ती
होजावी नृमीमंस्त्रने । दान

जिणहम्मंमियवमुद्धा । दाठं श्रणुकंपन्ननिदाणाइं ॥

तीर्थप्रजावक पुर्यामां ग्या । समस्तप्रकारपाप्मे मुंदातामांगजा
ममानपणुं । श्री धायमुद्ध/विनामद लंन ॥ १३ ॥

निष्ठपजावगंगेहि । मंयनां ॥ १३ ॥

देइने श्रव सुद्धमे करीने । शुद्धमिहो जाठ ॥ दान मोटा
न ज्ञाया तेथी प्र

दाउं सदा सुदे । सुदे कुम्मासए महामुणिणो ॥

श्री मुलदेव नामे कुमर । राग्यनी लक्ष्मी प्रंत पाम्यो मोटो १४

सिरि मूलदेव कुमरो । रत्नसिरि पाविउ गुरुइ ॥ १४ ॥

अतिघणुं दान तेणे करी मुखर ए रत्न्यां सेंकमोनो संख्याए का
वा जे कविजन वा पंक्ति तेणे । एष तेथी विस्तग्युं ॥

अइदाण मुहर कविअण । विरइअ सप संख कव विउ

विकमादित्य राजानुं चरित्र आजपण लोकमां समस्त [रिअं

ते । पणे विस्तरे वे ॥ १५ ॥

विष्मनरिंद चरिअं । अऊवि लोए परिष्फुरइ ॥ १५ ॥

त्रणलोक वा समस्त जीवलो तेज जवमां सिद्धिगामी डेलाज ता

कना बंधव वा जाई एहवा । मान्य केवलीमां इइ ते तीर्थकरे ॥

तिपलोअ बंधवेहिं । तपव चरिमेहिं जिणवरिंदोहिं ॥

कृतकृत्य तेमणे पण दोधुं एवुं । नर्पप्रमाण मोहोदुं दान ॥ १६ ॥

कय किञ्चेहिवि दित्रं । संवत्तरिअं महादाणं ॥ १६ ॥

लक्ष्मीवंत श्रीश्रेयांसकुमार मोक्षपदनो स्वामी केम न थाय

रुपजदेवनो पौत्र । अर्थात् थायज ॥

मिरिसेयंसकुमारो । निस्सेपस मामिउ कह न होई ॥

आ चांवीमीमां प्रथम फासु प्रगट कीधो जेणे आ जरतकेत्रने

क दाननो प्रवाह । विषे ॥ १७ ॥

फाम्अदाणपवाहां । पयासिउ जण जरहंमि ॥ १७ ॥

केम ते न वखाणीए अर्थात् चंदनवाला कुमरी श्री महावीरने

वखाणीएज । दान देवे करीने ॥

कह सा न पसंमिऊइ । चंदणवाला जिणहदाणं ॥

ते महावीर उमाभिक तप टाम्यो वा संतोप्यो जेणे श्री

તપ્યા તેમને દેડને ।

વીર જિનેશ્વરને ॥ ૧૮ ॥

ઠમ્માસિય તવતાવિન । નિવવિન જેહિં વીરજિણો ॥૧૮॥

દિક્ષા લીધા પછી પ્રથમ કસ્યાં હતાં કરેલે તેમજ કરડો ગ્રણે
આવે પારણાં । કાંલે ॥

પઢમાઈં પારણાઈં । અકરિંસુ કરંતિ તહ કરિસ્સંતિ ॥

શ્રી અરિહંત જ્ઞાનાદિગુણે જે ગૃહસ્થને ઘેર, તેડને નિશ્ચે સિદ્ધિ ત્ર
સહિત એહવા પૂજનીકો । જન્મવમાં તથા આગે ॥ ૧૯ ॥

અરિહંતા જગવંતો । જસ્સ ઘેરે તેસિં ધુવ સિદ્ધિ ॥૧૯॥

૧શ્રી જિનપ્રાસાદકેત્ર ૨શ્રી જિનવિંબ ધચતુર્વિધમંઘનાધુપનાથવીદ્યા
વા પ્રતિમાકેત્ર ૩જિનપુસ્તકકેત્ર । ચક્ર૩શ્રાવીકારૂપજે સાતકેત્રમાં

જિણજવણવિંબપુત્રય-સંઘસરૂવેસુ સત્તલિતેસુ ॥

જલું ન્યાયવિધિ યોગે વાવ્યું મોક્ષરૂપ ફલજ્ઞાનો આશ્ચર્યકારી અનં
જે હવ્ય તે ધાય । તગણું ॥ ૨૦ ॥

વવિઅંધણંપિ જાયડ । સિવફલય મહો અણંતગુણં ૨૦॥

એ પ્રકારે દ્વાન વિષે ૨૦ ગાથાનો સમૂહ સમાપ્ત ॥

હવે સંબંધે આવ્યું બ્રહ્મચર્ય કુલક તે લખીએ ઓળ ॥

॥ અથ શીલકુલક લિખ્યતે ॥

સોજાગ્ય ગુણનું મોહોટું એ ચરણે પ્રણામ કરું શ્રી નેમિનાથ વા
વું નિધાન એહવાને । વીસમા જિનપતિને ॥

સોહગ્ગ મહા નિહિણો । પાપ પણમામિ નેમિજિણવડણો ॥

વાલપણામાં જુજાવલે કરી જનાર્દન જે રૂપ્ણ વાસુદેવપ્રતે જેણે
ને । સહજમાં જીત્યો ॥ ૧ ॥

વાલેણ જુઞ્ચવલેણ । જણાદણો જેણ નિજિણિં ॥૧॥

જીવોને શીલગુણ છે તેજ શીલ છે તેજ જીવોને મંગલીક ઇ
ઉત્તમ વા પવિત્ર ધન છે । તરુણું છે ॥

સીલં ઉત્તમ વિત્તં । સીલં જીવાણ મંગલં પરમં ॥

સીલ છે તે દૌર્જાગ્યનું શીલ છે તે સુખનું પીઠર ઘરે વા સુ
હરણદાર છે । શ્વ સગસ્તનું સ્થાનક છે ॥ ૨ ॥

સીલં દોહગ્ગહરં । સીલં સુસ્કાણ કુલજવણં ॥૩॥

શીલ તે ધર્મનું નિધાન છે । શીલ તે પાપનું શ્વંનણદાર કહું
શ્રી તીર્થકર ગણધરે ॥

સીલં ધમ્મ નિહાણં । સીલં પાવાણ શ્વંનણ જણિયં ॥

શીલ તે પ્રાણીયોને જગને શ્વત્રીમ શ્વલંકાર વા ધરેણું શ્રેષ્ઠ
વિષે જપનું કરણદાર છે । છે ॥ ૩ ॥

સીલં જંતુણ જણે । અકિત્તિમં મંમણં પવરં ॥૪॥

નરકરૂપ નગરના ધારણાને શ્વ કમાનના જોડાના જાઈ સરશ્વ
ધવાને । છે ને ॥

નરય હુવાર નિરંજણ । કવામ સંપુમ સહોઅર જાયે ॥

દેવલોકરૂપ શ્વલ ઘર તિહાં । ચન્વાને સારી નિસરણી સમાન
શીલ છે ॥ ૪ ॥

સુરલોઅધવલમંદિર । આરુહણે પવરનિસ્સેણિં ॥ ૫ ॥

શ્રી ઉપસેન રાજાની પુત્રી । રાજિમતી પામી શીલવંતી સતીમાં
દિ રેલા સમાન ॥

સિરિ નગ્ગસેણધૂઆ । રાયમઈ લહજ સીલવડ રોહિં ॥

ગિરી ગુફા વિવરમાં રહ્યો એવો શ્રી નેમનાથના જાઈ રહનેમીપ્રતે,
જેળીયે । થાપ્યો, સંજમ શીલ માર્ગમાં ॥

गिरि विवर गनु जीए । रहनेर्मा ठाविनु मग्गे ॥ ५ ॥
 प्रज्वलितो पण निश्वे अग्निनो झोलना मदिमाए करो पाणीनो
 समूह ते । प्रवाद थयो ॥

पङ्कलिनुवि हु जलणो । सीलपञ्जावेण पाणियं ह्वइ ॥
 ते जयवन्ती वतों जगमां सो जेइनी प्रगट वा प्रसिद्धे जइनी
 ता श्री रामचंडनी स्त्री । पताका वा ध्वजा ॥ ६ ॥

सा जयनु जए सीआ । जीसे पयमा जसपमाया ॥ ६ ॥
 चालणी वने काढ्युं पाणी ते जेणे उधामथां दरवानानां वारणां
 से करी चंपानगरीमां । व्रण ॥

चालणिजलेण चंपाए । जीइ उग्घामियं डुवारतियं ॥
 ते केइनां न हरे चित्त ते चरित्र वा श्रवदात सती सुज
 अर्थात् हरे । झनुं ॥ ७ ॥

कस्स न हरेइ चित्तं । तीय चरियं सुमहाए ॥ ७ ॥
 समृद्धि प्रते पामो नर्मदा ते जलुं घणो काल जेणीए पाढ्युं
 सुंदरी । शुद्ध शील ॥

नंदनु नमया सुंदरि । सा सुचिरं जीइं पालियं सीलं ॥
 गहिलापणुं पण करीने । सहन करी विटंबना घणाघणा प्रकारनी
 गहिलत्तणंपि काठं । सहिआय विम्वणा विविहा ॥ ८ ॥

कलपाण होजो कलावती वीहामणा रणमां राजाए तजी
 सतीने । वा ठांजी ॥

जहं कलावईए । जीसणरत्नंमि रायचत्ताए ॥

जे ते सतीना शीलगुणेकरीने । वेदलां श्रंग हस्तादी फरी नवांश्रयां
 जं सा सीलगुणेणं । तिनंग पुणन्नवा जाया ॥ ९ ॥
 सोलवतीना सील प्रते । समर्थ सुधर्माइं पण वर्णववाने नहो ॥

સીલવણ સીલં । સફડ સઘોવિ વત્તિનં નેવ ॥

રાજાના મોકલ્યા પ્રધાન ચારેને પણ શીલ રાલવા પ્રકરેં ઠ
યા મેદેતા । ગ્યા જેણે ॥૧૦॥

રાયનિઝત્તા સચિવા । ચન્નરોવિ પવંચિત્રા જીણ ॥૧૦॥

જ્ઞાન અતિશય લક્ષ્મી સદિ જલો ધર્મલાજ્ઞ જેહને મોકલાવ્યો
ત મદાવીર પરમેશ્વરે ।

સિરિ વદ્ધમાણ પહુણા । સુધમ્મલાજ્ઞુત્તિ જીહ પઠવિઝ ॥

તે જયવંતી જગમાંદે વર્તોં સુ શરદરુતુના ચંદ્રમાનીપરે નિર્મલ
લસા શ્રાવીકા । શીલગુણે ॥ ૧૧ ॥

સા જયન્ત જણ સુલસા । સારયસસિવિમલસીલગુણા ॥૧૧॥

કૃષ્ણ મદાદેવ વ્રહ્મા હંદ્ર એ મદ વા અહંકારને જાગનાર એહવો
દવાના જે । કંઠર્પ તેહના ચલનો અહંકાર ॥

હરિહરવંજનપુરંદર-મયનંજણપંચવાણવલદપ્પો ॥

અપ્રયાસે જેણે મરવો વા તે શ્રી ધુલીજડ્ડજી આપો કલ્યાણ
વલો નાણ્યો । પ્રતે ॥ ૧૨ ॥

લીલાઈ જેણ દલિઝ । સ થૂલજદો દિસન્ત જદં ॥૧૨॥

મનોહર યોવનના સમૂ પ્રાર્થના કરતેં ધકે પણ સ્ત્રીરૂપ
હે વર્તેતે । પાણીપુરે કરી ॥

મણહરતારુવ્રજરે । પન્નિહંતોવિ તરુણિ નિયરેણાં ॥

મેરૂપવંત પરે અચલ ઠે મન તે શ્રી વયરસ્વામી મોટા રુપિ જય
જેહનું આયા । વંતા વર્તોં ॥ ૧૩ ॥

સુરગિરિનિચલચિત્તો । સો વયરમહારિસી જયન્ત ॥૧૩॥

સ્તવના કરવાને તેહની ન શ્રાવક જે સુદર્શનના શીલગુણના
સફીયે । સમૂહ પ્રતે ॥

થુણિયં તસ્સ ન સક્કા । સહસ્સ મુદંસણસ્સ ગુણનિવહો ॥

જે વિપમ સંકટમાં નિથે । પને થકે પળ અર્થન શીલરૂપ
વન રાહ્યું ॥ ૧૪ ॥

જો વિસમસંકમેસુવિ । પમિત્તવિ અર્થનસીલધણો ॥૧૪॥

સુંદરીજી રુપજ્ઞદેવની પુત્રી સુ મણોરમા સુદર્શનશેઠની સ્ત્રી । અંજ
નંદા વૈરસ્વામીની માતા ચેલ । નાદનુમાનની માતા । મૃગાવતી ચં
ણાં શ્રેણીકની સ્ત્રી । દનવાલાની ચેલી ॥

સુંદરિ સુનંદ ચિહ્નણા । મણોરમા અંજણા મિગાવડા ॥

એ જિનજ્ઞાતનમાં પ્રસિદ્ધ વા મોટી સતીત્વ દે જાવ્યો ! તમને
વિખ્યાત એવી જાલી । સુખ પ્રતે થો ॥ ૧૫ ॥

જિણસાસણસુપસિદ્ધા । મહાસજ્જ સુદં દિતુ ॥૧૫ ॥

અર્ચકારી જટ્ટાનું ચરિત્ર સાંજલીને જોનું ન ધુણે નિથે મસ્તક
વા કથા પ્રતે । અર્થાત્ ધુણેજ ॥

અર્ચકારિઅચરિત્રાં । સુણિજ્ઞાણં કો ન ધુણઈ કિરસીસં ॥

જેણે અર્થનરૂપણે શીલ પાલ્યું । જીલનો પતિ જે પછીપતિ તેણે કરી
કણની કોરુ પણ ધૈર્ય ન મૂક્યું ॥૧૬॥

જા અર્કામિત્ર સીલા । જિહ્વવડ કયન્તિશ્રાવિદં ॥૧૬॥

આપણો મિત્ર આપણો જા આપણો જનક જે વાપ આપણા વા
ફ સગો । પનો વાપ અથવા પણ ॥

નિય મિત્તંનિય જ્ઞાયા । નિય જણનું નિય પિયામહો વા વિ
આપણો પુત્ર પણ એટલામાં જે ન વાહાલો દોય લોકોને શીલ
શીલરહિતકુશીલીયોદોય તે । વિના માટે ॥ ૧૭ ॥

નિયપુત્તોવિ કુસીલો । ન વહ્નહો દોડ લોઆણં ॥૧૭॥

તથલાય પણ મત પ્રતે । જાગે થકે અસ્તિ વા ઠે કોડ પણ

श्रालोयणादि उपाय ॥

सवेसिंपि वपाणं । जग्गाणं अठ्ठि कोइ पमिआरो ॥
पण पाका घमा प्रते कांता न दोय शील फेर जागे कोइ उपा
न छोटे तेम । य ॥ १८ ॥

पक्कयमस्सव कज्जा । न होइ सीलं पुणो जग्गं ॥ १८ ॥
बैताल विसाच जूत राक्षसा केसरीसिंद, चितला, हस्ती, सर्प ए सर्वना
वेअपालजुअररक्कस—केसरिचित्तयगइंदसप्पाणं ॥

लीलाये करी जागे अहंकार पालतो जे दोय निर्मल शील प्रते
वा मद प्रते । ते धणी ॥ १९ ॥

लीलाइं दलइ दप्पं । पालंतो निम्मलं सीलं ॥ १९ ॥
जे कोइ पूर्वं कर्मपी मुका गतकाले सिद्धा वर्तमानकाले सिद्धे
णा वा कर्मने मूकीने । आगामीकाले सिद्धते तेमज ॥

जे केइ कम्ममुका । सिद्धा सिद्धंति सिद्धिहिंति तहा ॥
ते सर्व प्राणीने एइज वल । विस्तीर्ण आ जन्मपरिपालीतशीलनुं
ज माहात्म्य ॥ २० ॥

सवेसिं तेसिं वलं । विसालसीलस्स माहप्पं ॥ २० ॥
॥ ए रीते शीलकुलक संपूर्ण थयुं ॥
॥ इति शीलकुलकं समाप्तम् ॥

इवे संवंधे आव्युं तप कुलक ते लखीए गीए ॥

॥ अथ तपकुलकं लिख्यते ॥

ते जयवंता वतों आ अयसर्विणीनी जेमना खजा उपर सोजे रे
आवे थपा श्री आविनाथ जिनेश्व मस्तकना केस जटारूप मु
र ते माटे जुगादिजिन । गट ॥

सो जयन्त जुगाइजिणो । जस्संसे सोहण जमामन्तमां ॥
 तेमणे तपध्यानरूप अग्निये वा करमरूपीयां लाकनां तेथी ययो
 ल्यां एवां । धूमामो तेनी पंक्ती तुड्य ॥ १ ॥
 तवजाणगिपलिविय—कम्मिधान धूम पंत्तिव ॥ १ ॥
 संवत्तरी वा वरसीतप काउसग्गमां जे एक स्थानके रह्यो
 करी । पूज्यपदयुक्त जगवंत ॥
 संवत्तरियतवेणं । काउसग्गंमि जो ठिन्त जयवं ॥
 पूरणं करी आदरी आपणी डुर करो पाप वा माठां कर्मप्रते श्री
 प्रतिज्ञा ते जेणे ते । बाहुबलजी श्रीरुपजदेवजीना पुत्रश्
 पूरियनिययपइन्नो । हरन्त डुरिआइं बाहुबली ॥ २ ॥
 अधिर चलप्रते पण धिरअच रुजु सरलप्रते करे डुःखे पामवायोग्य
 ल करे वांकां कार्य ते पण । कार्यनेपण तेम सुखे पामवायोग्यकरे
 अथिरंपि थिरं वंकां—पि नजुअं डुल्लहंपि तह सुल्लहं ॥
 डुःखे साधवा योग होय ते तपना महिमाये करी प्राप्त आय
 काम सुखे साधवा योग । समस्त कार्य ॥ ३ ॥
 डुस्सखंपि सुसद्यं । तवेण संपज्जाए कज्जं ॥ ३ ॥
 ठठ ठठ एटले वे वे करतो थको श्री महावीरस्वामीनो
 उपवासना तप प्रथम गणधर जगवंत ॥
 ठठं ठठेण तवं । कुणमाणो पढम गणहरो जयवं ॥
 अस्कीणमहाणसो महालब्धी गणधरपद लक्ष्मीसहित इंद्रजूती
 आदे घणो लब्धीजवंत । गौतमस्वामी जयवंता वतां ॥ ४ ॥
 अस्कीणमहाणसीन् । सिरि गोअमसामिन्त जयन्त ॥ ४ ॥
 सोजे वा ठाजे चोत्रो चक्रव तपनां बले करी खेलोतदी आदे
 तिं सनतकुमार नामे । लब्धीन्त पाम्यो ॥

ठळड साणकुमारो । तववलखेलाइलद्विसंपन्नो ॥
आपणुं जे धुक तेणे करी खरनी सोनासरखी बीती प्रकासतो
झांगुली तेथी । हवो ॥ ५ ॥

निष्ठुअ खयलि झंगुलि । सुवन्न कंति पयासंतो ॥५॥
गाय, ब्राह्मण, पेटनुं बालक, ब्राह्मणी ए चारने मारीने मोडोडुं
गर्जवती- पापकर्म ॥

गो वंज गप्प गप्पिणि । वंजणि घायाइ गुरुअ पावाइं ॥
करीने पण सोनानीपरेज । तप तपवेकरीशुद्ध थयो एवो दढप्रहारीइ
काळणावि कणायंपिव । तवेण सुद्धो दढप्रहारी ॥ ६ ॥
पाठवने जन्मे आकरो तप । तप्यो वा करघो तेथी जे नंदीपेण
नामे मोटोटा रुपि ते ॥

पुषजवे तिष्ठ तवो । तविज्जं नंदीसेण महरिसिणा ॥
वसुदेवजी श्रीकृष्णनो पि थयो विद्यावरी हजारो गमेनो ॥७॥
ता ते फारणत्री प्रीतम ।

वसुदेवो तेण पिठ । जाठ खयरी सहस्साणं ॥ ७ ॥
देवता जे ते पण चाकर करे केनुं उत्तम कुल ते पितानुं जाती
वा दासपणुं । ते मातानी तेथी रहितनुं पण ॥

देवावि किंकरत्तं । कुणांति कुलजाइविरहिआणंपि ॥
तपस्यारूप जे मंत्र तेदना हरिकेशीचंमालकुले जन्म्या महामु
मदीमाथकी । नि थया तेमनुं ॥ ८ ॥

तवमंतपजावेणं । हरिकेशमवलम्ब वरिमिम्स ॥ ८ ॥
वस्त्रमदीकरां गमे एकवस्त्रकरी । एक ज वस्त्रांयकरी घमाइ जारोग
पद्मसयमंगपद्मं । एणेंगा पद्मं घमसहस्साइं
तपस्व्या कल्पवृक्षनुं तेमने नि

सो जयन्त जुगाइजिणो । जस्संसे सोदण जमामन्तो ॥

तेमणे तपध्यानरूप अग्निये वा करमरूपीयां लाकनां तेथी थयो
ल्यां एवां । धूमामो तेनी पंक्ती तुह्य ॥ १ ॥

तवजाणगिपलिविय--कम्मिधाण धूम पंत्तिव ॥ १ ॥

संवत्तरी वा वरसीतप काउसग्गमां जे एक स्थानके रह्यो
करी । पूज्यपदयुक्त जगवंत ॥

संवत्तरितवेणां । काउसग्गमि जो ठिन्त जयवं ॥

पूरण करी आवरी आपणी डुर करो पाप वा माठां कर्मप्रते श्री
प्रतिज्ञा ते जेणे ते । बाहुवली श्रीरुपजदेवजीना पुत्र

पूरियनिययपइत्रो । हरन्त डुरिआइं बाहुवली ॥ २ ॥

अधिर चलप्रते पण धिरअच रुजु सरलप्रते करे दुःखे पामवायोग्य
ल करे वांकां कार्य ते पण । कार्यनेपण तेम सुखे पामवायोग्यकरे

अधिरं पि धिरं वंकां--पि उजुअं दुल्लहं पि तह सुलहं ॥

दुःखे साधवा योग होय ते तपना महिमाये करी प्राप्त आय
काम सुखे साधवा योग । समस्त कार्य ॥ ३ ॥

दुस्सखं पि सुसखं । तवेण संपज्जए कज्जं ॥ ३ ॥

ठठ ठठ एटले वे वे करतो थको श्री महावीरस्वामीनो
उपवासना तप प्रथम गणधर जगवंत ॥

ठठं ठठेण तवं । कुणमाणो पढम गणहरो जयवं ॥

अक्कीणमहाणसो महालब्धी गणधरपद लक्ष्मीसहित इन्द्रज्जुती
आदे धणी लब्धीजवंत । गौतमस्वामी जयवंता वतों ॥४॥

अस्कीणमहाणसीन् । सिरि गोअमसामिन् जयन्त ॥४॥

सोजे वा ठांज चोथो चक्रव तपनां वले करी खेसोसदी आदे
ति सनतकुमार नामे । लब्धीन् पाम्यो ॥

फल जाणवुं ॥ ए ॥

जं किंर कुणंति मुणिणो । तवकप्पतरुस्सत्तंस्कू फलंए
नीआणे करी रहित करथो तप जे तेने तप करनारनी सुं प्रसं
विधिये एहवो ॥ सा प्रते हूं ॥

अनिआणस्स विहीए । तवस्स तवियस्स किं पसंसामो ॥
करूं जेणे तपे करी समस्त निकाचीत पण वा निश्चे कर्मने
नास कथां । ॥ १० ॥

किऊइ जेण विणासो । निकाइयाणंपि कम्माणं ॥ १० ॥
अती दुःखे कराय एवा तप जगतगुरु श्री नेमिनाथ प्रते कप्पे
नो कारक । पूठयाथी ते प्रज्जुए ते प्रस्तावे ॥

अइडुकरतवकारी । जगगुरुणा कन्हपुट्टिएण तया ॥
कह्यो ते मोहोटा आत्मानो समरुं चित्तमां श्री नेमिनाथजीनो
घणी । शीप्य ढंडणकुमार मुनि प्रते ॥ ११ ॥

वाहरिउ स महप्पा । समरिऊठ ढंडणकुमारो ॥ ११ ॥
प्रतिदिवसे सातजण प्रते वध करीने वा मारीने लीघी श्री
तेमां व पुरुष एक नारी । वीरजिन पासे दीक्षा ॥

पइदिवसं सत्तजणे । वहिऊणं गहियवीरजिणदिस्का ॥
डुकर अज्जिग्रहमां निरतो वा अर्जुनमाली मुनि सिद्धीपद पाम्यो
समस्त रक्त एहवो । ॥ १२ ॥

डुग्गाज्जिग्रहनिरउ । अऊणउ मालिउ सिद्धो ॥ १२ ॥
नंदीसरनामे आठमो द्वीप तथा मेरुपर्वतना शिखरने विषे एक
तथा रुचकनामे तेरमो द्वी फाले करी ॥

प तेन विषे निश्चे ।

ीसररुअगेसुवि । सुरगिरिसिहरेसु एगफालाए ॥

જંઘાચારણ વિચાચારણ જાય તપના મજાને કરીને શ્રી જિનપદિ
મુનિનંત તલ્પીવંત । મા ચંદનાર્પે એ અધીકાર જગવતી સૂચે

૨૦મા સતકનાળમા ગદેસામાંઠે ॥૧૧॥

જંઘાચારણ મુળિણો । ગજાંતિ તવપ્પજાવેણ ॥ ૧૨ ॥

મગધેદાનો રાજા જે શ્રેણીક વરણવ્યું વા ઘલાણ્યું સ્વમુસે શ્રી
તેના આગલ જેદનું । મહાવીરસ્વામીયે તપનું રૂપ ॥

સોળિયપુરનંત જેસિં । પસંસિદ્ધાં સામિણા તવોરૂવં ॥

તે શ્રી ધનાર્જી સાલિજ્ઞના વ તે ઘેહુ પણ પાંચમે અનુતરે
નેવી તથા ધનાકાકંદી મુનિનું । પોદોગ્યા ॥૧૪ ॥

ને ધન્ના ધન્નમુળિ । હુન્નવિ પંચુતરે પતા ॥૧૪ ॥

સાંજલોને તપ મુંદરીનામે પુત્રી જે તેનો આંબિલતપ નિરંતર
શ્રીરૂપજંદવની । વા આંતરા રહિત ॥

સુણિકળ તવ મુંદરિ । હુંમરીએ આંબિલાણિ અણવરયાં

સાઠ વર્ષપદ હજારપદસહિત કદો કેહનું ન કેપે વા ન ધુજે
પટલે સાઠહજાર વર્ષ સુધી । દેયું ધુજેજ ॥ ૧૫ ॥

સઠિવાસ સહસ્સા । જણ કમ્સ ન કેપણ હિયયં ॥૧૫॥

જે કીર્થે આંબોલનાં તપ ચાર વર્ષ સુધો શિવકુમાર તેણેજવે
જેવંને પાઠલતેવ । મુનિપણે ॥

જં વિહિશ્રમંચિજ્ઞતયં । વાગ્મ ચગિમાઠં સિવકુમારેણ ॥

તે દર્શ્યો શ્રી જંવુચ્ચામા વિમ્મય પામ્યો હેયામા કુણીક
ના રૂપ પ્રતે । નામે રાજા ॥ ૧૬ ॥

તે દદુ જંવુચ્ચં । વિમ્મહંત કોણિન રાયા ॥૧૬॥

જિનકલ્પામુનિ પગિહારિસુવા પ્રતિમા અંગીકારવંત સાધુ ॥
તપવંત સાધુ । યથા લંદો તપવંત સાધુનું ॥

જિણકલ્પિય પગિહારિશ્રી । પમિમા પમિવત્ર લંદપાર્ણિ ॥

सांजलीने तपनुं सरूप वा कोण बीजो धारण करे तप करवा
कथानक । नो गर्व ॥ १७ ॥

सोज्जण तवसरूपं । को अन्नो वहज तवगवं ॥ १७ ॥

मासखमण पासखमण एटले वलज्जद्र मुनि कुप्पवासुदेवनो ज्ञाह
महीनाना उपवास पन्नरदिन रूपवंत पण निश्चे वीरम्यो ॥

ना उपवास करनारो ।

मासद्रमासखवज्ज । वलज्जहो रूपवंपि हु विरत्तो ॥

ते जयवंतो वरतो रणमां प्रतिबोध करतो स्यापद जे वनचर
वसणहारो । सिंह मृगादि दजारोने ॥ १८ ॥

सो जयज्ज रत्नवासी । पद्मिवोहिअसावयसहस्सो ॥ १८ ॥

धरदरी वा कंपीप्रध्वी, जलइत्या । समुद्र, हात्या समस्त कुलगि
वा हालकल्लोल थया । री हीमवंतादि ॥

थरहरिअ धरं ऊलहल्लिय-सायरं चल्लियसपलकुलसेलं

जे करतो हूत जयवंतो वर संधनुं कट निवारणअर्थे करधुं लाए
तोअरीविष्णुकुमार मुनीश्वरा जोजननुरूप ते तपनुंफल जाणवुं ॥ १९ ॥

जमकासि जयं विण्ह । संघकए तं तवस्स फलं ॥ १९ ॥

शुं घणुं वा बहूवा केहेवात्री जे कोइने पण किडांड कांड सुग
वा ज्ञणवात्री । प्रते ॥

किं बहुणा जणिणां । जं कस्सवि कल्लवि कन्नविमुत्ताइं
दिसेठे जुवन वा ओकते । निहां तप तेज कारण निश्चे एटने सम
मप्ये । स्त सुखनुं मुख्य हेतु तप तेज ॥ २० ॥

दीसंति जयणमये । तत्र तयो कारणां चय ॥ २० ॥

॥ इति तपममुदाय संश्लेष

॥ इति तपकुलकं समाप्तम् ॥

हवे ते तपमां ज्ञाय मले तो निर्जराहेतु तप आय, माटे लगतुंज

॥ जावकुलक लखीए वीए ॥

॥ अथ जावकुलकं लिख्यते ॥

कमठनामे अज्ञान तपकरी अ । वोढामणुं प्रलयकाल वा कळपांत
सुरदेव धयो तेथी कमठ असुर कालना सरखुं मेघनुं पाणी तेमां
देव तेणे घुरवेदरे रघुं । बोलवा माटे ॥

कमठासुरेण रघुं-मि जीसणे पलयतुल्लजलबोले ॥

तोदे पण ठकाय जीवतुं हित । परणो एहवो जयवंतो वर्तो श्री
चित्तवता जावथो केवलज्ञा । पार्श्वजिन प्रेवीसमो तीर्थकरा ॥१॥

नादि गुणलक्ष्मी ।

जावेण केवललक्ष्मि । विवाहित जयउ पासजिणो ॥१॥

चुना वीनानुं तंबोल सोजा पास विना वा खटाइ वीना यन्त्रा
न पामे रंग न आपे । दिके न थाय जेम रंग ॥

निचुन्नो तंबोलो । पासेण विणा न होइ जह रंगो ॥

तेम दान झील तप जावना ए निफल जाणवा धंतःकरण
चारे पण । शुद्धज्ञाय विना इति तत्त्वं २

तह दाणसीलतयज्ञा-वाणाउ । अहलाउ जावविणाणा ॥

मणि, रत्न, मंत्र, उद्यो वा यंत्र, तंत्र तथा देवतानी उपासना
जन्नीयुटो । पण निधे ॥

माणि मंत नसहीणं । जंतपतंताण देवयाणंपि ॥

एटलांवानां ज्ञाय विना नदी निधे कोइने देखाय वा आपे
लिख्पणाने । लोकमां ॥ ३ ॥

जावेण विणा सिद्धी । न ह कस्सइ दीसई लोण ३

जली जावनाने वसे करीने । प्रसन्नचंद्राजरूपी वेपना मांघेरी

तांजलीने तपनुं सरूप वा कोण बीजो धारण करे तप करवा
कथानक । नो गर्व ॥ १७ ॥

सोऊण तवसरूपं । को अन्नो वहन तवगवं ॥ १७ ॥

मासखमण पासखमण एटखे वलजद्र मुनि कृष्णवासुदेवनो जाइ
महीनाना उपवास पन्नरदिन रूपवंत पण निधे वीरम्यो ॥

ना उपवास करनारो ।

मासद्रमासखवन् । वलजद्रो रूपवंपि हु विरतो ॥

ते जयवंतो वरतो रणमां प्रतिबोध करतो स्वापद जे वनचर
वसणहारो । सिद्ध मृगादि दजारोने ॥ १८ ॥

सो जयन् रत्नवासी । पद्धिबोहिअसावयसहस्सो ॥ १८ ॥

धरदरी वा कंपीप्रच्छी, जलदस्या । समुद्र, दाल्या समस्त कुलगि
वा दालकल्लोल थया । री दीमयंतादि ॥

थरहरिअ धरं ऊलहलिय—सापरं चलियसपलकुलसेलं

जे करतो हूठ जयवंतो वर संघनुं कष्ट निवारणअर्थे करघुं लाग
तोथीविष्णुकुमार मुनीश्वर । जोजननुरूप ते तपनुंफल जाणवुं ॥ १९ ॥

जमकासि जयं विण्हु । संघकए तं तवस्स फलं ॥ १९ ॥

शुं पणुं वा बहुवा केहेवाथी जे कोइने पण किदाइ कांड सुग
वा ज्ञसवाथी । प्रते ॥

किं बहुणा जणिणां । जं कस्सवि कद्वि कन्न विसुद्धाई
दित्तेवे जुवन् वा लोकते । निहां तप तेज कारण निधे एटखे सम

मप्ये । स्त मुमनुं मुख्य हेतु तप तेज वे ॥ २० ॥

दीसंति जयणमये । नत्त तथो कागणं चय ॥ २० ॥

॥ इति तपममुदाय संशुर्णम्

॥ इति तपकुलकं ममाप्तम् ॥

देव ते तपसां जाव मले तो निर्जेरादेतु तप थाय, माटे लगतुंज

॥ जावकुलक लखीए ठीए ॥

॥ अथ जावकुलकं लिख्यते ॥

कमठनामे अज्ञान तपकरी अ । त्रोदामणुं प्रलयकाल वा कटपांत
सुरदेव थयो तेशी कमठ असुर कालना सरखुं मेघनुं पाणी तेमां
देव तेणे पूरवेंदरे रच्युं । बोलवा माटे ॥

कमठासुरेण रइयं-मि जीसणे पलयतुल्लजलबोले ॥

तोदे पण ठकाय जोवनुं हित । परएयो एहवो जयवंतो वसों श्री
चिंतवता जावथो केवलज्ञा । पार्श्वजिन त्रेवीसमो तीर्थंकरा॥१॥

नादि गुणलक्ष्मी ।

जावेण केवललक्षिं । विवाहिठ जयउ पासजिणो॥१॥

चुना बीनानुं तंबोळ सोजा पास बिना वा खटाइ बीना वस्त्रा
न पामे रंग न आपे । दिके न थाय जेम रंग ॥

निचुन्नो तंबोळो । पासेण विणा न होइ जह रंगो ॥

तेम दान शील तप जावना ए निफल जाणवा अंतःकरण
चारे पण । शुद्धजाव बिना इति तत्त्वं २

तह दाणसीलतवजा-वणाउ । अहलान जावविणा॥१॥

मणि, रत्न, मंत्र, उग्रथी वा यंत्र, तंत्र तथा देवतानी उपासना
जमीबुटो । पण निश्चे ॥

मणि मंत उसहीणं । जंतयतंताण देवयाणंपि ॥

एटलावानां जाव बिना नही निश्चे कोइने देखाय वा आपे
सिद्धपणाने । लोकमां ॥ ३ ॥

जावेण विणा सिद्धी । न हु कस्सइ दीसई लोए ३

जली जावनाने वसे करीने । प्रसन्नचंद्राजरूपी त्रेवमो मात्रेकी

સુહજાવણાવસેણં । પસન્નચંદો મુહુત્તમિત્તેણ ॥
 સ્વપાવીને કર્મ જે ધનધાતી પામ્યો કેવલજ્ઞાન તે જાણે કરી
 રૂપ ગાંઠ પ્રતે । ને, માટે જાણ તેજ મુખ્ય ઠે ॥ ૪ ॥
 સ્વવિક્ષણ કમ્મગંઠિં । સંપત્તો કેવલં નાણં ॥ ૪ ॥
 શુશ્રૂષંતો વા સેવના કર આપણી ગુરુણી ચંદનવાલાને ને નિં
 તી ચરણે વા પગે । યા કરતી પોતાનાં હુણ પ્રતે ॥
 સુસ્મૃસંતી પાણં । ગુરુણીણં ગરહિક્ષણ નિયદોસે ॥
 ઉપન્યું વા ધયું સર્વોપરી જ્ઞાન એહવી મૃગાવતી સાધ્યી જયવંતી
 કેવલજ્ઞાન ક્ષયથેઃ । વર્તો શુદ્ધજાણે કરીને ॥ ૫ ॥
 ઉપ્પન્નદિવ્વનાણાં । મિગાવર્ણં જયન્ત સુહજાયા ॥ ૫ ॥
 જગચંત વા પૂજ્ય દ્વિલાચી મોહોટાં વાંત ઉપર જે સમસ્ત
 પુત્ર મુનિ । નટણીમોહે ચરુધો ॥
 જપયં દ્વિલાઇપુત્તો । ગુરુણ વંસંમિ જો સમારુઠો ॥
 નિદાં રદે દેવ્યીને મુનિગજ કોઈ તેથી જાણ્યો શુદ્ધતાન તેથી
 પ્રદમ્બના ધર્મમાં ગૌચરિણ ગણ્યા । કેવલ જ્ઞાનો અયો ॥ ૬ ॥
 વટ્ટુણ મુણિવર્ણિં । સુહજાયા કેવલ્લી જાઉં ॥ ૬ ॥
 કવિલ્લનામે વ્રાહ્મણ તે મુનિ । અગોકવનિકા નામે વાદોમાંથી
 આપણાં મનથી તે ॥
 કવિલ્લોચ્ચવંતણ મુર્ખા । અસંગવણિઆટમયપારં ॥
 જહા તાહો તહા જોહો, જાહાવોહો । ધ્યાતો અકો અયો જહા
 પવહણાં સંમાસા કળય કહું, કોઈ ॥ જાવંતઅનુક્રમે કેવલં સિદ્ધિ
 એ ન નાહક ॥ ૭ ॥ આશાનો અર્થ ॥ ૭ ॥
 જાહાજાહનિવય । જાવંતો જાણજાહમર્ગ ॥
 નદમ્ । મામપમણાદિક્ક મ્હા વાગીનુદન વા કંઈશદિક્ક જન

धुने निमंत्रणा पूर्वक । आदार जे तेणे शुद्धतावधी ॥
 खवगनिमंतणपुर्व । वासियजत्तेण सुद्धतावेण ॥
 खातो थको केवलज्ञान प्रते । पाम्यो श्री कूरगमूनामा मुनि॥७॥
 भुंजंतो वरनाणं । संपत्तो कूरगमूना ॥ ८ ॥
 पाठ्यना जवमां आचार्यपद ज्ञाननी आशातना वा अवज्ञा ते
 हूते पण कीधी । ना प्रज्ञावे दुर्मेध वा मूर्ख ॥
 पुष्टजवसूरिविरड्य—नाणा सायण पज्ञाय दुम्मेहो ॥
 आपणुं नाम ध्यातो थको । मास्ततुय मुनि केवलज्ञानी थयो ए॥
 नियनामं जायंतो । मास्ततुतो केवलीजाच ॥ ९ ॥
 दापी उपर चनी आवती रुद्धी देखीने कोनी श्री रुपजदेव
 हवी ते । स्वामीना अतिशयादिकनी ॥
 हठिंमि समारूढा । रिद्धिं दतूण उत्तज्जसामिस्त ॥
 तेज वखते शुध ध्यान ध्या मरुदेवी स्वामीनी श्री आदिनाथनी
 ती थकी । माता सिद्धी पामी ॥
 तस्कण सुहज्जाणेणं । मरुदेवी सामिणी सिद्धा ॥१०॥
 प्रतिजागरण वा वेयाच शंघानुं बल हीण थएलुं एइवा श्री अ
 च करती थकी । श्रीकापुत्र आचार्य उपरे जत्तिवंतने ॥
 पम्जिजागरमाणीए । जंघावलखीणमन्निआपुत्तं ॥
 संप्राप्त वा पामी केवल नमो नमो श्री पुष्पचूला नामे केव
 ज्ञान प्रते एवी । ली साध्वी प्रते ॥ ११ ॥
 संपत्त केवलाए । नमो नमो पुष्पचूलाए ॥ ११ ॥
 कोनीनदिन्न सेवालादि पन्नर गौतमस्वामीये दिघो दिक्का प्रते
 तें तापस अष्टापदे रहलाने ।
 पनरसय तावसाणं । गोअमनामेण दिन्न दिस्काणं ॥

तेमने उपन्युं केवलज्ञान शुद्धावे करी तेथी नमुहुं ते केवलो
शास्त्री ते कहेंगे । जगवंतोने ॥ १२ ॥

उप्पन्न केवलाणं । सुहजावाणं नमो ताणं ॥ १२ ॥

जीव जे तेने सरीर जे देह जेद जे जुदापणुं जाणीने समा
ते थकी । धीपणाने पाम्या एवाने ॥

जीवस्स सरीरात्त । जेअं नात्तं समाहिपत्ताणं ।

घाणीमां पीलतां प्राणांत कट्ठ खंवकसूरिना शिष्य तेमने नमस्का
मां उपजाव्युं केवलज्ञान एवा ॥ १३ ॥

उप्पाम्मिनाणाणं । खंदगसीसाण तेसि नमो ॥ १३ ॥

श्री वर्द्धमान प्रज्जुना चरण पूजवानी वांटा सहित आवती
कमल प्रते । हई नगोरुना फले करी ॥

सिरि वद्धमाणपाए । पूअर्त्ती सिंदुवारकुसुमेहिं ॥

उत्तमजावे करीने देवलोके । दुर्गतानामे स्त्री सुखने पामी ॥ १४ ॥

जावेणं सुरलोए । दुग्गइनारी सुहं पत्ता ॥ १४ ॥

जावे सहित जुवनस्वामी वांदवाने रुक्को पण वाव्य
श्री महावीरने । धी नीकली चाख्यो ॥

जावेण जुवणनाहं । वंदेत्त दुदरोवि संचलित ॥

जतां श्रेणीकना घोराने प पोतानेज नामे उअखायां तेयो द
गे मरण पामीने वचमां । दुर्गनामे देव श्रेयो सौवर्मे ॥ १५ ॥

मरिक्का अंतगले । नियनामंको सुरो जात्त ॥ १५ ॥

एक जाडए साधुव्रत लीधुं बीजे पाणीना पुर करी जंगल । एद
जाडए राज लीधुं एक उदरना । वो नदीए ॥

विग्याविग्यमहाअर । उदगम्म जंगण जरिअमग्गिआण ॥

पोताना म्यामीय तत्रा मुनिप तिवार दीपो नदीए मारग

कहे हूते आचीकाने ॥ ६ ॥ ते जावना नशपी ॥ १६ ॥

जणिआड साविआए । दिन्नो मग्गुत्ति जाववसा ॥ १६ ॥

श्री चंरुद्धनामे आचार्य गुरूपे । मास्चोत्रको पण मंमनाप्रदारेकरी
सिरिचंरुद्धगुरुणा । तामिज्जंतोवि दंमघाएहिं ॥

तेज अचसरे तेमनो नवदी शुद्ध लेशाये ते केवलज्ञानी अयो
क्षित साधु क्षीप्य ॥ १७ ॥

तज्जालं तस्सीसो । सुहलेसो केवली जाउ ॥ १७ ॥

जे नहि निश्च जण्यो वा क जीवने यथे वा इएये पण समिती
ह्यो कर्मनो बंध । गुप्तीयंतने ॥

जं नहु जणिउ बंधो । जीवस्स वहेवि समिद्धगुत्ताणं ॥

ते जाव तीहां प्रमाण ठे । पण नशी प्रमाण जाव बोना एक
लो कायव्यापार ॥ १८ ॥

जावो तत्तपमाणं । न पमाणं कायवावारो ॥ १८ ॥

जाव तेज निश्चे परमार्थ वा जाव तेज आत्मधर्मनो साधक वा
उत्तुरुष्टो अर्थ ठे । सखाइउ कह्यो ठे ॥

भाव चिअ परमत्तो । भावो धम्मस्स साहउ भणिउ ॥

समकितनुं पण बीजजूत । एकलो जावज निश्चे कहेठे जगत्गुरु
तीर्थकर गणधरादि ॥ १९ ॥

सम्मत्तस्सवि बीअं । भाव चिअ विति जगगुरुणो १९

ते माटे शुं घणुं कहेवे करी एक तत्त्वनी वात सांजलो हे महा
ने । सत्त्व प्राणीगण ॥

किं बहुणा भणिणं । तत्तं निसुणेह भो महा सत्ता ॥

मोक्षमुखनां बीजरूप वा जूत । जीवने सुखनोषरणदारो जावजठे २०
मुखसुहवीयजुत । जीवाण सुहावहो जावो ॥ २० ॥

ए गेने दान शीज नर जावना जे करे शक्ती जक्तिये तपर
मेने । हुतो नर पुरुष ते ॥

इयदाण मीज तव जा-वणाउजो कुणउ सति जति परो
देवमाना हुंइना समुह तेणे पूर्य अनीरान् वा थोदासातमां ते
एइजो वा ए वा कुवत वरताण पासे मोरुनां सुग मेने ॥२१॥

आवनुं नाम सुवन्दे देवेइसुगिहनुं ।

देविदेविदेवमहिजे । अइग मो ललइ सितिसुने ११

ए मासे जाव कृपक दयासे संपूर्णमे ॥

॥ इनि जावकुलकं समाममे ॥

इहे करेइएव एवजे जेदाए ते समान कुपक ललीये डीए ॥

॥ अय उपेइअमन कोज ॥

इहेइएव एवजे जेदाए उ । नाज वसाह्या उ समान मोरुना
पासउ जेणे ॥

ललइसुगिहनुं । नाविअनीमिमदोसदेममे ॥

इहेइएव एवजे जेदाए उ । करुंउ वांदा नमोने वनेमान शान
ए अमे उ देवना परव । नविन आ वागजिन मेने ॥ १ ॥

ललइसुगिहनुं । वृद्धे नमिदाम् नीर्गजय ॥ १ ॥

इहेइएव एवजे जेदाए उ । इहेइएव एवजे जेदाए उ ।
मेने वावउ मया । वा वरा मयावे मयाव वया ॥

इहेइएव एवजे जेदाए उ । इहेइएव एवजे जेदाए उ ।

इहेइएव एवजे जेदाए उ । इहेइएव एवजे जेदाए उ ।

इहेइएव एवजे जेदाए उ । इहेइएव एवजे जेदाए उ ।

इहेइएव एवजे जेदाए उ । इहेइएव एवजे जेदाए उ ॥१॥

ગ્રહચર્ય વા શુદ્ધ આચાર ન ન સંવાસ વસીજે માઠા આચારી
નીશ્વે જાગીએ । સાથે ॥

સીલં ન હુ સંમિજ્ઞ । ન સંવસિજ્ઞ સમં કુસીલેહિં ॥
જલા ગુરુનું હીતવચન ન ગ્રહં શ્રી જિનેશ્વરના મુનિધર્મનો એજ
ધીયે । ઉત્કૃષ્ટો અર્થ ॥ ૩ ॥

ગુરુવચનં ન સ્વલિજ્ઞ । જડનજ્ઞધર્મપરમત્તો ॥ ૩ ॥
ચપલ વા અજતનાયે ન ચા કુલધર્મ મર્યાદા ઉપરાંત ન ગદ્ગ
લીયે પંથ જોડે ચાલવું ટ વેપ ધરીયે ॥

ચવલં ન ચંકમિજ્ઞ । વિરજ્ઞ નેવ ગપ્તમો વેસો ॥
વાંકો દૃષ્ટીયે ન જોડેયે ત રીતાણા પળ વોલે શું બાળીઆ નર
મદૃષ્ટીથી જોવું । તેવા પુરુષને ॥ ૪ ॥

વંકં ન પલોજ્ઞ । નૃઠાવિ જાણંતિ કિં પિસુણા ॥૪॥
વશ કરીયે આપણી જીજ્ઞાસા વા વિણા વિચારનું નહોત કરીયે કો
રસના ઇંદ્રિયે । ઇ કાર્ય પ્રતે ॥

નિઘ્રમિજ્ઞ નીઘ્રજીહ । અવિઘ્નારિઘ્ર નેય કિઙ્ગકઙ્ગ
ન આપણો જલો જે કુલા તો તે નર પ્રતે માઠો કોપેલો શું કરે
ચાર તેને લોપીએ ॥ પાંચમો અરે વા કલિકાલ ॥૫ ॥

નકુલજ્ઞમોઘ્ર લુપ્પજ્ઞ । કુવિઙ્ગકિં કુળજ્ઞકલિકાલો ॥૫॥
કોડને મર્મવચન ન વોલીજે કોડને પળ કુરુ કલંક ન દોઝીએ
ડુલ્લેસુ । કોડે કાલે ।

મમ્મં ન ગ્રહવિજ્ઞ । કસ્સવિ આલં ન દિજ્ઞ કયા ॥
કોડને પળ ન આકોસ ડુ એ સંત સ્વજનનો મારગ એમ ડુર
રવચન વોલીયે । જાણવો ॥ ૬ ॥

કોવિ ન ગ્રહમિજ્ઞ । સજ્ઞાનમગ્નો ઇમો ડુર્ગો ॥૬॥

सर्वने वा सर्व प्रकारे उप न विसारवो परजने उपगार कस्यो ते
गार करवो । प्रते ॥

सबस्स उवयारिऊइ । न पम्हसिऊइ परस्स उवयारो ॥

डुखीत दीनप्रते यथाशक्ति उपदेश हीतवचन एज जाण मा
आधार दीजीये । ह्या पुरुषोन्नो ॥३॥

विहलं अवलंविऊइ । उवएसो एस विउसाणं ॥ १ ॥

कोइनी पण न प्रार्थना की कोइये कांइ पण प्रार्थना करी होय
जीये । तो न जंग करीये ॥

कोवि न अप्रवृत्तिऊइ । किऊइकस्सवि न पव्वणाजंगो ॥

दीन दयामणुं वचन न वो जीवीये जोइं सुधी आ जीवलो
लीये । कमां तोहां सुधी ॥ ८ ॥

दीणं नय जंपिऊइ । जीविऊइ जाय जिअलोए ॥ ८ ॥

आपणी न करीये प्रसंसा गु निंदीजे डुर्जनने पण निधे न कोइ
पावर्णन । काले पण ॥

अप्पा न पसंसिऊइ । निंदिऊइ डुक्काणोवि न कयावि ॥

घणुं घणुं न दमीये, डुल्लनुं मूल पामीये मोटाइपणुं तेम चा
दासमाहनी ठे । ततां ॥ ९ ॥

बहुं बहुमो न दमिऊइ । लपइ गुरुअत्तणं तेण ॥ ९ ॥

वैरीनो न विश्वास वा जहंगो कोइकाले पण ठगोये नही नित
करीये । वाम रामे तेने ॥

रिच्छणो न वीममिऊइ । कयावि वंचिजए न वीगजो ॥

नकस्यागुलना लोपकइये । ए प्रकारे न्यायमार्गनी रचना भाषणी
न कयथेहि दविऊइ । एगो नायम्म वीगंदा ॥ १० ॥

गत्रो अइये जज्ञा गुण वा बांधीये गग नही गाया म्हेन

जला गुणीने देखीने ।

रहीत नर साथे ॥

रचिऊ सुगुणेषु ।

बद्यइ राज न नेहवप्रेसु ॥

करीये पात्रनी परोक्षा ।

दक्ष माह्याने एज कसवटी हीम
परीक्षा पापाण तुळ्य ठे ॥ ११ ॥

किऊइ पतपरिरका । दस्काण इमो अ कसवटो ॥ ११ ॥

न अकार्यने आदरीये वा अं । आपणो आत्मा पानीजे नही निंद
गीकरीये ।

नीक वचनमां ॥

नाकळ मायरिऊइ ।

अप्पा पामिऊए न वयणिजे ॥

न साहासीक प्रते तजीये वा । उज्जा राखीये ते गुणे जगत्मांदाध
गेनीये कष्ट आवे तोपण । ॥ १२ ॥

न य साहसं चडूइ । उप्पिऊइ तेण जगहत्तो ॥ १२ ॥

कष्ट आवे पण न मुजार्थे । न मुकीजे आदत्या मारगनुं मा
न नाम मरणांते पण ॥

वसणेवि न मुप्पिऊइ । मुच्चइ माणो न नाम मरणेवि ॥

जहमीनो क्षय वा नाश पाय । व्रत तरवारनी धार समान होय
पण दान दीजे योग्य ।

निश्चे धीर पुरुषने ॥ १३ ॥

विहवस्वएवि दिऊइ । वयमसिधारं खु धीराणं ॥ १३ ॥

धणो स्नेह न धरीये वा । रीतावुं नही स्नेही उपर पण नी
बहीये कोइथी ।

रंतर ॥

अइनेहो न वहिऊइ । रूसिऊइ नय पिएवि पयदिहं ॥

वधारीजे नही कलद वा व जलांजली आपीये दुःखने एम दुः
खान कोइथी ।

खमार्ग तजीये ॥ १४ ॥

वधारिऊइ न कली । जलंजली दिऊइ दुहाणं ॥ १४ ॥

न माठा साथे वसीये मा । बालकथी पण प्रदण करीये आपणा

गे संघ न कीजे । दीतनुं वचन ॥

न कुसंगेण वसिऊइ । वालस्सवि धिप्पणं हिअं वयणां ॥
अन्याय मार्गधी नीवती जे । न धाय मातुं बोलवुं कोइने आप
वा पावा उत्तरीजे । णुं ए रिते ॥ १५ ॥

अनयानु निवट्टिऊइ । न होइ वयणिऊया एवं ॥ १५ ॥
वैजव लद्धमोए नीधे न अ । न सेव करीए निर्धनपणामां पण ॥
हंकार वा माचवुं करीये ।

विह्वेवि न मच्चिऊइ । न विसीइऊइ असंपयाएवि ॥
प्रपतो जे क्षुभीत्रे, सुख डुले । न दोष सारेमाठे योगे तो आपण
समजाये-राग द्वेष रहीतपणे । ने संताप ॥ १६ ॥

यट्टिऊइ समजाये ॥ न होइ रागरागइ संतापो ॥ १६ ॥
वरणदीजे सेवकना गुण । पावन्न न कहीए । वीकराना गुण न
तेइने समझ- प्रतडा, पावन्न कहीए ॥

यत्तिइट्ट जिघगुणो । न परस्सं नय सुअस्स पञ्चखं ॥
स्त्री नारीनातो न प्रतक न न नाश पांमे जेणे करी आपणुं
पावन्न गुण कहीए । मोहोटापणुं ॥ १७ ॥

महिलानु नोन्नयाविट्ट । न नम्मणं जेण माहण्यं ॥ १७ ॥
बोलीए दीनकारी वचन । करीए वीनप, देण दान ॥

जंपिइट्ट पिअवयणा । किइइ विणानुअ दिऊण दानां ॥
कोइमां गुण जण्णाए तो ते । न अमृत मंत्र गर्वने यश वा
गुण प्रदण करीए । आयत करवानो ॥ १८ ॥

परगुणमहाणे किइट्ट । अमृतमन वर्मीकणां ॥ १८ ॥

इत्ताए वा उचान अ समान दाजे दुर्जन नीम्नेही नाने
दण्ड अवि बोउवुं । वण यत्तामा ॥

પન્નાવે જંપિઝ્ઝ । સમ્માણિઝ્ઝ સ્વલોવિ વહુમયે ॥
 ન તજીએ નીજનું પરનું વિશે । સમસ્ત અર્થ તેમ ચાલે તેના
 પપણું । સિદ્ધ થાય ॥ ૧૯ ॥

નઝ્ઝ સપરવિસેસો । સયલજ્ઞા તસ્સ સિયંતિ ॥ ૧૯ ॥
 મંત્ર તેત્ર વિદ્યા ન જોઈસ । જઈસ નહી પરના ઘરમાં એકલો બી
 જાદિક બીના ॥

મંતંતાણ ન પાસે । ગમ્મઈ નઈ પરગ્ગહે અવીણહિં ॥
 આપણી આદરી પ્રતીજ્ઞા જલું કુલીણપણું તેહને હોય એ
 વા વ્રત પાલીએ । રીતે ॥ ૨૦ ॥

પમિવત્રં પાલિઝ્ઝ । સુકુલીણતં હવઈ એવં ॥ ૨૦ ॥
 મીત્રને ઘેર જમીએ મીત્ર । પૂઠીએ મનમાં વિચાર ઉપજે તે
 ને જમાનીએ । પૂઠે તેહને કહીએ આપ ॥

જુંજઈ જુંજાવિઝ્ઝ । પુઠ્ઠિઝ્ઝ મણોગયં કહિઝ્ઝ સયં ॥
 તાર વસ્તુ મીત્રને ફીજે, મીત્ર । જો યાંગીએ જીવારે નિશ્વજ સ્નેહ
 આપે તે લોજીએ જોગ વસ્તુ । મીત્રપી તો ॥ ૨૧ ॥

દિઝ્ઝ લિઝ્ઝ ઊચિઅં । ઇત્તિઝ્ઝ જઈ ચિરં પિમ્મં ॥ ૨૧ ॥
 કોઈને પણ ન અપમાન ફી । ન ગર્વ કરીએ દાનાદિક ઠટે ગુણે
 જીએ । પોતાને ॥

કોવિ ન અવમત્તિઝ્ઝ । નયગધિઝ્ઝ ગુણોહિં નિઅણહિં ॥
 ન વિસ્મય વા અચરીજ ચીતમાં । ઘણાં રત્ને કરી જે માટે એ
 લાવીએ જગમાં કાંઈ અચરીજનથી ॥ પ્રજ્ઞી જરી ઠે ॥ ૨૨ ॥

નય વિમ્હનવહિઝ્ઝ । વહુરયણા જેણિમા પુહવી ॥ ૨૨ ॥
 આરંજ વા પ્રથમ કાર્ય હલ । કરીએ કામ મોહોટું પણ પઠીથી ॥
 વો વા યોમો ફીજે ।

आरंजिऊ लहुअं । किऊ कऊमहंतमवि पन्ना ॥

न आपणुं उत्तुष्टपणुं ते पामीए मोदोटाऽपणुं जेणे करीने
कीजीए । ॥ १३ ॥

नय उकरिसो किऊ । लपुग गुरुअत्तणं जेण ॥ २३ ॥

ध्याइए श्री परमात्मा आपणा समान गणीए बीजा जी
वीतराग देव प्रते । बोने ॥

जाइऊ परमप्पा । अप्पसमाणो गणिऊ परो ॥

करीएनही राग द्वेष कोइने । ठेदीजे एअ चाखतां संसारनां दुःख
केवारे । प्रते ॥ २४ ॥

किऊ न राग दोसो । विजिऊ तेण संसारो ॥ २४ ॥

ए रीते जला उपदेशरूप । जे प्राणी ए रीते आपे जली आप
रत्ननी माला । ए हृदये वा कंठे ॥

उवएसरयणमालं । जो एवं ठवइ सुठु निअकंठे ॥

ते प्राणीने नीरूपइव जे मोक्षनां । बहस्रले आबी रमे पोतानी इ
सुखनी लक्ष्मी । ज्ञाए ॥ २५ ॥

सो नर सिवसुहृदही-वत्तयले रमइ सच्चाइ ॥ २५ ॥

ए रीते थयो उपदेशरत्ननो जंदार संपूर्णम् ॥

॥ इति उपदेशरत्नकोशः समाप्तम् ॥

॥ अथ शास्वता जिननामादि संख्या स्तवनं ॥

प्रथम शास्वताजिन चार नामे ठे श्रीचंचानन३ श्रीवारिपेण४ता
ते कहेठे, ज्ञान अतिशय लक्ष्मी । मान्य केवलीरूप तारागणमां
वंत रुपज्ञानन१ श्रीवर्द्धमान२ । चंडमा समान ते प्रते ॥

सिरि चसहवद्धमाणं १ । चंदाणणइवाग्गिसेण४जिणचंदं
नमीने शास्यता जिन जवन वा । संख्या वा गणतिनुं समस्त व
प्रासादनी । रणव करुंहुं हुं ॥ १ ॥

नमिउं सासय जिण जव-ण संग्य परिकित्ताणं काहं १
जोतपीदेव व्यंतरवेयने वि। सातक्रोम बहोत्तेरलाख जुवनपतिदेवता
पेअसंख्यात जिनजुवनगे ने विपे जिनघरे ७३२०००००६हरां ॥

जोइवणेसु असंख्या । सग कोमि विसयरिल्लस्सजवणेसु
चोगासीलाख सत्ताणुं । हजार भेवीस उल्लोके जिनप्रामा
द ने ८४७७०२३ देहरां ॥ २ ॥

चुलसी लखा सगनवइ । मद्धस्स तेवीमुयगिल्लोण ॥३॥
द्वे चारचारणानां देहरां गणा । चार चार जिनजुवन कुंमलदीप
वेछे, वायनप्रासाद नंदीश्वरघा । रुचकदीपनां एटले ३ दीपनां म
ठमा दीपनां । ली भाठ जिनघरे ७ ॥

वायत्रा५नंदीसर-यरंमि चठ४चठ४ कुंमले रुअग्रं ॥
ए व्रण स्थानकनां मली भाठ व्रण छारनां बाही रक्षांते तबं वि
जिन जुवन चार छारनां ७ । नजुवन ॥ १ ॥

इअ सठी चठवारा । तिडुवारा सेम जिणजयणा ॥३॥
प्रत्येक द्वारे एटले चारणा । मुवमंरुप रंगमंरुप तेवार पढी ॥
चारणाने पोपे ।

पत्तेअं बारिसु । मुहमंरुप रंगमंरुपे ततो ॥
मणिमप पीठ वा चांतरो । धुजे ते उपर चारे दिनने विपे चार
तेह मणिपीठना उपर । पढिमा वा जिनविं ॥ ४ ॥

मणिमपपीठं तडुवरि । धुजे चउदिसिसु चउ पढिमा ४
तेवार पुंठे मणिपीठनुं ५ । तेवार पुंठे अशोकवृक्ष तेवारपढी ५मं

મગ્ન ના જોડલું । ધ્વજ તેવાર પઠી પુસ્કરણી વાગ્યે ॥
તત્તો મળિપીઢ જુગે । અસોગ ધમ્મચરુઅ પુસ્કરણી ॥

જુવન જુવન પ્રતે પ્રતિમા મૂ । મધ્યે એકસો આઠ ૧૦૮ છે પ્રતિ
લ ગજારા- દિસીએ સતાવીસ ॥ ૫ ॥

પદ્મજ્વળાં પદ્મિમાણાં । મધ્યે અદ્વુતર સપં ચ ॥ ૫ ॥
હેતે તે શાસ્ત્રી પ્રતિમા કે । પાંચસેં ઘનુપતી છે લઘુ ના નાદા
વધી છે, તેહનું માન કહેવે । ની સાત હાથની છે ॥
પ્રતિમા નવી મોઢોટી ।

પદ્મિમા પુણ ગુરુઆન । પાળ ધણુસય લહુઅ સત્તહજ્જાન
તે જીદાં છે ? મળિમય પીઠીકા । સિંહારાન ઉપર થેઠી ત્હમી
ઊપર રેવડાંમાં । છે ॥ ૬ ॥

મળિપીઠે દેવજી-દયમિ મીહામળાનિસજ્જા ॥ ૬ ॥
તે ત્રિનપ્રતિમાને પૂજે ત્રી । પ્રતિમા છે ત્રિનેશ્વરના મહામીથે પ્રતિ
ઉપધાર । મા ચામર ધારક છે ।

જિણપિઠે મુનથગા । પદ્મિમા જિણાનિમુલ દુત્તિગમમથરા
નારદેવ, નૃતંદવ, જરુદાવ । કુંદધારા આજ્ઞાધારી ત્રિનેશ્વરના સા
પ્રતિમા । પ્રતિમાએ એમ એકાદકતિ
ન પ્રતિમા પ્રતે ચર્માગાર અગીમાર
પ્રતિમા ઉપધાર આરેતી છે ॥ ૭ ॥

નામગ્નૃઆગ્નકાગ્ન । કુરુધગાગ્ન જિણમુલ્લા શેદાં ॥ ૭ ॥
હેતે તે ત્રિનપ્રતિમાના અંગો । વગતી, શાકતી, વાવતી ત્રમી ।
સંદેશકતી, રત્નમેજાકેદેવે । ત્રીજા નાવનું મહત્વા રાંતે વળે છે ॥
શ્રી મહા. મહિ પુવ્વક,

નિશ્ચિન્ન મહિનૃઆગ્ન કર કેમ મહિતીર નાવુમળા

अंक रत्न समान नख तथा आं । अंतं ठेदमे गते वर्णं ठे तेमज
ख जाणवी । नासिका ॥ ८ ॥

अंकमया नह अन्नी । अंतो रत्ता तहा नासा ॥ ८ ॥
आंखनी कीकी तथा । आंखनी दल जे पांयण तथा जमुद जेजांय
रोमराइ वा रोमथेणी । ए तथा मूर्चकेश एटलां श्याम रत्नमय ठे ॥
ताराइ रोमराइ । अन्निदला जमुहि केस रिठमया ॥
स्कटिकमय एटले उज्ज्वलवर्णमय । मस्तक ठे परवालाना वर्णस
दंत जाणया इवे वज्रमय । मान होठ ठे ॥

फालिह मय दसण वयरम—य सीस विहुममया ठठा ए
सोनावर्णमय हींचण तथा । शरीरपटी, नासिका, कान, जाल वा
जंघा ठे । कपाल, माथल ते सर्वे सोनावर्ण ठे ॥

कणगमय जाणु जंघा । ताणुजठी नास सवण जालोरु ॥
ते प्रतिमा पद्वयंकासने वा । एणे प्रकारे ते शास्वती चार नामनी
पद्मासने बठी ठे । प्रतिमानुं वर्ण श्रयुं ॥ १० ॥

पल्लीपंकनिसन्नाणं । इअ पस्मिमाणं जये वन्नो ॥ १० ॥
जुवनपतीदेव व्यंतरदेव क । पांच सजा ठे तेदनां नाम केदेठे
ए जे अश्रुत मुची देव जो । उत्पात सजा ? अजिपेक सजा ?
तिपीदेव तेहमां । तेमज अलंकार सजा ॥ १ ॥

जवावावा कप्पजाइसा जुववाय ? जिमेअअतहअलंकाराइ
व्यवमाय सजा ॥ सुधर्मसजा ॥ मुखमंरुप आदे ठे करीसदीतठे ?
ववमाय ॥ मुहम्मसजा ॥ मुहम्मव माइ ठकजुआ ॥ ११ ॥

देव एक एक जिन जुवन जिन । तवार पठे एकेके वारणे पांच
वीच संगया केहेव त्रणहारनां । सजा ठे ए सजा पुनना ६० ि
जे जुवन ते प्रतेके त्रण चोमु । वीच ठे ते सदीत ॥

લ્લની ૧૨ જિનપ્રતિમા ળે ।

તિહુવારા પત્તેઝ્રં તો પુણ સજ્જ થૂજ્જ સઠિં વિંવેહિં ॥

તે ચૈત્ય મૂલની ૧૦૫। જુવન-જુવન પ્રતે જિનવિંવં વા જિનપ્ર
પ્રતિમા સાથે । તિમા ૧૦૦ એકસો એંસી ળે એ જાવ

૧૨ ॥ ૬૦ ॥ ૧૦૦ ॥ ૧૨ ॥

ચેહઝ્ર વિંવેહિં સમં । પહજ્જવાણં વિંવં ઝસીહ સયં ॥૧૨॥

હવે તે જિનઘર વા જિનજુવનનું । બોદોતેર ઝનુકમે વીધં વા લાંવપ
પ્રમાણ વા માપ કહેળે એકસો । એ ૧૦૦ જોજન પોદોલપણે ૫૦

જોજન પચાસજોજન વલી । જોજન ઝંચપણે ૭૨ જોજન ॥

જોયણ સયં ચ પત્ત્રા । વિસયરિ દીહત્તં પિહુલ ઝઘત્તં ॥

વૈમાનીકનાં નંદીસ્વરહીપનાં । કુંમલહીપનાં રુચકહીપનાં એટલા

જિનજુવનનું પ્રમાણ ॥ ૧૧ ॥

વૈમાણિઝ્રનંદીસર ૫૨ । કુંમલઝ્રઝગેઝજ્જવાણ માણં ૧૩

હવે ત્રીસ જુવન ળે હિમવંતાદિક ત્રીસ કુલગિરિ વા વર્ષઘરપર્વત
ઝપર વઢા જુવન ળે દેવકુરુ ઝત્તરકુરુ ક્ષેત્રને વિષે ।

તીસ ૩૦ કુંમલગિરિસુ દસ ૧૦ કુરુ ।

પાંચ મેરુપર્વતના વનોમાં ૫૦ એંસી પ્રાસાદ ળે વીસ પ્રાસાદગજવંતાપ
મેરુ વાણિ ઝસીહ ૫૦ વીસ ૨૦ ગયદંતે ॥ વંત ઝપર ળે ॥

વસ્કારા પર્વતે એંસી પ્રા । ચાર ચાર પ્રાસાદ ઇસુકાર પર્વતે તથા
સાદ ળે । માનુષ્યાંતર પર્વતે ળે ॥ ૧૪ ॥

વસ્કારેસુ ઝર્મીહ ૫૦। ચઝઝચઝઝઝમુઝાર મણુઝ્રનગે ૧૪

એ ઝ્રાદે ઝમુરકુમારમાદિ રહ્યા જે પ્રાસાદ તેનું ।

એઝ્રાહં ઝમુર નવાણ ઝિઝ્રાહં ।

પૂર્વે જે પ્રમાણ પ્રામાદ લાંબા પોદોલા ઝંગાનું ળે તેથી ઝનુકમે ઝ

ईमान एटले दीर्घ ५० प्रधुल २५ उंचपणे ३६ जोजन जाणवां॥

पुवुत्त माण अघाई ॥

तेदथी अईप्रमाण नागकुमारादिक तेथी व्यंतरमां जुवनवे ते अ
नवनोकायने विपे प्रासादनुं प्रमाण ईप्रमाणवे लांवा १२ पोहोलां
वे. लां ०२५ पो ०१२ उं ०१८ जोजन वे । ६ उंचां ए जोजन ॥ १५ ॥

दल मितो नागाई नवसु । वणेंसु इउ अई ॥ १५ ॥

दिग्गज पर्वतने विपे ४० चालीस प्रासाद वे ।

दिग्गय गिरिसु चत्ता ४० ।

इहे एंसी जिनप्रासादवे कंचनगिरीनेविपे एकहजार जिनप्रासादवे
दहे असी ८० कंचणेंसु इगसहसो १००० ॥

सितेर प्रासाद मोहोटी न एकसोने सितेर प्रासाद लांवा वेताठपे
वीयोने विपे वे । वे ॥ १६ ॥

सत्तरि ३० महानईसु । सत्तरि सयं १३० दीद वेअंके ॥ १६ ॥

कुंम्ने विपे व्रणसैं एंसी जिनप्रासाद वे ।

कुंम्नेसु तिसय असी आइ ८० ।

वीसप्रासाद जमग पर्वतनेविपेवे पांच प्रासाद मेरुनीधुलीकाठपरवे
वीसं २० जमगेसु पंच ५ चूलासु ॥

अगीआरसैं सितेर प्रासाद । जंबू प्रमुख दस वृक्षने विपे वे १३
इकारस सय सत्तरि ११७८ । जंबूपमुहे दसतरुसु ॥ १७ ॥

वृत्त वेताठप पर्वत उपर चीस २५५५ प्रासाद एक कोस लांवा वे
प्रासाद वे एम वीग्गजादिक अईकोस पोहोलावे एटले २००० घ
दस स्थानकना मलो । नुप लांवा १००० वनुप पोहोला ने ॥

वट्टेअंके वीसा २० । कोम तयठं च दीदविन्हाग ॥

चउदसेने चालीस वनुप । अधिक उंचपणे वे मणला ॥ १८ ॥

चन्द्रदस धातुसय चालीस । आहिअ उच्चतणेसंवे ॥१८॥

आठमे द्वीपे विदिसीए सोलप्रासाद ।

अरु दीवि विदिसि सोलस ।

सौधर्मइंइ, ईतानइंइ ए वेनी १६ देवीनी सोल नगरीठने विपे
सोहम्मीसाणग्गदेविनयरीसु ॥ १६ ॥

एम वन्नीसैं जुगणसाठ । सर्व सहीत प्रासाद प्रीर्वालोकमां १ए

एवं वत्तीससया-गुणसठिजुआ तिरिअलोए ॥ १७ ॥

एम पूर्वे कहां ते त्रण लोक जे आठकोरुणसत्तावन्नलाख ५७ ॥

उरु अथो तोहैं ए त्रण लोकमां ।

एवं तिहुअणमप्रे । अरु कोमी सत्तवन्न लस्काइं ॥

वसेंने व्याप्ती २८२ एटले

ते शास्वतां जिनजुवन प्रते

८५७००२८२ ।

वांडुं ॥ १८ ॥

दोअसया वासीया । सासय जिणजवण वंदामि ॥१९॥

इवे त्रणलोकमां जिन प्रतिमा ठे तेरसेंकोरुएटले १३८९६००००००

ते प्रत्येके कहेठे, साठलाख, नव्या जिनविंव जुवनपतिमां ठे ॥

सीकोरु ने

लठी लस्का गुणनवइ-कोमि तेरकोमि सयविंवजवणसु

त्रणसैं वीस एकाणुं

इजारणद एकाणुंने जोरुण्यो ने

त्रणलाख एटले ३९१३२०९८ला

जिनविंव तीहैं लोके ठे ॥२१॥

तिअसय वीसा इगनवइ । सहस्स लस्का तिगंतिरिअं १२

इवे वैमानीकमां जिनविंव उपर वावनकोरु चोराणुं लाख ने

कहेठे एकसोकोरु नोश्चे !

एगं कोमि सय ग्वलु । वावन्ना कोमि चउणवइ लस्का ॥

॥ અથ ત્રીલોક ચૈત્ય વિવ સંખ્યા ॥

॥ ધ્વલોકમાં જિનજીવન વિવ સંખ્યા ॥

ગામસં ખ્યા.	ગામનાં નામ.	જીવનસંખ્યા.	જિનવિવસંખ્યા.
૧	અસુરકુમારમાં ॥	૬૪લાખ	૧૧૫૨૦૦૦૦૦૦
૨	નાગકુમારમાં ॥	૮૪લાખ	૧૫૧૨૦૦૦૦૦૦
૩	સુવન્નકુમારમાં ॥	૭૨લાખ	૧૨૯૬૦૦૦૦૦૦
૪	વિદ્યુત્કુમારમાં ॥	૭૬લાખ	૧૩૬૮૦૦૦૦૦૦
૫	અગ્નિકુમારમાં ॥	૭૬લાખ	૧૩૬૮૦૦૦૦૦૦
૬	હીપકુમારમાં ॥	૭૬લાખ	૧૩૬૮૦૦૦૦૦૦
૭	ઉદધિકુમારમાં ॥	૭૬લાખ	૧૩૬૮૦૦૦૦૦૦
૮	વિગ્નકુમારમાં ॥	૭૬લાખ	૧૩૬૮૦૦૦૦૦૦
૯	વાયુકુમારમાં ॥	૯૬લાખ	૧૭૨૮૦૦૦૦૦૦
૧૦	સ્તનીતકુમારમાં ॥	૭૬લાખ	૧૩૬૮૦૦૦૦૦૦

પ્રત્યેક	ચૈત્યે પ્રતિમા ૧૮૦ જે.	કુલ. ૭૭૨૦૦૦૦૦	કુલ. ૧૩૮૯૬૦૦૦૦૦૦
----------	------------------------	------------------	---------------------

॥ ઉર્ધ્વલોકમાં જિનજીવન વિવસંખ્યા ॥

ગામસં ખ્યા.	ગામનાં નામ.	જીવનસંખ્યા.	જિનવિવસંખ્યા.
૧	સૌધર્મદેવલોકે ॥	૩૨લાખ	૫૭૬૦૦૦૦૦૦
૨	ઈશાનદેવલોકે ॥	૨૮લાખ	૫૦૪૦૦૦૦૦૦
૩	મનત્તકુમારમાં ॥	૧૨લાખ	૨૧૬૦૦૦૦૦૦
૪	માર્દેવલોકે ॥	૮લાખ	૧૪૪૦૦૦૦૦૦
૫	બ્રહ્મદેવલોકે ॥	૪લાખ	૭૨૦૦૦૦૦૦
૬	લાંતકદેવલોકે	૧૦૦૦૦	૯૦૦૦૦૦૦

१८९

३	महाशुक्रदेवलोके ॥	४००००	७२०००००
८	सहस्रारदेवलोके ॥	६०००	१०८००००
९	आनतदेवलोके	२००	३६०००
१०	प्राणतदेवलोके	२००	३६०००
११	आरणदेवलोके	१५०	२७०००
१२	अच्युतदेवलोके	१५०	२७०००
३	प्रथमत्रीके ॥	१११	१३३२०
३	बीजेत्रीके ॥	१०३	१२८४०
३	त्रीजेत्रीके	१००	१२०००
५	अनुत्तरपांचे ॥	५	६००

	कुल.	कुल.
	८४९७०२३	१५३९४४४३५०

प्रथमदेवलोकाधी १२ मा सुधी प्रत्येक चेत्ये १८० प्रतिमा ठे॥
पाच सज्जानी ६० प्रतिमा। प्रण वारणाना चोमुखनी १२ प्रतिमा
मध्य चेत्यनी १०८ प्रतिमा। सर्व मली १८० जाणवी ॥ प्रवेके अ
नुत्तरे १२० ठे कल्पातीत ठे, माटे सज्जा नथी ॥

॥ तीर्थांशलोकां चेत्यविवसंख्या ॥

गामसं ख्या.	गामनां नाम.	जिनचेत्य संख्या.	जिनविवसंख्या.
१	व्यंतर असंख्यनम ॥	असंख्यजुवन	असंख्यविव
२	जोतपीचरथरमां ॥	असंख्यजुवन	असंख्यविव
३	नंदीश्वरक्षीपमां प्र. १२४॥	५२	६४४८
४	कुंभलक्षीपमां ॥	४	४९६
५	रुक्मक्षीपमां ॥	४	४९६
६	कुंभलगीरीमां प्र. १७०॥	३०	३६००

७	देव उत्तरकुरुमां ॥	१०	१२००
८	मेरुवनने त्रिपे ॥	८०	१६००
९	गजदंता पर्वते ॥	२०	२४००
१०	वखार गिरिये ॥	८०	९६००
११	इरुकुकार गिरिये ॥	४	४८०
१२	मानुषोत्तर गिरिये ॥	॥	४८०
१३	दिग्गजे ॥	४०	४८००
१४	इहे ॥	८०	९६००
१५	कंचनगिरिये ॥	१०००	१२००००
१६	महानदीयोये ॥	७०	८४००
१७	दीर्घ वैताह्य गिरिये ॥	१७०	२०४००
१८	कुंके ॥	३८०	४५६००
१९	यमकगिरिये ॥	२०	२४००
२०	मेरुपर्वतनी चूलीकाये ॥	५	६००
२१	जंबुप्रमुखवृत्ते ॥	११७०	१४०४००
२२	वृत्तवैताह्यगिरिये ॥	३०	२४००
२३	नग्रीयो वीजयादिके ॥	१६	१९२०

	कुल	कुल
	३२५९	३९१३२०

एहमां ६० प्रास्ताद तिहां प्रत्येके १२४ पद्मिमा वाकी ३१९९
प्रास्ताद त्रीडुवारा तीहां प्रत्येके १२० पद्मिमा ॥

॥ त्रीजगसंख्या ॥

अधोलोके ॥	७७२०००००	१३८९६००००००
उर्ध्वलोके ॥	८४९७०२३	१५२९४४४३६०
तिर्ध्वलोके ॥	३२५९	३९१३२०

॥ एम त्रणलोकमा ॥

शास्वता प्रासाद ॥

शास्वता जिनविंव ॥

८५७००२८२

१५४२५८३६०८०

॥ तेदने मादरी श्रीकालचंदना होज्यो ॥

॥ इति शास्वतां जिनजुवन तथा जिनविंव संख्यायंत्र समाप्तः॥

॥ अथ शत्रुंजय लघुकल्प ॥

श्री अइमुना वा अतिमुक्त कहुं ठे श्री शत्रुंजयतीर्थनुं महा
केवली जगवेंते । त्त्य ॥

अइमुत्तप केवल्लिणा । कहिअं सेतुंजातिनुमाहप्यं ॥

श्री नारदनामे रुपी आगल । ते सांजलो जाव घरीने हे जग्यजीवो
नारयरिसिस्स पुरउ । तं निसुणह जावउ जविअया ॥१॥ते शत्रुंजयतीर्थ उपर श्री रुपजदेव सिद्ध ययो मुनि पांचक्रोरने
नो प्रथमगणघर पुंमरीकनामे । परिवारे ॥

सेतुंजे पुंमरीउ । सिद्धो मुणि कोमीपंच संजुतो ॥

चैत्रमासनी पुनमने दिवसे । ते कारणमादेतेदने कदेउपुंमरिंकंगिरि
चित्तस्स पुणिमाए । सोभन्नइ तेण पुंमरिउ ॥ २ ॥नमि विनमि वे जाइ विद्याध ते सिद्ध यया वे क्रोर मुनि सही
रना राजा । त ॥

नमि विनमि रायाणो । सिद्धा कोमिहिं दोही साहुणं ॥

तेमज डाविम वालीखिल्ल वे निवृत्त्या वा सिद्ध यया दसक्रोर
जाइ मुनि । साधु साधे ॥ ३ ॥

तह दविमवालीखिल्ला । निवुअ्या दसय कोमिउ ॥३॥

प्रद्युम्नकुमार, साधकुमार साक्षात्प्राप्तक्रोर कृष्णपुत्र कुमार

जिन निवेष्टेन ।

र्थ नेमनाथजीनुं मोक्षगाम ॥

अठावपं समेए ।

पावा चंपाईं उऊंत नगे य ॥

ए तीर्थ बांदे पुन्यफ

सोगणुं फल तेथी पण पुन्योक्ततीर्थ

ल थाय ॥

जेटे ॥ १३ ॥

वंदिता पुत्रफळं ।

सयगुणं तंपि पुन्यीए ॥ १३ ॥

पूजा कीधे थके जे पुन्य

एकगणुं तेहथी एकसोगणुं पुन्य प्र

थाय ते ।

तिमा जराये पूजे थाय वली ॥

पुत्रा करणे पुत्रं ।

एगगुणं सयगुणं च पडिमाए ॥

तेथी श्री जिनजुवन करावे

तेथी अनंतगणुं पुन्यफन शत्रुंज

एजागणं पुन्य ।

य तीर्थ पालण करणे दाय ॥ १४ ॥

जिगाजगणोण सहस्सं । गंतगुणं पालणे होइ ॥ १४ ॥

प्रजुनी प्रतिमा अथवा

श्री शत्रुंजयगिरीतीर्थ मस्तके या

देदगाम ।

उपर करे करावे ते ॥

पडिमं घेइहरं या ।

सिंतुंजगिरींस्स नम्रए कुणाइ ॥

जोगवीने जगतदेवतुं राग्य वंस स्वर्गलोके तथः मोक्षे ॥ १५ ॥

एतले वरुवनिंद जोगवी ।

जुतूण जगद्वामं ।

यमइ मग्गेण निरुवसग्गे ॥ १५ ॥

जोकार्मदितो वज्रपाण

पुरीमदितो वज्रपाण एकामणनो प

वोर्मदितो वज्रपाण ।

अथवा वज्रं आश्रितो वज्रपाण ॥

नवकार्मपारिमीए ॥ १५ ॥ पुग्गिंदइगामणांचअप्यापामं ॥ १५ ॥

एतथा वज्रपाण करे ते श्री कवनो वरुके करे उववाम तप दये

पुन्यीकन वं वज्रं मंत्राए । ए वनु शयक फल देइते ॥ १६ ॥

पुन्यीकन मग्गा । कत्तकंर्मी कुणाइ अजतनंद ॥ १६ ॥

नवकार्म ते वं उववामनु वज्रपाणम थाए अथमाप ते वज्र त

ते प्रण उपवासनुं २ पु. दशम ते चा उपवासनुं ५ उ० मासखमण
र उपवासनुं १ ए० डुवालस ते पांच ते एक मासना उपवासनुं ४
उपवासनुं ४ ।

उठ १ ठम २ दसम ३ डुवालसाणां ४ । मास क्षमास ५ खवणाणां ६
प्रीकरण ते मन वचन काया जे शेरुंजानुं ध्यान स्मरण को
शुद्धे जे आराधे ते पामे फल । ते ॥ १७ ॥

तिगरणसुद्धो लहइ । सित्तुज्जं संजरंतो अ ॥ १७ ॥
गवने पञ्चखांणे प्रहोप गाथा चोवीदार करीने नीधे सातपात्रा ।
जणाय ठे ।

उठेणं जतेणं । अपाणेणं तु सत्तजत्ताइं ॥
जे जण्य माणो एक मने ते जण्यजीव श्रीजे जवे मोक्ष
को शर्जुजप तीर्थे । सुख लहे ॥ १८ ॥

जो कुणइ सेतुंजे । तइय जवे लहइ सो मुक्कं ॥ १८ ॥
आज पण देखापडे लोकमां । जोजन तजीने पुंररीक पर्वते
अणसण करे ॥

अज्जावि दिसइ लोए । जत्तं चईउण पुंडरीय नगे ॥
स्वर्गे सुखे करीने जायं । शीलव्रत वा आचार वर्जित होय तोपण
संगे सुहेण वच्चइ । सील विहूणोवि होऊणं ॥ १९ ॥

उत्र दाने धजा दाने पताका चामर बीजे कलश चढावे पाल
वा ऊलरी चढावे दाने करी ॥

उत्तं ऊप पम्भगं । चामर जिंगार धालदाणेण ॥
विद्याधरनीपदवी पामे । तेमज चक्रवर्तिनीपदवी पामे रथदाने करी
विज्ञाहरो अ हवइ । तह चकी हाइ रहदाणा ॥ २० ॥

દશલાખ૧ વીસલાખ૨ શ્રીસ પચાસલાખ૫ એટલાં ફલની માલા
લાખ૩ ચાલીસલાખ૪ । ચમાવે વા આપે ફલ કહેવે ॥

દસ વીસ ત્રીસ ચત્તા । લક્ષપત્રાસા પુષ્પદામ દાંણેણ ॥

પામે ચોથ જે ઝપવાસનું? ૪ દશમનું૪ હવાલસનું૫ એટલાં તપ
ઠનું૨ અઠમનું૩ । કરયાનું ફલ અનુક્રમે પામે ॥૨૧॥

લહરૂ ચઢઢ ઠઠ ઠમ । દસમ હવાલસ ફલાઈ ॥૨૨॥

જેતીથે ક્રૃણાગરુઆદિ ઝત્તમધુપ એક માસદમણ તપનું ફલકપૂર
વે તેને પત્રરઝપવાસનું ફલ આપા જે વરાસધૂપ દેવે કરી હોય ॥

ધૂવે પરકુવવાસો । માસસ્ક્રમણ કપૂરધૂવંમિ ॥

કેટલાંએક માસ સ્વમણતપનું મુનિને આહારાદિકશુદ્ધ પદિલાજ
ફલ । તો વા દેતોથકો પામે લહે ॥૨૨॥

કિત્તિપ માસસ્ક્રમણ । સાહૂપડિલાજિએ લહરૂ ॥ ૨૩ ॥

ન થાય તેટલુંજ સોનાનું આજ્ઞયણદાન ચેવેકરી શ્રીજા તોથ
વાન જૂમીનું દાન । ને વિષે ॥

નવિતં સુવત્ર જૂમી । મુસણદાણેણ અત્રાતિઠેસુ ॥

જેટલું પામે પુન્યફલ પ્રતે । પૂજા ન્દવણ કરવેકરી શેશુંજય
તોથે તીર્થપતિને તેટલું ॥૨૩॥

જં પાવરૂ પૂત્રપત્ર । પુષ્પાન્દવણેણ સિત્તુંજે ॥ ૨૪ ॥

અટવીનો જય? ચોરનો જ સમુદ્રનો જય૪ દારિદ્ર્યણાનો જય૫
યર સિંહાદિકનો જય૬ । રોગનો જય૬ વૈરોનો જય૭ રૂઢ્ય

પ્રિ આદિકનો જય ॥ ॥

કંતાર? ચોર? માવય૩ । સમુદ્રદારિદ્ર્યગંગદરિદ્ર્યઝઢા
૫ આઠજયર્થ મુકાપ વા ૫ જે પ્રાણી શેશુંજય તીર્થનું ધ્યાનયે

જય મૂકે અવિષ્ણવે । મનમાં તેહ પ્રાણી ॥ ૨૪ ॥

મુશ્નિ અવિમ્થેણ । જે મેનુકાં ધરંતિ મળે ॥ ૨૪ ॥

सारा बली नामे पयंनाने बीये। गाथाउ ठे ते पुर्वघरे कहीठे ते
 साराबली पयत्रग । गाथाउ सुअहरेण जणीआउ ॥
 जे जणइे तथा गणइे तथा ते प्राणी पामइे शत्रुंजयनीजाथा
 जे सांजलइे । करघानुं फल ॥ २५ ॥

जो पढइगुणइ निसुणइ । सो लहइ सितुंझ जत्तफलं ॥

॥ इति श्री शत्रुंजयलघुकल्पवार्त्त संपूर्ण ॥

॥ इति शत्रुंजयलघुकल्प समाप्त ॥

॥ अथ उपगारीश्रीरत्नागरसूरिजी कृत ॥

॥ श्रीरत्नाकरपचीती ॥

मोक्षरूप लक्ष्मीवंत कल्याणने कीदा करघानुं घर ।

श्रेयः श्रियां मंगलकेलितदा ।

नरना इइ ते चक्रवर्ती आवे देवना इइते चमरादिक तेमसे मर्या
 वे चरणकमल जेहना देवा ॥

नरेंइ देवेंइ नतांघ्रीपय ॥

हे सर्वजाण हे सर्व जे भोगीस अतीशय ते उतकष्टेहरी प्रदान।
 सर्वज्ञ सर्वातिशयप्रधान ।

हे स्वामी घणोकाल जयवंता बर्तो हे शत्रुनाशनीधान ते बेप
 लहान लीपनादी उर कला तेहनो जेमार ॥ १ ॥

चिरंजय ज्ञानकलानिधान ॥ १ ॥

हे जगप्रपञ्चाधार उर्द्व अधो ओर्ध्व ते अणलोकवासी जीवोन
 आधार हे कृपावतार एतल दयावंत ।

जगत्रयाधारकृपावतार ।

दुःखे पारवायोग संसार जन्म अरा मरणरूप रोग वा विशर ते

वारवा दे वीतराग जाव वैथ ॥

दुर्वारसंतारविकारवैथ ॥

हे वीतराग रागदेय रदितनीजगुण लक्ष्मोन्त तमारा निषे बा तम
श्रीवीतराग त्वयि मुग्धजावा- [आगे जोलेजावे ।

हे बोधेयजाल; हे प्रजो; वा वाकोरविनति करुं गुं कींचित् वा तगार २
चित्त प्रजो विज्ञापयामि किंचित् ॥ २ ॥

बालकनी लोवा ना क्रीडाए सहित एवो बालक जे ते शुं न ।
किं बालज्जालाकलितो न बालः ।

मानादिनाने आगे बोले? बोलेन विराटपरदितपणे एटवे नेमतेम
पिप्रोः पुगे जटपति निर्विकल्पः ॥ [बोले ॥

मे प्रदो वा तेमज रागे माणु कदीश दे नाथ वा वाकोर ।
तया पयार्थ कथयामि नाथ ।

निजदा दोनाने आशय वा अनिपाय पथाताय कस्तोपकोदेनाय
निजाशयं मानुशयस्तयापि ॥ ३ ॥ [तमारा आगता ॥ १ ॥

हरे कदाचमुरि आणुं दुःकृतकहेवे गुणाप्रे दान वीपुनहीतया
दत्तं न दत्तं परिशीलितं च । (पादुगे मदी

मदी कृतम वा मनेश जीव तया मे तय बाळा अन्वतर धारनेदन
न शास्त्रि शास्त्रि न तपोनिवत्र ॥ (तया ॥

शुन वा प्रशस्न वा प्रवो जाव पण न जाव्या आ मानुशयतनेविणे
शुनो न जावत्यत्रवद्ववर्म्मिन् ।

हे शत्रु इ तया ददा वा मंड कोमटन संसार शत्रमां ॥ ४ ॥

विज्ञो जया दाम्मदा मुखेव ॥ ५ ॥

कंदरुप कर्त्तव्य ददा इ कदा वर्य! मुखेने दया ।

दग्धोऽग्निना क्रोधमयेन दष्टो ।

डुष्ट वा जयंकर लोज नामा मोदोटा तर्पे ॥

डुष्टेन लोजाख्यमहोरगेण ॥

वली मुजने गद्यो अज्जिमानरूप अजगरे वली मायारूपिणी ।

घस्तोऽज्जिमानाजगरेण माया

जालमां हुं बंधायोलुं एहवो केम करी तमने जजुं एटले कपाय
संहितपणे जजेलुं काम नाग्युं ॥ ५ ॥

जालेन वल्लोऽस्मि कयं जजे त्वां ॥ ५ ॥

वली कहेवे न करयुं मे परलोके सुखदायक कार्य वलीइहनोअर्थ
कृतं मयामुत्र हितं न चेह । (आवते पदे केहेवे ।

हे लोकेश लोक ! जे ठकायजोग तेहना रक्कमाटे लोकेश आ लो
के वा वर्तमानजन्मे पण मुजने सुख न थयुं माटे

लोकेऽपि लोकेश सुखं न मेऽभूत् ॥

मुज सरीखानो जन्म वा जव केवलज ।

अस्मादृशां केवलमेव जन्म ।

हे जिनेश अयो जव पूरवा वा योनी पूरवाने ॥ ६ ॥

जिनेश जजे जवपूरणाय ॥ ६ ॥

वली केहेवेके हे मनोजवृत्त ! हुं एम मालुहुं वा जाणुहुं जेकारणमाटे
मन्ये मनो यत्र मनोजवृत्त । (चित्तज ते न

तमारा मुखरूच चंड अमृतरूप कोरण पामे थके ॥

त्वदास्यपीपमयूखलाज्जात् ॥

ग्रहण करतुं एवुं मादानंद रसने माटे कठोर ठे ।

इतं महानंदरसं कठोर-

हे देव मादरा तरीखा मनुषनुं मन पथरथी पण ॥७॥

मस्मादृशां देव तदस्मतोऽपि ॥ ७ ॥

तमाराधकी घणुं दुःखेपामवायोग्य ते आ वेगे हुंवाभ्यो शुं ते केहेते
त्वतः सुदुःप्राप्यमिदं मयाप्तं ।

रत्नत्रय जे ज्ञानदर्शन चारीत्रएत्रण रत्न घणां जवन्नमणकरतेथके
रत्नत्रयं जूरि जव जमेण ॥

तेरत्नत्रय प्रमादरूप निद्रानावशयकी येले वा फोगट गमाढयांएटले
प्रमाद निजावशतो गतं तत् । (जन्म प्रमादे गमाढयो ।
माटे मादारीजजुल तो हवे कोनाआगज हे नायक हुं पोकार करुं
कस्याग्रतो नायक शूक्तरोमि ॥ ८

वैराग्यरंग लोकने उगवाने अर्थ थयो ।

वैराग्यरंगो परवंचनाय ।

धर्मनो उपदेश कह्यो जे तेतो लोकने राजी करवाने काजे थयो ॥

धर्मोपदेशो जनरंजनाय ॥

वली विद्याज्ञएयो ते वादकरवाअर्थे मुजनेथइएटले आत्महेते नपड
वादाय विद्याध्ययनं च मेऽनूत् ।

हे ईश वा हेस्वामी माहासंकुत्य हास्यकारक केटलुंकहुंएटलेमंघणुं
किपदब्रुवे हास्यकरं स्वमीश ॥९॥ (अनुक्त करधुं ॥९॥

परनाअपवाद वा अठतावोपावि बोलवेकरी मुखदुःपण सदित करधुं
परापवादेन मुखं सदोषं ।

नेत्रजेआंखयां परनागीनां रूप आदे माठी नुद्धीथो जावेकरी सदोष
नेत्रं परस्त्रीजनवीक्षण ॥

चीत वा मनपरने अणाय जेकष्टयवानुं नितयवेकरी सदोष करधुं ।

ચૈતઃપરાપાયાવિચિંતનેન ।

દે પ્રત્નુ એદવાં કર્મ કર્યાં માટે માહારી આગલ શી ગતી થશે ૧૦
કૃતં જ્ઞાવિષ્યામિ કથં વિજ્ઞોહં ॥ ૧૦ ॥

ચોરંબુ વીગોબુ જે કંદર્પરૂપિ સ્વાનુકરુની વેદનાની ।

વિમંચિતં ચત્સ્મરઘસ્મરાર્તિ—

દશાના વશથી શબ્દાદિક વીચયમાં અંચપણે થવો
પટલે વીચયવશથી વિવેકહીણ થવો તેથી માહારું ॥

દશાવશાત્ત્વં ચિપયાંધલેન ॥

પ્રકાશ્યું પ્રગટકર્યું કર્યું તે તમારાઆગલ વાસમીપ ચરીત્ર લગ્યા
પ્રકાશિતં તદ્વતો હિયૈવ । (યે કરીનેજ ।

દે સર્વજ્ઞ સઘલું આપણી મેલે નીધે જાણોગો પટલે
મારું ચરીત્ર કેટલું ફરું આપ સર્વ જાણને ॥૧૧॥

સર્વજ્ઞ સર્વ સ્વયમેવ વેત્તિ ॥ ૧૧ ॥

ચણી મેં પ્રાપ્ત કર્યું તે વદેહેઅનાદર કરથો અન્યમંત્ર જે મારણમોદ
ન ઉચાટનાદિથી પરમ શુદ્ધવંતે ઇલલાબો જે પરમેષ્ટીમંત્રોત્તરનો ।
ધ્યસ્તોઽન્યમંત્રૈઃ પરમેષ્ટિમંત્રઃ ।

કુશાસ્ત્ર જે કામક્રોધાદિક દીપાવકનાં લાક્ય તે જ્ઞાપો માંજ્ઞાપ્યાં
ને તિજ્ઞાંત ન જાણો અર્થાત્ યદ્યર્થ ન આદર્યાં પ્રાગમ વચન ॥

કુશાસ્ત્રવાક્યેનિહિતાગમોક્તિઃ ॥

કરવાને કોગટ પાપકર્મ કુદેવ જે રાગદેવ તદીત તેમના મંદથી
કર્તું તથા કર્મ કુદેવસંગાત્ ।

ચાંગ કરી દે નાથ એ માહારી મતિનો વીષ્ણુમ ઉદય વદો ॥૧૨॥
અવાંતિં હિ નાથ મતિજ્ઞમો મે ॥ ૧૨ ॥

नेत्र मारगे आवेला एहवा तमोने मूकीने ।

विमुच्य दृक् लक्ष्य गतं ज्वंतं ।

ध्याया वा चिंतव्या मे मूढबुद्धीये अंतःकरणे वीपे ॥

ध्याता मया मूढधिया हृदंतः ॥

कटाक्ष जे नेत्रवीकार वक्ष्योज स्तन गंजीरनाजी ।

कटाक्षवक्षोजगजीरनाजी-

कमर वा केहेरुनो जाग एहसंबंधी इत्यादीक स्त्रीयोनां अवयवनां वी

लास मनोहर वा सुंदरदेखी चिंतव्यां एटले तेमां रागी अयो पण आप

कटीतटीयः सुदृशां विलासाः ॥१३॥ (ने न ध्याया ॥१३॥

लोल वा चंचल ईक्षण वा नेत्र ठे जेहनां एहवी स्त्री तेह

हुं मुख जोवे करीने वा चपल नेत्रपणे मुख जोवे करीने ।

लोलेक्षणावक्रनिरीक्षणेन ।

जे मनने वीपे रागनो लव एटले मोहना अंशानो रंग बेठो वा

यो मानसो रागलवो विलग्नः ॥ (लाग्योठे ते ॥

न गयो शुभ वा पवित्र सिद्धांतरूप समुझे वीपे ।

न शुद्धसिद्धांतपयोधिमध्ये ।

हे संसारतारक धोयुं मन तोपण ते रंग न गयो तेहनुं शुं कारण ए

टले सिद्धांत वांचे जणे पण मोहराग न गयो ते शा माटे ॥१४॥

धीतोप्यगान्तरक कारणां किं ॥ १४ ॥

तत्रीगनाद्वयमृत्ति कदेहे शरीरगनधोमनोहर तयानयो वीनय औदार्या

अंगं न चंगं न गणो गुणानां । [दिक् गुणनो समृद्ध

नया निर्मल वा जल कलानो वीनाम कोइ पण ॥

न निर्मलः कापि कलाविल्लागः ॥

प्रधान वा ज्ञात्री कांती तथा प्रजुता नधी कोइ पण ।

स्फुरत्प्रज्ञा न प्रजुता च कापि ।

तोदेपण अज्ञीमान वा गर्वेकरीनेकदर्शनापाम्यो हुं एटले ते गुणवी
तथाप्यहंकारकदर्थितोऽहं ॥१५॥ [ना पण गर्व कत्तो ॥१५॥

आपु गलेठे वा जायठे शीघ्र पण पापबुद्धी नधी जती ।

आपुर्गलत्पाशु न पापबुद्धिः ।

गइ वय धाल आदे पण वीषयनी बांछा गइ नही ॥

गतं वयो नो विषयान्निलापः ॥

वली प्रयत्न वा उद्यम कर्यो उद्यम करी देइ पुष्टदेते
पण आत्माने धर्मने बीपे पुष्ट करवा यत्न कर्यो नही ।

यत्नश्च त्रैपज्यविधौ न धर्म ।

हे स्वामी मोहोटा मोहे बीटंब्यो वा पीर्यो मुजने ॥ १६ ॥

स्यामिन्महामोहविमंयना मे ॥ १६ ॥

नधी आत्मा वा जीव नथी तथा पुन्य वा सुकृत

नथी तथा ज्ञन वा अवतार नधी पाप वा डुरीत ।

नात्मा न पुण्यं न ज्ञवो न पापं ।

हुं जे तेणे नास्तिकादिक डुष्टाचारीनी माठी बाणी वा कटुकवाणी
मया विद्वानां कटुगीरपीयं ॥ [पीपी॥

धारण करी कानने बीपे केवलज्ञानरूप ज्ञास्कर वा सुर्य तमे ।

आध्यागि कर्णं त्वयि केवलार्कं ।

हे देव अति प्रगटपणे वर्त्तने उत पण धीकार हो मुजने

एटले आप ज्ञानी उत माठाना वचनमां गच्छो ॥ १७ ॥

परिस्फुटे सन्यपि देव धिग्मा ॥ १७ ॥

वली हुं केहवोलुं ते केहेठे अरीहंतदेव न पूज्या बली पात्रपूजा ते
न देवपूजा न च पात्रपूजा । [सुसाधुने दान न दीधुं ।
न पाल्यो श्रावकनो धर्म वली जला मुनिनो धर्म न पाल्यो ॥
न श्राद्ध धर्मश्च न साधुधर्मः ॥

पामे थके पण आ मनुय जन्म सघलो ने ।

लब्ध्वापि मानुष्यमिदं समस्तं ।

करयुं में केम जेम रणमां वीलाप वा रुदन करेतेम मारो जववृथा
कृतं मयारस्य विलापतुल्यं ॥१८॥ [कस्यो ॥१८॥

करी में असत्य वा खोटाने बीपे पण कामधेनुनी इच्छा ।

चक्रे मयासत्स्वपि कामधेनुः ।

वली कलपडुम वा कलपवृक्षनी इच्छा करी चिंतामणि रत्ननी
इच्छा करी एटले बीनाशी वस्तुनी बंधा करी पीना पासुं तुं ॥

कलपडुचिंतामणिषु स्पृहार्तिः ॥

तेवी रीते न जिनेश्वरना बताव्या धर्मने बीपे लीन

धयो केहवो ए धर्म प्रगटपणे सुखनो देनार निश्चे ।

न जैनधर्मे स्फुटशर्मदेऽपि ।

हे जिनेश्वरमाहारो जुवो मूढ वा मूर्खज्ञाव वा नपयोगअर्थात्तुहंमूढ

जिनेश मे पश्य विमूढज्ञावं ॥१९॥ (शीरोमणि॥१९॥

वली हुं केहवो मूढतुं ते केहेठे जला शब्दादिक जोगनी लीला
चिंतवी पण रोगरूपी लोदखीलो दूर करवो विचाखो नही ।

सद्भोगलीला न च रोगकीला ।

घननो आगम जे आववापणुं चिंतव्युं यतः ॥गाथा॥ अज्ज्ञं कलं
परं परारि । पुरिसा चिंतंति अद्य संपत्तिं ॥ अंजलिगंधं तोयं ।

गलतमाकृतं पिच्छंति ॥१॥ वैराग्यसतके ॥ पण समय समयअवी

घी मरण आयुषन खुटेछे ते बीपे बीचार कस्यो नही बली ॥

धनागमो नो निधनागमश्च ॥

दारा वा स्त्री चीत्तमां चिंतवी पण ते संयोगपी नरकरूप
काराप्रद वा बंधीखानुं पांमीस ते मनमां न ।

दारा न कारा नरकस्य चित्ते ।

चिंतव्युं नीरंतर अघम देवो हुं तेणे ॥ २० ॥

विचिंति नित्यं मयकाधमेन ॥ २० ॥

रहोनदी जली बलीये वा रुदे आचारेष्टले उत्तमसाधुव्रत्तीहृदयमां
स्थितं न साधो हृदी साधुरत्तात् । (न रही वृत्तपी पण)
परने उपगार करवे करो न पेदाश करयो वा न अर्घ्यो पश बली ॥

परोपकारान्न पशोऽर्जितं च ॥

नघी करणुं करवायोग्य कार्य तोर्थ जे जिनघरादिकनुं उबरवादिको
कृतं न तीर्थोद्वरणादि कृत्यं ।

मैं वृथा वा फोगट दाख्यो वा गमाव्यो नीश्वेज जन्म वा जव २१ ॥

मया मुक्ता दारितमेव जन्म ॥ २१ ॥

धैराग्य वा संसारजोगादीकथो वीरक्तजाव तेदमां रंगगुरुनांकह्यांउ
धैराग्यरंगो न गुरुदितेषु । पदेशवचनपी न करयो

बली छुष्ट जीवानां माठां वचनेवीपे उपशम वा शांतिनयाणी अ
न दुर्जनानां वचनेषु शांतिः ॥ (श्रान्त् क्रोधादोक करथा ॥

दे देव न थपां मुजनेअध्यात्मलेशजे सम्यक्जणवुं जणावबुंधमानु
नाध्यात्मलेशो मम कोऽपि देव । (छान कारणादिक कोइ
माहारा आत्माने केमकरी तारुं जनसमुज्जाडुःखपी एटले तेडुःख
पीतरवुं तोपुर्वोक्त सुकतोपी थाय तेतो नसेव्यां माटे न तर

तार्यः कथंकारमयं जवाब्धिः ॥ १५ ॥

गयाजवमां सुकृतमै न करयुं संका शायीजाएयुं नत्तरतथावीवसुख
पूर्वे जवेऽकारि मया न पुण्यं । (ना अज्ञावधी

आवता जवमां पण नही करीश ॥

आगामिजन्मन्यपि नो करिष्ये ॥

जे कारणमाटे हुं एइया प्रकारनो ते कारणमाटे माहारे नष्ट अया शुं
पदीदशोऽहं मम तेन नष्टा । (ते आवता पदमां केहेवे।

हे ओजोवनठाकोर जून वा मयोकाल जनिष्य वा आवतोकाल वर्त्त
मानकाल ए त्रणे जन्म पुन्य सुकृत न करवायी मांटे केम तरीश

जूनोदवद्वाविज्जव त्रयीशः ॥ २३ ॥ (इति ॥२१॥

शुं अथवा मुधा वा फोगट हुं घणा प्रकारे हे देव ।

किं वा मुधाहं बहुधा सुधाजुक ।

हे पूज्यतमाराआगल स्वकीय वा आत्मीयं वा माहारं चरीत्रएटले
पूज्य त्वदग्रे चरितं स्वकीयं ॥ (तमारा आगल माहं चरीत्र
कहुंहुं जे कारणमाटे हे त्रण लोकनां स्वरूप तेदना ।

जल्पामि यस्मात् त्रिजगत्स्वरूप ।

नीरूपक वा श्रीजुवन लक्षण कथक ठो माटे तमारा बोपये आ
ठेकाणे ए माहारं चरीत्र मागे केदेयुं कोणमात्र ठे ॥ २४ ॥

निरूपकम्त्वं कियदेतदत्र ॥ २४ ॥

एवे स्तुती करता समाती मंगल केहेवे हे दीनोद्वार धुरंधर
दीनदयामणा जीवोने नुशार करवामां आगेवान तमारा बीना
कोइ नथी ने मादारा बिना कृपानुं बीजुं ।

दीनोद्वारधुरंधरम्त्वदपगे नास्ति मदन्यः कृपा-

पात्र नथी आशोकमां हे त्रिनेश्वर तयावि वा तोदे पण ते

लक्ष्मीने हुं जाचतो वा मागतो नथो ॥

पात्रं नात्र जने जिनेश्वर तथाप्येतां न याचे श्रीयं ॥

शुं दे अरिहंत एक एज आश्चर्यकारी जलुं बोवी वा समकीत
रत्न केवल मोक्षहेतु अर्थात् मोक्षमुखानुं मुख देतु ।

कित्वर्हन्निदमेव केवलमहो सद्बोधि रत्नं शिवः ।

हे मोक्षलक्ष्मीना समुद्र हे मंगलीकना एकधाम मंगलीककारक
प्रार्थना करुतुं इहां स्तोत्र करताये आपणुं नाम रत्नाकरसूरिपण
जणाव्युं ॥ १५ ॥

श्रीरत्नाकरमंगलैकनिलयश्रेयस्करं प्रार्थये ॥ १५ ॥

॥ इति रत्नाकरपचीसी समाप्त ॥

॥ अथ मिथ्यात्वकुलकं लिख्यते ॥

१ लौकिक मिथ्यात्व; २ लोकोत्तर ते वे जेदना देवगत मिथ्यात्व;

मिथ्यात्व

अने गुरुगत मिथ्यात्व एवा प्र

त्येकना वे आन्तर्य जेदं

लोइअ; लोउत्तरियं । देवगयं; गुरुगयं च उज्जयं पि ॥

लौकिकमिथ्यात्वना देवगतमिथ्यात्व, १ आ प्रकारे अनुक्रमे सुप्रथी

अने गुरुगतमिथ्यालोकोत्तरमिथ्यात्वना । जाली लेजा ॥

देवगतमिथ्यात्व अने गुरुगत मि ॥

पत्तयं नायधं ।

ऊह कर्म सुतउ एवं ॥ १ ॥

प्रथम लौकिक, देवगत कदेठे कृष्ण । मंदीर वा देहराने विप्रेगमण

महादेव ब्रह्मादिक तेना ।

तथा पुजा नमनादिक ॥

हरिहर वंजार्जणं ।

गमणं जुवणेंसु प्रअ नमणाई ॥

तजजे दे सम्पत्त दृष्टि वा तज नेमहुं धोव्युं ते पण बर्जे

बुं सम्यक्त दृष्टि जे तेने । नीश्वे ॥ १ ॥
 वज्रिजे समदिठी । तदुत्तमेअंपि निठयनं ॥ २ ॥
 मंगलिकअर्थेनाम ग्रहण करवुं । विनायक जे गणेशनुंकामप्रारंजे
 मंगल नाम गहाणं । विणाय गाईण कळ पारंजे ॥
 शक्ति वा चन्द्रमा रोहीणी तेनां । गणेश बेसारवा विवाहमां
 गीत गावां ३ ।
 ससि रोहिणी गेअ्याई । विणायग ववणं च विवाहे ॥ ३ ॥
 ठगी पूजनए मांहा स्थापवी ६ । बीजनो चन्द्र देखी दोरो वा
 दशी नांखवी ८ ॥
 ठगी पुअस माजणठविणं । बीयाई चंद दक्षिणं च ॥
 दुर्गादि देवीनी पूजा । तोतला देवीनी पूजाए ग्रह महिम
 जा शान्ति करावे बलीए ॥
 दुर्गाईणो वाईया । तोतलपा गहाय महिमं च ॥
 चैत्र मासनी आठम १० महा मा सूर्य रथ नीकलवे १२ र
 सनी नयमी ११ । दशादिक १३ ॥
 चित्ठमि माहनवमी । रविरहनिरकमण सुरगहाण
 होलीने प्रदिकणानुं देवुं । पूर्वजने पीरु मुकवा १४ था
 दानिभ्वरनी पुजा १५ ॥
 होलीय पयाहिणं । पिंरु पामण धरे पुअ्या ॥
 द्रो आठम १६ मंकान्ति १७ रेवंत १८ तथा मार्ग वा पंच
 रस्तान्दवनी पुजा १८
 दूवू ठंमि मंकति । पूजा तें पंय देवाण ॥
 शिव रात्रि १९ वठ वारसी २० । केतये रतु आदे पुजणुं २१ ॥
 मियरति वन्न वाग्मी । मितेदीआइ अचणायं ॥ ६ ॥

देवकी मातमीश्व नाग । पांचम २३ सरावलां माइनां २४॥
 देवय सत्तमि नाग्गाण । पंचमी मलगाइ माऊण ॥
 रवोवार सोमवारने विषे तप २५ । कुट्टि एटले मिथ्यादृष्टि
 गोत्र सूरनी पूजा २६॥
 रवि ससिवारेसु तयो । कुदिठि गुताई सुरपूछ्या ॥ ७ ॥
 नोरतां एटले आसो शुदि तथा बुधाष्टमि एटले ब्रह्महोम २७
 चैत्र शुदि १५ नवरात्रिने विष
 तप पूजनादि २७ ।
 नवरत्ताइसुतत पूछ्या माई । बुहाअठमिगि होमं च ॥
 सोनीली, सुषोणी, रंगीली पूजा २८ घतनुं दान कांबलनां दा
 न माघ मासे ग्राहणने ३०
 सुन्निणिरूपिणिरंगिणि । पूछ्याधय कांबलो माहे ॥ ७ ॥
 काजल श्रीजे हींचवुं तीलनुं । दाननुं दान वेवुं ३१, मुआने
 जलांजली देवी ३२
 कळल तईआ तिल । दऊदाणं मय जलंजली दाणं ॥
 श्रावण चंदण ठठ ३३ । गायना पूछादिकनुं वेदवुं कर वेदवुं ३४
 सावण चंदण ठठि । गो पूछाइसु करस्सत्तेउ ॥ ८ ॥
 सूर्यनी ठठ ३५ वली गौरी जक्त ३६ । सोक्य प्रतिमा पितरप्रतिमा
 अकठठी गौरी जक्त च । सवाति पियर पद्मिमान ॥
 उत्तराणने दिन दानादि ३७ मंगलगत्त सरावलां गोवर वा ठा
 तुतने शरावलां ३८ । णनुं पुतलुं श्रीजे ४० ॥
 उत्तरपण जूआण । मल्लग गोमय तइया ॥ ९ ॥
 देवशयनी एकादशी अषाढ आंवली एकादसी कृष्ण पांचवनी
 शु. ११ कार्तिक शुदी ११ देव वली ॥

ठगी एकादसी ।

देवस्त सुअण उठावणं । आनलीकण पंमवाणं च ॥

इगोपारसी तपादिक ४१ । परतीर्दे जावुं कण करिवुं ४२ ॥

इकारसी तपाई । परतिष्ठ गनण खण करणं ॥ ११ ॥

आइ करे मासिसो करे ठ पर्वदान पाणी पावुं ४४ ॥

मासिकादिक करे-४३ ।

सद्ध मासिअ ठम्मासियाई । पवदाण कन्नहलति ॥

तीर्थ अथविश्रोविष्ठ ४६ घमा लदाहुं रेवुं पण मिश्यालीने घेर, ४८
पाणी दान ४७ ।

हृत्त जल घमदाणा लोहणपदाणां विय मिठ्ठादिठीणां १२

कुमारिकादि जमाखी ४८ घर्मजणी वावरी चैत्रमासनी वजाणी

कौमारि आइ जतं । धम्मचं वधरीत्त निभंमि ॥

असंजमोनी आंणाइ । अकप प्रतिपा एट्ठे वैजाक शुद्ध ३ जे

अकता पाजयो. ५१ ॥

असंजयणो आणा । अखयतईआ अकतणापं ॥ १३ ॥

सांनो विवाद करयो अमावास्याए सायनावुं दान अमा

जेठ मासनी । वास्याए जमाइने ५६ विशेषथी ॥

संभविवाहो जिठिणि । अमावासाए विसोसत्त ॥

जोजनःदिक ५५ कुआ आदि पां गंगर मुक्तुं ५७ पितरने दं

दाववुं घमाअ ५६ । तकां ५८ गा. १४ ।

जून कुवाड खणण । गोष्टरम हिंमाण पियर हंताई १४

रामना बीनामा इयादिने पिंन वृक्षरोपण ६० यदिप्राइ माटे

मृदवा ५७ । तीपयुं ६१ ॥

वायमविमाल मादपिमं । तत्तरोयण पविनपत्त ॥

ताला चरनी कथा सांजलवी६१ । गोधन पूजा६१ इन्द्रजालमुं
वेखवुं ६४ ॥

तालापर कहसवणं ॥ गोधणमह इन्द्रजालं च ॥१५॥
धर्म मानी देवता बालवो६५ ना पायक युद्ध धर्म ज्ञानी जोवुं ६३
टक धर्मज्ञानी जोवुं ६६ बली ।

धम्मग्गिदय नट पिच्छण च । पायकझुट्ट दूरसणयं ॥
एवं अनुना प्रकारेण लोकिन नमनादिक तापसादिकने ६७
गुरुने निश्चे ॥ गा. १६ ॥

एवं लोअगुणवि । नमणादिअ तावसाईणं ॥ १६ ॥
मूत्र नरुनमा असलेण्या नरु बालको तेनां मूत्र विधान क
प्रमां जन्म्यां जे । रचां ब्राह्मणादिकने घेर तेमवा
दवनादिक करावयुं ॥ ६५ ॥

मूजे सोसा जाए । दाखेजवधुंमि बंजगोहवाणं ॥
तेनी कथानुं सांजलवुं ७० तेने ग्रह गमन ७२ ज्ञोचनादिक
वान देवुं ७१ । करावयुं ७१ ॥

तकह सवणं दाणं । गिह्मिगमणे ज्ञोयणोइय ॥ १७ ॥
एम लोकिनमिच्छाय एट्ठे उपर ते बं जेरे देव संबंधी गुरु तं
जे बोल कछा ते धर्म जाही करे बंधी निश्चे परिहरतुं ॥
तो मिच्छात्व कहीए ।

एवं लोईय गिह्मं । देवगयं गुरुगयंतु परिहरियं ॥
लोकोत्तर पण वर्गवुं ते कदेवे । परदर्शनीए प्रदण कर्पा जे जिन
बिंब गाथा १७ ॥

लोउत्तरे विवज्झई । परतिष्ठं संगहिपयिवे ॥१८॥
ण्यां जिन मंदीर वा देरामरमां रात्रिए पेसवुं अदला ते स्त्री

पणः त्यां । मदात्माने ।

जन्तु जिणमंदिरमिवि । निष्पवेसो अवलसमाणाणं ॥

तेहंनुं वसवुं, नंदीनुं कराववुं, नादण करावे, नाटक करावे,
बलिनुं देवुं ॥ प्रतिष्ठानुं कराववुं ॥

वासोअनंदि बलिदाण । नाहणनट्ट पयहाय ॥ १९ ॥

तंबोलादिकनुं आस्वादवुं वा खावुं पाणीनी क्रीडा, हींचोलादिक
ते आशातनात्त । क्रीडा ॥

तंबोलाई आसायणाउ । जलकेलि देवयंदोलं ॥

लोकिक देवग्रहने विषे । वर्तवुं असमंजसपणे एम एटले
अविनय करवुं ॥

लोक्ष्य देवगिहेसुव । वटइ असमंजसं एवं ॥ २० ॥

तेमां पण सम्यक्तदृष्टि आशातना । न करे सादरपणे सम्यक्त रा
खवा तत्पर ॥

तस्सवि सम्मदिठी । न सायरं सम्मरस्क्रण पराणं ॥

उसुत्र जे सुशास्त्र विपरितपणा । कल्पे नहि सर्वथापणे जवाने ॥
ने वर्जनारने ।

उस्सुत्त वज्जगाणां । कप्पइ सवसाणनोगमणं ॥ २१ ॥

जे लोकोत्तर लिंगा एटले जिन लिंगी हीणाचारी वेप पेदरी
मुनिना वेप रूप लिंगना धारण सचीत फुल तंबोला ॥
हार जे ।

जो लोकोत्तम लिंगा । लिंगिअ देहावि पुष्प तंबोलां ॥

तथा आवा कर्मी सर्व । काचां पाणी फल नीश्वेसचित ए
सर्वना जोगी ॥

आहाकम्मं सव्वं । जलं फलं चैव सचितं ॥ २२ ॥

जोगवे स्त्री प्रसंग । व्यापार करे ग्रन्थ संग्रह करे विद्वत्
वा शरीर शोभा करे ॥

जुजंति वी पसंग । ववहारं गंथसंगहं जूसं ॥

एकाकीत्वपणे जावुं । स्वगंदे एटले आप इगए चाले चेष्टा
करे वा चेष्टा वचन करे ॥

एवागित्तज गमणं । सत्तंद चेठिय वयण ॥ २३ ॥

चेतने मेने वसवुं । वस्तोने विषे पण नित्येरेहवुं एटले देव
मंदीरनी हवमां नित्य रहे तो आशातना ॥

चेइयं मढाइ वासं । वसहोसु वि निच्चमेव संठाणं ॥

गीत नदी चारिप्रियाने । पूजावुं पण सोनाने फूले करीने ॥

गेयं नेअं चरणाणं । अच्चावण मवि कणपकुसुमेहिं ॥ २४ ॥

त्रिविधे त्रिविधे एटले मन वचन जे वर्ग्युं डुरे ॥

कायाए करवुं, करावुं, अनुमोदवुं
मिच्छयात्वं प्रत्ये ।

तिविहंतिविहेणमिष्ठतं । जेहिंति वजियं डुरं ॥

निश्चे आवक जे तेणे ते मित्यात्वने जाणी वा अजाणी

माग कृत्य करे ते अनेरा नाम आ-
वक निश्चे गाथा २५ ॥

निष्ठयत्त ते सद्वा । अत्रेउण नामउचेव ॥ २५ ॥

एम जिनवरना वचनना अ एम जे पाले जे सम्यक्त एटले

नुमत अनुसारे । यथार्थ प्रतिते ॥

जिणवय मयाणु सारं । एयं पालंति जेउ संमतं ॥

ते प्राणी शिष्य वा तरत श्रोता पामे निश्चे वा अंचल जे मोक्ष

કાલમાં વિદ્ય જે અંતરાય , વા કહ્યાણ સુગ પ્રત્યે ॥
રહિતપણે ।

તે સિદ્ધ્યં નિવિદ્યં । પાવંતિ ધુવં સિવં સુહ્યં ॥૭૬॥

ए रीते मिथ्यात्वकुलक ट्वार्थं पुरो धयो.

॥ इति मिथ्यात्वकुलकंसमाप्तं ॥

॥ अथ आत्मकुलकं लिख्यते ॥

ધર્મની પ્રજ્ઞા વા કાંતિ તેણે કરી જિનેશ્વર પ્રત્યે પ્રણમીને વલો
રમણિક વા મનોહર એહવા જે । જિનેશ્વર કહેવા છે? ઇંદ્રાદિક
ને નમવા યોગ્ય છે જે તેમને ॥

ધમ્મ પ્પહ રમજિ જો । પણામિતુ જિણે મહિંદ નમણિજો

આત્માને અવબોધ વા જ્ઞાનની કદીજા, તે કહેવું છે? સંસારજ
પ્રાપ્તિનું કરનાર એવું કુલક । મળનાં જે હુઃખ તેને નાશ કર
નાર છે ॥ ૧ ॥

અપ્પા વવોહ કુલયં । વુઠ્ઠં જવંહુસ્ક કય પલયં ॥૧॥

આત્માનો અવગમ જે બોધ જ આપેજ આપને ગુણે કરી શું ધ
ણું કહે છે ॥

અત્તા વગમો તજ્ઞઈ । સપમેવ ગુણેહિં કિં વહુ જણસિ ॥

જેમ સૂર્યનો ઉદય જાણિયે । પ્રજ્ઞાજે કાન્તિ દેખી કરી તે વિના
સોગમેસમકરી કહિએ ન જણાયા ॥

સૂર દન્ન લક્ષિજ્ઞઈ । પહાણનન્ન સવહં નિવહેણ ॥ ૨ ॥

દમવું તે પંચ ઇન્દ્રિયું શમતે સંવેગ તે મોહસુખનો અજિલા
ઉપશમ જે કયાયનું, સત્તે શ ય, વિવેક તે જ્ઞેદજ્ઞાન, તિવ નિ
મત્તાને મધ્યસ્થપણું મૈત્રી તે વેદ તે સંસાર, હુઃખનો આક્રો
પરને દિતનું ચિંતવું । જય ॥

દમ સમ સતમ મિતિ । સંવેષ વિવેષ તિષ્ઠનિવેષા ॥

ए गुप्त लक्षण जे आत्मा । शंगवोधरूप बीजना अंकुर जाणवा ॥

एष पगूढ अप्पा । ववोह धीयस्स अंकुरा ॥३॥

जे जीव जालેવે આત્માને તે જીવ અદ્વ્ય જે સંસારનાં સુખનો પુરુષ થકી જિજ્ઞાસે । જોગ સંયોગનો ન હોય અનિલાવી ॥

जो जाणइ अप्पाणं । अप्पाणं सो सुहाणं नहु कामी

जेम पामोने कछरवृक्ष जे बाको वृक्षोने शुं प्रार्थे, वांछवे एटले मन इहित थापे । कछरवृक्ष समान आत्मबोध आगले

पुरुष बीजा वृक्ष समान ठे ॥

पतंमि कप्परुस्के । रुस्के किं पचणा असणे ॥ ४॥

जे પોતાના આત્મજ્ઞાનને વિષે તે નરકાદિક દુઃખને કોઈ જગ્યા ફગાવે । ન્તરે ન પામ્યા ॥

निअवित्राणे निरया । निरयाइ दुहं लदंति न कयावि

जे मनुष्य आत्मबोध मार्गे ला ते मनुष्य संसार ब्रमण कुंवा ग्यो होय । मां केम पने ॥

जोहोइ मग्ग लग्गो । कह सो निवमेइ कयंमि ॥५॥

હવે જેણે આત્મા નથી જાણ્યો તેને ક તે પ્રાણોને આતુરતાનું કાં દેવે:-તે જીવને મોહ વા અણિમાદિક રણ ઘનાદિક સંપદા પર આઠ પ્રકારની મિદ્ધિ વેગલી છે । ની લેલીને ॥

तेसिं डुरेसिद्धी । रिद्धी रणरणय कारणं तेसिं ॥

તે જીવને આશા પુરી થાય જે જીવે પોતાનો આત્મા નથી નહિ । જાણ્યો તેને ॥

तेसिं मपुत्रा आसा । जेसिं अप्पा न वित्राउ ॥ ६ ॥

ત્યાં સુધી સંસારરૂપ સમુદ્ર દ્વઃ ત્યાં સુધી જીતાય નહિ એવો વા

खे तरी-शके । जोरावर मोटो मोहरूप राजा ॥

ता उत्तारो जवजलहो । ता उक्तेठ महालज्ज मोहो ॥

त्यां सुधी अति विषम वा ज्यांसुधी आपणा आत्मानो अवबोध
आकरो लोअ । वा आत्मप्रकाश ज्ञान थयुं नथी ॥

ता अइ विसमो लोहो । जाजाअ नो निजबोहो ॥९॥

हवे कंइपे (कामदेवे) जेने विटं हाय? हाय? जेम कोइ अना
बणा करीते कहेंते; कंइपे देवता थनी पेठे बाधित वा पीडित ॥

जे वैमानिक, असुर जे जुवन
पति आवेना नाथ जे इन्द्र ।

जेण सुरअसुर नाहा । हाहा अण्णाहुव वाहिआसोवि ॥
अध्यात्म ध्यान आत्म प्रकाश पमे पतंगियानी पेरे ते काम ॥
रूप अग्निने विपे ।

अऊप्पऊणं जलणो । इए पयंगुत्तणं कामो ॥ ८ ॥
जे मन बांध्युं पण न रहे । वार्या उतां पण सघली चारे दि
ज्ञानमां प्रसरे ॥

जं बद्धपिनचिठई । वारिऊतं विसदइ असेसा ॥
अध्यात्म ध्यानने बले ते चंचल चित्त जे मन ते पोतानी मेले
चित्त पण निश्चे । स्थिर थाय ॥

आण बलेणं तंपिहु । सयमेव विलिऊइ चित्तं ॥९॥
वाह्य व्याधि ताच कोरु इत्या नाना प्रकारनी व्याधि न दे ते
दिक; अंतरंग व्याधि क्रोध, लो जीवने दुःख प्रत्ये ॥
जादिक जेदे करी ।

वाहि रंतरंग जेया । विविहवाही नदिति तस्सडहं ॥
जला गुरुना मुखवचनना शुभ ध्यान आत्म स्वरूप ते रूपरसा

અપદેશ થતી જે જીવ । યન જે પરમ હવથ પામ્યું જે તેને ॥

ગુરુવપાણાનુજેણાં । સુહૃદ્ગાણ રસાયાણાં પત્તં ॥૧૦॥

જે જીવ પોતાના આત્માનું સ્વરૂપ તે જીવને કોઈ પીડા કરી
ચિંતવવા સાવધાન થા તત્પર જે । શકે નહીં; અથવા કોઈ પૂર્વ
કર્મ ત્રવયથી પીડા પામે ॥

જિઞ્ચમપ્પ ચિંતાણપરં । ન કોઈ પીમેઈ અહવા પીડેઈ
તોપણ તે આત્મજ્ઞાની જીવને રણ થા કર્મ રૂપ દેણા થકી
દુઃખ નથી, કેમકે તે માર્ગ ક મુકાવું માને જે ॥
મં જોગથી ।

તા તસ્સ નઠ્ઠિ હસ્કં । રિણ મુસ્કં મત્રમાણસ્સ ॥૧૧॥

દુઃખ જે જન્મ જરા મરણ રોગ તે રાગદ્વેષથી ચિન્તને વિષે ચલા
શોકાદિકની સ્થાણ તો નિષ્ઠે રા ચલ જે અસ્થિરપણું ઇષ્ટાનિષ્ટમાં
ગ દ્વેષ વેજ જે । હોય ॥

હસ્કાણરવાણીસ્વલુ રાગદોસો । તેઝંતિચિત્તંમિ ચલાચલંમિ
અધ્યાત્મસ્વરૂપ સમજવાથી થા તે પરદૃષ્ટાન્ત કહેઢે;—જેમ થ
તેના યોગથી તે ચંચલ ચિત્તપ પલ અને મદોન્મત્ત હાથી બાંધ
જાનો વ્યાગ કરિએ એટલે ચિત્ત થાને ધાંત્તલે બાંધવાથી ઠેકાણે
સ્થિર થાય । રહેઢે તેમ મન પણ આત્મધ્યા
ન રૂપ ધાંત્તલે બાંધવાથી સ્થિ
ર રહે જે ॥

અપ્પપ્પજોગેણ ચણ્ણિચિત્તં । ચલેત્તમાલાણિઅ કુંજરુદ્ધં ૧૨
એ આત્મા સંજ્ઞાએ વર્તેતો મિત્ર માટે એજ આત્મા સ્વર્ગનાં સુખ
ધાય, રાગદ્વેષ કરી આત્મા અ નો દેનાર થાય અને એજ આત્મા
મિત્ર થા શત્રુ થાય અને નરકા નરકાદિ દુઃખનો દેનાર થાય ॥

दिक दुःख दे ।

एसोमित्तममित्तं ।

एसो सगो तहेव नरुअ ॥

एज आत्मा राजपदने देनार एटलां केम अथवा क्यारे थाय के
तथा रांक पण थाय । जो ए आत्मा समो चाले तो जला

नो देनार अथवा ए आत्मा रुठयो
माठां फलनो देनार थाय ।

एसो राया रंको ।

अप्पातुठो अतुठो वा ॥१३॥

देवतानी किंवा नर मान आ जीवे विषय जे पांच इन्दिजन्य हा
वनीरिद्धिवा संपत्ति पान्यो। द्वादिक पांच त्रेवीस पण सदैव जवमां
जमतां अतृप्तपणे सेव्या ॥

लक्ष्मिसुरनर रिद्धी । विसया वि सयानिसेविआ एण ॥

वलि संतोष बिना जीवे ।

शुं इन्दि विषय सेवे कोइ जवे

कोइ काले ए जीवने निवृत्ति एट

ले संतोष अयो? अर्थात् न अयो॥

पुण संतोसेणविणा । किं कठवि निवुइ जाया ॥१४॥

हे जीव ! तें पोतेज नीधे शरीर, धनमाल, स्त्री कुटुंब; तथा
निपजाव्यां वा कीर्षां । माता पितादिकना नेहे करीने तुं

कर्म आवराणो ॥

जीवसयंचिअ निम्मिय । तणु धणु रमणी कुटुंब नेहेण
ते उपर दृष्टान्त कहें ठे:-जेम पोताना तेजे करीने सदित ठे
मेघ करीने दिवसना स्वामी सूर्या तो पण (दंकाय ठे) ॥

मेहेणवि दिणनाहो । ठाइऊसिं तेअवंतोवि ॥ १५ ॥

ज्वर, दाघ, कुष्टादिक रोग तथा कर्म हे आत्मा। अवगुणना क
रोग, व्याध, सर्पादिक तथा लोभ, अ रनार ए जे तारा घेरी ॥

પ્રિ દુત્યાદિ દારીરના બ્યાધિ તેને સ્વા
ધિન વડાવર્તિત તેણે ।

જં વાહિયાલ વેસાનરાણ । નુહ્વેરીઆણ સાહીણં ॥

શરીરને વિષે મમત્વ એટલે મારું તે કરતો થકો હે જીવ ? શું
એવું જે જ્ઞાન । લક્ષ; કિંવા શું પામીશ
અર્પાત્ કાંઈ નહિ ॥

દેહેતત્ત મમતં । જિઅ્રકુળમાણોવિ કિં લહસિ ॥૧૬॥

સારાં પ્રયાન જોજન; રસોઈ ઇ ઝૂંગાર આજરણાદિકે (શરીરને)
ત્યાદિ તથા ગંગોદકાદિ સારાં શોભાવ્યું; ચંદનાદિક વિલેપન ક
જલે સ્નાન કર્યું । પું, સાચવીને સારું પુષ્ટ કર્યું ॥

વરજ્જત પાણ્હાણાય । સિંગાર વિલેવણેહિં પુઠોવિ ॥
તે નિજ એટલે આપણે પ્રજુ વા શુકન જે કુતરુ; તેના સરહું
સ્વામી જે જીવ તેને ચિંતવે એ પણ એ શરીર નહિ ॥
ટલે જીવ રહિત થવે કરી

નિઅ્ર પહુણો વિહન્મંતો । સુણહેણવિ ન સરિસોદેહો ૧૭

હે જીવ! તને સીત તાપાદિક અનેક કષ્ટ જે ધન ધાન્યાદિક ઉપજા
વણાંક હુવાં ઘણીવાર તે જોગવીને । વ્યું વા પેદા કર્યું ॥

કઠાઈ કઠુઅ્ર વહુઆ । જં ધણ માવજિઅ્ર તંજીવ
તે તનેજ કષ્ટ વડેને તે ધન ધાન્યાદિક, અંત્યે પુન્યાઈ પરચાર્યે વીજે
પ્રદણ કર્યું એટલે સ્વજનાદિક રાજા પ્રમુખે ॥

કઠં તુઝ્ઝ દાજં । તં અંતે ગહિઅ્રમત્રેહિં ॥ ૧૮॥

જેમ, જેમ અજ્ઞાનપણાને ધન જે સોનું રૂપું ધાન્ય-કોઠારાદિક
વડા અજ્ઞે ॥ જે પરિપ્રદ; તેને વિષે જે મમતા વા
મારું, મારું જે ઘણું કરે ઠે ॥

जहजह अत्राण वसा । धणधन्न परिग्गहं वहुं कुणसि ॥

तेम, तेम हे जीव ! तुं हलवो एम जवे जवे संसाररूप समुद्र
वे तो पण कर्म जारे जारे थइ मां (मुवीश) तेनुं दृष्टान्त कहे
ने डुवीश ।

वे:-जेम अतिशे जार जरवापी
नावनी मुवे तेम ॥

तदतह लहु निमज्जासि । जवेजवे जारिअ तरिब ॥१९॥

जेखी शमणामांपण दीठी होयतो। देह धारण करनार प्राणीजना
देहनुं सर्वस्य-वीर्य हरी ले ।

जा सुविणे विहु दिठी । हरेइ देहिण दिह सबस्सं ॥

ते स्त्रीमारी वा मरगीसरखीजाणो। तुंतेने ठांरुघ दुर्वलवतांपण ब
लवने करीने ते आदरीशानहि

सानारी मारी इव । चयसु तुह डुवलत्तेणं ॥ २० ॥

तुं चित्तनी वा मननी शुद्धि अ स्त्रीना आवजाव देखी तेनें विपे
जिलपेवे-वांवे वे अने । तुं राचे वे; हा !!! ए तारुं आ
श्रयणपणुं-मुदपणुं ।

अहिलससि चित्तशुद्धि । रज्जासि महिल्लासु अहह मुदतं
जेम गलीनेविपे मेलुंअतुं वस्त्र । ते वस्त्रनी धोलाइ केटलोकालवरशे
नीलीमिलीए वत्तंमि । धवल्लिमा किं चिरंठाई ॥ २१ ॥

हवे कुटुंब उपर स्नेह करवो हे जीव ! आ बंधीखानामां ते
सारो नहि ते कहे वे:-मोह ए खेपव्यो वा घाद्वयो वे? स्ने
श्री आ संसाररूप बंधीखाना हरूप बेनी वा अठोल वा नीग
मां डुरित दुःखे बंधाय वे । ने करीने ॥

मोहेण जव डुरिण । बंधि खित्तोसि नेह निगमं हिं ॥

ते उपर रखवाल मुक्या वे ते ए वधा पहेरेदार, चोक्रियाट वा

कहेते:—बंधव शब्दवने माता, रखवाल, ते उपर हो ? राग ध
पितास्वजनादिकनेमहो मूकपाठो रे ठे ॥

बंधव मिसेण मुफा । पहरीआ तेसु कोराठ ॥ २२ ॥

दवे आत्मिक कुटुंब देखामे ठे: माता रूप, विवेक नामे जे त
धर्म जे वितरागे परूप्यो ते था स्वार्थनुं चिंतवयुं ते जाई ॥

परूप, करुणा जे दया ते ।

धम्मो जगाउ करुणा । माया ज्ञायावियग नामेण ॥

कृमा जे कोपनो त्याग, ते रूप गुण जे ज्ञान दर्शन चारित्रा
प्रिया वा स्त्री ते साथे संपूर्ण विक रूप कुटुंब, ए कुटुंब सा
रम्य ।
थे प्रीति कर ॥

खंति पिआ सुपुत्रा । गुणो कुटुंब इमं कुणसु ॥२३॥

दे जीव ! अति पाली जे ज्ञानावर्णो स्त्री वा अबला तेषो लो
आदिक ७ वा १५७ प्रकृति रूप । कोदर नगरमांही बांधी

पोताने वडा करीने सं
सारमां जमाव्यो ॥

अइ पालियाइ पगइ । जं जामीउसि बंधेउ ॥

दे जीव ! ठेते पुरुषाकारे एटले ठेते अबलापी तुं हारे ठे थुं
बले अबलाए दराव्यो । लजवातो नपी ॥

संतेवि पुरिसकारे । न लज्जमे जीव तेणपी ॥२४॥

तुं पांतानी मेलेज कर्म करे ठे । ते कर्म वमेज तुं वाह्य ठे ठ
गाय ठे, लुंटाप ठे ॥

सयमंत्र कणामि कम्मं । तेणाय वादिज्जमि तुमंचेव ॥

दे जीव ! तुं पांतेज पांतानो वैरा ठे । बीजाने वा अन्यने वोप
शा माटे दे ठे ?

દેવે ત્રણ ગાથાનું વડે સંસારરૂપ મોટા અપાય જે મરણાદિકરૂપ
ગિરી દેલામે છે-જ્યાં કપાય શ્વાપદવ્યાધ ચીતલા પ્રમુખ ધોર
રૂપી ચોર વસે છે । જયંકર સદા વસે છે ॥

જન્મ કસાય ચોરા । મહવાયા સાવયા સયા ધોરા ॥
તથા રોગરૂપી હુટ સર્પ તથા આશારૂપી જ્યાં નદી છે; જેમાં
ફરે છે । આપદારૂપી ઘણા તરંગ થયાં કરે છે ॥

રોગા હુટ જુઝંગા । આસા સરીઆ ઘણ તરંગા ॥૩૩॥
તથા કાષ્ટ સહિત ચિંતા તથા અજ્ઞાનરૂપ ઘણું અંધારું છે જ્યાં સ્ત્રી
રૂપી અટવીમાર્ગ જ્યાં છે । રૂપી મોટી ગુફા વેલીએ ઊંચે ॥

ચિંતા મૂવી સ કઠા । વહુલતમા સુંદરી દરીદિઠા ॥
જ્યાં જ્ઞાણીરૂપે ચાર ગતિ તે પર્વતને શીખર આઠ મદ જેવ
જાણવી । રૂપ છે ॥

સ્વાળી ગદ્ગદ નેઆ । સિહરાઈ અઠ મપ જેઆ ॥૩૪॥
રત્નનીચર વા રાક્ષસ તે મિથ્યાત મન હુકતથી નવન્યો જે મમ
રૂપ રાક્ષસ વસે છે । ત તે રુપિણી જ્યાં શિક્ષા છે ॥

રયણિઅરોમિત્તતં । મળા હુક્કમન સિલાજુ મમતં ॥
તેદને જેથ વા વીધાર, દે આત્મા ! ધ્યાન શુદ્ધધ્યાનરૂપ જે યજ્ઞ
જવ વા સંસારરૂપ પર્વત પ્રત્યે । તેણે તે પર્વતજેવ, સદાજ જે
દાશે પૂર્વોક્ત સર્વે જેદાશે ॥

તંત્રિદમુ જવમેલ્લં । જ્ઞાણાસણિણા જિઅ સદ્દેલ્લં ॥૩૫॥
જે શાસ્ત્રને વિષે આત્મજ્ઞાન છે; તે ત્રણે તે શ્રુત જ્ઞાનવળ જા
માંત્રે આત્મ સ્વરૂપ સુઝાવાય ॥ ણયું મિદ્ધ સુખનું જે
નાર તે છે ॥

જન્મ ત્રિ આય નાળાં । નાળાંવિ વિયાળાં મિદ્ધ સુદ્ધપં ન

३३५

ते आत्मज्ञान बिना जे शेष न ते अज्ञान, मात्र जिविका जे पे
णवादिक सर्व, बहु उतां पण थ ट जराइ तेने मांटे धरुं; एम तुं
दितुं करनार ठे ॥ जाण ॥

सेसं बहुंपी अहियं । जाणसु आजिविआ मितं ३६.
जेम, जेम अतिशे बहु तेम तेम, गवें करीने चित्त-मन
नणयो । पुरायुं ।

सुबहुं अहिम् जह जह । तह तह गवेण पूरिअं चित्तं ॥
 देवाने निने आत्मज्ञान जेम रसायनादिक थकी उठेला व्याधि
 रदितने ।
 वाला ते जीवने जाणवो ॥

हिअ अण्ण बोद्ध रद्धीअस्स। उसद्धाउ उचिच्च वाहीउ
आपणा अत्तमाने अण प्रति केटलाक परने बोध दे उ ते पण
बोधतां । मर्हा जाणता ॥

अप्याह म बोद्धता । परं विबोद्धन्ती केदं तेषि जम् ॥

दे आत्मा ! तू फदे के पोतानो शत्रुकारते दानशायानुं तो भुं
परिवारतां लुरुयो रदे गे तो:- काम ? ॥

ज्ञान परियणामि ब्रह्मिण । सन्तु गांर किं कलं ॥३७॥

કા પુરુષ-નપુતક પરમા તે કાલનું રાજ્ય જાણે છે, ધ્યાનમાં
 પાને યોગ કરે છે । અને જ્યોતિર્વાદિક જ્ઞાણે છે મુનિવિદ્યમા

बोहन्ति परं कीवा । मुण्णन्ति कालं खग पटति नुल्लं ॥

दमेशां नीधे स्थानक
मके उ ।

ठाण मुञ्चंति सयावि ह । विणा य बाहं पुण्ण तिहिइए

अपर वा बीजानी निंदा न कोइशाले पोताना गुणनी प्रशंसा
करयी । एटसे बखान करवां नदी ॥

अवरो न नंदिश्रवा । पसंसि श्रवो कयावि नहु अप्पा
 सर्वं उपर शमता जाव आत्मबोध समग्यानुं रहस्य
 करवो । एज जाणवुं ।

समज्ञावो कायवो । बोहस्स रहस्स मिणमेव ॥४०॥
 परनी साह्य जजीने एट्से बीजा । नीधे पोताना आत्माने
 ने देव्वात्तानो धर्म सूक्कीने । रीजय ॥

पर सक्किनं जजमु । रंजसु अप्पाण मप्पणा चेव ॥
 आत्तरंसा कुत्था ओसोरे । जो आत्मज्ञान जाणता इधेरे तो ॥
 पज्जसु पिकहाए । जइ इज्जसि अप्प विजाणां ॥४१॥

ते शास्त्र जणप, गणप, ते तेनु प्यान कर, तेवा उपोश वे भने
 गंधरी पुष्पको गांग । तेसां तप तपादि आगर या कम्मा ॥
 नं जणसु गणसु वापसु । जापसु उवदसिसु आपरेसु ॥

दे बीर ! एह कणमात्र पण आत्मावती आगम हिंवा माग
 जणमात्री वांचवायी । मां रमते वास्ये-ज्ञापे:-

जिअ मणमिनंवि विश्रयणा । आपागमे रमति जेणां ४२
 एव सर्वं शब्दं तत्र सुविदितं गुह्यं उपदेशेत् वा कहेत् गुह्यं
 रहस्य आर्तना । नृकृतेन विवे प्रयत्न या नयन कम्मा ॥

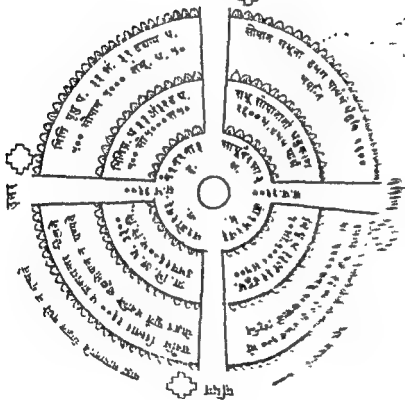
इअनादिदृण नन । गुरु वदंत् वा कृण पयते ॥

नेवा केव वदन्त्य आत हमे एव शब्द न जानान सुगद होय
 उदमन वाचने । एवम माह वाचाश या वाचाप करीने क
 नंनु नाम जयशमर मूर्ति पदपण सुवर्ण ॥

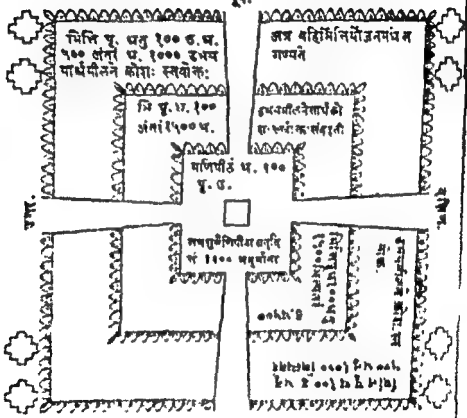
एहिदृण कवच निरि । जण जयमदम हासि ॥४३॥

ह इति श्रीमदश्वत्थसुविश्वविदितश्रामकृष्णक समाप्त ॥

पूर्व.

पू.

मणिपीठं

॥ અર્થ સમવસરણપ્રકરણ લિખ્યતે ॥

હું સ્તવન કરીશ; કેવલ જ્ઞાન પ્રધાન વિદ્યા જે જ્ઞાન સદ્ગુણ,
સદિત, અવસ્થા વા અવસ્થિતિ આનંદ વા સદ્ગુણ સુખ, સર્વ સં
ઠેજેની; (તેમને) વરુણ, કીર્તિ તે લોકમાનસ ગુણ
શ્લોક, અર્થ તે પુરુષાર્થ ॥

થુણિમો કેવલિ યત્તં । વરવિજ્ઞાણંદ ધર્મકિર્તિત્ત્વં ॥
દેવ-જે જીવનપતિ આદિ દેવ; એવા તીર્થંકર દેવકૃત સમવસરણ
તેના જે ઇન્દ્ર, તેમને નમ્યાઠે માં જ્ઞાન અતિશય યુક્ત રહ્યા તે
વા વાંચ્યા ઠે પદ તે આગમ મને ॥

ના અર્થ પ્રત્યે ।

દેવિંદ નય પયત્તં । તિન્નયરં સમવસરણત્તં ॥ ૧ ॥

પ્રગટ થયા ઠે, સપલા જીવાંજીવ કેવલ જ્ઞાન જાણ તીર્થંકર જ
પદાર્થના સામાન્યપણે જાણ થા। ગર્વતને જે ક્ષેત્રે થાય ॥

પયમિત્ત્ર સમન્ત જાણે । કેવલિ જાણે

શોધે-પ્રણ કચરાદિક માઠી વસ્તુ એક યોજન પ્રમાણ સમસ્ત
કુર કરે; સર્વ દિશાત્રથી એમ । પૃથ્વી ધ્રુવ કરે વાયુકુમારે
મોહંતિ સઘન તહિં । મહિ મા જોયાળ મનિજ્ઞ કુમાર ૭
વૃષ્ટિ કંઈ યથાયાગ્ય સુર્જી-સુગંધ । જલ, વા વાણી પ્રત્યે તથા
મેષકુમાર દેવ । ક્રતુ દેવતા ઇલે ઠે ક્રતુન । અધિષ્ઠાતૃ દે
વતા: પંચવર્ણ સુગંધ । કુલના સમુદ પ્રત્યે ॥

વરસંતિ મેલ કુમર । સુગટિ જલં ગિત્ત સુગ

ચીરંતે વા નાવજાણે વાણવ્યં સ્મર જે ઇન્દ્રનાલાદિક તેને જાણે
તર માણ જે, સ-દશાન્તાદિ જાનયું ઠે પૃથ્વીતલ વા પૃથ્વીના
ક સુવર્ણ । પાઠવંધ વા જુમીનલ ત્યાં પડે ।

વિરયંતિ વર્ણામણિ કણગ । રચણ ચિત્તે મહીંચ્છલં તૌ
 હવે તે પીઠકંઠ નપર સમવસત્ર ગણ વગ્રે ના કોટ વા ઘન રચેતે
 રણની રચના કહે છે:-આજ્યં ઘનને કાંગરા છે તે કહે છે:-મ
 તર જે માંદી: મધ્ય જે વચ શિરત્નના કાંગરા રત્ન ઘનંઢે, ર
 માં ગ્રને વદાર ણમ । . ત્નના કાંગરા સુવર્ણ ઘન છે, કન
 કના કાંગરા રૂપાને ઘન છે. તે
 ઘન ગાના છે તે કહે છે:-

અર્જિતર મજ્જવર્હિ । તિવપ્પમણિરચણકણયકર્થીસીસા
 આજ્યંતરનો ઘન રત્નનો છે, હવે તે ઘન કીયા દેવતાએ કર્યા છે
 મધ્યનો ઘન સોનાનો છે. અ તે કહે છે:-વૈમાનિક દેવ રત્નનો
 ને વદારનો ઘન રૂપાનો છે। ઘન કરે, જોતપી દેવ સોનાનો ઘન
 કરે જીવનપતિ દેવ રૂપાનો ઘન કરે

રચણ ક્ષુગ રૂપ્પમયા । વેમાણિચ્છ જોઈ જવાણ કયા ૪
 હવે તે સમવસરણ થે સંસ્થા તેત્રીશ ધનુપ્પ પહોલપણ પટલે ૩૩
 ને કરે એક ઘટ, બીજું ચો ધનુપ્પ ગ્રને ૩૨ આંગુલ નિસ્તાર
 રસ, તેમાં ઘટ સમવસરણનું ટલે જૈત્યાં જાનો છે ને ૧૦૦ ધનુપ્પ
 પ્રમાણ કહે છે:-વૃત્ત રામ ઘંચવળો; ગ્રણે ઘનની નિતો દોષ ॥
 વસરણ વત્રીશ આંગુલને ।

વહંમિ હુત્તીમં ગુલ । તીતિસ ધણુપિહુલ પાસય ધણુગા
 હવે તે કોટને અન્તર કહે છે:- તે ઘનને રત્નમય પાર દાર, એ
 ઠેલે ધનુપ્પ ગ્રને એક કોતનું ટલે પાંચો ના કરવાજાએ. તે ના
 આંતરો છે, પટલે ૨૬૦૦ ધનુ દા ઘનના વદાર દશદજાર તો
 પ્પ અર્ધું, રૂપાના ઘન, સોનાના પાન ના પગથિયાં છે, તે પૂર્વોક્ત
 ઘન વધે ઘંતર છે. તેમાં ૫૦ એક પાંજનના પ્રમાણ ઉપરાન્ત
 ધનુપ્પ સમજાગ, ૧૨૫૦ થ જાગવાં. તથા પ્રહુત્તીના મિંદા

નુપ્પ પગથિયાં છે. એ તેરસે સનના પણ દશ હજાર પગથિ
 એક પાસે તેમ તેરસે બોજી યાં છે તથા સિંહાસનના હેઠ
 પાસે છે. જે મલી ૨૬૦૦ થાય સના મધ્ય જાગથી રુપાના ધ
 તેમ સોના તથા રત્નના ધન રુના થાણ પ્રદેશ સુધી પૂર્વ પ
 વધે ૨૬૦૦ ધનુષ્ય તથા ૨૬૦૦ શ્વિમ જે જે કોશ છે. રુપાના ધ
 રત્ન ધનનો મધ્ય જાગ એ જ રુની પરધિ ૩ યોજન ૧૩૩૩ ધનુ
 ભે શંક મલી, ૩૮૦૦ ધનુષ્ય પ્ય ૧ હાથ ૮ આંગુલ થાય. શિલે
 પયાં, તેમાં ૧૦૦ વસોની જિંત્વો જ ૧ યોજન છે. ચતઃ વીપમ વ
 મેલવતાં ૮૦૦૦ ધનુષ્ય વા ચાર ગ દશ ગુણ ૬૦ મળીત રીતે હિતિ
 કોદા કિંવા એક યોજન થાય। વૃતસમવસરણસ્થાપનામાનગાથા ૫
 ઠ ધાણુ સય ઇગકોસં । તરાય રપણમય ચન્નદારા ॥૫॥
 હવે બીજા સમોત્તરણનું ચોરસ પેહેલા રુપાના કોટની જિંત્વ છે.
 સંસ્થાન છે, તેનું પ્રમાણ કદે છે ધોઢ કોપ વા ૧૦૦૦ ધનુષ્ય આં
 કોટની જિંત્વોનું પ્રમાણ એકસો તરો છે ॥

ધનુષ્ય ।

ચન્નરસે ઇગ ધાણુસય । પિહુ વપ્પા સદ્ધ કોસં અંતરિ

એક કોશનો અંતર છે, તે પણ
 જે પાસે થઈને વાકી પ્રમાણ પૂ
 ર્વની પેઠે શોષ એટલે પ્રથમ ધન
 અને બીજા ધનને ૧૫૦૦ ધનુષ્ય
 એક વાજુ અંતર તેમ બીજી ત
 રફ ૧૫૦૦ ધનુષ્યમલી ૧૦૦૦ થ
 યા. બીજા તથા ત્રીજા ધનને
 પણ જે તરફ મલી ૨૦૦૦ ધનુ

પ્રથમ રુપાના ધનને અને બીજા પ્ય અંતર છે. ૨૬૦૦ ધનુષ્ય મ
 સોનાના ધનને જેણ પાસે. હવે પ્ય ધનનું પરતર છે. સોના ત

વીજા સોનાના ઘરને તથા રત્ન થા રત્નના ઘરની ઝિંતો સહિત
ના ઘરને ।

૫૦૦૦ ધનુષ્ય છે ॥

પદ્મ વિઞ્ચાવિઞ્ચતઙ્ચા । કોસંતર પુઘમિવસેસં ॥ ૬ ॥

હવે તે ઘર પર ચઢવાનાં પહોલાં તથા ઊંચા છે. તે ગંતું જે ચ
સોપાન-પગથિયાં કહે છે: કિને જડે; પૃથ્વીથી ત્યારે પ્રથમ વખ
પગથિયાં ૧૦૦૦૦ છે. તે એ કોટ આવે ॥

કે હાથ ।

સોવાણ સહસદસકર । પિદ્ધુ ચ ગંતું જુવો પદ્મ વપ્પો ॥

ત્યારપછી પચાસ ધનુષ્ય તેટલું જવા પછી પાંચ હજાર પગ
પરતર છે ।

થિયાં છે ॥

તો પત્તા ધણુ પયરો । તઙ્ચ સોવાણ પણ સહસા ॥ ૭ ॥

ત્યારપછી વીજો ઘર; આગલ પરતર છે. ત્યારપછી પગથિયાં પાં
પચાસ ધનુષ્ય ।

ચ હજાર છે ત્યારપછી ॥

તો વિઞ્ચ વપ્પો પનધણુ । પયર સોવાણ સહસ પળતત્તો ॥

ત્રીજા કોટમાંથી ઠસે । ધનુષ્ય, એક કોપ એટલે ઠયીતે ધનુષ્ય
વીઠ વા સમજુમી-ચોતરો છે ॥

તઈંત્ર વપ્પો ઠસય । ધણુ ઇગકોસેહિં તોપીઠં ॥ ૮ ॥

ચાર દ્વાર છે, ઘણ પગથિયાં મધ્ય જામે મળિરત્નનું વીઠ દોષ,
છે, જેને એવું મળિપીઠ તે । તે વીઠ ચર્તમાનજિનેશ્વરના શરીર
પ્રમાણે ઊંચું ॥

ચન્દ્રાર નિ સોવાણં । મઝેમળિપીઠયં જિણતણુદં ॥

તે વીઠ થઈ ગાઠ જુમિ તણયો છે
ચો છે. દેવે એની ગણિતની વરણ
કહે છે:-પૂર્વે નૂમિથી તે ત્રીજા પ

रु सुधीनां २०००० पावनियां कदां;
 ते एक, एक हाथ पदोलां तथा ठं
 चां ठे. तो ते बीशे हजारनुं ठंच
 पणुं ५००० धनुष्य थयुं. तेह २ ॥
 गाठ थयुं. तेनी कर जुमिकानी दो
 री प्रजुना सिंहासन जुमीना मूल
 थो ते वद्वार पगधियांना प्रान्त सु
 धीमां ८२ धनुष्य १ हाथ १० अं
 गुल थाय. तथा जगवंतना सिंहास
 नथो वद्वार धरुना कांगरानी दोरी
 वइएतो ६४०३ धनुष्य ११ आंगुल
 तथावेहजार धनुष्यते पीठ थाय. ए गणित लिखावति रीते
 लांबो पदोलो ठे । सिद्ध थाय. गाथा ए ॥

दो धणुसय पिहु दीहं । सह दु कोसेहिं धरणीपलाए
 सम अधिक एक योजन पदोलो
 अशोक वृक्ष सपन शीतल जापा
 ए रमणिक होय, आशंश वरी
 कहेठे:-धरुनी जित्यो ठंचो तो
 वाद्वार धरुसुधी केम पदोने प
 ल समवायंगे वरुं ठे के:-“वट
 विसाए तिष्ठयराणं चउवीमं पउ
 एवे तेसमवसरणमां अशोक विसं चेष्य रुक्म दोछा ” इत्या
 पृष्ठठे। तेनो विचार कहेठे: दिक ए धैत वृक्ष सहित अशोक
 वर्तमानजिनेश्वरनाशरीरपी वृक्ष युक्त संजबे ठे. धैत्य वृक्ष
 धारणो ठंचो ठे । ते केवल ज्ञान ज्ञां उपन्युं ते

जिणतणुवारगुणुच्चो । समहिअजोअणपिहूअसोगतरू
त्पां एटले अशोक वृक्षने सुले त्यां चारसिंहासन ठे तेपण पाद
देव उंदो होय । पीठ वा बाजठ तेणेकरी सहितवे

तपहोइ देव उंदो । चउ सीहासण स पयपीठा ॥१०॥
ते चारे सिंहासन उपर प्रतिरूप वा प्रजु जेवा दक्षिणादि दिशे
त्रण, त्रस, उत्र ठे । प्रतिविंव त्रएय होय तेम आठ चामर
घरा होय ॥

तडुवरिचऊततया । पमिरूव तिगं तहूअअठ चमरधरा
आगल सोनानां कमल । स्थित वा रहांठे तथा स्काटिक रत्ननां
चार धर्मचक्र छे ॥

पुरउ कणय कुसेसंय ठिअ फालिह धम्म चक्र चहु ॥११॥
ध्वजा, उत्र, मकरध्वज, पंचाली जे पुनलिउ, कुलनी माला, ये
अष्ट मंगलिक । दिका तश्रा जला कलश एटलां बानां ॥

ऊपवृत्त मयरमंगल । पंचाली दाम वेइ वर कलसे ॥
प्रतिहारे मणिनां त्रिकधुप घटि ते क्रभा गुरु आदेनी धुप
तोरण ठे । घटी करे वाण व्यंतरना देवता गाथा ॥

पद्दारं मणि तोरण । तिय धुवघमी कुणंति वणा ॥१२॥
एक हजार जोत्रननां चारध्वज तेनां नाम धर्मध्वज, मान
ध्वज, गज ध्वज, अने सिंहध्वज,
ए चारे दिशाए ॥

जोयण महस्स देमा । चउकपा धम्म माण गय सीहा ॥
घंटीका पताकीकादिके सहित मान वर्तमान जिन हस्ते
शोजित ए सर्वनुं । सेवुं ॥

कुकुजाइ जुआसधं । माणमिणं निय निय करेणा ॥१३॥

हवे तमोत्तरणमां शावी प्रजु शा रोते । प्रविदिषा दृष्ट पूर्व दि
करे ते कहे छेः-प्रवेश करीने पूर्व दिशे प्रजु जी। शाने सिंहासने बेसे ॥
पथिसिअ पुत्राड पडु । पचादिणं पुष्यासण निविठो ॥
पादपीठ जे वाजग्ने वीपे स्थाप्या प्रणाम करी तीर्थने कहे
वे पग वा चरण जेणे । धर्मदेशनां प्रत्ये ॥

पयपीठ ठविअ पाठ । पणमिअतिष्ठं कहुइ धम्मं ॥१४॥
हवे ते देशना सांजजनार वार सहित जुवनपति, जोतपी, वा
परपदा ते कहे छेः-मुनिनो पर णव्यंतर, ए देवनी देविपोनी
खदा वैमानिकनी देवो रा ग्रण्य सज्जा तथा एज देवनी अ
घयी । एय सज्जा ॥

मुणि वैमाणिणि समणि । सज्जवणजोइ पणदेविदेवतिपं
रहे अग्नि कोण आवे विदिशिअ
अनुक्रमे १ अग्निकुणे साधु, वैमा
निकदेवि, साधवी; अण नैरुत्थ
कोणे जुवनपति, जोतपी, वा
णव्यंतर देवनी देवि, अण वाव्य
कोणे, जुवनपति देव, जोतपी
देव, वाणव्यंतर देव, अण इशान
कोणे वैमानिक देव, मनुष्यनर,
मनुष्य नारी ॥

कह्य जे वैमानिकना
देव, मनुष्य नर, मनु
ष्य नारी, ए अण ।

कप्प गुर नर छि तिअं । तंतिगो इ विदिसासु ॥१५॥
अपारे नीकायनी देविज्जनी चार पर्यदा निविष्टा वा बेसीने मनुष्य
तथा साधवीनी पर्यदा, ए पांच सज्जा नर मनुष्य नारी, देवता
ज्जनी रक्षी देशना सांजले । चारे, मुनि ए सत्तै पर्यदा ॥
चउ देवि समणिउछठिआ। निविठा नरिजिसुर समणा ॥

એ પાંચ જ્ઞેદે તથા સાત જ્ઞેદે શ્રી જિનની દેશના પ્રથમ વપ્ર વા
પરપદા સાંજલે । ઘરુ જે રત્ન ઘરુ તે માંદી ॥

ઇત્ર પણ સગપરિસ સુણાંતિ । દેસણં પણમ વપ્પંતો ૧૬
એ આવશ્યક વૃત્તિમાં હવે ચૂર્ણિકારને અન્નિપ્રાયે વલિ કહેવે:-
કહ્યું છે । મુનિસર વેગ સાંજલે ॥

ઇત્ર આવસ્સય વીતિ વૃત્તં । ચુન્નિય પુણ્ણમુણિ નિવિઠા ॥
વૈમાનિક દેવિ તથા સાઘવી ઇત્તી રહે હોપ જે વાકી નવ પરપ
એ ત્રેં સજ્ઞા । ડા અનીઅત રિથત રહે વા વેસે ॥

વૈમાણિય સમણી દો । ઉઠ્ઠ સેસા ઠિઆઉ નવ ॥૧૭॥

આ પ્રકરણ કારે દેશમાત્ર કહી
જે પરપદાની વ્યાખ્યા, તે આ
વશ્યકની નિર્યુક્તિ ટીકાથી કાં
હક કહી, કાંઈક કહે છે:-શ્રી
જિનેશ્વર પૂર્વાજિ મુખે વેસે, તે
પ્રજ્ઞૂના પાદ મૂલમાં અગ્નિકોણ
દિશે મુખ્ય ગણધર પાસે વેસે.
બીજા કેવલી આવે તે શ્રી જિન
પ્રત્યે તીર્થ પ્રત્યે વંદના કરી તે
ગણધરને માર્ગે વેસે મનપર્યવ
જ્ઞાની પણ કેવલીની પાઠલ વે
સે. તથા વૈમાનિકની દેવિ પણ
પ્રજ્ઞૂને યાંદિ માધુની પાઠલ રહે. દેવવંદો હોપ એટલે-જ્ઞાન કો
તથા સાઘવી પણ વૈમાનિકની એ વેવટંદો છે. ત્યા મુલ પ્રથમ
દેવિની પાઠલ રહે. સાધુ, નૈમા ઘરુથી ઇત્તરને હોરે નીસરીને
નિકની દેવિ. સાઘવી એ ત્રણ પૂ પ્રજ્ઞુ તે દેવ વંદોમાં આવી

वेदारे पेसी अमिकोणे रहे जु। वेसे, त्यार पठी बीजी पो
वनपतिनी, जोतपीनी, बाण रमीए प्रथम गणवर वा अ
व्यंतरनीदेवि ए व्रणदक्षिणद्वारे पर गणवर धर्मदेष्टानादीए, अ
पेसी अनुक्रमे नैऋत्यकोणे रहे, हिंयां शिष्ये प्रश्न कर्यां के बी
जुवनपति, जोतपी, वाणव्यंतर जी पोरसीए प्रभुजी देष्टाना के
देव प्रणये पश्चिमे पेसी वायु म न दे ? तेनो उत्तर-गाथा-
कोणे घेसे, इन्द्रतदित वैमा “ त्वेन विषोऽत सीमगुण दीव
निक देव, मनुष्य नर, मनुष्य णा पञ्च ज्ञातृद्वितीया परीक्ष
नारी, व्रण उत्तरे पेसी इष्टान कर्मोविश्व गणवर कहेवे गुणाहुं
कोणे रहे, देवता अने नरनो ति ” माटे गणवर गजाना आ
अल्प मददिकनो विचारजाण एया सिंहासन उपर अग्रश म
बो, हवे बीजा घमनी मांहीति जुना पाव पोठे वेगी धर्म कहे,
यैच जे वाण, सिंहादिक रहे, श्रीजा घममां यान जे वाहन,
इष्टाने । सुगवाल, पालवित प्रमुख रहे ॥

बीजप्रंतो तिरि ईसाणि । देवज्ञंदोश्च जाण नद्वयंतो ॥
तेम वली चोरत समोत्तरणने कोणने विवे सदा दूतममदगर
अधिकारे बे, बे वाढ्यो दोष । जे एक, एक वाच्य दोष ॥

तह चत्तरंसे डुड यावि । कोणत वरि दृष्टि ॥१८॥

दवे व्रण घमना दरवाजा बार वैमानिक देव, वाणव्यंतर
ना पोलिमानो घणैव कहे ठे:- देव जोतपीदेव, जवनपति
पीले वणें एटले सोनारणें, अंत देव, ए चोरना पोलिमादुश
वणें, राते वणें, अने द्रवाम वणें । दि दिनिना गनने पंद ठे ॥

पीछ सिछ रत्त सामा । सुरवाण जांड जवलागदलुनये
दवे तेमना हाथमा शुंठे ते कहे ठे:- दवे ते चारप्रतिहारना अनुक्रमे
प्रथमना दाघमां धनुष्य ठे, बी नाम कहे ठे-प्रथम सोम नाम

જાના હાથમાં દંડ છે; ત્રીજાના વીજો યમ નામે, ત્રીજો વરુણ
હાથમાં પાશ છે, અને ચોથાના નામે. ચોથો ધનવ નામે. એ પ્ર
હાથમાં ગદા છે । કરે ચાર યજ્ઞ. ગાથા. ॥૧૯॥

ઘણું દંડ પાસ ગય હજ્જા । સોમ જમવરુણ ધણજસ્કા ૧૯
હવે બીજે સોનાને ધમે પ્રતિહારિ એ ચારની શ્વેતવર્ણ, રાતોવર્ણ,
હે તે કહે છે:-જયા નામે, વિ । પીત વર્ણ, નીલ વા કૃષ્ણવર્ણ
જયા નામે, અજિતા નામે અપ ની આજ્ઞા કાન્તિ છે ॥
રાજિતા નામે ।

જય વિજયા જિજ્ઞા અપરાજિજ્ઞાતિ સિય અરુણપીયની
એમ બીજે ધમે દેવિનું હવે તે પ્રતિહારીના હાથમાં આયુધ[લાજ્ઞા
જુગલ તે પૂર્વ અક્રેક જે શસ્ત્ર છે તે કહે છે:-અજય, અંકુશ,
નામે વે વે દેવિનું છે । પાશ, મગર હાથમાં છે અનુક્રમે ॥

વીંદેવીજુઅલા । અજયં કુસ પાસ મગર કરા ॥૨૦॥
હવે ત્રિજા રૂપાના ધન વહાર જે સ્વરુગી નામે, કપાલિ નામે
દેવતા છે, તે અનુક્રમે કહે છે:- જટા મુકુટધારી નામે ॥
પ્રથમ તુંબુરુ નામે !

તદ્વિચ્છ્ર વહિ સુરા તુંવરુ સ્વર્ગિ કપાલિ જમ મઠમધારી ॥
પૂર્વાદિ ચારે વિદ્યાએ દાર । તુંબુરુ પ્રમુલ દેવતા પ્રતિદાર વા ઝનિ
પાલ છે । દાર વા પોલિઆ છે ॥

પુષ્પાદ દારપાલા । તુંવરુ દેવોઅ પમિહારો ॥ ૨૧ ॥
હવે સામાન્ય વા સાધારણ એ વિધિ જે રચના એ પ્રકારે હોય તે
સમોસરણને વિધે । એવી આવીને જો મહર્ષીકદેવ કરેતો

સામન્ન સમોસરણે । એસ વિહી એઝ જઝ મહર્ષિ સુરો ॥
સર્વ પૂર્વોક્ત વિધિએ તે મહર્ષીક દેવ કરે ને અસુરજે શાલ્યરીક્ષિનો
એકલો પણ નિથે । ઘણી જ દેવ તેતો તે રીતે કરે વા ન કરે ॥

सब मिणं एगोवि हु । सकुणइ जयणोय रसुरेसु ॥२२॥

इवे समोसरण क्यां करे ते कहेंगे:- क्यां वा जे स्थानके महिं
पुर्वं जे क्षेत्रमां न पयुं होय त्यां क देव, तथा सुधर्मादिक
तथा । इन्द्र भावे

पुष्ट मजार्पजञ्ज । जञ्जेइ सुरो महिं मधवाई ॥
त्यां समोसरण निधे सततं वा निरन्तर बलि प्रातिहार्या-
दोष । दिक होय ॥

तञ्ज सराणं नियमा । सययं पुण पामि हेराइ ॥२३॥
इष्टिप्रतार्थ समस्त । जन वा प्राणी तेणे प्रार्थित जे अर्थना सार्थ
अर्धित । जला ते देवाने समर्थ ॥

इष्टिअ समञ्ज अष्टिअ । जाण पठिअ आञ्ज सुसमञ्जो ॥
अर्धियां एदने आ समोसरणने श्री तीर्थकर जयवंत करो सुपद
होरे स्तब्धो लघु जे शीघ्र वा स्थ ते जला स्थानकने विषे अब
जलदी जन प्राये । स्थित इति गाथा २५ ॥

इष्टं थुठ लटुजणं । तीउपरो कुणञ्ज सुपपञ्च ॥२४॥

ए रीते समदसरण प्रकण समाप्त अयुं.

॥ इति श्री समदसरणप्रकणं समाप्तं ॥

॥ अथ कर्मदंष्ट्र पहेलो ॥

ज्ञान अतिशय प्रातिहारज सक्षमी सहित । कर्मफल संक्षेपे कहेंहुं
महावीर रागादि जीत प्रत्ये वादीने ।

सिरि वीर जिणं वेदीय । कम्मविवागे समासञ्ज बुद्धं ॥

कीजीए जीव देहु ४ मिथ्यातः जेणे तेने कही जे कर्म ॥२॥

अवत २ कपाय ३ जोगे ४ करीने ।

कीरइ जीएण हेउहिं । जेण तउ जत्रए कम्मं ॥१॥

प्रकृति वा रस्यजावा ते चार जेदे मोदकने दृष्टांते १ प्रकृती वात
पिति वा काजमान, पित्त कफ वा हरे २ धिति दशदिन प्रमुख
रस वा चिकणता प्र। ३ रस एकठाणीआं ही ठाणीआदिक ४ प्रदेश
देश वा दलमान चा। ५ मेदानो घांणी प्रमुखनो तेमज कर्मनी प्र०
रेनेववशब्दजोमजो। श्रि० २० प्र० जाणवा ॥

१ पयइ २ ठिइ ३ रस ४ पएसा । तं चउहा मोयगस्स दिव्वंता ॥

प्रथम मूल प्रकृती आठ उत्तर । प्रकृती एकसो अठावन जेदे ॥२॥

मूल पगइ ठ उत्तर । पगइ अम वन्न सय जेअं ॥२॥

इवे कर्मनां नाम १ ज्ञानावरणी तेदनी कर्म ३ मोहनी कर्म ४ आठ

कर्म २ दर्शनावरणी कर्म । खा कर्म ५ नामकर्म ६ गोप्रकर्म ७ ॥

इहनाण १ दंसाणावरणा २ वेअ ३ मोहा ४ उ ५ नाम ६ गोपाणि ७

अंतराय कर्म ८ पुनः उत्तर । चार ४ एकसो प्रण १० ३ बे २ पांच

प्रकृती पांच ५ नव ए बे २ । ५ ए आठ कर्मनी उत्तर प्रकृती अ

अठावीस २८ । नुकमे १५८ अइ ॥

विग्धं च पाण नवउ अठवीसचउतिसय उ पाणविहं ॥३॥

प्रथम ज्ञानावरणी कर्मनां जेद कदे वे । १ पांच ज्ञान, जेणे वस्तु

ज्ञान गुणरोके ते ज्ञानावरणी, प्रथम । स्वरूप जाणीये ते ज्ञान,

ज्ञान ५ कदे वे । १ मति ज्ञान, २ श्रुत । तेमां प्रथम मति ज्ञानना

ज्ञान ३ अवविज्ञान ४ मन पर्यव ज्ञान ५ जेद २८ कदे वे ॥

केवल ज्ञान ।

मइ सुयउर्ही मण केवलाणि नाणाणि तउ मइनाणां ॥

जे ई ३ यन इदानी विषय मइयां यहा मन आंग गिना ई

जे अइयत टायाग समयात्मक ते व्यं ही चार ते व्यंजना

उत्तरावप्रद ४ नद । वप्रह ॥ ४ ॥

५३.ए

वेजण वगह चउहा । मणनयणविणिंदीय चउका॥४॥
 अर्पावप्रद किंचित् ज्ञान तेना जेदइ इहा । इंडी ५ स्पर्शन, रस
 वप्रद ते विचारणा तेना जेदइ अपाय ते । न, घाण, चक्षु, श्रोत्र
 निश्चे तेना जेदइ धारणा अविस्मरण तेना । मन ६ जेद-सर्व
 जेव ६ ।

मली २० ॥

अर्थः ६ इहा. ६ अपाय. ६ धारणा ६ व्यंजनावप्रद ४

स्पर्शन	१	१	१	१	१
रसन	१	१	१	१	१
घाण	१	१	१	१	१
चक्षु	१	१	१	१	०
श्रोत्र	१	१	१	१	१
मन	१	१	१	१	०

अनुगह इहा १ वाय १ धारणा करणमाण सहितहा ॥

ए अवावीस जेद मति दये श्रुत ज्ञानना जेद कहे ७. चउद १४
 ज्ञानना । विस २० जेद वा श्रुतना ॥

इअ अठवीस जेयं । चउदसहा वीसहा च सुध्रं॥५॥

दये श्रुतना जेद १४ सांजले ते श्रुत

१ अक्षर श्रुत-अकारादिक शब्द
 रोपी अवलोच,

२ अनाक्षर श्रुत-अक्षर विना च
 एादिके,

१ संनिश्रुत-मन सहितने जे श्रुतते ३ सादि श्रुत-गणधरे रव्दाने,
 ४ असंनि श्रुत-मन रहितने ५ अनादि श्रुत-सर्वेण इय शा
 जे श्रुत ते, श्रुत ते निश्च,

५ सम्यक्त्व श्रुत-सम्यक्त्व स ए सपर्य वसीत श्रुत-जरतेराव
हितने जे श्रुत ते, ते श्रुत दिवेद ठे ते,

६ मिथ्यात्व श्रुत-विपर्यास स १० अपर्य वसीत श्रुत महाविदे
हितने जे श्रुत ते, हे अर्थसूत्र अविच्छेद ठे ते ॥

अखरसत्रीऽसम्भं ३ । साङ्गं ४ खलु सपञ्ज ५ वसी अंच ॥

११ गमिक श्रुत-सरखा पाठनये
करीने,

१२ अगमिक श्रुत-सरखा पाठ
न होइ सामान्य पाठ ते,

१३ धंग प्रविष्ट श्रुत-द्वादशांगी
सिद्धांत मूल तेमां जे पाठ
होय ते,

मूल जेद सात ए. सातना प्रति

१४ अनंग प्रविष्ट श्रुत-आवश्य । पक्षी ए बने मली चौद १४
कादिक ते, जेद आय ॥

गमिअं ६ अंगपविष्ठं ७ । सत्तवि एएस पमिवरका ॥ ६ ॥

हवे श्रुतना २० जेद देखामे ठे,

१ पर्याय-ठ इयमां एकनां प
र्याय जाणे ते,

२ पर्याय समास ठए इयना
पर्याय जाणे ते,

३ अक्षर त्रण जेद-संज्ञा, लब्धि,
व्यंजन तेमांथी एक जाणे ते ए पमिवत्ति-घासठ मार्गणा ए

४ अक्षर समास-सर्व अक्षर जे योगादिक एक जाणे ते,

१० पमिवत्ति समास-घासठ मा

५ पद-अधिकार विशेष ते एक गणाए योगादि सर्व जाणेते

पद जाणे ते.

११ अनुयोग-उपक्रम निक्षेप अ

६ पदसमास-अनेक पद जाणे ते नुगम नय ए चारमां एक

७ संघात-एक मार्गणा जाणे ते जाणे ते.

८ संघात समास-सर्व मार्गणा १२ अनुयोग समास-चारे अनु
जाणे ते, योग जाणे ते

पङ्कप १ अस्कर २ पय ३ संघात्या ४ पन्निवृत्ति ५ तह्य आणुङ्गो

१३ पाहुन-पूर्वने विषे पाहुना १७ वस्तु-पूर्वमां वस्तु अधिकार
अधिकार विशेष ते एक ठे ते एक जाणे ते.

जाणे तेवा-

१८ वस्तुसमास-सर्व वस्तुजाणे ते

१४ पाहुन समास-घणा पाहु १९ पूर्व-एक पूर्व जाणे ते.

ना जाणे ते.

२० पूर्व समास-सर्व पूर्व जाणे ते

१५ पाहुन पाहुन-ते पण पूर्व
मां अधिकार ठे. ते देश
जाणे ते.

श्रुत पद सयले जोमजो-मू
ल दश जेदने समास पद जो
मजो एटले ठजपमली २०)

१६ पाहुन पाहुन समास-ते
अधिकार सर्व जाणे ते.

अशे.

चुरणीमते पाटान्तर १३ पाहुन
पाहुनने १४ पाहुन पाहुन समा
स १५ पाहुन १६ पाहुन समास.

पाहुन ७ पाहुन ८ पाहुन । वच्चू एषुवाय १० ससमासा ११ ॥ १॥
द्वे अवधिज्ञानना ठ जेद वहेवे.

१ अनुगामी-जे क्षेत्रे अवधि ज्ञा
न ययुं त्यांधी ज्ञ्यां जाय त्यां
साथे घाले फानसदीपकवत्.

५ पन्निवाइ-जे उपना पनी
जाय ते.

२ अ अनुगामी-ते अनानुगामी

સાથે ન. ચાલે સ્થિર દીપકવત્ દશપદ્મિવાદ્-જે નપના પઠી ન
૩ વર્ધમાન-નપનાથી વૃદ્ધિ પામે તે જાય તે-મુલ ત્રણ જેદ-ફતર
૪ દીપમાન નપના પઠી હાની ત્રણ જેદ-વત્રે મલી છે જેદ
પામે તે. હોય.

અણુગામિશ્વદ્ધમાણ્ય ૨। પદ્મિવાદ્ ૩૬ અરશ્વિહા ઠહાઠહી
હવે મન પર્યવ જ્ઞાનના જેદ ૨
તે મન વર્ગણાયુષ્મદ્ જેદે કરી
જાણે તે-મુનિવેચે હોય.

૧ ક્ષુદ્રમતિ-અઢીદીપમાં તિર્થા
લોકના સંજ્ઞી પંચેદિ જીવના
મન પર્યાય અઢી અંગુલ ઝહું.
સામાન્યે દેચે તે.

૨ વિપુલમતિ-સંપૂર્ણ અઢીદીપ
૧૫૦૦ જોજન તિર્થા લોક,
ઝર્ધ્વ; અધોગત સંજ્ઞીના મન
ચિંતન વિશેષથી જાણે તે.
તદ્વસિદ્ધિવેરે, મનગતવાત
અવધી જ્ઞાની જાણે પણ યુ
ષ્મત્ મનની વાત મન પર્યવ કેવલ જ્ઞાન-અસહાઈ નીરાવળ
જ્ઞાની જાણે. સર્વ જાણે એક જેદ.

રિક્તમશ્વિનિલમદ્ધમાણ ૧। નાણં કેવલશ્મિગચિદ્ધાણં ૮
૧ પાંચ જ્ઞાનને જે આવરે ઢાંકે યાદાવત્ જ્ઞાનરૂપ ચક્ષુ તે
તે જ્ઞાનાવર્ણી ૧ તેને આવરણ ૧૧

૧ સિં જં આવરણં ૧ પમુચ્ચ ચમ્કુસ્સ તં તપા વરણં ૧૧
દેવે દર્શનાવર્ણી કર્મના ૧૦ જેદ કહે છે. ગ્મીદાર મમાન

दर्शनावर्णी चार ४ तथा पांच ५ निज्ञा दर्शनावर्णी कर्म
 दंसण चउ पण निहा । वित्तिसमं दंसणावरणं ॥ ९ ॥
 १ आंखधी सामान्य उप शेष इंडियतथा मनः अवधि दर्शन ३
 योगे देखे ते चक्षुदर्शन । ॥ केवल दर्शन. सत्ता प्रादक सामान्यो
 २ अक्षुदर्शन-बाकी चा । पयोगदर्शन ॥
 १ इंडिय देखे ते.

चरकू दिछिः अचरकू १। सेसिं दिअ उहि ३ केवलोहि ४ च ॥

ते चारे दर्शनने आवरे ते चार
 जेदे चक्षु दर्शनावर्ण १, अक्षु
 दर्शनावर्ण २, अयधी दर्शनावर्ण

दर्शन इहां सामान्य प्रकारे ते । ३, केवल दर्शनावर्ण ४, ॥ १० ॥

दंसणमिह सामन्नं । तस्सा वरणं तयं चउहा ॥ १० ॥

इवे पांच जेद निज्ञाना कहेवे. १ निद्रानिज्ञा-डुखे मदता क
 सुखे जागे ते-निज्ञा १ । छे जागे ते ॥

सुह पम्बोहा निहा १। निहानिहाय २ डुस्क पडि बोहा ॥

३ प्रचला-वेगं उनां । ४ प्रचलाप्रचला-चालतां उंघे घोमा
 उंघेते नी परे ते ॥

पयला ३ छिउ वविछस्स । पयलपयलाउ ४ चंकमउ ॥ ११ ॥

५ दिननो चित्तव्यो काम ते थिणंदिनुं बल चक्रवर्तिधी अरु वा
 रात्रे उंघमां करे । सुदेवतेधी अरु बलदेवनुं बल तेतल्लुहोय

दिण चिंती अत्तकरणी । थीणद्धीअध्वचकिअध्ववला ॥

वेदनी कर्मनुं स्वरूप ते चाटता मीगश लागे ते साता
 मधुमदधी खरडी ख जोज कपायते असातावेदनी ते वेदनी
 दनी धारा । साता असाता ॥

મહુલિત્ત સ્વર્ગ ધારા-લિહણં ચ હુહાન વેત્રણીત્ર્યં ॥૧૨॥
સાતાવેદની પ્રાપ્તે દેવ સાતા અસાતા તિરીમાં ઠે નરક ગતિમાં
મનુષ્ય ગતિમાં, જદ પ્રવલ અસાતા ઠે સાતા તો તીર્થંકરના
ય અધિક । જન્માદિકે ॥

જસન્નં સુરમણુ ૧ । સાયમસાયં ચ તિરીત્ર્ય નિરણસુ ॥
હવે મોહનીકર્મનું સ્વરૂપ કહેઠે તે મોહનીકર્મના વે જ્ઞેદ-દર્શન
મદિરાપાનથી મુઝાય તેમ મોહની મોહની અને ચારિત્ર મોહની ॥
ના જદયે જીવ મુઝાય ।

મજ્ઞં વ મોહણીત્ર્યં । હવિહં દંસણચરણમોહા ॥ ૧૩ ॥
તે દર્શન મોહનીના ત્રણ જ્ઞેદ ઠે ૧ સમ્યક્ત્વમોહની ૨ મીશ્રમો
સમ્યક્ત્વ ગુણને મુજ્ઞવે ઠે । હની, ૩તેમજ મિષ્ટ્યાતમોહની
દંસણમોહં તિવિહં । સમ્મં ૧મીસં ૨તદેવમિત્તં ૩ ॥
હહાં તે ત્રણને દૃષ્ટાંતે કરી દેલાને ઠે.

૧ શુદ્ધ પુણ્ય લલ વેદે. ૩ અવિશુદ્ધ લલ વેદે તે હોય અનુક્રમે
૨ અર્ધવિશુદ્ધ લલવેદે.

સુદ્ધં અધવિમુદ્ધં । અવિસુદ્ધં તં હવડ્ કમસો ॥૧૪॥
અથ નવ તત્ત્વ. ૫ આ અવ-કર્મનું આવયું. ૬ સંવર

૧ જીવ-ચેતના લક્ષણ ૨ અ કર્મ આવતાં રોકે, ૩ બંધ-જીવ પ્ર
જીવ-અચેતના લક્ષણ ૪ પુ દેશે કર્મ એકતા ૫ મોહ-સર્વ કર્મ
ન્ય શુદ્ધ કર્મલક્ષણ, ૬ પાપ. ક્ય પ્રયેથી-૭ નિર્જરા-જે કર્મ જદ
અશુદ્ધ કર્મ લક્ષણ । ૫ આવ્યું તે સ્વપાયે તે ॥

જિત્ર ૧ અજિત ૨ જિત ૩ પાવા ૪ અવ ૫ સંવર ૬ બંધ ૭ મુક્ત ૮ નિઝ
જે એ નવ તત્ત્વ શુદ્ધ નિષ્ઠ વ્ય સમ્યક્ત્વ લક્ષ્યું તેના [રણા ॥ ૧૫ ॥
વહારે સદે તેદને ક્ષાયકાદિક બહુ જ્ઞેદ ઠે ૧૫

जेणं सद्वहइ तयं । सम्मं खइ गाइ बहुजेअं ॥१५॥
 मिश्र दृष्टिने न राग तथा द्वेष । जिन धर्मेअंतमुहूर्त जेम अनउपरे
 मीसा न राग दोसो । जिणधम्ममे अंतपुहु जहाअन्ने ॥
 नालीयर हीपना मनुष्यने मिप्यात्व ते सत्य जिन धर्मओ विप
 राग द्वेष न पाय ते रीते । रित कुश्रफा अज्ञानयत् ॥ १६ ॥
 नालीअरदीवमणुणो । मिहंजिणधम्मविवरीअं ॥१६॥
 इवे चारित्र मोहनना १५ जेद

सोल१६कपाय नवएनो कपाय । वे प्रकारे चारित्र मोहनिय कर्म
 सोलस१६कसायनवएनो-कसाय डुविहं चरित्तमोहणीअं
 इवे सोल१६ कपायनुं स्वरूप कहे ठे

अनंतानुबंधी ४ अप्रत्याख्यानो ४ । प्रत्याख्यान ४ संजलणीय ४ ॥१७॥
 अण ४ अप्पच्चरुणा ४ । पच्चरुणा ४ संजलणा ४ ॥१७॥

संजलणनी एक पक्क-पंदर दिन, इवे
 चार चोफनीए वर्ततां जे गतीनां क

ते कपायनी स्थिति कहे ठे. मं ग्रहे ठे ते कहे ठे.

- १ अनंतानुबंधी जाव जीव १ अनंतानुबंधी नरकगती
- २ अप्रत्याख्यानी एक वर्ष २ अप्रत्याख्यानी तिर्यंच गती.
- ३ प्रत्याख्यानी चार मास ३ प्रत्याख्यानी मनुष्य गती.
- ४ संजलन देव गती.

जाजीव १ वरिस ३ चउमास ३ । पक्कगा ४ निरय १ तिरिय १ नर ३
 ते कपाय जीवना झा गुण रोके ते [अमरा ४॥
 कहे ठे.

- १ अनंतानुबंधी समकित गुण रोके
- २ अप्रत्याख्यानी श्रावक गुण रोके ४ संजलननी यथाख्यात
- ३ प्रत्याख्यानी सर्व विरती साधुगुण रोके । चारित्र गुण रोके १८

सम्मा१णु२सबविरड्३।अहस्काय४चरित्तघायकरा॥१७॥

તેમાં ચાર પ્રકારના ક્રોધનું સ્વરૂપ કહે છે.

१ संजलन क्रोध जलनी रेखा तुरत मटे.

२ प्रत्याख्यानी क्रोध रजनी रेखा कांड

क विलंब.

३ अष्टप्रत्याख्यानी क्रोध पृथ्वीनी रेखा. रेखा समान चार

४ अनंतानुबंधी क्रोध पट्टरनी रेखा । प्रकारे क्रोध जाणवो

जलश्रेणु २ पुढविश्वयं४। राइ सरिसो चजविहो कोहो॥

इवे चार प्रकारनां मान कपाय

तुं स्वरूप कहे ठे;

१ संजलन मान नेतरनी वेळ स

માન તરત નમે.

१ प्रत्याख्यान मान काष्ट थं

જા કહે નમે

॥ अनंतानुबन्धी मान पछर थंज

३ अप्रत्याख्यान मान हारु घणा कटे नमे । समान तेन नमे १ए

तिणसलया कछठिअ । सेलहंजो वमो माणो ॥१९॥

હવે ચાર પ્રકારે માયા કપાય કહે છે. ૧ અપ્રત્યાશ્વાની માયા

૧ સંજલની માયા વાંસની ઢાલ્ય જે ઘેટાના સિંગ જેવી કઠણ

म वाले तेम वले ।

वांकी रे.

२ प्रत्याख्यानी माया गाय के वलद ४ अनंतानुबंधी माया वा

નાં મૂત્રનાં જેવી વાંકી કારણે સર સના નિધિ મૂલ સમા

ल थाय । न वाकासि न वान् ॥

मायावलेहि गोभुति । मिढासिंग घणवंसमुलसमा ॥

हवे चार प्रकार लोजन कपाय कहे ठे. ३ अप्रत्याख्यान लोजन

१ संजलन खोज दलदरना रंग जेवो. गरना कादव समान रंग

૨ પ્રત્યાખ્યાન લોજ ગામ્ભાની તથા વી ૪ અનંતાનુવંધી લોજ ક
વાની મલી સમાન છે. કષ્ટે જાય । રમજના રંગ સમાન ॥
લોહો હલ્લિશ્વંજાણ । કહમ કિમિરાગ સારિત્થો ॥૫૭॥
દેવે નવનોકપાય મોહની કહેવે. દાસ? રતિ? શ્રતિ? શોક? ૪
જે કર્મના મદયે હોય જીવને । જય ૫ હુગંગા ૬

જસ્મુ દયાહોશ્વજિણ । દાસ? રદ્? શ્રદ્? સોગ? જય? કુન્દા? ૬
૫ ૪ મોહની તે કારણથી તથા તે ફંદા હાસ્યાદિક મોહનિ
અન્યથા તે સ્વજ્ઞાવધી થાય । કદોપે ॥

સાનેમિત્ત મન્નહા વા । તં ફહ દાસા? મોહણિશ્ચં ॥૨૧॥
દેવે વેદમોહની કહેવે. પુરુષ સેવવાનો અજિ । અજિલાપ જે ક
લાપ તે નારી વેદ નારી સેવવાનો અજિલાપતે । મના વડાથી જે
નર વેદ ! નરનારી વે સેવવાની વાંછા તે નપું । દને દાંપ તે ॥
સક વેદ ।

પુરિસિ છિ તહુજપં પદ્ । અદિલાસો જણસાદ્યદસોઠ
પ્રણ વેદના વિષયનો તાપ કહે વે
? સ્ત્રીનો થકરીની લીંદીના તાપ
સમાન.

સ્ત્રી? નર? નપુંસકવેદનદય ૨ પુરુષનો તરણના તાપ સમાન
જાણવો. ૩ નપુંસકનો નગરદાહ સમાન.

સ્ત્રી? નર? નપુંસકવેદનદય ૩ પુરુષનો તરણના તાપ સમાન
જાણવો. ૩ નપુંસકનો નગરદાહ સમાન.
સ્ત્રી? નર? નપુંસકવેદનદય ૩ પુરુષનો તરણના તાપ સમાન
જાણવો. ૩ નપુંસકનો નગરદાહ સમાન.
દેવે આયુ કર્મના ૪ જેદ કહે વે. આયુ કર્મ દેરુપ સરગુ જે
૧ દેવતાનું આયુ, ૨ મનુષ્યનું આયુ નામ કર્મ ચિતાગ સમાનઠે
૩ તિર્થંત્રનું આયુ ૪ નરકનું આયુ

મુર નર તિરિ નિરયાઝા હમિસરિમં નામકમ્મ ચિત્તસનાં ।

५ जाति २	६ संघयण ३	८ फर्स १२
५ तनु ३	६ संस्थान ८	४ अनुपूर्वि १३
३ उपांग ४	५ वर्ण ९	१ विद्वगगति १४
५ बंधन ५	२ गंध १०	ए पांसठ जेद वे पदे कहा ते

गई आईण जकमसो । चउ पणपणतिपण पंच ठ ठकं
पांचए वेश पांचएआठउचार४वेरं । ए उत्तर जेद पांसठ६५अया.
पणडुगपणठ चउडुग । इय उत्तरजेय पणसठी ॥३९॥

ए ६५ मध्ये२८ युक्त करीए त्या

रे ए३ प्रकृती धाय-६५ पिंरु

प्रकृती १४ ना उत्तर जेद ८ प्र

त्येक प्रकृती २० त्रसदशक १० अथवा बंधण प्रथमे पांच ५ ग
धावर दशक १० मली एवं सर्व एया ठे तीहां१५ गणीये तो१०३
संख्या ए३ थइ. एकसो त्रण जेद पण धाय ॥

अमवीस जुआ तिन् वइ। संते वा पनरबंधणेतिसयं१०३

ए वीस जेद-शरीरनाज उत्तर
जेद ठे ने वरणादि २० जेद पूर्वे
आणु प्रकृतीमां गणपाठे. ते सा
मान्यथी चार ४ जेद वर्ण १ गं
घ २ रस ३ फर्स ४ बाकी १४-
ने २० बंधनने संघातन मली१६

बंधन १५ संघातन ५ ग्रहो ।

बंधण संघाय गहो । तणसु सामन्न वन्न चउ ॥३९॥

नहि समकित मोदनी मीश्रमोदनी.

एतदमठ वधमा उदयमांठि ते अबंध ठे एकसो बीदानो धेव
उय मन ठी बंधो दणय नयमम्म मीमया बंधे ॥

एकसोबीस बंधमां-५ ज्ञानावर्णि
ए दर्शनावर्णि २ वेदनी २६ मोह
नी ४ आयु कर्मनी ६७ नाम क
र्मनी ॥ गोत्र कर्मनी ५ अंतराय
कर्मनी १२०। उदयमां १२२ वे
जेवतां १२० ॥ तेज २ मो

बंधमां १२० उदयमा १२२ सत्ता। दनी सम १ मोश्र सत्तामां तो
मां १५०। १५० समग्र ठे ॥

बंधुदए सत्ताए। वीस डुवीस ठवन्न सब ॥३१॥

हवे १४ प्रथमे पिंर प्रकति क। २ जातिना जेद ए-ते एकेंद्रि १
ही ठे, तेना उत्तर जेद ६५ वि। वे इंद्रि
वरीए डीए, गति जेद ४ ते न। २ तेरंडी ३ चौरंडी ॥ पंचेंडी ५
रक १ तिर्यंच २ मनुष्य ३ अने ए पांच जाति जाणवी ॥

देवगति ४।

निरय १ तिरिश्नर ३ सुर ४ गर्ह १ इगविय ३ तिय ३ चन ४ पाणिदि
१ शरीरना जेद ५ ते १ उदा ॥ तेजस ५ कार्मण ए (जाईठ)।
रिक् २ वैकीय ३ आहारक। शरीरना पांच जेद वे पदे कहा ॥
उराल १ विजवा २ हार ३ तेय ४ कम्मण पण सरीरा ॥३२॥
४ उपांग त्रपा शरीरना ते बांहो २। पेट १ ए आव अंग उपांग ते
सायल २ पुंठ १ मस्तक १ गति १। आंगुली प्रमुख ॥

बाहुरु २ पिठि १ सिर १ उर १ उअर १ ग उवंग अंगुली पमुहा
होप नख केशादिक अंगो ते अंगोपांग प्रथम शरीर त्रणने विपे
पांग।

उपांग ठे

सेसा अंगोवंगा।

पढमतणुतिगस्सु वंग्गाणि ॥३३॥

उदारिकादिक पुञ्जलोभो । संबंध पूर्वे बांध्या शरीरपणे प्रणमाया
न बांध्या तेने एकमेक करवुं ते बंधन

उरलाइ पुग्गलाणं । निबद्ध बज्जंतयाण संबंधं ॥

जे करे लाखथी सांधेला पदारथ ते उदारिकादिक शरीरनामे वं
जेम बंधाणा रहे तेम पुञ्जलनुं वं धन पांचए जाणयां १ उदारिक
धावुं ।

बंधन, २ वैक्रिय बंधन, ३ आ
हारक बंधन ४ तेजस बंधन
५ कर्मण बंधन ॥

जंकुणइ जज समंतं । बंधण मुरलाइ तणुनामा ॥३४॥

जे संग्रह वा समुह उदारि पुञ्ज जेम दंतालीथी कर्पणी त्रण्या
कादिक पुञ्ज जेला करे । ना समूह जेगा करे तेम पुद्गलजेला
करे ते संघातन ॥

जं संघायइ उरलाइ पुग्गले तणुगणं च दंताली ॥

ते संघातन बंधनपरे १ उदारीक संघातन एमज शरीर
२ वैक्रिय संघातन, ३ आहारक संघातन, ४ नामे नीचे जेदे
ते जस संघातन, ५ कर्मण संघातन ।

तं संघायं बंधण-मिव तणु नामेण पंचविहं ॥ ३५ ॥

हवे १५ बंधन कहेवे १ उदारिके उदारिक बंधन, २ उदा
रिके ते जस बंधन, ३ उदारिके कर्मण बंधन, ४ उदारिके तेज
स कर्मण बंधन, ५ वैक्रिये वैक्रिय बंधन, ६ वैक्रिये तेजसबंधन,
७ वैक्रिये कर्मण बंधन, ८ वैक्रिय तेजस कर्मण बंधन, ९ आ
हारके आहारक बंधन, १० आहारके तेजस बंधन, ११ आहारके
कर्मण बंधन, १२ आहारके तेजस कर्मण बंधन, १३ तेजसे ते
जसबंधन, १४ कर्मणे कारमणबंधन, १५ तेजसे कर्मणबंधन ॥

उराल वेणवाहारयाण । सगतेय कम्मजुत्ताण ॥

नवबंधणाणि इयर । इ सहियाणं तिन्नि तेसिं च ॥३६॥

संघयण ते दारुनो ते संघयणना ठ प्रकार ठे. १ वज्ररिपन्ननारा
समुदाय । च-खीली पाटो मृकत बंधन ॥

संघयणमठिनिचउ । तं ठठा वज्जरिसह नारायं ॥

तेमज १ रिपन्ननाराच-पाटो १ नाराच-वे बाजु मृकत बंधन
मृकत बंधन । ४ अर्घनाराच-एक बाजु बंधन

तह रिसह नारायं ५ । नारायं३ अन्ननारायं ४ ॥३७॥

५ किलिका खीली ६ ठेवहुं इहां । रिपन्न ते पाटो वज्र ते खीली
किलिअ५ठेवठं६इह । रिसहो पटोय कीलीया वज्जं ॥

नाराचते वे बाजु मुकटा । ते नाराच कहुं ठे. ए औदारिक शरीरे
बंधन । दोयतिरिनरने दोय देवनारकीने नदि ॥

उज्जठ मकरुबंधो । नारायं इम मुरालंगे ॥ ३८॥

इवे संस्थान जे आकृतीठ ते कहे ठे.

१ समचोरस-सर्व अवयव शोजित ३ सादि-ते नाज्जीनीनिचेने
संपूर्ण ज्ञागे मलता २ न्यग्रोध-ते ज्ञाग सुंदर सोजनिक ४ कुम्भ
जेम यरुनुं शान्तपर सुंदर नीचे ५ वामन ६ हुंकर ॥

अशुजाकार ।

समचउरंस१ निग्गोह२ । साइइखुळाइधवामणं५हुंमं६॥

ए संस्थान कहां-इवे वर्णध कण्ठा१ नील२ । रातो१पितो१धोलोप
संठाणा वन्नकिन्ह नील लोहीअ हलिद सिअया॥३ए॥

इवे गंध२ सुरजि१, डरजि १तिगो, कमुचो, ३ कसायलो, ४
२, इवे रत पांच । अंवीलाते खाटो, ५ मपुरो ते मीजे

सुरदि डरहि१रसा पण । तितकमूकमाप३ अंबिन्ना४

हवे फरसट, ना नाम१जारे२ ५ टाढो, ६ उनो, ७ (महुरा५
हलवो, १ सुंआलो, ४ वरसट । चीकणो, ८ लुखो ए आठ ४० ॥

फासागुरु१ लहुमिउ३खर४।सि५उएह६सिण७७रुस्क८ ८

ए बीसमां अशुजना १ शुजना११ ४ तिखो, ५ कमुवो, ६ जारे,
हवे अशुजना जेद कहे ठे ४ वरसट, ८ लुखो ॥

१ निलो, २ कालो, ३ दुर्गंध ।

नील१कसिणं२डुगंधं । तितं४कडुअं५गुरुं ६ खरं ७ रुस्कं

हवे वाकी ११ रद्या ते शुज सु
जे कद्या ठे. इहां प्रसंगेधी लखुं

छुं. १ रातो, २ पिलो, ३ घोलो,

४ सुरजी, ५ कतापलो, ६ आं

बील, ७ मीट, ८ हलवो, एसु

आलो, १० उप्णा, ११ चीकणो

ए अगीयार शुज ४१ ॥

इकारसगं सुजं सेसं ॥४१॥

गतिडुग १ गति २ अनुपूर्विं वे

मध्ये गतिडुग देवडुग १ गति

२ अनुपूर्विं, मनुष्यडुग १ गति

बली सीतल ए नव अशुज
जाणवा ।

सीअं च असुहनयगं ।

गति चोक नाम१ देवगति, २ म

नुपूर्विं, गतिप्रिक१ गति २ अ

नुप्पगति ३ तिर्यच गति, ४ नर

नुपूर्विं३ आयु, देवग्रीक १ गति

क गति अनुपूर्विं चोक नाम१ अनुपूर्विं३ आयु, मनुष्यप्रिक १

देवानुपूर्विं, २ मनुष्यानुपूर्विं, गति१ अनुपूर्विं३ आयु, तिर्यच

३ तिर्यचानुपूर्विं, ४ नरकानुपु प्रिक१ गति २ अनुपूर्विं ३ आयु,

વૉ, ચાર ગતિની પરેઆનુપૂર્વો નરકત્રિક ? ગતિ અનુપૂર્વો ૩
જાણવી ।

ચતુર્થ ગદ્ધણુપુધી । ગદ્ધણુધિગંગાંતિગં નિયાત્તજુઞ્ચં ॥
અનુપૂર્વે વક્રગતિયે જતા વિદગ ગતિ ચાલવાની ચાલ્ય શુન્ન
જીવને હોય દોષ । વૃષ્ણાદિકનો પરે અશુન્ન ટંટાદિક
ની પરે ॥ ૪૨ ૬

પૂર્વીત્તદ્વય વળે । સુહૃદ્અમુલ્યસુ દાવિદગગદ્ ॥ ૪૭ ॥
પરાધાત નામ કર્મના પર લલિત દોષ તો પણ પરાધાત તદય
તદયથી જીવને । ચાલતે દેશો નિર્વલ થાય, ચાલતી પણ ન
દાકે, હુજેય દોષ ॥

પરધા તદયા પાળી । પરસિવલિગંપિ દોષ હુજિગો ॥
શ્વાસોશ્વાસ લલિત સદિત । દોષ સુગે લેવાની શક્તિ તે તત્તા
નામ કર્મના તદયથી ૪૨ ॥

કસસણ લલિજુતો । હયદ કસાસ નામ યમા ॥૪૩॥
આતાપ નામ રવિવિમાનના તાપ યુક્ત તે આતાપનામ કર્મના
પુદ્ગલ જોડનાં અંગો । તદયથો દોષ પણ અગ્નિને આ
તાપ ન કદી ॥

રવિવિંચેત્ત જીવેગં । તાવજુઞ્ચં આપયાત્તનજ્જગો ॥૪૪॥
જે માટે અગ્નિમાં તો ત્વણ ને રાતા વર્ણનો તદય જે પણ આ
ફર્સે છે । તાપ નામનો તદય નહિ ॥

જમુસિણ ફાસસ્સતાલિં । છોદિશ્ચ ધન્નસ્મડ્ડતિ ॥૪૫॥
નદિ શ્વ પળ શ્વકાશયંત જીવનાં સગેર તપોત કરે તે ત્વણ
રૂપ । નામ ।

આણુસિણપયાસરૂવં । જિઞ્ચંગમુજ્જોશ્ચ મ્હુ જોડ્યા ॥

जे वारे यति अने देवता उत्तर चंद्र सूर्य, ग्रह, नक्षत्र, तारा ख
वैक्रीय करे ते वारे ने । जवादिक, मणि, मोति, हीरा

माणेकने उद्योत नाम कर्म ॥ ४५ ॥

जइ देवुत्तरविकिअ । जोइस खज्जोअ माइव ॥ ४५ ॥

शरीर जारे नहि, हलबुं मध्य शरीर सुखे धारण थाय जे जीवने
नहि । ते अगुरु लघु नामनो उदय ॥

अंगनगुरु न लहुअ । जायइ जीवस्स अगुरुलहुउदया

तिथंकर नामना उदयथी पुण्यपणुं पामे ते उदय केवलज्ञानप
जीव त्रिचुवनमां । पुं पाम्या पगे तिथंकरने होय ॥

तिष्ठेण तिहुअणस्सवि पूज्जो से उदउ केवलिणो ४६ ॥

अंग उपांग जेम शोजे निर्माण नाम कर्म करे सुत्रधार जेम
तेम निपजवुं ते । सुंदर आकारे पुतली धरे तेम ॥

अंगोवंगनियमाणं । निम्माणं कुणई सुत्तहारसमं ॥

उपधात नाम उदयथी ते पोतानां शरीरनां अवयवमाहिं अंग
जीवनुं शरीर हणाय- लो, पदजीजी, गलकंगो प्रमुख वधारे
विणसे । होय ते ॥ ४७ ॥

उवघाया उवहम्मइ सतणुवयव लंबीगाईहिं ॥ ४७ ॥

असनाम-बेरंडी, तेरंडी, चौरंडी, वावरनाम कर्मना उदयथी घ
पंचंडी तेने असकहीण-हालेनाले मं चक्षुदर्शमान मोटा शरीर
माटे अस नाम कर्मना उदयथी । वंत थाय ॥

चि तिचउ पाणिदिअ तसा । वायरउ वायराजिआथुला ॥

पोतपोतानी गति संबंधी पर्याप्ती ते पर्याप्ती वे जेदे, १ लच्छी
पुरी करे ते पर्याप्ती जुक्त । नाज पर्याप्ती पुरी पामणे ते

२ करण-पोतानी पर्याप्ती
पुरी पाम्यो ते ॥

निय निय पङ्कतिजुआ । पङ्कता लक्षिकरणेहिं ॥४७॥

एक शरीरमां एक जीव ते प्रत्येक धिरनाम ते जेना उदयपी
नाम कर्म । दांत हान विगेरे धिर रहे ते

पतेअ तणू पते । उदयणं दंत अति माई थिरा ॥

नाजि उपर सर्वांग मस्तकादि सुजग नाम उदये सर्व लोकने
सुंदर ते शुजनाम उदये । वल्लज लागे ते ॥ ४८ ॥

नाजुवरिसिराइ सुहं । सुजगान्न सद्यजणइतो ॥४९॥

सुस्वर थको मिठो सुखकारी आदय नामकर्मना उदये तेनो
लागे शब्द । बोल सर्व लोक माने ॥

सुसरा महरसुहसुणी । आइका सद्य लोप गिप्र यत्त ॥

जस नामकर्मपी जसकीर्ति पाय ए प्रसनो दशको ॥

जसत्त जसकिर्तीत्त ॥

इये थावरनो दशको कहे ठे, ते प्रसकापपी विपरीत जा
णवो, तेनी सुप्रमां सूचना करी ठे, पण प्रसंगे लगवुं, १ थावर
पृथ्वी, पाणी, अग्नि, वायु, वनस्पति धीर रहे ते, २ सुदृम-धरम
चक्षुण न देखाय ते, ३ अर्थात्-पर्याप्ति पुरी न पामे ते, ४ सा
धारण-एक शरीरे अनंता जीव ते ५ अथोर, दांत हानधीर नहि
ते, ६ अशुन-नाजि उपर अमनोइ मागे, ७ दुर्नाय सर्वजन
अनीष्ट, ८ सुस्वर-वचन बोले धुनी अमनोइ माठी, ९ अनादेप
तेनो बोल सर्व अमान्य होय, १० अजस-जसकीर्ति न पामे,

थावर दसगं वियळ्ळं ॥ ५० ॥

इये गोत्र कर्मना वे जेद-१ गोत्र ते कुन्तार जेम मारो घमोत
उंच गोत्र २ नीच गोत्र । या मंदिरानो मागे एमो ए बेट
निपजाये ॥

गोष्ठं दुहुच्च नीयं । कुलाल इव सुघमं जुञ्जन्नाईष्ठं ॥
इवे अंतरायकर्मना पाच जेद कहेवे ३ जोगांतराय, ४ उपजोगांत
१ दानांतराय, २ लाजांतराय । राय वोयांतराय ।

विग्धं दाणे १ लाजे १ जोग ३ वजोगे सुष्ठविरिण्ठ ॥ ५१ ॥

लक्ष्मीपतिना जंमारी जेम जंमारी नलटो रुठ्यो होय तो रा
समान ए अंतराय कर्म । जाए देवराव्या दानने रोके ॥

सिरिहरिअसमं एष्ठं । जह पमिकुलेण तेण रायाई ॥

न करे दानादिक इहां । एम अंतरायकर्मना उदयथी दानादिक
पांचे लब्धि न पामे जीव पण ॥ ५२ ॥

न कुणइ दाणाईष्ठं । एवं विग्धेण जीवोवि ॥ ५३ ॥

इवे ए आठ कर्मशाथी बंधायते कहेवे ! ३ ज्ञानादिकनो उपघात
प्रथम ज्ञानावर्णि दर्शनावर्णि बांधे ते ? नाश करे, ॥ जणता
जिनमतथी विपरितपणे चाले २ सिद्धां प्रत्ये ध्वेष्ट करे, ५ ज
त मार्गनो लोप करे । णताने अंतराय करे ॥

पमीणीअ तण निन्हव । उवघाय पनुस अंतराण ॥

६ गुरुनी, ज्ञाननी, जिन प्रतिमा एम करतां ज्ञान दर्शन गुणने
नी अति आशातना करे ॥ ठांके जीव एटले कारणे आव
ण पेदा करे ॥

अच्चा सायणयाए । आवरणडुगं जिउ जयई ॥ ५३ ॥

इवे वेदनी कर्म बांधवानां कारण; ४ व्रत पाले, ५ जोगनी च
तेमां शातावेदनी कर्म केम बांधे ? पलता जय करे, ६ क्रोधादि
गुरु भक्ति करे १ क्षमा धरे, ३ जी जय करे, ७ रुहु दान करे ॥
व रक्षा करे ।

गुरुभक्ति १ खंति १ करुणा ३ । वय ४ जोग ५ कसाय ६ विजय
८ दृढ धर्मी होयण धर्म उपर ए रीते शातावे [दाणजुउ १ ॥

घोर प्रणामो पेदात करे । दनी बांधे तेथी जलट करे अशा
ता वेदनी बांधे ते केम ॥ ५४ ॥

दृढ धम्मईअच्छाईए । साय मसायंविज्जयन् ५४

उन्मारग देखामे, मारगनो । नाश करे देव इव्य हरण करीने ॥

उम्मग्ग देसणा मग्ग—नासणा देवदव हरणोहिं ॥

जे जीव दर्शन मोहनो कर्म बांधे जिन प्रतिमा देरातर, चतु
ते जिन, तोरिंकर साधु, विंघ संघ एटलानो प्रत्यनीक

आय ते दर्शन मोहनीकर्म बांधे

दंसणमोहं जिणमुणि । चेइअ संघाइ पमिणीत्त ॥ ५५ ॥

वे प्रकारे चारित्र मोहनी क्रोधादिकपाय, हाताविनोकपाय
बांधे । पांचईडिना विषयवश मन ते मोह

नीकर्म बांधे ॥

उविहंपि चरणमोहं । कसायहासाइविसयविवसमणो ॥

हवे बांधे नरकनुं आयु आरंज खेती, घर वाग, आदि परिग्रह
महोटा । नवविध ते उपर रक्त जीव वधादि चिं

तन ध्यान ॥ ५६ ॥

बंधइ नरयात्त महा । रंज परिग्गह रत्त रुद्धो ॥ ५६ ॥

तिर्यंच आयु बंधकारक मूर्ख होय, मायादि शल्य सदीत होय
हृदयनो गुढ होय । ते तेमज मनुषनुं आयु बांधे ॥

तिरिआत्त गूढहियत्त । सद्धो ससल्लो तइ मणुस्सात्तं ॥

प्रकृति ते स्वजाचे पातळा दान देवानी रुचि बुद्धि होय मध्यम
कपाय होय । गुण होय ॥ ५७ ॥

पयईइ तणुकसात्त । दाणरुइ मग्गिम गुणोय ॥ ५७ ॥

अविरती गुण गणायी सातमा गुण । अज्ञान तप अकाम निर्ज,

ઘણા સુધી જીવ દેવાયુ વાંધે । રાણ મેલવે ॥
 અવિરય માઝ સુરાજં । બાલતવી કામનિક્કરો જયડ ॥
 સરલચિત્ત ગર્વ તે શુજનામ વાંધે, તેથી અન્યથા તે સ્લટો
 રહિત । ચાલે તે અશુજનામ ॥ ૫૬ ॥
 સરલો અગારવિલ્લો । સુહનામં અત્રહા અસુહં ॥૫૭॥
 ગુણનો સ્વપી મદે રહિત । જણવા જણાવવાની રુચિ નિત્ય ॥
 ગુણપેહી મય રહિત । અપ્રયણ પ્રાવણા રુદ્ધ નિશં ॥
 વિશેષે કરે તીર્થકર ગુરુ પ્રસુખની ઊંચ ગોત્ર વાંધે નીચ ગોત્ર
 જ્ઞાતિ કરે તે । તેથી વિપરીત તે વાંધે ॥
 પકુણાઝ જિણાઝ જતો । ઊંચ નીચં ઇચ્છર હાત ॥૫૮॥
 જે જીવ જિન પૂજાનો જીવહિંતામાં જે તત્પર હોય જે વારે તે
 અંતરાય કરે । નપાર્જે અંતરાય કર્મ વાંધે ॥
 જિણપૂઆ વિગ્ધકરો । હિંસાઈ પરાયણો જયડ વિગ્ધં ॥
 એ રીતે કર્મનો જે વિપાક તે । લખ્યો નપગારી શ્રીદેવેંદસૂરિજીએ
 ઇયકમ્માવિવાગોયં । લિહિત દેવેંદસૂરિહિં ॥૬૦॥

॥ એ પ્રથમ કર્મવિપાકનામ સમાપ્તઃ ॥

॥ ઇતિ કમ્મ વિવાગં પઠમં ॥

॥ કર્મની મૂલ પ્રકૃતિ ૮ ॥

૧ જ્ઞાનાવર્ણીય કર્મ
 ૨ વેદનીય કર્મ
 ૩ આયુઃ કર્મ
 ૪ ગોત્ર કર્મ

૫ દર્શનાવર્ણીય કર્મ
 ૬ મોહનીય કર્મ
 ૭ નામ કર્મ
 ૮ અંતરાય કર્મ

॥ ज्ञानावरणीयकर्मनी प्रकृति ५ ॥

१ मतिज्ञानावरणिय	२ श्रुतज्ञानावरणिय
३ अवधि ज्ञानावरणिय	४ मनःपर्यवज्ञानावरणिय
५ केवलज्ञानावरणिय	

॥ दर्शनावर्णियकर्मनी प्रकृति ६ ॥

१ चक्षु दर्शनावर्णिय	२ अचक्षु दर्शनावर्णिय
३ अवधि दर्शनावर्णिय	४ केवल दर्शनावर्णिय
५ निष्ठा	६ निष्ठा
७ प्रचला	८ प्रचला प्रचला
९ घीणही	

॥ वेदनीयकर्मनी प्रकृति ७ ॥

१ शातावेदनीय २ अशातावेदनीय

॥ मोहनीयकर्मनी प्रकृति ८ ॥

१ सम्पन्न मोहनीय	२ मिश्र मोहनीय
३ मिथ्यात्व मोहनीय	४ अनंतानुबंधिषो घोष
५ अप्रत्याख्यानियो कोष	६ प्रत्याख्यानियो यरणकोष
७ संजलनकोष	८ अनंतानुबंधि मान
९ अप्रत्याख्यानियो मान	१० प्रत्याख्यानोवरणमान
११ संजलनमान	१२ अनंतानुबंधिनी माया
१३ अप्रत्याख्यानियोमाया	१४ प्रत्याख्यानोवरणोमाया
१५ संजलनी माया	१५ अनंतानुबंधियो लोभ
१६ अप्रत्याख्यानियोलोभ	१६ प्रत्याख्यानोवरणलोभ
१७ संजलनलोभ	२० लाल्य
२१ रति	२२ अरति

२३ शोक

१४ ज्ञय

२५ जुगुप्सा

२६ पुरुषवेद

२७ स्त्री वेद

२८ नपुंसकवेद

॥ आयुःकर्मनी प्रकृती ४ ॥

१ देवायुः

२ मनुष्यायुः

३ तिर्यचायुः

४ नर्कायुः

॥ नामकर्मनी प्रकृति १०३ ॥

१ नरकगतिनाम कर्म

२ तिर्यचगति नाम कर्म

३ मनुष्य गतिनाम कर्म

४ देवगति नाम कर्म

५ एकेंद्रिय जाति नाम कर्म

६ वे इंद्रिय जाति नाम कर्म

७ तैन्द्रिय जाति नाम कर्म

८ चन्द्रिन्द्रिय जाति नाम कर्म

९ पंचेंद्रिय जाति नाम कर्म

१० औदारिक शरीर नाम कर्म

११ वैक्रिय शरीर नाम कर्म

११ आहारक शरीर नाम कर्म

१२ तेजस शरीर नाम कर्म

१२ कर्मण शरीर नाम कर्म

१३ औदारिकोपांग नाम कर्म

१३ वैक्रियोपांग नाम कर्म

१४ आहारकोपांग नाम कर्म

१४ औदारिक औदारिक बंधन नाम कर्म

१५ औदारिक तेजस बंधन नाम कर्म

१५ औदारिक कर्मणबंधन नाम कर्म

१६ औदारिक तेजस कर्मण बंधन नाम कर्म

१६ वैक्रियवैक्रिय बंधननाम कर्म

१७ वैक्रिय तेजस बंधननामकर्म

१७ वैक्रियकर्मणबंधन नामकर्म

१८ वैक्रिय तेजस कर्मण बंधन नाम कर्म

१८ आहारक आहारक बंधन नाम कर्म

१९ आहारक तेजस बंधन नाम कर्म

१९ आहारक कर्मण बंधन नाम कर्म

२० आहारक कर्मण बंधन नाम कर्म

२६५

कर्मणा	ज्ञान	दशानन्दनी	मोहनो	प्रायु	नाम	गोत्र	मंतराय	एवम
	१	२	३	४	५	६	७	८
पारि प्रकृति	५	९	२	२४	४	६७	२	५
उदये प्रकृति	५	९	२	२८	४	६७	२	५
उदिरणा	५	९	२	२८	४	६७	२	५
मत्ताप	५	९	२	२८	४	६७	२	५

॥ अथ कर्मग्रंथ ५ प्रारंभ ॥

तेमज स्तबुं वीर
जिणंदने ।

जेम गुणगणाने विपे समस्त कर्म
प्रत्ये ॥

थुणिमो वीरजिणं । जह गुणगणेषु सयल कम्मइं ॥

बंधपणे उदयपणे उदिरणा सत्तापणे पाम्या जेणे न खपाव्या
पणे । ते वांदिने ॥ १ ॥

बंधुदयोटीराणाया ।

सत्ता पत्ताणि खवियाणि ॥ १ ॥

हवे गुणगणानुं नाम स्वरूप
कहे उ ।

४ अविरती गुणगणुं, ५ देत
विरती गुणगणुं ॥
६ प्रमत्त गुणगणुं, ७ अप्रमत्त
गुणगणुं ॥

१ मिश्र्यान्वगुणगणुं, २
सास्वादन गुणगणुं ३ मि
श्रगुणगणुं ।

मित्रे १ मामाणा १ मीमेइ । अविरय ४ देसे ५ प्रमत्त ६ अप्रमत्त ७ ॥
८ निवृत्ति वादर गुणगणुं, ९ ११ उपशात मोहगुणगणुं, १२
अनिवृत्ति वादर गुणगणुं, १० क्लिष्टमोह गुणगणुं, १३ मयोमी
सुहृमसंपराय गुणगणुं । गणगणुं, १४ अयोमी गुणगणुं
निअदिअनिअदिमुहुमुहान्तानामयोगिअनोगिगुणगणुं

७३ उस्त्रासं नाम कर्म
 ७४ उद्योत नाम कर्म
 ७५ तीर्थंकर नाम कर्म
 ७६ उपधात नाम कर्म
 ७७ वादर नाम कर्म
 ७८ प्रत्येक नाम कर्म
 ७९ शुज्ज नाम कर्म
 ८० सुस्वर नाम कर्म
 ८१ यशः कीर्ति नाम कर्म
 ८२ सूक्ष्म नाम कर्म
 ८३ साधारण नाम कर्म
 ८४ अशुज्ज नाम कर्म
 ८५ दुस्वर नाम कर्म
 ८६ अयशो अकीर्ति नाम कर्म

७७ आतप नाम कर्म
 ७८ अगुरु लघु नाम कर्म
 ७९ निर्माण नाम कर्म
 ८० व्रत नाम कर्म
 ८१ पर्याप्त नाम कर्म
 ८२ धीर नाम कर्म
 ८३ सुज्जग नाम कर्म
 ८४ आदेय नाम कर्म
 ८५ आवर नाम कर्म
 ८६ अपर्याप्त नाम कर्म
 ८७ अधीर नाम कर्म
 ८८ दुर्जग नाम कर्म
 ८९ अनादेय नाम कर्म

गौत्रकर्मनी प्रकृति २.

१ उच्चैर्गौत्र कर्म

२ नीचैर्गौत्र कर्म

अंतरायकर्मनी प्रकृति ५

१ दानांतराय कर्म

२ लांजांतराय कर्म

३ ज्ञोर्गांतराय कर्म

४ उपज्ञोर्गांतराय कर्म

५ वीर्यांतराय कर्म

कर्मणा	ज्ञान	दर्शन	बेदनी	मोहनी	मायु	नाम	गोप्र	मंतराय	एवय
	१	२	३	४	५	६	७	८	
वांरे प्रकृति	५	९	२	२४	४	६७	२	५	१२०
उदये प्रकृति	५	९	२	२८	४	६७	२	५	१२२
उदीरण	५	९	२	२८	४	६७	२	५	१२२
सत्ताया	५	६	२	२८	४	१०३ ९३	२	५	१५८ १५८

॥ अथ कर्मघंथ ५ मारंज ॥

तेमज स्तवुं वीर
जिणं दने ।

जेम गुणठाणाने विपे समस्त कर्म
मत्थे ॥

तह थुणिमो वीरजिणं । जह गुणठाणेषु सयल कम्माइं ॥

बंधपणे उदयपणे उदीरणा सत्तापणे पाम्या जेणे न खपाव्या
पणे । ते वांदिने ॥ १ ॥

बंधुदयोदीरणया । सत्ता पत्ताणि खविपाणि ॥ १ ॥

हवे गुणठाणानुं नाम स्वरूप ४ अविरती गुणठाणुं, ५ देस
कहे ठे । विरती गुणठाणुं ॥

१ मिथ्यात्वगुणठाणुं, २ सास्वादन गुणठाणुं ३ मि
अगुणठाणुं । ६ प्रमत्त गुणठाणुं, ७ अप्रमत्त
गुणठाणुं ॥

मिच्छे १ सासण ५ मीसे ३ । अविरय ४ देसे ५ प्रमत्त ६ अप्रमत्ते ७ ॥

८ निवृत्ति वादर गुणठाणुं, ९ ११ उपशांत मोहगुणठाणुं, १२
अनिवृत्ति वादर गुणठाणुं, १० क्षिणमोह गुणठाणुं, १३ सयोगी
सूक्ष्मसंपराय गुणठाणुं । गुणठाणुं, १४ अयोगी गुणठाणुं ॥

निअदिअनिअदिमुहुमु-वसनलीणसयोगिअजोगिगुणा ७

इवे ते चौव गुणगणो
कर्म बंध कहे ठे. स
मस्त नवां कर्म ग्रहण
करे बांधे ते बंध ।

ते बंध उघे तीहां एकसां वीसना तेना
नाम संख्या ५ ज्ञानावर्णा, ए दर्शना
वर्णि १ वेदनी, २६ मोहनी, ४ आनुया
कर्म, ६७ नाम कर्म, २ गोत्र कर्म, ५
अंतराय कर्म ॥

अग्निनवकम्मगहणां बंधो उहेण तच्च वीस १०० सयं १००

ते एकसां विसमां प्रत्येक गुण
गणो बंध कहे ठे:- मिथ्या ते क
हे ठे बंध ११७ तिर्यंकर नाम

आहारक दुगविना ।

ए अण वर्जिने मिथ्या ते ११७ बांधे

तिष्ठयरा हारग दुग ।

बळं मित्रंमि सतर सयं ॥३॥

२ इवे सास्वादन गुणगणो १०१

नो बंध ३ नर्कत्रिकगति, अ

नुपूर्वि १ आयु, ४ जातिचोक-

एकेंहि, बेन्डि, तेन्डि, चोरन्डि; चोक, हुंमक संस्थान, आताप,

स्थावरचोक, स्थावर, सूद्धम, ठेवट्ट संघयण, नपुंसकवेद, मि

अपर्याप्त, साधारण; ए स्थावर ध्यात मोहनी ॥

नरय तिगजाइ थावर । चउ हुंमा यवठेवठं नपुंमित्रं ॥

ए सोल प्रकृति बीजे इवे त्रिजे मिश्र गुणगणो ७४ बांधे तिर्यंच

गुणगणो न बांधे मा । गति. अनूपूर्वि, आयु ३ ओणधी, प्रचला

हे १०१ बांधे । प्रचला, नीझनीझ, दुर्जंग, दुत्तर, अनादेय ३

सोलंतो इग हीअ सयं । सासणि तिरिथीण दुहगतिगंध

४ अनंतानुबंधी क्रो १ मा ०१ मा १ लो ०४ चोक, नीचगोत्र,

मध्यसंस्थान-निग्रोध, सादि, वामन,

उद्योत, असुजवि

कवज ४ मध्यसंघयण-रिखज, नाराच

हायो गति १ स्त्री

नाराच, अर्द्धनाराच, कितकाए ।

वेद ए रीते ॥

अणमज्ञा मिद्ध संघयणा चन नि ऊद्योअ कुखगइत्तित्ति
ए पचीसनो अंत एकतो एकमांधो २५ काट्टि त्पारे ७६ तेमां
करे मिथ गुण मनुप्य आयु, तथा देव आयु न बांधे त्पारे
गाले १ । ७४ बांधे ॥

पणाधीसंतो मीसे । चन सयरि दुआनअ अवंधा ॥५॥

हवे ॥ समकित गुणगाले प्रकृति हवे पांग देस गिरति गुणगाले
७७ बांधे ते तिथंकर नाम, देव प्रकृति ६७ बांधे ते-१ यजरही
तानो आयु, मनुप्य आयु, ए पज नागन संघयण ३ नरनुं
अण अने ७४ श्रीजा बाकी प्रिक गति आयु २ अनुपूर्वी ३
ए प्रकारे ७७ प्रकृति बांधे बांधे अपस्याकपानी कोरमारमा ३ लो १
सम्मसगसयरि जिणाअवांधिअयरनरतिअ ३ विअकसाया ४

२ उदारिकनुं दुग अरिरि देसविरति ६७ बांधे हवे उं गुण
उपांग २ ए वदानो अन्त गाले प्रकृति ६३ बांधे ते कोहे ३ प्रिजा
करे देस प्रति १ । कयायना चोकनो अंत कोर कोर १ मार
मा ३ लो २ ॥

उरलडुगंतो देसे । सतठी तिअ कमायंतो ॥ ६ ॥

बाकी ६३ प्रमन गुणगाले बांधे हवे २ अस्थिरनु दुग अदिर १
सातमा अप्रमन गुणगाले प्रकृति बां असुज २ १ अजम १ अ
मे ते २ सोग १ अरति २ । साता ॥

तेवठि पमते सोगअरइ । अथिरडुग २ अजम १ अमनायं
ए उ प्रकृति तजिए अपवा सात देयतानु आयु न बांधे तो मा
न बांधे । त काट्टी ॥

युधिऊत्तम सतव ।

नेइ सुराअं जया निवं ॥

माटे अप्रमत्ते ५९ बांधे । देवतानुं आयु बांधतो जीव ज्यारे सात
मे आवे तो ॥

गुणसठि अप्रमत्ते । सुराज बंधंतु जइ इहागठे ॥
बीनी रीते अवावन ए सात ठ काढतां ५६-५७ आय ठे तेमा
बांधे । आहारगडुग सरीर उपांग बांधे. माटे ५८,
५९ बांधे ।

अन्नह अठावन्ना । जं आहारगडुगं बंधे ॥८॥

इवे आवमा गुणठाणाना बाकी जाग ठ, त्यां बन्ध विचार २
सात जागे तेमां पहेलेजा नीझ १ प्रचला २ ए वेनो अन्त करे.
गे एकज ५८ नो बंध बाकी ५६ बांधे पांच जागमां ठठा
होय । जाग सुधी ॥

अम्वन्न अपुवाझंमि । निहडुगंतो ठपन्न पण जागे॥
इवे ठठा जागने अंत्ये ३० ए तसनवः तसः बादरः पर्याप्तः
प्रकृति न बांधे तेनां नाम; प्रतेकः पिरः सुजः सुजगः सुस्वर
२ देवगतिः अनुपूर्विः १ पं १ आदेशः ४ उदारिक विना सरीर
चैन्दिः सुजखगति । चार वैः आ तेशकाः २ उपांगः बैक्रीय
उपांग आहारक उपांग ॥

सुरडुग पण्णिदि सुखगइ । तसनव उरलविणु तणुयंगाए
१ समचोरस संस्थानः ॥ अगुरु लघुचोकः अगुरुलघु उपघात
निर्माणः जिन नाम ४ १ पराघात उसास ए ग्रीस प्रकृतिनो
वर्णचोकः वर्ण २ गंध २ ठठा जागने अन्ते अंत करे ॥
रस ३ फर्म ४ ॥

म ५३. निमिण जिण वन्न । अगुरुल्लहु चठ ठलंसि
ते ग्रीमनो अंत करतां ठेले इवे नवमं अनिवृत्ति यादर [तीसंतो

१ सातमे जागे ठविसनो बन्ध गुणगणे बंध कहे ठे:-- हास ? रति होय ।
 डगंगा ? जय ? ए चार जेद करे ॥

चरमे ठवीस बंधो । हास रई कुठजयजेठ ॥ १० ॥

ते प्रथम जागे ते चार न बांधे थ्यारे हवे वाकी जाग चारे बा
 १२ बांधे ते अनिवृत्ति वादर गुणग वोस मांहाथी एक एकही
 णाना जाग पांच ठे । ण करे ते कहे ठे:--

अनिअष्टि जाग पाणगे । इगेग हीणो डवीस विहबंधो

बीजे जागे पुरुष वेद न बांधे
 माटे एकवीस, बीजे जागे सं
 जलणना क्रोध विना १० बांधे.

चोथे जागे संजलणना मान वि अनुक्रमे जाग, जाग प्रत्ये एक
 ना १९ बांधे पांचमे जागे संज एक ठेद करता दसमे गुणगणे
 लणनी माया विना १८ बांधे । संजलणना लोच विना सत्तर बांधे

पुम संजलण चउएहं । कमेणठेउ सतर सुहुमे ॥ ११ ॥

हवे ११, १२, १३, गुणगणे जे प्रकृति ५ अंतरायज्ञानावर्णा मे
 बांधे ते कहे ठे:-- ४ दर्शनावरणि १ ठं । लवतां दस सांघे ठ जुग्त
 च गोत्र ? १ जसनाम ५ ज्ञानावर्णा । करीएतो सोलन बांधे
 चउदंसणु च १ जस १ नाण विग्धदसगंति सोलस ठेउ ॥

ते वारे त्रणे गुणगणे १ साता ते साता वेदनी तेरमाने अंते अ
 वेदनीनो बंध ठे । बंध पठे बंधनो अज्ञावथयो--अनं
 तो काल सिद्धमां ॥

तिसु साय बंध ठेउ । सजोगि बंधंतु णंतोय ॥ १२ ॥

॥ इति कर्म बन्ध गुणगणे समाप्तः ॥

કેવે ૧૭ સુવરણે કર્મ પ્રકૃતિ સ્વયં વહે છે:-

સરીગળા જે કર્મ સ્વયં આપુ મ
થી તેને સ્વયંમાં સારી મારા
તે સરીગળા અધિયો ઉચ્ચ સરી
ગળામાં સામાન્યે ૧૨૨ હોય. ૫
કા. ૧૦ ૧. ૨ મે. ૨૦ મો. ૪૫.
૧૧ નામ. ૨ મો. ૫ અંતરાય

૧૨૨ જે કર્મ વિચારનું મારું. ૫ ૫૫૦૦૦ વારોય ॥

૧૨૨ જે કર્મ વિચારનું મારું. ૫ ૫૫૦૦૦ વારોય ॥

તે વાંચ મારા જે કર્મ જે કર્મ છે:-
૧ સમાધિત માનવી ૧ મિત્ર મો
વની ૧ લીધે ૧૧ નામ ૭ આજાર
૧૨૨ જે કર્મ વિચારનું મારું. ૫ ૫૫૦૦૦ વારોય ॥

૧૨૨ જે કર્મ વિચારનું મારું. ૫ ૫૫૦૦૦ વારોય ॥

૧૨૨ જે કર્મ વિચારનું મારું. ૫ ૫૫૦૦૦ વારોય ॥

૧૨૨ જે કર્મ વિચારનું મારું. ૫ ૫૫૦૦૦ વારોય ॥

૧૨૨ જે કર્મ વિચારનું મારું. ૫ ૫૫૦૦૦ વારોય ॥

૧૨૨ જે કર્મ વિચારનું મારું. ૫ ૫૫૦૦૦ વારોય ॥

૧૨૨ જે કર્મ વિચારનું મારું. ૫ ૫૫૦૦૦ વારોય ॥

૧૨૨ જે કર્મ વિચારનું મારું. ૫ ૫૫૦૦૦ વારોય ॥

૧૨૨ જે કર્મ વિચારનું મારું. ૫ ૫૫૦૦૦ વારોય ॥

૧૨૨ જે કર્મ વિચારનું મારું. ૫ ૫૫૦૦૦ વારોય ॥

मिश्र गुणगणे एकतो उदय ठे ते ए वार प्रकृति काढता एए
कदे ठे:-१११नो सास्वादन गुणग रदी त्यां मिश्र मोदनी उद
णे उदय ठे तेमांथी एपूर्वे कदी ते य होय माटे ते जेलतां१००
काढवी ३ मनुष्य १ त्रिपंचर देवा प्रकृति उदयमां ठे ॥

नु पूर्वि २ ॥

मीसे सय मणुषुवी । गुदया मीसोदणु मीसंतो ॥

हवे चोपे गुणगणे उदय कदे ठे:- ४, अनुपूर्वि, देव, नर, श्ती, गी, ३
एकतो चार प्रकृतिनो उदय १०४ नरक ४ ए पांच प्रक्षेप को
मिश्र मोदनी उदय नदि; तारे ११ त्यारे १०४ उदय होय हवे
रदी. तेमां पांच प्रकृति, १ समकि पांचमे गुणगणे प्रकृति ७३
त मोदनी ।

उदय ते कदे ठे:-४ प्राया

रूपानि चोक ॥

चउसय मजए सम्मा । गु पुधिखेवा बिअ करसाया १५

१ मनुष्यनी अनुपूर्वि १ त्रिपंचनी

अनुपूर्वि ८ धैकिय अटक १ वैकी

य हारीर २ वैकीय अंगोपांग ३ दे

वगति ४ देवानुपूर्वि ५ देवतुं आयु

६ नरक गति ७ नरकानु पूर्वि ८ १ दुर्जग १ अनांदय १ अजत

नरकायु ।

ए सत्तरनो उद को ॥

मणु तिरिणु पुधि विउवठ । दुहगअणाइऊडुगमतरउठ

वेस विरति गुणगणे ७३ उदय तिरि आयु १ निच गोप्र १ उ

होय. हवे उठ गुणगणे प्रकृति पोत नाम ४ प्रायाग्यानि चो

उदयहोय ते कदे ठे:- १ तिरिगति। कनो कोण मा२ माया ३ जोन ४

सगसीड देसितिरिगेडा आउ १ नि १ उऊअ १ तिकमाया १३

ए आठ प्रकृति उद करवे ७१ पाय ने ए प्रमत्त ठे ८१ वरी

८१ प्रमत्त गुणगणे होय। त्यां आहारक डुग प्रक्षेप करतां स
रीर उपांग ८१ घाय ॥

अठठेन इग सी पमत्ति । आहार जुअल पस्के वा॥

हवे सातमे अप्रमत्त गुणगणे ७६

नो उदय ते कहे वेः--३ श्रीलंकी

त्रिक निशानिडाः प्रचला प्रचलाः

धिणंदि ३ २ आहारक डुग १ तरीर ए पांच काठतां ७६ अप्रमत्त

२ अंगोपांग ।

उदय होय ॥

थीण तिगाइहारग डुगंश। ठेन ठस्सपरि अपमत्ते॥१७॥

हवे आठमे अपूर्व गुणगणे उदये ७२

त्रण ए चार प्रक

१ समकित मोदनी ठेलां १ अर्धनाराच

ति ठेद करतां ७२

किलिका १ ठेवतु ए संघयण ।

उदे आठमे ॥

सम्मत्तं तिम संघयण । तिअग ठेन वि सत्तरि अपुवे॥

नवमे अनिवृत्ति गुणगणे ६६ उदे ए ठ काठतां ठासठ नवमे

१ हास १ रति १ अरति १ जय १ उदये हवे दसमे सुद्धमसंप

शोक १ डुगंश ए ठनो अंत कर राय गुणगणे उदयकहेठः--३

ताने । वेदत्रयस्त्री १ पुरुष १ नपुंसक १

हासाइ ठक अंतो । ठासठि अनिअट्टि वेअतिगं ॥१८॥

त्रण संजलन क्रोध १ मान १ साठनो उदय दसमे. हवे ११ मे गु

माया १ ए ठ ठेद करतां । णगणे १ संजलन लोअनो अंतकरतां

संजलण तिगं ठ ठेन । सठि सुहुमांमि तुरिअ लोअंतो॥

उपशान्त गुणगणे ५१ हवे वारमे क्षिण मोद गुणगणे उद

नो उदय । य कहे वे; ते गुणगणाना वे जाग ठे

पहेले जागे रिखअ नाराच १ नाराच

ए वे काठता ॥

उचसंत गुणो गुणसति । रिसहनाराय दुगत्रंतो ॥१९॥
सत्तावन क्षोण मोद गुण। इवे क्षीण मोदना बीजे ज्ञागे उदय
वाणाने प्रथम ज्ञागे उदय॥ ते कदे ठे:-निज्ञा प्रचला ए वेनो ठेद
करे ठेले ज्ञागे ॥५॥ नो उदय ॥

सगवन्न खीण दुचरिमि । निद दुगंतोय चरिमि पणवन्ना
इवे सजोगी केवली तेरमे गुणवाणे चार ए चौद प्रकृतिनो ठेद
उदय कदे ठे:-५ ज्ञानावर्णो ५ अंत । करे त्यारे सयोगी गुणवा
राय ४ दर्शनावर्णोठे । णो१३मे४२प्रकृतिनोउदय होय
नाणं५तराय५दंसण४। चउठेउ सयोगि बायाळा ॥२०॥

वारमाने अंते ५५ नो उदय ह
तो तेमांधी तेरमे चौद ठेद क
री त्यारे ४१ उदय रदे ने उपर
तेरमे ४२ कही माटे तीर्थकर
नाम जेळी जे हवे प्रकृति ठेदे ५ सुज विदायो गति ३ असुज
ते कदे ठे:-१ उदारिक झरीर २ विदायो गति उप्रत्येकठ घोरए
उदारिक उपांग ३ अघोर नाम सुजग १५संस्थान ठ स.१नि.२
४ असुज । सा. १ वा. ३ कु. ५ हुं. ६ ॥

तिष्ठुदया उरळा थिर । खगइ दुगपरिततिगवसंठाणा॥
१६ अगुरु सधु १७ उपघात १८ परा. २५ तेजस२६ कार्मण
घात १९ श्वासो श्वात २३ वर्णचोक २७ आवि संघयण ॥
१ वर्ण २ गंध ३ रस ४ फर्त२४निर्माण।

अगुरुलहु वन्न चउ निमिण । तेअ कम्माइ संघयणं२१
२७ दुस्वर २१ सुस्वर ३० अथवा असाता ए जेमांधी एक ए
साता । श्रीज्ञा प्रकृति ठेद करे ॥

दूसर सूसरं साया । साए गयरंच तीस बुठेउ ॥

त्यारे वारप्रकृतिनो १४ मे अजोगी । १ आदेय ३ जस ४ साता
गुणगणे उदय होय. हवे चोदमाने । असातामांनी रही होयते ॥
अंते खपावे ते कहे ठे:- १सुजग ।

वारस अजोगिं सुजगा । इऊजस त्रयर वेयणीअं ११ ॥

प्रसनुं त्रिक ७ प्रस १ वादर २ १० मनुष्यनी गति ११ जिननाम
पर्याप्त १ ८ पंचेन्द्र ए मनुष्य १२ उंचगोत्र ए वार प्रकृति ठे
आयु । ले समये उद करी सिद्धे ॥

तस तिग पाणिंदि माणुआउगइ जिणुचंति चरमसमपंता

॥ इति उदय समाप्तः ॥

॥ हवे उदीरणा कहे ठे:-

उदयनी पेंठ उदिरणा ठे १२२

ठे मिछपात ११३ सास्यादने १११

मिछे १०० अविरति १०४ वे

स विरति ८७ प्रमने ८१ ए

उ गुणगणे तुल्य ठे पण विदे हवे अप्रमतादिक सात गुणग
ए ठे ते कहे ठे:- पाने निवे जे ॥

उदय बुदीरणा पर । म पमताई सग गुणोसु ॥ २३ ॥

फेर ठे ते कहे ठे- प्रकृति त्रण उगी साता १ अमाता २ आदा
कीजे साता १ अमाता २ मनुष्यनुं आ रक दागीर ३ आदाक ४
युद्ध ए प्रण । अंगोपांगप्रियं नि प्रिक ३ ॥

एसा पयसि निगुणा । वेअणा । आदागुअस थ्रीणनिगे

मनुष्यनुं आयु १ ए आउ आदि शय्यो बाकीना गुणगणे स
प्रकृति उता गुणगणानि दिग्गा कहे ठे- आत्रमे ३१, नयमे ३१

२७४

अंते फादतां ७३ सातमे
रहे ।

दसमे ५७ अगियारमे ५६ बारमे ५४
तेरमे ३९ अजोगिए उदिरणा रहित
जगवंत दोय ॥

माणुः आउ पमतंता । अजोगि आणुदीरगोन्नयवं २४
॥ इति उदिरणा समाप्ता ॥

हवे कर्म प्रकृतिनी सत्ता कहे छे:-

सत्ता ते बांध्या कर्मनी घीती नापाके। बंधादि करणें करी लाधुवे
त्यां सुधी जीवसुं लाग्या रदे ते सत्ता। आत्मलाजकर्मोपणुं जेणे एवी
सत्ता कम्माण तिई । बंधाई लघ अत्त लाजाण ॥

हवे गुणठाणे चढवानी वे अरे
णियो वे-उपशम, रूपक, तेमां
प्रथम उपशम श्रेणीनी सत्ता
कहे वे:-जे जीव उपशम

समकित, उपशम चारित्र वंत
वे तेने सत्ताए १४८ वे सर्व प्रकृ
ति १५८ उवे प्रथमे कही वे.ते
मांघी १५ वंचनमांघी १० फादतां १४७ १ जिन नामनी सत्ता न
१४८ (मिरुया ते) सत्ता । दोय माटे १४७ नो सत्ता ४

जाव उपशान्त मोह गुणठाणे
वीजे सास्वादने १४७ व्रीजे, मिश्रे
१४७ १ जिन नामनी सत्ता न
दोय माटे १४७ नो सत्ता ४

सते अमयाल सयं । जाउवसमु वि जिणु बियतइए २५
आठमे, नवमे, दसमे, अनंतानुबंधी कोष १ मान २ माया ३ लो
अगियारमे कहे वे:- ज ४ तिर्यंच आयु ५ नरकायु ६ ए उ
खपांव तेने १४२ नी सत्ता दोय ॥

अपुष्पाइ चउके । अणु तिरि निरयाउविणु वियालसयं
समकित गुणठाणे मात प्रकृति

नव नवइ चरम समये । चन्द्रदंशणधनाणधविग्धंतो॥३०॥

पेदेले जागे तो ८५ नी सत्तावे,
इवे बीजा जागनी सत्ता कहेवे
७५ प्रकृति खपावे तेनां नाम;

ए चौद खपावे ते तेरमेसजो । देवगति, १ देवानुपूर्वि, २ शुज
गो केवलि गुणठाणे ८५नी स। विहायां गति, ३ असुज विहायो
त्ता रही, इवेअजोगी गुणठाणे। गति, ४ सुरजि गंध, ५ डुरजि
सत्ता कहे वे:- गंध, ६ ॥

पणसीइसयोगि अयोगि। डुवरिमे देवप्रखगइप्रगंधप्रडुगां॥
करस आठ, वरण पांच, बंधन पांच उदारिकादिक संघा
रस, ५ तरीर, ५ । तन, ५ उदारिकादिक निरमाण
नाम कर्म १ ॥

फासठ वन्न रस ताणु । बंधण संघाय पाण निमिणां॥३१॥
संघपण ७; अधीर ७ अथीर १ अशुजा अगुरु लघु १ उपघात
२ डुजंग ३ डुस्वर ४ अनादेय ५ अजा २ पराघात ३ उसासध
स ६ संस्थान ६ । ५ अपर्याप्त ॥

संघपणइअथिरइसंठाणइठका अगुरुजहु चठ अपज्जनं
साता वा असातामांथी प्रत्येक १ धीर २ सुज ३ उदारिक उ
एक । पांग ४ वैकीय, उपांग ५ आदारक
उपांग ६ सुसर नाम ७ निमगोप्रण॥

सापच अमाय वा । परिनुअंगतिगइसुसर१निअं॥३२॥
पेदेले जांग ७ ७२ प्रकृति तेर प्रकृतिनो क्षय कर ते कहे वे:-
खपावे वेडे जांग । मनुष्य थिर गति ३ अनुपूर्वि आय
प्रम १ वादर ७ पर्याप्त ३ जस १ आदेय १

વિસપરિવરં ચ ચરિતેરસ મણુઅતસતિગજસારં
 સુજગત્ જિનનામં ચંચગોત્રં ૩ સાતા અસાતા રમાની જે રહી
 પંચેન્દ્રિ જાતિ ૪ । હોય, તે એક; એ તેર પ્રકૃતિ
 નો ઉદ્ધ કરે ॥

સુજગત્ જિણુપચરિણિદિઅ ૪ । સાધાસાધગચરેત્ ॥૩૩॥
 મતાન્તર કહે છે મનુષ્યની તે ચારે બાકી ચાર છેલા સમયમાં
 અનુભવે વિના । જે સ્વપાચે ॥

નર અણુપુશ્ચિવિણાવા । ચારસચરિમ સમયમિજો સ્થવિન્ ॥
 એમ કર્મ રહિત થઈ પામ્યા ॥ વાંદવા યોગ્ય હું નમુનું વીર સ્વામી
 સિદ્ધિ મોક્ષ ગતિ દેવતા હા । ને કર્મ ગ્રંથ કર્તાએ પોતાનું નામં દે
 ન્દને । યેન્દ્ર સૂરિ તે સુચર્યું ॥

પત્તો સિદ્ધિ દેવિન્દં । વંદિઅં નમહ તં વીરં ॥૩૪॥

॥ ઇતિશ્રી વિપાક નામે વીજો કર્મગ્રન્થ સમાપ્તઃ ॥

८	निरुति गु. टा.	८	१४८	११९	१२८	५	९	२	२८	२१९	१	४
			१४८						२४			
९	मोनिशोण गु. टा.								२१			
	भाग १											
	भाग १	८	१४८	११९	१२८	५	९	२	२८	२१९	१	४
			१४८						२४			
	भाग २	८			१२२	५	६	२	२१		८०	२
	भाग ३	८			११४	५	६	२	२१	१	८०	२
	भाग ४	८			११३	५	६	२	१३	१	८०	२
	भाग ५	८			११२	५	६	२	१०	१	८०	२
	भाग ६	८			१०६	५	६	२	११	१	८०	२
	भाग ७	८			१०५	५	६	२	५	१	८०	२
	भाग ८	८			१०४	५	६	२	११		८०	२
	भाग ९	८			१०३	५	६	२	११		८०	२
१०	सुस्मारेपराय गु. टा.	८	१४८		१०२	५	९	२	२१		८०	२
			१४८	११९					२८	२१९	१	४
११	वपशान्न मोर गु.	८	१४८	११९		५	९	२	२४		८०	
			१४८						२१	११४	१	४
१२									२८	२१४		
	लीनघोर गु. भाग २								२४			
	भाग १	७			१०१	५	६	२	०१		८०	२
	भाग २	७			९९	५	४	२	०१		८०	२
१३	मज्जोगि गु. टा.	४			८५	०	०	२	०१		८०	२
१४	भवागि गु. भाग २											
	भाग १	४			८५	०	०	२	०१		८०	२
	भाग २	०			१३	०	०	१	०१		१०	१
					१२						९	

॥ सामान्यचन्द्र ॥

संख्या	नाम.	वैद्य उदयनशिरणासनाउपश्रमश्रेक्षायकश्रे
१	मिथुपात गु.	११७ ११७ ११७ १४८
२	मास्त्रादन गु.	१०१ १११ १११ १४७
३	मिश्र गु.	७५ १०० १०० १४७

२८४

४	अनिरति गु.	७७	१०४	१०४	१४१	१४५
५	देशविरति गु.	६७	८७	८७	१४१	१४५
६	प्रमत्त गु. गा.	६३	८१	८१	१४१	१४५
७	अप्रमत्त गु. गा.	५९	७६	७३	१४१	१४५
८	नि.वृ.गु.जा ३	५८				
	जाग १	५८	७२	६९		१३८
	जाग २	५६				
	जाग ३	५६				
	जाग ४	५६				
	जाग ५	५६				
	जाग ६	५६				
	जाग ७	५६				
ए	अनिवृत्ति गु.					
	गा. जा.ए					
	जाग १	५२	६६	६३	१४२	१३८
	जाग २	५१				१२२
	जाग ३	२८				११४
	जाग ४	१९				११३
	जाग ५	१८				११२
	जाग ६					१०६
	जाग ७					१०५
	जाग ८					१०४
	जाग ९					१०३
१०	सु.संपराय गु.	१७	६०	५७	१४२	१०२
११	उपशान्त मोह गु.	१	५९	५६	१४२	
१२	क्षीणमोह गु.					
	गा. जा.२					

	जाग १	१	५७	५४	१०१
	जाग २		५५	५२	९९
१६	सजो० गु.ग.	१	४२	३९	८५
१७	अ.जोगीजा२				
	जाग १		१२		८५
	जाग २		अतएव		१३-१२

॥ अथ त्रीजो कर्मग्रन्थ लिख्यते ॥

कर्मवन्धना प्रकारयो एवा श्री वर्द्धमान स्वामी प्रत्ये वांदिने
मूकाणा । ते केवा ठे ? सामान्य जिनरूप, ताराग
णमां चन्द्र समान ॥

बंध विहाण विमुक्तं । वांदिष सिरि वद्धमाण जिण चंडं ॥
गतिः गमन करवुं; आगतिः आय संठेय थकी यन्धना एरा
वुं इत्यादि मार्गणाए जले प्रकारे क मी कोण, जीव केटलोम
दीशुं । कृति बांधे ॥

गई याई सुबुठं । समासठ बंध सामितं ॥ १ ॥

इवे प्रथम वासठ मार्गणा गरावे जोग१ वेद१ कपाप४ ज्ञान८
ठे:-गति४ इन्द्रिय काय ६ ।

गइ ईंदिय काए । जोग वेए कसाय नाणेसु ॥

संजम७ दंसण४ लेसा६ । जव्य१ अजव्य१ समकीत६ संनिनु१
असंनिनु१ आदारी१ अणाहारी१ ॥

संजम दंसण लेसा । जव सम्मे सान्नि आहारे ॥२॥

इवे प्रथम नर्क गतिनी मार्गणा
ए कर्म प्रवृत्तिनी बन्ध कहे ठे:-
ते नर्कगतिमां वेदलां चार गुण

ठाणां वे तेमां प्रथम उवे १०१
 प्रकृति बांधे. ते जिननाम देव
 गतिश्च देवतानी अनुपूर्विंश्च वैकी देवतानुं आयुखु? नर्कगतिर न
 य सरीरश्च वैक्रीय अंगोपांग ए कअनुपूर्विंश्च नर्कनुं आयु ४ सू
 आहारक सरीरश्च आहारक न दमअपर्याप्तादसाधारणवर्द्धि
 पांग ७ । तेरेदि? चौरिदि? ७ [विगलश्चिगं

जिणश्च सुरश्च विज्जवाह्वरश्च २ । देवान्तरा? निरयश्च सुहुमश्च
 एकैदि जाति? थावरनाम २ आ नपुंसकवेद? मिथ्यात्वमोहनी?
 तापश्च । हुंरुक् संस्थान ठेवणे संघयण?
 एगिदि थावरा यव । नपुं? मित्रं? हुंरु? ठेवठं? ॥३॥

अनंतानुबंधी: क्रोध? मान २ मा
 याश्च लोचनश्च मध्य संस्थान: नि असुज्ज विद्यायोगति? निचगोत्र?
 मोध? सादि २ वामनश्च कुजश्च स्त्रिवेद? दुर्जग? दुस्वर? अना
 संघयण: खिन्ननाराच? नारा देय? नीजानीजा? प्रचलाप्रचला?
 च २ अर्धनाराचश्च कीलीकाश्च। यीणंदि? एत्रिका ॥ [थीणश्चिगं ॥
 अणश्च मझागिश्च संघयणश्च। कुखगश्च निअ? इत्ति? उहगश्च

मनुष्य आयु? मनुष्य गति? अ
 नुपूर्वि? उदारिक शरीर? अंगो
 उद्योत नाम? तिर्यच गति? अ पांग? वज्जखिन्न नाराच संघय
 नुपूर्वि? तिर्यचनु आयु? । ए ए प्रकारे पंचावनप्रकृतिकही
 उद्योप? तिरिदुगंतिरि? । नराच? नरश्च नगलश्च दुगरिसहं ४

एकसो विसनो उवे वन्व कह्यो
 ठ. तेमांपी सुरगति आदिक? ए
 कादवी ते सग्य ठ:- देवगति ?
 अनुपूर्वि २ वैकिय शरीर? अ

गोपांग २ आधारक क्षरीर अं
गोपांग देवतानु आयु १३ नरक
गति १ अनुपूर्वि १ आयु १३ सूक्ष्म
१ अपर्याप्तो १ साधारण नाम १३
वेदि तैदि चोरिदि ३ एकंदि जा
ति १ धावर १ आताप १ ए उंग
णीश गर्जिए ।

बाकी १०१ उंचे नारकी बांधे ॥

सुरङ्ग गुणवीसवक्त्रं । इग सञ्ज उहेण बंधहिं निरया ॥

इचे बीजे सास्वादुन गुणवाणे

हवे नर्कमां गुणठाणा ४ ठे: ते ७३ बांधे. नर्पुसक वेद १ मिथ्या
मां प्रथम मिथ्याते १०० बन्ध त२ हुंमक संस्त्रान ३ वेवतो सं
ठे. तीर्थकर १ विना ।

घयश ४ ए चार वगर वज्रु बांधे

तिष्ठ विणा मिष्ठिसयं । सासणि नपुवञ्चविणा ठनुई ५

इचे त्रिजे मीश्रगुणवाणे ७० नो

बन्ध ठे. चार अनन्तानुबंधी क्रो १

मा. २ मा. १ लो. ४ मध्य संस्था

न नि. १ सा. २ वा. १ कु. ४ सं

घयण रि. १ ना. २ अ. १ की. ४

अशुन विदायोगति १ निचगो

त्र १ स्त्रीवेद १ दुर्जग १ दुखर २

अनादेय ३ १ श्रीणंक्षिप्रचलापच

ला १ निद्रानिद्रा १ १ उद्योतः १ हवेचोथे ममकित गुणवाणे ७२

तीर्थच व्रीक गति १ अनुपूर्वि २ जिननाम १ मनुष्य आयु एचे

आयु १ मनुष्यनां आयु एच. विज्ञा ॥ प्रकृति ७० मां जेगी करजो ॥

विणुअण उवीम मीसे । विसयणि सम्ममिजिण १ नराउ १

हवे चौथी पंक प्रज्ञा [जुआ ॥

पांचमी धुम प्रज्ञा ठगीतम

प्रज्ञा त्यां उधे १०० नो बन्ध

तिर्थकर विना मिश्याते। सास्वा

ए रत्न प्रज्ञा सक प्रज्ञा वालुप्र दने एह मिश्र ३० समकित ३१

ज्ञा सुधी जाणवुं ।

मनुष्य आयु जेजवुं ॥

इअ रयणाइसु जंगो । पंकाइसु तिठयर हीणो ॥६॥

सातमीए तमतमा प्रज्ञाए। इवे मिश्यात गुणठाणे सातमीए व

उधे एए नो बन्ध. जिना न्ध. मनुष्यगति? अनुपूर्वि? उंचगो

नाम? मनुष्य आयु? वे। त्र? ए त्रण विना ठनु बन्ध ठे ॥

काढवां ॥

अजिणामणुआउ उहो सतमिए नरदुगुपूच्चविणुमिठे

सास्वादन गुणठाणे। तिर्थचनुं आयुष्य? नपुंसकवेद २ मिश्या

ए? नो बन्ध ठे । त ३ हुंरुक संस्थानध ठेववो संघयणं ५ ए

पांच जतां ए? नो बन्ध ॥

इग नवई सासाणे । तिरि आउ? नपुंसकचउ वळं ७ ॥

अनन्तानुबन्धि आदिक २४ का

दतां ६७ रदे; तेमां त्रण वधा

रीए एटले ७० नो बन्ध, ने मिश्र

समकिते होय. अनन्तानु ४ म

ध्य संघयणः ४ मध्य संस्थान ४

अमुजगति? निचगोत्र? वि मनुष्यगति? अनुपूर्वि? उंच

वेद? दुर्नगत्रिक? श्रीजंघत्रिक गोत्र? ए त्रण जसतां ७० वा

३; उयात? श्रीपंचगति? अनु घ. श्रीजे पांथे गुणठाणे सात

पूर्वि ए चौवीश ।

मी नकंवाला ॥

अणु चतुर्वीस विरहिषा । सनरडुगु चाय सपरिमीसडुगे
 दवे तिर्यंच गति मार्गणाए प्रकृति पर्याप्ता तिर्यंचने तिर्यंचकरना
 बन्ध कहे ठे:-नुषे ११७ नो बन्ध म१ आहारकर डुग ए व्रण
 ठे मिथ्यात गुणठाणे ११७ । विना ११७ नो ॥

सतरस ठ उहिभिन्ने । पङ्कतिरिषा विणुजिणाहारं ॥८॥

दवे मिश्र गु. मा. ६१ बांधे ३२
 न बांधे तेनां नाम:-देवआयु १
 अनन्तानुबन्धि४ को. मा. मा.
 खो. मध्यसंस्थाननी१ सा. २ वा. ३
 कु. ४ मध्यसंघयण रि. १ ना. २
 अ. ३ की. ४ असुज वीदायोगति१
 नीचगोत्र१ शिवेद१ दुर्जगत्रिक३
 दुर्जग दुतर अनादेय प्रिणोदि१ प्र

हवे सास्वादन गुणठाणे १०१ चलाप्रचला२ निज्ञानिज्ञा३ उद्यो
 नो बन्ध, ते सोल काढीने ते क त१ तिर्यंचगति १ अनु२ आ. ३
 हे ठे:-नर्कगति१ अनुपूर्वि२ आ उदारिकसरिर१ अंगोपांग२ नर्क
 यु३ जाति:-४ आवरः४ हुंमक१ गति१ अनुपूर्वि२ आयु१ प्रथम
 आताप१ वेवठु१ संघयण नपुंस संघयण१ ए बप्रोद मिश्र गुण
 कवेद१ मिथ्यातमोहनी१ ए सो ठाणे न बांधे माटे ६९ नो ब
 ल विना सास्यादने १०१ । न्य होय ॥ [मीसे ॥

विणु निरयसोलसासणि । सुराउ१ अणु ३१ एगतीसविणु

दवे समकीत गुणठाणे ३० नो हवे पांचमे गुणठाणे ६६ बांधे
 बन्ध ठे. देव आयु सदित करते अप्रन्याख्यानि कोष१ मान२
 सीत्तरनो बन्ध । माया३ सोज्ज४ विना ॥

ससुराज सयरि३० सम्मे । वीअ कसाए विणादेसे॥६॥

पण त्रियंच मनुष्यमा एटलो
विशेष जे चोथे गुणगणे जिन
नाम सहित मनुष्य ३? बांधेन
थे. हवे देसविरतादिक गुणगणे
कहे ठे:-बीजि चोकमी रहित

एम प्रथम गुणगणाथी चोथा
गुणगणा सुधी मनुष्य तिर्यंच
ने तुह्य वन्ध जाणवो ।

६३ नो देसविरतिए बांधे. ठे
गुणगणे त्रिजी चोकमी न बां
धे माटे ६३ इत्यादिक ॥

इय चउ गुणसुविनरा । परमजया सजिणउहु देसाई ॥

हवे अपर्याप्ता त्रियंच तथा नर
ने वन्ध कहे ठे:-१०ए जिनना
मादि ११ न बांधे. जिनना
म? देवद्विक गति२ अनुपूर्वि ३
देवीद्विक सरिर४ अंगोपांग ५
आहारकद्विक सरिर६ अंगोपां
ग७ देवआयु८ नरकत्रिक गति९

अनुपूर्वि १० आयु११ ए अगिआ १०ए बांधे गुणगण एक मिथ्यात्व
र विना । होय ए अपर्याप्ता त्रियंच नरने ॥

जिण इकारसहीणं । नवसय अपज्जत तिरिअ नरा १०

उधे १०४ मिथ्याते १०३ एकें
वि१ याचर२ आताप३ ए प्रपा
जसतां उधे १०४ नो वन्ध. मि
थ्याते जिन नाम कायतां १०३

नारहीव-नरंगतिना वन्धनी ने

૨૯૧

ઠે સુરને-દેવતાને પણ બન્ધ જા નો બન્ધ ઠે. સા. ૯૬ મિ. ૭૦
 ણયો; એટલું વિશેષ જો:- સ. ૭૨ ॥

નિરયથ સુરા નવરં । ઝહે મિછે ઇગિંદિ તિગ સહિયા ॥

જિન નામ વિના જોતિસ, જવ
 નપતિ, વ્યંતરમાં ઝહે મિછ્યાતે

બે દેવલોકે સુધર્મ ઇસાને પણ ૧૦૩ નો બન્ધ સા. ૧૬ મિ. ૪૦
 એમજ । સ. ૭૧ ॥

કપ્પડુમેવિશ્ર એવં । જિણ હીણો જોઈ. જવણ વણે ૧૧

આણંતાદિ જાવત્ પંચ અનુત્તર

રત્નપ્રજ્ઞાની પેરે સનતકુમારથી સુધી ઝહે ૧૭ નો બન્ધ તે કે
 સદસાર સુધી ઝહે ૧૦૧ નો વ મ-ઝયોત્તર તિર્પંચ ત્રિકગતિ ૨
 ન્ધ, મિછ્યાતે ૧૦૦ સાસ્વાદને અનુપૂર્વિં ૩ આપુષ્ટ એ ચાર વિના
 ૧૬ મિથ્રે ૭૦ નો બન્ધ, ચોથે ૧૭, મિછ્યાતે ૧૬ સાસ્વાદને
 ૭૨ નો બન્ધ ॥ ૯૨ મિથ્રે ૭૦ અવિરતિ એ ૭૨

રયણથ સણં કુમારાઈ । આણપાઈ ઝઙ્ગોઅચરહિઆ

એકસો નથ કેટલી માર્ગણાએ
 બન્ધ હોય તે કહે ઠે એકેંદિ
 પૃષ્ઠીકાપ૨ અપકાપ૩ વનસ્પતિ
 કાપ૪ વેરંદિ૫ તેરંદિ૬ ચોરંદિ૭
 એટલો માર્ગણાએ ૧૦૯ નો બન્ધ

અપર્પાત તિર્પંવની પેરે ઝહે ૧૦૧ મિછ્યા તે પણ ૧૦૯

અપઙ્ગતિરિઅથ નવસય । મિગિંદિપુઢવિજલતરુ વિગણે ૧૨

સાસ્વાદને ૯૬ નો બન્ધ તેર પ્ર
 કૃતિ વિના સૂદ્ધમત્રિક, ૧ વિગ
 લ ત્રિક, ૩ એકેંદિ૭ પાવર ૬ આ

तापए नपुंसक १० मिथ्यात्व ११

हुंरुक १२ देवदु संवयण १३ ए कोइक आचार्य वली कहे ठे
तेर बिना ए६ बांधे । के-सास्वादने चोराणुनो बंधा

ठनवइ सासणी विणु सुहुमतेर । केइ पुणर्वितिचउनवइ

शरीर पर्याप्ति कर्मा पेहेलां आ
हार पर्याप्ति सुधी सास्वादने
वर्त्ते-माटे ते बन्धतो पर्याप्ता य

तिर्यच आयु मनुष्य आयु
न बांधे माटे १४ बांधे ।

या पठी बांधे तेथी १४ नो ब
न्ध कह्यो ॥

तिरिअ नराजहिं विणा । तणु पज्जाति न जंति ऊन ॥ १३ ॥

तेज वायुकाय गति अस कहा
माटे तेने बन्ध १०५ प्रकृतिनो
ठे. १२० मांधी १५ न बांधे. जि
ननाम १ देवदिक गति २ अनुपू
र्वि ३ वैकिशरीर ४ अंगोपांग ५
आहारक शरीर ६ अंगोपांग ७ दे

उधे पंचेन्दिनी तथा असकायनी । वायु ८ नर्कगति ९ अनुपूर्वि १०
मार्गणा ए उधे १२० मिथ्यात्वे आयु ११ मनुष्य गति १२ अनुपू
११७ सास्वादने १०१ मिथ्ये । विं १३ आयु १४ अंगोपांग १५ ए
७४ समकीते ७७ देशव्रति ६७ ए । पंवर न बांधे. एक मिथ्यात्व गु
आदे प्रकृति बंध पूर्ववत् । एगणु ठे ॥

उहु पणिदिं तसे गइ । तसेजिणिजार नरतिगुद्य विणा ॥

उदारिक काय पांगे मनुष्यनी
पेर उधे १२० मिथ्याते ११७ सा

मन योम, वचन योगनी मार्ग स्वादने १०१ मिथ्य ६९, समकी

णाए उधे १२० पाचत्त गुणग। ते ७१ वेसे ६७ इत्यादिकं मिश्र
णा १३ ठे । पद आगला पदने जोरुजो ॥

मणवप जोगेउहो । उरले नर जंगुत म्मिस्से ॥१४॥

उदारिक मिश्र काय योगे बन्ध

कहे ठे:-आहारक शरिर १ अंगो। एकसो चौदनो ११४ मिठ्यात्वे
पांग २ देवायु ३ नर्कत्रिक गति ४। १०७ एतेखले ठे, तीर्थकरनाम १
अनुपूर्वि ५ आयु ६ ए उ प्रकृति । देवगति ७ अनुपूर्वि ३ वैक्रियडुग
अपर्याप्ता न बांधे माटे उधे बन्धा शरीर ८ अंगोपांग ५ ए पांचवि
रहो, ते आवता पदमांकदेठे:। ना १०७ बांधे ॥

आहार ठग विणोहे । चऊदस सञ्ज मिठ्ठिजिणपणगहीणं

एकसोनवनो बन्ध मिठ्ठ्यात्वे ह
तो तेमांधी पंदर न बांधे ते वा
रे १०४ बांधे, सूक्ष्मत्रिक ३ वि
गलत्रिक १ एकेंद्रि ७ थावर ७ आ
ताप १ नपुंसक वेद १० मिठ्ठ्या

तास्यादन गुणगणे ९४ बांधे । ख ११ हुंरुक १२ ठेवठो ११ म
कइ प्रकृति विना ते आगल क । नुप्य आयु १२ तीर्थच आयु १५
दे ठे: । ए पन्नर मिश्र गुणगणु नघी ॥

सासणि चउनवइ विणा । नरतिरिआउ सुहुमतेर ॥१५॥

दवे समकीते ७५ नो बन्ध ते
कहे ठे:-१४ मांधी २४ काढे
अनन्तानुबन्धि क्रो. १ मा. २
मा. ३ लो. ४ मध्य संपयण रि.

५ ना. ६ अ. ७ की. ८ मध्य सं दवे ते ७० मां पांच जेलवनो
स्मान नि. ए सा. १० वा. ११ कु. ते पांचना नाम; जिन नाम

१२ कुल गङ्गा १३ नीच १४ त्रि। देवगति २ अनुपूर्वि ३ वैक्रिय श
वेद १५ दुर्जग १६ दुसर १७। रीर ४ अंगोपांग ५ एपांग नां
पीशंवीत्रिक नोज्ञानोऽः १७ प्रचा धे माटे ७५ नो बन्ध; पत्नी नो
साप्रचला १९ पीशंवी २० उद्यो। पाथो बारमा सुधी न बाधि, ते
त २१ त्रिपंचत्रिकगति २२ अनु रमे एक सातानो बन्ध ठे, उद्यो
पूर्वि २३ आयु २४ चोराणुमांसी रिक मिश्र काग योगमां चार
ए चोविस जाय त्पारे ७० रदे। गुणराणा दोष. १. २. ४, १३
आग चत्तवीसाइ विणा। जिण पणजुअसम्मिजांगिणा
इवे कामण काय योगनी मार्ग [साया]

जाय पण उये ११२ नो बन्ध,
मिप्याते १०७ नो धे प्रकृति न
बाधि, ते प्रियंय आयु १ नर आ
पुत्र न बाधि, तेहेने १०७ बीजे
१२ बाधि ७५ सत्तोणि
गुणराणे सातानो बंध कामण
काय योगे।

इवे आदरक काग योग, आदा
रक मिश्र काग योग उये गुण
राणे होय माटे उये गुणराणे
बन्ध स्थानक ३३ नो होया॥

विशु निरि नगठ कम्ममेवि । एव माद्वार दुमि उते॥ १६॥
इवे सत्तर्विक वैक्रिय योगे इवे वैक्रिय मिश्र योगे बन्ध कदे
बन्ध कदे ठे:- उये १०४ दे ठे:- निर्गम आयु १ नर आयु २ नि
व नर्क गतिमां ठे, माटे १४ नर उय १०७ नो बन्ध ठे, गुणरा
आयु बनेसुं देव गतिममा ला १ दोष १. २. ३.

सुउ टा वटव । निरिअ नगठ गतिठअ नगिमागे ॥

इह जग वेदं नमो नमो गुणराणा वग देव गुणराणा १ म
देवो। आदरक। वाजी यमथा अनेतानुसंगी भाकदिये २ गु
होयमां, बीजा। चोदमा लताणां, बीजा। चोददिये ३ गुणरा

ए धन्य धानक कहे ठे ।

ળાઠે. ત્રીજી ચોકઠિયે ૫ ગુણઠા
ળા પેદેલાં ઠે.

वेप्रतिगा इमविय तियकसाय । नवडु चउ पंच गुणा१७

સંજલન ક્રોધ ૧ માન ૧ માયા

ની માર્ગળાણ ગુણઠાળા બંધ થા

નક કહે ઠે:-ગુણઠાળાદિ ૯૯૦

જે ૧૦૮૫ ૨૦ મિઠુપાત્વ ૧૧૭

સાસ્વાદન ૧૦૧ મિશ્ર ૭૪ સમ

કીતે ૭૭ દેસે ૬૭ પ્રમત્તે ૬૧

અપ્રમત્તે ૫૮ નિવૃત્તિ ૯ જાગ ૭૩ હે

લે ૫૮ વીજે ત્રીજે ચોથે પાંચમે

ઠઠે ૫૬ સાતમે ૨૬ અનિવૃત્તિ ૯

૨૨ ૨૧ ૨૦ ૧૯ ૧૮

સંજલન તિગેનવ દસ ।

હવે ચક્રુ અચક્રુદર્શન, એ વે મા

ર્ગળાણ ગુ. ૧૨ પ્રપમથી ટંપે

૧૨૦ મિ. ૧૧૭ સા. ૧૦૧ મિ

૭૪ અ. ૭૭ વેસ ૬૭ પ્ર. ૬૨ અ.

૫૯-૫૮ નિ. ૫૮ ૫૬-૨૬ અ.

૨૫-૨૧-૨૦-૧૯-૧૮ સૂક્ષ્મસં. ૧૭

ઠપસમે ૧ ક્ષીણ મોદ ૧।

ચારસઅચરકુ ચરકુસુ ।

હવે મનપર્યવહાને કહે ઠે:-

ગુણઠાળા ૭ પ્રમચત્રી ક્ષીણ મો

દી સુધી ટંપે ૬૫ પ્રમત્તે ૬૨ અ

સંજલન લોજે દશ ગુણઠાળા

લોજે ઠે માટે ૧૭ નો વન્ધ ૬

વે અવિરતિ માર્ગળાણ ગુણઠા

ળા ૪ તેનો વન્ધ ટંપે ૧૧૮ પેદે

લે ૧૧૭ વીજે ૧૦૧ ત્રીજે ૭૪

ચોથે ૭૭ મતિશ્રુત વિજંગ એ

ત્રણ અજ્ઞાનની માર્ગળાણ ગુણ

ઠાળા ૨-૩ હોય ટંપે ૧૧૭ મિ.

. ૧૧૭ સા. ૧૦૧ મિશ્ર ૭૪

સંજલન તિગેનવ દસ ।

હવે પધારૂપાતચારિત્રની માર્ગ

ળાણ ઠેલા ચાર ગુણઠાળાં ૧૫૦

વન્ધ ૧ સાતાનો ત્રણ ગુણઠાળે

ચત્તદમે અવન્ધ ઠે. ॥

હવે પધારૂપાતચારિત્રની માર્ગ

ળાણ ઠેલા ચાર ગુણઠાળાં ૧૫૦

વન્ધ ૧ સાતાનો ત્રણ ગુણઠાળે

ચત્તદમે અવન્ધ ઠે. ॥

હવે સામાયક ઠેદોપસ્થાપન

ચારિત્રની માર્ગળાણ ગુણઠાળા

ચાર ઠે. ૬, ૭, ૮, ૯, પરિદાર

[ણતિગે]

प्रमत्ते ५१। ५७ निवृत्ति ५७। ५६ विशुद्धि चारित्र्यनी मार्गणाए गु
२६ अनिवृत्ति २२ २११ ५७ वे ६. ७, त्यां बन्ध न्धे ६५ प्र.
सूक्ष्मे १७ उपशमे १ कोणे १। ६३ अ. ५९ नि. ५७ अ. २२॥
माणानाणि सगजयाई । समई अठे अ चउ डुनि परिहारे ॥

इवे मतिज्ञान, सुतज्ञान, अवधि
इवे केवल ज्ञान, केवल दर्शन
नी, मार्गणाए गुणगणा वेढे ज्ञान अवधि दर्शन; ए चार मार्ग
११, १४, त्यां तेरमे एक साता गुणगणा सुधी; नव गुणगणा
नो बन्ध ठे, चउदमे बन्ध नथी त्यां बन्ध पूर्वनी पेढे जाणजो ॥
केवल डुगि दो चरमा । जयाइनवमइसु उहि डुगे ॥ १९ ॥

इवे खायक समकीते गु-अगि
उपशम समकीते चोथाथी अ आर; चोथाथी चौदमा सुधी.
गिआरमा सुधी गु० ७ होय मित्यातनी मार्गणाए एक मि
वेदक कहेतां खयोपशम सम ध्यात गुण सास्वादननी मार्ग
कीत कहेवुं. त्यां समकीतथी णाए एक सास्वादन गु मि
४ गुणगणा होय. त्यां न्धे ७५ श्रनी मार्गणाए एक मिश्र गुण
देश विरतिनी मार्गणाए
देशे ६६ प्रमत्ते ६१ अप्रमत्ते, ५७ एक पांचमु गु० बन्ध पूर्वे कही
गया तेम गणजो.

अमृत्तवसमिचऊवे अगि खइए इकार मित्रतिगि देसे ॥
इवे सूक्ष्म संपराय चारित्र्यनी इवे आहारनी मार्गणाए तेरगु
मार्गणाए दशमुं गुणगणुं ते णगणा तेरमा सुधी प्रथम प्र
र गु. आवता पदमां । माणे ॥

सुहमि सगण तेरस । आहारग निअ निअ गुणोहो १७
इवे उपशमे फेर ठे; ते कदे आयु न बाधे. ते कारण माटे अ

वे, उपहामे वर्जता । विरति ७७ नो बन्ध दतो ॥
 परमुचसमिवहंता । आच न वंधांत तेणअजय गुणे ॥
 तेमांधी देवतानुं आयु, वेसविरति आवे गुणगणे देवतानो आ
 मनुष्यनुं आयु, न बांधे यु काढो त्पारे ६७ मांधी एक गये ६६
 माटे ७५ नो बन्ध नंधे नो बन्ध, प्रमत्ते वासठ बांधे, अममत्ते
 ५८ एम गणजो ॥

देव माणु आच हीणो । देसाइसु पुण सुराउ विणा ५१
 दवे लेसा उण बन्ध कदे ठे:- आहार शरिर, अंगोपांग ते बेए
 ठये ११८ नो बन्ध ठे; ते शी रहित, ते पेदेली व्रण लेसा क
 रीते ? ते बतावे ठे । स्न नील कापोते ॥

उहे अठार सपं । आहार डगूण माइ लेसतिगे ॥
 सास्यादनादिक गुणगणे पूर्ववत् सा. १०१
 मिअ ७४ स. ७७ देसे ६७ प्रमत्ते ६१ अ
 तेमांधीजिन नाम वि । हिंसां जगवति सूत्रे ३१ सतके व्रण आ
 ना ११३ बांधे मिठ्याते । वि लेसाए विमानिक आयु न बांधे. ६
 ति बहु श्रुत गम्यं ॥

तं तिष्ठोणं मिठे । सासणाइसु सबहिउहो ॥ ५१ ॥

दवे सुक्ख लेसानी मार्गणाए
 उद्योत १ तिर्यव त्रिकगति २
 अनुपूर्वि १ आयुध नर्कत्रिकग. ५
 अ. ६ आ. ७ सूक्ष्म ७ अपर्याप्त १
 तेजु लेसानी मार्गणाए १११ साधारण १० वे. ११ ते. १२
 नो बन्ध; नव न बांधे ते नर्कत्रि चो. १३ विगलत्रिक आताप १४
 क. ३ सूक्ष्म ४ अपर्याप्त ५ ना एकेडि १५ धारण १६ ए सो
 धारण ६ बेरंडि ७ तरेडि ८ चो ल न बांधे माटे १०४ नो बन्ध;

રંદિ જાતિ ૧ ।

ગુણઠાણા ૧૩ વન્ધ પૂર્વપરે

તેજ નિરય નવૂણા । ઝઙ્ગોય ચઙ નિરયવાર વિણુસુક્કા
હવે પદ્ય લેસાની માર્ગણા ૧૦૮ નો જિનનામ ૧ આદારક
ઝધે વન્ધ ઘે, તે ઝપલી સોલ કાઢી તે ડુગ ૨ એવ્રણ વિનામિ
માં ઝયોતાદિ ચાર પ્રદેષ કરતાં ૧૦૮ પ્યાતે તેજુ ૧૦૮ પદ્ય.
આપ; એટલે નર્કત્રિકાદિ વારવિના ૧૦૫ સુક્ત. ૧૦૧ એવ્રણ
૧૦૮ નો । લેસાએ બંધ કહ્યો, ઇતિલે

હા વન્ધ: ॥

વિણુ નિરય વાર પમ્હા । અજિણાહારા હમા મિઢે ॥૫૩॥

ષીદે ગુણઠાણા હોય જઘ્યની હવે અજઘ્ય માર્ગણાએ, અસંનિ
માર્ગણાએ સન્નિયાનિ માર્ગણા માર્ગણાએ ૧ એ વે માર્ગણાએ ૧૧૭
એ વન્ધ પૂર્વે કહ્યો તેમ સંપલે નો વન્ધ ઝધે ઘે. મિચ્યાલે પળ
કહેજો । ૧૧૭ નો વન્ધ ॥

સઘગુણજઘ સન્નિસુ । ઝંદુ અજઘાઅસન્નિમિઢસમા ॥

હવે અણાદારીની માર્ગણાએ, કા
મંણ દારિર માર્ગણાની પેઠ વન્ધ
જાંગો જાણવો. ઝધે ૧૧૨ તેને
ગુણઠાણા પાંચ ઘે. મિ. ૧૦૭ સા.
૧૫૪ અવિ. ૭૫ સન્નોગિ ૧ અન્નો
ગિ ૦ તેમાં મિચ્યાલે ૧૦૭ યાંધે,
જિન ૧ વેવગતિ ૨ અનુપૂર્વિ ૧
વેક્રીય દારિર ૪ યંગોયાંગ ૫ એ
પાંચ કાઢતાં ૧૦૭ રહી. સામ્યા
દને ૧૫૨ નો વન્ધ; તે તેર કાઢે
ઘે. મુદ્દમચિદ, ત્રિમલપ્રિદ, એ

પ્રાણ

કેંદ્રિજાતિ, ૭ ધાવર ૮ આતાપણ
નપુંસકવેદ ૧૦ મિષ્પાત્વ મોદ
ની ૧૧ હુંક ૧૨ ઠેવડુ ૧૩ એ
તેર વિના ચોરાણું વાંધે. સમકિત
ગુણગણે ૭૫ ચોરાણુમાધી ચોવીસ
અનન્તાનુચન્ધિ આદિક કાઢતાં સી
તેર રહે. તેમાં જીનનું પંચક નાંચે

સાસ્વાદને ૧૦૧ નો વન્ધ; સનિ તેરમે સાતનો વન્ધ છે; અજોગિ
આનો રીતે અસંનિને । એ અવન્ધ છે ॥

સાસણિ અસન્નિ સન્નિવ । કમ્મણજંગો અણાહરે ॥૨૪॥

હવે લેસ્યા કમ્મ, નીલ, કાપોત, એ ચાર, સાત, તેર, ગુણગણા
અણ લેસાએ ગુ૦ પદેલાં ચાર છે. તે લેસ્યા અનુક્રમે ગણાયો. વ
જો તથા પદ્મ લેસાએ ગુ૦ પદેલાં ન્ધ પૂર્વવત્ત એવં સ્વામીત્વ ધિ
સાત છે. સુક્લ લેસ્યાએ ગુ૦ ૧૩ જો કર્મગ્રન્થ થયો ॥

છે; અજોગિ વિના ॥

તિસુ હસુ સુફાડ ગુણા । ચઠ સગતેર તિવંધ સાંમિત્ત ॥

શ્રી પૂગ્ય દેવિન્દ સૂરિજી આચાર્યે જાણજો બીજો કર્મસ્તવ તે
લખ્યો કહેતાં રચ્યો છે । અણીપઠીશ્રીજો જજગ્યો, તો

વિશેષ બોધ હેતુ થયો ॥

દેવિંદ સૂરિ લિંહિઅં । નેયં કમ્મ નયં સોઝ ॥૨૫॥

॥ मार्गणादि यन्त्र ॥

संख्या	६२ मार्गणा नाम	१४ जीव स्थानक	१४ गुणठा णा.	१५ योग	१२ उपयो ग	६ लेस्या	अल्पावहुत	
१	देवगति	२	४	११	९	६	अमंलय गु	३
२	मानवगति	३	१४	१५	१२	६	मर्षधीयोडा	१
३	तिर्यचगति	१४	५	१३	९	६	अनंत गुण	४
४	नारकी	२	४	११	९	३	असंख्यगुण	२
५	एकेंद्रि	४	२	५	३	४	अनंत गु	५
६	घेरेंद्रि	२	२	४	३	३	विशेषिक	४
७	तेरेंद्रि	२	२	४	३	३	वि०धिक	३
८	चोरेंद्रि	२	२	४	४	३	वि०पि०	२
९	पंचेंद्रि	४	१४	१५	१२	६	मर्षधी थोडा	१
१०	पृथ्वीकाय	४	२	३	३	४	विशेषाधिक	३
११	अपकाय	४	२	३	३	४	विशेषाधिक	४
१२	तेजकाय	४	१	३	३	३	असंख्य गु	२
१३	वातकाय	४	१	५	३	३	विशेषाधिक	५
१४	यनस्पतिका.	४	२	३	३	४	अनंतगुणा	६
१५	प्रमकाय	१०	१४	१५	१२	६	मर्षधी थोडा	१
१६	मनोयोग	११२	१३	१३	१२	६	मर्षधी थोडा	१
१७	वचनयोग	११८	१३	१५	१३	६	असंख्य गु	२
१८	काययोग	१४	१३	१५	१३	६	अनंतगु	३
१९	स्त्रीवेद	४	९	१३	१२	६	संख्यातगुणो	२
२०	पुरुषवेद	४	९	१५	१२	६	मर्षधीथोडा	१
२१	नपुंसकवेद	१४	९	१५	१२	६	अनंतगुणा	३
२२	श्रोत्र	१४	९	१५	१०	६	विशेषाधिक	२
२३	मान	१४	९	१५	१०	६	मर्षधीथोडा	१
२४	माया	१४	९	१५	१०	६	विशेषाधिक	३
२५	श्रोत्र	१४	१०	१५	१०	६	विशेषाधिक	४
२६	मानिज्ञान	२	९	१५	७	६	विशेषाधिक	३
२७	श्रुतज्ञान	२	९	१५	७	६	विशेषाधिक	४
२८	अवविज्ञान	२	९	१५	७	६	असंख्यगतगु	२
२९	मनस्त्वज्ञान	१	७	१३	७	६	मर्षधीथोडा	१
३०	देवज्ञान	१	२	७	२	३	अनंतगुणा	५

३१	मनिअज्ञान	१४	१	१३	५	६	अनेतगुणा	६
३२	श्रुतअज्ञान	१४	१	१३	५	६	अनेतगुणा	६
३३	विषंगज्ञान	२	१	१३	५	६	असंख्यातगु	४
३४	मायायक	१	४	१३	७	६	संख्यातगु.	५
३५	छेदोपस्थान	१	४	९	७	६	संख्यातगु.	४
३६	परिहारवि	१	२	९	७	६	संख्यातगु.	२
३७	गुरुमर्मपराय	१	१	९	७	१	सर्वधीयोदा	१
३८	यथाव्याप्त	१	४	११	९	१	संख्यातगु.	१
३९	देशविरती	१	१	११	६	६	असंख्यातगु.	६
४०	अविरती	१४	१४	१३	९	६	अनेतगुणा	६
४१	चक्षुदर्शन	१६	१२	१३	१०	६	असंख्यातगुणा	२
४२	अचक्षुदर्शन	१४	१२	१५	१०	६	अनेतगुणा	४
४३	अवधिदर्शन	२	९	१५	७	६	सर्वधीयोदा	१
४४	केवलदर्शन	१	२	७	२	१	अनेतगुणा	१
४५	कृष्ण	१४	६	१५	१०	१	विशेषाधिक	६
४६	श्वेत	१४	६	१५	१०	१	विशेषादिक	५
४७	कापीत	१४	६	१५	१०	१	अनेतगुणा	४
४८	तेजु	२	७	१५	१०	१	संख्यातगुणा	१
४९	पद्म	२	७	१५	१०	१	संख्यातगुणा	२
५०	शुक्र	२	१३	१५	१२	१	सर्वधीयोदा	१
५१	वेदक	२	४	१५	७	६	असंख्यातगुणा	४
५२	ज्ञायक	२	११	१५	९	६	अनेतगुणा	५
५३	उपशम	२	८	१३	७	६	संख्यातगुणा	२
५४	मिश्र	१	१	१०	६	६	संख्यातगुणा	१
५५	मास्वादन	७	१	१३	५	६	सर्वधीयोदा	१
५६	मिष्टान	१४	१	१३	५	६	अनेतगुणा	६
५७	भक्ष्य	१४	१४	१५	१२	६	अनेतगुणा	२
५८	अभक्ष्य	१४	१	१३	५	६	सर्वधीयोदा	१
५९	संज्ञि	२	१४	१५	१२	६	सर्वधीयोदा	१
६०	असंज्ञि	१२	२	६	४	४	अनेतगुणा	२
६१	आहारी	१४	१३	१५	१५	६	असंख्यातगु.	२
६२	अपहारी	८	५	१	१०	६	सर्वधीयोदा	१

अथ पमशितिकनामा चोथो कर्मग्रन्थ लिख्यते ॥

नमस्कार करीने वीतराग प्रत्ये जि गुणठाणा १४ उपयोग १२
चना जेद १४ वासठ मार्गणा जेदे। योग १५ लेता ६॥ [सानुद
नमिअजिणंजिय १ मग्गण २। गुणठाणु ३ वत्तग ४ जोग ५ ले
कर्मवन्ध हेतु मूत्र ४ उत्त संख्यातु, असंख्यातु, अनन्तु; कांडक
२५७ अष्टपावहुत जावमू कहीशुं. ए जेदोनो विवरो आगल चा
ल ५ उत्तर ५३ । लडो; मांटे प्रथम गाथाए संक्षेप लखयोठे.

बंध ७ प्पधहूणं जावेए । संखिजाई १० किम विबुद्धं ॥ १॥

इये प्रथम जियना चौद जेद कडे वेन्दि १ तेन्दि ४ चोरिन्दि ५
ठेः-सुद्धमएकेन्दि १ वादर एकेन्दि २ असंज्ञीपंचेन्दि ३ संज्ञीपंचेन्दि ४
इह सुद्धम वायरे गिंदि । बि ति चउ असन्नि सन्नि पंचिंदि
ए सात अपर्याप्ता। अने सात अनुक्रमे ए चौद जियनां स्थान
पर्याप्ता । क जाणवां ॥

अपज्जना पज्जता । कमेण चउदस जियठाणा ॥ ७ ॥

इवे ते चौद जिय स्थानके गुण ठाणा कियाठे ? ते देव्याने पोतानी पर्याप्ति पुरो नदि, ते
ठेः-वादर एकेन्दि अपर्याप्त; अ पर्याप्त. उपरना पांच जेदमां
संज्ञीपंचेन्दि अपर्याप्त; वेन्दि ठाणा बे ठे. पेदेसां मिठय
अपर्याप्त, तेन्दि अपर्याप्त, चो ने साम्वाहन ए बे पा
गिन्दि अपर्याप्त । ह्नी पंचाडे अपर्याप्तानि । आवते
पदे कहेठो ॥

वायर अमन्नि विगल्ले। अपक्खिपवमविअ मन्निअ

अविगति मग्गक महित थला गु सर्व चउदे गुणठाणा जाण
ठाणा दोस. मा. २ अ. वाकी जीव स्थानके पेदेसुं । जि
१ संज्ञी पर्याप्तानि आवते व द्वाव्य गु. जाणयू, (नमर्णा

दे कहे ठे-

बाजुनो नीचेनो यन्त्र तपासि
लेवो.)

अजय जुअ सन्नि पळे । सबगुणा मित्र सेसेसु ॥३॥

॥ यन्त्र ॥

स्थान	नाम.	अपर्याप्त ने गु. डा. गु. डा.	पर्याप्तने
२	सूक्ष्म	१	१
२	बादर	२	१
२	वेन्डि	२	१
२	तेन्डि	२	१
२	चोरिन्डि	२	१
२	असंज्ञी	२	१
२	संज्ञी	३	१४

हवे चौद जिवस्थानके जोग पं
वरं कहे ठे:-सूक्ष्म अपर्याप्त १
बादर अपर्याप्त २ वेन्डि अपर्याप्त
३ तेन्डि अपर्याप्त ४ चोरिन्डि
अपर्याप्त ५ असंज्ञी पंचेन्डि अ
पर्याप्त ६ ए ठ अपर्याप्त जिव
स्थानके उदारिक मिश्र १ कार
मण काय; ए बे जोग होय । जोग ३, ४. ॥

मिश्र पदनो अर्थ प्रथम पदना
अर्थनो ठे. ७ सन्नि अपर्याप्तने

अपज्ञत ठकि कम्पुल । मीसा जोगा अपज्ञ सन्नि सु ॥
कार्मण, १ उदारिक मीश्र, ते उदारिककाययोग जेलतां चार
वैकीय मीश्र, १ । योग पण होय मतांतरे ॥

ते स विज्ञप्ति मीसणसु । तणु पळेसु उरल मन्ने ॥४॥
ए सूक्ष्म पर्याप्ताने उदारिक

જોગ એક છે. જાણા સહિત ચા
ર જિવ સ્થાનકે વેરિંપર્યાપ્ત ૧૦
તેરિંદિ પર્યાપ્ત ૧૧ ચોરેરિંદિ પર્યા
પ્ત ૧૨ અસત્રિપર્યાપ્ત ૧૩ ને
યોગ વે. ઉદારિક ૧ અસત્યા અ
મૃત્યા ૨ હોય ॥

ઉત્તરવિયોગપંદરેસત્રિપર્યાપ્તાને
હોય ।

સથે સત્રિ પજ્જતે । ઝરલં સુહુમે સજ્ઞાસુ તં ચડસુ ॥

માદર એકેરિંદિ પર્યાપ્તાને પ્રણયો દેવેચૌદ જિવસ્થાનકે ઉપયોગ
ગ; ઝ ? વૈ ૨ વૈક્રીમીશ્ર ૩ ચા વાર ફેલાવે છે ૧ પર્યાપ્તા સત્રિ
યુકાપ આશ્રી । ને વારે ઉપયોગ હોય ॥

વાપરિ સ વિઝઘિ હુગં । પજ્જ સત્રિસુ વાર ઝવઝગા ॥૫॥

ચમ્પુ અચરુ મતિ અજ્ઞાન શ્રુત
અજ્ઞાન એ ચાર ઉપયોગ છે. વે
વર્ણન, વે અજ્ઞાન, એ ચાર ગયા
પવના અર્થમાં ગણ્યા છે. દેવે ૬
જા જિવસ્થાનકે જોગા કહે છે:-
સૂદમ એકેરિંદિ પર્યાપ્ત ૪, અપ
ર્યાપ્તા ૫ માદર એકેરિંદિ પર્યાપ્ત
૧ અપર્યાપ્તા ૭ યેરિંદિ પર્યાપ્ત
૮ અપર્યાપ્ત ૯ તેરેરિંદિ પર્યા
પ્ત ૧૦ અપર્યાપ્ત ૧૧ ચોરિ
રિંદિ અપર્યાપ્તા ૧૨ અસંજ્ઞી પં
ચેરિંદિ અપર્યાપ્તા ૧૩ એ દશપંદ
ઉપયોગ; અચરુ, મતિ અજ્ઞાન, શ્રુ

તર્યાપ્તા યોગિરિંદિ ૨ અસંજ્ઞીને ૩ । મ અજ્ઞાન; એ ગ્રાપ હોય ॥

पञ्च चतुरिंशद्विंशसन्निभः । उदंस उअत्राण दससु चक्षुविणा

संज्ञी पंचेन्द्रि १४ अपर्याप्ताने

आठ उपयोग ते कहे ठेः—चार
मांथी चार नदि ते; मन पर्यव
ज्ञान? नदि ॥

चक्षु दर्शन नदि; २ केवलज्ञान
१ केवलदर्शन ४ ए नदि; माटे
आठ कहा ॥

सन्नि अपक्के मण नाण । चक्षुकेवल दुग विहूणा ॥६॥

हवे चौद जियस्थानके लेसा क
हे ठेः—संज्ञी पंचेन्द्रि पर्याप्त; अ
पर्याप्तने ठ लेसा ।

अपर्याप्ता वादर एकेन्द्रिने ले
सा कृष्ण, नील, कापोत, तेजु
ए चार, बाकी जिवस्थानक अ
गिआरे अणकृष्ण नीलकापोत ॥

सन्नि दुगि ठ लेस । अपक्क वायरे पढम चठ ति सेसेसु

इवे मूलकर्म आठ; ते चौदजिव
स्थानके बंध, उदय, उदिरणा,
अने सत्ता कहे ठेः—सात, आठ,
आयु सहित बन्ध तथा उदिर
णामां.

सत्ता उदय एवेमा आठज दो
प; संज्ञीपंचेन्द्रि पर्याप्ता विना
तेर जिव धानके.

सत्त ठ बंधुदीराण । संतु दया अठ तेरससु ॥ ७ ॥

हवे संज्ञी पंचेन्द्रि पर्याप्ताने स
त्ता, उदय स्थानक कहे ठे—सा
संज्ञीपंचेन्द्रि पर्याप्ताने बन्धक
ते, आठ, चार, आठ, मोदनी
देठेः—आठ आयु विना, सात
मोदनी आयु विना ठ बांधे. सा
ता वेदनी एक बांधे ।

सत्ता, उदय स्थानक कहे ठे—सा
त्ता, आठ, चार, आठ, मोदनी
विना सातनी जानापरणी दर्श
ना वर्णमोदनी अंतराय विना
चारनी सत्ता ॥

सत्त ठ ठे ग बंधा । संतु दया सत्त अठ नत्तागि ॥

इवे उदिरणा कहे ठेः—सात आ
ठ, पांच, वे, ते केम आठ आयु
विना सातनी आयु वेदनी विना
ठनी आयुवेदनी मोहनी विना
पांचनी तेमांथी ज्ञानावणी, द
र्शनावणी, अंतराय विना वे
नी उदिरणा जाणवी ।

सत्त ठ ठ पंच डुगं ।

इवे मार्गणा मूल १४ उत्तरद२
तेनां नाम कहे ठे, गति१ इन्दि
२ काया१ ।

गइ इंदि एय काए ।

उदिरणा संझी पर्याप्तने कही ॥

उदीरणा संन्नि पज्जते ॥७॥

जोग४ वेदए कपायद ज्ञान ७

जोए वेए कसाय नाणसु ॥

जव्य ११ सम्यक्त १२ संझी ११

आहारक १४ ए मूल चौद; ठ

संजमठ दर्शन१ लेस्या १० । तर वासठ थया ॥

संजम दंसण लेसा १० । जव सम्मे सन्नि आहारे ॥८॥

इवे मार्गणा उत्तर वासठनांना

म कहे ठेः—चार गतिनां नाम; इवे इन्दि पांचनानाम-एकेन्दि

देवगति, मनुष्यगति. तिर्यंचग वेन्दि, तेरन्दि, चोरिन्दि, पंचेन्दि

ति, नर्कगति; ४ ।

पठी ठकाय कहेठे. ॥

सुरनर तिरि नरयगई। इगविअ तिअ चउ पाणिं दिठकाया

त्रसकाय; ए ठकाय. हवे त्रण

पृथ्वीकाय, अपकाय, तेउकाय, जोगनां नामः—मनयोग, वचन

याउकाय, वनस्पति काय, । योग, अने काययोग. ३ ॥

जुजल जलणा निल वणा तसायमाण वयण तणुजोगा
दवे प्रण वेदनाम-पुरुष, स्त्री । चार कषाय नाम-क्रोध, मान,
अने नपुंसकः । माया, लोभ ॥

वेप नरिठि नपुंसा । कसाय कोह मय माय लोभति ॥
दवे आठ ज्ञानना नाम--मति विज्ञंगज्ञान, मतिअज्ञान, श्रुत
ज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञान, अज्ञान, ए ए ज्ञान ते साकारठ
मनपर्ययज्ञान केवलज्ञान । पयोग ॥

मइ सुअऽवहिमाण केवल । विजंग मइ सुअ अत्राणसागारा
सात संजम गणावे ठेः--सामा
यक, ठेदोपस्थान, परिहार सूक्ष्म संपराय, यथाख्यात, वे
विशुद्धि । सविरति अने अविरति, ए सात ॥

सामाइअ ठेय परिहार । सुहुम अहखायदेसजय अजया
चार दर्शननां नामः--चक्षुदर्श
न, अचक्षुदर्शन, अवधिदर्शन । केवलदर्शन, ए चार अनाकार ॥
चखु अचरकू उंही । केवल देसण अणागारा ॥१७॥

ठ लेस्यानां नामः--कृष्णलेस्या । तेजोलेस्या, पद्मलेस्या, शुक्लले
नीलेल्या, कापोत लेस्या । स्या, १६ जव्यवेजेद, जव्य-अजव्य
किएहा नीला काळ । तेऊ पम्हाय मुक्त जव्विअरा ॥
ठ समकित नाम--वेदक वा प मिश्र, सास्वादन ए ठ, दवे सं
योपसम, समकित क्षायक, ठ ज्ञीनामः--संज्ञी, १ अमंज्ञी, २
पशम, मिश्र्यात ।

वेअग पड गु वसम मिठ । मीससामाण सन्नि अरे १३
हवे वामठ मार्गणाए चौद जि
व म्यानक फलावे ठेः--संज्ञी

पंचेन्द्रपर्याप्त, अपर्याप्ता, एवे,

१३ मार्गणाए होय ते कहे

ठे:-देवगति, नर्कगति, विजंग

आहारिनाम:-आहारि, अणा । ज्ञान, मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अव
हारि; ।

विज्ञान, अवधिदर्शन, ७ ॥

आहारे अर जेआ । सुरनिरय विजंग मइ सु उहि दुगे

उपशम समकित, क्षायक सम, शुक्ललेस्या, संझी; एतेर मार्ग

कित, कयोपसमकित, पद्मले । णाए सन्निपर्याप्त, अपर्याप्त, ए

स्या ११ । वे जिव स्थानक ॥

सम्मत तिगे पम्हा । सुका सत्रीसु सन्नि दुगं ॥१४॥

तेजो लेस्यानी मार्गणाए जि

मनुष्य गति मार्गणाए जिवस्थान व स्थानक-संझी पंचेन्द्र पर्या

कत्रण ठे, संझी पंचेन्द्र पर्याप्त प्त, अपर्याप्त, बादर एकेन्द्र

अपर्याप्त, असंझी अपर्याप्ता ३ अपर्याप्ता ए त्रण ठे देवता च

चौद स्थानके उपजे ते. अपर्या वीने तेजु लेस्यायी एकेन्द्रि धा

सज मरे माटे नरने विपे. य ठे; माटे गवेप्युं ठे. ॥

तमसन्नि अपज्ज जुअं । नरे सवायर अपज्ज तेजए ॥

चार गया पदनो संबन्ध ठे अ

संझी मार्गणाए वार जिय स्था

नक जाणयां. संझी पर्याप्त, अ

पर्याप्त, ए वे विना वेन्द्रिनी

मार्गणाए वेन्द्रि पर्याप्त, अप

र्याप्त, ए वे. तेरन्द्रिनी मार्गणा

ए तेना वेजेद, चोरिन्द्रिनी मार्ग

णाए तेना वे एम जाणयां ॥

पृथ्वी, अप, तेज, वायु, वनस्प
तिकाय, एकेन्द्रि; एउमार्गणाए
सुदृम पर्याप्त, अपर्याप्त, बादर
पर्याप्त, अपर्याप्त, ए चारजिय
स्थानक ठे. दवे- ।

थावर एगिदि पढमा । चउ वार असत्रिडु डुविगले १५

असकायनी मार्गणाए जिव स्था
नक दस ठेलां ते, बेरंडि, तेरंडि
चोरंडि, असंझी, संझी, पर्याप्त,

अपर्याप्त अविरति मार्गणादिक
१० मार्गणाए कदे ठे:-अविर
ति मार्गणा, ।

आहारिमा० तिपंचमा० काय
योगमा० कांछ, मान, मायालो
ज, मतिअज्ञान, धृतअज्ञान, १०

दस चरम तसे अजया । हारग तिरिताणु कसायडुअत्राणु

कुणलेस्या, निललेस्या, का
पोतलेस्या, जव्य, अजव्य, १५।

पढम तिलेसा जविअर । अचम्कु नपुं मिन्नि नपयि १६

अचष्टु दशन, नपुंसक, मिप्पा
त्य, ए अराद मार्गणाए सर्व ची
द जिव स्थानक दाय. ॥

अचम्कु नपुं मिन्नि नपयि १६

अगिअर मार्गणाए जिव स्था
नक एक संझी पर्याप्त ठे. मा
र्गणा नाम केवलज्ञान, केवल द
शन, २ ।

सामायक चारित्र ३ उडोप स्था
वन, ४ परिहार विभुद्धि, ५ गुरुम
संपराय, ६ यथाग्यात, ७ मनप
यंय ८ देमविरति, ९ मनपोम १०
मिधइष्टी ११ ए अगिअरमाते
क जीव स्थानक ॥

पझ सत्रि केवलदुग । संजम माणनाण देममाण मिंम ॥

अष्टुदर्शन मार्गणाए जीवस्थान
क ३ अद्यजा ३ हांय तेनां ना
म:-खोगिन्नि, अमंझी, संझी, पं
रंझि, ए अष्टु ए पर्याप्ता तया
तेदीज अपर्याप्ता गणना ड जे
३ एण गवेस्या ठे ॥

यचन योगमार्गणाए बेरन्दि, ते
रंझि, चोरंझि, असंझी, संझी,
ए पांच पर्याप्ता पाय. पांच जे
द एण गवेस्या ठे ।

पण चरम पङ्क वयणो । तिअ ठवा पङ्कियर चस्कुमि १७

इवे स्त्रीवेद, पुरुषवेद, पंचेन्द्रि,
ए प्रण मार्गणाए ठेला चारजी
वस्थानक ठे. संज्ञीपर्याप्त, अप
र्याप्त असंज्ञीपर्याप्त, अपर्याप्त
ए चारअसंज्ञीमां स्त्री पुरुषवेद
नथी पढी बहु श्रुत गम्य ।

इवे अणाहारिनी मार्गणाए जी
वस्थानक संज्ञीपर्याप्त, अपयो
प्त, सूक्ष्म अपर्याप्त, वेरन्दि अ
पर्याप्त, तेरन्दि अपर्याप्त, चोर
न्दि अपर्याप्त, असंज्ञी अपर्या
प्त, अने बादर अपर्याप्त, एआ
ठ होय ॥

थी नर पणिंदि चरमा । चउ अणाहारेडुसन्नि ठअपङ्क
हवे सास्वादन गुणगणानी मा
र्गणाए सात जीव स्थानक, ते
आठ उपर कहां तेमांथी सूक्ष्म
अपर्याप्त काढतां वाकी सात
होय ।

सास्वादनेए वासठेमार्गणाचौ
द जीवस्थानके कदीरह्या; इवे
मार्गणावासठेचउदे गुणगणां
कहे ठे:-

ते सुहम अपङ्क विणा । सासणि इतो गुणे वुठं ॥१८॥

पेहेलां पांच गुणगणां त्रियंच
गतिनी मार्गणाए ठे. पेलां चा
र गुणगणां देवनर्कगतिनी मा
र्गणाए ठे ।

हवे पांच मार्गणाए चौदे गुण
गणां ठे. ते पांचनां नाम-मनु
ष्यगति, संज्ञी, पंचेन्द्रि, जव्य,
अस, ए पांचमां सर्वे गुणग
णां ठे ॥

पण तिरि चउ मुर निरया

नरसन्नि पणिंदि जघतसिसधे
ए सातमां मिथ्यात, सास्वाद
न, ए वे गुणगणां ठे. इवे ग
ति अस, तेनकाय, वायुकाय, थ
जव्य ए प्रण मार्गणाए एकमि
थ्यात गुणगणां ठे ॥

सात मार्गणाए गुणगणां कहे
ठे:- एकेन्द्रि, वेरन्दि, तेरन्दि, चो
रिन्दि पृथ्वीकाय, अपकाय, व
नस्पतिकाय ७ ।

इग विगल जूदगवणे । उड एगं गइ तस अजवे १ए

हवेठ मार्गणाए नवगुणगणां क चार गुणगणां ठे. मति अ
 दोय; ते पुरुषवेद, स्त्रीवेद, नपुं ज्ञान, श्रुत अज्ञान, विजंगज्ञा
 सकवेद, क्रोध, मान, माया ए न ए ग्रण मार्गणाए मिथ्यात्व,
 ठमां मिथ्यात्वधी नवमाअनि सास्वादन, ए वे अथवा केटला
 वृत्ति सुधी दोय, ने लोत्तनी मा क ग्रण गुणगणां कहे ठे. मि
 र्गणाए दश गुणगणां ठे । अ सहित ॥

वेअप्रतिकसायनवदसलोत्ते चकअजइडुति अत्राण तिगे
 पेलां हवे यथाख्यात चारिग्रनो
 चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, एवे मार्गणाए ठेलां चार गुणगणां
 मार्गणाए वार गुणगणा । दोय ॥

वारस अचरकु चरकुसु । पढमा अहखाइ चरम चउंए
 सामायक वेदोपस्थान ए वे चा
 मनपर्यव ज्ञाननीमार्गणाएठ रिग्रनी मार्गणाए ठहु, सातमु,
 ठु, सातमु, आठमु, नवमु, ए चार गुणग
 ठामु, अगिआरमु, वारमु, एता णां ठे. परिहार विभुद्धि चारिग्र
 त गुणगणां । नी मार्गणाए ठहु, सातमु, ए
 वे गुणगणां दोय ॥

माण नाणि सग जयाई । समइअ ठेअ चउ डुन्नि परिहारे
 मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञा
 केवलज्ञान, केवलदर्शन, एवे न, अगधि दर्शन, ए चार मार्ग
 मार्गणाए नरमु चांदमु, एवे णाण चोअगी वारमे सुधी नव
 ठेलां गुणगणां ठे. गुणगणां ठे ॥

केवल डुगि दोचरमा । जयाइ नव मड सुज्जहि इंगे ॥ ७१ ॥

અપરામ સમકિતની માર્ગણાએ
 ચોથાથી અગિયારમા સુધી
 આઠ ગુણઠાણા છે. વેદક કૃયો
 પાંચમ સમકિતની માર્ગણાએ
 ચોથાથી સાતમા સુધી ચાર
 ગુણઠાણા છે ।

અમ્ર ઉવસમિ ચન્ન વેયગિ
 સૂદમ સંપરાય ચારિત્રની માર્ગ
 ણાએ દસમુ એક ગુણઠાણું છે હ.
 વે તેર ગુણઠાણા છે તે આવતા
 પદમા કહેશે ।

સુહુમે અ સઠાણં તેર ।

અસંજ્ઞીની માર્ગણાએ પેદેલાં
 ગુણઠાણાં ।

અસન્નિસુ પદમ ડુગં । પદમ તિલેસાસુ ઠચ ડુસુસત્ત ॥
 દવે અણહારિની માર્ગણાએ મિ
 ણ્યાત, ૧ સાસ્વાદન, ૨ સજોગી ૩
 અજોગી ચોથું અવીરતિ એ પાંચ
 ગુણઠાણા ।

સ્વાયક સમકિતની માર્ગણાએ
 ચોથાથી અજોગી સુધી અગિયાર
 ર ગુણઠાણાં છે. મિઠ્યાત્વ માર
 ગણાએ મિઠ્યાત ગુણઠાણું એક;
 સાસ્વાદન માર્ગણાએ બીજું ગુણ
 ઠાણું; મિશ્રની માર્ગણાએ ત્રીજું
 ગુણઠાણું; દેસવિરતિની માર્ગણા
 એ પાંચમું ગુણઠાણું એક છે ॥

સ્વરૂપે ઇક્કાર મિત્ત તિગિદેસે
 મનયોગ, વચનયોગ, કાયયોગ,
 આદારી, શુક્લલેસ્યા, એ પાંચ
 માર્ગણાએ મિઠ્યાતથી તે સજો
 ગી સુધી તેર ગુણઠાણા છે ॥

જોગ આહાર સુક્ષાએ ॥૨૨॥

કુણ્ણ, નિલ, કાપોત, એ ત્રણ લે
 સ્યાની માર્ગણાએ મિઠ્યાતથી પ્ર
 મત્ત સુધી ગુણઠાણા ઠ છે. તેજો
 પદ્મ, એ બે લેસ્યાની માર્ગણાએ
 પેદેલાથી સાતમા સુધી સાત ગુ
 ણઠાણા છે ॥

અણદારી માર્ગણાએ સમુદ ધા
 તાદિક આથી જાણવાં એ માર્ગ
 ણાએ ગુણઠાણા સમાત ॥

पदमं तिम डुग अजया । अण्णहारे मग्गणासु गुणा २३

मन, वचन सायेते चार पद जो
रुतां आव थाय ते सतमन, अ
सतमन, मिश्रमन, व्यवहार म
न, सतवचन, असतवचन, मि
श्रवचन, व्यवहार वचन, ए आ
ठ; वैकीप काययोग, आहारक
काययोग, ॥

हवेपंदर योगनां नाम कहेठे:-

सत, असत, मिश्र, असत्था अ
मृखा ।

सत्ते अरमीस असत्त मोस । मणवय विउधि आहारा

सदारिक काययोग, एधएयने मि
श्र द्वाद जोरुतां अण वधे; ते
उशरिकमिश्र, वैकीपमिश्र, आ
हारक मिश्र, कर्मण काययोग

ए पंदर जोग, हवेते जोग वा
सठ मार्गणाए फेलावेठे. अण
हारीनी मार्गणाए कर्मण का
ययोग वे.

उरलं मीसा कम्मण । इय जोगा कम्म अण्णहारे ॥२४॥

हवे २६ मार्गणाए पंदर जोग हो
प. ते मार्गणा अनुक्रमे कहेठ:-
मनुष्यगति, पंचेन्द्र, प्रसक्काय,
काययोग ४ ।

अधकु दर्शन, पुरुषवेद, नपुंसक
वेद, क्रोध, मान, माया, लोभ,
स्वायक समकित, कपोपशम
समकित. १३ ॥

नर गइ पणिंदि तस तणु। अचस्कुनरनपुकसायसम्मडुगे

संज्ञी, कृष्ण, निल, कापोत, ते
जु, पद्म, शुक्ल, ए ठलेस्या;
आहारा २१ ।

ब्रह्म, मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अ
वधिज्ञान, अवधिदर्शन ए ठविस
मार्गणाए सर्व जोग होय ॥

सन्नि ठ लेमा हारग । जव मइसु उहि डुगि सवे ॥२५॥

मति, श्रुत, दिज्ञंग, ए तण अ

तिर्यचगति, स्त्रीवेद, अविरति मा। ज्ञान, उपशमसमकित, अन्न
गणा, सास्वादन समकित; ४ । व्य, मिथ्यात्वने विषे ॥

तिरि इति अजयसासण। अत्राण उवसम अन्नवमिन्नेसु

देव गति, नर्क गति, वे मार्गणा

ए अगिभार, जोग उदारिक, उ

एदली मार्गणा एतेर जोग, आ। दारिक मिश्र, आहारक, आहा
हारक, आहारक मिश्र एवेविना। रक मिश्र; ए चार विना ॥

तेरा हार दुगूणा । ते उरल दुगूणा सुरनिर ए ॥१६॥

पृथ्वी, अप, तेज, वनस्पति, ए। एकेन्द्रि, वायुकाय, एने मार्गणा

चार कायनी मार्गणाए कार्म। ए कार्मण, उदारिक, उदारिक

ण, उदारिक, उदारिक मिश्र, । मिश्र, वैक्रीय, वैक्रीय मिश्र, ए

ए प्रण जोग ठे । पांच ॥

कम्मु रल दुगं यावरि। ते सविच्छि दुगपंच इग पयाणे ॥

असंझी मार्गणाए उदारिक दु। वेरंन्द्रि, तेरेन्द्रि, नौरिन्द्रि, ए प्र

ग, वैक्रीय दुग कार्मण, अस । ण मार्गणाए उदारिक दुग, का

प्यामृग्या, ए उ जोग; पहेला । रमण, असत्या मृत्वा, ए चार

पांचमां ठेलुं वचन जोरतां । जोग ठे विगलमां ॥

उ अमन्नि चरमवयजुपा। ते विच्छि दुगूण चउ विगले १७

वचन जोग, सामायक, वेदोप

देव जे मार्गणाए तेर जोग ठे, स्थापन, चक्रुर्दान, मनपर्यवशा

ते कदे ठेः-कार्मण, उदारिक मि। न, ए उ मार्गणाए उपर कद्या

अ, ए वे विना मन जोग । ते तेर जोग ठे ॥

कम्मुग्गलमिमविणु माण। वयममद्वयं चक्रु माण नाणे

देव केवज ज्ञान केवज दर्शन । अंतिम मन, वचन, मन अगम्या

नी मार्गणाए जोग कहे ठे-उ। मृग्या; ए मात योग केवजज्ञान,

દારિક દુગ । કાર્મણ પ્રથમ । કેવલ દર્શને છે ॥

ઝરલ દુગ કમ્મ પઠમં । તિમ મણ વય કેવલ દુગંમિષ્ટ

પરિદાર વિસુદ્ધિ માર્ગણાએ સૂક્ષ્મ સંપરાય ચારિત્રની માર્ગ
સત વચન, અસત વચન, મી ણાએ પળ મનના, વચનના, ધ
અ વચન ૩ વ્યવહાર ધ મન ઝદારિક કાય, એ નવ યોગ છે.
સત, ૧ અસત, ધ મિશ્ર, ૩ મિશ્ર સમકિતની માર્ગણાએ મ
વ્યવહાર ॥ ઝદારિક, એ નના, વચનના, ઝદારિક વૈક્રીય
નવ યોગ છે. ॥ એ દશ યોગ છે. ॥

મણ વય ઝરલા પરિહાર । સુદુમ નવ તેજ મિસિ સવિઝ્ઞા

યથારૂયાત ચારિત્રની માર્ગણા
દેસવિરતિ ચારિત્ર માર્ગણાએ એ મન, વચન, ઝદારિક, ઝદારિ
મનના, વચનના, ઝદારિક, ક મિશ્ર, કારમણ, એ અગિયાર
વૈક્રીય, વૈક્રીય મિશ્ર, એ અ જોગ એ રીતે વાસઠ માર્ગણાએ
ગિઆર જોગ છે । કહ્યા ॥

દેસે સ વિઝ્ઞિ દુગા । સ કમ્મુ રલ મીસ અહસાએણ

દેવે વાર ઉપયોગ નામ ગ્રણ અજ્ઞાન

મતિ, શ્રુત, વિજ્ઞાન, પાંચજ્ઞાન—

મતિ, શ્રુત, અવધિ, મનપર્યવ, વહુ, અવહુ અવધિ, કેવલ, એ
કેવલ, ચાર દર્શન જેદ. વાર જીવનું લક્ષણ ઉપયોગતા ॥

તિઅનાણનાણપણ ચન્ન । દંસણવાર જિઅલલખણુ વઝગા

દેવગતિ, નર્કગતિ, તિયંચગતિ,

દેવે વાસઠ માર્ગણાએ તે ઉપયો અવિરતિ, એ ચાર માર્ગણાએ ન

ગ કદે છે:-મનપર્યવ, કેવલજ્ઞા વ ઉપયોગ છે. ઉપર કહ્યા તે ત

ન, કેવલ દર્શન, એ ગ્રણ વિના । જી વાકીએ રહ્યા તે છે ॥

વિણુ મણ નાણ દુકેવલાનવસુર તિરિ નરય અજણમુ ૩ ॥

इवे तेर मार्गणा ए उपयोग क
 हे ठे:-त्रसकाय, मन, वचन, का । आहारी, मनुष्य गति, पंचे
 ययोग, स्त्री, पुरुष, नपुंसकवेदा न्दि, संज्ञी, ज्ञव्य, ए तेर मा
 शुक्ल लेस्या, ८ र्गणाए वार उपयोग ठे ।

तस जोग, येअ सुक्का । हार नर पाणिदि सन्नि जवि सवे॥

इवे अगिआर मार्गणाए उपयो
 ग कहे ठे:-चक्षुदर्शन, अचक्षु । क्रोध, मान, माया, लोभ, ११
 दर्शन, कृष्ण, निल, कापोत, तो ए मार्गणाए केवलज्ञान, केव
 जो, पद्मलेस्या । ल दर्शन विनादज्ञ उपयोगठे॥

नपणे यर पण लेसा । कसाय दस केवल दुगुणा॥३१॥

चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, ए चार
 ठे. एकेन्दि, बेरन्दि, तेरन्दि, पृ
 स्त्री, अप, तेउ, वाउ, अने वन
 चौरिन्दि, असंज्ञी, एवे मार्गणा स्वति; ए आठ. मार्गणाए उप
 ए उपयोग-मति अज्ञान, श्रुत योग मतिअज्ञान, श्रुत अज्ञान
 अज्ञान । अचक्षुदर्शन; एत्रण उपयोगठे॥

चउरिदि असन्निड अनाण । दंसङ्गविति थावर अचस्कू
 इवे ठ मार्गणाए पांच उपयो । ठ मार्गणानां नाम:-मतिअज्ञान,
 ग ठे. मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, श्रुतअज्ञान, विजंगज्ञान, अज्ञव्य
 विजंगज्ञान, चक्षुदर्शन, अच। मिथ्यात, सास्वादनां उपर क
 क्षु दर्शन । ह्या ते पांचे उपयोग ठे ॥

ति अनाण दंसण दुगं । अनाण तिग अजघमिठ दुगे॥३२॥

स्वायक समकित, यथाख्यातचा
 केवलज्ञान, केवलदर्शन, एवे। रित्र, ए वे मार्गणामां त्रण थ
 मार्गणाएकेवलज्ञान, केवलदर्श। ज्ञान विना पांच ज्ञान, चार दर्श

ન એ વે ઉપયોગ છે ।

ન; એ નવ ઉપયોગ છે ॥

કેવલહો નિઃપ્રહંગાં નવ તિઃપ્રનાણ ધિણુ સ્વરૂપ અહસ્વાણ

ચક્ષુ, અચક્ષુ, અવધિ એ દર્શન મિશ્ર સમક્ષિતની માર્ગણાએ પ્ર
અપ; મતિશ્રુત અવધિ એ ઠઠ ણ અજ્ઞાન, મીશ્ર અણ દર્શન,
પયોગદેસવિરતિની માર્ગણાએ એ એ ઠ ઉપયોગ છે.

દંસણ નાણતિગં દેસિ । મીસિ અન્નાણ મીસંતં ॥ ૩૩ ॥

દસ ઉપયોગ અણદારીએ છે. હ
વે અગિઆર માર્ગણાએ સાત ઉપ
યોગ છે; તે અનુક્રમે કહે છે:—

દેવે અણદારી માર્ગણાએ મન ચક્ષુદર્શન, અચક્ષુદર્શન, અવધિ
પર્યવજ્ઞાન, ચક્ષુદર્શન; એ વે દર્શન, મતિ, શ્રુત, અવધિ મન
ઉપયોગ વિના । પર્યવ, ૭ એ સાત ॥

મણનાણ ચરુ વજ્ઞા । અણ હારે તિત્તિ દંસ ચઞનાણા ॥

દેવે તે અગિઆરનાં નામ કહે

હે:—ચારજ્ઞાન; મતિ, શ્રુત, અવ
ધિ, મનપર્યવ; ચારસંજમ—સા
માયક, હેદોપસ્થાન, પરિદા ।

ર વિશુદ્ધિ, સૂક્ષ્મ સંપરાય, ઠ ।
પત્તમ સમક્ષિત ।

ક્ષયોપશમસમક્ષિત, અવધિદ
ર્શન; એ અગિઆર માર્ગણાએ પૂર્વે
કહ્યા તે સાત ઉપયોગ જાણવા ॥

ચઞનાણ સંજમો વસમ । વે અગે ઝહિ દંસે અ ॥ ૩૪ ॥

દેવે વીજા આધાર્યના મતાન્તર

અણ યોગમાં; જીવસ્થાનક, ગુણ । મન શબ્દ પ્રથમ લીધો છે. દેવે
ઠાણા, જોગ, ઉપયોગ, તેમાં જો વચન યોગે જીવ સ્થાનક આઠ
વ છે; તે કહે છે—એમનો અજિપ્રા । ગુણઠાણાવે, યોગચાર, ઉપયોગ
ય કેવલ એક, એક જોગ સંવંધી । ચાર; અનુક્રમે નામ કહે છે:—

ઠે. અમે પ્રથમ સમુદાયે કહ્યુંઠે, ચેરન્ડિ, તેરન્ડિ, ચોરન્ડિ, અસંજી તેથી પાઠાન્તર ઠે. વાકોતો જિ એ ચાર, પર્યાતિ, અપર્યાતિ એ શ્રાવ ન મતમાં જેદંપને નહી-મનયો જીવ સ્થાનક; મિથ્યાત્વ, સા ગે જીવ સ્થાનક વેઠે; સંજી પ સ્વાદન; એ વે ગુણઠાણા ઠે. કાર્યાતિ, અપર્યાતિ; ગુણઠાણા તેર મેળ કાય, ઉદારિક, ઉદારિક ઠે. અજોગી વિના જોગ તેર ઠે. મિશ્ર, સત્યામૃત્વા એ ચાર યોગ કાર્મણ, ઉદારિક મિશ્ર એ વે ઠે ઉપયોગ-મતિઅજ્ઞાન, શ્રુત વિના તેર ઉપયોગ વારેઠે. મન અજ્ઞાન, ચક્ષુદર્શન, અચક્ષુદર્શન: યોગે નામ આવતે પદે કહેશે। એ ચાર ઉપયોગ ॥

દોતેર તેર વાસ્સ । મણે કમ્મા અઠ ડુ ચઝ ચઝ વયણે॥

હવે, કાયયોગે જીવ સ્થાનક ચાર, ગુણઠાણા વે; યોગ પાંચ, ઉપયોગ ત્રણ, તેનો વિવરો અનુક્રમે કહે ઠે:-સૂક્ષ્મ, વાદર, પર્યાતિ, અપર્યાતિ, એ ચાર જીવ સ્થાનક ઠે. મિથ્યાત્વ, સાસ્વાદન, એ વે ગુણઠાણા ઠે. ઉદારિક ઉદારિક મિશ્ર, વૈક્રિય વૈક્રીય મિશ્ર કાર્મણકાય, એ પાંચ યોગ ઠે.

એ રીતે પ્રથમ ત્રણયોગે જીવ સ્થાનક, ગુણઠાણા, યોગ, ઉપયોગ; છટલા જેદં વીજા આચા કાય યોગે ।

ર્યની અપેક્ષા દેખાતી ॥

ચઝ ડુ પણ તિત્તિ કાયે । જિય ગુણ જોગો વઝગત્રે ३૫

હવે વાતઠ માર્ગણા એ ઠ લેસ્વા કહે ઠે:-લેસ્વા ઠની માર્ગણા એ જે લેસ્વાની માર્ગણા તેજ લેસ્વા

ठे. कृष्णमां कृष्ण, नीलमां नी
ल, कापोतमां कापोत, तेजुमां
तेजु, पद्ममां पद्म; अने शुक्ल
मां शुक्ल ।

एकेन्द्रि, असंज्ञी, पृथ्वीकाय,
अपकाय वनस्पतिकाय, ए
पांच मार्गणाने विषे ॥

उसु लेसासु सठाणं । एगिंदि असन्नि नू दग वणेसु ॥

रेहेली चार कृष्ण, नील, का
पोत, तेजु, लेस्याउ ठे. उपरनी
पांचे मार्गणान्नामां रेहेली कृष्ण,
नील, कापोत, ए प्रणये ते कदेठे:

नर्कगति, बेरन्दि, तेरिन्दि, चौ
रिन्दि, तेजकाय, वायुकाय, ए
उमां पदेली अण लेस्या ठे ॥

पढमा चठरो तिन्निठ । नारय विगल गि पवणेसु ॥३६॥

एडुग, ए चार मार्गणाए शुक्ल
लेस्या एक ठे; बाकी एकतालि
स मार्गणानां नाम—गति १ पं
चेन्द्रि १ अस १ योग ३ वेद ३
कंपाय ४ ज्ञान ७ संजम ५ द
र्शन ३ ज्ञव्य ९ समकित ६ सं
ज्ञी १ आहार २ ए एकतालिस

यथाख्यात चारित्र, सूक्ष्म संप
राय, केवलज्ञान, केवलदर्शन ।

मां ठ लेस्या ठे. एवास्तव मार्ग
णाए लेस्या कदी ॥

अहखाय सुहुमि केवल । डुगि सुका ठवि सेसठाणेसु ॥

इवे अष्टपावहुत कदे ठे—प्रथम
गति चारनो सर्वथी थोना मनु
प्य संख्याता ठे. उत्कृष्टा उग
णप्रोस आंक सुधी. तेथी नार्की
असंख्यात घणा ठे. ते नार्कीथी

ठे. कृष्णमां कृष्ण, नीलमां नी
ल, कापोतमां कापोत, तेजुमां
तेजु, पद्ममां पद्म; अने शुक्ल
मां शुक्ल ।

एकेन्द्रि, असंज्ञी, पृथ्वीकाय,
अपकाय वनस्पतिकाय, ए
पांच मार्गणाने विषे ॥

उसु लेसासु सठाणं । एगिंदि असान्नि नू दग वणेषु ॥

ऐहेली चार कृष्ण, नील, का
पोत, तेजु, लेस्याउ ठे. उपरनी
पांचे मार्गणानुमां ऐहेली कृष्ण,
नील, कापोत, ए त्रपयेते कदेठे:
पठमा चत्तरो तिन्निउ । नारय विगल गि पवणेषु ॥३६॥

नर्कगति, वेरन्दि, तेरिन्दि, चौ
रिन्दि, तेजकाय, वायुकाय, ए
उमां पदेली त्रप लेस्या ठे ॥

एडुग, ए चार मार्गणाय शुक्ल
लेस्या एक ठे, बाकी एकतावि
सु मार्गणानां नाम-गनि १ पं
चेन्नि १ अत १ योग २ वेद १
कथाय ४ ज्ञान ७ संजम ५ द
शन १ जन्म २ सनक्ति ६ सं
ज्ञी १ आदर २ ५ एकताविस्त

यथाख्यात चारित्र, शिवसं नोट लेस्या ठे. एवातठ मार्ग
गय, केवलज्ञान, त्रपणने । एकर लेस्या कदी ॥

अहरवाय सुहु केवळ । उगि सुखा उवि सेसठाणेषु

एवं अख्यावहत
गति चारनां सु
प्य संख्याता
याप्रोस थांक
असंख्यात ए

कदे ठे-रसन
पो पोना मनु
३. उन्हाय उग
कुची, तेथी नाकी
ता ठे. ते नाकीपी

देवता असंख्यात घणा ठे. देव

ताथी तियँच सूक्ष्म सुधी अनं

त घणा ठे. ते आवता पदमां थोमावेनेअसंख्याताः एकनेअ
कहेणे- । नन्ता, उपरकह्यातेनेजाणजो ॥

नर निरप देव तिरआ॥थोवा ॥ असंख णंत गुणा॥३९॥

ए मार्गणाए थोमाघणा ठे, ते आ

हवे पांच इन्डिमार्गणाएअल्पा पदमां अनुक्रमे कहे ठे-थोमा
बहुत पंचेन्डि, चोरन्डि, तेरन्डि, त्रणय, बीसेसा अधिका, एक अ
वेरन्डि, एकेन्डि । नन्तगुणा ॥

पण चउ ति डु एगिंदियोवातित्रि अहिया अणंतगुणा

हवे ठ काय मार्गणाए थोमाघ पृश्नीकाय, अपकाय, वायुकाय;
णा कहेठे:-असकाय थोमा; ते ए त्रणप्रत्येके बीसेसा अधिका
थी अघिकाय, असंख्यातघणा । वनस्पतिकाय अनन्ता ॥

तस थोव असंपग्गी जूजल निल अहिय वण णंता ३८

हवे त्रण योगमार्गणानो अद्वपा
बहुत मनयोगी, वचनयोगी, का थोमाअसंख्यातगुणा, अनन्त
ययोगी । गुणा ॥

मण वयण काय योगी । थोवा असंपगुणा अणंतगुणा

हवे त्रण वेदमार्गणानो अद्वपा
एत पुरुषवेदी थोमा, स्त्री संख्या पदमां नदने कह्यंठे
तगुणी । ॥

पुरिसा थोवा इत्ती । ए॥

हवे कपाय मार्गणानो अद्वपा
एत मानमार्गणा, कोधमार्गणा

मायामार्गणा ।

ते. मनपर्यवज्ञानी धोमा ॥

माणी कोही माई।लोनीअहिअ मण्णनाणिणो थोवा॥

अधिका अवधिज्ञानीथी मत्तिश्रु
अवधिज्ञानी असंख्यातगुणा; त आपसमां तुड्य ठे. तेथी वि
मत्तिज्ञानी, श्रुतज्ञानी । जंगज्ञानी असंख्यातगुणा ॥

उहि असंपा मइ सुअ।अहिअ समअसंपविजंगा ४०

तेथी मत्तिश्रुत अज्ञानी अनन्त
विजंगज्ञानीधी केवलज्ञाननी मा गुणा ठे मांदोमाद्व तुड्य मत्ति
गणाए अनन्तगुणासिद्धिसदिता श्रुतअज्ञानी

केवलणिणो णंत गुणा।मइ सुअ अत्राणि शंत गुणतुड्या॥

द्वे चारित्रनी मार्गणानो अद्वपा

बहुत सूदम संपराय चारित्रिया

थोमा, तेथी परिहार विशुद्धि सं संख्यातपद कहुं तेथी यचाख्या
ख्यातगुणा । त चारित्रिया संख्यातगुणा ॥

सुहुमा थोवा परिहार । संप अहपा य संप गुणा ॥४१॥

तेथी ठेदोपस्थापनी संख्यात

गुणा तेथी सामायक चारित्र व । तेथी देसविरति असंख्याता ठे;
न्त संख्यात गुणा । तेथी अविरति अनन्त गुणा ठे॥

ठेअ मनईअ संपा।देम असंख गुणाणनगुणा अजया॥

द्वे चार दर्शनने अद्वपा बहुत । अत्राधि दर्शन। थोमा; तेथी चक्र
पोडा असंख्याता, अनंता अनंता। दर्शन। असंख्यात गुणा; तेथी

केवलदर्शनी अनन्ता; तेथी अच
क्षुदर्शन। अनंत गुणा ठे ॥

थोव असंख दुगंना उहि नयणा केवल अचक्र ॥४२॥

देवता असंख्यात घणा ठे. देव

ताथी त्रिपंच सूक्ष्म सुधी अनं

त घणा ठे. ते आवता पदमां

कहेशे- ।

थोनावेनेअसंख्याता. एकनेअ

नन्ता. उपरकह्यातेनेजाणजो ॥

नर निरय देव तिरआ॥थोवा ॥ असंख णंत गुणा॥३९॥

ए मार्गणाए थोनाघणा ठे, ते आ

हवे पांच इन्दिमार्गणाएअल्पा पदमां अनुक्रमे कहे ठे-थोना

यहुत पंचेन्दि, चोरन्दि, तेरन्दि, त्रएव, वीसेता अधिका, एक

वेरन्दि, एकेन्दि ।

नन्तगुणा ॥

पण चउ ति दु एगिंदियाथोवातिन्नि अहिपा अणंतगुणा

हवे ठ काय मार्गणाए थोनाघ पृथ्वीकाय, अपकाय, वायुकाय;

णा कहेठे:-असकाय थोना, ते ए त्रणप्रत्येके वीसेता अधिका

थो अत्रिकाय, असंख्यातघणा । वनस्पतिकाय अनन्ता ॥

तस थोव असंपग्गी जूजल निल अहिप वण णंता३८

हवे त्रण योगमार्गणानो अढ्या

बहुत मनयोगी, वचनयोगी, का थोनाअसंख्यातगुणा, अनन्त

ययोगी ।

गुणा ॥

मण वयाण काय योगी । थोवा असंपगुणा अणंतगुणा

हवे त्रण वेदमार्गणानो अढ्याव

हुत पुन्यवेदी थोना, श्री मंड्या संख्यात पद खी पदने कहुंठे

तगुणी ।

अनंतगुणा नपुंसक ठे ॥

पुग्गिमा थोवा उर्झी । संप गुणा णंत गुण कीया॥३९॥

लोतमार्गणाए चार एकएकथी

हवे कयाय मार्गणानो अढ्याव वीसेता अधिका ठे. हवे आठ

हुत मानमार्गणा पांचमार्गणा साममार्गणाए अन्यायहुत कहे

मायामार्गणा ।

वे. मनपर्यवेक्षणी घोना ॥

माणी कोही माई।लोत्रीअहिअमणनाणिणो थोवा॥

अधिका अवधिज्ञानीथी मतिथु

अवधिज्ञानी असंख्यातगुणा; त आपसमां तुह्य वे. तेथी वि
मतिज्ञानी, श्रुतज्ञानी । जंगज्ञानी असंख्यातगुणा ॥

उहि असंपा मइ सुअ।अहिअ समअसंपविजंगा ४०

तेथी मतिश्रुत अज्ञानी अनन्त

विजंगज्ञानीथी केवलज्ञाननी मा गुणा वे मांदे।माद्य तुह्य मति
गणाए अनन्तगुणातिद्विसदिता श्रुतअज्ञानी

केवलिणो गंत गुणा।मइ सुअ अत्राणि एतगुणतुह्या॥

दवे चारित्रनी मार्गणानो अद्या

बहुत सूक्ष्म संपराय चारित्रिया

घोना, तेथी परिदार विशुद्धि सं संख्यातपदकलुं तेथी पद्याग्या
ख्यातगुणा । त चारित्रिया संख्यातगुणा ॥

सुहुमा थोवा परिहार । संप अद्या य संप गुणा ॥४१॥

तेथी वेदोपरथापनी संख्यात

गुणातेथी सामायक चारित्र य । तेथी देसविरति अमंख्यातावे;
न्त संख्यात गुणा । तेथी अविरति अनन्त गुणा वे॥

वेअ समईअ संपा।देस असंख्य गुणागंतगुण अजया॥

दवे चार दर्शननो अद्या बहुत । अवधि दर्शनो पोना; तेथी चहु
पोडा असंख्याता, अनंता अनंता। दर्शनो असंख्यात गुणा; तेथी

केवलदर्शनो अनन्ता; तेथी अच

धुदर्शनो अनंत गुणा वे ॥

थोव असंख दुणंता उहि नयण केवल अचक्ष ॥४२॥

शुक्ललेस्यावंत सर्वधी योमा
तेथी पद्मलेस्यावंत असंख्या
ता; तेथी तेजोलेस्यावंत असं
ख्याता तेथी कापोतलेस्यावंत

हवे लेस्या उनो अज्या बहुत का अनन्ता; तेथी निललेस्यावंत
हे हे-पल पद्मानुपूर्वि लेस्या । अधिका; तेथी कृष्णलेस्यावंत
सेजो । अधिका ॥

पन्नाणु पुष्पि लेसा । थोवा दोऽसंख गांत दो अहिपा ॥

हवे समकित मार्गणानो अज्या
जग्यनी मार्गणानो अल्पाबहुता बहुत, सास्वादनसमकितो यो
अजग्य योमा जग्य अनन्त । ना; तेथी उपदामसमकित
गुणा । संख्यात गुणा ॥

अजग्यि अर थोवाणांता । सावाण थोयो वराम संख्या ॥

तेथी मिथ समकित, संख्याता । संख्यात गुणा तेथी काय
गुणा, वेदकसमकित, वेदक । क समकित, तेथी मिथ्याता
कर्मसम, न एकत्र हे । मकि अनन्त गुणा हे ॥

मोसा संख्या वेपग । अमंय गुणा पदमिथु अजग्यांता ॥

हवे मंडी मार्गणा कंड हे-मं । आदागेन मार्गणा कंड हे-अ
हो थोमा, अमंडी अनन्त गु । गहारी थो आदारी अम
का हे । ख्यात गुणा ॥

मंडि-अर थोवाणा । अजग्या थोवे ३ अजग्या ॥

धीन मास्वाक गुणा नी

वना त्रै मान वाद, एके

हवे मंडी गुणाय अजग्या नी नि-अ-अ, नेगी

દ જેદ ફેલાયે છે--મિથ્યાત્વ ગુણ સંજ્ઞી, એ પાંચ અપર્યાપ્ત, સંજ્ઞી
 ણગણે જીવના જેદ ચીંદે છે। પર્યાપ્ત, અપર્યાપ્ત, એ મલીને સાત
 સઘ જિઘ્રાણ મિથે। સગસાસણિ પણ અપજ્ઞસન્નિહંગં॥

ચાકી ગુણગણાં અગિયાર, તે
 મિશ્ર, વેસ, પ્રમત, અપ્રમત,
 નિવૃત્તિ, અનિવૃત્તિ, સૂક્ષ્મ
 સંપરાય, ઉપશાન્ત, ક્ષોણ મો
 દ, સજોગી અજોગી એ અગિ

સમકિત ગુણગણે જીવધાનક। પારે જીવ સ્થાનક સંજ્ઞી પર્યાપ્ત
 બે છે, સંજ્ઞીપર્યાપ્ત અપર્યાપ્ત ૨। એક છે ૫

સમ્મે સન્નિ ૩ વિહો। સેસેસુ સન્નિ પજ્ઞતો ॥ ૪૫ ॥

હવે ગુણગણે પંદર જોગ કહે આદારક ડગવિના આઠમે, નવ
 છે:-મિથ્યાત, સા સ્વાદન અને મે, વશમે, અગિયારમે તથા બા
 સમકિત: એ ગ્રણ ગુણગણે જો રમે એ પાંચ ગુણગણે જોગ ક
 ગ તેર હોય। હે છે:--

મિથ ડગિ અજઙ જોગા। હારડગૂણા અપુષ્પ પણગેઠ ॥

મિશ્ર ગુણગણે મનના, વચનના,
 મનના ચાર, વચનના ચાર। ઉદારિક, વૈક્રીય સહિત દશ જો
 અને ઉદારિક: એ નવયોગ ણ ગ છે; તેજ પૂર્વના નવને વૈક્રીય,
 પરનાં પાંચ ગુણગણે છે, વૈ વૈક્રીય મીશ્ર એ વે સહિત અગિ
 ક્રીય સહિત તે કહે છે:--। ચાર જોગ પાંચમે ગુણગણે છે.॥

મણ વય ઝરલ સવિઝધિ મીસિ સ વિઝવિ ડગદેસે ૪૬॥

હવે ઠે પ્રમત ગુણગણે આદા
 રક, આદારક મીશ્ર, સહિત ત। હવે અપ્રમત ગુણગણે,
 પા પૂર્વના અગિઆર સુદ્ધાં તેર। વૈક્રીયમીશ્ર, આહાર

જોગ છે.

ક મીશ્ર; વિના અગિઆર જોગ છે

સાહાર હુગ પમતે । તે વિનવા હાર મીસ વિણુ ઇઅરે ॥

હવે તેરમે ગુણઠાણે કહે છે:-;કા

મ્મણકાય, ઉદારિક, ઉદારિક

મીશ્ર, સત્યમન, અસત્ત્વા મૃપા,

મનયોગ, સત્ય વચન યોગ, અ

સત્ત્વા મૃપા વચન યોગ, એ સા

ત યોગ છે ।

આદ્યન્ત મનવચન, તે ગયા પદ

માં કહ્યાં છે સજોગી તેરમે. હવે

અજોગી ગુણઠાણે જોગાતિત છે ॥

કમ્મુ રલ્લ હુગંતા ઇમ । મંણ વયણ સજોગિન અજોગી ૪૭ ॥

હવે ગુણઠાણે ઉપયોગ વાર કહે

છે:-મિશ્ર્યાત્વ, સાસ્વાદન; એ વે

ગુણઠાણે મતિ શ્રુત, વિજંગ અ

જ્ઞાન, ચક્ષુ, અચક્ષુ, વે દર્શન, એ

પાંચ ઉપયોગ છે ।

હવે અવિરતિ અને વેસવિરતિ,

એ વે ગુણઠાણે ઉપયોગ-મતિ

શ્રુત, અવધિજ્ઞાન, ચક્ષુ, અચક્ષુ

તથા અવધિ દર્શન એ છે ॥

તિ અપ્પાણ હુદંસા ઇમ હુગે અજય વેસિનાણ દંસ તિગં ॥

મીશ્ર ગુણઠાણે તેજ છે ઉપયોગ;

પણ જેને સમક્ષિત સવલ, તેને

જ્ઞાન સવલ જેને મિશ્ર્યાત્વ સવ

લ, તેને અજ્ઞાન સવલ; પણ ઉપ

યોગ છે. હવે ઠગા ગુણઠાણાશ્રી વા

રમા સુચી માત ઉપયોગ છે-મ

તિ, શ્રુત, અવધિ, મનપર્યવ, ઘ

ક્ષુ, અચક્ષુ, અવધિ દર્શન આત ।

ઠગાથી વારમા સુધિ "જયાઈ"

પદનો અર્થ હવે તેરમે તથા ઘી

દમે; એ વે ગુણઠાણે કેવલજ્ઞાન

તથા કેવલ દર્શન; એ વે ઉપયો

ગ છે ॥

તે મીમિ મીમ સમણા । જયાઈ કેવલ હુગં તહુગે ૪૮

વલી ચૈક્રીય તથા આદારક કર

તાં ઉદારિક મીથ્ર, સિદ્ધાન્ત કા

દ્યે સિદ્ધાન્તને તથા કર્મ પ્રત્ય ર કહે છે; પણ તે અર્થિયાં ગવે
ને જે ફેર છે તે દેશ્યાને છે—સિ રૂયું નથી. મૂલ ચૈક્રીય અપર્યા
જ્ઞાન્તમાં આસ્વાદને જ્ઞાની કહ્યા પ્તે થાય છે પણ ઉત્તરચૈક્રીયે
છે, અર્થિયાં અજ્ઞાની કહ્યા છે અર્થિયાં ગવે રૂયું નહિ ॥

સાસાણ જાવે નાણં । વિઝવગા હારગે ઝરલ મિસ્તં ॥

વલી સિદ્ધાન્તમાં એકન્દ્રિને સા

સ્વાદન ગુણગણુ કહ્યું નથી; ને

અર્થિયાં તો કોઈ જીવ ઉપદામ

સમકિત વમતો એકન્દ્રિમાં જા

ય તેને સાસ્વાદન થાય ।

એટલા બોલ અર્થિયાં ગવે રૂપાં ન

થી. સિદ્ધાન્તે કહ્યા છે તો પણ

અર્થિયાં પૂર્વાનુ યોગ છે માટે ॥

નેગિંદિસુ સાસાણો । નેહા હિગયં સુઅ મયંપિ ૪૯ ॥

એક સાતમામાં ત્રણ ઉપર કહી

દ્યે ગુણગણે ઠ લેસ્વા કહે છે— તે છે દ્યે આઠમાથી તેરમા સુ

પ્રથમથી ઠઠા ગુણગણા સુધી થી ૪૯ ગુણગણે શુક્લ એકલે

સંવે લેસ્વા છે. તેજુ, પદ્મ, શુક્લ સ્વા છે ચંડદમું તો અલેસી છે ॥

ઠસુ સદ્યા તેઠ તિગં । ઇગિ ઠસુ સુખા અજોગિ અહ્લેસા ॥

કસાપજોગ, અર્થિયા પ્રમાદ જો

દ્યે વંધનાં કામળ ચાર કહે ગમાં ગવે રૂયો છે. એ ચાર મૂલ

છે—મિથ્યાત, અવૃન । વન્ધ હેતુ છે ॥

વંધમ્મ મિત્ત અચિરદ્ધ । કસાય જાગતિ વન્ધ હેઠ ૫૦ ॥

દ્યે પ્રથમ મિથ્યાતના પાંચ ને અતિનિવંધ-વિતરાગ વચન, જા

દ કહે છે; અતિગ્રાદિક--ગુણ અ જ્ઞાન વિપરિત પ્રરૂપે--સંશયિ

વગુણ અજાણે તેજ જલું જાણે ક--જિનવચનમાં મંદેદ ધરે.

कदाप्रद--अनजिप्रदिक सर्वद । अनाजोगिक--जे धर्मकरणीप्र
शन धर्मतुष्ट्य जाणे । मुख करे ते अव्यक्त पणे ॥

अजिगहियमाणजिगहियाजिनिवेसिअसंसइयमणाजोगा
ए पांच मिथ्यात कहां, । मननो अण संवर फरसादि पांच
इवे अवृत्त वार कहे ठे:- इन्दिनो अण संवर, ठकाय जी
यना वधादिकनो अण संवर, ए
वार अवृत्त ॥

पणमिन्नवारअविरइ। मण करणानियमुठजिअ बहो५१
इवे कपायबंधस्थानकना उ
त्तर जेद कहे ठे नवनो कपाय
हासादिक ठ, स्त्री वेदादि प्रण,
मली नव अनन्तानुबंधी, क्रोध,
मान, माया, लोभ, अप्रत्याख्या
निप्रत्याख्यानी संजलनाए सो
ल मले पचीस जेदे कपाय. इवे
पंदर जोग-मन, वचन, काया । ए चोरे मूलबन्ध हेतुना उत्तर
ना ए पंदर जोग । जेद सत्तावन थया ॥

नव सोल कसाया पनर जोगा इअउतराउ सगवन्ना ॥
इवे मूलबन्ध हेतु चार, तेने गु
णठाणां कहे ठे-कीयां गुणठा
णां केटलां, कीयां बन्ध स्थान
के, ते कहे ठे. एक मिथ्यात्व, । पेहेले चारे बंध हेतु ठे. मिथ्या
चारगुणठाणां. सास्वादन, मी । त, अवृत्त, कपाय, योग. वे, प्र
अ, समकित, देसविरति, ए चा। ण, चार, पांचमे गुणठाणे मि
र इवे पांच गुणठाणां-प्रमत्त, । ख्यातविना अण बंध हेतु ठे. ठ,

અપ્રમત્ત, અપૂર્વ, અનિવૃત્તિ, સૂ। સાત, આઠ, નવ, વહા, કપા
દમસંપરાય; એ પાંચ. પ્રણ મુ। ય, યોગ, એ બે છે ૧૧-૧૨-૧૩
ગાળાં-તપશાન્ત, ક્ષીણ, સજો। એક જોગ એ પ્રતિયો બંધ છે
મી કેવલી; એ પ્રણ ॥ ચૌદમે અવંધ છે. ॥

દ્વગ ચત્ત પણ તિગુણેસુ ચત્તતિ હુ દ્વગ પચત્ત બંધો॥૫૨॥

હવે એકસો વિસ પ્રકૃતિ, ચાર બન્ધહેતુમાં કહ; કેટલી પ્ર
કૃતિ કેટલા, કિયા બન્ધ હેતુથી બંધાય તે કહે છે:-સાત વેદનિ
ષારે બન્ધ હેતુથી બંધાય છે. સોલ પ્રકૃતિ, મિષ્યાત્વ એક બન્ધ
હેતુથી બંધાય છે; તેનાં નામ-નર્કત્રિક, જાતિચાર, સ્યાવર ચો
ક, હુંમક, કેવલો, આતાપ, નપુંસક, મિષ્યાત્વ એ સોલ. હવે
પાંત્રીસ પ્રકૃતિ મિષ્યાત્વ, અવૃત્ત, એ બે બંધહેતુથી બંધાય તેનાં
નામ-તિયંચ ત્રિક, થીણંધીત્રિક, હુજંગત્રિક, અનન્તાનુવન્ધિ ચો
ક, મધ્યસંઘપણ, મધ્યસંસ્થાન, ફુલ ગડ, નિચ મોત્ર, વયોત,
સ્ત્રીવેદ, વજરિપજ્જનારાચ, મનુષ્યત્રિક, અપ્રત્યાખ્યાનિચોક, ઠ
દારિક, એ પાંત્રીસ છે તે હેતુથી બંધે ॥

ચત્ત મિત્ત મિત્ત અવિરહ પચ્છઈયા સાય સોલપણ તિસા॥

આદારક શરીર, અંગોપાંગ જિન
નામ વિના બાકી પાંત્રીસ બંધા
ય તેનાં નામ-પ્રત્યાખ્યાનિ, ૪
સાંગ અરતિ, અસ્થિર, બે અજસ,
અજાતા, દેવાયુ, નીજાહુગ, દેવ
હુગ પંચેન્દ્રિ શુક્તવિદાપોગતિ
અસદસ વેકીય, ત્રપાંગ સમચો
ગત, નિર્માણ, વર્ણચોક, ૪ અ
ગરુ લઘુ, ૪ હાસ, રતિ, જય

डुंगठ, पुरुषवेद; संजलन चो
क, ४ दर्शनावर्णी चोक, ४ झा
नावर्णी ५ अन्तराय, ५ उंचगो
त्र, शरीर, ३ ए पांसठ प्रकृति
हवे मिथ्यातविना जिन नाम
त्रण हेतु ए बंधाय. आहारक क

हवे जोगविना त्रण बन्ध हेतु। पायजोग, ए वे प्रति बंधाय. ए
थी पांसठ प्रकृति बंधाय ठे ते। सर्वमली १२० ने बंध हेतु
कहे ठे।
कहाँ ॥

जोग विणु ति पच्चइया। हारग जिण वज्ज से साउ ५३॥

इवे गुणठाणे उत्तर बन्ध हेतु स
त्तावन मध्ये कये गुणठाणे के चालिस पद उपरना पदमां
टलो बन्ध हेतु ठे, अनुक्रमे पंचा जोरुजो. उगणचालिस, ठ
वन पचास, तेतालिस, ठेतालिस, विस, चोविस, धाविस; पा
पेहेले, बीजे, त्रिजे, चोथे। चमे, ठठे, सातमे. आठमे ॥

पण पन्न पन्न तियठहिया। चत गुण चतठ चउ डुगवीसा॥
सोल. दश, नव, नव, सात, न। हेतु ए रीते. चौदमे तो बन्ध
वमे, दशमे अगियारमे, बारमे। हेतु एके नथी ॥

तेरमे,

सोलस दस नव नव सत्त। हेउणो न अजोगंमि ५४ ॥

इवे उपर गुणठाणे उंचे बन्ध स्थानक ए वेउंणा पंचावन ठ.
कहाँ; पण घटाम्चानां नाम कहे छे. इवे सास्वादने पचास
मिथ्यात गुणठाणे पंचावन कहाँ ते हेतु कहाँ; ते आहार
सत्तावनमांथी आहारक शरीर. मोश्र क डुग, पांच मिथ्या
व्य, ए सात विना ॥

पण पत्र मित्र हारग। डगूण सासणि पत्र मित्र विण्ण॥

द्वे मिश्र गुणगणे तेतालिस

ठे, ते आदारक डग, मिष्यात

पांच, उदारिक मीश्र वैक्रिय मो

श्र काम्मण, अनंतानुबंधी चा

र, ए चौद विना ॥

तेतालिस मीश्रे बंध ठे. हवे

तेतालिस बंध हेतु फदे, ठे ॥

मिस्स डगकम्म अण विण्ण। तिचत मीसे अद्दवत्ता ५५

उदारिक मीश्र, वैक्रिय मीश्र,

काम्मण, ए अण तेतालिसमां

मेसयीए ते वारे चांथे गुणग

ण तेतालिस बंध हेतु ठे ।

असनी अविगि, काम्मण, उ

दारिक मीश्र, अप्रत्याग्यानि

चोक चांथे तेतालिस दता, ते

मांघी ए सात

सडु मिस्सकंम अजए । अविरेइकंमुरल मीम वि करसाण

उगिस बन्धहेतु, आदारक डग

मूकी बाकी उगणचातिस व

न्यहेतु ठे, देसवृत्तिए ।

सहित ठे प्रमने ठे, ते कम ?

ते आवता पदमां वदेदो ॥

मुत्तु गुण चत्त देसे ।

द्वे पांचमे उगणचातिस व

ती तेमांघी पत्तर काटतां बाकी

चोगिस रदे, तेमां आदारक डग

जेसतां उगिस ठे. पत्तरनां ना

म-अपुत अगिभार, अने प्रत्या

ख्यानिचोक मत्ता पत्तर आया

अविरेइइगार तिकसाय । वळ्ळ अपनत्तिमीम डग गतिपता

चोगिस दोष द्वे परी आठमे

प्रपूर्व ।

वर्जवां उगता उगिसमादी वै

क्रिय मिश्र, आदारक मीश्र, ए

वे सहित सातमा प्रमने ॥

बाजिस, वैक्रिय, आदारक, ए

वे विना ॥

नच वीन अपुवे पुण । उवीस अरिचवित्तात्तामापुण

इने वसमा सुद्धम संतराप गुण
नदि नवन्नेदेनु दामादिक ।
दान, दान, अन्न, ज्ञान, ज्ञान, ज्ञान ।
कुत्त, इ नाने गुणगणे ।
मोच वन्ने देनु दे ।

गणे वसमा सोत्तमांभी न का
कतां वज वन्ने स्थानक न स्त्री,
पुत्त, नपुत्त, संजजन कोप,
मान, माया ए न विना ॥

अनुदान मोत्त वापनि सुद्धमे वस मेअसंजज्जाणि विणा ।

तेरमा मज्जेगी गुणगणे पुत्त क
हेवा मात, वंश वंश, ज्ञान
मति, सतमन, वापणा अमृता
मान, सत्य वचन, वापणा अमृ
वापण, मर्यादिक, सत्यिक भी
अ, अने काश्चिण ए सात न ॥

वापणे वीजजोद, वापिवापणे
हृदय न मोदि मे ज्ञान मो ।
अ विना वज वन्ने देनु दे ।

ई ए वसमा आत्तात्ता । मज्जेगी गुण गण मोत्तामापुण

इने वीर गुणगणे गुण कर्मना
मन्ने वज उ वदव, वीज, मो
अ वदव, उ, मानने ए उ
गुणगणे वाप वचना माननी
मन्ने वाप न वदना माननी ।
कर्म, वज वना माननी वज उ ॥

वीज अणु वापण मन्ने ॥

इने वदव वज वदव ।
इने वदव वज वदव ।
इने वदव वज वदव ।
इने वदव वज वदव ।
इने वदव वज वदव ।

હવે ચૌદ ગુણગણે કર્મની ઉદ
ય, સત્તા, કહે છે:-મિથ્યાતથી
દસમા સુધી દસ ગુણગણે સત્તા,
ઉદય ।

આઠે દોય. મોહની વિના વા
રમે સાતનો ઉદય સત્તા છે ॥

આસુહુમં સંતુદય । અઠવિ મોહ વિણુ સત્ત પીણમ્મિ ॥

તેરમે, ચૌદમે, ચારનો ઉદય: ધા
રની સત્તા છે. વેદનિ, આયુ, ના
મ, ગોત્ર, એ ચાર ઉપશાન્ત અ
ગિયારમે આઠે છે ।

સત્તામાં સાતનો ઉદય વે,
ઉપશાન્તે ॥

ચક્ર ચરિમ હુગે અઠઠ ।

સંતે ઉયસંતિ સત્તુ વણ ૬૦ ॥

હવે ચૌદે ગુણગણે કર્મનો ઉદિ
રના કહે છે:-ઉદિરણા મિથ્યા
ત્વ, સાસ્વાદન, અવિરતિ, દેસ
વિરતિ, પ્રમત્ત, એ પાંચ ગુણગણે ।

સાત, આઠની છેલ્લી આવડિદ

આયુ કર્મની ઉદિરણાં નદીજ

ટે સાત. મીથ્ર, ત્રિજે દુરજ

સદા આઠની ઉદિરણાં જે

નથી માટે હવે વેદનિ આયુ

ઉપરંતિ પમતંતા । સગ ઠ મીસ ઠ વેઅ ક્રુત્તિ

ઉ કર્મ, પાંચ કર્મ, કર્મને ઉદિ

રે છે: વેદનિ ક્રુત્તિ ઉ. વેદ

નિ મોહની ક્રુત્તિ રાંધે ક્ર

છની ઉદિરણા સાતમે, આઠમે,

નવમે, એ પ્રણ ગુણગણે છે ।

તગ અપમત્તાઈ તડ । ઉ પંચ ક્રુત્તિ ન્હુ વનંતે

હવે બારમે ક્ષિણમોહે પાંચની

ધા વે કર્મની ઉદિરણા છે પ્રથ
મ પાંચ ઉદિરે છે. પગી જ્ઞાનાય। અજોગી ચૌદમે ઉદિરણાનપ્રી
ણી, ઘડનાવણી, અંતરાયઃ એ ત્રા ગુણગણે વર્તતા જીવ તેનાઅ
ણ કર્મ ક્ષય થયેનામ, ગોત્ર,। લ્પાવહુત કહે છે:-અપશાન્ત અ
એ વે કર્મ ઉદિરે છે:તેરમે પણ। ગિયારમે વર્તતા જીવ ધોના ઉ
નામ,ગોત્ર, એવેની ઉદિરણાગે। તુ કુટા ૫૪ છે માટે ॥
પણ દોપીણ હુ જોગી।ણુદીરગુ અજોગિ થોવડ વસંતા॥

અનિવૃત્તિ નનમાના આઠમા અ
પૂર્વના એ ત્રણ આવસમાં સર
તેથી ફિણ મોદ વારમે ગુણ। સ્તા. ચારમાથી અધિકા તે કેમ
ઠાણે સંખ્યાત ગુણા જે માટે। ચોપન અપશમના એકસો આઠ,
ક્ષપક શ્રેણિએ ચરુતા ઉત્કૃષ્ટા। ક્ષપકના યજ્ઞેના મજી એકસો
૧૦૦ હોય માટે તેથી સૂક્ષ્મ। વાસઠ ગ્રાય માટે વિશેષા અ
સંપરાય વદામાના। વિકા કહ્યા છે ॥

સંપ ગુણ પીળાસુદુમા। નિઅદિઅપુષ્પ સમ અત્તિપાદ્મ॥
તેથી સજોગી કેવલી ગુણગણે। સંખ્યાત ગુણા પદ પ્રથમે ઉપર
વર્તતા જીવ સંખ્યાત ગુણા છે. ના પદમાં ગણ્યું છે, તેથી વેરાગુ
ત્કૃષ્ટા વે કોમળી નવ ક્રોડ। નિ ગુણગણે અસંખ્યાત ગુણા
ઠે, માટે હવે તેથી સાતમા અ। જીવ છે. તિપંચ, મર્ત્તજ, પંચે
પ્રમત્ત ગુણગણે વર્તતા જીવ મં। ન્દિ વર્ણના જગ્યાતેથી સાત્વા
સ્થાન ગુણા છે. ત્કૃષ્ટા વે ૬। અને વર્તતા જીવ અસંખ્યાત ગુ
જાર કોમળી નવ જગાર ક્રોડા। ના પણ હોય; તેથી મિશ્ર ગુણ
ઠે, માટે તેથી દુતર ઠગા પ્રમત્તે। ગાળે અસંખ્યાતા સાત્વાદનથી
સંખ્યાત ગુણા; અપ્રમત્તથી પ્ર। કાલ અગ્નર મુદૂનં તે આગળ
મત્તે સંખ્યાતા હોય માટે। તે ગુણો તે માટે ॥

જોગિ અપમત્ત હ્યગે। સંપ ગુણા દેવ સામગ્યા મીળા

તેથી અવિરતિ સમક્તિ અસં । ઉપર કહ્યા દેસ, સાસ્વાદન. મી
રુપાત ગુણા છે. ચારે મતિમાં । શ્ર, અવિરતિ, અજોગી મિથ્યા
પામોએ માટે તેથી અજોગી અનં । ત્ય, તેમાં ચારને અસંખ્યાત પદ
ત ગુણા છે. સિદ્ધ જગવાન છે, । અને એ પાઠલાને અનંત પદ
તેથી મિથ્યાતિ અનંત ગુણાં જોમ્યું છે ॥

અવિરતિ અજોગી મિથ્યા । અસંખ ચરો હવેણંતા ૬૩
હવે મૂલ પાંચ જાવ કહે છે- પરિણામિક, એ પાંચ જાવ. હવે
ઉપશમ, કાયક, કુપોપશમ, । તેના ઉત્તર જેવ કહે છે-શનુક્રમે
ઉપશમ જાવ, ૪ । ગણજો-વે, નવ, અઠાર, એકવિંશ

ઉપશમ પય મીસો દય । પરિણામા હુ નવઠારદગ વીસા
પ્રણ એ ઉત્તર જેવ પ્રેપન ત । ઉપશમના એ જેવ-ઉપશમ સમ
જિપાતિ તે જેમાં વે, ત્રણાદિ । કિત, ઉપશમ ચારિત્ર; એ પ્રથમ
જાવ મલે તે સમિ પાતિ । જાવ જેવ છે ॥

તિથ્ર જેથ્ર સંનિવાદ્ય । સમ્મં ચરણં પદમ જાવે ॥૬૪॥

હવે વીજા. કાયક જાવના નવ । કાયક સમક્તિ, વાનાદિ પાંચ
જેવ કહે છે-કેવલ જ્ઞાન, કેવ । લલિય વાન, લાજ, જોગ, ઉપ
લ દર્શન ૨ ।

જોગ, વીર્ય, યથારુપાત ચારિ
ત્ર, એ નવ કાયક જાવના
જેવ છે ॥

વીજ કેવલ જુગલં । સમ્મં દાણાદ લલિય પણ થરણં ॥

હવે વીજા કુપોપશમ જાવના

જેવ અઠાર-શેષ ઉપયોગ દશ,

ચાર જ્ઞાન-મતિ, શ્રુત, અવધિ

મનપર્યવ, ત્રણથજ્ઞાન-મતિ, ।

શ્રુત, વિજંગ, ત્રણ દર્શન-ચક્ષુ

પાંચલલિય-વાન, લાજ, જોગ,

ઉપજોગ, વીર્ય, સમક્તિ, દેસ

વિરતિ, સર્વ વિરતિ; એ અઠાર

अचक्षु, अवधि; ।

कयोपशम जावना जेद ठे ॥

तइए सेसु वज्जगा । पण लद्धी सम्म विरइ डुगं ॥३५॥

असंजम वा अविरति लेस्या; क,

नो. का. ते. प. शु. क्रोध, मान,

माया, लोभ, देवगति, नरगति,

तिर्यचगति, नर्कगति, स्त्री, न

पुंसक, पुरुष, २० अने ॥

इवे उदयिक जावना एकवि।

स जेद कहे ठे; अज्ञान, आ

तिइ संतारी ।

अत्राण मसिद्धता । संजम लेसा कसाय गइ वेअ्रा ॥

मिथ्यात्व; ए एकविस उदयिक

ना जेद. ए चोधाना अया; इवे

परिणामिक जावना व्रण जेद।

कहे ठे-ज्वर ।

अज्वर, जीवत्व; ए व्रण प

रिणामिकना जेद ॥

मिच्छे तुरिए जवा । जवत्त जीअत्त परिणामे ॥६६॥

परिणामिक जावे जीवपणु,

ज्वरपणु उदयिक जावे गति,

लेस्या, वेद कपाय, ए त्रिक जो

इवे सन्निपातिक जावना भांगा। गी एक ज्ञांगे; ते चारे गतिए

कहे ठे:-चार ज्ञांगा चारे गतिए। गणतां चार ज्ञांगा थाय ठे. इ

ते कहे ठे; व्रण जाव मिश्रिता वे चतुः संयोगी गणें त्पारे का

मिश्र जावे, इन्द्रिय, ज्ञान, अज्ञा। यक जाव सद्धित चार गतिये

न दर्शन, लब्धि; चारे गतिए। चार ज्ञांगा ॥

चउ चउगईसु मीसग । परिणामुदण्हिं चउ सु पइएहिं॥

अथवा उपशम मद्धित गणिये

तो पण चारे गतिंग चार ज्ञां

गा थाय ठे. ए मूल ज्ञांगा व्रण;

एम चार; तेरमा चौदमाना के

ઉત્તર જાંગા વાર થયા ઉપશમા વલીને જાવ ત્રણ હોય, વે નદિ.
જાવે, સમ્યક્ત મિશ્ર જાવે, ૬ । ધાતીકર્મ અજાવ ઠે માટે પરિ
ન્દિય જ્ઞાન દર્શન લલ્લિય ઉદયિ। જામિક જાવે જીવત્વ ઉદયિક
ક જાવે ગતિ લેસ્થા વેદ કયા । ગતિ લેસ્થા અસિદ્ધ ક્ષાયક જ્ઞા
ય, પ્રણામિક જાવે, જીવત્વ, । નાદિ એ ત્રણ જાવે, મૂલ જાં
જીવત્વ, એ ચતુઃ સંયોગી હોય। ગા ચાર, ઉત્તરજાંગા તેર થયા॥
ઉવસમ જુણહિંવા ચડ કેવલ પરિણામુ દય વડે ॥૭૭॥

હવે પંચ સંજોગી જાંગો એક ક
દે ઠે-કોડક મનુષ્ય ઉપશમ
શ્રેણિ એ, ક્ષાયક સમકિત ઠે,
હવે સિદ્ધ જગવન્તને ક્ષાયક। તેને ઉપશમ ચારિત્ર ઠે, તેને પં
જાવ, પરિણામિક જાવ, એ। ચસંજોગી જાંગો છાગે ઠે-ક્ષાય
વે જાવ ઠે, મૂલ જાંગા પાં। ક, ઉપશમ, ક્ષયોપશમ, ઉદયિ
ય, ઉત્તર જાંગા ચૌદે । ક અને પરિણામિક, એ પાંચ ॥
સ્વય પરિણામે સિદ્ધા । નરાણ પાણ જોગુ વસમ સંદીપ

સન્નિ પાતિકના ખાંગા ઠવિસ
ઠે; તેમાં ખાંગા છ વસતા કહ્યા। બાકી ખાંગા વિદ્યા, અસંભવ
એ સન્નિપાતિ ભાવના મૂલ ખાં । ઠે, કોડ જીવમાં લાભે નદિ
ગા ઠે, ઉત્તર પંદર કહ્યા । તેજે અસંભવો છે ॥

દુષ્ટ પત્રર સન્નિવાદુષ્ટ । જેયા વીસં અસંજયિણો ૬૮॥
હવે તે ભાવ કીયા કર્મયોગે હો
ય તે કદે ઠે-ઉપશમ ભાવ એ। ચાર ધાતિ કર્મમાં ઠે, બાકી
ક મોદની કર્મમાં ઠે. બાકી કા નાં કર્મમાં નદિ. બાકી ત્રણ
ર્મમાં નદિ. હવે ક્ષયોપશમ ખાં ઉદયિક, પરિણામિક, ક્ષય
વે કર્મ કદે ઠે । ક. અવે કર્મમાં ઠે ॥

हवे ते चार प्यालानां नाम क प्रतिसिलाग, महासिलाग, ए
हे ठे-अनवस्थित, सीलाग । चार नाम ॥

पद्माण वठिय सिलाग । पम्सिलाग महासिलागस्का ॥

वेदिका सहित ते प्यालाने जग
ति; ते जगति आठ योजन वं
ची नीचे चार योजन, मध्ये
आठ योजन, उपर चार योज

हवे ते प्यालानुं प्रमाण कहे ठे- न, पद्मोली ते उपर पांचसे
पद्मोलानुं प्रमाण लाख योजन घनुप लांबी-पद्मोली, वे गाठ
लांबी-पद्मोली, एक हजार यो वंची वेदिका ठे. ते प्यालामां
जन वंशे । कोलर सुधी शरदाय जरीए ॥

जोपाण सहसो गाढा । सवेइ अंता स सिंह जरिआ ७३

तेयो अनवस्थित प्यालो ते मां
न सहित कोइ देव उपासी दी सरदाय नामतां ते सपला
प-समुद्र मध्येके एक, एक । सरदाय ग्याली आय. पद्मोली ॥
तो दीवु दर्दीसु इकि क सरिसयं सिधिय निठिए पठमे ।
जे ठीर वा समुद्र प्रथम प्यालो ते फरी सरदाये जरीए. ते पूर्व
ग्याली पयो ते ठीर वा समुद्र नी पेठे दीप समुद्र मध्येके सर
प्रमाणे प्यालो कट्टिए । दाव नामतां ग्या ग्याली आय ॥

पडमं वनदंत चित्र । पुण जरिण तंमिनह पीणे ७४ ॥

ते ठीर वा समुद्र वीजीवार ग्या
ली आय, ते ठीर-समुद्र प्रमा
ने प्यालो कट्टे, तेमां फेर श
रदाय जरी. हवे पेठेजो प्यालो
सगरी यण ग्या मीयाग

नामना बीजा प्यालामां एक एम एक, एक, सरदाव बीजा
दाणो नाखीए । प्यालामां नाखतां ॥

पिप्पड़ सलाग पद्धे गु । सरिसवो इअ सलागपवणेणं ॥

पूर्वनी पेठे ते उधरीने तेनी री
ती नीचे मुजवः-पेहेला प्याला
थी बीजो जरावो. ते नाखतावी
जो जे समुडे वा द्वीपे खाली

जे जे द्वीप-समुडेपेदेलोप्या
लो खाली थाय, ते, ते क्षेत्र तु
क्य प्यालो कडपी ते जरावो. ते
बीजामां एक, एक दाणो नाख
तां बीजो जराय ते वारे, दवे
बीजो प्यालो जरेलो उपानीने
तेमांथी एक, एक दाणो द्वीप-
समुडे नाखतां ते बीजो प्यालो
खाली थाय तेवारे त्रिजा पनी
सलाक प्यालामां एक, एक स
रदाव नाखिये, एम पूर्वनी पेठे
त्रिजो प्यालो जराय थारे ते
उपानीए. ते खाली थपे एक
दाणो महा सीलाग चोपो प्या
लो तेमा प्रक्षेप करतांते जराय ।

पुनो बीज अतत । पुष्टं पिव तंमि उद्धरिए ॥ ३४ ॥

एम द्वीप कदेतां सलाक प्या

लो खाली थाय ।

पीणे सलाग तइए ।

एम पेदेलापी बीजो जरीए ॥

एवं पढमेहिं बीपअं जरसु ॥

ते त्रिजाथो चोपो, यावत् प्रग

વલી તે વીજાથી ત્રિજો । ટ ચ્યારે પ્યાલા પૂર્ણ થયા ॥
 તેહિઅ તડ અં તેહિઅ । તુરિઅં જાકિર ફુમા ચરો ૭૬
 હવે જે ત્રણે પ્યાલે પ્રથમે જેસ અને જે ચ્યાર પ્યાલા ત્રણ ર
 રશવ દ્વીપ-સમુદ્દે નાખ્યા; તે દ્યા ઘે તે સરશવની સંખ્યા એ
 સરશવ ઝલરિયે । કઠી કરીએ ॥

પઢમ તિ પદ્મુદ્ધરિઆ । દીધુ દહી પદ્મ ચન્ન સરિસવાય ॥
 તે ઢગલામાંથી એક સરશવ કા
 એ સઘલા સરશવના સમૂહનો ઢો પાઠલ રહેલા સરશવના ઢગ
 ઢગલો થાય । લાને ઝલ્કુદુ સંખ્યાતુ કહેવું ॥

સંઘોવિ એસ રાસી । રૂવૂળો પરમ સંપિઙ્ગ ॥ ૭૭ ॥
 પ્રથમે ઢગલામાંથી જે સરશવનો
 એક ઢાણો કાઢ્યો હતો; તે પા હવે જે પરિત અસંખ્યાતાની
 ઓ ઢગલામાં નાખીએ તો તે પ (રાસી લઘુને) રાસિ અચ્ચા
 રિત ઝઘન્ય અસંખ્યાતુ થાય । તે કરી ગુણાકાર કરે ॥
 રૂવ જુઅંતુ પરિતા । સંપં લહુઅસ્સ રાસિ અપ્રાસે ॥

એ અસંખ્યાતાનું માન, એક અ;
 વલિ કાલમાં જેટલા સમય ઘે
 તેટલા સરશવ જુતા લઘુ અસં
 એ જુતાં અસંખ્યાતુ લઘુ થયું । રૂયાતામાં ઘે ॥

જુતા સંખિઙ્ગ લહુ । આવાલિઆ સમય પરિમાણ ॥ ૭૮ ॥

બિ કહેતાં વીજું, મૂલ જેદની અપેક્ષાએ જુક્ત અસંખ્યાતુ, તે
 નો રાશિ અચ્ચાસ કરતાં, સગાસંઘ કહેતાં સાતમું અસંખ્યાતુ
 અસંખ્યાતું થાય. તિ કહેતાં મૂલની અપેક્ષાએ ત્રીજું, ઝઘન અસં
 રૂયાતુ અસંખ્યાતુ તેનો રાશિ અભ્યાસ કરતાં પઢમ કહેતાં પેદે
 ઝઘન પ્રત્યેક અનંતુ થાય; ને મૂલ જેદની અપેક્ષાએ ચોથું પ્ર

येन मनंतु तेनो राशि अभ्यास करतां नव अनंता मांछलुं चोपुं
ऊपन्य युक्त अनंतु धाय. ने मूलनी अपेक्षाए पांचसुं मध्यमयुक्त
अनंतु ठे, तेनो राशि अभ्यास करतां सत्तरांता कहेतां सातसुं ऊ
पन्य अनंता अनंतु होय. रुजुमा कहेतां एक रूपे युक्त करोपे
तो मध्यम धाय; एक रूप ठणुं करिये तो गुरुपछा कहेतां पाठ
सुं उत्कृष्ट धाय ॥

वि ति चत्त पंचम गुणणे। कमा सगा संख पढम चत्तसत्ता
गुंताते रूप जुया । मद्या रूपूण गुरु पछा ॥ ७९ ॥

ए यात पूर्व कही ते अनुयोगद्वारमां कछा प्रमाणे में क
ही, पण बीजा कोड आचार्य कहे ठे के-चोये ऊपन्य युक्ता
असंख्यातु तेने एकवार वर्ग करीए ते वारे सातसुं जे ऊपन्य
असंख्याता असंख्यातु होय, ए ऊपन्य असंख्याता असंख्यातु
तेमां एक नाखीए ते वारे मध्यम धाय ॥

इअ मुत्तुतं अत्रे वगि । अमि फसि चत्तव्य मसंपं ॥

होइ असंख संपं । लहु रूप जुपंतु तं मयं ॥ ८० ॥

जे ऊपन्य असंख्याता असंख तेने त्रणवार वर्ग करीए तेमां
ख्यातु ठे तेमांभी एक सरसवे दश असंख्या बोल प्रक्षेप क
ठणुं करीए ते वारे उत्कृष्ट यु रीए; ते दश बोल कहे ठे ॥
क असंख्यातु धाय ।

रूपूण माझमं गुरु । तिव गिगठ तन्निमे दस खेवे ॥

तेमां वली धर्मास्तो १ अधर्मा

स्ती काय १ तथा एक जीवना

१ उपर जे संख्यातु असंख्यातु तथा अनंतु तेनो सक्षेपे अर्थ सवयो छे;
विशेष अधर्मा इच्छा होय तेमजे मोटा बाटाचोप तथा दोका जोर सेवी एयो
भमारी विनैति छे

तेमां लोकाकाशना प्रदेस । प्रवेश ॥ प्रक्षेप करीए ॥

लोगागास पपसा । धम्मा धम्मगे जिय देसा ॥८१॥

तेमां वली रसनां स्थानक ६ यो

तेमां वली स्थिति वन्वना गना सूक्ष्म ठेद ७ जे एकना वे
अप्य वसायए । न शाय तेवा ॥

ठिङ् बंध ऊ वसाया । अपाणुजागा जोग ठेय पलिजागा

तथा तेमां प्रत्येक जीवना शरीर ए

उत्तपिणि, अवसपिणीना वनस्पतिना, निगोदियानां शरीर
समय ८ । १० ए दश असंख्यातां जेसीए ॥

हुन्दय समाण समया । पत्तेअ निगोअ ए पियसु ॥८३॥

पेदेलुं परित अनन्त ऊघन्य धयुं

तेने गली अणवारवर्ग करीए । ते, ऊघन परित अनंतानोरासी ॥

पुण तंमिति यग्गिअए । परित णांत लहु तसरासीणं ॥

अन्यास करीए ते वारे चोथुं ऊ ते अनन्ते अज्जय जिगनुं प्रमा
धन्यजुता अनन्तु शाय । ण वे ॥

अन्नामे लहु जुता । णांत अज्जय जिय माणां ८३ ॥

ते जुता जघन्य अनन्ताने वर्ग अनन्ता अनन्त ऊघन्य सातसु
करीए ते । शाय, तेनो गली अणवार ॥

तव्वगे पुण जायड । णांता णांत लहु तंय तिरकु तो ॥

ते वारे आणना बोअ म प्रक्षेप

वर्ग कतां एण अनन्तु न होय । करीए ते द्वे द्वे वे ॥

वसासु तद्वि न तं दोड । णांत येवे पियसु न द्वे ८४ ॥

वनस्पति कायना तीव, अण
मिद निरोद सूक्ष्म बाह्य सर्व कायना समय, सर्व पुरुष पर
बोव । भाव ॥

સિદ્ધા નિગોઞ્ચ જીવા । વણ સ્સઈ કાલ પુગ્ગલા ચેવ ॥

તેને ત્રણ વાર વર્ગ કરીએ તેમાં
સર્વે અલોકના આકાશ પ્રદેશ, કેવલજ્ઞાન, કેવલ દર્શનના પર્યા
એઠવોલ જેલતાં જેરાસો થાય । ય જેલવીએ ॥

સદ્ધમલોગ નહં પુણ । તિવગ્ગિ ઝ કેવલ્લ ડુગંમિ ૮૫ ॥

ઝત્કપ્પુ નવમ્મુ અનન્તુ ધાપઢે પળ
સર્વે જગતમાં વસ્તુ આઠમે થન
એ સર્વે જેગા કર્યે થકે જે આંક ન્તે ઢે, નવમા અનન્તા પ્રમાણે વ
ધયોતે ઝત્કપ્પુ અનન્તા અનન્તુ । સ્તુ નથી ॥

પિત્તે ણાંતાણાંતં । હવઈ જિતંતુ વવહરઈ મઝં ॥

એ સૂદ્ધમ અર્પ વિચારનામા ચો સરુપો-જોમયો શ્રી પુણ્ય દેવે
થો કર્મ પ્રન્ય સમાપ્ત થયો । ન્દ્ર સૂરિજી મહારાજ જીએ ॥

ઇઞ્ચ સુદ્ધમત્થ વિચારો । લિહિઝ દેવિંદ મૂરીહિં ૮૬ ॥

॥ ઇતિ પદ્મ શીતિક નામા ચતુર્યઃકર્મપ્રન્યઃ સમાપ્તઃ ॥

એ પ્રકારે ચોથો કર્મપ્રન્યસમાપ્ત.

॥ अथ पाचमो कर्मग्रन्थ लिख्यते ॥

नमस्कार करी जिन प्रत्ये वन्ध

दि द्वार उचित अनुक्रमे कहे

वे:-जे प्रथम ग्रन्थादिक्रमां कर्म

प्रकृतिपो कहे वे, तेना जेव धु

य वन्धादिक कहे वे. प्रथम धु

यवन्धी, अधुववन्धी, २

धुवउदधी, अधुवोदधी, धुव

सत्ता, अधुवसत्ता, धाती, अ

धाति. पुन्य पाप, पराव्रतमा

न, अपराव्रत मान. १३ ॥

नमिअ जिणं धुवबंधोऽदयऽसंताऽघाऽइधुव्र५परिअत्ताऽ

कदी वन्यविवि. प्रकृति, स्थि

ति. रस, प्रदेस, प्रकृतिवन्य

स्वामी, स्थितिवन्य स्वामी,

ए व अने तेना इतर, ए वार

जेव घया. चार विपाक-क्षेत्र

जीव, जय अने पुज्ज ।

रसवन्य स्वामी, प्रदेसवन्य स्वा

मी, अशब्दपो, उपशम श्रेणी,

अनेरूपक श्रेणी; ए उचित.

सेअर१२ चउह विवागा । वुद्धं बंध विह सामीअ १ ॥

हवे प्रथम धुववन्धनी सुमता

लोत वर्णवे वे-वर्णादिचार ते

जस, कार्मण, ६ ।

अगुरुलधु, निर्माण, उपयात,

जय, जुगुप्ता; ११ ॥

वन्न चउ तेअ कम्मा । गुरुलहु निमिणो यथाय जयकुत्ता

मिरुपात्व, १२कताय सोल, झा अन्तगय पांच, एधुववन्धी सुम

नावणी पांच, दर्शना वर्णो नव । ताखीश अइ ॥

मिठ कसाया वराणा । विग्धं धुवबंधि सगचत्ता २॥

जाति एकेन्द्रियादिक्रपांच, गति

इवे बीजुं अधुववन्धी द्वार कहे। देवताविक चार, सुज विदायं-

ठे-उदारिक, वैक्रीय, आहारक ति, असुज विहा यो गति, चारे
शरीर त्रणनां उपांगठ, आकृति गतिनी अनुपूर्वि चार, तीर्थकर
कहेतां संस्थान ठ, संघयण ठ। नाम, श्वासोश्वास; ३५ ॥

तणु वंगा गिइ संघयण जाइगइखगइ पुबि जिणुसासं॥

त्रसनो दशको, स्यावरनो दश
को, उंचगोत्र, नीचगोत्र, साता

उद्योत, आताप, पराघात; ३७। वेदनी, असाता वेदनी; ३२ ॥

उजो आयव परघा। तसवीसा गोअ वेअणियं ३ ॥

चार गतिनां आयुखां चार; ए

हास, रति, अरति, शोक स्त्री सर्वमलीतहो तेर प्रकृति अघुव
वेद, पुरुषवेद नपुंसकवेद ६७। बन्धी होय ॥

हासाइ जुअल डुग वेय। आउ तेवत्तरी अधुवबंधा ॥

इवे ज्ञांगा चार धाय ठे, तेकहे सादि अनन्त, सादिसन्त; ए
ठे:-अनादि अनन्त, अनादिसन्त चार ॥

जंगा अणाइ साई। अणंत संतु तरा चउरो ४ ॥

इवे ते चार ज्ञांगाना स्वामीक धुवबन्धी प्रकृतिमां त्रण ज्ञां
हे ठे-पहेलो तथा बीजो; ए वे गा ठे. चारमांथी त्रिजो बर्जि
ज्ञांगा ध्रुव उदयी प्रकृतिमां होय। ये बाकी त्रण रह्या ॥

पढम विआ धुवउदइसु। ध्रुवबंधिसु तइअ वज्ज जंगतिअं॥

मिथ्यात्वमां त्रण ज्ञांगा--प्रथम

अजव्य, बीजो जव्य, अने चो अधुवबन्धी, अधुवउदयी, एवे
थो ज्ञांगोश्रेणीधी परुताने हो जेदमां सादि सन्तनामे चोथो
य; ए त्रण यथा। ज्ञांगो होय।

मिचंमि तिन्निजंगा। उहावि अधुवा तुरिअ जंगा ५ ॥

इवे त्रीजुं द्वार ध्रुवचदयी प्रकृ
ति, तेनां सत्तावित नामनी सं
ख्या कहे ठेः--निर्माण, स्थिर, शुज, अशुज, तेजम्, काम्मल
अस्थिर, अगुरु लघु, ए चार । चारवर्णादि मली बार ॥
निमिण थिर अथिरअगुरुअ । मुह् अमुह् तंअ कम्मवत्त
ज्ञानावर्णी पांच, अन्तराय पांच, [विज्ञा
दर्शनावर्णी चहु, अचहु, अव अने मिक्खात्त ए सत्तावित ध्रुव
धि, केवलावर्णी । चदयी होय ॥

नाणं तराय दंसण । मित्रं ध्रुव ऊदय मगयीसा ६ ॥

इवे अध्रुवोदयी प्रकृति पंचाणुं
ते कहे ठेः--स्थिर, अस्थिर, शु
ज, अशुज, ए चार प्रकृतिध्रुवो
दयमां गणी ठे माटे अध्रुवबन्धी
त्रोतेरमांथी काहीए एटले अग मिक्खात्त विना मोदिनीनी अ
णोतेर अध्रुवबन्धी रही. ते अ राह प्रकृति ध्रुवबन्धी ते अहि
ध्रुव चदयमां गणी । थां अध्रुवोदयमां गणीए ७३ ॥

थिर सुजि अर विणु अध्रुवबन्धी मित्र विणुमोहध्रुवबन्धी ॥
अने समकित मोहनीए पंचा

नीज पांच, उपपात, मिश्रएण्डा णुं अध्रुवोदयी जाएवी ॥

निहो यथाय मीसं । मम्म पण नवइ अध्रुवदया ७ ॥

इवे ध्रुव सत्तानुं द्वार कहे ठे, अ ए ध्रुव सत्ता सुगताजित ठे
सदहा, स्थावर दहा, ए बे मली तथा ध्रुवबन्धी प्रकृति सुग
विहा, वर्ण पांच, गन्ध बे, रस ताजित ठे तेमांदी दर्शहोइ
पांच, पारस आठ, ए वर्णादि वि तथा तेजम् अने काम्मल ए

शः सात तेजस् काम्मण तेनां
नाम-तेजस् शरीर तेजस संघा
तन, तेजस् वन्यन, काम्मण
शरीर; काम्मणसंघातन, काम्म
ण २ वन्यन अने तेजस काम्म
ण वन्यन; ए तेजस सप्तक ।
तस वन्न बीससगतेअकम्म

जतां ध्रुववन्वी एकतालिसप्रकृ
ति रही तेनां नाम-सोलकसाय,
जय, जुगुप्सा मिष्ट्यात्व, पांच
ज्ञानावर्णो नव दर्शनावर्णो पांच
अंतराय, निर्माण, उपघातअगु
रुलघुधः वेमलीने अठासी वेदभा
धुव वंधिसेस वेअ तिगं ॥

मंग्यान उ, संघयण उ, जाति
पांच, ए सगरने आकृति त्रिक
नी मंज्ञा वे, वेदनी वे, अने ।

हास, रति, अरति, शोक; ए घा
र; ए वेउने युगलनी संज्ञा वे.
इवे सात उदारिक ते कहेंवे-उ
दारिक शरीर, अंगोपांग वन्यन,
संघातन, उदारिक तेजस वन्यन
उदारिक, काम्मण वन्यन, उदा
रिक तेजसकाम्मण वन्यन; भ्या
सोभ्यास उद्योत, आताप परा
घात; एनारने भ्यासचोकमंज्ञा ॥

आगिइ निग वेअणिअं । अनुअल सगउल सासचउण
भुन विहायो गति, अभुन वि
हायो गति, विपैच गति, अनुप
र्वि नीचमोत्र, ए मर्वेयता ३०
धुमदा रुद्ध ।

इवे अग्रमनाप्रकृति कंदे वेः-
ममकित मोइनी, मीअ मोइ
नी, मनुअगति, अनुपूर्वि, ४
ममकित निगिउगनीअंधुवगता । मम्म मीग मणुअ उगी

वेदनीय अगिदा तेना नाम--वे
शरीर शरीर, अंगोपांग वन्यन,
संघातन, वेदनीय तेजस वन्यन,

आहारक ममक तेनां माग-आ

वैक्रीय काम्मर्ण वन्धन, वैक्रीय
तेजस काम्मर्ण वन्धन, देवगति,
देवानुपूर्विनर्कगति, नर्कानुपूर्वि,
ए अगियारः जिननाम, देवआ
यु, मनुष्य आयु, प्रीयंच आयु,
नकायु, मली विदा ।

विष्ठ विष्कार जिणा क ।

इवे व्रण गाथाए गुणठाणे
विषे धुवसत्ता, अधुवसत्ता, प्र
कृतिकहे ठे, प्रथमे, धीजे, वि
जे, गुणठाणे मिच्छातमोदनीया
दोष ॥

पढम तिगुणेषु मीढं । निअमा अजयाइ अत्रगे जडां ।

सास्वादन गुणठाणे निधे स
म्पक्त मोदनी सत्ताए दोष ।
सासाणे खलु सम्मं ।

सास्वादन, मीध ए बे गुण
ठाणे निधे ।

सासाण मीसेसु पुवं ।

हारक शरीर, अंगोपांग, वन्धन
संघातन, आहारक तेजस वन्ध
न, आहारक काम्मर्ण वन्धन,
आहारक तेजस काम्मर्ण वन्ध
न, ए सत्तवंच गोत्र मली अडा
विस अधुव सत्ता कही ॥

हारसगु धा अधुव सत्ता ए ।

नीमा दोष. चोपे, पांचमे ठे,
सातमे, आठमे, नवमे, दशमे,
अगियारमे ए आठ गुणठाणे मि
च्छात मोदनीनी जजनाए मना
दोष ॥

मिच्छात्यधी उपशान्त मोद अ
गियारमा गुणठाणा सुधी बी
जा विना दम गुणठाणे सम्प
क्त मोदनीनी सत्ता, भजनाए
दोष ॥

संतं मिच्छाट दमगेया १० ॥
मीध मोदनी दोष; न मिच्छा
त्यादि नव गुणठाणे पादनु द
गियारमा सुधी मीध मोदनी
जजनाए दोष ॥

मीसं मिच्छाट नयसु जपणाए ॥
बादी नव गुणठाणे मीधदी

पेहले बीजे गुणठाणे अनन्तानु यावत् उपशम मोदनी सुधी
वन्धिय निश्चे होय । अनन्तानु वन्धीय भजनाहोय

आइ दुगे अण नियमा । जइआ मीसाइ नवगंमिं ११॥

सर्व चौदे गुणठाणे होय. बीजा

त्रिजा गुणठाणा बिना बार गुं

णठाणे तीर्थंकर नामनी सत्ता

आहारक सप्तक विकल्पे । होय ॥

आहार सत्तगंवा । सव गुणे वि ति गुणे विणा तित्थ ॥

जिननाम. आहारक सप्तकः ए

ब ने उजय कहीए एवे स

ना उतां मिथ्यात्व न आवे; अ मिथ्यात्वे आव्या जीव तीर्थंकर

ने आवेतो । र नामवन्त अन्तर मुहूर्तजरहे ॥

नोजय संते मित्रो । अंत मुहुतं जये तित्थ १२ ॥

इवे सर्व घाति प्रकृति कहे ठे—

केवल ज्ञानायणी केवल दर्शना पांच नीज, पेदेली, बीजी, त्रि
यणी । जी, चोकलीना बार कयाया ॥

केवल जुअसा वरणा पण निहा बारसाइ म कसाया ॥

इवे देश घाती प्रकृति कहे ठे—

मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यय ए

मिथ्यात्व ए विज्ञ प्रकृति मयं चार ज्ञानायणी, शक्तु, अशक्तु,

घाती. अवधि ए अण दर्शनायणी ॥

मित्रंनि गवघाई । चतुनाण तिदंगणा वरणा १३ ॥

पांच अन्तगायनी ए पचीस प्र

कृति देशघाती कदि. इवे पंचो

संजलन चोक, नवनो कयाया। तेर प्रकृति अघाति कहे ठे ॥
संजलण नोकसाया। विग्ध इअदेसघाइउ अघाई ॥

प्रत्येक प्रकृति आठ तनुअष्टकते
पांच शरीर, प्रण अंगोपांग, सं
स्थानठ, संघयण ठ, जातिपांच, अस तथा स्थावर ए वे दसका,
गतिचार, सुजविहायो, गतिअशु. उंच. निच, वे गोत्र, साता, अ
जविहायोगति चारगतिनी अनु साता, वे वेदनि; वर्णचोक, ए
पूर्वि चार, चार गतिनां आयुचार सर्वमली पंचोतेर अघाति।
पतेअ तणु ठाहु। तस वीसा गोअ डुग वन्ना १४ ॥

हवे पुन्य प्रकृति वेतालिसनुं हा
र कहे ठे:-देवत्रिक, मनुष्यत्रि असनो दसको, शरीर पांच, ठ
कगति, अनुपूर्वि आयु मली ए पांग प्रण बजरीपभ, नाराच,
ठ उंचगोत्र सातावेदनि। संघयण, सम चोरस संस्थान॥

सुर नर तिगु च साया। तसदस तणु वंगवडर चउरंसं ॥

पराधात, उश्वात, आताप, उ
द्योत अगुरुलघु, तीर्णकर निर्मा शुजवर्णादि चौक, पंचेन्दि, शु
ण, ए सप्तक कहुं; तिरोनुं आयु। जविहायो गति ॥

परघा सग तिरिआठ वन्नचउ पाणिंदि सुजख गई १५ ॥

हवे पापप्रकृति व्यासी, ते क
हे ठे:-प्रथम संस्थान टाली पां
च संस्थान, अशुजविहायो ग
ति, प्रथम संघयण टाली पांच

ए वेतालिस पुन्य प्रकृति कही। संघयण ॥

वायाल पुत्र पगई। अ पढम संठाण खगइ संघयणां॥

तिर्य्यगति. अनुपूर्वि, असाता उपधात, एकेन्द्रि, वेरन्द्रि, तेर
वेदनी, निचगोत्र, । न्द्रि, चोरिन्द्रो नर्कत्रिक गति,
आयु, अनुपूर्वि ॥

तिरिद्रुग असायनीक । वधाय इगविगल नरय तिगं १६॥
स्यावरनो दसको; अशुज वर्ण वाकी प्रकृति घाति पीस्तालित
चोक । सहित गणतां व्याप्ति थड ॥

थावर दस घन्न चउक । घाड पणयाल सहि अवासीई ॥
ए पाप प्रकृति; वर्ण चोक वे ठा
मे क्हा ठे ते । वर्णादिकलेवा. शुभ, अशुज ॥

पाव पयमिति दोसुवि । वन्नाइ गहा सुहा असुहा ॥१७॥

इये अपरावर्त्तमान प्रकृति द्वार
कहे ठे:-नाम कर्मनी धुववन्ध
प्रकृति नय ठेते-वर्ण, धेतेजस ए
कार्मणइ अगुरुलघु निर्माण ७ दर्शनावर्ण, ४ ज्ञानावर्ण, ५ अ
उपधात ए । न्तराय, ५ पराधात ॥

नाम धुवबंधि नयगं । दंसण पणनाण विग्ध परधायं ॥
जय, जुगुप्ता, मिध्यात्व, श्वा जिन नाम; ए जगणत्रिंश अप
सोश्वास । रावर्त्तमान प्रकृति जाणवी ॥

जय कुत्र मित्र सासं । जिण गुणतीसा अपरिअत्ता १७
इवे परावर्त्तमान प्रकृति कहे
ठे:-नणु थाठ, कहेतां ३३ म
कृति गणावे ठे उदात्तिक वे, व
क्रीय वे, आदा न्हि, संघप
ए ठ, संम्यान ठ, गति चार,

जाति पांच, विद्यायां गति वे,
अनुपूर्वि चार, एतेप्रोडाप्रकृति
ने तन्मष्टक संज्ञा वे, वेद घण,
दास, रति, धरति, सोम, ए
जुगत ।

कपाप, सोल, उद्योत, आताप,
गोत्र वे, वेदनी वे, नीजा पांच ॥

तणु अथ येअ डुजुअलाकसाय उडोअ गोपडुगनिहा
प्रत दश, स्थाय दश, आयु चा हवे ऐअ विपाकी प्रकृति
र, ए एराणुं प्रकृति परावर्त चार कहे वे:-चार गतिनी
मान वे ।

आनुपूर्वि चार ॥

तस वीणा उ परित्ता । खित्त विवागा णुपुष्ठीउ ॥ १९ ॥

हवे जीव विपाकी चार देखामे

वे-प्रथम पनधाती प्रकृति सुन

तालित, ज्ञानावर्णी पांच, दर्श

नावर्णी नव, मोहनी अनावित.

अन्तराय पांच, ए सुनतालित.

गोत्र वे, वेदनी वे, जिननाम ।

अस, वादर, पर्याप्त, स्थावर,

सूक्ष्म, अपर्याप्त, सुभग, सु

स्वर, आदेय, जस, दुर्भग, ड

स्वर, अनादेय, अजस ॥

घाण घाड डुगोअ जिगातसिअरतिग सुजगडुजगचउ

श्वासोश्वास, जाति पांच, गति,

चार, ग्वगइ वे; ए अगियारने

जाति त्रिक संज्ञा वे, ए सर्व

मत्ती ७८ प्रकृति जीव विपाकी

जाणवी ।

हवे जव विपाकी प्रकृति द्वार

कहे वे-चार गतिनां आयु

खां चार जव विपाकी ॥

सासंजाइतिगजिअविवागाआळ चउरोजव विवागा१०

इवे पुद्गल विषाकी प्रकृतिद्वार
कहे ठे--नाम ध्रुवोदय चार, नि
र्माण, स्थिर, अस्थिर, अगुरु ल
घु, शुभ, अशुभ, तेजस, का
र्मण, वर्णचोक, प्रथम शरीर
ब्रण, अंगोपांग ब्रण, संस्थान
संघयण ठ, ए अराउने तनुचोक
संज्ञा ठे ।

उपघात साधारण, प्रत्येक, उ
द्योत, आताप, पराघात, ए
ब्रणने उद्योतत्रिकनी संज्ञा ठे॥

नामध्रुवोदयचतुर्ताणु वधाय साह्यारणि अरुज्जोअतिगं॥
ए उप्रित प्रकृति पुद्गल विषाकी प्रकृति बन्ध, स्थितिवन्ध, रस
जाणयी, इवे बन्धद्वार कहे ठे। बन्ध प्रवेश बन्ध ॥

पुग्गल विद्यागि बंधो। पयई ठिई वर पणसति ५१ ॥

इवे बन्ध विधिने विवे जूपरका
र कहे ठे--तेमां मूल प्रकृति आ
थी नूपरकार पहेलो देव्याने ठे;
मूल प्रकृति आठनो बन्ध, आयु
विना माननो बन्ध ।

आयु मोहनी विना उनो बन्ध,
एक सातानो बन्ध, ए चारबन्ध
स्थानके ब्रण भूपरकार दोष॥

मूल पयमीण अरुमन । ठे ग बंधेगु तिन्नि जूपगाग ॥

अवस्थित बन्धक जेदानी प्रकृति
बांधनो होय तेदानीज बांधे; ते
अवस्थित बन्ध अथवा बन्धका
यना बीजा ममणादिने गर्भप्र
अवस्थित बन्ध होय, चार प्रकार

अद्वय बन्ध, एकादिष्ट लक्ष्मि प्रथम अवस्थित बन्ध बन्ध भाग, ते

आयु वंशाय ठे सप्तबन्धक प्र
थम समये. प्रथम अल्पतर ब
न्ध, ठ वंशक प्रथम समये.
बीजो अल्पतर बन्ध, एक ब
न्धक प्रथम समये. त्रीजो अ
ल्पतर बन्ध हये चार ।

ने पेदेले समये अव्यक्त बन्धक
कहीए. ते मूल प्रकृति विषये न
दि. अव्यक्त तो अयोगि धइने
सिद्धि करे ते तो करी कर्म बांधे
नदि; माटे मुलने विषे अव्यक्त
बंधन नथी ॥

अप्यतरा तिअ चउरो । अवतिआ नहु अवतवो ॥ १२ ॥

हवे जूपस्कार देखाने ठे-एक

थकी अधिको बन्ध स्थानक दो
य त्पारे जूपस्कार होय ।

एकादिक दीण करतो बन्ध
करे ते अल्पतर कहीए ॥

एगादहि गे जूठ । एगाई हुण गंमि अप्यतरो ॥

बीजा समयने विषे तेटलुं ब
न्ध स्थानक होय त्पारे अव
स्थित कहीए ।

अव्यक्त थइ बन्धक आय. ते पे
देले समये बन्ध करे ते. अव्यक्त
व्य उत्तर प्रकृतिमां मूलमां नदि ॥

तं मत्तो वठि अउ । पढमे समए अवतवो ॥ १३ ॥

हवे उत्तर प्रकृतिने विषे जूपस्कारादिक कदे ठे-दर्शनाय
णीं नव प्रकृतिने प्रण बन्ध स्थानक ठे. जूपस्कार ठे ठे. हवे व
न्ध स्थानक पेदेले तथा बीजे गुणठाणे नवे प्रकृति बन्धाय. ए
प्रथम बन्ध स्थानक त्रिजा गुणठाणापी आवमा गुणठाणाना
प्रथम जाग मुधी पिणंधी त्रिकनो बन्ध टले. उनो बन्धक ते बी
जुं बन्ध स्थानक. ते उपर ठे नीद्रानो बन्ध टले. दशमा गुणठा
णा मुधी चारनो बन्धक ते त्रिजुं बन्ध स्थानक. हवे जूपस्कार
ठे कदे ठे-श्रेणीपी पढतो चार बांधी ठ वन्ध समये प्रथम जू
पस्कार ठ बांधतो सास्यावने नवे बांधे, ते बीजो जूपस्कार ।

नव ठ चठ दंसेदु ।

तेन नव पाण ननु ति ५ ।

पांशुमे जागे संजलन माया टले एकनो नन्व ते दशमुं वन्ध
 पांशु इति वन्ध स्थानक. हवे ते दश वन्ध स्थानके नव जूपस्कार
 दोष. आठ तद्वत्तर दोषः दश अवस्थित दोष. वे अवक्तव्य दोष.
 हवे ते जूपस्कार दोष. ते जारे एकनो वन्धक थड परतां वेनो
 वन्धक थाय; तेने पदेले समये प्रथम जूपस्कार. एम वावित वन्धक
 सुधी नव जूपस्कार थाय. हवे अत्यतर कहे ठे—मोहनतां वावित
 वन्धक, ते पदतां प्रिजे, चोपे, सत्तरनो वन्धक थाय. ते पदेलो अ
 त्वतर एव विगतो वन्ध, परतां ठे; माटे तद्वताने गवरुपो नथो
 एम एक बापे म्यां सुधी ते आठ अत्यतर दोष. हवे दश अवस्थित
 वदे ठे—बीजा समपादिके दोष ते पूर्ववत्. हवे अवक्तव्य वे प्र
 कारे ते वहे ठेः—अगियारमे मोहनो अवन्धक थड परतां, नवमे
 संजलन लोन बांयतां प्रथम समये अवक्तव्य दोष ते प्रथम अ
 वक्तव्य ने अगियारमे मरो देव गति ए चोपे गुणगणे सत्तरनो व
 न्धक थाय ते प्रथम समये बीजो अवक्तव्य होय. ए मोहनोनी
 अगविश प्रकृतिना जेद, वन्ध स्थानक, १० जूपस्कार नव, अत्य
 तर आठ, अवस्थित दम, अवक्तव्य वे, ए पांच जेद कहा.

इतो नव अठ दश डुनि १४ ॥

हवे नाम कर्मने विषे जूपस्कारादि देखाने ठे. वन्ध स्था
 नक ते संरुपा तेवीस, पचित, ववित, अगविश, तंगणवित; द
 वे प्रथम ववित प्रकृतिनुं पेदेलुं वन्ध स्थानक कहे ठे—वर्णचोक.
 तजम्, कार्मण, अगुरु लघु, निर्माण, उपघात, ए नव ध्रुव व
 न्यां आठमाना गहा जाग सुधी सर्वजोन सदा निम्ने बांधे माटे
 ध्रुव वन्धी तिर्यंचगति. आनुपूर्वि एकन्वि जाति, उदारिक, हुंरुक
 स्थावर, अपर्याप्त, अस्थिर, अशुभ, डुर्जग, अनादे, अजस सुदम

श वांघे त्यां प्रथम समगे त्रिजो अवक्तव्य. ज्ञयस्कार ठ, अन्तरा
र सात, अवस्थित वंघ आठ, अवक्तव्य वण ।

ठ स्सग अठ ति वंघा ।

शेषकर्म ज्ञानावर्णी वेदनि, प्राण. गोत्र, अन्तराय ए पांच
कर्मने विघे एक, एक वन्ध स्थानक शेष, तथा ए पांचने विघे ज्ञ
यस्कार अव्यतर संज्ञे नहि. वीजा वे अवस्थित अवक्तव्य, ए
वेमां जे ज्यां संज्ञेते त्यां कहेयो. ए प्रकारे प्रकृतिवन्धदेखान्यो॥

सेसेमु ठाण मिळि कं १५ ॥

नाम गोत्र वेनी तीत्तेर कोडा
हवे स्थिति वन्ध कहे ठे-विश कोनो सागरोपमनी स्थिति
सागरोपमकोडाकोननीस्थिति। मोदनि कर्मनो ॥
वीस परकोमि कोमी । नामे गोएअ सत्तरी मोहे ॥

तीस कोमाकोनो सागरोपमनी
स्थिति, ज्ञानावर्णी, दर्शनावर्णी नाकीं, देवताना आयुनी स्थि
अन्तराय वेदनि ए चारेनो । ति तेत्रिश सागरोपमनी ॥
तीस पर चउमु उदही । निरय सुराठंमि तित्तीसा १६॥

हवे ऊधन्य स्थिति वन्ध कहे ठे-
अकपाय मूकीने एम कहुं; ते
माटे अगियारमे, वारमे, तेरमे;
ए गुणठाणे वेदनीनी स्थिति वे सकपायने वारमुहूर्त ऊधन्य
समयनी होय । वेदनीनी स्थिति ॥

मुत्तु अकपाय ठिई । वार मुहुत्ता जहन्न वेअणिण ॥

शेष कहेतां वाकी रद्यां ज्ञानावर्णी
दर्शनावर्णी, मोहनी, अन्तराय.

नाम कर्मनी, गोत्रकर्मनी, आठ आयु; ए पांचेनी स्थिति अ
आठ मुहूर्तनी । न्तर मुहूर्तनी ॥

अथठ नाम गोएसु । सेसएसु मुहुत्तंतो २७ ॥

मूल प्रकृति आठनो ऊघन्य ठे ए विश प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थि
त्कृष्टो स्थिति बन्ध कह्यो; हवे ति त्रिदा क्रोमाक्रोम सागरोपम
उत्तर प्रकृतिनो ऊघनउत्कृष्टो नी; हवे अरान सागरोपमनी
स्थिति बन्ध कहे ठे:-पांच अ स्थिति सूक्ष्म, अपर्याप्त, साधा
न्तराय, ज्ञानायणी पांच, दर्श रण, वेरन्दि, तेरन्दि, चौरिन्दि
नावणी नव अज्ञातावेदनी, ए व स्थानके ॥

विग्धा वरणा असाए । तीसं अठार सुहुम विगल तिगे ॥

दशक्रोमा क्रोम सागरोपम एवे
ने स्थिति बन्ध बीजे संघयणे
बीजे संस्थान बार क्रोमाक्रोम
नी, त्रिजे संघयण संस्थाने चौ
द क्रोमाक्रोमनी, चौथे संघयण
संस्थाने सोल क्रोमाक्रोमनी, पां
चमे संघयण संस्थाने अरान क्रो
माक्रोमनी, षष्ठे संघयण संस्था
ने विदा क्रोमाक्रोम सागरोपम

प्रथम संस्थान, प्रथम संघयण । स्थिति बन्ध जाणवो ॥

पढमागिइ संघयणे । दस डमु चरिमेसु डग युटी २८ ॥

मृड, लघु, स्निग्ध, ठण्ण, मुरजि,
चावित क्रोमाक्रोम सागरोप उज्ज्वल वर्ण, मधुररस, ए साग
मनी स्थिति सोले कषायनी ॥ नी स्थिति ॥

चालीस कसाएसु । मिउ लहुनिहुण्ह सुरहिसिअ महरे ॥

दश क्रोमाक्रोम सागरोगमनी पी
लो वर्ण, आम्लरस, ए वेनी सा
मावारनी, रातोवर्ण, कपायरस,
ए वेनी पंदरनी, नीलवर्ण, कटु
करस, ए वेनी सामासत्तरनी,
कालो वा श्याम, तीखोरस, ए
वेनी दिसनी; प्रथमे दश पद ठे,
तेमां डुगे डुगे अढी अढी बघा
रवी ।

दसदो सदृ समहिषा ।
हवे दश क्रोमाक्रोम सागरोगम
नी स्थितिनी प्रकृतियो तेर ग
णावे ठे-शुजविहायो गति, उ
च्च गोत्र ।

दस सुह विहगइउचे ।
मिष्पात्य मोहनीनी सीतेर को
माक्रोमी सागरोगमनी स्थिति
मनुष्य गति, अनुपूर्वि ।

मिठे सत्तरिमण्डुग ।

हवे विश क्रोमाक्रोम सागरनी
स्थितिनी प्रकृति कदेठे-जय
डुगंठा, अरति, शोक, एष चार।
जय, कुठ. अरइ, सोण। विउच्चि तिरिउरलनरय डुगनिण।

ते इलिइ वर्ण खाटारस प्रमु
खनी स्थिति यावत् विश सु
धी गणजो ॥

ते हालिहं विलाईणं ॥५॥

देवगति, अनुपूर्वि स्थिरठकना
म-स्थिर. शुज, सुजग, सु
स्वर, आदेय, जसकीर्ति: पुरुष
वेद, रति, अने हास, ए तेर ॥

दुगथिरठक पुरिसरइ हासे ॥

स्त्रीवेद, सातावेदनि, ए चार
प्रकृतिनी पंदर क्रोमाक्रोम
सागरनी स्थिति ठे ॥

इठि साएसु पन्नरस ३७ ॥

वैकीय, शरीर, अंगोपांग, तिर्य
च गति, अनुपूर्वि, उदारिक श
रीर, अंगोपांग, नर्कगति, अनुपू
र्वि, ए चार डुग, नीच गोत्र. ए
तेर अयां ॥

तेजस् पंचक-तेजस्, कर्मण,
अगुरु लघु, निर्माण, उपधात;
एवे अस्थिर ठक कहे ठे-अस्थि

र, अशुज, दुर्जग, दुस्वर, अना
देय, अजस ए ठ; (सर्वमसी
घोवित) ।

इवे प्रस घोक-प्रस, वावर,
पर्यासा, प्रत्येक, ए अठावित
स्यावर, एकेन्दि, पंचेन्दि; ११॥

तेअ पाण अस्थिर ठक । तसचऊ थावर इग पाणिंदी ३१॥

नपुंसकवेद, अशुज विहायो ग
ति, १३ श्वासोश्वास घोक-श्वा
सोश्वास, उद्योत, आताप, परा
धातः ३७ ।

जारे फर्स, कर्कश, लुखो, शी
तल, दुर्गन्ध, ४२ ॥

नपुं कुरवगइ सासचउ । गुरु कस्करु रुक्सीअ दुग्गंधे ॥

ए वेतालित प्रकृतिनी विश क्रोमाक्रोमनी स्थिति ठे, तथा
ते शरीर जेगां बन्धन संघातन प्रकृति पंदर जेलतां सत्तावन प्र
कृतिनी विश क्रोमाक्रोम जाणवी. हवे ते पंदरनां नाम कहे ठे-
वैक्रिय संघातन, वैक्रीय वैक्रीय बन्धन, वैक्रीय तेजस् बन्धन, वै
क्रीय कर्मण बन्धन, वैक्रीय तेजस् कर्मण बन्धन, उदारिक सं
घातन, उदारिक उदारिक बन्धन, उदारिक तेजस् बन्धन, उदारि
क कर्मण बन्धन, उदादिक तेजस् कर्मण बन्धन, तेजस् संघा
तन, कर्मण संघातन, तेजम तेजम बन्धन, कर्मण कर्मण बन्ध
न, तेजम कर्मण बन्धन, ए पंदर मतान्तर शरीर संबंधे ठे माटे।

वीमं कामाकामी ।

ए स्थिति जाणवी. हवे तेना अवाधा काल एक क्रोमाक्रो
म सागरापम एकमो वर्षनी अवाधा गणवी. विश क्रोमाक्रोम सा

ગરે વિસર્તે વર્ષ અવાધા જાણવી. કર્મ પ્રદેશ વિપાક અનુદય અ
વાધા કાલ ॥

એવડ આવાહ વીસસયા ॥ ૩૨ ॥

દેવે એ આવ પ્રકૃતિનો અવાધાકા

લ કહે ઠે-ચત્કૃષ્ટ સ્થિતિ અ જિનનામ, આહારક શરીર, અં
ન્ત ક્રોનાક્રોની સાગરોપમની ગોપાંગ; એ અણની. તેની ઝળન
દોષ ।

અવાધા અન્તરમુદૂર્તની પ્રદેશાવદે

ગુરુ કોમિકોમિ અંતો । તિજા હારાણ જિજ્ઞ મુહુવાહા ॥

એ પ્રપાની ઝળન્ય સ્થિતિ એક

ક્રોનાક્રોન સાગરની સંખ્યાત

ગુણી ઝળી અવાધા અન્તર મુ મનુષ્ય ત્રિયંચની આયુઃ સ્થિ
દૂર્તની ।

તિ ત્રણ પદ્મોપમની ॥

સદુ ઠિડ સંખ્ય ગુણુણા । નર(તિરિઆણાન) પદ્મતિગં ૩૩

પદ્મોપમનો અસંખ્યાતમો જાગ

ચારે ગતિનાં આયુ મન રક્ષિત

એકેન્દ્રિ વિગતેન્દ્રિની સ્થિતિઆ જે અસત્રિ પર્યાપ્તા આવતા જય
યુનો પૂર્વદોષની આવતા જયની નાં વાંધે અવાધા ત્રિજે જાગે ॥

દ્વગ વિગત્ત પુષ્કકોમી । પલ્લિઆ સંખ્યમ આઠચત્ત અમણા

નિરુપકર્મ આયુવન્ત જે દેવતા.

નાર્કિ અસંખ્યાત આયુવન્ત મુ

દર્ડીઆ મનુષ્ય, નીચ્યંચ અવા વીજા મંડ્યાત આયુવન્ત નાગ્રિ

વા ઠ અમનો જાણવી । યંચને અવાધા જયન ચિત્તેજાગે.

નિરુવ ઇન્દ્રા ઠમામા । અવાદ મંગાળ જય નમો ૩૪ ॥

एक लोत्रे, पांच अन्तराय, पांच
ज्ञानावर्णों, चार दर्शन, ए

हवे ऊघन्य स्थिति बन्धनसंजलन भरने ॥

लहु ठिइ बंधो संजलण । लोह पण विग्ध नाण दंसेसु ॥

अन्तर मुहूर्त्तनी स्थिति; हवे वार मुहूर्त्तनी साता वेदनीनी
आव मुहूर्त्तनी स्थिति । स्थिति ॥

जिन्न मुहुत्तंते अठ । असुचे वारस य साए ॥ ३५ ॥

संजलन क्रोध, मान, माया, ए
त्रणने उपर कही ते स्थिति अ
नुक्रमे गणजो, पुरुषवेदनी स्थि
ति आठ घर्पनी नयमाने प्रथम

वे मास, एक मास, एक पक्ष । जागे ॥

दो इगमासो पस्को । संजलण तिगे पुम ठ वरि साणि ॥

मिथ्यात्व मोहनोनी सीत्तर को
दोष बाको पंचासी प्रकृतिनी माकोहीनी स्थिति वेहेचतां जे
चक्रुष्टी स्थिति । लाने ते ।

सेसाणु कोसाठ । मिहत्त ठिइए जंलदं ॥ ३६ ॥

पद्धयोपमने असंख्यातमे जागे
नुगे करीए तेवारे एकेन्दिने ऊ
घन्य स्थिति बन्ध घाय. ए एके
न्दिमां पंचासीमांनो बावीश प्र
कृति ठे ते कदे ठे-ज्ञानावर्णों
पांच, दर्शनावर्णों चार, अन्तराय
पांच, संजलन चार, पुंवेद, सा

हवे पंचासोने ऊघन्य स्थिति क ता, उंचगोत्र, जसकीर्ति, ए
हेदे ठे--एकेन्दिने विषे जे उत्कृ वाविस ऊघन्य बन्ध एकेन्दि
ए स्थिति ठे तेमांधी । मां ठे माटे ॥

अय मुकोसो गिंदिसु । पलिया संखंस हीण जहुबंधो ॥

हवे विगलेन्दिने उत्कृष्ट स्थिति
बन्ध देखाने ठे, अनुक्रमे एके
दिना ऊघन्य बन्धो पचीस पचास घणो, सो घणो, ह
घणो बेरन्दिने उत्कृष्ट स्थितिवन्ध जार घणो ॥

कमसो पाण वीसाए । पत्रा सय सहस्ससं गुणिउ ॥३७॥

तेरन्दि, चौरिन्दि, असत्रि पंचेन्दि
ने, ए प्रणने अनुक्रमे पचास ऊघन्य स्थिति बन्ध पद्योप
सो, हजार गुणो उत्कृष्टो । मने असंख्यातमे जामे नणो ॥

विगल असंनिसु जिठो । कणिठउ पद्धसंख जामुणो ॥

हजार वर्ष. शेष मनुष्य त्रिर्षच

देवता नार्किना आउ ऊघन्य ने ऊगन बंध कुल्लक जय एट
स्थिति बन्ध तुल्य दस । ले बसे उपन आबलीनो दोय ॥

मुर नरपा उ ममदस । सहस्स सेराउ खुहु जय ३८ ॥

अन्तर मुहूर्त अवाधा काल आ
युचारे गतिनां उत्कृष्टांनी पाण
अवाधा अन्तर मुहूर्तनी आपु
अवाधा, जेटनेट, जेटऊघन्य,

मवं उतर प्रवृत्ति एकमोविम ऊघन्य जेट, ऊघन्य दोय तेना
अघन्य बन्धे अघन्य अवाधा । जामा जार ॥

सधाणवि लहु बंधो । जित्त मुहु अवाह आउ जित्तिया ॥

पोइक आचार्य एम कदे ठे के

देवताना क्षय्य आयु प्रमाणे अन्तर मुहूर्त आहारक शरीर
जिननामनी अवाधा दोष तेतो आहारक अंगोपांग, एवेने क्ष
तत्व केवली गम्य । धन्य धन्य कहे ठे ॥

केइ सुराज समं जिण । अंतमुहु विंति आहारं ३९ ॥

इवे कुल्लक जवनुं स्वरूप कहे

ठे-सत्तर जय तुल्य उपर अधि एक आसोआसमां दोष क्ष
क निधे । ल्लक जव नीगोदियाने ॥

सत्तरस समाहिआ किर । इगाणुपाणंमि हुंतिखुहुजवा ॥

आसोआस वली एके मुहूर्त

सातरिसे अनेन्योतेर ३७३३ । धाय ॥

सग तीससय तिहुत्तर । पाणू पुण इग मुहत्तंमि ४० ॥

उग्रिग एक मुहूर्तना कुल्लक ज

पातठ हजारपांचते । ६५५०० व पुरा ॥

पण सठिसहसपणमस । ठतीसा इग मुहत्त खुहु जवा ॥

हवे कुल्लक जवनुं प्रमाणकहे उपन एक कुल्लक जवनी अंत
ठे-आवतिका वसेने । ख्यात समये एक आवलियाय ॥

आवलियाणं दोसय । ठप्पत्रा एग खुहु जवे ४१ ॥

आहारक शरीर, अंगोपांग, देव

हवे एटली प्रकृतिने उत्कृष्ट स्थि आयु, सातम अग्रमत्ते उत्कृष्ट
ति बन्धना स्वामी कहे ठे-अवि स्थिति बांधे पण देवतानुं आयु
रति समर्पिते कोइ जीव जिन ठेठ गुणठाले आरंजि अग्रमत्ते
नाम उत्कृष्ट स्थितिनुं बांधे । चरुतो बांधे ॥

अधिरय सम्मो निहं । आहार दुगामराज अपमत्तो ॥

उत्कृष्ट स्थिति वाकी एकमो

हवे पंचासीने ऊधन्य स्थिति क ता, उंचगोत्र, जसकीर्ति, ए
हेदे ठे--एकेन्दिने विपे जे उत्क वाविस ऊधन्य बन्ध एकेन्दि
ए स्थिति ठे तेमांधी । मां ठे माटे ॥

अय मुकोसो गिंदिसु । पलिया संखंस हीण लहुबंधो ॥

हवे विगलेन्दिने उत्कृष्ट स्थिति
बन्ध देखामे ठे, अनुक्रमे एके
न्दिना ऊधन्य बन्धणी पचीस पचास घणो, सो घणो, ह
घणो बेरन्दिने उत्कृष्ट स्थितिवन्ध जार घणो ॥

कमसो पण वीसाए । पत्रा सय सहस्ससं गुणिन् ॥३७॥

तेरन्दि, चौरिन्दि, असन्नि पंचेन्दि
ने, ए प्रणने अनुक्रमे पचास ऊधन्य स्थिति बन्ध पद्योप
सो, हजार गुणो उत्कृष्टो । मने असंख्यातमे जागे नशो ॥

विगल असंनिसु जिष्ठो । कणिष्ठ पद्मसंख जागूणो ॥

हजार वर्ष, शेष मनुष्य त्रिर्वच

देवता नार्किना आठ ऊधन्य ने ऊगन बंध कुल्लक जय एट
स्थिति बन्ध तुष्टय दस । ले बसे उपन आवलीनो होय ॥

मुर नरपा ठ समदस । सहस्स सेसाठ खुहु जवं ३८ ॥

अन्तर मुहूर्त अवाधा काल आ

युचारे गतिनां उत्कृष्टांनी पण

अवाधा अन्तर मुहूर्तनी आयु

अवाधा, जेष्टजेष्ट, जेष्टऊधन्य,

सर्व उच्च प्रकृति एकसोविस ऊधन्य जेष्ट, ऊधन्य होय तेना

सधन्य बन्धे सधन्य अवाधा । जांगा धार ॥

सद्याणवि लहु बंधो । निन्न मुटु अवाह आठ जिवेया ॥

कोइक आचार्य एम कहे ठे के

देवताना अघन्य आयु प्रमाणे अन्तर मुहुर्त्त आहारक शरीर
जिननामनी अवाधा होय तेतो आहारक अंगोपांग; एवेने अ
तत्व केवली गम्य । घन्य बन्ध कहे ठे ॥

केइ सुराज समं जिण । अंतमुहु विंति आहारं ३९ ॥

हवे कुल्लक जवनुं स्वरूप कहे

ठे-सत्तर जव तुल्य उपर अधि एक आसोआसमां होय हु
क निधे । ल्लक जव नीगोदियाने ॥

सत्तरस समाहिआ किर । इगाणुपाणंमि हुंति खुहुजवा ॥

सातरित्ते अनेन्योतेर ३७३३ । घाय ॥

सग तीससय तिहुत्तर । पाणू पुण इग मुहुत्तमि ४० ॥

उग्रिइ एक मुहुर्त्तना कुल्लक ज
पासठ हजारपांचते । ६५५०० व पुरा ॥

पण सतिसहसपणमस । ठत्तीसा इग मुहुत्त खुहु जवा ॥

हवे कुल्लक जवनुं प्रमाण कहे उपन एक कुल्लक जवनी असं
ठे-आवलिका बसने । रूपात समये एक आवलिआया ॥

आवलियाणं दोसय । ठप्पत्रा एग खुहु जवे ४१ ॥

आहारक शरीर, अंगोपांग, देव
हवे एटली प्रकृतिने उत्कृष्ट स्थि आयु, सातमे अप्रमत्ते उत्कृष्ट

ति बन्धना स्वामी कहे ठे-अवि स्थिति बांधे पण देवतानुं आयु
रति समकिते कोइ जीव जिन ठे गुणगणे आरंजि अप्रमत्ते

नाम उत्कृष्ट स्थितिनुं बांधे । चरुतो बांधे ॥

अविरय सम्मो तिहं । आहार डगामराज अप्रमत्तो ॥

उत्कृष्ट स्थिति वाकी एकसो

मिथ्या दृष्टिं जीव बांधे ते । सोल प्रकृतिनो स्थिति बांधे ॥
मिथ्यादिष्टि वंधइ । जिठ ठिई सेस पयमीणं ॥ ४२ ॥

इवे एकसो सोल प्रकृतिनो उ

त्कृष्टस्थितिवन्ध कदे ठे-विगल
त्रिक, सूक्ष्मत्रिक, आयुत्रिक-
नारकी, तीर्थच, मनुष्य ।

गर्जज तीर्थच, मनुष्य एवे सु
रगति, अनुपूर्वि, वे वैकीयशरी
र, अंगोपांग वे. नर्कगति, अनु
पूर्वि वे; ए पंदर प्रकृति बांधे ॥

विगल सुडमान तिगं । तिरिमणुआ सुर विज्विनरय डुगं

एकेन्दि, स्थावर, आताप ।

एगिंदि थावरा यव । आ

यावत् इशानदेव उत्कृष्ट स्थिति

ए त्रण प्रकृति वन्ध करे ॥

ईसाणा सुरुकोसं ॥ ४३ ॥

वेवुं संघयण ए उ प्रकृति देव
तानारकी मिथ्यादृष्टि उत्कृष्टि
स्थिति बांधे. वाकी वाणुं प्रकृ

तिर्थच गति, अनुपूर्वि, उदा
रिक शरीर, अंगोपांग उद्योता

तिनो उत्कृष्टो स्थिति वन्ध चा
रे गतिवाला करे ॥

तिरि उरल डुगुळोअं । वेवठ सुर निरय सेसचउगइआ
इवे अधन्य स्थिति वन्ध स्वामी

कदे ठे-आहारक द्विक. जिन
नाम; ए त्रण अपूर्व गुणगणा
ना घणी बांधे ।

नवमेअनिवृत्तिगुणगणे संज
लन चोक, पुरुषवेद; ए पांच
अन्यय स्थिति वन्ध करे ॥

आहार जिण मपुवो । नियष्टि संजलण पुरिस लड ४४

अन्तराय पांच, ए सत्तर सूक्ष्म

इवे दशमे गुणगणे सत्तर प्रकृ
तिनो अधन्य स्थिति वन्ध करे

संपराये वैकीय यटक्-नारकी
य द्विक, वैकीय द्विक, वेवद्विक

ते कहे ठे-सातावेदनि, जसना
म उच्चगोत्र, ज्ञानावर्णी पांच,
दर्शनावर्णी चार ।

ए ठ प्रकृति असत्रि, त्रियेच,
पंचेंद्रि पर्याप्त झण्य स्थिति
बंध करे ।

साय जसु ज्ञा वरणा । विग्धं सुहृमो विजिबि ठ असत्री
चारे गतिनां आयु झण्य बन्ध
स्थिति संज्ञी, असंज्ञी वेने पण
होय हवे वादर पदनो अर्थ आ
यता पदे देखाम्हो ।

वादर पर्याप्ता एकेन्दिने ठाक
ती पंच्यासी प्रकृतिनो झण्य
स्थिति बंध करे ॥

सत्री वि आल वापार ।

पये गंदीठ सेसाणं ४५ ॥

हवे ते स्थिति झण्य प्रकारे गु
णगणे देखाम्हे ठे-उत्कृष्टते ते
थो मोटो बन्ध बीजो कोइ न
हि ते; एक अनुत्कृष्ट-उत्कृष्टथी
समयादिक हीनथी अन्तर सुहृ
र्च पायव् स्थिति बन्ध ते वे झ
ण्य ते जेथी कोइ स्थिति ब
न्ध तुंगो नहि ते ३ अझण्यते
झण्यथो एक समय अधिक
पायव् उत्कृष्ट सुवा ४ ।

हवे जंगाचार सादि प्रमुख
चार कहे ठे-सादिते बन्ध ठे
बी फरी बांधे ते. अनादिजे
बन्ध प्रवाहनी आदि न जाणे
ते. ध्रुव-त बन्ध प्रवाहनो ना
श नहि ते. अध्रुव-बंध प्रवाह
नो नाश थाय ते ॥

उक्ताम जह ती यग । जंगा

साई अणाड ध्रुव अध्रुवा ॥

सादि प्रमुख चार जंगा आयु
कर्म विना साते कर्मेन अझण
न्य बंध स्थानक पाय ठे, ते दे
खाम्हे ठे-प्रथम अनादि जेद मा
हर्नानो नवमाने अन्त समये ऊघ

व'जा वण जंगा; उत्कृष्ट, अ
नुत्कृष्ट, अनेजबन्ध, त प्रणजे
दन तथा आयु कर्म एतना जे

न्य बन्ध ठे. तथा दशमाने अन्त
समये मोह, आयु, वे विना ठ
कर्मनो ज्ञघन्य बन्ध ठे. ते स्या
नक जे जीवे नथी स्पश्या तेने
अनादि अज्ञघन जांगो १ लो.
हवे बीजो जांगो-सादि; जे जी
व उपशम श्रेणी पामी त्यां ऊ
घन्य स्थिति बन्ध करे; अथवा
अबन्ध होय. पढी. अऊघन्य व
न्ध करे ते सादि बीजो. हवे स
न्त जांगो-जे जीव ज्ञघ्य श्रे
णीगत अइ ज्ञघन्य बन्ध करी
सिद्धि वरहो; ते जीवने अज्ञघ
न्यनो अन्त अहो; ते संत जांगो
त्रिजो. हवे अनन्त जांगो-जे
अज्ञघ्यने अज्ञघन्यनो ठेह नथी
माटे अनन्त जांगो चोथो. एचा
रे जांगा अज्ञघन्य बंधे फेलाव्यो।
चउहा सग अजहन्नो । सेस
हवे उत्तर प्रकृति ए चार जेद क
दे ठे-चार जेद सादि, अनादि,
ध्रुव, तथा अघ्रुव, अज्ञघन्य बंधे
होय. ए चार जेद अरामप्रकृति
ने होय ते अरामनां नाम ।

चउ जेयो अजहन्नो । संजलणावरणि नवग विग्धाणं ॥

दोने, सादि तथा सात ए वे
जांगा लागे ठे; ते लखुं ठुं-प्र
थम उत्कृष्टने संक्षो, पंचेंडि
र्यास, मिष्ट्यादृष्टि. संक्षिष्ट परि
णामे उत्कृष्ट स्थिति बंध बेस
मयनो करी त्रिजा समयादिके
समयादिक हिन जे अनुत्कृष्ट
करे; ते सादिसान्त वे अथा. ह
वे अनुत्कृष्टे कदे ठे-उत्कृष्ट व
न्वयोसमयादिके दिन अनुत्कृष्ट
बंध करे ते. सादि तथा अन्व
त्कृष्टबंधकरी अवबंधपायते अंत
हवे जघन्य बंध नवमे, दशमे,
अन्त एक समय करी पढीपा
ओ करे ते सादि सांत. तथा आ
युःकर्म जवमां एकवारज बांधे
तेचारे जेदेवे जांगा सादि सांत
ए चार जांगा मूल कर्मे कहा ॥
तिगे आंउचउसु उहा ४६ ॥
संजलन चोक, ज्ञानावरणि पां
च, दर्शनावरणि चोक, अन्तराय
पांच, ए अरामने अऊघन्य
साथे सादि, सान्त, अनादि,
अनन्त, ए चारे होय ॥

बाकी उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, झगन्य, तेम चार जेद उत्कृष्टादिसा
ए व्रण जेदे बन्ध स्थानके सादि, दि प्रमुख साधे बाकी प्र
अधुव सान्त ए वे होय । कृति एकसो वेने होय ॥

सेस तिगि साइ अधुवो । तह चउहा सेस पयमीणं ४९॥

इवे झगन्य स्थिति बंध गुणगणे
कदे ठे सास्वादन गुणगणापी अ सागरोपम अन्त क्रोना क्रो
पूर्व करण गुणगणा सुधी । नीना बंध होय अधिकोनहि ॥

साणाइ अपुधंते । अयरंतो कोमिकोमिष्ठ नहिगो ॥

नेओगोपण नही मिष्ट्यात्व गुणग मिष्ट्यात्वि जग्य, अजग्य,
णे सागरोपम अंत क्रोना क्रोमी बां संज्ञो पंचेन्दिने सागरोपम
वे जगे नहि । अन्त क्रोना क्रोमी होय ॥

बंधो नहु हीणोनय । मित्रे जघिअरसनिमि ॥४७॥

इये स्थिति बन्ध उब्री बोलनो

अधुवा बहुत्व एकेन्द्रियादिक जी जे एकेदि पर्याप्तो झगन्य

व आश्री कदे ठे, गाथा व्रण न स्थिति बंध असंख्यात गुणो

ति जे मुनि सर्वधी घोको झ करेश्तेपी सुदुम पर्याप्तो ए

घन्य स्थिति बंध सूक्ष्म संपरा केंद्रि जगन्य स्थिति बन्ध वि

य गुणगणे करे, तेपी वादर । सेसा अधिक करे ३ ॥

जइ लइ बंधो वायर । पझाअसंखगुण सुदुम पझाहिगो

सूक्ष्म एकेदि अपर्याप्तो उत्कृष्ट

स्थिति बंध विपेकाधिक, इअ

रजे वादर अपर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि

तेपी ए जे प्रथमे वादर सूक्ष्म ति बंध विपेकाधिक सात, सु

पर्याप्ता कहातेनावेअपर्याप्ता ह्म एकेदि पर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि

वादरअपर्याप्तानोविपेकाधिक ति बंध विपेकाधिक आठ, धा

चार; तेथी सूक्ष्म अपर्याप्तानो दर पर्याप्ता उत्कृष्ट स्थिति वं
विपेकाधिक पांच । व विपेकाधिक नव ॥

एसि अप्रपञ्चाण लहू । सुहमे अरप्रपञ्च पञ्च गुरु ४९
हवे (वेइंदिने) स्थिति वंघ कदे तेथी अपर्याप्ता वे इंदिने गुरु
वे-लघुस्थिति वंघ वे इंदि प स्थिति विपेकाधिकवार; तेथी
यार्प्ताने संख्यात गुणोदश; ते पर्याप्ता वे इंद्रिने गुरु स्थिति
दी वे इंदि अपर्याप्ताने विपे विपेकाधिक तेर; ए रीते विशेष
काधिक अगियार । पाधिक पद जोमजो ॥

लहु विप्र पञ्च अपञ्चे अपञ्चिअर विय गुरुअहिगो ॥

एमज तेरन्दि, चौरन्दि, असन्नि पंचेइने विपे अढपावहु
तनी विगत-तेरमाथी तेरन्दि पर्याप्ताने ऊघन्य स्थिति वंघ वि
शेषाधिक १४ तेथी अपर्याप्ताने ऊघन्य विशेषाधिक १५ तेथी अ
पर्याप्ताने उत्कृष्ट विशेषाधिक १६ तेथी पर्याप्ताने विशेषाधिक १७
तेथी चौरन्दि पर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति विशेषाधिक १८ तेथी
अपर्याप्तानी ऊघन्य विशेषाधिक १९ तेथी एज अपर्याप्तानी उ
त्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २० तेथी पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति
विशेषाधिक २१ तेथी असन्नि पंचेन्दि पर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति
वंघ संख्यातगुणी २२ तेथी अपर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति विशेषा
धिक २३ तेथी अपर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २४
तेथी असन्नि पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २५ ॥

एवंति चउअसंनिमु नवरं। संखगुणा वियअमण पञ्चे५०

हवे असंज्ञी पंचेइ पर्याप्ताने उ संख्यातगुणो उविस, तेथीदे
त्कृष्ट स्थिति वंघ विशेषाधिक शविरतिने ऊघन्य स्थिति वंघ
कह्यो वे. तेथी यति जे मुनि, ते संख्यातगुणो सत्ताविश; तेथी
मने उत्कृष्टो स्थिति वंघ तेनो उत्कृष्टो स्थिति वंघ
संख्यातगुणो अढाविश ॥

तो जइ बंधो जिठो । संखगुणो देसविरयउस्सि अरो॥

दये आठ बोलने कहे ठे-देशविरतिना उत्कृष्ट स्थिति बंध
प्रकी अविरति सम्यक दृष्टि पर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध १९
तेथी ते अपर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध; २० तेथी तेज अपर्या
प्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध; २१ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति
बंध; २२ तेथी सन्नि पंचेंद्रिपर्याप्ता मिथ्यात्वानो ज्ञघन्य स्थिति बंध;
२३ तेथी तेना अपर्याप्तानो ज्ञघन्य स्थिति बंध; २४ तेथी तेज
अपर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध २५ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट
स्थिति बंध २६ ए आठनो अनुक्रमे संख्यातगुणो बोल कहेवो ॥
सम्म चउ सन्नि चउरो । ठिइ बंधाणु कम संखगुणा ५१

अशुज जाणवी; कारणके अति
सर्व प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थिति। संक्लीष्टपरीणामथी पाय माटे ॥
सधाणवि जिठ ठिई । असुज्जा जं साइ संकिलेसेण ॥

पण मनुष्य, देवता, तिर्यच; ए
इतर जे बीजी ज्ञघन्य स्थि अणानां आयुष्य मूकीने. सा माटे
ति विशुद्ध परीणामथी उप तेमने उत्कृष्ट स्थिति बंध कर
जे माटे शुज जाणवी । तां विशुद्ध परीणाम होय माटे ॥

इअरा विसोहिउ पुण । मुतुं नर अमर तिरि आउ ५२

तेथी वादर अपर्याप्तो निगोदि
हवे एकला कषायथीज स्थिति यो ऊघन्य योगअसंख्यातगुणो
बंध होय नदि, योग सदितदो २ तेथी वेइंद्रि अपर्याप्त ऊघ
य. ते माटे बोल अष्टाविज्ञानोस न्य योग ३ तेथी तेरेंद्रि अपर्या
र्व जीवने विषे योग बलनोअ प्त ज्ञघन्य योग ४ तेथी चोरिं
त्पावहुतकहे ठे; सूक्ष्म निगोदि दि अपर्याप्त ज्ञघन्य योग ५ ते
यो, लघ्वि अपर्याप्तो, प्रथमस थी असंज्ञी अपर्याप्त ज्ञघन्य

मये उपन्यो तेनो वीर्य व्यापार योग ६ तेशी संज्ञो अपर्याप्त
ते झघन्य सर्वथा योग । झघन्य योग ७ ॥

सुहृम निगो आइ खणप्यजोग । वायरविगल अमण मणा

सुहृम पर्याप्त झघन्य योग १०

बादर पर्याप्त झघन्य योग ११

सुहृम निगोद वे कछा ते. झघ

न्य योगेतर कहेतां सुहृम पर्या

प्त उत्कृष्ट योग १२ बादर प

याप्त उत्कृष्ट योग १३ ए सर्व

असंख्यात गुणो ए सर्वत्र जा

णवो ॥

सुहृम निगोदिया अपर्याप्ता
नो उत्कृष्ट योग ८ बादर अ
पर्याप्त उत्कृष्ट योग ९ ।

अपज्ज लहु पढमदुगुरु । पज्जहस्सि अरो असंखगुणो ५३

बेंडि पर्याप्त झघन्य योग १९

तेंडि पर्याप्त ऊघन्य योग २०

चौरिंदि पर्याप्त ऊघन्य योग २१

असंज्ञी पर्याप्त ऊघन्य योग २२

संज्ञी पर्याप्तो झघन्य योग २३

बेंडि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २४

तेंडि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २५

चौरिंदि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २६

असंज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट योग

२७ संज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट योग

२८ एणे प्रकारे योगनां स्थिति

स्थानक अनुक्रमे एकएकग्री अ

संख्यातगुणां जाणनां ॥

बेंडि अपर्याप्तानो उत्कृष्ट यो

ग १४ तेंडि अपर्याप्तानो उ

त्कृष्ट योग १५ चौरिंदि अप

पर्याप्तानो उत्कृष्ट योग १६ अ

संज्ञी अपर्याप्तानो उत्कृष्ट यो

ग १७ संज्ञो अपर्याप्तानो उ

त्कृष्ट योगे १८ अपर्याप्ता बें

डियादिकनो उत्कृष्ट योग ।

असमत तमुक्तोसो । पङ्क जहन्नि अरएव ठिइ ठाणा ॥

परं केवल अपर्याप्त बेंडिने विपे
इवे जीवनां चौद स्थानकनेवि स्थिति स्थानक असंख्यातगुणा
पे पूर्व रिति संख्यात, असंख्या होय. इवे सर्वथी थोना सुद्धम
त गुणा देखामे ठे-अपर्याप्त त अपर्याप्त, तेथी बादर अपर्याप्त,
था पर्याप्त एक एक समय वृद्धि संख्यात गुणा. एम चौद नेदे
स्थिति स्थानक संख्यातगुणा। जाणजो ॥

अपङ्के अर संखगुणा। परम पङ्क विण असंखगुणा ॥४॥

अपर्याप्ता ते स्थिति स्थानक,
कण कण प्रत्ये असंख्यात गु स्थिति स्थानक प्रत्ये असंख्या
णी बीर्यवृद्धि योगवृद्धि करी ता लोकना आकाश प्रदेश ते
बधता जाणवा । प्रमाण ॥

पइखणमसंखगुण विरिआ अपङ्कपइ ठिइमसंख लोगसमा

प्रथम स्थिति स्थानक कणां ते
मां अकेकी स्थिति स्थानकने आयुविना सात कर्मने विपे प्र
उपजवानां जेटलां अप्यवसाय अम स्थितिना अप्यवसाय स्था
स्थानक होय ते देखामे ठे-सा नकथो बीजी स्थितिना अप्यव
त कर्मने विपे स्थिति विशेषा सायनां स्थानक (विपे पापिक)
पिक अप्यवसाय स्थानक अ तेथी आयु कर्मना असंख्यात
धिक । गुणा अप्यवसाय स्थानक होय ॥

अऊवसाया अहिआ । सतसुआऊसु असंख गुणा ॥५॥

इवे मिप्यात्वमां सास्वादनने
विषय विष्टेद पामी एकताविस
प्रकृतिनो वेंडिने विपे जेम । मनुष्यना जव सदित, चारप

जेटलो उत्कृष्ट स्थितीय बंध द्वयोपम सहित एकसो त्रैसठ
काल ते देखामे ठे-तीर्यचत्रण, सागरोपम अवंध युगलीआने
नर्कत्रिक, उद्योत, एसातप्रकृति काल जाणवो ॥

तिरि नरयति जोयाणं । नरजवजुअ संचज पद्धतेसठं॥

तथा आताप, ए नव प्रकृतिने
मनुष्यजव सहित चार पल्योप
म अधिक एकसो पंचासी सा
गरोपम नारकी आदिकजवमां
अवंध काल ॥

हवे स्यावरचोक, एकेंडिजाती
य, विगलेंडीय त्रण, ।

यावर चज इग विगला । यवेसु पणसीइ समयरा ५६
प्रथम संघयणविना पांच सं अशुज विहायो गति, अनंतानु
घयण, प्रथम संस्थान विना बंधी चोक, मिळ्यात्व, दुर्जगत्रि
पांच संस्थान । क, पीलेंडित्रिक ॥

अपढम संघयणा गिइ । खगईअण मिठुजगथीणतिगं
निच गोत्र, नपुंसक वेद, स्त्रोवे
द, ए पचीस प्रकृतिने मनुष्य
जव अधिक मुनि जव आदि दे पंचेंडियने विपे अवंध स्थि
इ एकसो वत्रीश सागरोपम । ति उत्कृष्टि होय ॥

निअ नपुं इठिडुतीसं । पाणिंदिसु अवंध ठिइपरमा ५९
हवे प्रथम एकसो वत्री तथा ए
कसो त्रैसठ तथा एकसो पंचा
सी सागरोपमनो अवंध कह्यो
तेनां ठाम देवामे ठे-विजया
दिक हरेके तेतरी सागरना
वे भव तथा त्रण भव वा

रमे वाविस सागरनी करे तो

एकसो वत्रोस थाय एम प्रवेक

ने विपे १६१ ।

एमउठी प्रमुखमां सागरोपम

एकसोवत्रोसतथाएकसांत्रेसठ

विजयाइसुगेविले । तमाइ देहि सय दुतीस तेसठ ॥

इवे अधुव प्रकृति ओतेरनो ठ

त्कृष्ट अघन्य बंध निरंतर बांध

चानो काल देखामे ठे-पछपोपमे

त्रण, सुरक्षिक, वैकीपक्षिक, ए

तथा एकसो पंचासी अबंधकाल चारने ॥

पणसीइ सय यबंधो । पल्लतिगं सुर विजिडिगे ॥५७॥

तिर्यंच डुग, निचगोत्र, ए त्रण

एक समय स्थिते असंख्यातो ने भाउपानो बंध सततं अन्तर

काल ।

भूहर्त ॥

समया दसंख कालं । तिरिडुग नीएसु आयु अंतमुदू ॥

सातावेदनीनो बंध सततं स्थि

उदारिकानो सतत बंध असं ति पूर्वकोड नव वर्ष उशो केव

रूपाता पुज्ज परावर्त ।

ली आश्री ॥

उरलि असंख परदा । सार्येठिइ पुव कोमूणा ॥५८॥

पराधात, उभास, पंचेन्डो प्रस

सागरोपम एकसो पंचासी ल चोकने विपे सतत बंध होय.

गी नीरंतर ।

उत्कृष्ट एवं ॥

जलहि सयं पण सीयं । परयुस्सासे पणिदि तसचउगे ॥

इवे १३१ सागरनी स्थिति

पुरुषवेद, सुजग त्रिक, उच्चगोत्र,

शुन विहायो गतिनो ।

समचोरस संस्थान ए सातने विपे

बंध होय. १३२ सागरोपम ॥

वत्तीसंमुहविह गइ । पुम मुज तिगुच्च चउरसे ॥ ६०॥

अशुज विहायो गति, अशुज अशुज संवयण ५ आहारकडुग
जाति ४ अशुज संस्थान ५। १ नर्कडुग २ उद्योत डुग २

असुख गइ जाइ आगिइ । संघयणा हार नरयजोयडुग

नपुंसकवेद, स्त्रीवेद, हास २ अरति

स्थिर, शुज, पश, स्याव २ ते युगल अशातवेदनि ए एकता
र दशक, । लिश प्रकृतिने ॥

थिर मुजजस थावरदस । नपुंइठ्ठीडुजुअलमसायं ६१

ए एकतालिस प्रकृतिना ऊघन्य मनुष्य द्विक, जिन नाम, वज्र
बंध कहे ठे-ऊघन एक समययी रिपजनाराच उदारिक अंगो
अंतर मुहूर्तजगी नीरंतर बंधा पांग ए पांचने विपे ॥
य पठे ।

समपादंत मुहुतं । मणुडुगजिण वइर उरल्लु वंगेसु ॥

ए पांचने अंतर मुहूर्त ऊघन्य
बंध तथा आयु कर्म ४ जिन
नामने पण बाकी ६८ प्रकृतिने
ऊघन्य बंध एक समय जाण
वो. इति स्थिति बंध समाप्तः॥

तेत्रीश सागरोपम उत्कृष्ट सत
त बंध होय अनुत्तर देवने ।

तित्तिस परा परमो । अंतमुहु लहु विआज जिणे ६२

इवे अनुजाग जे रस बंध ते
देखामे ठे. तीव्ररस अशुज प्रकृ
ति०२ ने संक्लेश परिणामे हो
य. शुज प्रकृति ४२ ने तीव्र शु
ज रस विशोधी परिणामे होय.

अशुज प्रकृतिनो मंदरस संक्लेश
नी मंदताअनेशुज परिणामनी
वृश्चि. शुज प्रकृतिनो मंदरस
मत्तीन परिणामे तथा वितुश्चि
नी इत्येव ॥

तिष्ठोऽसुह सुहाणं । संकेस विसोहिन्न विवक्ष्यत ॥

जे वारे अशुजनो तीव्ररस बांधे
ते वारे शुजनो मंदरस बांधे. जे
वारे शुजनो तीव्ररस बांधे ते
वारे अशुजनो मंदरस बांधे. हवे
तीव्ररस, मंदरस, झाकारणे था
य ते कहे ठे-पर्वतनी रेखा

समान ? पृथ्वीनी रेखा समान
२ रजनी रेखा सखों ३ ।

जलनी रेखा सखों ४ ए चारक
पाये करी मंदे मंद, तोये तीव्र ॥

मंदरसो गिरि महिरय जल । रेहा सरिस कसाणहिं ६३

हवे रसनुं स्वरूप देखामे ठे-ज्यां
अशुजनो चोठाणियो, त्यां शुज
नो एक ठाणियो. ज्यां अशुज
नो त्रिठाणियो. त्यां शुजनो
द्विठाणियो, ज्यां अशुजनो च
ठाणियो; त्यां शुजनो त्रिठा
णियो. ज्यां अशुजनो एक ठा
णियो. त्यां शुजनो चोठाणियो
चार, प्रण, वे, एक; स्थानकरस
अशुजन प्रकृतिनो अशुजन ।

शुज प्रकृतिनो शुज: हवे जे
प्रकृतिना जेवा रस होय ते
देखामे ठे-पांच अन्तराप, देश
घाती आवरण सात भति, धु
त, अवधि, मनपर्यय, चक्षु, अ
क्षु अवधि ॥

चउ ठाणाइ असुहो । सुहृन्नदाविग्ध देस आवरणा ॥

पुरुषवेद, संजलन कपाय ४ ए एम बाकी प्रकृति १०३ तेने
सत्तर प्रकृतिने एक, वे, प्रण, शुजाशुज बे प्रण, चार टा
चारे ठाणिया रस दोय । लिया दोय ॥

भूम संजलणिग इतिचउ ठाण रसा सेस दुगमाइ ६४

जय, मोहनी, उपधात; ए अ नवमे गुणगणे पुरुषवेद, संज
गियार प्रकृति आठमे गुणगणे लण चोक, ए पांच मंद रसे
ऊघन्य रसे बांधे । बांधे ॥

जय मुवघाय मपुवो । अनियंदि पुरिस संजलणे ॥७०॥

अंतराय पांच, आवर्ण नव, ए मनुष्य, तिर्यच, ए वे सूक्ष्मत्रि
चौद दशमे गुणगणे कृपकव क, सु० सा० अ० विगलेंडित्रिक,
न्त मंदरसे बांधे । चार गतिनां आयु ॥

विग्धावरणे सुहुमो । मणु तिरिआसुहुमविगल तिगआयु
वैक्रीप ठक; ए सोल मंदरसे वां नारकी, उद्योत, उदारिक डग
घे देवताने । ए त्रण मंदरसे बांधे ॥

वेउवि ठक ममरा । निरया उज्जोय उरलडुगं ॥ ७१ ॥

तीर्यचडुग, नीचगोत्र, सातमी जिण नामनो मंदरस बांधे अ
नर्क नारकी बांधे, उपदाम स विरति समकीति नर्क बिनात्र
मकितने सन्मुख थका । ले गतिना जीव. स्थावर एके
न्दि; ए वे मंदरसे बांधे ॥

तिरिडुग निअंतमतमा ॥ जिणमविरय निरयविणिग थायरयं
यावत् सुयर्मा देवलोक सुवी उ दाता, स्थीर, शुज, जस, मंद
पत्रकणायी इतान पण कदेवुं रसे बांधे, ते चारनी इतर जे अ
आताप नामनो मंदरस बांधे प दाता, अस्थिर, अशुज, अजस,
नतो हवे समकीती । समकीती चरुतो मंदरसे बांधे ॥

आ सुहुमा यवसम्मो । वसापथिरसुज जसासिछारा ७२ ॥

अमूचोक, दुत्तवर्णचोक, तेजस् विहायो गति, वे पंचेन्दि, भ्या
चोक, मनुष्य डग । सोभ्रास, पराधात, उद्योगा ॥

नमवन्न ते अचट मणु ग्यगड डग पाणिंदि सास परधुचं ॥

संघयण उ, संस्थान उ, नपुं
सक वेद, स्त्री वेद ।
मुजगत्रिक, दुर्जगत्रिक, दुर्जग
दुस्वर, अनादे ए व्रत चोकादि
चाक्षित प्रकृति चारे गतिना मी
प्या दृष्टि मंदरसे बांधे ॥

संघयणा गिइनपुंथी। सुजगि अरतिमिन्न वडगइआ ७३॥

हवे रस बन्धना मूल उत्तर प्रकृ
ति आश्री ज्ञांगा कहे ठे:-तेजस् ए दशनो अनुत्कृष्ट ज्ञाग र
चोक-तेजस्, कामण, अगुरु स बन्ध सादि, अनादि, ध्रुव,
लघु, निर्माण, शुजवर्ण चोक, अध्रुव, ए चार भेदे बंधाय.
वेदनी२। शेष ध्रुवबंधी प्रकृति४१नोअने॥

चउ तेय वन्न वेयणिय । नाम गुणो सं सेस ध्रुवबंधी ।

घाती कर्म चारनो अऊधन्य चारे ज्ञांगा शेष. इतिरस बन्धः
रस चारे ज्ञांगे बांधे । गोत्रकर्मने विषे बे प्रकारे अनु
समातः ॥

धाइणां अजहन्नो । गोए दुविहो इमो चउहा ७४ ॥

कही प्रकृतिथी शेष बाकी रही जे
इ१ प्रकृतिआयुषा कर्म सधन्य,
अज्ञधन्य उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, ए चा
रमां बंध सादि, अध्रुव. ए बे हों
य इति ॥ इये प्रदेश बन्धनुं स्व
रूप तेमां प्रथम कर्म वर्गणा क
हे ठे-एक परमाणुनो समुह ते
परमाणु वर्गणा, बे परमाणु ए

एम अण्णादि जीव अनन्त पर
माणुं मले अज्ञव्यपी अनन्त ग

कठ मले ते वे प्रदेसी वर्गणा । एता अणुग वंधाया एवा ॥
 सेसंमि डुहाइग दुग । एगुगाइ जा अजवणंत गुणि आणा ॥
 तेम एकथी पाठलनी जे वर्ग
 खंघ ते उदारिकने उचीत ग्र णान्त ते अग्रहणिक ठे ए उदारि
 हवा योग वर्गणा । क वर्गणा वादर ठे ॥
 खंधा नरलोचिअ वर्गणाउ । तह अग्रहणंतरिआ ७५ ॥
 चौथी तेजस वर्गणा, पांचमी
 भाया वर्गणा, षठी श्वासोश्वा
 एम बीजी वैक्रीय वर्गणा, त्री स वर्गणा, सातमी मनवर्गणा
 जी आहारक वर्गणा । आठमी कार्मण वर्गणा; तेमां ॥
 एमेव विउच्चा हरि । तेअ जासा एगुपाण मण कम्मे ॥
 तेमां अनुक्रमे एक एकथी सूक्ष्म
 धाय, तेनी अत्र गादना । उच्छेद आंगुल असंख्यातमो भाग
 सुहुमा कमा वर्गहो । ऊणूणंगुल असंखंसो ७६ ॥
 अनंतमे भागे उदारिक वर्गणा
 ते खंघ वैक्रीयादि सातेने अ
 एक एक वधतां सिद्धे । ग्राह्य ठे
 इकिह हिआ सिद्धा । णंतं सा अंतरेसु अग्रहणा ॥
 सधले आप आपणी ऊघन्य यो आप आपणा अनंत जागे
 ग्य वर्गणाथी । साधिक उत्कृष्टी वर्गणा ॥
 सबत्त जहन्नु चिआ । निअणंतं साहिआ जेठा ॥७७॥
 हवे कर्म पणे जे परमाणुं लेवा
 य तेनुं स्वरूप कहे ठे-ठेला चा

र फसं-टानो, तनो, लुखो, चोप वर्ष पांच, पांच रस, एसोल
मयो तेणे सहित वे गन्ध सुर कर्म प्रकृति योग जे खंधनाद
जी, दुर्नि । लीआमां ॥

अंतिम चउ फास दुगंध । पंचवन्न रस कम्म खंध दलं ॥

जेमां ठे तेवा परमाणुं सहित
अनन्ता प्रदेस ठे. एवा कर्म द

सर्व जीवधी अनंतगुणो रस । लते ॥

सद्य जीअ णंतगुण रस । अणुजुत्त मणंतय पएसं ॥९८॥

पोताना असंख्यात प्रदेसे ग्रहे

एक प्रदेसे अवगाहो जे कर्मते। जीव ॥

एग पएसो गार्ढ । निअ सद्य पएस उ गहेइ जिउ ॥

नामकर्म, गोत्रकर्म, आपसमां
तुल्य आयुधी अधिक आवते प

तेमां थोना आउखाकर्मनो ज्ञाग दे पण जोरुजो ॥

थोवो आऊ तदंसो । नामे गोए समो अहिउ ॥९९॥

नाम गोत्रधी अन्तराय कर्म, झा

नावर्णी, दर्शनावर्णी, कर्मनो अ सर्वधी अधिकवेदनी कर्मनो
धिको ज्ञाग; तेधी मोदनी कर्म ज्ञाग. जे कारणधी थोमो वे
नो ज्ञाग अधिको । दनीनो ज्ञाग होय तो ॥

विग्धा वरणे मोहे ।

सद्योवरि वेअणीइजेणप्ये ॥

स्थिति विक्षेपे शेष उत्तर प्रकृति

ते प्रगटपणे न होय ।

भाग कर्म दलमांथी जाणवी ।

तस्स फुमत्तं न हवइ । ठिई विसेसेण सेसाणं ८० ॥

सत्तर प्रकृतिने आप आपणी मू

લ પ્રકૃતિ તેની જ જાતિ કહિયે
તે મૂલ પ્રકૃતિ શ્રાવે કર્મે વેહે
તાં લાઘ્યાં દલિયાં ।

નિશ્ચ જાણ લઘુ દલિયા ।

વધ્યમાન પ્રકૃતિનો ભાગ વેહે
ચે પણ અવધ્યમાન પ્રકૃતિનો
જાગ વેહેચે નહીં ।

વ જંતીણું વિજ્ઞાન ।

હવે જાગ લઘુ જે દલિયા ગુણ
ગણાની શ્રેણિયે રચના દેલાને
ઠે-તમાં પ્રથમ અગિયાર ગુણ
ની શ્રેણિયોનાં નામ દેલાને ઠે-
સમક્ષિતની શ્રેણી, દેસવિરતિની
શ્રેણી, સર્વ વિરતિની શ્રેણી ।

સમ્મદેસ સઘ વિરદ્ધ । આ
મોદની ઠપડામાયા ઠપડામ શ્રે
ણી આઠમે, નવમે દશમે ગુણગ
ણે ઠગી, મોહ ઠપડામી રહ્યો તે
થી ઠપડામ, અગિયારમે ગુણગ
ણે માતમી દ્વપક શ્રેણી ચતુરા
આઠમાથી દશમા ગુણગણા સુ
ધી આઠમી ।

મોહસન મંત્ર મયગે । મ્નીણ મજોગિશ્વરગુણ મંદી ૮૭ ।

તેનો જે અનંતમો જાગ સર્વધા
તી પ્રકૃતિનો હોય વિશેષવ્યા
રુયા વૃત્તિથી જાળજો ॥

જોય સર્વ ધાતી પ્રકૃતિનો અનંત
મો જાગ તેથી વાકી દેત ધાતી

સર્વ ધાતી પ્રકૃતિને તો જે પો
તાની જાતિની પ્રકૃતિ સમયે
પ્રત્યે વાંધે અને વેહેચે ॥

સેસં સેસાણ પડ સમયં ૮૧ ॥

અનંતાનુ વંધિયા સત્તામાંથી
કાઠવાની ચોથી દર્શન મો
હની સ્વપાવેતે પાંચમી શ્રેણી
વિસંજોશ્વર દંસ સ્વયગે ॥

વારમે ગુણગણે સર્વ મોદ ગ
વ્યાં તે નવમી, તેરમે ગુણગ
ણે દશમી શ્રેણી, ચૌદમે ગુ
ણગણે અજોગી ગુણગણે
શ્રેણી અગિયારમી

દવે ગુણશ્રેણી અગિયાર કહી;

તેનો અર્થ અને ગુણશ્રેણિયે રહ્યા

જીવ કર્મ નિર્જરે તે દેલામેઠે—

ઉત્તરોત્તર ગુણની પ્રાપ્તિ કરે પૂ

વે જે કર્મદલનો રચના કરીતેને।

ગુણ સેઢી લલ રચણા ।

એણે ગુણાકારે વલી અનુક્રમે પ્ર

યમે કહ્યા ગુણ સ્થાનક તેને ।

અગ્ર ગુણા પુણ કમસો ।

અસંપ ગુણ નિજારા જીવા ૮૩।

હવે ગુણગણાનાં ઝપન્ય ઉત્ક

ષ્ટાં આંતરા દેલામેઠે. પદ્યોપ

મનો અસંરૂપાતમો જાગ આંતરુ

પમેવા અંતર મુહૂર્તનું પમેકોને?।

પલિથ્રા સંસ્થ તમુઠા।

સાસણાં અગ્ર ગુણાં અંતરુ ૮૪।

હવે પુણ્ય પરાવર્તનું સ્વરૂપ દેલામેઠે

પે વે ઝાસઠ સાગરોપમનું ।

ગુરુ મિત્તે વે ઠ સઠી ।

અગ્ર ગુણે પુણ્યલક્ષ્મી ૮૫।

દવે પુણ્ય પરાવર્તનું સ્વરૂપ દેલામેઠે

પમે વે ઝાસઠ સાગરોપમનું ।

ગુરુ મિત્તે વે ઠ સઠી ।

અગ્ર ગુણે પુણ્યલક્ષ્મી ૮૬।

હવે પુણ્ય પરાવર્તનું સ્વરૂપ દેલામેઠે

પમે વે ઝાસઠ સાગરોપમનું ।

ગુરુ મિત્તે વે ઠ સઠી ।

સમય ૨ દીઠ કર્મના ઉદય

નાસમયથી માંદી અસંરૂપાત

ગુણાકારે કર્મ નિર્જરે ॥

ગુણ સેઢી લલ રચણા ।

અસંરૂપાત ગુણાકારે કર્મની

નિર્જરા કરે તે જીવ ॥

અગ્ર ગુણા પુણ કમસો ।

સાસ્વાદન ચાલાને જો બીજાં ગુ

નટાણાં કરસી આવે તો અંતર

મુહૂર્ત પૂર્વે કર્યું તેજ; એ વે જપ

ન્ય આંતરાં. ઇતર, કહેતાં બીજા

દસ ગુણગણે ઇપનથી અંતર

મુહૂર્તનું આંતર ॥

સાસણાં અગ્ર ગુણાં અંતરુ ૮૪।

બીજા ગુણગણાને વિષે ઉપદે

આંતરુ અર્ધપુણ્ય માંદી અંતરનાં

વારમે તેરમે ધોડમે ધેનર નથી ॥

અગ્ર ગુણે પુણ્યલક્ષ્મી ૮૫।

દવે પુણ્ય પરાવર્તનું સ્વરૂપ દેલામેઠે

પમે વે ઝાસઠ સાગરોપમનું ।

ગુરુ મિત્તે વે ઠ સઠી ।

અગ્ર ગુણે પુણ્યલક્ષ્મી ૮૬।

હવે પુણ્ય પરાવર્તનું સ્વરૂપ દેલામેઠે

પમે વે ઝાસઠ સાગરોપમનું ।

ગુરુ મિત્તે વે ઠ સઠી ।

ને તે ઉપર કહેલા વાલને અસંખ્યાત ગુણા કલ્પીને સમયે, સમ
યે અકેકો કાઢતાં કુવો ચાલી થાય ત્યારે સૂક્ષ્મ ઝહાર પલ્લોપમ
થાય. તથા પૂર્વે જે કુવો વાલે જરેલો છે, તે સો, સો, વર્ષે અકેકો
વાલ કાઢતાં ચાલી થાય ત્યારે વાદર અક્ષા પલ્લોપમ થાય, ને તે
વાલ અસંખ્યાત ગુણા કલ્પીને સો, સો, વર્ષે અકેકો કાઢતાં અ
ક્ષા સૂક્ષ્મ પલ્લોપમ થાય ઉપર કહેલો કુવો જે વાલામે જરેલો
છે તેને જે આકાશ પ્રદેશ ફરશેલા છે. તેમાંથી અકેકો આકાશ પ્ર
દેશ કાઢતાં જે વારે સર્વ વાલામને ફરશેલા આકાશ પ્રદેશ નિર્લે
પ થાય, તેવારે વાદરથી ક્ષેત્ર પલ્લોપમ થાય ઉપર કહેલા જે વા
લામને સ્પર્શા તથા અણસ્પર્શા એવા સમસ્ત આકાશ પ્રદેશને સમ
ય, સમય, કાઢતાં જે વારે સમસ્ત આકાશ પ્રદેશ નિર્લેપ થાય
તે વારે ક્ષેત્ર થકી સૂક્ષ્મ પલ્લોપમ થાય. જે ઉપર સૂક્ષ્મ ઝહાર
પલ્લોપમ કહ્યો છે, તેવા પચિસ ક્રોનાક્રોમી પલ્લોપમના જેટલા
સમય પાય, તેટલા હીપ સમુદ્ધ છે. આગામીની સ્થિતિ પ્રમુ
ખ સૂક્ષ્મ અક્ષા પલ્લોપમે છે પ્રસાદિક જીવનું પરિમાણ સૂક્ષ્મ
ક્ષેત્ર પલ્લોપમે છે તેજ જેદે સાગરોપમ છે ॥

ઝહાર અથવા ચિત્તં પલ્લિય તિહા સમય વાસ સય સમય
કેસ વહારો દીયો દહિ આગ તસાઈ પરિમાણં ॥ ૮૫ ॥

તે ચાર જેદને જે મુણા કરતાં
રહે પુજ્જલ પરાયત્તના જેદ આ
ઠ, ઝય પુજ્જલ, પરાયત્ત ક્ષેત્ર, આઠ થાય વાદર ચાર, તેનાનો
કાલ યોગો માટે સૂક્ષ્મ ચાર,
કાલ, જાવ । તે મોટો કાલ ઘણો માટે આઠ

દેવે નિવેને કાલે જાવે । ચઠદ હુદ્ધ થાયમે સુદમો ॥
રોય અનંતી, અનર્વિણી. અવ
મર્વિણી । પુજ્જલ, પરાયત્ત વાતનું પ્રમાણ ॥

હોઈ અણંત સ્તપ્પિણિ। પરિમાણો પુગલ પરિદો ૮૬॥

હવે હવ્ય પુગલ પરાવ્રતનું માન એક જીવ મુકે ફરસીને એ
કદે ઠે—ઝદારિકાદિક સાત વ સાતે વર્ગનાના સર્વ પરમાણુ
ર્ગના આદારક વિના । પ્રત્યે અનાનુક્રમે તેમ ॥

ઝરલાઈસત્ત ગેણં। એગ જીન મુઅઈ ફુસિઅસવ અણુ ॥

હવ્યથી જાણવું. હવે હવ્ય સૂક્ષ્મ
કદે ઠે—સાત વર્ગનામાંથી અનુ
ક્રમે એક વર્ગનાના પરમાણુ ફ
રસે વચ્ચે વીજી ફરસે તે લેલે
નહિ. એમ ફરસતાં જે કાલ થા

જેટલો કાલ થાય તેટલો કાલ યતે હવ્ય સૂક્ષ્મ પુગલ પરા
સ્થુલ જે વાદર પુગલ પરાવ્રત । વ્રત જાણવું ॥

જતિઅ કાલિ સથૂલો । દથે મુદ્દમો સગવ્રપરા ॥૮૭॥

હવે ક્ષેત્રાદિક વ્રણ, પુગલ પરા
વ્રત વાદર તથા સૂક્ષ્મ દેશાને
ઠે—ચન્નદ રાજલોકના આકાશ
પ્રદેશ, અનુક્રમવિના જન્મ, મ
રણ કરી સર્વ ફરસે તે વાદર
ક્ષેત્ર પુગલ પરાવ્રત તેજ આકા
શ પ્રદેશ અનુક્રમે ફરસે; તે સૂ
ક્ષ્મ ક્ષેત્ર પુગલ પરાવ્રત વ્રતર્પિ
ણી, અવતર્પિણી, કાલના જેટ
લા સમય, અનાનુક્રમે ફરસે તે
વાદર કાલ પુગલ પરાવ્રત તેજ
સમય અનુક્રમે ફરસે તે સૂક્ષ્મ

સમયા પદનોઅર્થ ઉપરના પદ
જેગો કહ્યોઠે. હવે જાણપુગલ
પરાવ્રત ઠે જેદે કદે ઠે—અનુજા
ગવા રસબન્ધનાં જેટલા અધ્યન
સાયના સ્થાનક ઠે, તે સ

काल पुद्गल पराव्रत ।

स्थानक ॥

लोग पएसो सप्पिणी । समया अणुजागबंधठाणाय ॥

ते प्रत्ये जेम तेम अनानुक्रमे

फरसी मरे ते वादर रत्त बन्व

पुज्जल पराव्रत तेज स्थानक, अ

नुक्रमे मरणे करी समस्त फर

तो मरे ते सूक्ष्म रत्त बंध; वा

जाव पुज्जल पराव्रत ।

एमफरसी मरे ते, क्षेत्रादिपुज्जल

परावर्त स्थूल, सूक्ष्म, जाणवा

जह तह कम मरणेणं । पुठाखित्ताइ थुयियरा ॥ ८८ ॥

इवे जीव उक्कट ज्ञवन्थ प्रवेश

बंध करे तेना स्वामी देखामे ठे

धोमांमां थोमी प्रकृति बांधनार । पर्याप्तो ॥

अप्पयर पयमि बंधि । उक्रम जोगी असंनि पज्जतो ॥

ज्ञवन्थ योगनो धणी अरान्नि

अपर्याप्तो जीव ज्ञवन्थ प्रवेश

करे प्रवेश बंध उक्कटो

बंध करे ।

कुणाइ पपसु फोसं । जहन्नयं तस्स यद्यासे ॥ ८९ ॥

इवे मूल उत्तर प्रकृति आशारी

उक्कट प्रवेश बंधना स्वामी वे

खाने ठे मीश्यान, अविर्ती रा

म्यक्त, दमविर्ती, प्रमत्त, अप्र

मत्त, ए पाच गुणगणे प्रवर्ततो

आयु कर्मनो उक्कट प्रवेश बंध

करे ।

वीजा, विजा गुणगणा विना

मोहनी कर्मनो उक्कटो प्रवेश

बंध करे, सात गुणगणानासा

मीश्यातथो नयमा अनिष्टति

वाला सुधी सात ॥

मिच्च अजपयठ आठ। चित्तिगुणविणु मोहियत्तमिच्चाइ

ठमूल प्रकृति मोदनी श्रायु वि
ना तथा उत्तर प्रकृति सत्तर ते
नां नाम-ज्ञानावर्णां पांच, दर्श
नावर्णां चार, अन्तराय पांच,
साता, जस, उंच गोत्र; ए सत्त
रनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध दशमा
गुणगणावालो बांधे ।

चोत्रा गुणगणावालो बीजी
चोकमीनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध
करे. देशविरती गुणगणाग
लो त्रिजी चोकमीनो उत्कृष्ट
प्रदेश बंध करे ॥

उन्हें सत्तरस सुहुमो । अजया देसा विति कसाण ॥ ९० ॥
पांच प्रकृति-पुरुषवेद, संजलन
चोक ए पांच उत्कृष्ट प्रदेश बंध
अनियुति गुणगणानो धणी क
रे शुद्ध विदायो गति ।

नरनुं धायु, देवप्रिक, गुजग
प्रिक, धक्कीपडुग, ॥

पण अनियति सुखगद। नराजसुर गुजगतिगविच्छिडुंगा
समचोरस संस्थान, असाता
वेदनी;

वज्रपन्न नागच संपयण, ए
तेर प्रकृतिनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध
मीढ्या दृष्टि अपरा मयम्, ए
दि गुणगणे रे ॥

समचउरंस मसायं । यद्धंमिहो य मंमोया ॥ ९१ ॥

जय मोदनी, दुग्गामोदनी,
तोषिकरनाम यम; ए नर प्रह
तिनो उत्कृष्टो प्रदेश देव मय
कृ दृष्टि दधि ॥

नीडा, प्रचला, बे जुगल ते.
दास्य, रति, अरति, दोक, ।

निहा पपला डुजुअल । जय दुग्गा तिष्ठ सम्मनो ॥
जलो मुनि जे अपूर्वकरणवालो
तथा अप्रमनवालो आहारक दु

चउदस रज्जु लोगो । बुद्धि कउ होइ सत्त रज्जुघणो ॥

श्रेणी कही ते श्रेणी वर्ग क
ते घन रज्जुमांनो दीर्घ एक रीए ते वारें परतर होय; तेनो
प्रदेशनी । वर्ग करीए त्यारे घन पाय, प्रदे
श वन्ध समाप्तः ॥

तद्दीहिम पएसा । सेढीपयरोअ तव्वगो ॥ ९७ ॥

हवे उपशम श्रेणी स्वरूप दे
खाने ठे—प्रथम अनन्तानुबन्धी
चोकने उपशमावे पठी दर्शन मो
द्वित्रिक जे सम्यक्त, मीश्र मिश्रयात
मोदनी; उपशमावे पठी नपुंस
क वेद, उपशमावे, पठी स्त्रीवे
द उपशमावे ।

अणदंस नपुंसिन्ही ।

अप्रत्याख्यान क्रोध, प्रत्याख्या
न क्रोध; उपशमावे; पठी सं
ज्वलन क्रोध उपशमावे; पठी अ
प्रत्याख्यान, प्रत्याख्यान मान
उपशमावे, पठी संज्वलन मान
उपशमावे, पठी अप्रत्याख्या
न, प्रत्याख्यान माया उपश
मावे. पठी संज्वलननी माया
उपशमावे पछी अप्रत्याख्यान,
प्रत्याख्यान लोभ उपशमावे, प
ठी स्वजलनना लोभनी कीटी

वेद पद पाठल पदने अर्थे ठे.
पठी दास्यादिक ठ उपशमावे;
वली पुरुषवेद, उपशमावे. एसर्व
वेय ठकं च पुरिस वेयंच ॥

क्रोधे क्रोध, माने मान, मायाये
माया, लोभे लोभ, एम वीजी,
त्रीजी, चोकमीना सर्वे सखा
जोमातेना वच्चे वच्चे संजल

करे ते वशमे गुणगणे उपश नी एक, एक उपशपावे. इति
मावे । उपशम श्रेणी

दो दो एगंतरिए । सरिसे सरिसं जवसमेइ॥९८॥

इवे कृपक श्रेणीनुं स्वरूप कहे प्रणनां आयु-देव, तीर्थच, नर्कनां
वे-प्रथम अनन्तानुबन्धीचोक, खपावे; एकेहि जातिपणुं विगलें
खपावे. पठी मिश्रपात मिश्र, द्वि प्रिक खपावे; पठी धीशंघी
सम्पक्त मोहनो खपावे । त्रिक, खपावे; उद्योतनाम खपावे॥

अणमिठ मीस सम्मंतिआउङ्गविगलथीण तिगुजोयं

साधारण, आताप, पठी प्रत्या
ख्यानी, अप्रत्याख्यानी; वेना
तीर्थच डग, नर्क डग, स्थाव आठ कपाय खपावे पठी नपुंस
र डग; । क वेद अने पठी स्त्रीवेद खपावे॥

तिरि नरय थावर डगं । साहारा यव अठनपुंठ्ठी ९९

नीझ पदनो अर्थ पूर्व पदमां क
पठी हास्यादिक ठक खपावे, ह्यो वे. अन्तराय, ५ ज्ञानावर्णी,
पुरुष वेद खपावे, पठी संज्व ५ दर्शनावर्णी, ४ ए सर्व खपावे
वन चोक खपावे, नीझडग- कृपक श्रेणी पुरी थइ. केवल
नीझ, प्रचला, । ज्ञान उपजे ॥

ठग पुम संजलणा दो । निहा विग्ध वरणखएनाणी ॥

ए रीते पुज्यश्री देवेन्द्र सूरि शतक नामा पांचमो कर्मग्रन्थ
जीए लख्यो वा रच्यो । एम आत्माने संज्ञारुपायें इति॥

देविंद सूरि लिहियं । सयग मिणंआय सरणठा॥१००॥

॥ इति टवार्थ सहित पाचमो कर्मग्रन्थ समाप्त थयो ॥

॥ સપ્તતિકાનામા પદઃ કર્મગ્રન્થઃ ॥

इवे सप्ततिका नामे उद्यो कर्मग्रन्थ लखुं तुं.

સિદ્ધ અચલ પદ વા સિદ્ધ પ્રસિદ્ધ વન્ધ પ્રકૃતિ, ઉદય પ્રકૃતિ, સ
વપદ કર્મ પ્રકૃતિ આદિયકી ત્તા પ્રકૃતિ, તેનાં સ્થાનક; તેનો
ઘણા અર્થે સહિત એવો । સમુદાય બે ત્રણાદિ ॥

सिद्ध पण्हिं महत्तं । बंधोदय संत पयमि ठाणाणं ॥

કેહુ તું; તે સાંજલ. કિચિંત્ વા રહ્યો એવો અર્થ દૃષ્ટિવાદના
સંકેપ અર્થ પ્રત્યે । નિજરણા રૂપ મધ્યેથી ॥

बुद्धं सुण संखेवं । नीसंदं दिठि वायस्स ? ॥

કેટલી પ્રકૃતિ બાંધતો કેટલી પ્રકૃતિ, કેટલી અથવા સત્તા
કૃતિ વેદે । પ્રકૃતિનાં સ્થાનક હોય ॥

कइ बंधंतो वेअइ । कइ कइ वा संत पयमि ठाणाणं ॥

જાંગા તેના જે વિકલ્પ વા જે
દ, વન્ધ, ઉદય સત્તા સંબંધી અ
ન્યોન્ય થાય તે જાણવા આઠ
બાંધે આઠ ઉદય સત્તા આયુ વિ
ના સાતનો વંધક, આઠ ઉદય
સત્તા મોહ આયુ વિના ઠનો વં

मूल प्रकृति उत्तर प्रकृतिनेविषे। घक. आठनी उदय सत्ता ॥

मूलुत्तर पगइसु । जंग विगप्पा मुणो अवा २ ॥

આઠના વન્ધે આઠનો ઉદય, આ
ઠની સત્તા, એ જાંગો મિથ્યાત્વ
થી અપ્રમત્ત સુધી છે. સાતના વં

तेमां मूल प्रकृति संबंधीजांगा घकने आठ उदे, सत्ता नवमा

देखामे ठे-आठ प्रकारे बांधता सुखी; उमा बंधके आठ उदे
सात बांधता, ठ बांधता थका। सना दशमे गुणगणे ॥

अठ विह सत्त ठ व्यंघणसु । अठेव उदय मंतंसा ॥

साता एक विषे बंधकना प्रण
विकल्प ठे, अगिपारमे, धारमे, एक विकल्प अबंधी चौदमा
तेरमे । वासाने ॥

एग विविहे तिविगप्पो । एग विगप्पा अबंधमि ३ ॥

हवे जीव स्थानके मूल प्रकृति
ना ज्ञांगा देखामे ठे सात कर्म
नो वा आठ कर्मनो बंध दोष आठनी सना दोष. मेर जीव
तेने आठनो उदयने । स्थानवने विषे दोष ॥

सत्त ठबंध अतुदय । संत तेग्गसु जीव ज्ञाणसु ॥

हवे एकजे चतुदमा जीव स्थान
कने विषे एटले संली, पंचेहि
पर्याप्ताने विषे पांच भांगा दोषा ये भांगापोपके. ज्ञाणमहासने ।
एगमि पंचजंगा । दो जंगा हुनि केपल्लिणां ४ ॥

हवे गुणगणा चौदमां सात ज्ञा
गाना विकल्प कहे ठे-आठ
गुणगणाने विषे एक विकल्प. हवे ठ गुणगणे एटले विषे
प्रण, आठ, नव, दश, अगिपार, त्य पांचे एट, वे, पाण, एट
वार, तेर, चौद, ए आठ । ३, सात, ए ठे गुणगणे ४

अठेसु एग विगप्पो । ठग्गसि गुणमज्झिगुदु. दशमा ॥
प्रत्येके प्रत्येके । बंध तरय सत्तएले कर्मने १

पत्तेयं पत्तेयं । दोषोदय संत वग्गसाह ७ ॥

દેવે ઉત્તર પ્રકૃતિ આશ્રિત કહે

ઠે-જ્ઞાનાવર્ણી પાંચ, દર્શનાવર્ણી
નવ વેદની બે, મોદની અઠાવિશા

પંચ નવ હુન્નિ અઠાવીસા ।

ગોચ્ર કર્મની બે, અન્તરાય
કર્મની પાંચ કહી

હુન્નિય પંચય જ્ઞણિયા ।

દેવે ઉત્તર જે પ્રકૃતિયોનાં બન્ધ
સ્થાનક, તે કહે ઠે-બન્ધમાં, ન
દયમાં, સત્તામાં ।

બંધોદય સંતંસા ।

તે બેની દશે પ્રકૃતિનો બન્ધ ઠ
લે પણ તેમજ ।

બંધો વરમે વિતહા ।

દેવે દર્શનાવર્ણીને કહે ઠે-બન્ધ
ને વિષે, સત્તાને વિષે ।

બંધસ્સય સંતસ્સય ।

નદય સ્થાનક બે હોય, ચાર,
પાંચ ॥

નદય ઠાણાણિ દુવે ।

વીજું જે દર્શનાવર્ણી કર્મનાના

આયુની ચાર, તેમજ નામક
મની બેતાલિશ ॥

ચન્નરો તહેવ વાયાલા ॥

એવી જે પ્રકૃતિનું, તે મૂલ કર્મના
અનુક્રમે જાણવો ॥

પયમીનું આણુ પુઘીણ ૬ ॥

જ્ઞાનાવર્ણી તથા અન્તરાયને
વિષે બન્ધકાલે એ બેની દશ
પ્રકૃતિ બન્ધ નદય સત્તા પાંચ,
પાંચ, પ્રત્યેકની હોય ॥

નાણા વરણાં તરાઈએ પંચ ॥

નદયમાં, સત્તામાં, હોય. તે બે
ની પાંચ, પાંચ ॥

નદય સંતા હું તિ પંચેવ ૭ ॥

પ્રતિનાં સ્થાનક ત્રણે તુલ્ય
ઠે. નવ, ઠ, ચાર સર્વે નવ થીણાં
હિ ત્રિક ગયે ઠ, નોજા, પ્રચ્છ
છા, દીને ચાર ॥

પગડ ઠાણાણિ તિનિ તુંહાણિ ॥

ચારનું, પાંચનું, એ બે દર્શનાવ
ર્ણી કર્મને વિષે ॥

ચન્ન પાણગ દંસણા વરણો ૮ ॥

ચાર પાંચનો નદય હોય; નવની

३९९

वना बंधने विषे ।

सत्ता होय ॥

वीज्या वरणे नव बंधणसु । चउ पंच उदय नव संता ॥

ठ प्रकृतिनो बन्ध, चार प्रकृति

नो बन्ध होय, त्यां पण एम चारनोबन्ध, चारनोउदय, त्यां
जाणवुं । उनीसत्ताहोय; रूपक श्रेणी ॥

ठ चउ बंधे चेवं ।

चउ बंधु दए ठ लंसाय ९ ॥

नवनी सत्ता होय. पांचना उद

यमां नवनी सत्ता. चारनो उद

बन्ध अकी वीरमे धके चार य त्यां उनी सत्ता. चारनो उद

नो अने पांचनो उदय, ने । य त्यां चारनी सत्ता पण होय ॥

उवरय बंधे चउ पाण । नवंस चउरुदय ठ अउ यसंता ॥

भांगानी वेदेचण करे ठे-मोह

नीय कर्मना ज्ञांगा तो आगत

दवे वेदनि आयु गोत्रने विषे । या पवी कहीभुं ॥

वेयणि आउअ गोए । विजळ मोहं परं युद्धं १० ॥

गोत्र कर्मने विषे सात ज्ञांगा । आठ भांगां वेदनि कर्मने विषे ॥

गोत्रंमि सत्त ज्ञांगा । अठयज्ञांगा ह्यंतियेअणि ॥

पांच, नव, नव, पांच, ज्ञांगा । आयुखां चारने पण अनुक्रमे ॥

पाण नव नव पाण ज्ञांगा । आउचउवेविकमसोउ ॥११॥

दवे मोदनीतां बन्ध स्थानक दश

कडे ठे बाविस. एकविस । सत्तर, तेर, नव, पांच, ॥

बावीस इक्कीसा । सत्तरसं तेरसेय नव पंच ॥

चार, वण, बे चली एक; ए दश। बन्धनां स्थानक मोदनी कर्मना

चउ तिगं दुगं च इक्षं । बंध ठाणाणि मोहन् ॥१२॥

इवे मोहनी कर्मनां उदय स्थानक एहथी एकेक अधिक दश
कहे ठे-एक वली वे, चार । उत्कृष्टा ॥

एगंच दोव चउरो । इतो एगाहिआ दसुकोसा ॥

उधे वा सामान्ये मोहनीय कर्मने विधे । उदय स्थानक नव होया ॥

उहेण मोहणिजे । उदय ठाणाणि नवहुंति ॥१३॥

इवे मोहनी कर्मनां सत्ता स्था

नक कहे ठे. बीजा पदने अन्ते

बीस पद कहुं ठे. ते प्रथम प

वादिमां कहा आंकने जोरुवुं.

अठाविस. सत्ताविस ठविस, चो

विस, ।

त्रेविस, वाविस, एकविस, पद

मां कहेला आंकमां अधिकाहो

य विस ।

अठय सत्तय ठ चउ । तिग डुग एगा हिआ जवेवीसा ॥

एथी आगल पांचथी मांती ए

क, एक, उणा करे: पांच, चार

अण, वे, एक; ए पांच ॥

तेर, वार, अगियार, ।

तेरस वारिआरसैं ।

इतो पंचाड एगूणा ॥ १४ ॥

तेज मोहनी कर्मनां दोय पत्त

ए सत्तानां प्रकृति स्थानक । र दोय ॥

संतस्स पयमि ठाणाणि । ताणि मोहस्स हुंतिपत्तरस ॥

मोहनी कर्मना ज्ञांगाना विक

वन्वनां, उदयनां, सत्ताने विधे । एव वा जेद घणा जाणवा ॥

बंधोदय संते पुण ।

जंग विगप्पाचहुं जाण ॥१५॥

इवे मोहनी कर्मनां बंध स्थान

कने विधे यथायोग्य ज्ञांगा कहे

छे-ठ ज़ांगा बाविसना बन्ध स्था

नकमां चार ज़ांगा एकविसना
बंध स्थानकने विषे ।

ठव्यावीसे चउ इगवीसे ।

नवना बन्ध स्थानकने विषे पण
बे ज़ांगा ॥

नवबंधगेवि डुन्निउ । इकि

हवे एटलां बंध स्थानक मध्ये

केटलां उदय स्थानक होय ते

कदे ठे-सात आदि लइने दश

पर्यन्त चार उदय स्थानक होय,

बाविसना बंधने विषे सात,

आठ, नव, दश, एकविसना व

न्ध स्थानकने विषे ।

दस बावीसे नवइग वीसे ।

ठ आदि लइ नव पर्यन्त सचर

ना बंध स्थानकने विषे, छ सा

त, आठ नव ।

ठाई नव सत्तरसे ।

चार आदि देइ नवना बंध स्थान

कने विषे चार, पांच, ठ, सात ।

चत्तारि आइ नवबंधएसु ।

पंच विध बंधकने विषे बली ।

पंच विह बंधगे पुण । उदउ

सत्तरना, तेरना, ए बे बंध स्था

नकने विषे बे, बे, ज़ांगा प्रत्येके

सत्तरस तेरसे दोदो ॥

ते पछी जे बन्ध स्थानक छे,

पांच प्रमुख तेने विषे प्रत्येके

एक, एक ज़ांगो ठे ॥

कमउ परंजंगा ॥ १६ ॥

सात आदि लइ नव पर्यन्त उ

दय कर्मना ज़ांगा होय ॥

सत्ताइ उदय कम्मंसा ॥

तेरना बंध स्थानकने विषे पांच

धी मांकी आठसुधी उदय स्था

नक होय, पांच छ, सात, आठ ॥

तेरे पंचाइ आठेव ॥ १७ ॥

ऊरुछो सात पर्यन्त उदय स्था

नक होय ॥

ऊकोस सत्त मुदयंसा ॥

उदय स्थानक बेनो जाणयो ॥

उएहं मुणे अब्बो ॥ १८ ॥

એ પકી એટલે પંચવિધ બંધક

પછી ચતુરવિધ વંધકાદિક વેડ
ચાર, ત્રણ, બે, એક ।

હતો ચત્ર વંધાઈ ।

એક, એક, ઉદય સ્થાનક હોય
સઘલે પળ ॥

ફક્કિયુ દયા હવંતિ સઘેવિ ॥

ઉદય સ્થાનક હોય તેમજ ઉદ
ય સ્થાનકને અજાણે પણ જે ત્ર
પશાન્ત કથાયને વિષે સત્તા

બંધ મટે વા ટલે પણ તેમજ । સ્થાનક એક હોય ॥

બંધો યરમે થિ તહા । ઉદયાજાણે વિવાહુક્કા ॥ ૧૯ ॥

દેવે દસ આદે વેડ એક સુધી જે

ટલા જાંગા સપજે તેજ કહે છે.

દમના ઉદયને વિષે એક ચોથિ

મિ ગંગાવિમ્બી નવોદયને વિષે

અગિયાર ચોથિસી આગના ઉદ

યને વિષે ।

દુક્કાગ ઊઠિ કામ્મ ।

એ ને પૂર્વે સાત ચોત્ર મર્ચિન

ચાત્રિમ ચોથિમીનુ થડ ।

સાતના ઉદયને વિષે દસ ગોવિ

ચિત્તી, ઘના ઉદયને વિષે સાત

ચોથિસી, પાંચના ઉદયને વિષે

ચાર ચોથિસિ, ચારના ઉદયને

વિષે એક ચોથિસી નીમે ॥

દસસત્ત ચત્તકદ્ધકાગં મેય ॥

ચાર જાંગા બેના ઉદયને વિષે ઊ.

એકના ઉદય સ્થાનકને વિષે અ

ગિયાર જાંગા ॥

આ ચત્તર્વીમ ગયા । ચાર દુગિ કમિદ્ધકાગ ॥ ૨૦ ॥

દેવે નેત્ર જાગના સંઘયા અને પદની સંઘયા યોજે મને કહે છે

દસ : ચત્તર્વીમ દુગિનિ બેને ઉદય એક ચોથિમી. એટલો અગમે પ

ર મને અગામી છે. અગમે ચાત્રિમ ચોથિમીના નવમો સાત જા

ના બેના ઉદયમાં ચાર જાંગા એકના ઉદયમાં અગિયાર જાંગા, એ

અગમે અગમે અગમે જાગના યાગ છે, યોજે મને એકના અગ

चोविंसीना नवसो चोरासो ज्ञांगा, ने एकना उदयमां अगियार ज्ञांगा, ते मेलवतां नवसो पंचाणुं ज्ञांगा थाय ।

नव पंचाणुअसए ।

उदय स्थानक नव विकल्पमां ज्ञांगा वा विकल्प नवसो पंचाणु या नवसो स्यात्तिमां मोह्या वा मुजाणा जे जीवा ।

॥मोहनीय कर्मना उदय चोविंसी विकल्प पद संख्या॥

उदयस्था.	१०	९	८	७	६	५	४	३	२	१	०	९
चोविंसी.	१	६	११	१०	७	४	१	२४	१	४१	४०	९
विकल्प.	२४	१४४	२६४	२४०	१६८	९६	२४	३१	११	९९	९८३	९
पदछेद.	२४०	१२९६	२११२	१६८०	१००८	४८०	९६	२४	११	६९७१	६९४७	९

अगणोत्तरसेने इकोत्तर पदना समूहे सो पद उपर जोड्युं तेषो करी सहित आंक जाणवो ए मतान्तरेण ॥

उदय विगप्पेहिं मोहिया जीवा ॥

अचणत्तरिणुत्तरि । पयविंद सएहिविन्नेआ ॥११॥

हवे स्वमतने अजिमाये उदयना पद उदयने विकल्पे वा जेवे नी संख्या कहे ठे-नवसेने स्यात्ती वा ज्ञांगे मुजाया जीवा ॥

नव तेसीइ सएहिं । उदय विगप्पेहिं मोहिआ जीवा ॥

हवे नवसे स्यासीना पदछेद क हे ठे पूर्वे वंष स्थानके जे चो विंसीठ कही, ते स्थानक साथे चोविंसीठ गण पदछेद थाय, अगणोत्तरसें सुफतालिस ठे. अगनोत्तरसें सुफतालिस पूर्व य न्त्रधी जाणजो ।

पदना समूहे सूत्रमां "सय" पद ठे, ते गया पदमां आंक कहेवा. ग्रहुं ठे जाणवा ॥

अञ्जणत्तरि सीयाला । पयविंद सण्हिविन्नेआ ॥११॥

इवे सत्ता स्थानक साथे बन्ध एकविसना बन्ध स्थानकने विषे
देखामे ठेः—त्रण सत्ता स्थानक अठविसनु एकज सत्ता स्थान
वाविसना बन्धने विषे होय. ते क होय. सत्तरना बन्ध स्थानक
जअठविस, सत्ताविस, ठविस। ने विषे तो ॥

तिन्नेवय बावीसे । इगवीसे अठविस सत्तरसे ॥

ठ सत्ता स्थानक होय. निश्चे ते
रना बन्ध स्थानकने विषे तथा
नवना बन्ध स्थानकने विषे आ
वते पदे कहे ठेः—

पांचज सत्ता स्थानक होय॥

ठचेव तेर नव बंध एसु । पंचेव ठाणाणि ॥ १३ ॥

ठ, ठ, सत्ता स्थानक होय. वा
की रहां जे बन्ध स्थानक, ते

पांच तथा चार ए वे बन्ध मां पांच, पांच, सत्ता स्थानक
स्थानकने विषे तो ॥ होय ॥

पंचविह चउविहेसु । ठ ठक सेसेसु जाण पंचेव ॥

प्रत्येके, प्रत्येके; । चार सत्ता स्थानक होय बन्ध टलेयी ॥

पत्तेअं पत्तेअं । चत्तारिअ बंध बुद्धेए ॥ १४ ॥

दस, नव, पन्नर, आदि लइने । बन्ध, उदयने सत्ता प्रकृति स्थानक
दस नव पन्नर साई । बंधोदय संत पयमि ठाणाणि ॥

इवे पठी नामकर्मनां बन्ध, उ
दय अने सत्ता प्रकृति स्थानक

मोहनी कर्मने विषे कहां । कहेशे ॥

जणिआणि मोहणिजे । इतो नामं परं बुद्धं ॥१५॥

इवे नाम कर्मने विपे प्रथम व
 न्य स्थानक प्रत्ये त्रेविस, बीजे
 बन्ध स्थानके पचिस बन्ध त्रीजे छविस, चोथे अठारविस,
 स्थानक ॥ पांचमे उगणत्रिस, बन्धस्थानक

तेवीस पन्न बीसा । ठवीसा अठवीसा गुणतीसा ॥

ठे त्रीस, सातमे एकत्रिस, आ ए रीते बन्धनां स्थानक नाम
 ठमे एक । कर्मनां ॥

तीसे गतीस मेगं । बंध ठाणाणी नामस्स ॥ १६ ॥

इवे कीया बन्ध स्थानकने विपे
 केटला ज़ांगा ते सर्व संख्या क
 हे ठे-चार ज़ांगा त्रेविसना व
 न्य स्थानकमां, पचिस ज़ांगा प नव ज़ांगा अठारविसना बन्ध
 चिसना बन्ध स्थानकने विपे, स्थानकने विपे नव हजारवसो
 सोल ज़ांगा छविसना बन्ध स्था अरुतालिस ज़ांगा उगणत्रिस
 नकने विपे । ना बन्ध स्थानकने विपे ठे ॥

चउ पणवीसा सोलस । नव बाणउई सयायअग्गयाला
 एक, एक, ज़ांगो एकत्रिसना व

न्य स्थानकमां तथा एकना व
 न्य स्थानकमां ठे । सर्व ज़ांगा

१३ए४ए थया. बन्ध स्थानक
 आठनां मलीने १३, २५, २६,

२८, ३९, ३०, ३१, १ सर्व
 ८, ना ४, २५, १६, ९, ९२४८,

४६४१, १, १, १३ए४५; ॥
 एयालुत्तर ठायान्न सया । इक्कि बंधविही ॥ १७ ॥

एकतालिस उअर ठेतालिसें
 एटला ज़ांगा त्रीसना बन्ध
 स्थान कने विपे ठे ।

देवे नाम कर्मनां उदय स्थान

क कदे ठे-विमनुं उदय स्थान

क विस, एकविमनुं उदय स्था

नक एकविमः चोविसनुं उदय

स्थानक चोविमः ते पत्नी ।

वीमि गविमा नचवीस गात्र । एगा द्विपाय इगतीता ॥

नचनुं उदय स्थानक ११ आगनुं उ

दय स्थानक १२ द्योप, ए वा

नचनुं उदय स्थानक १३ द्योप । उदय स्थानक नाम कर्मनां ॥

उदय उदयानि नो । नो उदय उदिति नामगस ॥७८॥

उदय उदय स्थानकनां वि

उदय उदयः उदय ते उदयाने

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

एक, एक, आंक अधिक करता

यावन् एकत्रिंश लगी. २०, २१,

२२, २५, २६, २७, २८, २९,

३०, ३१, ए वस

नचनुं उदय स्थानक ११ आगनुं उ

दय स्थानक १२ द्योप, ए वा

नचनुं उदय स्थानक नाम कर्मनां ॥

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

उदय उदयः उदयः उदयः उदयः

दनो जेगो अर्थ ठे ।

अठण तीसिकारस ।

	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३
उदय	२८	२१	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	९	८	कुल.
भांगा	१	४२	११	३३	६००	३३	१२०२	१७८५	२९१७	११६५	१	१	७७९१

सयाणि हिय सत्तर पंच सठीहिं ॥

हवे एक, एक, जांगो नवना र जाणवा तेने विपे जांगानी
तथा आठना उदय स्थानक संख्या उठण? जाणवा (तेनो
मां वीसना उदयची ते। थंत्र उपरनो) ॥

इक्कि गंच वीसा । दहुदयं तेसु उदय विही ॥३०॥

हवे नाम कर्मनां सत्ता स्थानक
कहे ठे त्रएय, वे, ए आंकनेने
उना आगल घरजो प्राणुं, अठयासी, उयासी, पंसी, अग
याणुं नव्यासी । ण्यासी

तिहुनउई गुणनउई । अठ ठलसी असीइ गुणसीइ॥

अठयातेर वोदोतेर, पंष्योतेर;
ए आठ व, पांच, ने सीत्तेर प नव, आठ, ए बार नाम कर्म
द साथे मेलवजो । नां सत्ता स्थानक जाणवा ॥

अठठपत्रतरि । नव अठय नाम संताणि ॥३१॥

हवे नाम कर्मना संवेष कहेवा
माटे नाम कर्मना बन्ध, उदय,
सत्ता स्थानकनी संख्या देखा
ने ठे-आठ वंध स्थानक, बार
उदय स्थानक, बार सत्ता स्था

नक, ए त्रण प्रकारे प्रकृति स्या
नक, वे पदनो जेगो अर्थ ल
ख्यो ठे ।

अथ वारस वारस । बंधोदय संत पयमि ठाणाणि ॥

उधे वा सामान्ये ए जे वन्या हवे विशेष प्रकारे जेने जेम सं
दि तेने । जेवे तेम ज्ञागा उपजाववा ॥

उहेणा एसेणाय । जठजहा संज्ञवं विज्ञजे ॥३५॥

हवे प्रथम सामान्य प्रकारे सं त्रेविसना बंध स्थानकने विपे
बंध देखामे ठे-नाम कर्मनां नव तथा तेमज पचिसना तथा उ
उदय स्थानक, ने पांच सत्ता विसना बंध स्थानकने विपे प
स्थानक । ए जाणवी ॥

नव पणगोदय संता । तेवीसे पन्नवीस ठवीसैं ॥

नव उदय स्थानक, ने सात स
आठ उदय स्थानकने चार सत्ता । ता स्थानक, उगणत्रीश तथा
स्थानक, अठाविशना बंधने विपे । त्रीशना बन्ध स्थानकने विपे ठे
अठ चउर ठवीसे । नव सत्ति गुणतीस तीसंमि ३३
एक उदय स्थानक, अने एक तथा एकना बंध स्थानकने वि
सत्ता स्थानक हवे एकत्रिशना पे एक उदय स्थानक, आठ स
बंध स्थानकने विपे ठे । ता स्थानक ।

एगेग मेगतीसे । एगे एगुदय अठ संतंमि ॥

वीरमे वा अवन्धे वा बन्ध टट्टये वेदक वा उदय स्थानक, सत्ता
दस, दस । स्थानक होय ॥

उवरय बंधे दस दस । वेयग संतंमि ठाणाणि ॥ ३४ ॥

हवे एटला ज्ञागा जीव स्थानक

तथा गुण स्थानक आश्री स्वा
मी देखामे छे-ग्रन्थ विकल्प,

बन्ध, उदय, सत्तारूप जे विक चक्रु जीवस्थानकने चउद
ल्प तेनां प्रकृति स्थानक तेणे गुण स्थानक; तेने विषे पूर्वो
करी। कवा हवे कहे ठे- ॥

तिविगप्प पगइ ठाणेहिं । जीव गुण संनिप्पु ठाणेसु।
तेम ज्ञांगाना प्रयोग करवा । ज्ञांजेम संजव दोय त्यांतेम॥
जंगा पञ्जजियवा । जय्य जहा संजवो जयइ ३९ ॥

ज्ञानावर्णी, अन्तराय, एवे कर्म
हवे जीवस्थानक आश्री कहे ना ग्रन्थ विकल्प जे बन्ध, उदय,
ठे-तेर जीवस्थानकने विषे सं सत्तारूप पामिये ते केम ? ते
दोय शब्द स्थानक वाची ठे कहे ठे-पांचनो बन्ध, पांचनो
एक संज्ञी पर्याप्तो वर्जने । उदय, पांचनी सत्ता दोय ॥
तेरसमु जीव संखेव एसु । नाणंतराय ति विगप्पो ॥
एक जीवस्थानक संज्ञी पंचे केवली प्रत्ये एके ज्ञांगो नहि ते
न्दिने विषे ग्रन्थ विकल्प दोय; कारणपी ज्ञानावर्णी अन्तराय
वे विकल्प पण दोय । कर्म न दोय ॥

इक्ष्मिंति दुयि गप्पो । करणं पइ इत्थं छयि गप्पो ३६ ॥

हवे दर्शनावर्णी कर्म जीवस्था
नके कहे ठे-प्रथम तेर जीव नवने सत्ता दोय, एक संज्ञी पं
स्थानके नवनो बन्ध, चारनो त चेन्दिने विषे अगिदार ज्ञांगा
था पांचनो उदय पण दोय । उपजे, प्रथम कथा ठे तेम ॥
तेर नव चउ पण्णं । नव सत्ते गम्मि जंग मिहारा ॥
हवे वेदनी कर्म, आयु कर्म, गो ज्ञांगा कहाने मोदनीय कर्म
प्र कर्मने विष ॥ ना पठे कहेसे ॥

वे अणिअ आठ गोए । विजऊ मोहं परं वुठं ३७ ॥

ए त्रणना ज्ञांगा देखामे अंत

र भाष्य गाथा कहे ठे—पर्याप्त एकने आठ ज्ञांगानपजे बीजा
सन्निने विपे इतर तेर जीवस्था ने चार ज्ञांगा उरजे, ए वेद
नकने विपे । नीय कर्मना ज्ञांगा ॥

पज्जत्तग सन्नि अरे । अठचउकंच वेअणिअ ज्ञांगा ॥

इवे गोत्रकर्मना देखामे छे-पर्या

प्त संज्ञीने विपे सात भांगा, वा

की तेर स्थानकने विपे त्रण ज्ञां प्रत्येके जीव स्थानकने विपे
गा गोत्र कर्मना । ज्ञांगा होय ॥

सत्तय तिगंचगोए । पत्तेअंजीवठाणेषु ॥ ३८ ॥

इवे आयु कर्मना ज्ञांगा देखामे

वा अंतर ज्ञाप्य गाथा कहे ठे मन सहितवालाने पर्याप्त अ
पर्याप्त संज्ञीने विपे, अपर्याप्त संज्ञीने विपे दोपेयु-दोप अ
संज्ञीने विपे । गियार स्थानकने विपे ॥

पज्जता पज्जत्तग । समणे पज्जत्त अमणसेसेमु ॥

प्रथमने अठाविश ज्ञांगा वा । च ज्ञांगा समस्त आयु कर्मना
जाने दश ज्ञांगा । जाणवा ।

अठावीसं दसगं । नवगं. पाणगं च आउस्स ३९

इवे जीवस्थानकने विपे मोहनी

य कर्मना बन्ध, उदय, सत्ता आठने एक, पांचने वे, बन्ध
स्थानक देखामे ठे—आठ जीव स्थानक दोय. दश बन्ध स्थान
स्थानके; पांच जीव स्थानकने क; एक जीव ८५ १ स्थानक १४
विपे, एक जीव स्थानके । स्थानके मोहबंध १२ १० बंध स्थानक

अष्टसु पचमुं एगे ।

एग दुगं दसय मोहबंधगए॥

पूरांकि अनुक्रमे त्रण, चार, न
व, उदय स्थानक; एटले आठ
जीव स्थानके त्रण, पांचे चार
एके नव ।

८५१ जीव०
१४९ उदय०

त्रण, त्रण, सत्ता स्थानक मो
हनीनां आठ जीव स्थानके त्र
ण, पांचे त्रण, एके पंदर, एम
पूर्व रीते अनुक्रमे

८५१ जी०
१४९ उद०

तिग चउ नव उदय गए । तिग तिग पन्नरस संतंमि४०

हवे जीव स्थानके नाम कर्म, बंध,

उदय, सत्ता स्थानक विचारे
ठे-पांच बंध स्थानक, वे उदय
स्थानक, पांच सत्ता स्थानक
पांच बंधस्थानक चार उदय
स्थानक ।

पांच सत्तास्थानक अने पांचनो
बंध, पांचनो उदय, पांचनी स
त्ता ए होय. त्रणे जेद पांच,
पांच साथे ॥

पण दुग पणगं पण चउ । पणगं पणगा हवंति तिन्नेव
पांच बन्ध स्थानक; उ उदय स्था
नक, पांच सत्ता स्थानक, उ व
न्ध स्थानक; उ उदय स्थानक;
पांच सत्ता स्थानक ।

आठ बन्ध स्थानक, आठ उदय
स्थानक, दस सत्ता स्थानक; ए
त्रण उ ए जीव स्थानकना उ
विकल्प फेलाववा हवे कहे ठे॥

पण उ पणगं ठठ पणगं । अठ ठ दसगं ति. ४१ ॥

ए प्रथम स्वामी १ हवे सूक्ष्म प
र्याप्तानो बीजो जेद तेने बन्ध
पांच उदय चार, सत्ता पांच,
१ वादर पर्याप्तानो बीजो जेद
बन्ध पांच, उदय पांच, सत्ता
पांच, १ नीश्चे एम ॥

सात अपर्याप्तानो प्रथम जेद
तेने बन्ध, उदय, सत्ता पूर्वे
कहेलां जोमजो ।

सत्तेवय अपरुता । सामी सुहुमाय वायरा चेव ॥

તેમજ અસંજ્ઞીનો પાંચમો જેદ
વિગલેન્દિ ત્રણનો ચોથો જેદ,
તેને વન્ધ, ઉદય, સત્તા, ૪ વ
ન્ધ પાંચ, ઉદય ઠ, સત્તાપાંચ ।
વિગલિંદિ યાય તિત્રિત્ત । તહય અસત્રીઅ સત્રીય ૪૫ ॥

॥ મન્ત્ર ॥

નામ.	વન્ધ	ઉદય	સત્તા
અપર્યાપ્ત ૭	૫	૨	૫
સૂક્ષ્મપર્યાપ્ત?	૫	૪	૫
વાદર પર્યાપ્ત?	૫	૫	૫
વીલંબી ૩	૫	૬	૫
અસત્રી ૧	૬	૬	૫
સત્રી ૧	૮	૮	૧૦

હવે ગુણગણા આશ્રી કદેઢેજ્ઞા તેમજ વાનીએ પ્રથમ દશગુણ
નાવર્ણી કર્મ. અન્તરાય કર્મ,
ત્રણ પ્રકારે, પાંચનો વન્ધ, પાં
ચનો ઉદય, પાંચની સત્તા
ઠાણાને વિષે. હવે બે પ્રકાર જે
ઉદય અને સત્તા અગિયારમે,
બારમે ગુણગણે હોય ॥

નાણાંતરાય તિવિહ । મવિ દસસુ દોહંતિ દોસુ ઠાણેસુ ॥

હવે મીઞ્યાત્વ ગુણગણું, સાસ્વા

દન ગુણગણું, વીજું દર્શનાવર નવનો વન્ધ, ચાર, પાંચનો
ળી કર્મ કદે ઢે । ઉદય, નવની સત્તા હોય ૧

મિઞ્ઞા સાસણે વીણ । નવ ચત્ત પણ નવય સંતંસા ૪૩ ॥

મીશ્ર જે ત્રીજું ગુણગણું ત્યાં
થી તે આઠમા ગુણગણાના પ્ર
થમ જ્ઞાગ સુધી ।

ઠનો વંધ, ચાર વા પાંચનો ઉદ
ય, નવની સત્તા કર્મના અંશ હોય

મીઠાઈ નિઘ્રદિત્ત । ઠ ચઠ પાણ નવપસંત કમ્મંસા ॥

નવની સત્તા; દેવે ઘે જુગલ જે

જોડો ચારનો કપક શ્રેણીને

અપૂર્વ ૮ અનિવૃત્તિ ૧ મુદ્દમ

સંપરાય ૯ ધ્રુવ ગુણગણે ચાર

નો ઘન્ય, ચાર. પાંચનો ઠદય

વિષે નવમે, દસમે, ગુણગણે

ચારનો ઘન્ય, ચારનો ઠદય, ઠ

ની સત્તા ॥

ચઠ ધંધ તિગેચઠ પાણ । નવંસ ૬ સુજુઘ્નલ ઠસંસંતા ૪૪

ઠપદાન્ત જે અગિયારમે ચાર

મો યા પાંચનો ઠદય, નવની

સત્તા ।

હીણ મોદે ચારનો ઠદય ઠની

સત્તા પ્રથમ જાગે ચારનો ઠદય,

ચારની સત્તા શીજે જાગે ॥

ઠયસંસંતે ચઠ પાણ નવ । સ્ત્રીણે ચઠ રુદય ઠચચઠસંસંતા ॥

દેવે વેદની. આયુ, ગોત્ર, ધ

ધ્રુવ કર્મના ।

માંગા વેદેશીને મોદની કર્મ પ

ઠી કહેશે ॥

વેદપ્રાણિષ્ઠ ધ્યાન ગોષ્ઠ । વિજ્ઞદ્ય મોહ પરંબુઠં ॥૪૫॥

દેવે વેદનીય કર્મ, ગોત્ર કર્મના

જાંગા જાણવા જાણ્યની ગાથા

વેદનામે ઠે-ચાર જાંગા પેહેલા વે

દનીના ઠગુણગણાને વિષે. વે

જાંગા શ્રીજા, ચોથા, આગલા

સાત ગુણગણાને વિષે જાણવા

ચઠ ઠસુ ૬ત્રિ સત્તસુ । એ

ગોત્ર કર્મને વિષે પાંચ જાંગા,

મીઠ્યાદિ ગુણગણાને વિષે

ચાર જાંગા, સાસ્વાદન ગુણગ

ધક ચઠદમાને વિષે ચાર વેદ

નીના જાંગા જાણવા ॥

ચઠ ગુણિસુ વેદપ્રાણિયજંગા

ધક જાંગો, આગલ્યાં આઠ ૩

एतानि विपे वे ज्ञांगा, त्रीजे, चो
धे, पांचमे गुणठाणे ॥

गोए पाण चउ दोतिसु ।

इवे आउखाना ज्ञांगा जाणवा
ने काजे अन्तर भाष्य गाया क
हे ठे-आठ, ठ, साथे अधिक पद
विस जोरुयुं; एटले अठाविस
ठविस, प्रथम गुणठाणे, बीजे
गुणठाणे ज्ञांगा ।

अठठा हिग बीसा ।

वे ज्ञांगा वार गुणठाणे पामि
ये आठ, नव, दश, अगियार;
अण गुणठाणे एक ज्ञांगो वार,
तेर, चौदे, ॥

दोचउसु तीसुइकां ।

इवे मोहनीय कर्मनां वन्य स्था
नक गुणठाणे कहे ठे-गुणठा
णां प्रथम आठने विपे ।

गुणठाणांगेसु अठसु ।

पांच, वन्य स्थानक अनिवृत्ति
गुणठाणे पांच, चार, अण वे
एक ।

पंचा नियट्टिठाणो ।

इवे मोहनीय कर्मनां उदय स्था

एतानि विपे वे ज्ञांगा, एक
चउवमे गुणठाणे ॥

एग ठसुइति इकंमि ४६

सोल भांगा मीश्र गुणठाणे, बी
स ज्ञांगा वली चोथे गुणठाणे
जाणवा. वार ज्ञांगा पांचमे गु
णठाणे, ठज्ञांगा वे गुणठाणे
ठठे सातमे ॥

सोलस बीसंच वार ठदोसु ॥

ए मीश्रपात्वाधिक अजोगी सु
धी आयु कर्मना ज्ञांगा जाणवा ॥

मिठाइसु आउए ज्ञांगा ॥ ४७ ॥

अकेकुं मोहनीय कर्मनुं वन्य
स्थानक होय, वली ।

इकिं मोहबंध ठाणांतु ॥

बंधवीरमे ते ठपर दसमा आ
दि गुणठाणे, तयार पगी ॥

बंधो वरमो परंततो ॥ ४८ ॥

નક કદે ઠે-સાતથી માંની દશ સાસ્વાદન મીશ્ર એ વે ગુણ
ત્રગી ઉદય સ્થાનક હોય; મી ગણે ઉદય સાતથી માંની ન
ધ્યાત ગુણગણે । વનો ઉત્કૃષ્ટો હોય ॥

સત્તાઈ દસઞ મિત્તે । સાસાયણ મીસણ નવુક્કોસો ॥

ઠ આદિ નવ ત્રગી ઉદય સ્થાનક વેશવૃત્તિ ગુણગણે પાંચથી માં
ક ચોથે ગુણગણે હોય । ની આઠ પર્યન્ત ઉદય સ્થાનક
હોય ॥

ઠાઈ નવઞ આવિરઝ । દેસે પંચાઝ અઠેવ ॥૪૯॥

વિરતિ છેવે ગુણગણે, ક્યોપસમ ચારથી માંની સાત સુધી ઉદય
જે સાતમે ગુણગણે । સ્થાનક હોય, ચારથી માંની
ઠ સુધી આઠમા ગુણગણે ॥

વિરણ સ્વઞસમિણ । ચઞરાઈ સત્ત ઠઞ પુઞ્મિ ॥

નવમે અનિવૃત્તિ વાદર ગુણગણે એક અથવા બે ઉદયના જાંગા
વલી । હોય ॥

અનિયટ્ટિ વાયરે પુણ । ઈકોવ ડુવેવ ડદપંસા ॥૫૦॥

એક ઉદય સ્થાનક સૂક્ષ્મ સંપ એમ વેદે વા જોગવે મોહનીનો
રાય જે દશમુ ગુણગણુ તેને વિ ઉદય અવેદક વાકી ચાર ગુણ
વે હોય । ગણાંને વિષે ॥

એગં સુહુમ સરાગો । વેણ્ઝ અવેશ્રગા જવે સેસા ॥

જાંગાનું વલી પ્રમાણ વા સંસ્થા પૂર્વે દેશાન્યા ઠેતેમ જાણવા ॥

જંગાણં ચ પમાણં । પુઞુ દ્વિઠેણનાયઘં ॥ ૫૧ ॥

દ્વે ઉદયને વિષે ચોવિસિ દેશા એક ઠે-એક ચોવિસ દસના ઉદય અગિયાર ચોવિસ સાતને ઉદય
યને વિષે, ઠ ચોવિસી નવના અગિયાર ચોવિસી ઠને ॥

उदयने विषे, अगियार चौविशी नव चौविशी पांचने उदये, अण
आठने उदये । चौविशी चारना उदयने विषे ॥

इकगं ठकिकारि । कारसेव इकार सेव नवतिन्नि ॥

ए जे कही चौविसियो ए२ होय । वार जांगा वेना उदयमां, पांच
जांगा एकना उदयमां होय ॥

एए चउवीस गया । वार डुगे पंच इकमि ॥५१॥

हवे उदयनी सर्व संख्या देखा उदयना विकल्प वा जेदे मो
ने ठे वारसें अने पांसठ १२६५॥ ह्या वा मुजाया जीवो ॥

वारस पाण सठिसया । उदयविगप्पे हिं मोहिआजीवा
पदना वुंदे वा समूहे सोपव उ

आठ हजार चारसें सीत्योतेर परना आंकमांकहुं तेने अर्थेठे,
८४४४ । ते जाणवुं ॥

॥ उदय यन्त्र ॥

नाम	१	२	३	४	५	६	७	८	९	सर्व
उदय	१०	८	८	७	६	५	४	३	२	१
चौविशी	१	६	११	११	११	९	३	०	०	५२
भांगा	२४	१४४	२६४	२६४	२६४	२१९	७२	१२	५	१२६५
पदघुद	२४०	१२९६	२११२	१८४८	१५८४	१०८०	२८८	२४	५	८४०७

चुलसीइ सत्तसत्तरि । पयविंद सएहिं विन्नेआ ॥ ५३ ॥

हवे मीथ्या दृष्ट्यादिक गुणठा

एाने विषे उदय जांगा प्ररुप

वानी अन्तर, जाण्य गाथा कहे

ठे-आठ चौविशी, चार, चौवि

शी, चार चौविशी, ४, ५, ६, ७,

चार गुणठाणे प्रत्येके ।

आठ चौविशी, होय, आठमे

चार चौविशी होय ॥

अठ१५उ१५उ३चउर । ठगाय चउरोअहुंति चउवीसा

चार ज्ञांग तथा पांच ज्ञांग अनि
वृत्ति गुणगणे जाणवा. च शब्द
पी अनिवृत्ति वादरे चार भांगा
होय ने पांचमो ज्ञांगो सूक्ष्म
संपराय गुणगणे एक उदयने
विषे होय ॥

मोक्ष्यात्वादिक आठमा गुण
गणा सुपी जाणवी ।

मिन्नाइ अपुष्टता । चारस पणगंच अनियट्टि ॥५४॥

इये पद समूह योग्य गति देखा
ने ठे-तेमां उदय पद देखा

वाने ज्ञाप्य गाथा कदे ठे-मि
क्ष्यात्यने विषे अरुसठ उदय पद
होय. सास्वादने विषे वत्रिश
उदय पद होय ।

अठवी वत्तीसं ।

चुंआलित उदय पद वे गुणग
णाने विषे, ठे, सातमे, आठमे
गुणगणे बीस उदय पद ।

चोआल दोसु बीसा ।

जोग, उपयोग, लेस्या ।

जोगो वन्नग लेसा । इए हिं मुणीआ हवंति कायद्या ॥

जे जोगादिक ज्यां गुणगणाने
विषे होय ।

जे जठ गुणगणे ।

मीश्रने विषे वत्रीश उदय पद
होय. अविरतिसम्पत्ते साठ उ
दय पदज होय. देसविरतिने
विषे वावन उदय पद होय ॥
वत्तीसं सठि मेव वावन्ना ॥

मोक्ष्यात्वादिक अपूर्वजगीउदय
पद सामान्य प्रकारे जाणवां ॥

मिन्ना माइसु सामन्नं ५५ ॥

दिकने गुणाकारे गुण्या धका
करवा ॥

ते त्यां होय गुणकार कर्णे ॥

ते तठ हवंति गुणकारा ५६ ॥

त्रण सत्ता स्थानक मीश्र गुण

ताविज्ञाने उदये, एकत्रिंश ज्ञांजा अठाविज्ञाने उदये, अग्नियारसेने
नवाणु ज्ञांजा उगणत्रीज्ञाने उदये, सत्तरसेने एकाशी ज्ञांजा उप
जे त्रिंशाने उदये, उगणत्रोसेने चौद ज्ञांजा एकत्रिसने उदय स्था
नके, अग्नियारसेने चोसठ ज्ञांजा उपजे मिश्र्यात्व गुणगणे (४
७३३) ज्ञांजा होय ॥

एग चत्तिगार वती स छसय इग तिसिगार नव नठइ ।
सत्तरिगं सिगुत्तिस चउद इगार चरुसठि मित्रुदया ॥६१॥

हवे सास्वादन गुणगणे अठ
वित्त प्रमुख बंध स्थानके त्रण
अर्थ अंतर ज्ञाप्य गाथा आठ
ज्ञांजा अठाविसना बंध स्थानक ' ग्रीतना बन्धने विषे वत्रिसं
ने विषे. चोसठसे ज्ञांजा उग ज्ञांजा, १० ए सास्वादन गुण
ए विसना बंध स्थानकने विषे। गणे ज्ञांजा जाणया ॥

अठसया चक्र सत्री । वतीस सयाइं सासणे जेआ ॥
अठावित्त, उगणवित्त, ग्रीत, सर्व आठे अधिक ठेनुमे एटसे
ए त्रण बन्ध स्थानकना मली ॥ ६०८ थया ॥

अठार्यासाइंमु । सद्याण ठालिप छत्रकइ ॥ ६१ ॥

हवे सास्वादने गुणगणे एकवि
म आदि उदय स्थानक सात,
तेना ज्ञांजा प्रत्यवा ज्ञाप्य गा
था--वत्रिस ज्ञांजा एकविमना
उदय स्थानकमां वे ज्ञांजा चो
विमना उदयमां आठ ज्ञांजा
परिमना उदयमां ।

व्यानिसेने गांज ज्ञांजा, वनि
मना उदय स्थानकमां नग
उगणविमना उदयमां ॥

वर्नान इति अत्रय । वार्मीय मयाय र्गनन उदया ॥

त्रेविसेने वार जांगा, त्रिसना वाचन अधिक अगिपारसें एटले
उदयमां । ११५२ जांगा एक त्रिसना उदयमां

वार हिपा तेवीसं । वावन्निफारससपाय ॥ ६३ ॥

हवे चार गतिए अनुक्रमे वन्ध,
उदय, सत्ता, स्थानक कहे ठे- हवे उदय कहे ठे- नारकीने वि
प्रथम वे वन्ध स्थानक, नर्कग पे पांच उदय स्थानक, तीर्थच
तिए ठ वन्ध स्थानक तीर्थच ग गतिने विपे नव उदय स्थानक
ति ए, आठ वन्ध स्थानक मनु मनुष्य गतिने विपे अगिपार
प्य गतिए चार वन्ध स्थानक उदय स्थानक, देव गतिने विपे
देव गतिए । ठ उदय स्थानक ठ ॥

दोठणेठचऊणं । पाण नव झणार उऊणं उदया ॥

अण सत्ता स्थानक नारकीने वि
पे, पांच सत्ता स्थानक तीर्थच
विपे अगिपार सत्ता स्थानक
मनुष्येने विपे, चार सत्ता स्थानक
नक देव गतिने विपे ॥

नर्कगति आदि नीधे सत्तास्था मनुष्येने विपे, चार सत्तास्था
नक अनुक्रमे कहे ठे:- नक देव गतिने विपे ॥

नेरइया इसु सत्ता । तीर्थच इवारसचऊणं ॥ ६४ ॥

हवे इन्दिआथ्री कहे ठे- प्रथम थप
स्थानक-एकन्दि वेरन्दि, तेरन्दि, पांच वन्ध स्थानक एते निरम
बौरिन्दिने विपे, पंचेन्दिने विपे; पांच वन्ध स्थानक विपे निरम
आवता पदमां अनुक्रमे कहे ठे आठ थप स्थानक पंचेन्दिने वि
तेम । पे, ए वंधस्थानक पद ह ठे नो ।

इग विगलिंदिय सगले । पाण पंचय छठ थपनागति
एवे उदय स्थानक तेज अनुक हरे सत्ता स्थानक एज अण
मे कहे ठे पांच उदय स्थानक हरे ठे- पांच सत्ता स्थानक हरे

एकेन्दिमां, उ उदयस्थानक वि न्दिने विषे, पांच सत्तास्थानक
कलेन्दिमां, अगियार उदयस्था विकलेन्दिने विषे. वार सत्ता
नक पंचेन्दिने विषे, उदयपद स्थानक पंचेन्दिने विषे, सत्ता
प्रणने जोरुयुं ते । स्थानक पद प्रत्ये कहुं ते ॥

पण ठक्किकारुदया । पण पण वारसय संताणि ॥६५॥

। जले प्रकारे बंध, उदय, सत्ता

ए प्रकारे कर्म प्रकृतिनां स्थानक कर्मनां ॥

इय कम्म पयमिठाणाणि । सुतुबंधुदय संत कम्माणं ॥

चार प्रकारे करीने जाणवा, ते

गति आदिक चउद मार्गणा कीयां चार-प्रकृति बन्ध, १ स्थिति

स्थानके सत्पद प्ररुपणादिक बन्ध, २ रस बन्ध, ३ प्रदेश बंध

आ आठ द्वारेने विषे । ४ ए चार ॥

गई आएहिं अठसु । चउ प्यपारेण नेयाणि ॥६६॥

इवे गति आदिक चउद मार्ग

णा नामनी गाथा गति, ४ इन्दि योग, वेद, कपाय, ४ ज्ञाना

ए काय ६ । ज्ञान, ७ ॥

गइ इंडिएअ काए । जोए वेए कसाय नाणोय ॥

जव्य, अजव्य, सम्यक्त ६ संदी

संयम, ७ दर्शन, धेदया, ६ असंझी, आहारी, अणहारी, ॥

संजम दंसण लेसा । जव संमे संनि आहारे ॥ ६७॥

इवेसंत पदादि आठ द्वारनाम इव्यना प्रमाणनुं द्वार, वसी

गाथा छता पदनी प्ररुपणा द्वारे क्षेत्र द्वार, स्पर्शना द्वार ॥

संत पय परुवणया । दध पमाणं च खित्त फुसणाय ॥

१, अन्तर द्वार, जावद्वार। अठ्ठा बहुत द्वार, समस्त

ए द्वार जाणवां ॥

कालं तरंच जावो । अप्पा बहुयं च दाराइं ॥ ६८ ॥

स्वामी पणाथी नयी वर्तुं आं
उदयने विपे ऊरीरणा साथे तरुं ॥

उदयस्सुदीरणाए । सामित्ताउ नविऊइ विसेसो ॥

मूकीने एकतालिस प्रकृतिप्रत्ये। शेष प्रकृति एंसी समस्तने ॥

मुत्तुणाय इग आलं । सेसाणं सद्य पयमीणं ॥ ६९ ॥

प्रथम उगणचालिस वा एकता

लिस प्रकृति टालीने देखामे ठे दर्शनावर्णी कर्मनी नव प्रकृ-
ज्ञानावर्णी पांच, अन्तराय पांच, ति, वेदनी कर्मनी वे प्रकृति
वेनी दश प्रकृति । भीरुपात्व मोहनो ॥

नाणं तराय दसगं । दंसण नव येअणिऊ मिष्ठतं ॥

चार गतिनां आयुखां चार, न
सम्यक्त मोदनी, लोउ मोद य प्रकृतिनां नाम कर्मनी उय
नी वेद प्रणय । गोत्र बली ।

सम्मत्त लोउ वेअं । आउणि नव नाम उद्यंच ॥ ७० ॥

दवे नाम कर्मनी नव कही ह

ती तेनां नाम कदे ठे-मनुष्यनी बादर नाम, पर्याप्त नाम मुज
गति, पंचेन्द्र जाति, प्रसपणुं. १। ग नाम, भादे नाम; ७॥

मणुअ गइ जाइ तसा वापरं च पऊत शुजग. आइजां

जस कीर्ति नाम, तीर्थकर ना नाम कर्मना होय नव ए नाम
म; ए । कदा ते इति प्रकृति ४? ॥

जस किन्ती तिष्ठवरं । नामस्स दवंति नव एअ्रा ॥ ७१ ॥

दवे कीये गुणगणे कइ प्रकृति

बांधे ते देखामे ठे-तीर्थकर ना

म, आदारक शरीर, अंगो पां उपाजें वा बांधे बीजी सर्वे १७
ग, ए त्रण प्रकृति विना । प्रकृतिच कोण ते कहे ठे ॥

तिष्ठपरा? हारग विरहिआउ । अजेइ सब पयमिठ ॥
मोठ्यादृष्टि गुणगणानो वेदक उगणीस प्रकृति नर्क त्रिका
ते ? हवे सास्वादन गुणगणा विक विना दोष जे बाकी प्रकृ
नो घणी विण । ति १०१ बांधे ॥

मिष्ठत येयगो सासाणोवि । इगुण वीस सेसाउ ॥९२॥
जेतालिस प्रकृति टाळो बाकी अविरति जे चोथुं गुणगणुं ते
स्पुठनेर प्रकृति मोअ गुणठा गुणगणाने यत्ततोतेंतालिस वि
जे बांधे ॥ ना बाकी सोख्येतेर प्रकृति बांधे

नापाल सेस मीसो । अविग्य सम्मोतिआलपरिसेसा ॥
प्रेषन प्रकृति टाळीने देगविर निरतिजे ठे गुणगणे सत्ताव
नि गुणगणे सत्तसठ प्रकृति न प्रकृति विना दोष प्रसठ प्र
बांधे । कृति बांधे ॥

तेवन्न देशविगुठ । विगुठ सगयन्न सेसाउ ॥ ९३ ॥

बांधे; देवगतिनुं आपसुवली.
इतरजे प्रमन गुणगणे ते गां
उगणीस प्रकृति सानमा गु अदावन प्रकृतिनो बंध के अप
एउगणानो घणी । मच गुणगणानो घणी ॥

दगुण मठि मयमनो । बंधइ देवाउथं च इय गर्वी ॥

अदावन प्रकृति अतुर्व कणजे
अदमे गुणगणे । ठवन वा ठविम पण बांधे ॥

अदावनननुवो । नयन्नं वा वि नयीग ॥ ९४ ॥

हविमनो मंकी एक, एक, २ बांधे अगळ मुर्ती नाना गुणग

णी वा उन्नी ।

बावीसाएगूणं ।

सत्तर प्रकृति बांवे दसमा गुण
गणानो घणी ।

सत्तरस सुहुम सरागो । सायममोहो सज्जोगिति ॥१५॥

णानो घणी ॥

बंधइ अठार संतअनियट्ठी ॥

एक साता वेदनी प्रकृति अमो

हीजे अगियारमे, बारमे, सजो

गी तेरमे गुणठाणे बांवे ॥

उधे वा सामान्य प्रकारे गति

आदिक मार्गणा स्थानकने वि

षे कहुं तेम जाणवुं ॥

उहु गइ आइएसुवितहेव ॥

ज्यांजेम प्रकृति वती होय छ

ता पणे ॥

ए सर्व बंध स्वामीपणुं ।

ए सोठ बंध सामितं ।

प्रथम सामान्य प्रकारे कहुं ठे
तेथी कहेवो ।

उदाठ साहिजइ । जठ जहा पयमि सखावो ॥१६॥

आठसु वली अण अण गति

मां जाणवुं ते कहे ठे-तीर्थकर

नाम, देव, मनुष्य नर्कगतिमां

होय देव आयु, देवगति, मनु

ष्यगति, तीर्थच गतिमां होय,

नारकीनुं आयु, मनुष्यगति, ती

र्थचगति, नर्क गतिमां होय ॥

इवे जे गतिमां जे प्रकृति पामे
ते प्रकृति कहे ठे-तीर्थकर नाम
कर्म, देवतानुं आयु, नारकीनुं
आयुसु, ।

तिन्नपर देव निरया । उयंच तिसु तिसुगईसु बोधवं ॥

वाकी ११७ प्रकृति एकसो सत्त

र वन्धनी ।

होय सर्वे पण गतियोने विषे ॥

अवसेसा पयमीउ । हवंति सवासु विगईसु ॥१७॥

મ, આહારક ફરોર, ંગો પાં ંપાજેં યા વાંધે વીજો સર્વે? ૧૭
ગ, એ ંણ પ્રકૃતિ વિના । પ્રકૃતિનું કોણ તે કહેં છે ॥

તિત્તયરા? હારગ વિરહિઆડ । અજેડ સર્વ પયમિનું ॥

મોઘ્યાદટિ ગુણઠાણાનો વેદક ંગણીસ પ્રકૃતિ નર્ક ત્રિકા
તે ? હવે સાસ્વાદન ગુણઠાણા દિક વિના ફોપ જે વાકી પ્રકૃ
નો ઘણી વિણ । તિ ૧૦૧ વાંધે ॥

મિત્તત વેયગો સાસાણોવિ । ડગુણ વીસ સેસાનું ॥૭૨॥

ઠેતાલિસ પ્રકૃતિ ટાલો વાકો અવિરતિ જે ચોધું ગુણઠાણું તે
ચ્યુત્તેર પ્રકૃતિ મોશ્ર ગુણઠા ગુણઠાણાને વર્તતો તેતાલિસ વિ
ળે વાંધે ॥ ના વાકી સોત્યોતેર પ્રકૃતિ વાંધે

ઠાયાલ સેસ મીસો । અવિરય સમ્મોતિઆલપરિસેસા ॥

ત્રેપન પ્રકૃતિ ટાલીને દેસવિર વિરતિજે ઠે ગુણઠાણે સત્તાવ
તિ ગુણઠાણે સમ્મસઠ પ્રકૃતિ ન પ્રકૃતિ વિના ફોપ ંસઠ પ્ર
વાંધે । કૃતિ વાંધે ॥

તેવત્ર દેશવિરત્ત । વિરત્ત સગવત્ર સેસાનું ॥ ૭૩ ॥

વાંધે; દેવગતિનું આપલુવલી.
ફતરજે પ્રમત્ત ગુણઠાણે તે વારે

ંગણસાઠ પ્રકૃતિ સાતમા ગુ અઠાવન પ્રકૃતિનો ંધ કરે અપ્ર
ણઠાણાનો ઘણી । મત્ત ગુણઠાણાનો ઘણી ॥

દગુણ સંઠિ મપ્પમત્તો । ંધડ દેવાનુયં ચ ડપ રાવી ॥

અઠાવન પ્રકૃતિ અપૂર્વ કરણજે

આઠમે ગુણઠાણે । ંપન યા ંવિસ પણ વાંધે ॥

અઠાવત્રમપુધો । ંપ્પત્રં યા વિ ંધીસ ॥ ૭૪ ॥

વાવિસપ્રી માંદી એક, એક, ં વાંધે અરાધ સુધી નવમા ગુણઠા

णी वा उठो ।

चावीसाएगूणं ।

सत्तर प्रकृति बांधे दसमा गुण
गणानो धणी ।

सत्तरस सुहुम सरागो । सायममोहो सज्जोगिति ॥९५॥

ए सर्व बंध स्वामीपणुं ।

ए सोठ बंध सामित्तं ।

प्रथम सामान्य प्रकारे कहुं ठे
तेषी कहेवो ।

उहाउ साहिकइ । जठ जहा पयमि सद्यावो ॥९६॥

हवे जे गतिमां जे प्रकृति पामे
ते प्रकृति कहे ठे-तीर्थकर नाम
कर्म, देवतानुं आयु, नारकीनुं
आयखु, ।

तिठपर देव निरया । उपंच तिसु तिसुगईसु बोधवंच ॥

वाकी ११७ प्रकृति एकसो सत्तर

र बन्धनी ।

अवसेसा पयमीउ । हवंचि सद्यासु विगईसु ॥९९॥

णानो धणी ॥

बंधइ अठार संतअनियट्ठी ॥

एक साता वेदनी प्रकृति अमो

हीजे अगियारमे, बारमे, सजो

गी तेरमे गुणठाणे बांधे ॥

उवे वा सामान्य प्रकारे गति

आदिक मार्गणा स्थानकने वि

पे कहुं तेम जाणवुं ॥

उहु गइ आइएसुवितहेव ॥

ज्यां जेम प्रकृति उती होय छ

ता पणे ॥

आउखु वली अण अण गति

मां जाणवुं ते कहे ठे-तीर्थकर

नाम, देव, मनुष्य नर्कगतिमां

होय देव आयु, देवगति, मनु

ष्यगति, तीर्थच गतिमां होय.

नारकीनुं आयु, मनुष्यगति, ती

र्थचगति, नर्क गतिमां होय ॥

होय सर्वे पण गतियोने विपे ॥

હવે ઉપશ્રમ શ્રેણી કહેઁ-પ્રથ
મ ચારકપાય, અનન્તાનુવન્ધી દર્શન ત્રિકને સમ્યક્ત મોહની,
ક્રોધ, માન, માયા. લોજ, તે મીઠ્યાત મોહની, મીશ્ર મોહ
ચારને । ની, એવં સાત વિળઉપશમાવે

પઢમ કસાય ચન્નકં । દંસણતિગ સતગાવિઞ્ઞવસંતા ॥
અવિરતિ સમ્યક્ત ગુણઠાણાથી યાવત્ નિવૃત્તિ ગુણઠાણું આવ
માંનીને । મું ત્યાં સુધી જાણવી ॥

અવિરયસમ્મત્તાનુ । જાવનિઅટ્ટિ તિનાયવા ॥ ૭૮॥

હવે અનિવૃત્તિ વાદર જે નવમે
શ્રી માંનીને, સાત પ્રકૃતિધી માં
નીને પચીસ પ્રકૃતિ સુધી ઉપ
શાન્ત પ્રકૃતિ પામીયે એવું દેખા
ને ઁ-સત્તક ઉપશમ્યે-સાતનપુ પટે પુરુષવેદ ઉપશમ્યે સોલ પ્ર
સક વેદ ઉપશમ્યે આઠ, પટે ત્યાહ્યાન, અપ્રત્યાહ્યાન, બેનો
સ્ત્રીવેદ ઉપશમ્યે, નવ; પટે હા ક્રોધ ઉપશમ્યે, અઠાર, સંજ્વલ
હ્યાદિ છ ઉપશમ્યે પગ્ગર, ન ક્રોધ ઉપશમ્યે ટંગણીસ ॥
સત્તઠનવય પનરસ । સોલસ અઠારસેવ ઇગુણવીસા ॥

પ્રત્યાહ્યાની, અપ્રત્યાહ્યાની માન
વે ઉપશમ્યે એકવિસ, સંજ્વલન
માન ઉપશમ્યે યાવિસ; પ્રત્યા
હ્યાન અપ્રત્યાહ્યાન, માયા વે
ઉપશમ્યે ધોવિસ, એક, વે, યા સંજ્વલન માયાઉપશમ્યે પચી
ર પદને વીસ પદ જોઝો । સ નવમે ગુણઠાણે જાણજો ॥
ગાહિ ડુ ચ્છ વીસા । પાણવીસા વાયગેજાણ ॥ ૭૯॥

इवे दशमे प्रत्याख्यान, अप्रत्या तेज दशमे संज्वलन लोच
ख्यान लोच वे दशमे उपशम्ये उपशम्ये अठाविस, ए अठा
सत्तावीस । विस मोदनीनी प्रकृतिउ

सत्तावीसं सुहुमे । अठावीसंच मोह पयमीउ ॥

उपशान्त वितराग अनियारमे गुणठाणे । उपशान्त होय एवुं जाणवुं ॥

उवसंत वीयरगे । उवसंताहुंति नायवा ॥ ८०॥

इवे क्षपकश्रेणी देखामे ठे-प्र पमे प्रथम जे अनन्तानुबन्धी
बोक को० मा० मा० लो० ख ए पठे मीध्यात्व मोदनी, मी
पावे । श्र मोदनी, सम्यक्त मोदनी ॥

पढम कसाय चञ्चकं । इतो मित्रत मीस सम्मतं ॥
बोपे गुणठाणे तथा वेसविरति ठे प्रमत्ते, सातमे अप्रमत्ते ख
गुणठाणे । पावे ॥

अविरय सम्मे देसे । पमत अपमत खीयंति ॥ ८१ ॥

धीलंङि त्रिक, ते-नीडा नीडा,
प्रचला प्रचला, धीलंङी; ए अ
ण आदि १६ प्रकृति खपावे ते
कदे ठे-नर्कगति चार, नर्कनी
अनुपूर्वि पांच, तिर्यगति उ,
तिर्यच अनुपूर्वि सात, एकेन्द्रि
आठ, वेरन्धि नव, तेरन्धि दश,
चौरिन्धि जाति अनियार, स्था
वर वार, आताय तेर, उद्योत

हवे अनिवृत्ति नादर गुणठाणे चौद, सूक्ष्म पंवर, साधारण, ए

नवमे पण ।

सोल प्रकृति प्रत्ये ॥

अनिअदिवायरेवी । थीणगिद्धि तिगनिरयतिरिय नामान

एअनिवृत्ति गुणठाणानो संख्या तेने योग्य उपर कही ते प्रकृ
तमो ज्ञाग थाक तो होयते वारे ति सोले खेपवे ॥

संखिऊइमे सेसे । तप्पान गान् खीयंति ॥ ८१ ॥

त्यार पठे क्षय करे आठ कपाय
जे प्रत्याख्यानी अप्रत्याख्यानि आठ पण पठी नपुंसक वेद
या क्रोधादि चार, चार मलीने । खपावे, पठे स्त्री वेद खपावे ॥

इतो हणइ कसाय । ठगंपि पन्ना नपुंसगं इत्ती ॥

त्यार पठीना कपायनुं ठक जे बुऊइ कहेतां बुऊवे-होलवे-ख
हास्यादिक ठ खपावे । पावे वा संज्वलन क्रोचने विपे ॥

तोनों कसाय ठकं । बुऊइ संजलण कोहंमि ॥ ८३ ॥

आगल पुरुषवेद आश्री कहेठे-पु
रुषवेद बंधादि ठेदे थके गुण सं
क्रमे करी संज्वलन क्रोचे संक्रमे
क्रोष पण बंधादिकथी क्षय थये
थके ते क्रोष ।

संज्वलन माने संक्रमे पठे व
ली संज्वलन मायाये संक्रमे ॥

पुरिसं कोहे कोहं ।

माणे माणांच बुहइ मायाण ।

लोन्न सूक्ष्म पण नीधे दणे त्या
र पठे दणे स्थिति घातादि ना
मायाथी वली करण विशेषे
संज्वलन लोन्न संक्रमे ।

श पमाणे ते नाश थये थके क्षो
ण कयाइ थाय ॥

मायंच बुहइ लोह । लोहं मुहुमंमितो हणइ ॥ ८४ ॥

पठे स्त्रील कपायना वेत्ता वे स नीडा, प्रचत्ता, ए व प्रथे हणे
मयने विपे । वा क्षय करे उदमस्त थको ॥

खीण कसाय दु चरिमे । निहं पयलंच हणइ ठठ मत्तो
पठे आवरण चौद ते झानावर्णी
पांच, दशनावर्णी चार मलीने एम उदमस्त थको ठेला स
नय तथा अंतराय पांच । मयने विपे हणे ॥

आवरण मंतराए । ठठमत्तो चरम समयंमि ॥ ८९॥

पठे देव गति सहचारिणी चैक्री
य शरीर, आहारक शरीर, ए
वेनां बंधन, संघातन, अंगोपांग,
देव गति, देवानुपूर्वि ए समस्त ठेला वे समयने विपे जव्य
प्रकृति । प्राणी खपावे ॥

देव गइ सह गयाउ । दुचरम समयंमि जविअखीयंति
सविपाक उदय इतर अनुदयी
प्रकृति नामकर्मनी तेनां नाम-
संख्या-उदारिक, तेजस, काम-
ण, ए व्रण शरीर, बन्धनव्रण,
संघातन व्रण, संस्थान ठ, संघ-
यण ठ, वर्षा चौक, मनुष्यनी
अनुपूर्वि, पराघात, अगुरु लघु,
उदारिकअंगोपांग, ए जगणत्रि-
श. गतिद्विक, प्रत्येक अपर्याप्त,
श्वासोश्वास, स्थिर, अस्थिर, शु-
ज, सुस्वर, दुस्वर, दुर्जग, परा-
घात, अनादेय, अजसकीर्ति, नि नीचगोत्र प्रकृति पण त्यां ते
र्माण, ए पीस्तालित । ठेला समये खपावे ॥

सविवागे अरनामा । नीया गोत्रंमि तत्तेव ॥ ९० ॥

इवे चौदमे गुणगणे केटली अ
ने केइ प्रकृतिनो उदय होय ते
कदे ठे-अन्यत्रवेदनी एटले सा
ता असातामांनी एक ।

मनुष्यनुं आयु, उच्चगोत्र, अने
नवप्रकृतिनामकर्मनी एटली

अत्रपर वेयाणिऊ । मणु आचअ उच्चगोअ नव नामे ॥

तेमांउत्कृष्टी वेदेतो बार, न

बार प्रकृति वेदे वा जोगवे वा
उदय अयोगी केवली जिन ।

घनवेदे तो अगिपार, तिर्ष
कर नाम कर्म विना ॥

येण्ड अजोगि जिणो ।

उत्कोस जहन्न मिहारे ८७

इवे उररनी गाथामां नाम क
मंनो नव प्रकृति कदी ठे तेजु

बावरपणु बली पर्याप्तपणु, ॥

री, नुरी कदे ठे-मनुष्यगति,
पंचेन्द्र ज्ञानि, प्रमपणु,

जगपणु, आवेपपणु ॥

माणुअ गह जाइ तस । यापरंच पकृत सुजग आइऊ

नाम कर्मनी होय नव प्रकृति

अम कीर्ति, तिर्षकर नाम, । एत्र ॥

जगकिनी निजपरं । नामसा हयति नवगुआ ॥८८॥

इवे चौदमा गुणगणाने विवे

कटा जेइसी मनाज्जर ठे तेदे

सांभे ठे-युवे जे बार प्रकृति क

दी ठे तेमा मनुष्यगति कर्दने

तहणु बुद्धि मदिआ । नेगम नव सिद्धि अमपारममि

उरर कर्म उच्छ्रय होय वा उ

नी ने प्रकृति उच्छ्रय होय ।

सांभे मनुष्यनी अनुपूर्वि पणा

तेर प्रकृतिजयतिविद्या प्रीयने

उता ममयने विवे ॥

अने उच्छ्रयन्य बार प्रकृति होय

सीधेकरनाम कर्मविना ॥

સતંતસગ મુચોસં ।

જહ્નપં નારસહવંતિ ॥ ૮૯ ॥

મનુષ્યગતિ સદ્ધારિણી, મનુ જન વિપાકી મનુષ્યનું આયુ,
પ્યગતિ પંચેન્દ્રિ જાતિ, । દેવવિપાકી મનુષ્યાનુપૂર્વિ,
જીવ વિપાકી સાત તેનાં નામ
ધ્રત, ઘાવર, પર્ણાત, સુજગ, આ
દે, જસકીર્તિ, તોષકર નામ, ॥

માગુષ્પગદ્ સહ ગયાઞ્ચ । જવચિત્ત વિવાગજિષ્પવિવાગાઞ્ચ
સાતા, અસાતા, એ બે વેદનીમાં
ની અન્યથા વેદની સાતા વા અ
સાતા, ઇશ્વ ગોત્ર, વલો. એટલી
પ્રકૃતિ તેર ।

ચૌદમા ગુણગણને બેલે સ
મયે સ્થાવે ॥

ધેષ્પણિષ્પન્નયરુષ્ચ । ચરમ સમપંમિ સ્વીઞ્ચંતિ ॥ ૯૦ ॥

દેવે કર્મરહિત થયે જે ફલ પ
પું તે દેલામે ઢે-ચૌદમે ગુણગ
ણે સર્વ કર્મ પ્રકૃતિ રૂપ કરી
પઠી નિર્દોષ સમસ્ત લોકને સી
પરે વા મસ્તકે વા અમે ।

રોગરહિત ઇપમારહિત જે સ્વ
જાય ઢે, જેને એવું મોક્ષ સુખ ॥

અહસુ ઇષ્પસયલ જગસિહર । મરુષ્પનિરુચ સહાય સિદ્ધિ સુહં
નપી કોઈપી વા કોઈવારે રૂણ
નાર એવો વાપ જે જીનાજીન
ની પીના તેપી રહિત ।

વ્રણ જે રત્ન જ્ઞાનવર્ણન ધારિ
ત એ રત્નમય સાર ફલ પ્રત્યે
જોગવે વા અનુભવે ॥

અનિહણ મધાવાહં । તિરયણ સારં અણુહવંતિ ॥ ૯૧ ॥
કુઃલે વા કષ્ટે સમજાય એવો અ
ને સૂક્ષ્મ બુદ્ધિના ઘણી જાણે
પરમાર્થ સદિન ।

રુચિર બહુ જાંગાની જાલ ઢે;
ગ્યાં એવા દૃષ્ટિવાદનામા વાર
અંગ મધ્યેથી ॥

डराहि गम निजण परमन्त्र । रुझर बहु जंग दिठियायाउ
थाकता अर्थ जाणवा । वन्ध, उदय, सत्ता कर्मनी ॥

अन्ना अणु सरियवा । बंधोदय संतकम्माणं ॥ ९२ ॥

अर्थ मारा थोडा ज्ञेया माटे
इवे कर्ता पुरुष आपनी लघुता बांध्या होय वा लख्या होय,
कडे ठे-जे ज्यां न पुरो होय। वारण्या होय ॥

जोअप्रत्र अपमि पुत्रो । अन्तो अप्पागमेण बंधोत्ति ॥

ते मारो अपराध खमीने बहु

श्रूत । पुरो अर्थ करीने आगल कडेजो

तं खमिजण बहु सुया । प्रेरकण परि कहंतु ॥ ९३ ॥

हवे उवा कर्मग्रन्थनी समातिनी

संख्या केटली गाथाए ते कडे

ठे-गाथाउ सत्तरीनामा ठठा क चन्ड मदत्तर पूर्वाचार्यना म
र्मग्रन्थमां । तने अनुसारे ॥

गाह्गं सयरीए । चंद महत्तर मयाणु सारीए ॥

टीकाकारे प्रक्षेप करेली गाथा एकेउणी नेंउ गाथा होय एटले
सहित । नव्यासी ॥

टीगाइ निअमि आणां । एगूणा होइ नवईउ ॥ ९४ ॥

॥ इतिथी कर्मग्रन्थ सत्तरीनामे ठठो समाप्त ॥

शुद्धिपत्र.

पानु.	लीटी.	अशुद्ध.	शुद्ध.
३	२३		
७	१३	घणु	घणु
८	२	पहत्तं	पहुत्तं
८	१५	२३	३३
२०	१५	कुज	कुब्ज
२६	१	क्राय	काय
३०	८	ज्ञाघे	ज्ञावे
३५	२२	निर्यंचने	तिर्यंचने
३६	६	वाऊ	वाउ
४३	१७	वाऊ	वान
५६	६	दीठ	दीठे
५८	४	वीतमा	वीतामा
५९	२२	यन्ना	यन्ना
६०	२२	पाणहाण	पाणिहाण
७०	१	गणवंत	गुणवंत
८०	१३	निव्वियाइमु	निव्वियाइमु
८१	३	फामुयं	फामुयं
८३	१२	पिंरु दवा	पिंरुदवा
९१	५	घाविर	घाविरे
९३	५	अऊवि	अऊवि
९४	७	किंपाक	किंपाक

१०५	१९	सल्लिपा	सल्लिया
११२	१६	अंते	अंत
१२०	१	राजा	राज
१४६	११	जआ	जूआ
१८४	१९	प्रासाइ	प्रासाद
१८९	१२	५०	६०
१९१	१६	कोमिदि	कोमिदि
१९८	१९	नाय	नाथ
१९८	२२	जया	मया
२०६	११	घा	घा
२०९	१९	पुंआघय	पूआघय
"	१९	पियर	पियर
२११	७	अमुना	अमुना
२१४	१५	ज	जलाय
२१६	२	डुजेउ	डुजेउ
२२२	३	गे	ग
२२२	१४	११००	१८००
२६१	७	निवा	निवा निवा
२६५	५	न	ने
२७२	१३	संघयण	संघयण
२७३	१४	३	६
२८३	१०	ए३	ए१
२९१	८	एवं	एवं
"	१८	वरंदि	वरंदि

२९३	१८	तिरभ्रजि	तिरिभ्राज
३२९	१५	प्रमत्ते	पमत्ते
३३०	३१	बंधहिं	बंधहिं
३३३	३४	घरणं	चरणं
३३५	१९	ठे	ठ
३६५	८	वारस	वारस
३६६	२४	जिह्वेवि	जिह्वेवि
३६७	११	न्योत्तेर	त्योत्तेर
३६७	१५	मस	सय
३७२	७	तेदी	तेयी
३७४	२१	याग	योग
३७४	२१	पर्यान्त	पर्यान्त
३७४	२१	यागे	योग
३८१	२५	अपमाप	अपमाप
३८३	६	०	नामकर्म
३८९	२	मके	मूके
३९७	२२	उस्सुवि	उस्सुवि
३९८	१६	प्रति	प्रकृति
४१२	१८	मवि	मवि
"	११	वीलेंडि	वीगलेंडि
४१४	१२	बार	चार
४१८	४	चउमु	चउमु
"	१६	तिभ्र	तिभ्र
४१९	२४	एकतालीस	एकवीसना उदये एकतालीस

૪૨૩	૨૨	નિરુત્તરં	તિરુત્તરં
૪૨૪	૨૦	દમુળ	ફમુળ
૪૨૬	૯	નિષા સપ્તમાને	સપ્તમાને :

ગાંધનારાત્રને નમૂના પુર્વક વિનંતિ કરનામાં આંત્રે છે કે
આ પુસ્તકમાં ગ્પાં છે અને ક્ર છે ત્યાં વિનાય કરીને ગાંધનું.

